აპოკრიფები

შინაარსი

1 ეზრა	1
2 ეზრა	13
ტობიტი	33
იუდითი	40
დამატებები ესთერზე	51
სოლომონის სიბრძნე	58
ეკლესიასტე	74
ბარუქი	110
იერემიას წერილი	115
აზარიას ლოცვა	118
სუსანა	121
ბელი და დრაკონი	124
მენაშეს ლოცვა	126
1 მაკაბელთა	128
2 მაკაბელთა	150

1st Esdras

პირველი ესდრასი

თავი 1

1 და იოსიამ აღავლინა პასექი იერუსალიმში თავისი უფლისადმი და შესწირა პასექი პირველი თვის მეთოთხმეტე დღეს;

2 მღვდლები უფლის ტაძარში გრძელ ტანისამოსში გამოწყობილი ყოველდღიური წესის მიხედვით დააყენეს.

3 და უთხრა ლევიანებს, ისრაელის წმიდა მსახურებს, რომ განეკურთხნენ უფალს, რათა დაედოთ უფლის წმინდა კიდობანი იმ სახლში, რომელიც ააშენა მეფე სოლომონმა, დავითის ძემ.

4 და თქვა: აღარ ატაროთ კიდობანი თქვენს მხრებზე; ახლა ემსახურეთ უფალს, თქვენს ღმერთს და ემსახურეთ მის ხალხს ისრაელს, და მოამზადეთ თქვენი ოჯახებისა და ნათესავების მიხედვით

5 როგორც უბრძანა დავითმა ისრაელის მეფემ და მისი ვაჟის სოლომონის დადგებულებისამებრ და ტაძარში დგომა თქვენი ლევიანების საგვარეულოების ღირსების მიხედვით რომლებიც მსახურობენ თქვენი ძმების, ისრაელიანების წინაშე. ,

6 თანმიმდევრობით შესწირეთ პასექი და მოამზადეთ მსხვერპლი თქვენი ძმებისთვის და აღასრულეთპასექი უფლის ბრძანების მიხედვით რომელიც მიეცა მოსეს.

7 და იქ მყოფ ხალხს იოსიამ მისცა ოცდაათი ათასი ბატკანი და კვერი და სამი ათასი ხბო: ეს ყველაფერი მეფის შემწეობიდან გადაეცა, როგორც დაჰპირდა, ხალხს, მღვდლებსა და ლევიანებს.

8 და ჰელვიამ, ზაქარია და სიელუმა, ტაძრის გამგებლებმა, მისცეს მღვდლებს პასექისთვის ორი ათას ექვსასი ცხვარი და სამასი ხბო.

9 იექონიამ, სამაიამ და ნათანაელმა, მისმა ძმამ, ასაბიამ, ოჟიელმა და იორამმა, ათასთა თავკაცებმა, მისცეს ლევიანებს პასექისთვის ხუთი ათასი ცხვარი და შვიდასი ხბო.

10 და როცა ეს გაკეთდა, მღვდლები და ლევიანები, რომლებსაც ჰქონდათ უფური, იდგნენ მშვენივრად ნათესავების მიხედვით

11 და მამათა რამდენიმე ღირსების მიხედვით ხალხის წინაშე, შესწირონ უფალს, როგორც წერია მოსეს წიგნში: და ასე მოიქცნენ დილით

12 და გამოწვეს პასექი ცეცხლით ვითარცა კერძი, რაც შეეხება მსხვერპლს, თითბერის ჭურჭელში და თუფშებში კარგი სუნელითთუსავდნენ.

13 და წარუდგინეს ისინი მთელ ხალხის წინაშე და შემდეგ მოამზადეს თავისთვის და მღვდლებისთვის, მათ ძმებისთვის, აარონის ძეებისთვის.

14 რადგან მღვდლები სწირავდნენ ქონს ღამემდე, და მოამზადეს ლევიანები და მღვდლები, მათ ძმები, აარონის ძეები.

15 წმიდა მგალობლებიც, ასაფის ძეები, დავითის დანიშნულებისამებრ იყვნენ თავიანთ რიგით ასაფი, ზაქარია და იედუთუნი, რომელიც მეფის თანხლებიდან იყო.

16 გარდა ამისა, მესაზღვრეები იყვნენ ყველა კარიბჭესთან; არავის ნებადართული არ იყო მისი ჩვეულებრივი სამსახურიდან წასვლა, რადგან ლევიანები ძმებმა მოამზადეს მათთვის.

17 ასე აღსრულდა უფლის მსხვერპლშეწირვა იმ დღეს, რათა აღესრულებინათპასექი,

18 და შესწირეთ მსხვერპლი უფლის სამსხვერპლოზე, მეფე იოსიას ბრძანებისამებრ.

19 ასე რომ, ისრაელიანებმა, რომლებიც იქ იყვნენ, იმ დროს აღნიშნეს პასექი და ტკბილი პურის დღესასწაული შვიდი დღის განმავლობაში.

20 და ასეთი პასექი არ იმართებოდა ისრაელში წინასწარმეტყველსამუელის დროიდან მოყოლებული.

21 დიახ, ისრაელის ყველა მეფემ არ აღასრულა ისეთი პასექი, როგორიც იყოიოსიასი, მღვდლები, ლევიანები და იუდეველები, რომლებიც იმართებოდნენ მთელისრაელთან ერთად რომლებიც ცხოვრობდნენ იერუსალიმში.

22 იოსიას მეფობის მეთვრამეტე წელს აღინიშნა ეს პასექი.

23 და საქმეები ანუ იოშია მართალი იყო თავისი უფლის წინაშე ღვთისმოსაობითსავსე გულით

24 რაც შეეხება იმას, რაც მოხდა მის დროს, ისინი დაიწერა ძველ დროში, მათ შესახებ, ვინც შესცოდა და ბოროტად სჩადიოდა უფლის წინააღმდეგ ყველა ხალხზე და სამეფოზე, და როგორ აწუხებდნენ მას ძალიან, ისე რომ სიტყვები უფალი აღდგა ისრაელის წინააღმდეგ.

25 იოსიას ყველა ამ საქციელის შემდეგ იყოასე, რომ ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, მოვიდა კარქამისთან ევფრატზე ომის დასაწყებადდა იოშია გამოვიდა მის წინააღმდეგ.

26 ეგვიპტის მეფემ გაგზავნა და უთხრა: რა საქმე მაქვს შენთან, იუდის მეფეო?

27 მე არ ვარ გამოგზავნილი უფალი ღმერთისაგან შენს წინააღმდეგ; რადგან ჩემი ომი ევფრატზეა და ახლა უფალი ჩემთანაა, დიახ, უფალი ჩემთანაა და წინ მიბიძგებს: წადი ჩემგან და ნუ იქნები უფლის წინააღმდეგ.

28 თუმცა იოსიამ არ დააბრუნა თავისი ეტლი მისგან, არამედ იბრძოდა მასთან ბრძოლაში, არა წინასწარმეტყველიერემიას უფლის პირით ნათქვამი სიტყვების გამო:

29 მაგრამ შეუერთდნენ მასთან ბრძოლის მაგიდოს ველზე და მთავრები მეფე იოსიას წინააღმდეგ გამოვიდნენ.

30 უთხრა მეფემ თავის მსახურებს: გამიყვანეთბრძოლიდან; რადგან ძალიან სუსტი ვარ. და მაშინვე მისმა მსახურებმა წაიყვანეს იგი ბრძოლიდან.

31 შემდეგ ავიდა თავის მეორე ეტლზე; და დააბრუნეს იერუსალიმში, მოკვდა და დაკრძალეს მამის საფლავში.

32 და მთელებრაელებში ისინი გლოვობდნენ იოშიასზე, დიახ, იერემი წინასწარმეტყველი გლოვობდა იოსიასზე, და მთავარმა კაცებმა ქალებთან ერთადგლოვობდნენ მას დღემდე: და ეს იყოგაცემული განკარგულებისთვის, რომელიც მუდმივად უნდა შესრულებულიყომთელეროში. ისრაელის.

33 ეს დაწერილია იუდას მეფეთა ამბავში და ყოველი საქმე, რაც ჩაიდინა იოსიამ, მისი დადგება და გონიერება უფლის რჯულში, და რაც მანამდე გააკეთა. და რაც ახლა იკითხება, მოხსენებულია ისრაელისა და იუდის მეფეთა წიგნში.

34 და აიყვანა ხალხმა იოაკაზ იოსიას ძე, და გაამეფა იგი იოშიას ნაცვლად მამამისისა, როცა ოცდასამი წლის იყო.

35 და იმეფა იუდასა და იერუსალიმში სამი თვე და შემდეგ ეგვიპტის მეფემ გადააყენა იგი იერუსალიმში მეფობისგან.

36 და დააწესა გადასახადი მიწაზე ასი ტალანტი ვერცხლი და ერთი ტალანტი ოქრო.

37 ეგვიპტის მეფემ იუდასა და იერუსალიმის მეფე იოაკიმეც გაამეფა თავისი ძმა.

38 და შებოჭა იოაკიმე და დადგებულები, ხოლო მისი ძმა ზარკესი შეიპყრო და ეგვიპტიდან გამოიყვანა.

39 ოცდახუთი წლის იყო იოაკიმე, როცა გამეფდა იუდასა და იერუსალიმის ქვეყანაში; და ბოროტებას სჩადიოდა უფლის წინაშე.

40 ამიტომ გამოვიდა მის წინააღმდეგ ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორი, შეკრა იგი სპილენძის ჯაჭვით და წაიყვანა ბაბილონში.

41 ნაბუქოდონოსორმაც აიღო უფლის წმიდა ჭურჭლები, წაიყვანა ისინი და დადო ბაბილონში, თავის ტაძარში.

42 მაგრამ ის, რაც ჩაწერილია მის შესახებ, მისი უწმინდურებისა და უწმინდურების შესახებ, დაწერილია მეფეთა მატიანეში.

43 მის ნაცვლად მეფობდა მისი ძე იოაკიმე.

44 და იმეფა მხოლოდ სამი თვე და ათი დღე იერუსალიმში; და ბოროტებას სჩადიოდნენ უფლის წინაშე.
45 ერთი წლის შემდეგ ნაბუქოდონოსორმა გაგზავნა და წაიყვანეს ბაბილონში უფლის წმინდა ჭურჭლით
46 და დაადგინა ციდკია იუდასა და იერუსალიმის მეფედ როცა იყო ოცდაერთი წლის; და მეფობდა თერთმეტ წელიწადს:
47 და ისიც ბოროტებას სჩადიოდა უფლის თვალში და არ ზრუნავდა სიტყვებზე, რომლებიც უთხრა მას წინასწარმეტყველმა იერემიამ უფლის პირიდან.
48 და მას შემდეგ რაც მეფე ნაბუქოდონოსორმა დაიფიცა იგი უფლის სახელით, მან დაიფიცა თავი და აჯანყდა; და გაიმაგრა კისერი, გული და დაარღვია ისრაელის უფლის ღმერთის კანონები.
49 ხალხის გამგებლებმაც და მღვდლებმაც ბევრი რამ გააკეთეს კანონების საწინააღმდეგოდ გადალახეს ყველა ხალხის სიბინძურე და შებილწეს უფლის ტაძარი, რომელიც განწმენდილი იყო იერუსალიმში.
50 მიუხედავად ამისა, მათი მამა-პაპის ღმერთმა გაგზავნა თავისი მოციქულის მიერ, რათა გამოეხმაურა ისინი, რადგან მან შეიწყალა ისინიც და მისი კარავიც.
51 მაგრამ მათ დასცინოდნენ მისი მოციქულები; და აჰა, როცა უფალი ელაპარაკა მათ შეასრულეს მისი წინასწარმეტყველები.
52 იქამდე, რომ მან, განრისხებულმა თავის ხალხზე მათი დიდი უღმერთობის გამო, უბრძანა ქალდეველთა მეფეებს გამოსულიყვნენ მათ წინააღმდეგ;
53 რომლებმაც დახოცეს თავიანთი ჭაბუკები მახვილით დიახ, მათი წმინდა ტაძრის კომპასის შიგნითაც და არ დაზოგეს არც ჭაბუკი და არც მოახლე, არც მოხუცი და არც შვილი მათ შორის; რადგან მან ყველა მათ ხელში ჩააბარა.
54 და წაიღეს უფლის ყველა წმინდა ჭურჭელი, დიდი და პატარა, ღვთის კიდობნის ჭურჭლით და მეფის საგანძურით და წაიყვანეს ბაბილონში.
55 რაც შეეხება უფლის სახლს, გადაწვეს იგი, დაანგრიეს იერუსალიმის კედლები და ცეცხლი წაუკიდეს მის კოშკებს.
56 და რაც შეეხება მის დიდებულ ნივთებს, ისინი არ შეწყვეტილა, სანამ არ მოსპობდნენ და არ გაანადგურეს ისინი;
57 ვინც გახდა მისი და მისი შვილების მსახურები, სანამ სპარსელები მეფობდნენ, რათა აღსრულებინათ უფლის სიტყვა იერემიას პირით
58 სანამ ქვეყანა არ ისარგებლებს მისი შაბათებით მთელი მისი გაპარტახების დროს დაისვენებს სამოცდაათი წლის სრულ ვადამდე.

თავი 2

1 სპარსელთა მეფის კიროსის პირველ წელს, რათა აღსრულებულიყო უფლის სიტყვა, რომელიც აღთქმული იყო იერემიას პირით
2 აღადგინა უფალმა სპარსელთა მეფის კიროსის სული და მან გამოაცხადა მთელ მის სამეფოში და ასევე დაწერა:
3 ამბობდა: ასე ამბობს სპარსელთა მეფე კიროსი; ისრაელის უფალმა, უზენაესმა უფალმა, მთელი ქვეყნიერების მეფე გამხადა,
4 და მიბრძანა, აეშენებინა მისთვის სახლი იერუსალიმში, ებრაელებში.
5 ამიტომ, თუ არის რომელიმე თქვენგანი, რომელიც მისი ხალხია, უფალი, მისი უფალი, იყოს მასთან და ავიდეს იერუსალიმში, რომელიც იუდაშია და ააშენოს სახლი ისრაელის უფლისა. არის უფალი, რომელიც მკვიდრობს იერუსალიმში.
6 ვინც კი ირგვლივ დასახლდება, დაეხმაროს მას, მე ვამბობ, რომ მისი მეზობლები არიან, ოქროთი და ვერცხლით
7 საჩუქრებით ცხენებით პირუტყვით და სხვა ნივთებით რომლებიც აღთქმით არის დადებული იერუსალიმის უფლის ტაძრისთვის.
8 მაშინ ადგა იუდის საგვარეულოსა და ბენიამინის ტომის უფროსი; ასევე მღვდლები, ლევიანები და ყველა, ვისი გონებაც უფალმა მოიფიქრა, რომ ასულიყვნენ და აეშენებინათ სახლი უფლისთვის იერუსალიმში,
9 და ისინი, ვინც მათ ირგვლივ ბინადრობდნენ და ეხმარებოდნენ მათ ყველაფერში ვერცხლით და ოქროთი, ცხენებით და პირუტყვით და ძალიან ბევრი უსასყიდლო საჩუქრებით რომელთა გონებაც აღელვებული იყო ამაზე.
10 მეფე კიროსმა ასევე გამოიტანა წმინდა ჭურჭელი, რომელიც ნაბუქოდონოსორმა წაიღო იერუსალიმიდან და დადგა თავის კერპთა ტაძარში.
11 როცა სპარსელთა მეფემ კიროსმა გამოიყვანა ისინი, გადასცა ისინი მითრიდატე თავის ხაზინადარს.
12 და მის მიერ გადასცეს ისინი იუდის მმართველს სანაბასარს.
13 და ეს იყო მათი რიცხვი; ათასი ოქროს თასი და ათასი ვერცხლი, საცეცხლე ვერცხლის ოცდაცხრამეტი, ოქროს ფლაკონი ოცდაათი, ვერცხლის ორი ათას ოთხას ათი და ათასი სხვა ჭურჭელი.
14 ასე რომ, ყველა ოქროსა და ვერცხლის ჭურჭელი, რომლებიც წაიღეს, იყო ხუთი ათას ოთხას სამოცდაცხრა.
15 ისინი დააბრუნა სანაბასარმა ტყვეებთან ერთად ბაბილონიდან იერუსალიმში.
16 მაგრამ არტაქსერქსეს დროს სპარსთა მეფის ბელემოსის, მითრიდატეს, ტაბელიუსის, რათუმუსის, ბელთეთმუსის და სემელიუსის მდივანმა, სხვებთან ერთად ვინც მათთან იყო დასახლებული სამარიაში და სხვა ადგილებში, მისწერა მას წინააღმდეგ. მათ ვინც ცხოვრობდნენ იუდასა და იერუსალიმში, შემდეგი წერილები;
17 მეფე არტაქსერქსეს, ჩვენს ბატონს, შენს მსახურებს, მთხრობელ რათუმუსს, მწიგნობარს სემელიუსს და მათ დანარჩენ კრებას და მსაჯულებს კელესირიასა და ფინიკიაში.
18 ახლავე იცოდეს უფალმა მეფემ, რომ იუდეველები, რომლებიც ჩვენთან არიან ამაღლებული, შევიდნენ იერუსალიმში, იმ ურჩი და ბოროტ ქალაქში, აშენებენ ბაზრობებს, აკეთებენ მის კედლებს და ჩაუყრიან საძირკველს. ტაძარი.
19 ახლა, თუ ეს ქალაქი და მისი კედლები კვლავ აშენდება, ისინი არა მარტო ხარკის მიცემაზე უარს იტყვიან, არამედ მეფეების წინააღმდეგაც აჯანყდებიან.
20 და რამდენადაც ტაძართან დაკავშირებული საქმეები ახლა ხელთ არის, ვფიქრობთ რომ არ არის უგულებელყოფილი ასეთი საკითხი,
21 ოლონდ ველაპარაკოთ ჩვენს ბატონ მეფეს იმ მიზნით რომ, თუ ეს გნებავთ თქვენი მამა-პაპის წიგნებში მოიძიონ.
22 და იპოვი მატიანეებში, რაც წერია ამის შესახებ და გაიგებ, რომ ის ქალაქი მეამბოხე იყო და აწუხებდა მეფეებსაც და ქალაქებსაც.
23 და რომ ებრაელები მეამბოხეები იყვნენ და ყოველთვის აწარმოებდნენ ომებს მასში; რისთვისაც გაპარტახდა ეს ქალაქიც.
24 ამიტომ ახლა გამოგიცხადებთ უფალო მეფეო, რომ თუ ეს ქალაქი ხელახლა აშენდება და მისი კედლები ხელახლა აღდგება, ამიერიდან არ გექნებათ გასასვლელი კელესირიასა და ფინიკიაში.
25 მაშინ მეფემ კვლავ მიუწერა რათუმუსს, მეზღაპრეს, ბელთეთმუსს, მწიგნობარს სემელიუსს და დანარჩენებს, რომლებიც სამარიაში, სირიასა და ფინიკიაში ცხოვრობდნენ, ამ წესით

26 მე წავიკითხე ეპისტოლე, რომელიც თქვენ გამომიგზავნეთ ამიტომ ვუბრძანე გულმოდგინე ძებნას და აღმოჩნდა, რომ ის ქალაქი თავიდანვე მეფეების წინააღმდეგ მოქმედებდა;
27 და მასში მყოფი კაცები აჯანყებასა და ომს მიეცათ იერუსალიმში იყვნენ ის ძლევამოსილი მეფეები და მრისხანეები, რომლებიც მეფობდნენ და ხარკს იღებდნენ კელესირიასა და ფინიკაში.
28 ამიტომ, ახლა მე ვუბრძანე, ხელი შეუშალოთ იმ კაცებს ქალაქის აშენებაში და ყურადღება მიაქციეთ რომ მასში მეტი არაფერი გაკეთდეს;
29 და ეს ბოროტი მუშები აღარ აზიანებენ მეფეებს,
30 მაშინ მეფე არტაქსერქსეს წაიკითხეს მისი წერილები, რათუმუსმა და სემელიუსმა მწიგნობარმა და მათთან ერთად მყოფმა დანარჩენებმა, მხედრების ჯარით და უამრავი ხალხით იერუსალიმისკენ სასწრაფოდ გაემართნენ მშენებლების შეკავება. ; და იერუსალიმის ტაძრის შენება შეწყდა სპარსელთა მეფის დარიოსის მეფობის მეორე წლამდე.

თავი 3

1 ახლა, როცა დარიოსმა მეფობდა, დიდი ქეიფი გაუმართა თავის ქვეშევრდომებს, მთელთავის სახლეულობას და მიდიისა და სპარსეთის მთავრებს,
2 და ყველა გუბერნატორს, კაპიტანს და ლეიტენანტს, რომლებიც მის ქვეშ იმყოფებოდნენ, ინდოეთიდან ეთიოპიამდე, ას ოცდაშვიდი პროვინციიდან.
3 და როცა ჭამეს და დათვრნენ და კმაყოფილნი წავიდნენ სახლში, მაშინ დარიოს მეფე შევიდა თავის საწოლოთახში, დაიძინა და მალევე გაიღვიძა.
4 მაშინ სამი ჭაბუკი, რომლებიც მეფის ცხედრის მცველები იყვნენ, ერთმანეთს ესაუბრებოდნენ;
5 მოდით თითოეულმა ჩვენგანმა თქვას ერთი წინადადება: ვინც გაიმარჯვებს და ვისი სასჯელი სხვებზე ბრძენი მოეჩვენება, მას მეფე დარიოსი დიდსაჩუქრებს და დიდებს გამარჯვების ნიშნადმისცემს.
6 როგორც მეწამულში ჩაცმა, ოქროში დასალევადდა ოქროზე დასაძინებლად და ეტლით ოქროს ლაგამებით, თეთრეულის თავსაბურავებითდა ყელზე ჯაჭვით
7 და დაჯდება დარიოსის გვერდით მისი სიბრძნის გამო და დაერქმევა დარიოსს, მის ბიძაშვილს.
8 და შემდეგ ყველამ დაწერა თავისი განაჩენი, დალუქა და დადომეფე დარიოსის ბალიშის ქვეშ;
9 და თქვა, რომ როცა მეფე ადგება, ზოგი მისცეს მას ნაწერებს; და რომლის მხარეზეც მეფე და სპარსეთის სამი უფლისწული განიკითხავენ, რომ მისი განაჩენი ყველაზე ბრძნულია, მას მიენიჭება გამარჯვება, როგორც იქნა დანიშნული.
10 პირველმა დაწერა: ღვინოყველაზე ძლიერია.
11 მეორემ დაწერა: მეფე ყველაზე ძლიერია.
12 მესამემ დაწერა: ქალები ყველაზე ძლიერები არიან, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა ჭეშმარიტება ართმევს გამარჯვებას.
13 როცა მეფე ადგა, აიღეს მათი ნაწერები და გადასცეს მას და მან წაიკითხა ისინი:
14 და გაგზავნა მან მოუწოდა სპარსეთისა და მიდიის ყველა მთავარს, მმართველებს, კაპიტნებს, ლეიტენანტებს და მთავარსარდლებს;
15 და დაჯდა იგი სამსჯავროს სამეფოტახტზე; და თხზულებანი იკითხებოდა მათწინაშე.
16 და მან თქვა: დაუძახეთ ახალგაზრდებს და განაცხადონ თავიანთი განაჩენი. ამიტომ დაუძახეს და შევიდნენ.
17 და მან უთხრა მათ გვითხარითთქვენი აზრი წერილების შესახებ. მაშინ დაიწყო პირველმა, რომელიც ლაპარაკობდა ღვინის სიძლიერეზე;
18 და მან ასე თქვა: ადამიანებო, რა ძალზე ძლიერია ღვინო! ის ცდება ყველა ადამიანს, ვინც მას სვამს:
19 მეფისა და უმამო შვილის გონება ერთია; მონისა და თავისუფალი კაცისა, ღარიბისა და მდიდრისა:
20 ის ასევე აქცევს ყოველ აზრს სიხარულში და ხალისში, ისე რომ ადამიანს არახსოვს არც მწუხარება და არც ვალი.
21 და ის ამდიდრებს ყოველგულს, ისე რომ კაცს არახსოვს არც მეფე და არც მმართველი; და ყველაფერი ნიჭითარის ლაპარაკი:
22 და როცა თასებში არიან, ივიწყებენ თავიანთსიყვარულს მეგობრებისა და ძმების მიმართ და ცოტა ხანში ხმლები ამოიღებენ.
23 მაგრამ როცა ღვინისგან არიან, არახსოვთ რაც გააკეთეს.
24 ხალხნო, განა ღვინო არ არის ყველაზე ძლიერი, რომელიც აიძულებს ამას? და როცა ასე თქვა, გაჩუმდა.

თავი 4

1 მაშინ მეორემ, რომელიც ლაპარაკობდა მეფის ძლიერებაზე, დაიწყოსაუბარი:
2 ო, ადამიანებო, განა არ გამოირჩევიან ადამიანები, რომლებიც მართავენ ზღვაზე და ხმელეთზე და მათში არსებულ ყველაფერზე?
3 მაგრამ მეფე უფროძლიერია, რადგან ის არის ამ ყველაფრის მბრძანებელი და ბატონობს მათზე; და რასაც უბრძანებს, აკეთებენ.
4 თუ უბრძანებს მათ, რომ ომი გააჩაღონ ერთმანეთის წინააღმდეგ, ისინი ამას აკეთებენ; თუ გამოგზავნის მათ მტრების წინააღმდეგ, ისინი მიდიან და ანგრევენ მთის კედლებსა და კოშკებს.
5 კლავენ და იღუპებიან და არარღვევენ მეფის მცნებას: თუ გაიმარჯვებენ, ყველაფერს მეფეს მოუტანენ, ნადავლსაც, ისევე როგორც ყველაფერს.
6 ასევე მათთვის, ვინც ჯარისკაცი არ არის და ომებთან არ არის დაკავშირებული, არამედჭამს, როცა ისევ მოიმკის ის, რაც დათესეს, მიუტანენ მეფეს და აიძულებენ ერთმანეთს ხარკი გადაუხადონ მეფეს.
7 და მაინც ის არის მხოლოდერთი კაცი: თუბრძანებს მოკვლას, ისინი კლავენ; თუუბრძანებს დაზოგვას, იშურებენ;
8 თუ ის ბრძანებს ცემას, სცემენ; თუ ბრძანებს გაპარტახებას, აპარტახებენ; თუ ბრძანებს აშენება, აშენებენ;
9 თუ ბრძანებს მოჭრას, მოჭრიან; დარგვას თუ უბრძანებს, რგავენ.
10 ასე რომ, მთელი მისი ხალხი და მისი ლაშქარი ემორჩილება მას; გარდა ამისა, ის წევს, ჭამს და სვამს და ისვენებს.
11 და ესენი ფხიზლობენ მის ირგვლივ, არავინ წავიდეს და არგააკეთოს თავისი საქმე და არდაემორჩილოს მას რაიმეში.
12 ო, ადამიანებო, როგორარუნდა იყოს მეფე ყველაზე ძლიერი, როცა მას ემორჩილებიან? და მან ენა დაიჭირა.
13 მაშინ დაიწყო მესამემ, რომელიც ლაპარაკობდა ქალებზე და ჭეშმარიტებაზე, (ეს იყოზორობაბელი).
14 ო, ადამიანებო, ეს არ არის დიდი მეფე, არც ადამიანთა სიმრავლე და არც ღვინო, რომელიც აჯობებს; მაშ, ვინ მართავს მათ, ან აქვს მათზე ბატონობა? ქალები არარიან?
15 ქალები იღებენ მეფეს და მთელხალხს, რომლებიც მართავენ ზღვითა და ხმელეთით
16 მათგანაც მოვიდნენ და ამრავლეს ისინი, ვინც აშენდა ვენახებს, საიდანაც ღვინომოდის.
17 ესენიც აკეთებენ კაცთა სამოსს; ეს ადიდებს ადამიანებს; და ქალების გარეშე მამაკაცები ვერიქნებიან.

18 დახ, და თუკაცებმა შეკრიბეს ოქროდა ვერცხლი, ან რაიმე სხვა კარგი რამ, განა მათ არ უყვართ ქალი, რომელიც მშვენიერია კეთილგანწყობასა და სილამაზეში?
19 და ამ ყველაფრის ნებას არ აძლევენ, არ უყურებენ და ღია პირითაც არ უყურებენ თვალებს მას; და განა ყველა კაცს არ სურს მის მიმართ მეტი ვერცხლი ან ოქრო, ან რაიმე სიკეთე?
20 კაცი ტოვებს თავის მამას, რომელმაც ის აღზარდა, და თავის ქვეყანას, და მიეჯაჭვა თავის ცოლს.
21 ის ცდილობს არ გაატაროს სიცოცხლე ცოლთან. და არ ახსოვს არც მამა, არც დედა და არც სამშობლო.
22 ამითუნდა იცოდეთ რომ ქალები ბატონობენ თქვენზე: არ შრომობთ და არ შრომობთ და არ აძლევთ და არ მიუტანთ ყველაფერს ქალს?
23 დახ, კაცი აიღებს მახვილს და მიდის ძარცვისა და მოსაპარად ზღვაზე და მდინარეებზე საცურავად
24 და უყურებს ლომს და მიდის სიბნელეში; და როცა მოიპარავს, აფუჭებს და გაძარცვავს, თავის სიყვარულს მიაქვს.
25 ამიტომ კაცს ცოლი მამაზე ან დედაზე მეტად უყვარს.
26 დახ, ბევრს გამოუცალა ქალების ჭკუა და მათ გულისთვის მსახურები გახდნენ.
27 ასევე ბევრი დაიღუპა, შეცდა და შესცოდა ქალების გამო.
28 და ახლა არ გჯერათ ჩემი? არ არის მეფე დიდი თავის ძალაუფლებაში? ყველა რეგიონს არ ეშინია მისი შეხების?
29 მე დავინახე ის და აპამე მეფის ხარჭა, დიდებული ბარტაკოს ასული, მეფის მარჯვნივ მჯდომარენი.
30 და აიღო გვირგვინი მეფის თავიდან და დაადგა თავის თავზე; მან ასევე დაარტყა მეფეს მარცხენა ხელი.
31 და მაინც, ყოველივე ამის გამო მეფემ გახედა და ღია პირით შეჰყურებდა მას: თუ იგი დასცინოდა მას, ისიც იცინოდა; მაგრამ თუ იგი რაიმე უკმაყოფილებას იღებდა მასზე, მეფეს არ სურდა მაამებლობა, რათა შერიგებოდა მას. ისევ.
32 ო, მამაკაცებო, როგორ შეიძლება, რომ ქალები არ იყვნენ ძლიერები, რადგან ასე იქცევიან?
33 მაშინ მეფემ და მთავრებმა გადახედეს ერთმანეთს და დაიწყო ჭეშმარიტების ლაპარაკი.
34 კაცებო, განა ქალები არ არიან ძლიერები? დიდია დედამიწა, მაღალია ცა, სწრაფია მზე თავის გზაზე, რადგან ის აკრავს ცას ირგვლივ და ერთ დღეში აბრუნებს თავის გზას თავის ადგილზე.
35 განა ის დიდი არ არის, ვინც ამას აკეთებს? ამიტომ დიდია ჭეშმარიტება და ყველაფერზე ძლიერი.
36 მთელი დედამიწა ღაღადებს ჭეშმარიტებას და ზეცა აკურთხებს მას: ყოველი საქმე ირყევა და კანკალებს მასზე და არ არის უსამართლო.
37 ღვინო ბოროტია, მეფე ბოროტია, ქალები ბოროტები არიან, კაცთა ყველა შვილი ბოროტია და ასეთია მათი ბოროტი საქმეები; და არ არის მათში სიმართლე; მათ უსამართლობით ისინიც დაიღუპებიან.
38 რაც შეეხება ჭეშმარიტებას, ის გამძლეა და ყოველთვის ძლიერია; ის ცოცხლობს და იპყრობს უკუნისამდე.
39 მასთან არ არის პირების მიღება და ჯილდოები; მაგრამ ის აკეთებს იმას, რაც სამართლიანია და თავს იკავებს ყველა უსამართლო და ბოროტისაგან; და ყველა კაცს კარგად მოსწონს მისი ნამუშევრები.
40 არც მის განსჯაშია რაიმე უსამართლობა; და ის არის ძალა, სამეფო, ძალა და სიდიადე ყველა საუკუნეში. კურთხეულია ყოვლის ჭეშმარიტების ღმერთი.
41 და ამით გაჩუმდა. მაშინ მთელმა ხალხმა ყვიროდა და თქვა: დიდია ჭეშმარიტება და ყველაფერზე ძლიერი.
42 მაშინ უთხრა მას მეფემ: ითხოვე, რა გინდა იმაზე მეტი, ვიდრე დაწერილია და მოგცემთ, რადგან ყველაზე ბრძენი ხარ; და დაჯდები ჩემს გვერდით და ჩემს ბიძაშვილს ეძახიან.
43 და უთხრა მეფეს: გაიხსენე შენი აღთქმა, რომელიც აღუთქვა იერუსალიმის ასაშენებლად იმ დღეს, როცა შენს სამეფოში მოხვედი.
44 და გააგზავნოთ ყველა ჭურჭელი, რომელიც იერუსალიმიდან იყო გატანილი, რომელიც კიროსმა გამოყო, როცა დაჰპირდა ბაბილონის განადგურებას და ისევ იქ გაგზავნას.
45 შენც აღთქვი, რომ ააშენებდი ტაძარს, რომელიც ედომელებმა დაწვეს, როცა იუდა ქალდეველებმა გააპარტახეს.
46 და ახლა, უფალო მეფეო, ეს არის ის, რაც მე ვითხოვ და რაც მსურს შენგან, და ეს არის თავადური თავისუფლება, რომელიც შენგან გამომდინარეობს: ამიტომ მსურს, რომ აღასრულო აღთქმა, რომლის შესრულებაც შენი პირით შენ აღუთქვი ზეცის მეფეს.
47 მაშინ ადგა მეფე დარიოსი, აკოცა იგი და მისწერა წერილები მისთვის ყველა ხაზინადარს, ლეიტენანტს, კაპიტანს და გამგებელს, რათა უსაფრთხოდ მიეყვანათ გზაზე ის და ყველა, ვინც მასთან ერთად ავა იერუსალიმის ასაშენებლად.
48 მან ასევე მისწერა წერილები ლეიტენანტებს, რომლებიც იყვნენ კელესირიასა და ფინიკიაში, და მათ ლიბანუსში, რომ მოეტანათ კედრის ხე ლიბანუსიდან იერუსალიმში და აეშენებინათ ქალაქი მასთან ერთად
49 უფრო მეტიც, მან დაწერა ყველა ებრაელისთვის, რომლებიც გამოვიდნენ მისი სამეფოდან იუდაში, მათი თავისუფლების შესახებ, რომ არც ერთი ოფიცერი, არც ერთი მმართველი, არც ლეიტენანტი ან ხაზინადარი ძალით არ უნდა შევიდეს მათ კარებში;
50 და რომ მთელი ქვეყანა, რომელსაც ისინი ფლობენ, თავისუფალი იყოს ხარკის გარეშე; და ედომელებმა გადასცემდნენ იუდეველთა სოფლებს, რომლებიც მაშინ ეკავათ
51 დახ, რომ ყოველწლიურად უნდა მიეცეს ოცი ტალანტი ტაძრის აშენებამდე, სანამ ის აშენდებოდა;
52 და სხვა ათი ტალანტი ყოველწლიურად რათა სამსხვერპლოზე ყოველ დღე შეინახონ დასაწვავი შესაწირავი, როგორც მათ ჰქონდათ მცნება ჩვიდმეტის შესაწირავად
53 და რომ ყველა მათ, ვინც ბაბილონიდან წავიდნენ ქალაქის ასაშენებლად უნდა ჰქონდეთ თავისუფალი თავისუფლება, ისევე როგორც მათ, მათ შთამომავლობას და ყველა წასულ მღვდელს.
54 ის ასევე წერდა ამის შესახებ. ბრალდებები და მღვდლების სამოსი, რომელშიც ისინი მსახურობენ;
55 და ასევე ლევიანთა პასუხისმგებლობისთვის, რათა მიეცეს მათ იმ დღემდე, სანამ სახლი დასრულდებოდა და იერუსალიმი აშენდებოდა.
56 და უბრძანა, მიეცათ ქალაქის მფარველთათვის პენსიები და ხელფასი.
57 მან ასევე გაგზავნა ბაბილონიდან ყველა ჭურჭელი, რომელიც კიროსმა გამოყო; და ყველაფერი, რაც კიროსმა უბრძანა, უბრძანა მასაც შეესრულებინა და გაგზავნა იერუსალიმში.
58 როცა ეს ჭაბუკი გამოვიდა, ასწია პირი ზეცისკენ იერუსალიმისკენ და ადიდებდა ზეცის მეფეს.
59 და თქვა: შენგან მოდის გამარჯვება, შენგან მოდის სიბრძნე და შენია დიდება, და მე ვარ შენი მსახური.
60 კურთხეული ხარ, რომელმან მომეცი მე სიბრძნე, რამეთუ გმადლობ შენ, უფალო მამათა ჩვენთა.
61 და აიღო წერილები, გავიდა და მივიდა ბაბილონში და უთხრა ყველა თავის ძმებს.

62 და ისინი ადიდებდნენ თავიანთ მამათა ღმერთს, რადგან მან მათ თავისუფლება და თავისუფლება მისცა
63 ავიდა და აეშენებინა იერუსალიმი და ტაძარი, რომელსაც ჰქვია მისი სახელი;

თავი 5

1 ამის შემდეგ იყვნენ საგვარეულოების მთავარი კაცები, რომლებიც არჩეული იქნა მათ ტომების მიხედვით რათა წასულიყვნენ თავიანთ ცოლებით ვაჟებითა და ქალიშვილებით თავიანთ მსახურებითა და მოახლეებითა და პირუტყვით
2 და გაგზავნა დარიოსმა მათთან ერთად ათასი მხედარი, სანამ ისინი უსაფრთხოდ დაბრუნეს იერუსალიმში, მუსიკალური ინსტრუმენტებითტაბრუტებითა და ფლეიტებით
3 და ითამაშეს ყველა მათ ძმა და აიყვანა ისინი მათთან ერთად
4 და ეს არის იმ კაცების სახელები, რომლებიც წამოვიდნენ, მათი საგვარეულოების მიხედვით, მათ ტომებში, მათი რამდენიმე თავების მიხედვით
5 მღვდლები, აარონის ძის ფინესის ვაჟები: იესო, იოსედეკის ძე, სარაიას ძე, და იოაკიმ ზორობაბელის ძე, სალათიელის ძე, დავითის სახლიდან ფარესის ტომიდან. იუდას ტომი;
6 რომელმაც ბრძნული წინადადებები წარმოთქვა სპარსეთის მეფის დარიოსის წინაშე მისი მეფობის მეორე წელს, ნისანის თვეში, რომელიც არის პირველი თვე.
7 და ესენი არიან იუდეველები, რომლებიც გამოვიდნენ ტყვეობიდან, სადაც ისინი ცხოვრობდნენ უცხოებად რომლებიც ბაბილონის მეფემ ნაბუქოდონოსორმა წაიყვანა ბაბილონში.
8 და დაბრუნდნენ იერუსალიმში და იუდეველთა სხვა მხარეებში, თითოეული თავის ქალაქში, რომელიც მოვიდა ზორობაბელთან, იესოსთან, ნეემიასთან და ზაქარიასთან და რეესაიასთან, ენენიოსთან, მარდოქესთან ერთად ბელსარუსი, ასფარასუსი, რეელიუსი, როიმუსი და ბაანა, მათი მეგზური.
9 ხალხის რიცხვი და მათი გამგებლები, ფაროსის ძეები, ორი ათას ას სამოცდათორმეტი. საფატის ძენი ოთხას სამოცდათორმეტი:
10 არესის ვაჟები, შვიდას ორმოცდაექვსი.
11 ფაათმოაბის ვაჟები, ორი ათას რვაას თორმეტი.
12 ელამის ვაჟები, ათას ორას ორმოცდათოთხმეტი: ზათულის ვაჟები, ცხრაას ორმოცდახუთი; კორბეს ვაჟები, შვიდას ხუთი: ბანის ძეები, ექვსას ორმოცდარვა.
13 ბებაის ძენი, ექვსას ოცდასამი: სადასის ძენი, სამიათას ორას ოცდაორი.
14 ადონიკამის ვაჟები, ექვსას სამოცდაშვიდი; ბაგოის ვაჟები, ორი ათას სამოცდაექვსი, ადინის ვაჟები, ოთხას ორმოცდათოთხმეტი.
15 ატერეზიასის ძეები ოთხმოცდათორმეტი: კეილანისა და აზეტასის ვაჟები სამოცდაშვიდი: აზურანის ვაჟები ოთხას ოცდათორმეტი.
16 ანანიას ძენი ას და ერთი: არომის ძენი ოცდათორმეტი და ბასას ძენი სამას ოცდასამი: აზეფურითის ძენი ას ორმეტი.
17 მეტერუსის ძენი სამი ათას ხუთი: ბეთლომონის ძენი ას ოცდასამი.
18 ორმოცდათხუთმეტი ნეტოფაელი, ას ორმოცდარვა ანათოთი, ბეთსამოსელი ორმოცდაორი.
19 კირიათარიუსისანი, ოცდახუთი; ისინი კაფირადან და ბეროთიდან, შვიდას ორმოცდასამი; ისინი პირადან, შვიდასი.
20 ისინი ჩადიადან და ამიდოიდან, ოთხას ოცდაორი; ისინი კირამადან და გაბდესიდან, ექვსასი ოცდაერთი.
21 ისინი მაკალონიდან, ას ოცდაორი: ისინი ბეტოლიუსიდან, ორმოცდაორი: ნეფისის ვაჟები, ას ორმოცდაექვსი:
22 კალამოლუსისა და ონუსის ვაჟები, შვიდას ოცდახუთი; იერექუსის ვაჟები, ორას ორმოცდახუთი.
23 ანას ძენი, სამი ათას სამას ოცდაათი.
24 მღვდლები: ჯედუს ვაჟები, იესოს ძე სანასიბის ვაჟებს შორის, ცხრაას სამოცდათორმეტი: მერუთის ძეები, ათას ორმოცდაორი.
25 ფასარონის ვაჟები, ათას ორმოცდაშვიდი, კარმეს ვაჟები, ათას ჩვიდმეტი.
26 ლევიანები: იესუს ვაჟები, კადმიელი, ბანუასი და სუდია, სამოცდათოთხმეტი.
27 წმიდა მგალობლები: ასაფის ძეები, ას ოცდარვა.
28 კარიბჭეები: სალუმის ვაჟები, ჯატალის ვაჟები, ტალმონის ვაჟები, დაკობის ვაჟები, ტეტას ვაჟები, სამის ვაჟები, სულ ას ოცდაცხრამეტი.
29 ტაძრის მსახურები: ესავის ვაჟები, ასიფას ვაჟები, ტაბაოთის ვაჟები, კერასის ვაჟები, სუდის ძეები, ფალეასის ძეები, ლაბანას ძეები, გრაბას ძეები,
30 აკუას ძენი, უტას ძენი, კეტაბის ძენი, აღაბას ძენი, სუბაის ძენი, ანანის ძენი, კათუას ძენი, გედურის ძენი,
31 აირუსის ვაჟები, დაისანის ვაჟები, ნოებას ვაჟები, ჩასებას ვაჟები, გაზერას ვაჟები, აზიას ვაჟები, ფინესის ვაჟები, აზარეს ვაჟები, ბასტაის ვაჟები, ასანას ვაჟები. მეანის ძენი, ნაფისის ძენი, აკუბის ძენი, აკიფას ძენი, ასურის ძენი, ფარაკიმის ძენი, ბასალოტის ძენი,
32 მეედას ძენი, კუთას ძენი, ქარეას ძენი, ჩარკუსის ძენი, ასერერის ძენი, თომოის ძენი, ნასითის ძენი, ატიფას ძენი.
33 სოლომონის მსახურების ვაჟები: აზაფიონის ვაჟები, ფარირას ძეები, იელის ვაჟები, ლოზონის ძეები, ისრაელის ძეები, საფეთის ძეები,
34 ჰაგიას ძენი, ფარაკარეთის ძენი, საბის ძენი, საროთიეს ძენი, მასიას ძენი, გარის ძენი, ადუს ძენი, სუბას ძენი, აფერას ძენი, ბაროდისის ძენი. , საბატის ძეები, ალომის ძეები.
35 ტაძრის ყველა მსახური და სოლომონის მსახურთა ვაჟები იყვნენ სამას სამოცდათორმეტი.
36 ესენი გამოვიდნენ თერმელეთიდან და თელერსასიდან, ჩარაათალარი და აალარი;
37 ვერც აჩვენეს თავიანთი ოჯახები და ვერც თავიანთი მარაგი, როგორ იყვნენ ისინი ისრაელიდან: ლადანის ვაჟები, ბანის ძე, ნეკოდანის ძეები, ექვსას ორმოცდათორმეტი.
38 და მღვდელთაგან, რომლებმაც მიართვეს მღვდელმსახურება და ვერ იპოვნეს: ობდიას ვაჟები, აკოზის ვაჟები, ადუს ვაჟები, რომელმაც ცოლად შეირთო აუგია ბარზელუსის ერთ-ერთი ასული და დაარქვეს მისი სახელი.
39 და როდესაც ამ კაცების ნათესაობის აღწერილობა მოიძიეს რეესტრში და ვერ იპოვეს, ისინი გაათავისუფლეს სამღვდელო მსახურების აღსრულებისგან:
40 რადგან უთხრეს მათ ნეემიამ და ათარიასმა, რომ არ უნდა იყვნენ წმიდათა თანაზიარი, სანამ არ წამოდგარა მღვდელმთავარი, შემოსილი მოძღვრებათა და ჭეშმარიტებით
41 ასე რომ, ისრაელიდან, თორმეტი წლისა და ზემოთ, ყველანი იყვნენ ორმოცი ათასი, გარდა მსახურებისა და მსახურებისა ორი ათას სამას სამოცი.
42 მათი მსახური და მხევალი იყო შვიდი ათას სამას ორმოცდაშვიდი: მგალობლები და მგალობლები, ორას ორმოცდახუთი.
43 ოთხას ოცდათხუთმეტი აქლემი, შვიდი ათას ოცდათექვსი ცხენი, ორას ორმოცდახუთი ჯორი, ხუთი ათას ხუთას ოცდახუთი მხეცი უღელში.
44 და ზოგიერთი მათი საგვარეულოს უფროსი, როცა მივიდნენ ღვთის ტაძარში, რომელიც იერუსალიმშია, აღთქმა დადეს, რომ ხელახლა ააშენებდნენ სახლს თავის ადგილზე, მათი შესაძლებლობისამებრ.

45 და მისცეს სამუშაოების წმინდა საგანძურში ათასი გირვანქა ოქრო, ხუთი ათასი ვერცხლი და ასი სამღვდელო შესამოსელი.
46 და ასე დასახლდნენ მღვდლები და ლევიანები და ხალხი იერუსალიმში და სოფელში, მგალობლებიც და მტვირთველები; და მთელი ისრაელი თავის სოფლებში.
47 მაგრამ როცა მოახლოვდა მეშვიდე თვე და როცა ისრაელის ძეები იყვნენ ყოველი თავის ადგილზე, ყველანი ერთად მივიდნენ ერთანი აღმოსავლეთით პირველი კარიბჭის ღია ადგილას.
48 ადგნენ იესო იოსედეკის ძე და მისი ძმები მღვდლები და ზერუბაბელი, სალათიელის ძე და მისი ძმები, და მოამზადეს ისრაელის ღმერთის სამსხვერპლო.
49 მასზე დასაწვავი შესაწირავი შესწირონ, როგორც ეს პირდაპირ არის ნაბრძანები ღვთის კაცის მოსეს წიგნში.
50 და შეიკრიბნენ მათთან მიწის სხვა ერებიდან და აღმართეს სამსხვერპლო მის ადგილზე, რადგან ქვეყნის ყველა ერი მტრობდა მათ და ავიწროებდა მათ, და სწირავდნენ მსხვერპლს დროის მიხედვით და დასაწვავი შესაწირავი უფალს დილა-საღამოს.
51 ასევე მართავდნენ კარვების დღესასწაულს, როგორც ეს კანონით არის ნაბრძანები, და ყოველდღიურად სწირავდნენ მსხვერპლს, როგორც შესრულდა.
52 და ამის შემდეგ, უწყვეტი შესაწირავი და მსხვერპლი შაბათების, ახალმთვარეებისა და ყველა წმინდა დღესასწაულების.
53 და ყველა, ვინც ღმერთს აღთქმა დადო, მეშვიდე თვის პირველი დღიდან იწყო მსხვერპლის შეწირვა ღმერთისთვის, თუმცა უფლის ტაძარი ჯერ კიდევ არ იყო აშენებული.
54 და მათ ჩუქნიდნენ მუშებს და დურგლებს ფული, ხორცი და სასმელი ხალისით
55 ციდონელებსაც და ტვიროსელებსაც მისცეს ვაგონები, რომ მოეტანათ ლიბანოსიდან კედრის ხეები, რომლებიც ცურვით უნდა მიეტანათ იოპის თავშესაფარში, როგორც უბრძანა მათ სპარსელთა მეფე კიროსმა.
56 და იერუსალიმის ღვთის ტაძარში მოსვლიდან მეორე წელსა და მეორე თვეში დაიწყეს ზერუბაბელი, სალათიელის ძე, იესო, იოსედეკის ძე, მათი ძმები, მღვდლები, ლევიანები და ყველანი, ვინც იყვნენ. მოდით იერუსალიმში ტყვეობიდან:
57 და ჩაუყარეს საძირკველი ღვთის სახლს მეორე თვის პირველ დღეს, მეორე წელს იუდეველებსა და იერუსალიმში მოსვლის შემდეგ.
58 და დანიშნეს ლევიანები ოცი წლის ასაკიდან უფლის საქმეებზე. მაშინ ადგნენ იესო, მისი ვაჟები და ძმები, მისი ძმა კადმიელი და მადიაბუნის ვაჟები, ელიადუნის ძის იოდას ძეებთან ერთად მათი ვაჟებითა და ძმებით ყველა ლევიანი, ერთსულოვნად ასრულებდნენ საქმეს. მუშაობს ღვთის სახლში სამუშაოების წინსვლისთვის. ასე ააშენეს მუშებმა უფლის ტაძარი.
59 და იდგნენ მღვდლები თავიანთი სამოსით შემოსილი მუსიკალური ინსტრუმენტებითა და საყვირებით და ლევიანებს, ასაფის ძეებს ჰქონდათ ციმბალები,
60 მღეროდნენ სამადლობელი სიმღერები და ადიდებდნენ უფალს, როგორც ისრაელის მეფემ დავითმა დაწესა.
61 და მღეროდნენ დიდი ხმით უფლის სადიდებლად რადგან მისი წყალობა და დიდება მარადიულია მთელ ისრაელში.
62 და მთელი ხალხი საყვირებს უკრავდა და ხმამაღლა ღაღადებდა, უმღეროდა მადლობის სიმღერებს უფალს უფლის სახლის აღმართვისთვის.
63 ასევე მღვდლებიდან და ლევიანებიდან და მათი საგვარეულოს თავკაცებიდან, ძველები, რომლებმაც ნახეს წინა სახლი, ტირილით და დიდი ტირილით მივიდნენ მის შენობასთან.
64 მაგრამ ბევრი საყვირებითა და სიხარულით ყვიროდა დიდი ხმით
65 ისე, რომ საყვირები არ ისმოდა ხალხის ტირილისთვის, მაგრამ ხალხი საოცრად ყვიროდა, ისე რომ ისმოდა შორიდან.
66 ამიტომ, როცა იუდას ტომისა და ბენიამინის მტრებმა ეს გაიგეს, იცოდნენ, რას უნდა ნიშნავდეს ეს საყვირების ხმა.
67 და მათ დაინახეს, რომ ისინი, ვინც ტყვეობაში იყვნენ, ააშენეს ტაძარი ისრაელის უფალ ღმერთს.
68 წავიდნენ ისინი ზერუბაბელთან და იესოსთან და გვარის მთავრებთან და უთხრეს მათ ჩვენ ავაშენებთ თქვენთან ერთად
69 ჩვენც ისევე, როგორც თქვენ, ვემორჩილებით თქვენს უფალს და ვწირავთ მას ასურელთა მეფის აზბაზარეთის დღეებიდან, რომელმაც აქ მოგვიყვანა.
70 მაშინ ზერუბაბელმა და იესომ და ისრაელის საგვარეულოს თავკაცმა უთხრეს მათ ჩვენ და თქვენ არ გვევალება ერთად ავაშენოთ სახლი უფალს, ჩვენს ღმერთს.
71 მარტო ჩვენ ავაშენებთ ისრაელის უფალს, როგორც სპარსელთა მეფემ კიროსმა გვიბრძანა.
72 მაგრამ ქვეყნის წარმართები, რომლებიც მძიმედ სდევდნენ იუდის მკვიდრებს და აკავებდნენ მათ ხელს უშლიდნენ მათ მშენებლობას;
73 და მათ საიდუმლო შეთქმულებებით, პოპულარული დარწმუნებებითა და მღელვარებით ისინი ხელს უშლიდნენ შენობის დასრულებას მთელი იმ დროის განმავლობაში, როდესაც მეფე კიროსი ცხოვრობდა: ასე რომ, მათ ხელი შეუშალეს აშენებაში ორი წლის განმავლობაში, დარიოსის მეფობამდე.

თავი 6

1 ახლა დარიოს აგეუსისა და ზაქარიას, ადოს ძის მეფობის მეორე წელს, წინასწარმეტყველებმა, უწინასწარმეტყველეს ებრაელებს იუდეაში და იერუსალიმში ისრაელის უფლის ღმერთის სახელით რომელიც მათზე იყო.
2 მაშინ ადგნენ ზერუბაბელი, სალათიელის ძე, და იესო, იოსედეკის ძე, და დაიწყეს უფლის სახლის აშენება იერუსალიმში, უფლის წინასწარმეტყველები მათთან იყვნენ და ეხმარებოდნენ მათ
3 იმ დროს მივიდა მათთან სირიისა და ფინიკიის გამგებელი სისინი, სათრაბუზანესთან და მის ამხანაგებთან ერთად და უთხრა მათ
4 ვისი დავალებით აშენებთ ამ სახლს და ამ ჭერს და ასრულებთ ყველა სხვა საქმეს? და ვინ არიან მუშები, რომლებიც ასრულებენ ამას?
5 მიუხედავად ამისა, იუდეველთა უხუცესებმა მოიპოვეს მადლი, რადგან უფალი ეწვია ტყვეებს;
6 და მათ ხელი არ შეუშალეს აშენებაში, მანამ, სანამ დარიოსს არ მიანიშნებდნენ მათ შესახებ და არ მიიღეს პასუხი.
7 წერილების ასლი, რომლებიც სისინესმა, სირიისა და ფინიკიის გამგებელმა, და სათრაბუზანესმა, მათმა კომპანიონებმა, სირიასა და ფინიკიის მმართველებმა, დაწერეს და გაუგზავნეს დარიოსს; მეფე დარიოსს, მისალმება:
8 დაე, ყველაფერი იცოდეს ჩვენმა უფალმა მეფემ, რომ იუდეის ქვეყანაში რომ შევედით და იერუსალიმში შევედით ქალაქ იერუსალიმში ვიპოვეთ ტყვეობაში მყოფი იუდეველთა უხუცესები.
9 უფალს სახლის აშენება, დიდი და ახალი, თლილი და ძვირადღირებული ქვებით და კედლებზე უკვე დადებული ხის.
10 და ეს სამუშაოები სრულდება დიდი სისწრაფით და საქმე წარმატებულად მიდის მათ ხელში და მთელი დიდებითა და მონდომებით კეთდება.

11 მაშინ ვკითხეთ ამ უხუცესებს და ვუთხარით ვისი ბრძანებით ააშენეთ ეს სახლი და ჩაუყარეთ საფუძველი ამ საქმეებს?
12 ამიტომ, იმ განზრახვით რომ შეგვეძლო წერილობით მოგვცეთ ცნობა, მოვითხოვეთ მათგან, ვინც იყვნენ მთავარი შემსრულებლები, და მოვითხოვეთ მათგან წერილობით მათი მთავარი კაცების სახელები.
13 ასე გვიპასუხეს: ჩვენ ვართ უფლის მსახურები, რომელმაც შექმნა ცა და დედამიწა.
14 რაც შეეხება ამ სახლს, ის ააშენა მრავალი წლის წინ ისრაელის მეფემ, დიდმა და ძლიერმა, და დაასრულა.
15 მაგრამ როდესაც ჩვენმა მამებმა განარისხეს ღმერთი და შესცოდეს ისრაელის უფლის წინააღმდეგ, რომელიც ზეცაშია, მან გადასცა ისინი ბაბილონის, ქალდეველთა მეფის ნაბუქოდონოსორის ხელში;
16 რომელმაც დაანგრია სახლი და დაწვა და ხალხი ტყვედ წაიყვანა ბაბილონში.
17 მეფე კიროსი ბაბილონის ქვეყანაში მეფობის პირველ წელს კიროს მეფემ მისწერა ამ სახლის აშენება.
18 და ოქროსა და ვერცხლის წმინდა ჭურჭლები, რომლებიც ნაბუქოდონოსორმა წაიღო იერუსალიმის სახლიდან და დადო თავის ტაძარში, მეფე კიროსმა კვლავ გამოიყვანა ბაბილონის ტაძრიდან და გადასცეს ისინი ზორობაბელს და მმართველს სანაბასარს,
19 ბრძანებით რომ წაეღო იგივე ჭურჭელი და ჩაეყენებინა იერუსალიმის ტაძარში; და რომ მის ადგილას უფლის ტაძარი აშენდეს.
20 მაშინ იმავე სანაბასარმა, რომელიც აქ მოვიდა, საფუძველი ჩაუყარა უფლის სახლს იერუსალიმში; და მას შემდეგ, რაც ჯერ კიდევ შენობაა, ის ჯერ კიდევ არ არის ბოლომდე დასრულებული.
21 ახლა, თუ მეფეს ეს კარგი მოეჩვენება, მოძებნონ მეფე კიროსის ჩანაწერები:
22 და თუ გაირკვა, რომ უფლის სახლის აშენება იერუსალიმში განხორციელდა მეფე კიროსის თანხმობით და თუ ჩვენი ბატონი მეფე ასე ფიქრობს, დე, მოგვაწეროს ამის შესახებ.
23 მაშინ უბრძანა მეფე დარიოსს, ეძია ბაბილონში ჩანაწერები; ასე რომ, ეკბატანის სასახლეში, რომელიც არის მიდიის ქვეყანაში, იპოვეს გრაგნილი, სადაც ეს იყო ჩაწერილი.
24 კიროსის მეფობის პირველ წელს, მეფე კიროსმა ბრძანა, კვლავ აეშენებინათ უფლის სახლი იერუსალიმში, სადაც მსხვერპლს სწირავდნენ უწყვეტი ცეცხლით
25 რომლის სიმაღლე იქნება სამოცი წყრთა და სიგანე სამოცი წყრთა, სამი რიგი თლილი ქვები და ერთი რიგი ახალი ხის იმ ქვეყნისა; და მისი ხარჯები გადაეცემა მეფე კიროსის სახლიდან:
26 და რომ უფლის სახლის წმინდა ჭურჭლები, ოქროსა და ვერცხლის, რომლებიც ნაბუქოდონოსორმა გამოიტანა სახლიდან იერუსალიმში და მიიტანა ბაბილონში, უნდა აღდგეს იერუსალიმის სახლში და დადგეს იმ ადგილას, სადაც ისინი ადრე იყვნენ.
27 და ასევე უბრძანა, რომ სისინეს, სირიისა და ფინიკიის გამგებელს, და სატრაბუზანეს, და მათ ამხანაგებს, და მათ ვინც სირიასა და ფინიკაში მმართველად დაინიშნა, ფრთხილად უნდა ყოფილიყვნენ, რომ არ ჩარეულიყვნენ იმ ადგილას, არამედ დაეტანჯათ ზორობაბელი, მსახური. უფლის და იუდეის გამგებელმა და იუდეველთა უხუცესებმა, რათა ააშენონ უფლის სახლი იმ ადგილას.
28 მე ასევე ვუბრძანე, რომ იგი კვლავ აშენდეს; და რომ ისინი გულმოდგინედ ეხმარებიან იუდეველთა ტყვეობაში მყოფი უფლის სახლის დასრულებამდე:
29 და კელესირიასა და ფინიკეის ხარკიდან წილი, რომელიც უნდა მიეცეს ამ კაცებს უფლის შესაწირავად ანუ ზორობაბელ მმართველს, ხარებს, ვერძებს და კრავებს;
30 და ასევე სიმინდი, მარილი, ღვინო და ზეთი, და ეს ყოველწლიურად ყოველწლიურად დაუკითხავად როგორც იერუსალიმში მყოფი მღვდლები ყოველდღიურად დახარჯებიან.
31 რათა შესწირონ უზენაეს ღმერთს მეფისთვის და მისი შვილებისთვის და ილოცონ თავიანთი სიცოცხლისთვის.
32 და მან ბრძანა, რომ ყველას, ვინც არღვევდა, დიახ, ან შეამსუბუქებდა რაიმე ზემოხსენებულს ან დაწერილს, მისი სახლიდან აეღოთ ხე, და ჩამოეკიდებათ მასზე და მთელი მისი ქონება ჩამოერთმიათ მეფისთვის.
33 მაშასადამე, უფალი, რომლის სახელიც იქ არის მოწოდებული, გაანადგურებს ყოველი მეფე და ერი, რომელიც გაწვდის ხელს იერუსალიმში უფლის სახლის დაბრკოლებას ან დასაზიანებლად
34 მე, დარიოსმა, მეფემ, დავაწესე, რომ ამის მიხედვით მოხდეს გულმოდგინებით

თავი 7

1 მაშინ სესინე, კელესირისა და ფინიკას გამგებელი, და სათრაბუზანესი, თავიანთი ამხანაგებით მეფე დარიოსის მცნებების მიხედვით
2 ძალიან ფრთხილად აკონტროლებდა წმინდა საქმეებს, ეხმარებოდა იუდეველთა უხუცესებსა და ტაძრის გამგებლებს.
3 ასე აყვავდა წმიდა საქმეები, როცა წინასწარმეტყველებმა აგეუსმა და ზაქარიამ წინასწარმეტყველებდნენ.
4 და დაასრულეს ეს ისრაელის უფლის ღმერთის ბრძანებით და სპარსეთის მეფეების კიროსის, დარიოსისა და არტაქსერქსეს თანხმობით
5 და ასე დასრულდა წმინდა სახლი ადარის თვის მეოცე დღეს, სპარსელთა მეფის დარიოსის მეექვსე წელს.
6 და ისრაელის ძეები, მღვდლები, ლევიანები და სხვები, რომლებიც ტყვედ იყვნენ დამატებული, მოიქცნენ მოსეს წიგნში ჩაწერილის მიხედვით
7 და უფლის ტაძრის მიძღვნას შესწირეს ასი ხარი ორასი ვერძი, ოთხასი კრავი;
8 და თორმეტი თხა მთელი ისრაელის ცოდვისთვის, ისრაელის ტომების თავკაცების რაოდენობის მიხედვით
9 მღვდლებიც და ლევიანებიც იდგნენ თავიანთი სამოსით შემოსილნი, თავიანთი საგვარეულოების მიხედვით ისრაელის უფლის ღმერთის სამსახურში, მოსეს წიგნის მიხედვით ხოლო მესაზღვრეები ყველა კარიბჭესთან.
10 და ტყვეობაში მყოფმა ისრაელიანებმა აღნიშნეს პასექი პირველი თვის მეთოთხმეტე დღეს, მას შემდეგ, რაც მღვდლები და ლევიანები განიწმინდნენ.
11 დატყვევებულნი ყველანი ერთად არ განიწმინდნენ, ლევიანები კი ყველა ერთად განიწმინდნენ.
12 და ამგვარად შესწირეს პასექი ყველა ტყვეთათვის და მათი ძმებისთვის, მღვდლებისთვის და მათთვის.
13 და ჭამეს ტყვეობიდან გამოსულმა ისრაელის ძეებმა, ყველა მათგანმა, ვინც განშორდა ამ ქვეყნის ხალხის სისაძაგლეებს და ეძებდა უფალს.
14 და შვიდ დღეს იზეიმეს უფუარობის დღესასწაული და მხიარულობდნენ უფლის წინაშე,
15 რადგან მან მიაბრუნა ასურეთის მეფის რჩევა მათ მიმართ რათა გაეძლიერებინათ ხელები ისრაელის უფლის ღმერთის საქმეებში.

თავი 8

1 და ამის შემდეგ, როდესაც მეფობდა არტაქსერქსე, სპარსთა მეფე, მოვიდა ესდრასი, სარაიას ძე, ეზერიას ძე, ჰელკიას ძე, სალუმის ძე,
2 სადუკის ძე, ახიტობის ძე, ამარიას ძე, ეზიასის ძე, მერემოთის ძე, ზარაიას ძე, სავიასის ძე, ბოკასის ძე, აბისუმის ძე, ფინესის ძე. ელეაზარის ძე, მღვდელმთავრის აარონის ძე.
3 ეს ესდრასი წავიდა ბაბილონიდან, როგორც მწიგნობარი, და მზად იყო მოსეს რჯულისთვის, რომელიც იყო მოცემული ისრაელის ღმერთის მიერ.
4 და მეფემ პატივი მიაგო მას, რადგან მადლი ჰპოვა მის თვალში ყველა თხოვნაში.
5 მასთან ერთად ავიდნენ იერუსალიმში ისრაელის ძეებიდან, ლევიანთა მღვდლებიდან, წმინდა მგალობლებიდან, კარისკაცებიდან და ტაძრის მსახურებიდან,
6 არტაქსერქსეს მეფობის მეშვიდე წელს, მეხუთე თვეში, ეს იყო მეფის მეშვიდე წელი; რადგან ისინი წავიდნენ ბაბილონიდან პირველი თვის პირველ დღეს და მივიდნენ იერუსალიმში იმ წარმატებული მოგზაურობის მიხედვით, რომელიც მათ უფალმა მისცა.
7 რადგან ესდრასს ძალიან დიდი უნარი ჰქონდა, ასე რომ, მან არაფერი გამოტოვა უფლის კანონისა და მცნებებიდან, არამედ ასწავლიდა მთელ ისრაელს წეს-ჩვეულებებსა და განაჩენებს.
8 დავალების ასლი, რომელიც დაიწერა მეფის არტაქსერქსესგან და მივიდა ესდრას მღვდელთან და უფლის რჯულის მკითხველთან, არის ეს, რომელიც მოჰყვება;
9 მეფე არტაქსერქსე უგზავნის ესდრას მღვდელს და უფლის კანონის მკითხველს:
10 გადავწყვიტე, რომ კეთილგანწყობილი მოვიქცე, გავეცი ბრძანება, რომ ჩვენს სამეფოში მყოფი იუდეველთა ერი, მღვდლები და ლევიანები, ვისაც სურთ და სურთ წავიდნენ შენთან იერუსალიმში.
11 მაშ, ვინც ამას ფიქრობს, დაე, წავიდნენ შენთან ერთად როგორც ეს კარგი მომეჩვენა მე და ჩემს შვიდ მეგობარს, მრჩეველს;
12 რათა მათ შეხედონ იუდეასა და იერუსალიმის საქმეებს, ეთანხმებით იმას, რაც უფლის კანონშია;
13 და მიიტანეთ ძღვენი ისრაელის უფალს იერუსალიმში, რომელიც მე და ჩემმა მეგობრებმა აღუთქვეს აღთქმა, და მთელი ოქრო და ვერცხლი, რაც ბაბილონის ქვეყანაშია, უფალს იერუსალიმში.
14 იმითაც, რაც ხალხისგან არის მიცემული უფლის, მათი ღმერთის, იერუსალიმში ტაძრისთვის: ვერცხლი და ოქრო შეიძლება შეგროვდეს ხარებისთვის, ვერძებისთვის, კრავებისთვის და მათშესანახი ნივთებისთვის;
15 რათა მათ შესწირონ მსხვერპლი უფალს უფლის, მათი ღმერთის სამსხვერპლოზე, რომელიც არის იერუსალიმში.
16 და რასაც შენ და შენმა ძმებმა გააკეთებთ ვერცხლითა და ოქროთი, გააკეთე შენი ღმერთის ნებისამებრ.
17 და უფლის წმინდა ჭურჭლები, რომლებიც მოგეცემათ შენი ღმერთის ტაძრის გამოსაყენებლად რომელიც იერუსალიმშია, დადგი შენი ღმერთის წინაშე იერუსალიმში.
18 და რაც არ უნდა დაიმახსოვრო შენი ღმერთის ტაძრის სარგებლობისთვის, მიეცი მეფის ხაზინადან.
19 და მე, მეფე არტაქსერქსემ, ასევე უბრძანა სირიისა და ფინიკიის განძის მცველებს, რომ რასაც ესდრას მღვდელი და უზენაესი ღმერთის კანონის მკითხველი გამოუგზავნიან, სასწრაფოდ მისცენ მას.
20 ასი ტალანტი ვერცხლის ოდენობით, ასევე ხორბლის ას კორამდე, ასი ცალი ღვინო და სხვა უხვად
21 დაე, ყველაფერი შესრულდეს ღვთის კანონის მიხედვით გულმოდგინედ უზენაეს ღმერთს, რათა რისხვა არ მოვიდეს მეფისა და მისი ვაჟების სამეფოზე.
22 ასევე გიბრძანებთ რომ არ მოითხოვოთ გადასახადი, ან რაიმე სხვა დაწესება მღვდლებისგან, ლევიანებისგან, წმინდა მგალობლებისგან, მტვირთველებისგან, ტაძრის მსახურებისგან, ან ვინც ამ ტაძარში მოღვაწეობს, და რომ არავის არაქვს უფლებამოსილება რაიმე დააკისროს მათ
23 და შენ, ესდრას, ღვთის სიბრძნისამებრ დანიშნე მსაჯულები და მსაჯულები, რათა განიკითხონ მთელსირიასა და ფინიკაში ყველა, ვინც იცის შენი ღმერთის კანონი; და ვინც არიცის, ასწავლე.
24 და ვინც დაარღვევს შენი ღმერთისა და მეფის კანონს, გულმოდგინედ დაისჯება, იქნება ეს სიკვდილით ან სხვა სასჯელით, ფულის სასჯელით თუ პატიმრობით
25 მაშინ თქვა ესდრასმა მწიგნობარმა: კურთხეულია ჩემი მამა-პაპის ერთადერთი უფალი ღმერთი, რომელმაც ეს ჩადო მეფის გულში, რათა ადიდოს თავისი სახლი, რომელიც იერუსალიმშია.
26 და პატივი მომცა მეფის, მისი მრჩევლების, მისი მეგობრებისა და დიდებულების წინაშე.
27 ამიტომ გავმხნევდი უფლის, ჩემი ღმერთის შემწეობით და შევკრიბე ისრაელის კაცები, რომ წამოსულიყვნენ ჩემთან ერთად
28 და ესენი არიან თავკაცები თავიანთი საგვარეულოების მიხედვით და რამდენიმე ლორდების მიხედვით რომლებიც ჩემთან ერთად წამოვიდნენ ბაბილონიდან მეფე არტაქსერქსეს დროს:
29 ფინესის ძეთაგან გერსონი, ითამარის ძეთაგან, გამაელი, დავითის ძეთაგან, ლეტო, სეკენიას ძე.
30 ფარეზის ძეთაგან ზაქარია; და მასთან ერთად იყო ას ორმოცდაათი კაცი.
31 ფაჰათმოაბის ძეებიდან ელიაონია, ზარაიას ძე და მასთან ერთად ორასი კაცი.
32 ზათოეს ძეთაგან სეკენია იეზელუსის ძე და მასთან ერთად სამასი კაცი: ადინის ძეებიდან ობეთი იონათანის ძე და მასთან ერთად ორას ორმოცდაათი კაცი.
33 ელამის ძეთაგან იოსიას ძე გოთოლიასი და მასთან ერთად სამოცდაათი კაცი.
34 საფათიას ძეთაგან ზარაია მიქაელის ძე და მასთან ერთად სამოცდაათი კაცი.
35 იოაბის ძეთაგან აბადია იეზელუსის ძე და მასთან ერთად ორას თორმეტი კაცი.
36 ბანიდის ძეებიდან ასალიმოთი იოსაფიას ძე და მასთან ერთადას სამოცდაათი კაცი.
37 ბაბის ძეთაგან ზაქარია ბებაის ძე და მასთან ერთად ოცდარვა კაცი.
38 ასტათის ძეთაგან იოჰანეს აკატანის ძე და მასთან ერთად ას ათი კაცი.
39 ადონიკამის ძეთაგან უკანასკნელი, და ეს არის მათი სახელები: ელიფალეტი, იუელი და სამაია და მათთან ერთად სამოცდაათი კაცი.
40 ბაგოს ძეთაგან უთი ისტალკურუსის ძე და მასთან ერთად სამოცდაათი კაცი.
41 და ესენი შევკრიბე მდინარესთან, რომელსაც ჰქვია თერასი, სადაც სამი დღე გავშალეთ კარვები და შემდეგ დავათვალიერე ისინი.
42 მაგრამ როცა იქ ვერვიპოვე მღვდელთაგანი და ლევიანები,
43 მაშინ გავგზავნე ელეაზართან, იდუელთან და მასმანთან,
44 და ალნათანი, მამიასი, ჟორიბასი, ნათანი, ევნათანი, ზაქარია და მოსოლამონი, მთავარი და სწავლული.
45 და მე ვუთხარი მათ რომ წასულიყვნენ სადეუს კაპიტანთან, რომელიც იყო ხაზინის ადგილზე.
46 და უბრძანა მათ რომ ეთქვათ დადეუსთან, მის ძმებთან და იმ ადგილის ხაზინადრებთან, რომ გამოგვეგზავნათ ისეთი

ადამიანები, რომლებსაც შეეძლოთ მღვდლობის აღსრულება უფლის სახლში.

47 და ჩვენი უფლის ძლევამოსილი ხელით მოიყვანეს ჩვენთან მოლის ვაჟების, ლევის ძის, ისრაელის ძის ოსტატური კაცები, ასებია და მისი ვაჟები და მისი ძმები, რომლებიც თვრამეტი წლის იყვნენ.

48 ასებია, ანუსი და ოსაია, მისი ძმა, ხანუნევის ძეთაგან და მათი ვაჟები, ოცი კაცი იყვნენ.

49 და ტაძრის მსახურთაგან, რომლებიც დავითმა დანიშნა, და ლევიანთა მსახურების მთავარი კაცები, ტაძრის ორას ოცი მსახური, რომელთა სახელების კატალოგი იყო გამოცხადებული.

50 და იქ მე შევფიცე მარხვა ახალგაზრდებს ჩვენი უფლის წინაშე, რათა მოვინდომოთ აყვავებული მოგზაურობა ჩვენთვის და ჩვენთან მყოფებისთვის, ჩვენი შვილებისთვის და პირუტყვისთვის.

51 რადგან მრცხვენოდა, რომ მეკითხა მეფის ქვეითები და ცხენოსნები და ვებრძოლოთ ჩვენი მოწინააღმდეგეებისგან დაცვას.

52 რადგან ჩვენ ვუთხარით მეფეს, რომ უფლის, ჩვენი ღმერთის ძალა უნდა იყოს მათთან, ვინც მას ეძებს, რათა მხარი დაუჭიროს მათ ყველანაირად

53 და კვლავ ვევედრებოდით ჩვენს უფალს, რაც შეხებოდა ამ ნივთებს და ვნახეთის ჩვენთვის ხელსაყრელი.

54 მაშინ გამოვყავი მღვდელმთავართაგან თორმეტი ესებრია და ასანია და მათთან ერთად ათი კაცი მათი ძმებიდან.

55 და ავწონე ისინი ოქრო, ვერცხლი და ჩვენი უფლის სახლის წმინდა ჭურჭელი, რომელიც მისცეს მეფემ, მისმა კრებამ, მთავრებმა და მთელმა ისრაელმა.

56 და როცა ავწონე, მივაწოდე მათ ექვსას ორმოცდაათი ტალანტი ვერცხლი და ვერცხლის ჭურჭელი ასი ტალანტისა და ასი ტალანტი ოქრო

57 და ოცი ოქროს ჭურჭელი და თორმეტი სპილენძის ჭურჭელი, თუნდაც კარგი სპილენძის, ოქროვით ბრწყინავი.

58 და მე ვუთხარი მათ ორივენი წმინდანი ხართ უფლისთვის და ჭურჭელი წმიდაა, და ოქრო და ვერცხლი აღთქმაა უფლის, ჩვენი მამების უფლის წინაშე.

59 იფხიზლეთ და დაიცავით ისინი, სანამ არ გადასცემთ მათ მღვდელმთავრებსა და ლევიანებს და ისრაელის საგვარეულოების მთავარ კაცებს იერუსალიმში, ჩვენი ღმერთის სახლის ოთახებში.

60 ასე რომ, მღვდლებმა და ლევიანებმა, რომლებმაც მიიღეს ვერცხლი, ოქრო და ჭურჭელი, მიიტანეს ისინი იერუსალიმში, უფლის ტაძარში.

61 და მდინარე თერასიდან გამოვედით პირველი თვის მეთორმეტე დღეს და მივედით იერუსალიმში ჩვენი უფლის ძლიერი ხელით, რომელიც ჩვენთან იყო: და ჩვენი მოგზაურობის დასაწყისიდან უფალმა გვიხსნა ყოველი მტრისგან და ასე მივედით იერუსალიმში.

62 და როცა იქ სამი დღე ვიმყოფებოდით, აწონილი ოქრო და ვერცხლი მეოთხე დღეს გადაეცა ჩვენი უფლის სახლში მარმოთ მღვდელს, ირის ძეს.

63 და მასთან იყო ელეაზარ ფინესის ძე, და მათთან იყვნენ იოსაბადი, იესუს ძე და მოეთი, საბანის ძე, ლევიანები.

64 და მთელი მათი წონა დაიწერა იმავე საათში.

65 ტყვეობიდან გამოსულებმაც შესწირეს მსხვერპლი ისრაელის უფალ ღმერთს, თორმეტი ხარი მთელი ისრაელისთვის, ოთხმოცდათექვსმეტი ვერძი,

66 სამოცდათორმეტი კრავი, თხა სამშვიდობო შესაწირავად თორმეტი; ყველა მათგანი მსხვერპლი უფალს.

67 და მათ გადასცეს მეფის მცნებები მეფის მეურვეებს და კელესირიის და ფინეის გამგებლებს; და პატივს სცემდნენ ხალხს და ღვთის ტაძარს.

68 ახლა, როცა ეს მოხდა, მმართველები მოვიდნენ ჩემთან და უთხრეს:

69 ისრაელის ერმა, მთავრებმა, მღვდლებმა და ლევიანებმა არ დაშორეს მათ მიწის უცხო ხალხი და არც წარმართთა სიბინძურე, ქანაანელები, ხეთები, ფერეზიტები, იებუსელები და მოაბიტები, ეგვიპტელები და ედომელები.

70 რადგან ისინიც და მათი ვაჟებიც დაქორწინდნენ თავიანთ ასულებთან და წმინდა შთამომავლობა შერეულია ქვეყნის უცნაურ ხალხთან; და ამ საქმის დასაწყისიდან ხელმწიფეები და დიდებულნი იყვნენ ამ ურჯულოების მონაწილენი.

71 და როგორც კი ეს გავიგე, დავიხიე ჩემი ტანსაცმელი და წმიდა სამოსელი, თმები მოვიშორე თავსა და წვერს და დავჯექი მოწყენილი და ძალიან მძიმე.

72 ასე რომ, ყველა, ვინც მაშინ შეძრწუნებული იყო ისრაელის უფლის ღმერთის სიტყვით შეიკრიბა ჩემთან, სანამ მე ვგლოვობდი ურჯულოებას; მაგრამ მე ვიჯექი სიმძიმით სავსე საღამომდე.

73 მაშინ ავდექი მარხვიდან ჩემი სამოსით და წმიდა სამოსლით დახეული, და მუხლებზე მოვიდე და ხელები გავუწოდე უფალს,

74 მე ვთქვი: უფალო, შემრცხვა და მრცხვენია შენი სახის წინაშე;

75 რადგან ჩვენი ცოდვები მრავლდება ჩვენს თავზე და ჩვენი უმეცრება ზეცამდე ავიდა.

76 ჩვენი მამების დროიდან მოყოლებული, ჩვენ ვართ და ვართ დიდ ცოდვაში, დღემდე.

77 და ჩვენი ცოდვებისთვის და ჩვენი მამების გამო, ჩვენ ძმებთან, ჩვენს მეფეებთან და ჩვენს მღვდლებთან ერთად გადავეცი დედამიწის მეფეებს, მახვილს და ტყვეობას და სირცხვილის ნადავლად დღემდე.

78 და ახლა გარკვეულწილად წყალობა გამოგვევლინა შენგან, უფალო, რომ დაგვეტოვებინა ფესვი და სახელი შენი საწმინდრის ადგილს;

79 და აღმოგვაჩინოთ ჩვენთვის სინათლე უფლის, ჩვენი ღმერთის სახლში, და მოგვცეს საკვები ჩვენი მონობის დროს.

80 დიახ, როდესაც ჩვენ მონობაში ვიყავით, ჩვენ არ ვიყავით მიტოვებული ჩვენი უფლისგან; არამედ გვწყალობდა სპარსეთის მეფეთა წინაშე, რათა მოგვცეს საჭმელი;

81 დიახ, და პატივი სცეს ჩვენი უფლის ტაძარს და აღადგინეს გაპარტახებული სიონი, რომ მათ გვაჩუქეს იუდეველები და იერუსალიმში დამკვიდრება.

82 და ახლა, უფალო, რა ვთქვათ, რომ გვაქვს ეს? რამეთუ დავარღვიეთ შენი მცნებანი, რომელნიც გასცე შენი მსახურთა წინასწარმეტყველთა ხელით და თქვი:

83 რომ მიწა, რომელშიც თქვენ შედიხართ სამკვიდროდ, არის მიწა დაბინძურებული მიწის უცხო ადამიანების სიბინძურეებით და მათ აავსეს იგი თავისი უწმინდურებით.

84 მაშასადამე, ახლა არ შეუერთდეთ თქვენს ქალიშვილებს მათ ვაჟებს და არც მათი ქალიშვილები წაიყვანოთ თქვენს ვაჟებთან.

85 უფრო მეტიც, არასოდეს ეცადოთ მათთან მშვიდობა გქონდეთ, რათა გაძლიერდეთ და ჭამოთ მიწის კარგი ნივთები და რომ სამუდამოდ დაუტოვოთ მიწის მემკვიდრეობა თქვენს შვილებს.

86 და ყველაფერი, რაც მოხდა, კეთდება ჩვენთვის ჩვენი ბოროტი საქმეებისთვის და დიდი ცოდვებისთვის; რადგან შენ, უფალო, განანათლე ჩვენი ცოდვები,

87 და მოგვეცა ჩვენთვის ასეთი ფესვი: მაგრამ ჩვენ ისევ დავბრუნდით, რათა დავარღვიოთ შენი კანონი და შევერევით ქვეყნის ხალხების უწმინდურებას.

88 ნუთუ არ გაბრაზდები ჩვენზე, რომ დაგვღუპავ, სანამ არ დაგვიტოვებდი არც ფესვს, არც თესლს და არც სახელს?

89 უფალო ისრაელის, შენ მართალი ხარ, რადგან დღეს ფესვი დავრჩით

90 აჰა, ახლა შენს წინაშე ვართ ჩვენს ურჯულოებებში, რადგან ველარ გავძლებთამ ყველაფერს გამო შენს წინაშე.
91 და როცა ესდრასმა თავის ლოცვაში აღიარა, ტიროდა და დაწოლილი იყო მიწაზე ტაძრის წინ, შეიკრიბა მასთან იერუსალიმიდან კაცთა და ქალთა და ბავშვების ძალიან დიდი სიმრავლე, რადგან იყოდიდი ტირილი ხალხში.
92 დაიძახა იექონიამ, იელუსის ძემ, ისრაელის ერთ-ერთმა ვაჟმა და თქვა: ესდრას, ჩვენ შევცოდეთ უფალი ღმერთის წინაშე, ცოლად მოვიყვანეთ უცხო ქალები ამ ქვეყნის ერებიდან და ახლა მთელი ისრაელი მაღლა დგას. .
93 დავიფიცოთ უფალს, რომ გავათავისუფლებთ ყველა ჩვენს ცოლს, რომელიც წარმართებიდან ავიღეთ მათ შვილებთან ერთად
94 ისევე როგორც შენ განკარგულე და ვინც ემორჩილება უფლის კანონს.
95 ადექი და აღასრულე, რადგან შენ გეხება ეს საქმე და ჩვენ ვიქნებითშენთან: მოიქეცი ვაჟკაცურად
96 ადგა ესდრასი და დაიფიცა მთელი ისრაელის მღვდლებისა და ლევიანების უფროსს, რომ მოეკეთებინა ამის შემდეგ. და ასე დაიფიცეს.

თავი 9

1 მაშინ ტაძრის ეზოდან წამოსული ესდრასი მივიდა იოანანის, ელიასიბის ძის ოთახთან,
2 და დარჩა იქ და არ ჭამდა ხორცს და არ სვამდა წყალს, გლოვობდა ხალხის დიდ ურჯულოებას.
3 და იყო გამოცხადება მთელებრაელებსა და იერუსალიმში ყველა ტყვეს, რომ შეკრებილიყვნენ იერუსალიმში.
4 და რომ ვინც არ შეიკრიბა იქ ორი ან სამი დღის განმავლობაში, როგორც უხუცესები, რომლებიც ადგენდნენ წესს, მათი პირუტყვი წაერთმეოდა ტაძრის გამოსაყენებლად და თვითონ განდევნონ ტყვეთაგან.
5 და სამ დღეში შეიკრიბნენ ყველა იუდას ტომიდან და ბენიამინიდან იერუსალიმში მეცხრე თვის ოცდამეათე დღეს.
6 და მთელი ხალხი კანკალით იჯდა ტაძრის ფართო ეზოში დღევანდელი უამინდობის გამო
7 ადგა ესდრასი და უთხრა მათ თქვენ დაარღვიეთ კანონი უცხო ცოლებზე დაქორწინებით რათა გაზარდოთ ისრაელის ცოდვები.
8 და ახლა, აღსარების გამო, განადიდეთჩვენი მამების უფალი ღმერთი,
9 და შეასრულეთ მისი ნება და განშორდით ქვეყნის წარმართებს და უცხოქალებს.
10 მაშინ შეჰყვირა მთელმა ხალხმა და თქვა დიდი ხმით როგორც შენ თქვი, ისე მოვიქცევით
11 მაგრამ რამდენადაც ხალხი ბევრია და უამინდობაა, ისე რომ მის გარეშე ვერ გავძლებთდა ეს არ არის ერთი ან ორი დღის სამუშაო, ამაში ჩვენი ცოდვის დანახვა შორს არის გავრცელებული.
12 ამიტომ დარჩნენ ხალხის მმართველები და ყველა ჩვენი საცხოვრებლიდან, ვისაც უცხოცოლები ჰყავს, დანიშნულდროს მოვიდეს,
13 და მათთან ერთად ყოველი ადგილის მმართველები და მსაჯულები, სანამ არ მოვიშორებთჩვენგან უფლის რისხვას ამ საკითხზე.
14 მაშინ იონათანმა, აზაელის ძემ და ეზექიამ, თოკანოსის ძემ, მიიღეს ეს საქმე მათზე და დაეხმარნენ მათმოსოლამი, ლევისი და საბათეუსი.
15 და ტყვეები მოიქცნენ ყოველივე ამის მიხედვით
16 და ესდრას მღვდელმა აირჩია მისთვის მათი საგვარეულოების მთავარი კაცები, ყველა სახელით და მეათე თვის პირველდღეს ისხდნენ ერთად რათა განეხილათსაქმე.
17 ასე დასრულდა მათი საქმე, რომელთაც უცხოცოლები ჰყავდა, პირველი თვის პირველდღეს.
18 და მღვდლებიდან, რომლებიც შეიკრიბნენ და უცხოცოლები ჰყავდათ იპოვეს:
19 იესოს, იოსედეკის ძისა და მისი ძმების ძეთაგან; მათელასი და ელეაზარი, ჯორიბუსი და იოადანუსი.
20 და ხელები გასცეს, რათა განეშორებინათ ცოლები და შეეწირათ ვერძები თავიანთი ცოდვების შესარიგებლად
21 და ემერის ძეთაგან; ანანია, ზაბდეუსი, ეანესი, სამეიუსი, იერიელი და აზარიასი.
22 და ფასურის ძეთაგან; ელიონასი, მასია ისრაელი და ნათანაელი, ოკიდელუსი და ტალსასი.
23 და ლევიანთაგან; იოზაბადი და სემისი და კოლიუსი, რომელსაც ერქვა კალიტასი, პათეუსი, იუდა და იონა.
24 წმიდა მგალობელთაგან; ელიაზურუსი, ბაკურუსი.
25 მეკარეთაგანი; სალუმუსი და ტოლბანესი.
26 ისრაელიანთაგან, ფოროსის ძეთაგან; იერმასი, ედიასი, მელქიასი, მელუსი, ელეაზარი, ასიბია და ბაანიასი.
27 ელას ძეთაგან; მათანია, ზაქარია და იერიელუსი, იერემოთი და აიდიასი.
28 და ზამოთის ძეთაგან; ელიადასი, ელისიმუსი, ოთონია, იარიმოთი და საბატუსი და სარდეუსი.
29 ბაბაის ძეთაგან; იოჰანესი და ანანია, იოსაბადი და ამათეისი.
30 მანის ძეთაგან; ოლამუსი, მამუკუსი, იედეუსი, იასუბუსი, ჯასაელი და იერემოთი.
31 და ადის ძეთაგან; ნაათუსი და მოსიასი, ლაქუნუსი, ნაიდუსი, მატანია, სესთელი, ბალნუუსი და მანასეასი.
32 და ანას ძეთაგან; ელიონასი და ასეასი, მელქიასი, საბეუსი და სიმონ ქოსამეუსი.
33 და ასომის ძეთაგან; ალტანევსი, მატასი, ბაანაია, ელიფალეტი, მანასე და სემეი.
34 და მაანის ძეთაგან; იერემია, მომდისი, ომაერუსი, იუელი, მაბდაი და პელიასი, ანოსი, კარაბასიონი, ენასიბუსი, და მამნიტანაიმუსი, ელიასი, ბანუსი, ელიალი, სამისი, სელემიასი, ნათანიასი და ოზორას ძეთაგან; სესისი, ესრილი, აზაელუსი, სამატუსი, ზამბისი, იოსეფუსი.
35 და ეთმას ძეთაგან; მაზიტიასი, ზაბადაიასი, ედესი, იუელი, ბანაიასი.
36 ყველა ამათჰყავდათუცხო ცოლები და შვილებთან ერთად გაუშვეს.
37 მღვდლები და ლევიანები და ისრაელიანები დასახლდნენ იერუსალიმში და ველზე, მეშვიდე თვის პირველდღეს.
38 და მთელი ხალხი ერთხმად შეიკრიბა აღმოსავლეთით მდებარე წმინდა ვერანდის ფართოადგილას.
39 და უთხრეს ესდრას მღვდელს და მკითხველს, რომ მოეტანა მოსეს რჯული, რომელიც იყო მიცემული უფალი ღმერთის ისრაელის.
40 ასე რომ, ესდრასმა მღვდელმთავარმა რჯული მიუტანა მთელ ხალხს, კაციდან ქალამდე და ყველა მღვდელს, რათა მოესმინათ კანონი მეშვიდე თვის პირველდღეს.
41 და ის კითხულობდა ფართოეზოში წმინდა ეზოს წინ დილიდან შუადღემდე, როგორც მამაკაცების, ისე ქალების წინაშე; და ხალხმა ყურადიღო კანონი.
42 და დადგა ესდრასი მღვდელი და რჯულის მკითხველი ხის ამბიონზე, რომელიც ამ მიზნითიყოგაკეთებული.
43 და ადგნენ მის გვერდითმატათია, სამუსი, ანანია, აზარია, ურია, ეზეკია, ბალასამუსი, მარჯვნივ.
44 და მის მარცხენა ხელზე იდგნენ ფალდაიუსი, მისაელი, მელქია, ლოთასუბუსი და ნაბარიასი.
45 წაიღო ესდრასმა რჯულის წიგნი ხალხის წინაშე, რადგან პატივითიჯდა პირველადგილზე ყველას წინაშე.

46 და როდესაც მან გახსნა რჯული, ყველანი პირდაპირ იდგნენ. ასე აკურთხა ესდრასმა უფალი ღმერთი, უზენაესი ღმერთი, ლაშქართა ღმერთი, ყოვლისშემძლე.
47 და მიუგო მთელმა ხალხმა: ამინ; და აწიეს ხელები მიწაზე დაემხოდა თაყვანი სცეს უფალს.
48 ასევე იესო, ანუსი, სარაბიასი, ადინუსი, იაკუბუსი, საბატეასი, აუტეასი, მაიანეასი და კალიტასი, ასრიასი და იოაზაბდუსი, და ანანია, ბიატასი, ლევიანები, ასწავლიდნენ უფლის რჯულს და ასწავლიდნენ მათ
49 და უთხრა ათარატესმა ესდრას მღვდელმთავარს. და მკითხველს და ლევიანებს, რომლებიც ასწავლიდნენ ხალხს, ყველას ეუბნებოდნენ:
50 ეს დღე წმიდაა უფლისთვის; (რადგან რჯულის მოსმენისას ყველა ტიროდა:)
51 წადით, ჭამე ქონი, დალიე ტკბილი და გაუგზავნე ნაწილი მათ ვისაც არაფერი აქვს;
52 რამეთუ ეს დღე წმიდაა უფლისათვის და ნუ დარდობთ რადგან უფალი პატივს მოგცემთ
53 ლევიანებმა ყველაფერი გამოაცხადეს ხალხს და უთხრეს: წმინდაა ეს დღე უფლისთვის; ნუიქნები სევდიანი.
54 მაშინ წავიდნენ, ყოველი საჭმელად დასალევად გასახარებლად და არაფრის მქონეთათვის ხვედრის გასახარებლად დიდად გასამხიარულებლად
55 იმიტომ, რომ მათ ესმოდათ სიტყვები, რომლებშიც იყო დავალებული და რისთვისაც იყვნენ შეკრებილნი.

2nd Esdras

მეორე ესდრასი

თავი 1

1 ესდრას წინასწარმეტყველის მეორე წიგნი, სარაიას ძე, აზარიას ძე, ჰელხიასის ძე, სადამიას ძე, სადოკის ძე, ახიტობის ძე,

2 ფინეესის ძის ახიასის ძე, ამარიას ძე, აზიეის ძე, მარიმოთის ძე, არნას ძე, ოზიასის ძე, ბორითის ძე, აბისეის ძე. ფინესის ძე, ელეაზარის ძე,

3 აარონის ვაჟი, ლევის ტომიდან; რომელიც ტყვედ იყო მიდიელთა ქვეყანაში, სპარსელთა მეფის არტექსერქსეს დროს.

4 და უფლის სიტყვა გამომივიდა და მითხრა:

5 წადი და აჩვენე ჩემს ხალხს მათი ცოდვილი საქმეები და მათ შვილებს მათი ბოროტება, რაც ჩაიდინეს ჩემ წინააღმდეგ; რომ მათ თავიანთი შვილების შვილებს უთხრან:

6 რადგან მათი მამების ცოდვები გაიზარდა მათში, რადგან დამივიწყეს და უცხო ღმერთებს შესწირეს.

7 მე არ ვარ ის, ვინც ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან, მონობის სახლიდან გამოვიყვანე? მაგრამ მათ რისხვა მომიტანეს და შეურაცხყვეს ჩემი რჩევები.

8 ჩამოიწიე თმები თავზე და მიიტანე მათზე ყოველი ბოროტება, რადგან ისინი არ დაემორჩილნენ ჩემს კანონს, არამედ ეს არის მეამბოხე ხალხი.

9 როდემდე უნდა მოვითმინო ისინი, რომლებისთვისაც ამდენი სიკეთე გავუკეთე?

10 ბევრი მეფე გავანადგურე მათი გულისთვის; ფარაონი თავისი მსახურებითა და მთელი თავისი ძალით დავამარცხე.

11 მათ წინაშე ყველა ერი გავანადგურე და აღმოსავლეთში გავაფანტე ორი პროვინციის ხალხი, ტიროსისა და სიდონის ხალხი, და მოვკალი მათი ყველა მტერი.

12 ამიტომ ელაპარაკე მათ და უთხარი: ასე ამბობს უფალი.

13 მე გამოგიყვანე ზღვით და თავიდან დიდი და უსაფრთხო გასასვლელი მოგეცით; მე მოგვეცი მოსე წინამძღვრად, აარონი კი მღვდლად.

14 მე გაგინათეთ ცეცხლის სვეტში და დიდი სასწაულები გავაკეთე თქვენ შორის; მაგრამ თქვენ დამივიწყეთ, ამბობს უფალი.

15 ასე ამბობს ყოვლისშემძლე უფალი: მწყერი იყო შენთვის ნიშანი; კარვები მოგეცით თქვენი დასაცავად, მაგრამ თქვენ იქ დრტვინავთ,

16 და არ გაიმარჯვეთ ჩემი სახელით თქვენი მტრების განადგურებისთვის, მაგრამ დღემდე დრტვინავთ.

17 სად არის ის სარგებლობა, რაც მე გავაკეთე თქვენთვის? როცა მშიერი და მწყურვალი იყავი უდაბნოში, არ მიმაძახე?

18 ამბობდა: რატომ შეგვიყვანე ამ უდაბნოში, რომ დაგვხოცონ? სჯობდა ეგვიპტელებს ვემსახურებოდით, ვიდრე ამ უდაბნოში მოვკვდებოდით.

19 მაშინ შემიწყალე შენი გლოვა და მოგცე მანანა საჭმელად; ასე რომ, თქვენ შეჭამეთ ანგელოზთა პური.

20 როცა გწყუროდათ, განა მე არ დავლეწე კლდე და წყალი არ მოედინებოდა თქვენს სავსებით? სიცხის გამო დაგიფარე ხეების ფოთლებით.

21 მე გავყავი თქვენ შორის ნაყოფიერი მიწა, განდევნე თქვენს წინაშე ქანაანელები, ფერეზიელები და ფილისტიმელები; კიდევ რა გავაკეთო თქვენთვის? ამბობს უფალი.

22 ასე ამბობს ყოვლისშემძლე უფალი: როცა იყავით უდაბნოში, ამორეველთა მდინარეში, გწყუროდათ და გმობდით ჩემს სახელს,

23 მე არ მოგეცით ცეცხლი თქვენი მკრეხელობისთვის, არამედ ჩავყარე ხე წყალში და ტკბილი გავხდი მდინარე.

24 რა გაგიკეთო, იაკობ? შენ, იუდა, არ დამემორჩილე: სხვა ერებს მივაქცევ და მათ მივცემ ჩემს სახელს, რათა დაიცვან ჩემი წესები.

25 რაკი მიმატოვე, მეც მიგატოვებ; როცა მოისურვებთ, რომ მადლი ვიყო თქვენდამი, არ შემიწყალებს.

26 როცა დამიძახებთ, არ მოგისმენთ, რადგან სისხლით გაგიწმიდეთ ხელები და თქვენი ფეხები სწრაფია მკვლელობის ჩასადენად.

27 თქვენ არ მიმატოვეთ მე, არამედ თქვენი თავი, ამბობს უფალი.

28 ასე ამბობს ყოვლისშემძლე უფალი: განა მე არ გთხოვ, როგორც მამა, მისი ვაჟები, როგორც დედა, მისი ასულები და მეძუძური მისი ჩვილები,

29 რომ თქვენ იყოთ ჩემი ხალხი და მე ვიყო თქვენი ღმერთი; რომ თქვენ იქნებით ჩემი შვილები, მე კი თქვენი მამა?

30 მე შეგკრიბეთ, როგორც ქათამი აგროვებს თავის წიწილებს ფრთების ქვეშ: ახლა კი რა გაგიკეთო? სახიდან გაგაგდებ.

31 როცა მთავაზობ, სახეს მოვიქცევ შენგან: შენი საზეიმო დღესასწაულები, ახალი მთვარეები და შენი წინადაცვეთა დავტოვე.

32 მე გამოგიგზავნეთ თქვენთან ჩემი მსახურები წინასწარმეტყველები, რომლებიც წაიღეთ და მოკალით და დალეწეთ მათი სხეულები, რომელთა სისხლს მოვითხოვ თქვენი ხელებისგან, ამბობს უფალი.

33 ასე ამბობს ყოვლისშემძლე უფალი: შენი სახლი გაპარტახებულია, მე გაგაგდებ, როგორც ქარი აფერხებს.

34 და თქვენი შვილები არ იქნებიან ნაყოფიერი; რადგან აბუჩად იგდებენ ჩემს მცნებას და აკეთებენ ბოროტებას ჩემს წინაშე.

35 თქვენს სახლებს მივცემ ხალხს, რომელიც მოვა; რომელსაც ჯერ არ გაუგია ჩემ შესახებ, დამიჯერებს; რომელთაც არავითარი ნიშნები არ ვაჩვენე, მაგრამ ისინი შეასრულებენ იმას, რაც მე ვუბრძანე მათ.

36 მათ არ უნახავთ წინასწარმეტყველები, მაგრამ ისინი მოიხმობენ თავიანთ ცოდვებს და აღიარებენ მათ.

37 მე ვმოწმობ მომავალი ხალხის მადლს, რომელთა პატარები ხარობენ სიხარულით: და თუმცა სხეულებრივი თვალებით არ მინახავენ, მაგრამ სულით სწამთ რასაც ვამბობ.

38 და ახლა, ძმაო, აჰა რა დიდება; და ნახე ხალხი, რომელიც მოდის აღმოსავლეთიდან:

39 ვისაც წინამძღოლებად მივცემ აბრაამს, ისაკს და იაკობს, ოსეასს, ამოსს და მიქეასს, იოელს, აბდიას და იონას,

40 ნაუმი და აბაკუკი, სოფონია, აგეუსი, ზაქარი და მალაქია, რომელსაც ასევე უწოდებენ უფლის ანგელოზს.

თავი 2

1 ასე ამბობს უფალი, მე გამოვიყვანე ეს ხალხი მონობიდან და მივეცი მათ ჩემი მცნებები მსახურების, წინასწარმეტყველების მიერ; რომელსაც ვერ გაიგონებდნენ, მაგრამ აბუჩად აგდებდნენ ჩემს რჩევებს.

2 დედა, რომელმაც მათ შვა, უთხრა მათ: წადით, შვილებო; რადგან ქვრივი ვარ და მიტოვებული.

3 სიხარულით აღვზარდე; მაგრამ მწუხარებითა და სიმძიმით დაგკარგე, რადგან შესცოდე უფლის, შენი ღმერთის წინაშე და ბოროტება ჩაიდინე მის წინაშე.

4 მაგრამ ახლა რა გაგიკეთო? ქვრივი ვარ და მიტოვებული: წადით, შვილებო, და ითხოვეთ წყალობა უფალს.

5 მე კი, მამაო, მოწმედ მოგიწოდებ ამ შვილების დედაზე, რომელიც არ იცავს ჩემს აღთქმას,

6 რათა დააბრუნო ისინი და მათი დედა ნადავლად, რათა არ იყოს მათი შთამომავლობა.

7 გაიფანტნენ წარმართებს შორის, მათი სახელები ამოიწუროს მიწიდან, რადგან აბუჩად იგდებენ ჩემს შეთანხმებას.

8 ვაი შენდა, ასურ, შენში რომ მალავ უსამართლოს! ო, ბოროტო ხალხო, გაიხსენეთ, რა ვუქენი სოდომსა და გომორას;

9 ვისი მიწაც მოქცეულია ქუჩებში და ფერფლის გროვაში: ასე მოვიქცევი მათ, ვინც არ მომისმენს, ამბობს ყოვლისშემძლე უფალი.

10 ასე ეუბნება უფალი ესდრასს: უთხარი ჩემს ხალხს, რომ მივცემ მათ იერუსალიმის სამეფოს, რომელსაც მივცემდი ისრაელს.

11 მათ დიდებასაც ავიღებ ჩემთან და მივცემ მათ მარადიულ კარვებს, რომლებიც მე მოვამზადე მათთვის.

12 მათ ექნებათ სიცოცხლის ხე ტკბილი სურნელის სურნელად; ისინი არც იშრომებენ და არც დაიღლებიან.

13 წადით და მიიღებთ: ილოცეთ რამდენიმე დღე თქვენთან, რათა შემცირდეს ისინი: სასუფეველი უკვე მზად არის თქვენთვის: იფხიზლეთ.

14 აიღეთ ცა და დედამიწა დასამოწმებლად; რამეთუ ბოროტი დავშალე და კეთილი შევქმენი, რამეთუ ვცოცხლობ, ამბობს უფალი.

15 დედა, ჩაეხუტე შენს შვილებს და აღზარდე ისინი სიხარულით, დაამაგრე მათი ფეხები, როგორც სვეტი, რადგან მე აგირჩიე შენ, ამბობს უფალი.

16 და მკვდრებს აღვადგენ მათი ადგილებიდან და გამოვიყვან მათ საფლავებიდან, რადგან ვიცოდი ჩემი სახელი ისრაელში.

17 ნუ გეშინია, შვილების დედა, რადგან მე აგირჩიე შენ, ამბობს უფალი.

18 შენი დახმარებისთვის გამოვგზავნი ჩემს მსახურებს ესის და იერემიას, რომელთა რჩევის მიხედვით განვწმინდე და მოვამზადე შენთვის თორმეტი ხე, დატვირთული სხვადასხვა ხილით,

19 და ამდენივე შადრევანი, რომლებიც მიედინება რძით და თაფლით, და შვიდი ძლიერი მთა, რომლებზედაც იზრდება ვარდები და შროშანები, რომლებითაც აღვსებს შენს შვილებს სიხარულით.

20 ქვრივს სწორად მოექეცი, ობოლს განიკითხე, ღარიბს მიეცი, ობოლი დაიცავი, შიშველი შეიმოსე,

21 განკურნეთ გატეხილი და სუსტი, ნუ დასცინით კოჭლს, დაიცავით დასახიჩრებულები და ბრმას მოევლინეთ ჩემი სიწმინდის თვალწინ.

22 მოხუცები და ახალგაზრდები შენს კედლებში შეინახე.

23 სადაც კი იპოვი მკვდრებს, წაიყვანე და დამარხე, და მე მოგცემთ პირველ ადგილს ჩემს აღდგომაში.

24 დარჩი, ჩემო ხალხო, და დაისვენე, რადგან შენი სიმშვიდე კვლავ მოვა.

25 იკვებე შენი შვილები, ო, კეთილო მედავითნო; დაამყარონ ფეხები.

26 რაც შეეხება მსახურებს, რომლებიც მოგეცით, არც ერთი მათგანი არ დაიღუპება; რადგან მოვითხოვ მათ შენი რიცხვიდან.

27 არ დაიღალო, რადგან როცა მოვა უბედურებისა და სიმძიმის დღე, სხვები იტირებენ და დარდობენ, შენ კი იხარებ და უხვად იქნები.

28 წარმართები შეშურდებიან შენს წინააღმდეგ, მაგრამ ვერაფერს გააკეთებენ შენს წინააღმდეგ, ამბობს უფალი.

29 ჩემი ხელები დაგფარავს შენ, რათა შენმა შვილებმა არ დაინახონ ჯოჯოხეთი.

30 გაიხარე, დედაო, შენს შვილებთან ერთად; რადგან მე გიხსნი შენ, ამბობს უფალი.

31 დაიმახსოვრე შენი მძინარე შვილები, რადგან გამოვიყვან მათ დედამიწის კუთხიდან და გამოვხატავ წყალობას მათ მიმართ, რადგან მოწყალე ვარ, ამბობს უფალი ყოვლისშემძლე.

32 მოეხვიე შენს შვილებს, სანამ არ მოვალ და მოწყალება არ გამოვხატავ მათ მიმართ, რადგან ჩემი ჭები გადაიჭრება და ჩემი მადლი არ გაქრება.

33 მე ესდრასმა მივიღე უფლის ბრძანება ორების მთაზე, რომ წავსულიყავი ისრაელში; მაგრამ როცა მივედი მათთან, მათ დამამცირეს და შეურაცხყვეს უფლის მცნება.

34 და ამიტომ გეუბნებით თქვენ, წარმართებო, მოისმინეთ და გესმით, ეძიეთ თქვენს მწყემსს, ის მოგცემთ თქვენ საუკუნო განსვენებას; რადგან ის ახლოს არის, რომელიც მოვა ქვეყნიერების აღსასრულში.

35 მზად იყავი სასუფევლის ჯილდოსთვის, რადგან მარადიული შუქი გაბრწყინდება შენზე მარადიულად.

36 გაიქეცი ამ წუთისოფლის ჩრდილს, მიიღე შენი დიდების სიხარული: მე ვამოწმებ ჩემს მაცხოვარს ღიად.

37 მიიღე ძღვენი, რომელიც გეძლევა და გაიხარე, მადლიერების გამოხატვით მას, ვინც მიგიყვანა ზეციურ სასუფეველში.

38 ადექი და ადექი, აჰა, უფლის დღესასწაულზე დალუქულთა რიცხვი;

39 რომელნიც განშორებულნი არიან ქვეყნიერების ჩრდილს, და მიიღეს უფლის დიდებული სამოსი.

40 აიღე შენი რიცხვი, სიონ, და ჩაკეტე თეთრებში შემოსილი შენი, ვინც ასრულებდა უფლის რჯულს.

41 აღსრულდა შენი შვილების რიცხვი, რომლებსაც სურდა, ევედრე უფალს, რათა განიწმინდოს შენი ხალხი, რომელიც თავიდანვე იყო მოწოდებული.

42 მე ესდრასმა ვიხილე სიონის მთაზე დიდი ხალხი, რომელთა დათვლაც ვერ შევძელი და ყველანი ადიდებდნენ უფალს სიმღერებით.

43 და მათ შორის იყო ახალგაზრდა კაცი მაღალი სიმაღლისა, ყველა დანარჩენზე მაღალი, და თითოეულ მათგანს თავზე დაადგა გვირგვინები და უფრო ამაღლებული იყო; რაც დიდად გამიკვირდა.

44 ვკითხე ანგელოზს და ვუთხარი: ბატონო, რა არის ეს?

45 მან მიპასუხა და მითხრა: ესენი არიან ისინი, ვინც მოკვდავი სამოსი გაიხადა და უკვდავი ჩაიცვა და ღვთის სახელი აღიარეს.

46 მაშინ მე ვუთხარი ანგელოზს: რომელი ახალგაზრდაა, ვინც გვირგვინი აქცევს მათ და აძლევს მათ ხელით პალმებს?

47 მიუგო მან და მითხრა: ეს არის ძე ღვთისა, რომელიც მათ აღიარეს ქვეყნიერებაში. მაშინ დავიწყე დიდად შექება მათ, ვინც ასე მტკიცედ იდგნენ უფლის სახელისთვის.

48 მაშინ ანგელოზმა მითხრა: წადი და უთხარი ჩემს ხალხს, როგორი რამ და უფლის, შენი ღმერთის, რა დიდი სასწაულები იხილე.

თავი 3

1 ქალაქის დანგრევის შემდეგ ოცდამეათე წელს ვიყავი ბაბილონში და შეწუხებული ვიწექი ჩემს საწოლზე და ჩემი აზრები გამიელვა გულზე.
2 ვიხილე სიონის გაპარტახება და ბაბილონში მცხოვრებთა სიმდიდრე.
3 და სული შემიძვრა, რომ დავიწყე შიშით სავსე სიტყვების თქმა უზენაესთან და ვთქვი:
4 უფალო, მმართველო, შენ თქვი თავიდან, როცა მიწა დარგე, მარტო შენ და უბრძანე ხალხს,
5 და მისცა ადამს სხეული უსულო, რაც შენი ხელების ნაკეთობა იყო, და ჩასუნთქე მასში სიცოცხლის სუნთქვა, და ის შენს წინაშე ცოცხალი გახდა.
6 და მიჰყავხარ მას სამოთხეში, რომელიც შენმა მარჯვენამ გააშენა, სანამ დედამიწა გამოვიდოდა.
7 და შენ უბრძანე მას, გიყვარდეს შენი გზა, რომელიც მან სცოდა, და მაშინვე დაადგინე სიკვდილი მასში და მის თაობებში, რომელთაგან გამოვიდნენ ერები, ტომები, ხალხი და გვარები, ურიცხვი.
8 და ყოველი ხალხი დადიოდა თავისი ნების მიხედვით და საოცარ საქმეებს აკეთებდა შენს წინაშე და აბუჩად აგდებდა შენს მცნებებს.
9 და კვლავ დროთა განმავლობაში შენ მოიტანე წარღვნა მათზე, ვინც ცხოვრობდა სამყაროში და გაანადგურე ისინი.
10 და იყო ასე ყოველ მათგანში, რომ როგორც სიკვდილი იყო ადამისთვის, ასევე იყო წარღვნა მათთვის.
11 და დატოვა ერთი მათგანი, ნოე თავის სახლთან ერთად, საიდანაც ყველა მართალი კაცი მოვიდა.
12 და მოხდა, რომ როდესაც დედამიწაზე მცხოვრებმა დაიწყეს გამრავლება და შეეძინათ მრავალი შვილი და იყვნენ დიდი ხალხი, კვლავ დაიწყეს უფრო უღმერთოები, ვიდრე პირველები.
13 ახლა, როცა ასე ბოროტად ცხოვრობდნენ შენს წინაშე, შენ აგირჩიე კაცი მათგან, რომლის სახელი იყო აბრაამი.
14 ის გიყვარდა და მხოლოდ მას აჩვენე შენი ნება.
15 და დადო მასთან მარადიული აღთქმა, დაჰპირდა მას, რომ არასოდეს მიატოვებ მის შთამომავლობას.
16 და მიეცი მას ისააკი და ისაკსაც მიეცი იაკობი და ესავი. რაც შეეხება იაკობს, შენ აირჩიე იგი შენთვის და ჩააყენე ესავი და ასე გახდა იაკობი დიდი სიმრავლე.
17 და იყო ასე, რომ როცა გამოიყვან მის შთამომავლობას ეგვიპტიდან, აყვანე ისინი სინას მთაზე.
18 და ცას თაყვანი სცე, დაამაგრე დედამიწა, შეძრა მთელი სამყარო და აკანკალე სიღრმეები და შეაშფოთე იმ ასაკის კაცები.
19 და შენი დიდება გავიდა ოთხი კარიბჭით, ცეცხლისა და მიწისძვრისა და ქარისა და სიცივისა; რათა შენ მისცე რჯული იაკობის შთამომავალს და შრომისმოყვარეობა ისრაელის თაობას.
20 და მაინც არ წაართვი მათ ბოროტი გული, რათა შენმა კანონმა გამოიღოს ნაყოფი მათში.
21 რადგან პირველმა ადამმა, რომელსაც ბოროტი გული ატარებდა, სცოდა და გაიმარჯვა; და ასე იყოს ყველა მისგან დაბადებული.
22 ამრიგად, უძლურება მუდმივი გახდა; და კანონი (ასევე) ხალხის გულში ფესვის ბოროტებით; ისე, რომ კარგი წავიდა და ბოროტი დარჩა.
23 გავიდა ჟამი და დასრულდა წლები; მაშინ აღზარდე შენ მონა, სახელად დავითი.
24 რომელსაც შენ უბრძანე შენს სახელზე აეშენებინათ ქალაქი და შეეწირათ მასში საკმეველი და შესაწირავი.
25 როცა ეს გაკეთდა მრავალი წლის განმავლობაში, მაშინ მიგატოვეს ქალაქის მკვიდრებმა,
26 და ყველაფერში გააკეთეს ისე, როგორც ადამმა და მისმა თაობებმა გააკეთეს, რადგან მათაც ბოროტი გული ჰქონდათ.
27 და ასე გადასცე შენი ქალაქი შენს მტრებს.
28 მაშ, განა უკეთესია მათი საქმეები, რომლებიც ცხოვრობენ ბაბილონში, რათა მათ ჰქონდეთ ბატონობა სიონზე?
29 რადგან როცა მივედი იქ და ვნახე ურიცხვნი ურწმუნოები, მაშინ ჩემმა სულმა იხილა მრავალი ბოროტმოქმედი ამ ოცდაათ წელს ყური, ისე რომ გული გამიჩერდა.
30 რადგან დავინახე, როგორ უშვებ მათ ცოდვას და აშორებ ბოროტმოქმედს და გაანადგურე შენი ხალხი, დაიცავი შენი მტრები და არ უთქვამთ.
31 არ მახსოვს, როგორ დარჩეს ეს გზა: მაშ, ისინი ბაბილონელები არიან, ვიდრე სიონელები?
32 ან არის თუ არა სხვა ხალხი, ვინც გიცნობს ისრაელის გარდა? ან რომელმა თაობამ ირწმუნა შენი აღთქმები, როგორც იაკობი?
33 და მაინც მათი ჯილდო არ ჩანს და მათ შრომას ნაყოფი არ აქვს: რადგან მე წავედი აქა-იქ წარმართების მეშვეობით და ვხედავ, რომ ისინი მიედინებათ სიმდიდრით და არ ფიქრობენ შენს მცნებებზე.
34 მაშასადამე, აწონე ჩვენი ბოროტება ახლა სასწორზე და მათაც, ვინც ცხოვრობს სამყაროში; და ასე იქნება შენი სახელი არსად, თუ არა ისრაელში.
35 ან როდის არ შესცოდა მათ, ვინც დედამიწაზე ცხოვრობენ შენს წინაშე? ან რომელი ხალხი იცავდა ასე შენს მცნებებს?
36 აღმოაჩენ, რომ ისრაელი სახელით იცავდა შენს მცნებებს; მაგრამ არა წარმართები.

თავი 4

1 და ჩემთან გამოგზავნილმა ანგელოზმა, რომლის სახელი იყო ურიელი, მიპასუხა,
2 და თქვა: შენი გული შორს წავიდა ამქვეყნად და გგონია, რომ გაიგებ უზენაესის გზას?
3 მაშინ ვთქვი: დიახ, ჩემო ბატონო. ხოლო მან მიპასუხა და მითხრა: მე ვარ მოგზავნილი, რათა გაჩვენო შენ სამი გზა და წარმოგიდგინო სამი მსგავსი.
4 რაზეც თუ შეგიძლია გამომიცხადო ერთი, მე გაჩვენებ ასევე გზას, რომლის ნახვაც გინდა და გაჩვენებ, საიდან მოდის ბოროტი გული.
5 მე ვუთხარი: მითხარი, ჩემო ბატონო. შემდეგ მან მითხრა: წადი, აწონე ცეცხლის სიმძიმე, ან გამიზომე ქარის აფეთქება, ან დამიბახე განვლილ დღეს.
6 მაშინ ვუპასუხე მე და ვთქვი: რომელ კაცს შეუძლია ამის გაკეთება, რომ ასეთი რამ მთხოვო?
7 და მან მითხრა: თუ გკითხავ, როგორი დიდი საცხოვრებლებია ზღვის შუაგულში, ან რამდენი წყაროა სიღრმის დასაწყისში, ან რამდენი წყაროა ცისკრის ზემოთ, ან რომელია გამომავალი სამოთხე:
8 იქნებ შენ მითხრა, მე არასოდეს ჩავსულვარ სიღრმეში, არც ჯოჯოხეთში და არც სამოთხეში ავედი.
9 მიუხედავად ამისა, ახლა მხოლოდ ცეცხლსა და ქარს გკითხავ, და იმ დღეს, რომლითაც გაიარე, და იმას, რისგანაც არ შეგიძლია განშორება, და მაინც არ შეგიძლია მათზე პასუხის გაცემა.

10 მან მითხრა უფრო მეტიც: შენი საკუთარი საქმეები და შენთან გაზრდილნი ვერ იცი;

11 როგორ უნდა შეეძლოს შენმა ჭურჭელმა გაიგოს უზენაესის გზა და, სამყარო ახლა გარეგნულად გახრწნილი იყოს, რომ გაიგოს ხრწნილება, რომელიც აშკარაა ჩემს თვალში?

12 მაშინ მე ვუთხარი მას: სჯობს საერთოდ არ ვიყოთ, ვიდრე ვიცხოვროთ ჯერ კიდევ ბოროტებაში და ვიტანჯოთ და არ ვიცოდეთ, რატომ.

13 მან მიპასუხა და მითხრა: შევედი ტყეში, ველზე და ხეებმა მოილაპარაკეს.

14 და თქვა: მოდი, წავიდეთ და ვებრძოლოთ ზღვას, რათა ის ჩვენს თვალწინ წავიდეს და ტყეები შეგვექმნა.

15 ზღვის ღვარცოფებმაც ასევე მოილაპარაკეს და თქვეს: მოდი, ავიდეთ და დავიმორჩილოთ დაბლობის ტყეები, რომ იქაც სხვა ქვეყანა შეგვექმნა.

16 ამაო იყო შეშაზე ფიქრი, რადგან ცეცხლი მოვიდა და შთანთქა იგი.

17 ზღვის წყალდიდობაზე ფიქრი ასევე გაქრა, რადგან ქვიშა ადგა და შეაჩერა ისინი.

18 ახლა რომ ამ ორს განსჯიდე, ვის გამართლებას დაიწყებდი? ან ვის გმობ?

19 მე ვუპასუხე და ვუთხარი: ჭეშმარიტად, უგუნური აზრია, რომ ორივემ მოიფიქრა, რადგან მიწა ტყეს გადაეცა და ზღვასაც აქვს თავისი ადგილი მისი წყალდიდობის ასატანად.

20 მაშინ მიპასუხა და მითხრა: მართალი განაჩენი გამოიტანე, მაგრამ შენ თვითონაც რატომ არ განიკითხავ?

21 რადგან, როგორც მიწა ეძლევა ტყეს და ზღვა - მის წყალდიდობას, ისევე როგორც დედამიწაზე მცხოვრებთ ვერაფერს გაიგებენ, გარდა იმისა, რაც არის დედამიწაზე; რომ ზეცის სიმაღლეზეა.

22 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი: გევედრები, უფალო, მომეცი გონიერება.

23 იმიტომ კი არ მაინტერესებდა მაღლები, არამედ ისეთები, რომლებიც ყოველდღიურად გადიან ჩვენს გვერდით, კერძოდ, რატომ არის მიცემული ისრაელი წარმართებისთვის შეურაცხყოფად და რისთვის მიეცემა ხალხი, რომელიც შენ გიყვარდა. უღმერთო ერებს, და რატომ არის ჩავარდნილი ჩვენი წინაპრების კანონი და წერილობითი აღთქმები უმოქმედოა,

24 და ჩვენ მივდივართ ქვეყნიერებიდან, როგორც ბალახები, და ჩვენი ცხოვრება გაოცება და შიშია, და ჩვენ არ ვართ ღირსნი მოწყალების მოპოვების.

25 მაშინ რას გააკეთებს ის თავის სახელს, რომლითაც ჩვენ მოგვიწოდებენ? ამ საკითხებზე ვკითხე.

26 მაშინ მიპასუხა და მითხრა: რაც მეტს ეძებ, მით მეტად გაგიკვირდება; რადგან ქვეყნიერება სწრაფად ჩქარობს,

27 და ვერ გაიგებს იმას, რაც მართალს აღუთქვამს მომავალ დროს, რადგან ეს სამყარო სავსეა უსამართლობითა და უძლურებით.

28 მაგრამ რაც შეეხება ამ რასაც მთხოვ, გეტყვი; რადგან ბოროტება დათესილია, მაგრამ მისი განადგურება ჯერ არ მოსულა.

29 მაშ, თუ დათესილი თავდაყირა არ დატრიალდება და თუ ადგილი, სადაც ბოროტებაა დათესილი, არ გაქრება, მაშინ ვერ მოვა სიკეთით დათესილი.

30 რადგან ბოროტი თესლის მარცვალი თავიდანვე დათესეს ადამის გულში და რამდენი უღმერთობა აღძრა მან ამ დრომდე? და რამდენს მოიტანს მანამ, სანამ დალეწვის დრო მოვა?

31 დაფიქრდი ახლა შენ თვითონ, როგორი ბოროტების დიდი ნაყოფი გამოიღო ბოროტი თესლის მარცვალმა.

32 და როცა ამოიჭრება ურიცხვი ყურები, რამხელა იატაკს ავსებენ ისინი?

33 მაშინ მე ვუპასუხე და ვთქვი: როგორ და როდის მოხდება ეს? რატომ არის ჩვენი წლები ცოტა და ბოროტი?

34 მან მიპასუხა და მითხრა: ნუ აჩქარებ უმაღლესზე, რადგან ამაოა შენი სწრაფვა, რომ იყო მასზე მაღლა, რადგან შენ ბევრს აჭარბებ.

35 განა მართალთა სულებიც არ კითხულობდნენ ამის შესახებ თავიანთ ოთახებში და ამბობდნენ: როდემდე მქონდეს ამის იმედი? როდის მოდის ჩვენი ჯილდოს ნაყოფი?

36 და უპასუხა მათ მთავარანგელოზმა ურიელმა და უთხრა: მაშინაც კი, როცა თესლთა რიცხვი გაივსება თქვენში, რადგან მან აწონ-დაწონა სამყარო.

37 საზომით გაზომა დრო; და რიცხვით დაითვალა ჟამი; და ის არ იძვრება და არ აღძრავს მათ, სანამ აღნიშნული ზომა არ შესრულდება.

38 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი: უფალო, უზენაესი მმართველო, ჩვენ ყველანი სავსე ვართ უპატიოსნებით.

39 და ჩვენი გულისთვის, ალბათ, ის არის, რომ მართალთა იატაკი არ არის სავსე დედამიწაზე მცხოვრებთა ცოდვების გამო.

40 მან მიპასუხა და მითხრა: წადი ორსულ ქალთან და ჰკითხე, როდის დაასრულებს ცხრა თვეს, თუ მის საშვილოსნოში შეინარჩუნებს მშობიარობა.

41 მაშინ მე ვთქვი: არა, უფალო, ეს მას არ შეუძლია. და მან მითხრა: საფლავში სულების ოთახები ქალის საშვილოსნოს ჰგავს.

42 რადგან, როგორც ქალი, რომელიც მტკივნეულია, ჩქარობს თავის დაღწევას ტანჯვის აუცილებლობისგან, ასევე, ეს ადგილები ჩქარობენ გადასცეს მათ, რაც მათ აქვთ დაკისრებული.

43 აჰა, თავიდანვე, რისი ხილვა გსურს, გაჩვენებენ.

44 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი: თუ მადლი ვიპოვე შენს წინაშე და თუ შეიძლება, და თუ შევხვდები,

45 მაშ, მაჩვენე, არის თუ არა უფრო მეტი მომავალი, ვიდრე წარსული, ან მეტი წარსული, ვიდრე მომავალი.

46 რაც წარსულია, მე ვიცი, მაგრამ რა არის მომავალი, არ ვიცი.

47 და მან მითხრა: ადექი მარჯვენა მხარეს და მე აგიხსნი მსგავსებას შენთვის.

48 ვიდექი და დავინახე, და, აჰა, ჩემს წინ გავიდა ცხელი ანთებული ღუმელი: და მოხდა ისე, რომ როდესაც ალი გაქრა, მე დავინახე და, აჰა, კვამლი გაჩერდა.

49 ამის შემდეგ ჩემს თვალწინ გაიარა წყლიანმა ღრუბელმა და წვიმა წვიმდა. და როცა ქარიშხალი გავიდა, წვეთები უძრავად დარჩა.

50 მაშინ მან მითხრა: დაფიქრდი შენზე; როგორც წვიმა წვეთებზე მეტი და როგორც ცეცხლი კვამლზე დიდი; მაგრამ წვეთები და კვამლი უკან რჩება: ასე რომ, წარსულმა რაოდენობამ მეტი გადააჭარბა.

51 მაშინ ვილოცე და ვთქვი: გგონია, ვიცოცხლებ მანამდე? ან რა მოხდება იმ დღეებში?

52 მან მიპასუხა და მითხრა: რაც შეეხება ნიშნებს, რომელთა შესახებაც შენ მკითხავ, შემიძლია ნაწილობრივ გითხრათ; რადგან არ ვიცი.

თავი 5

1 მიუხედავად ამისა, ნიშნების დადგომასთან ერთად, აჰა, მოვა დღეები, როდესაც ისინი, ვინც დედამიწაზე ცხოვრობენ, დიდი რაოდენობით დაიპყრობენ და ჭეშმარიტების გზა დაიმალება და მიწა იქნება უნაყოფო რწმენისგან.

2 მაგრამ ურჯულოება გაიზრდება იმაზე მეტად, რასაც ახლა ხედავ, ან რაც დიდი ხნის წინ გსმენია.

3 და მიწა, რომელსაც ახლა ხედავ, რომ ფესვი აქვს, უეცრად დაინახავ გაფუჭებულს.

4 მაგრამ თუ უზენაესი მოგცემს სიცოცხლეს, მესამე საყვირის შემდეგ დაინახავ, რომ მზე მოულოდნელად კვლავ გამოანათებს ღამით და მთვარე დღეში სამჯერ.

5 და სისხლი ჩამოვა ხისგან და ქვა გასცემს ხმას და ხალხი შეშფოთდება.

6 და ისიც კი იმეფებს, რომელსაც ისინი არ ეძებენ დედამიწაზე მცხოვრებს, და ფრინველები ერთად გაიქცევიან.

7 და სოდომის ზღვა განდევნის თევზებს და ღამით ხმაურობს, რომელიც ბევრმა არ იცის, მაგრამ ყველა გაიგონებს მის ხმას.

8 ასევე იქნება არეულობა ბევრგან და ცეცხლი კვლავ გაიგზავნება და მხეცები შეიცვლიან ადგილებს და მენსტრუაციის მქონე ქალები გამოიყვანენ ურჩხულებს.

9 და მარილიანი წყლები იქნება ტკბილში და ყველა მეგობარი გაანადგურებს ერთმანეთს; მაშინ ჭკუა დაიმალება და გონიერება თავის საიდუმლო პალატაში გაიქცევა,

10 და ბევრს ეძებენ, მაგრამ ვერ იპოვიან: მაშინ გამრავლდება უსამართლობა და შეუკავებლობა დედამიწაზე.

11 ერთი ქვეყანაც იკითხავს მეორეს და იტყვის: გაქრა სიმართლე, რომელიც ამართლებს კაცს. შენს მეშვეობით? და იტყვის: არა.

12 იმავდროულად ადამიანები იმედოვნებენ, მაგრამ ვერაფერს მოიპოვებენ: იშრომებენ, მაგრამ მათი გზები არ იქნება წარმატებული.

13 მე მაქვს ნება, რომ გაჩვენო ასეთი ნიშნები; და თუ კვლავ ილოცებ და იტირებ, როგორც ახლა, და იმარხულობ დღეებსაც, კიდევ უფრო დიდს მოისმენ.

14 მერე გამოვფხიზლდი და მთელ სხეულში ძლიერმა შიშმა მოიცვა და გონება შემეშალა, ისე რომ დაღონდა.

15 ასე რომ, ჩემთან სალაპარაკოდ მოსულმა ანგელოზმა დამიჭირა, დამამშვიდა და ფეხზე დამაყენა.

16 და მეორე ღამეს იყო, რომ სალათიელი, ხალხის კაპიტანი, მოვიდა ჩემთან და მითხრა: სად იყავი? და რატომ არის შენი სახე ასე მძიმე?

17 განა არ იცი, რომ ისრაელი შენთვის არის მოწოდებული მათი ტყვეობის ქვეყანაში?

18 მაშ, ჭამე პური და ნუ მიგვატოვებ, როგორც მწყემსი, რომელიც ტოვებს თავის ფარას სასტიკი მგლების ხელში.

19 მაშინ ვუთხარი მას: წადი ჩემგან და ნუ მომიახლოვდები. და გაიგონა ჩემი ნათქვამი და წავიდა ჩემგან.

20 და ასე ვიმარხულე შვიდი დღე გლოვით და ტირილით, როგორც ურიელმა მიბრძანა ანგელოზმა.

21 და შვიდი დღის შემდეგ ასე იყო, რომ ჩემი გულის ფიქრები კვლავ ძალიან მტკიოდა ჩემთვის,

22 და ჩემმა სულმა აღიდგინა გონების სული და კვლავ დავიწყე უზენაესთან საუბარი,

23 და თქვა: უფალო, მმართველო, დედამიწის ყოველი ხისა და მისი ხეებიდან, შენ გამოგირჩიე მხოლოდ ერთი ვაზი.

24 და მთელი მსოფლიოს ყველა ქვეყნიდან შენ გამოგირჩიე ერთი ორმო და მისი ყველა ყვავილიდან ერთი შროშანი.

25 და ზღვის ყველა სიღრმიდან ერთი მდინარე აგავსე და ყველა აშენებული ქალაქიდან შენთვის სიონი გაანათლე.

26 და ყველა შექმნილ ფრინველთაგან ერთი მტრედი დაგისახელე და ყველა შექმნილი პირუტყვიდან ერთი ცხვარი მოგეცი.

27 და ხალხის მთელ სიმრავლეს შორის შენ გყავს ერთი ხალხი: და ამ ხალხს, რომელიც შენ გიყვარდა, მიეცი კანონი, რომელიც ყველასთვის არის მოწონებული.

28 და ახლა, უფალო, რატომ აჩუქე ეს ერთი ხალხი ბევრს? და ერთ ფესვზე მოამზადე სხვები და რატომ გაფანტე შენი ერთადერთი ხალხი მრავალთა შორის?

29 და მათ, ვინც შეასრულეს შენი აღთქმები და არ დაუჯერეს შენს აღთქმებს, დაარღვიეს ისინი.

30 თუ ასე ძალიან გძულდა შენი ხალხი, მაინც უნდა დასაჯო ისინი შენი ხელით.

31 როცა ვთქვი ეს სიტყვები, გამომიგზავნეს ანგელოზი, რომელიც წინა ღამით მოვიდა ჩემთან,

32 და მითხრა: მომისმინე და გასწავლი; მოუსმინე იმას, რასაც მე ვამბობ და მეტსაც გეტყვი.

33 და მე ვთქვი: ილაპარაკე, უფალო ჩემო. მაშინ მან მითხრა: შენ ძალიან შეწუხებული ხარ ისრაელის გამო; გიყვარს ეს ხალხი იმაზე უკეთესი, ვინც შექმნა ისინი?

34 და მე ვუთხარი: არა, უფალო, მაგრამ ძალიან მწუხარებით ვთქვი: ჩემი სადავეები მტკივა ყოველ საათში, როცა ვშრომობ უზენაესის გზის გასაგებად და მისი განკითხვის ნაწილის მოსაძებნად.

35 და მან მითხრა: არ შეგიძლია. და მე ვთქვი: რატომ, უფალო? სად დავიბადე მაშინ? ან რატომ არ იყო დედაჩემის საშვილოსნო მაშინ ჩემი საფლავი, რომ არ მენახა იაკობის ტანჯვა და ისრაელის მარაგის დამღლელი შრომა?

36 და მან მითხრა: დამითვალე რაც ჯერ არ მოსულა, შეკრიბე ნამსხვრევები, რომლებიც მიმოფანტულია, ისევ გამამწოდე გამხმარი ყვავილები,

37 გახსენი დაკეტილი ადგილები და გამომიყვანე მათში ჩაკეტილი ქარები, მაჩვენე ხმის გამოსახულება და მაშინ გაგიცხადებ იმას, რისი ცოდნაც შენ შრომობ.

38 და მე ვთქვი: უფალო, მმართველო, ვინ შეიძლება იცოდეს ეს ყველაფერი, თუ არა მას, ვისაც არ აქვს თავისი საცხოვრებელი ადამიანებთან?

39 მე კი უგუნური ვარ: მაშ, როგორ ვილაპარაკო იმაზე, რაზეც შენ მთხოვ?

40 მაშინ მან მითხრა: როგორც შენ არ შეგიძლია გააკეთო არც ერთი რამ, რაზეც მე ვთქვი, ისე ვერ გაიგებ ჩემს განსჯას, ან ბოლოს და ბოლოს, სიყვარულს, რომელიც მე დავპირდი ჩემს ხალხს.

41 და მე ვთქვი: აჰა, უფალო, შენ მაინც ახლოს ხარ მათთან, ვინც ბოლომდე დაცულია: და რას გააკეთებენ ისინი, რაც ადრე იყვნენ, ან ჩვენ, ვინც ახლა ვართ, ან ისინი, ვინც მოგვყვებიან?

42 და მან მითხრა: ჩემს განსჯას დავამსგავსებ ბეჭედს: ისევე, როგორც არ არის სიფხიზლე უკანასკნელთაგან, ასევე არ არის სისწრაფე პირველის.

43 მე ვუპასუხე და ვუთხარი: არ შეგიძლია გააკეთო ის, რაც გაკეთდა და იყო ახლა და რაც უნდა მოვიდეს, მაშინვე; რომ უფრო ადრე აჩვენო შენი გადაწყვეტილება?

44 მაშინ მიპასუხა და მითხრა: ქმნილებამ არ შეიძლება აჩქარდეს შემოქმედზე; არც სამყარომ შეიძლება დაიჭიროს ისინი, რაც იქ შეიქმნება.

45 და მე ვუთხარი: როგორც შენ უთხარი შენს მსახურს, რომ შენ, ვინც ყველას სიცოცხლეს აძლევ, მაშინვე სიცოცხლე

აჩუქე ქმნილებას, რომელიც შენ შექმენი, და ქმნილებამ შვა იგი; ახლა ერთდროულად იყავი.

46 და მან მითხრა: იკითხე ქალის საშვილოსნო და უთხარი მას: თუ შვილები გააჩინე, რატომ არა ერთად, არამედ ერთმანეთის მიყოლებით? ამიტომ ილოცეთ, რომ გააჩინოს ათი შვილი n ერთდროულად.

47 და მე ვუთხარი, მას არ შეუძლია, მაგრამ უნდა გააკეთოს ეს დროის მანძილზე.

48 მაშინ მან მითხრა: ასე მივეცი დედამიწის საშვილოსნო მათ, ვინც მასში დათესეს თავის დროზე.

49 რადგან, როგორც პატარა ბავშვმა, არ შეიძლება გამოვიჩინო ის, რაც მოხუცებს ეკუთვნის, ასევე მე განვკარგე სამყარო, რომელიც შევქმენი.

50 მე ვკითხე და ვუთხარი: ახლა რომ მომეცი გზა, მე ვილაპარაკებ შენს წინაშე: რადგან ჩვენი დედა, რომლის შესახებაც შენ მითხარი, რომ ახალგაზრდაა, ახლა ახლოვდება ასაკთან.

51 მან მიპასუხა და მითხრა: ჰკითხე ქალს, რომელიც შობს და გეტყვის.

52 უთხარი მას: რატომ არიან ისინი, ვინც ახლა გააჩინე, როგორც ადრე, მაგრამ ნაკლებად აღზრდილი?

53 და ის გიპასუხებს: ახალგაზრდობის სიძლიერეში დაბადებულები ერთნაირი არიან, ხოლო ისინი, ვინც დაიბადნენ ასაკზე, როცა საშვილოსნო იშლება, სხვაგვარად არიან.

54 მაშასადამე, შენც დაფიქრდი, როგორ ხარ უფრო მცირე აღნაგობა, ვიდრე ისინი, ვინც შენამდე იყვნენ.

55 და ასევე არიან ისინი, ვინც თქვენს შემდეგ მოდიან თქვენზე ნაკლები, როგორც არსებები, რომლებიც ახლა იწყებენ დაბერებას და გადალახეს ახალგაზრდობის ძალა.

56 მაშინ მე ვთქვი: უფალო, გევედრები, თუ მადლი ვიპოვე შენს თვალში, აჩვენე შენს მსახურს, ვის მიერ ეწვიე შენს ქმნილებას.

თავი 6

1 და მან მითხრა: თავიდან, როცა დედამიწა შეიქმნა, სანამ ქვეყნიერების საზღვრები დადგებოდა, ან ქარები ქროდა,

2 სანამ ჭექა და გაბრწყინდებოდა, ან სამოთხის საძირკველი ჩაეყრებოდა,

3 სანამ მშვენიერი ყვავილები გამოჩნდებოდა ან ოდესმე მოძრავი ძალები დამყარდებოდა, სანამ ანგელოზთა უთვალავი სიმრავლე შეიკრიბებოდა,

4 ან ოდესმე ამაღლებულიყო ჰაერის სიმაღლეები, სანამ არ დასახელდებოდა ციხის ზომები, ან ოდესმე სიონის ბუხარი გაცხელდებოდა,

5 და სანამ ახლანდელ წლებს ეძებდნენ, და ან ოდესმე მათი გამოგონებები, რომლებიც ახლა ცოდვაში იყო მოქცეული, სანამ ისინი დალუქული იქნებოდნენ, რომლებმაც რწმენა შეაგროვეს საგანძურად:

6 მაშინ განვიხილე ეს ყველაფერი და ყველა შეიქმნა მხოლოდ ჩემ მიერ და არავის მიერ;

7 მაშინ ვუპასუხე და ვთქვი: რა იქნება დროთა განშორება? ან როდის იქნება პირველის დასასრული და შემდეგის დასაწყისი?

8 და მან მითხრა: აბრაამიდან ისაკამდე, როცა იაკობი და ესავი შეეძინათ მისგან, იაკობის ხელი ეჭირა ჯერ ესავის ქუსლს.

9 რადგან ესავი არის სამყაროს დასასრული და იაკობი არის მისი მომავალი.

10 კაცის ხელი ქუსლსა და ხელს შორისაა: სხვა კითხვა, ესდრას, არ იკითხო.

11 მაშინ ვუპასუხე და ვთქვი: უფალო, მმართველო, თუ მადლი ვიპოვე შენს თვალში,

12 გევედრები, აჩვენე შენს მსახურს შენი ნიშნების დასასრული, საიდანაც მაჩვენე განშორება წინა ღამეს.

13 მან მიპასუხა და მითხრა: ადექი შენს ფეხზე და ისმინე ძლიერი ხმა.

14 და ეს იქნება როგორც დიდი მოძრაობა; მაგრამ ადგილი, სადაც შენ დგახარ, არ გადაინაცვლებს.

15 და ამიტომ, როცა ის ლაპარაკობს, ნუ გეშინიათ, რადგან სიტყვა დასასრულია და დედამიწის საფუძველი გასაგებია.

16 და რატომ? რადგან ამათ ლაპარაკი კანკალებს და იძაბება, რადგან იცის, რომ ამ ყველაფრის დასასრული უნდა შეიცვალოს.

17 და მოხდა, რომ ეს რომ გავიგონე, ფეხზე წამოვდექი და მოვუსმინე, და, აჰა, იყო ხმა, რომელიც ლაპარაკობდა, და მისი ხმა მრავალი წყლის ხმას ჰგავდა.

18 და თქვა: აჰა, მოდის დღეები, რომ დავიწყებ მიახლოებას და მოვინახულებ მათ, ვინც ცხოვრობს დედამიწაზე,

19 და დაიწყებს მათ გამოკვლევებს, თუ რა არიან ისინი, ვინც უსამართლოდ დააზარალებს თავიანთი უსამართლობით და როდის აღსრულდება სიონის ტანჯვა;

20 და როცა ქვეყნიერება, რომელიც გაქრობას დაიწყებს, დასრულდება, მაშინ მე ვაჩვენებ ამ ნიშნებს: წიგნები გაიხსნება სამყაროს წინაშე და ისინი დაინახავენ ყველას ერთად:

21 და ერთი წლის შვილები ილაპარაკებენ თავიანთი ხმით, ორსულ ქალებს გაუჩენენ სამი ან ოთხი თვის უდროო შვილებს, ისინი იცოცხლებენ და აღდგება.

22 და უცებ დათესილი ადგილები დაუთესავი გამოჩნდება, სავსე სათავსოები უცებ ცარიელი დახვდება.

23 და საყვირი გასცემს ხმას, რომელსაც ყველა მოისმენს, უეცრად შეშინდება.

24 იმ დროს მეგობრები ერთმანეთს მტრებივით შეებრძოლებიან და დედამიწა შიშით დადგება მის მკვიდრებთან, შადრევნების წყაროები გაჩერდება და სამ საათში აღარ გაიქცევიან.

25 ვინც დარჩება ამ ყველაფრისგან, რაც მე გითხარი, გადარჩება და იხილავს ჩემს ხსნას და თქვენი სამყაროს აღსასრულს.

26 და მიღებულ კაცებს დაინახავენ, რომლებსაც არ უგემნიათ სიკვდილი მათი დაბადებიდან: და მკვიდრთა გული შეიცვლება და სხვა მნიშვნელობით გადაიქცევა.

27 რადგან ბოროტება აღმოიფხვრება და სიცრუე ჩაქრება.

28 რაც შეეხება რწმენას, ის აყვავდება, ხრწნილება დაიძლევა და ჭეშმარიტება, რომელიც ამდენი ხანი უნაყოფოა, გამოცხადდება.

29 და როცა მელაპარაკებოდა , აჰა, მე ვუყურებდი ოდნავ და ცოტა მას, ვის წინაშეც ვიდექი.

30 და ეს სიტყვები მითხრა მან; მე მოვედი, რომ გაჩვენო შენთვის მომავალი ღამის დრო.

31 თუ კიდევ ილოცებ და ისევ იმარხულობ შვიდ დღეს, მე გეტყვი უფრო დიდს, ვიდრე მსმენია.

32 რადგან შენი ხმა ისმის უზენაესის წინაშე, რადგან ძლევამოსილმა დაინახა შენი მართალი საქმე, მან ასევე დაინახა შენი სიწმინდე, რომელიც გქონდა ყრმობიდანვე.

33 და ამიტომ მან გამომიგზავნა, რომ გაჩვენო ეს ყველაფერი და გეთქვა: ნუგეშში იყავი და ნუ გეშინია

34 და ნუ იჩქარებ წარსულში, ტყუილად იფიქრო, რათა არ იჩქარო უკანასკნელი დროიდან.
35 და იყო ასე, რომ ისევ ვიტირე და შვიდი დღე ვიმარხულე ისევე, რომ შემესრულებინა სამი კვირა, რომელიც მან მითხრა.
36 და მერვე ღამეს გული კვლავ აწუხებდა ჩემში და დავიწყე ლაპარაკი უზენაესის წინაშე.
37 რადგან ჩემი სული დიდად დაიწვა და ჩემი სული განსაცდელში იყო.
38 და მე ვთქვი: უფალო, შენ ამბობდი შექმნის თავიდანვე, პირველ დღესაც და ასე თქვი; შეიქმნება ცა და მიწა; და შენი სიტყვა იყო სრულყოფილი საქმე.
39 და მაშინ იყო სული, და სიბნელე და სიჩუმე იყო ყოველი მხრიდან; ადამიანის ხმის ხმა ჯერ არ იყო ჩამოყალიბებული.
40 მაშინ შენ უბრძანე მშვენიერი სინათლე გამოსულიყო შენი საგანძურიდან, რათა გამოჩენილიყო შენი საქმე.
41 მეორე დღეს შენ შექმენი სამყაროს სული და უბრძანე მას გაყოფილიყო და გაყოფილიყო წყლებს შორის, რომ ერთი ნაწილი ამაღლებულიყო, მეორე კი დარჩეს ქვემოთ.
42 მესამე დღეს ბრძანე, რომ შეკრებილიყო წყლები დედამიწის მეშვიდე ნაწილში: ექვსი ნაწილი დამშრალე და შეინახე, რათა ამათგან ზოგი ღვთისგან დარგული და დამუშავებული გემსახურო.
43 რადგან როგორც კი გამოვიდა შენი სიტყვა, საქმე შესრულდა.
44 ვინაიდან მაშინვე გაჩნდა დიდი და უთვალავი ნაყოფი და მრავალი და მრავალფეროვანი სიამოვნება გემოსთვის, უცვლელი ფერის ყვავილები და მშვენიერი სუნი: და ეს გაკეთდა მესამე დღეს.
45 მეოთხე დღეს ბრძანე, რომ მზე ანათებდეს და მთვარე მისცეს ნათელს, და ვარსკვლავები მოწესრიგებულიყვნენ.
46 და მისცა მათ პასუხისმგებლობა, ემსახურათ კაცს, რაც უნდა გაეკეთებინა.
47 მეხუთე დღეს უთხარი მეშვიდე ნაწილს, სადაც შეიკრიბა წყალი, რომ გამოეყვანა ცოცხალი არსებები, ფრინველები და თევზები, და ასეც მოხდა.
48 რადგან მუნჯმა წყალმა და უსიცოცხლოდ გამოუშვა ცოცხალი არსებები ღვთის ბრძანებით, რათა ყველამ ადიდოს შენი საკვირველი საქმეები.
49 მაშინ დაადგინე ორი ცოცხალი არსება, ერთს უწოდე ენოქი და მეორეს ლევიათანი;
50 და განაცალკევე ერთი მეორისგან: მეშვიდე ნაწილი, კერძოდ, სადაც წყალი იყო შეკრებილი, ორივეს ვერ იკავებდა.
51 ენოქს მიეცი ერთი ნაწილი, რომელიც მესამე დღეს დაშრა, რათა დასახლებულიყო იმავე ნაწილში, სადაც ათასი ბორცვია.
52 მაგრამ ლევიათანს მიეცი მეშვიდე ნაწილი, კერძოდ, ტენიანი; და შეინახე, რომ შეჭამო, ვისი გინდა და როდის.
53 მეექვსე დღეს უბრძანე დედამიწას, რომ შენს წინაშე გამოეყვანა ცხოველები, პირუტყვი და მცოცავი.
54 და ამის შემდეგ, ადამიც, რომელიც შენ გააჩინე ბატონი შენს ყველა ქმნილებაზე: მისგან მოვდივართ ჩვენ ყველა და ხალხიც, რომელიც შენ აირჩიე.
55 ეს ყველაფერი მე ვთქვი შენს წინაშე, უფალო, რადგან შენ შექმენი სამყარო ჩვენი გულისთვის
56 რაც შეეხება სხვა ხალხს, რომლებიც ასევე ადამისგან არიან, შენ თქვი, რომ ისინი არაფერია, არამედ იყვნენ შამფურსავით;
57 და ახლა, უფალო, აჰა, ეს წარმართები, რომლებიც ოდესმე არაფრად ითვლებოდნენ, დაიწყეს ჩვენზე ბატონობა და ჩვენი შთანთქმა.
58 მაგრამ ჩვენ, შენი ხალხი, რომელსაც შენ უწოდე შენს პირმშოს, შენს მხოლოდშობილს და შენს მხურვალე მოყვარეს, მათ ხელში ვართ.
59 თუ ქვეყნიერება ახლა ჩვენთვისაა შექმნილი, რატომ არ გვაქვს სამკვიდრო ქვეყნიერებასთან ერთად? რამდენ ხანს გაძლებს ეს?

თავი 7

1 და როცა დავასრულე ამ სიტყვების თქმა, გამომიგზავნა ანგელოზი, რომელიც გამომიგზავნეს წინა ღამეებში:
2 და მითხრა: ადექი, ესდრას, და ისმინე სიტყვები, რომ მოვედი შენთვის სათქმელად.
3 და მე ვთქვი: ილაპარაკე, ღმერთო ჩემო. მაშინ მან მითხრა: ზღვა განლაგებულია, რათა იყოს ღრმა და დიდი.
4 მაგრამ ჩასვით, შესასვლელი ვიწრო იყო და მდინარესავით;
5 მაშ, ვინ შესძლებდა ზღვაში შესვლას, რათა დაათვალიეროს და განაგებდეს მას? თუ მან არ გაიარა ვიწრო, როგორ შეეძლო ფართოში შესვლა?
6 არის კიდევ ერთი რამ; ქალაქი შენდება და ვრცელ მინდორზეა და სავსეა ყოველგვარი სიკეთით.
7 მისი შესასვლელი ვიწროა და დაცემულია სახიფათო ადგილას, თითქოს მარჯვენა ხელზე ცეცხლი იყოს, მარცხნივ კი ღრმა წყალი.
8 და ერთი ერთადერთი გზა ორივეს შორის, თუნდაც ცეცხლსა და წყალს შორის, ისეთი პატარა, რომ მხოლოდ ო კაცი არ წავიდეს იქ ერთდროულად.
9 თუ ეს ქალაქი ახლა კაცს გადაეცა სამკვიდროდ, თუ ის არასოდეს გადალახავს მის წინაშე დადებულ საფრთხეს, როგორ მიიღებს ის ამ მემკვიდრეობას?
10 და მე ვთქვი: ასეა, უფალო. მაშინ მითხრა: ასეა ისრაელის წილიც.
11 რადგან მათი გულისთვის შევქმენი ქვეყნიერება და როცა ადამმა დაარღვია ჩემი წესდება, მაშინ გამოცხადდა, რომ ახლა აღსრულდა.
12 მაშინ ვიწრო იყო ამ ქვეყნიერების შესასვლელი, სავსე მწუხარებითა და ტანჯვით;
13 რადგან ძველი სამყაროს შესასვლელი იყო ფართო და დარწმუნებული და მოჰქონდა უკვდავი ნაყოფი.
14 თუ ისინი, ვინც ცხოვრობენ, იშრომებენ, რომ არ შევიდნენ ამ სიმძიმესა და ამაო ნივთებში, ისინი ვერასოდეს მიიღებენ მათ, ვინც მათთვის არის დაგროვილი.
15 მაშ, რატომ ნერვიულობთ, რადგან ხრწნიანი კაცი ხართ? და რატომ გადახვედი, მაშინ როცა მოკვდავი ხარ?
16 რატომ არ ფიქრობ შენს გონებაში იმაზე, რაც უნდა მოხდეს, ვიდრე ახლანდელზე?
17 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი: უფალო, მმართველო, შენ დააწესე შენი კანონით, რომ მართალმა დაიმკვიდროს ეს, ხოლო უღმერთო დაიღუპოს.
18 მიუხედავად ამისა, მართალნი იტანჯებიან სიმძიმეებით და იმედოვნებენ ფართოს, რადგან ვინც ბოროტებას სჩადის, განიცადა სიმძიმე და მაინც ვერ დაინახავს ფართოს.
19 და მან მითხრა. არ არსებობს ღმერთზე მაღლა მსაჯული და არც ერთი, ვისაც გონიერება აქვს უზენაესზე.
20 რადგან ბევრია, ვინც იღუპება ამ ცხოვრებაში, რადგან სძულს მათ წინაშე დაყენებული ღვთის კანონი.
21 რადგან ღმერთმა მკაცრი მცნება მისცა მოსულებს, რა უნდა გააკეთონ, რომ იცოცხლონ, ისევე როგორც მოვიდნენ, და რა უნდა დაიცვან სასჯელის თავიდან ასაცილებლად.

22 მიუხედავად ამისა, ისინი არ ემორჩილებოდნენ მას; მაგრამ ლაპარაკობდა მის წინააღმდეგ და ფუჭი რამ წარმოიდგინა;
23 და მოატყუეს თავი თავიანთი ბოროტი საქმეებით; და თქვა უზენაესზე, რომ ის არ არის; და არ იცოდა მისი გზები:
24 მაგრამ მათ უარყვეს მისი კანონი და უარყვეს მისი აღთქმები; მის წესდებაში არ იყვნენ ერთგულნი და არ შეასრულეს მისი საქმეები.
25 და მაშასადამე, ესდრას, რამეთუ ცარიელნი ცარიელნი არიან და სავსენი არიან სავსენი.
26 აჰა, მოვა დრო, რომ ეს ნიშნები, რომლებიც მე გითხარი, ახდება და პატარძალი გამოჩნდება და ის გამოვა, გამოჩნდება, რომელიც ახლა ამოღებულია მიწიდან.
27 და ვინც იხსნის ხსენებული ბოროტებისგან, იხილავს ჩემს საოცრებებს.
28 ვინაიდან ჩემი ძე იესო გამოცხადდება მასთან მყოფებთან და დარჩენილები იხარებენ ოთხასი წლის განმავლობაში.
29 ამ წლების შემდეგ მოკვდება ჩემი ძე ქრისტე და ყველა, ვისაც სიცოცხლე აქვს.
30 და სამყარო გადაიქცევა ძველ სიჩუმეში შვიდი დღის მსგავსად, როგორც წინა სამსჯავროებში: ისე, რომ არავინ დარჩება.
31 და შვიდი დღის შემდეგ სამყარო, რომელიც ჯერ კიდევ არ იღვიძებს, აღდგება და ის მოკვდება, რომელიც გახრწნილი
32 და დედამიწა აღადგენს მათ, ვინც იძინებს მასში, და ასევე მტვერი მათ, ვინც ჩუმად ცხოვრობს, და საიდუმლო ადგილები გადაარჩენს იმ სულებს, რომლებიც მათ მიიღეს.
33 და უზენაესი გამოცხადდება სამსჯავროზე და უბედურება გადაივლის და ხანგრძლივი ტანჯვა ექნება დასასრულს:
34 მაგრამ დარჩება მხოლოდ განაჩენი, ჭეშმარიტება დარჩება და რწმენა გაძლიერდება.
35 და მოჰყვება საქმეს, და ჯილდო იქნება ნაჩვენები, და კარგი საქმეები იქნება ძალა, და ბოროტი საქმეები არ იქნება წესი.
36 მაშინ მე ვთქვი: ლოცულობდა აბრაამი ჯერ სოდომელებისთვის, მოსე კი უდაბნოში ცოდვილი მამებისთვის.
37 და იესო მის შემდეგ ისრაელისთვის აქანის დროს:
38 და სამუელი და დავითი დასაღუპავად, ხოლო სოლომონი მათთვის, ვინც უნდა მივიდეს საწმიდარში.
39 და ჰელიასი მათთვის, ვინც წვიმდა; და მიცვალებულთათვის, რათა იცოცხლოს:
40 და ეზექია ხალხისათვის სინახერიბის დროს და ბევრი მრავალი.
41 ახლაც, რადგან გაიზარდა ხრწნილება და გაიზარდა ბოროტება, და მართალნი ლოცულობენ უღმერთოთათვის: რატომ არ იქნება ასე ახლაც?
42 მან მიპასუხა და მითხრა: ეს ახლანდელი ცხოვრება არ არის დასასრული, სადაც დიდი დიდება რჩება; ამიტომ ისინი ლოცულობდნენ სუსტებისთვის.
43 მაგრამ განკითხვის დღე იქნება ამ დროის დასასრული და მომავალი უკვდავების დასაწყისი, სადაც ხრწნილება წარსულშია.
44 თავშეუკავებლობა დასასრულს უახლოვდება, ურწმუნოება წყდება, სიმართლე იზრდება და ჭეშმარიტება აღმოცენდება.
45 მაშინ ვერავინ შეძლებს განადგურებულის გადარჩენას და ვერც დაჩაგვრას, ვინც გაიმარჯვა.
46 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი: ეს არის ჩემი პირველი და უკანასკნელი სიტყვა, რომ სჯობდა არ მიეცა მიწა ადამისთვის, ანდა, როცა მიეცა, შემეკავებინა იგი ცოდვისგან.
47 რა სარგებელი მოაქვს ადამიანებს ახლა ამჟამინდელ დროს სიმძიმეში ცხოვრებას და სიკვდილის შემდეგ სასჯელის ძიებას?
48 ო, ადამ, რა ჩაიდინე? ვინაიდან, თუმცა შენ შესცოდე, მარტო შენ კი არ დაცემთ, არამედ ჩვენ ყველანი, ვინც თქვენგან ვართ.
49 რა სარგებელი გვექნება, თუ უკვდავ ჟამს შეგვპირდებიან, მაშინ როცა ჩვენ გავაკეთეთ ის საქმეები, რომლებიც სიკვდილს მოაქვს?
50 და რომ დაგვპირდა მარადიულ იმედს, მაშინ როცა ყველაზე ბოროტები ვართ ამაოები?
51 და რომ იქ არის ჩვენთვის დაწესებული ჯანმრთელობისა და უსაფრთხოების საცხოვრებლები, ხოლო ჩვენ ბოროტად ვცხოვრობდით?
52 და რომ უზენაესის დიდება ინახება მათ დასაცავად, ვინც ფრთხილ ცხოვრებას ეწეოდა, მაშინ როცა ჩვენ ყველაზე ბოროტ გზაზე ვიარეთ?
53 და რომ გამოჩნდეს სამოთხე, რომლის ნაყოფი მარადიულია, სადაც არის უსაფრთხოება და წამალი, რადგან ჩვენ არ შევალთ მასში?
54 (რადგან ჩვენ ვიარეთ უსიამოვნო ადგილებში.)
55 და რომ მათი სახეები, რომლებმაც გამოიყენეს თავშეკავება, ბრწყინავს ვარსკვლავებზე, ხოლო ჩვენი სახეები სიბნელეზე შავი იქნება?
56 რადგან, სანამ ჩვენ ვცხოვრობდით და ვაკეთებდით დანაშაულს, არ გვგონია, რომ სიკვდილის შემდეგ უნდა დაგვეწყო ამის გამო ტანჯვა.
57 მაშინ მიპასუხა და მითხრა: ეს არის ბრძოლის მდგომარეობა, რომელსაც იბრძვის კაცი, რომელიც დედამიწაზე დაიბადა;
58 რომ, თუ ის დაამარცხებს, ისე იტანჯება, როგორც შენ თქვი; მაგრამ თუ გაიმარჯვებს, მიიღებს იმას, რასაც მე ვამბობ.
59 რადგან ეს არის სიცოცხლე, რომლის შესახებაც მოსე ეუბნებოდა ხალხს, სანამ ცოცხალი იყო და თქვა: აირჩიე სიცოცხლე, რომ იცოცხლო.
60 მიუხედავად ამისა, მათ არ დაუჯერეს მას, არც მის შემდეგ წინასწარმეტყველებს, არც მე, ვინც მათ ველაპარაკებოდი,
61 რომ არ იყოს ისეთი სიმძიმე მათ განადგურებაში, როგორიც იქნება სიხარული მათზე, ვინც დარწმუნებულნი არიან გადარჩენისთვის.
62 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი: ვიცი, უფალო, რომ უზენაესი მოწყალეა, რადგან შეიწყალებს ისინი, ვინც ჯერ არ მოსულა ქვეყნად.
63 და მათზეც, ვინც მის კანონს მიმართავენ;
64 და რომ ის არის მომთმენი და დიდხანს იტანჯება მათ, ვინც შესცოდა, როგორც მისი ქმნილებები;
65 და რომ ის უხვად არის, რადგან მზადაა მისცეს იქ, სადაც სჭირდება;
66 და რომ ის არის დიდი მოწყალების, რადგან ის უფრო და უფრო ამრავლებს წყალობას აწმყოსა და წარსულში და ასევე მათ მიმართ, ვინც უნდა მოვიდეს.
67 რადგან თუ ის არ გაამრავლებს თავის წყალობას, სამყარო არ დარჩება მათთან ერთად, ვინც მას მემკვიდრეობს.
68 და ის აპატიებს; რადგან თუ ასე არ მოიქცეოდა თავისი სიკეთით, რათა მათ, ვინც ჩაიდინეს ურჯულოებანი,

შემსუბუქებულიყვნენ მათგან, ადამიანთა ათი ათასი ნაწილი ცოცხალი არ დარჩებოდა.
69 და იყო მსაჯული, თუ არ აპატიებს თავის სიტყვით განკურნებულებს და არ ათავისუფლებს უამრავ კამათს,
70 ურიცხვ სიმრავლეში ძალიან ცოტა უნდა დარჩეს თავგადასავალი.

თავი 8

1 და მან მიპასუხა და მითხრა: უზენაესმა შექმნა ეს ქვეყნიერება მრავალთათვის, ხოლო მომავალი წუთისოფელი ცოტათათვის.
2 მსგავსებას გეტყვი, ესდრას; როგორც დედამიწას ჰკითხავ, ის გეტყვის, რომ ის იძლევა ბევრ ყალიბს, საიდანაც მზადდება თიხის ჭურჭელი, მაგრამ ცოტა მტვერი, საიდანაც მოდის ოქრო: ასეა ამქვეყნიური მსვლელობა.
3 ბევრია შექმნილი, მაგრამ ცოტანი გადარჩებიან.
4 ასე ვუპასუხე მე და ვთქვი: გადაყლაპე, სულო ჩემო, გონიერება და შთანთქე სიბრძნე.
5 რადგან შენ დათანხმდი, რომ ყური გქონდეს და გსურს წინასწარმეტყველო, რადგან აღარ გაქვს სივრცე, ვიდრე მხოლოდ ცხოვრება.
6 უფალო, თუ არ იტანჯები შენს მსახურს, რომ ვილოცოთ შენს წინაშე და მოგვეცი თესლი ჩვენს გულს და კულტურა ჩვენს გონიერებას, რათა გამოვიდეს ნაყოფი; როგორ იცხოვრებს ყოველი გახრწნილი, ვინც კაცის ადგილს იკავებს?
7 რადგან მარტო ხარ და ჩვენ ყველანი შენი ხელის ნაკეთები ვართ, როგორც შენ თქვი.
8 რადგან, როცა სხეული ახლა დედის მუცელში ყალიბდება, და შენ მას წევრებს აძლევ, შენი ქმნილება ინახება ცეცხლში და წყალში, და ცხრა თვე უძლებს შენს შრომას შენს ქმნილებას, რომელიც მასში შეიქმნა.
9 მაგრამ ის, რაც ინახავს და ინახება, ორივე შენარჩუნდება;
10 რადგან შენ უბრძანე სხეულის ნაწილებიდან, ანუ ძუძუსთაგან, მიეცეს რძე, რომელიც მკერდის ნაყოფია.
11 რათა მოძველებული ნივთი იკვებებოდეს გარკვეული დროით, სანამ შენს წყალობას არ გამოიყენებ.
12 შენ აღზარდე იგი შენი სიმართლით, აღზარდე იგი შენს კანონში და გამოასწორე იგი შენი განკითხვით.
13 და დახოცავ მას, როგორც შენს ქმნილებას და გააცოცხლე, როგორც შენი საქმე.
14 მაშასადამე, თუ გაანადგურებ მას, რომელიც ასეთი დიდი შრომით შეიქმნა, ადვილია შენი ბრძანებით დადგენილება, რათა შენარჩუნდეს ის, რაც შეიქმნა.
15 ახლა, უფალო, მე ვილაპარაკებ; ზოგადად ადამიანის შეხება, შენ ყველაზე კარგად იცი; მაგრამ ეხება შენს ხალხს, რომლის გულისთვის ვწუხვარ;
16 და შენი მემკვიდრეობისთვის, რომლის გამო ვგლოვობ; და ისრაელისთვის, რომლისთვისაც მძიმე ვარ; და იაკობისთვის, რომლის გულისთვისაც ვდარდობ;
17 ამიტომ დავიწყებ შენს წინაშე ლოცვას ჩემთვის და მათთვის, რადგან ვხედავ ჩვენს დაცემას, ვინც ცხოვრობს ქვეყანაში.
18 მაგრამ მე მოვისმინე მსაჯულის სისწრაფე, რომელიც მოვა.
19 ამიტომ ისმინე ჩემი ხმა და გაიგე ჩემი სიტყვები და ვილაპარაკებ შენს წინაშე. ეს არის ესდრასის სიტყვების დასაწყისი, ვიდრე აღება: და მე ს დახმარება,
20 უფალო, მარადიულში მცხოვრები, რომელიც ზეცაში და ჰაერში ხედავ ზემოდან;
21 რომლის ტახტი შეუფასებელია; რომლის დიდებაც შეიძლება ვერ გაიგოს; რომელთა წინაშე დგანან ანგელოზთა ლაშქარი მოწიწებით,
22 რომლის სამსახურიც ქარსა და ცეცხლს ერკვევა; რომლის სიტყვა ჭეშმარიტია და გამონათქვამები მუდმივი; რომლის მცნება ძლიერია და წეს-ჩვეულება საშინელი;
23 ვისი იერი აშრობს სიღრმეებს და აღშფოთება მთებს დნება; რასაც ჭეშმარიტება მოწმობს:
24 ისმინე შენი მსახურის ლოცვა და მოუსმინე შენი ქმნილების ვედრებას.
25 ვიდრე ცოცხალი ვარ, ვილაპარაკებ და სანამ გონიერება მექნება, ვუპასუხებ.
26 ნუ უყურებ შენი ხალხის ცოდვებს; არამედ მათზე, რომლებიც ჭეშმარიტად გემსახურებიან.
27 მიხედე არა წარმართთა ბოროტ გამოგონებებს, არამედ მათ სურვილებს, ვინც ტანჯვაში ინახავს შენს ჩვენებებს.
28 ნუ იფიქრებ მათზე, ვინც მოჩვენებითად დადიოდა შენს წინაშე, არამედ გაიხსენე ისინი, რომლებმაც შენი ნებისამებრ შეიცნეს შენი შიში.
29 შენი ნება არ იყოს, გაანადგურო ისინი, ვინც მხეცებივით ცხოვრობდნენ; არამედ შეხედე მათ, ვინც ნათლად ასწავლიდა შენს კანონს.
30 ნუ განრისხდებით მათზე, რომლებიც მხეცებზე უარესად არიან მიჩნეულნი; არამედ გიყვარდეს ისინი, ვინც მუდამ შენს სიმართლესა და დიდებას ეყრდნობა.
31 რამეთუ ჩვენ და ჩვენი მამები ვწუხვართ ასეთი სნეულებით, მაგრამ ჩვენი ცოდვილების გამო მოწყალე გეწოდით.
32 რამეთუ, თუ შენ გაქვს სურვილი, შეგვიწყალო, მოწყალე გიწოდე ჩვენთვის, სახელდობრ, ვისაც არ გვაქვს სიმართლის საქმეები.
33 რადგან მართალნი, რომელთაც ბევრი კეთილი საქმე აქვთ დაგროვილი, საზღაურს მიიღებენ თავიანთი საქმეებიდან.
34 რამეთუ რა არის კაცი, რომ უკმაყოფილო გქონდეს იგი? ან რა არის ხრწნადი თაობა, რომ ასე გაბრაზდე?
35 რადგან, ჭეშმარიტად, ისინი არ არიან დაბადებულთა შორის, მაგრამ მან ბოროტად მოიქცა; და ერთგულთა შორის არ არის ისეთი, ვინც ცუდს არ ჩაუდენია.
36 რადგან ამით, უფალო, გამოცხადდება შენი სიმართლე და შენი სიკეთე, თუ მოწყალე იქნები მათ მიმართ, ვისაც არ აქვს კარგი საქმეების ნდობა.
37 მაშინ მიპასუხა და მითხრა: ზოგიერთი რამ სწორად თქვი და შენი სიტყვებისამებრ იქნება.
38 რადგან ნამდვილად არ ვიფიქრებ მათზე, ვინც შესცოდა სიკვდილამდე, განკითხვის წინ, განადგურებამდე.
39 მაგრამ მე გავიხარებ მართალთა განზრახვით და გავიხსენებ მათ მომლოცველობას, ხსნას და ჯილდოს, რაც მათ ექნებათ.
40 როგორც ახლა ვთქვი, ისე მოხდება.
41 რადგან, როგორც მევენახე თესავს ბევრ თესლს მიწაზე და თესავს ბევრ ხეს, და მაინც, რაც კარგია დათესილი თავის დროზე, არ მოდის, და ყველა დარგული არ იღებს ფესვებს; ასევე არის დათესილი მსოფლიოში; ისინი ყველა არ გადარჩებიან.
42 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი: თუ მადლი ვიპოვე, ნება მომეცით ვილაპარაკო.
43 ისევე როგორც მევენახეს კვდება, თუ არ ამოვა და არ მიიღებს შენს წვიმას თავის დროზე; ან თუ ძალიან ბევრი წვიმა მოვიდა და გააფუჭებს მას:

44 ასე იღუპება ადამიანიც, რომელიც შენი ხელით არის შექმნილი და შენს ხატად იწოდება, რადგანაც მას ჰგავხარ, ვისი გულისთვისაც შექმენი ყველაფერი და შეადარე მევეის თესლს.

45 ნუ განრისხდები ჩვენზე, მაგრამ შეიწყალე შენი ხალხი და შეიწყალე შენი მემკვიდრეობა, რადგან შენ მოწყალე ხარ შენი ქმნილების მიმართ.

46 მაშინ მიპასუხა და მითხრა: აწმყო აწმყოა და მომავალი მომავალი.

47 რადგან შენ ძალიან ცოტა ხარ, რომ შეგეძლოს ჩემი ქმნილება ჩემზე მეტად შეიყვარო: მაგრამ მე ხშირად მოგიახლოვდი შენთან და მასთან, მაგრამ არასდროს უმართლოსთან.

48 ამითაც შენ ხარ საოცარი უზენაესის წინაშე.

49 იმით, რომ შენ დაიმდაბლე შენი თავი, როგორც ეს გსურს, და არ მიიჩნიე შენი თავი ღირსად, რომ მართალთა შორის ზევრი განდიდებულიყავი.

50 რადგან ზევრი დიდი უბედურება დაემართება მათ, ვინც ამ უკანასკნელ დროში იცხოვრებს სამყაროში, რადგან ისინი დიდი სიამაყით დადიოდნენ.

51 მაგრამ შენ თვითონ გაიგე და ეძიე დიდება, ვინც შენნაირია.

52 რადგან თქვენთვის გაიხსნა სამოთხე, დარგეს სიცოცხლის ხე, მომზადებულია მომავალი დრო, მზადდება სიმრავლე, შენდება ქალაქი და დაშვებულია დასვენება, დიახ, სრულყოფილი სიკეთე და სიბრძნე.

53 ბოროტების ფესვი დალუქულია თქვენგან, სისუსტე და ჩრჩილი დაიმალება თქვენგან, ხოლო ხრწნილება გაიქცა ჯოჯოხეთში, რათა დაივიწყოთ.

54 მწუხარება გადაივლის და ბოლოს უკვდავების საგანძურს ეჩვენება.

55 და მაშასადამე, აღარ დაუსვათ კითხვები დაღუპულთა სიმრავლის შესახებ.

56 რადგან, როცა გათავისუფლდნენ, აბუჩად იგდებდნენ უზენაესს, აბუჩად აგდებდნენ მის რჯულს და მიატოვეს მისი გზები.

57 გარდა ამისა, მათ დაარბიეს მისი მართალი,

58 და თქვეს მათ გულში, რომ არ არის ღმერთი; დიახ, და იმის ცოდნა, რომ ისინი უნდა მოკვდნენ.

59 რადგან, როგორც ზემოაღნიშნული მიგიღებს, ისე ემზადება მათთვის წყურვილი და ტკივილი, რადგან არ იყო მისი ნება, რომ ადამიანებმა არ დაკარგონ.

60 მაგრამ შექმნილნი აქვთ შებილწეს მათი შემქმნელის სახელი და უმადურნი იყვნენ მის მიმართ, ვინც სიცოცხლე მოამზადა მათთვის.

61 და ამიტომ არის ჩემი განაჩენი ახლავე.

62 ეს ყველაფერი მე არ ვაჩვენე ყველა ადამიანს, არამედ შენ და შენნაირი რამდენიმე. მერე ვუპასუხე და ვუთხარი:

63 აჰა, უფალო, ახლა მაჩვენე საოცრებათა სიმრავლე, რომლის კეთებას დაიწყებ უკანასკნელ ჟამს: მაგრამ რა დროს, არ მიჩვენე.

თავი 9

1 მან მიპასუხა და მითხრა: გულმოდგინედ გაზომე დრო თავისთავად და როცა დაინახავ წარსულ ნიშანთა ნაწილს, რაც ადრე გითხარი,

2 მაშინ მიხვდები, რომ ეს არის ზუსტად ის დრო, როდესაც უზენაესი დაიწყებს ეწვიოს სამყაროს, რომელიც მან შექმნა.

3 ამიტომ, როცა დაინახავენ მიწისძვრებს და ხალხის აურზაურს მსოფლიოში:

4 მაშინ კარგად გესმის, რომ უზენაესი ლაპარაკობდა იმ დღეებიდან, რაც შენამდე იყო, თავიდანვე.

5 რადგან, როგორც ყველაფერს, რაც ქვეყნიერებაშია შექმნილი, აქვს დასაწყისი და დასასრული, და დასასრული აშკარაა.

6 ასევე უზენაესის დროებსაც აქვს საწყისები საოცრებათა და ძლევამოსილ საქმეებში და დასასრული ეფექტებითა და ნიშნებით.

7 და ყოველი, ვინც გადარჩება და შეძლებს თავის დაღწევას თავისი საქმეებითა და რწმენით, რომლითაც ირწმუნეთ,

8 დაცული იქნება ხსენებული საფრთხისგან და იხილავს ჩემს ხსნას ჩემს მიწაზე და ჩემს საზღვრებში, რადგან თავიდანვე განვწმინდე ისინი ჩემთვის.

9 მაშინ ისინი იქნებიან სავალალო საქმეში, რომლებმაც ახლა შეურაცხყოფა მიაყენეს ჩემს გზას;

10 რადგან მათ ცხოვრებაში მიიღეს სარგებელი და არ მიცნობდნენ მე;

11 და მათ, ვისაც სძულდა ჩემი კანონი, სანამ ჯერ კიდევ ჰქონდათ თავისუფლება და, როცა მათთვის ჯერ კიდევ იყო გახსნილი მონანიების ადგილი, არ ესმოდათ, არამედ აბუჩად იგდებდნენ მას;

12 იგივე უნდა იცოდეს ტკივილით სიკვდილის შემდეგ.

13 და ამიტომ ნუ გაინტერესებთ, როგორ დაისჯებიან უღმერთოები და როდის: არამედ იკითხეთ, როგორ გადარჩებიან მართალნი, ვისი სამყაროა და ვისთვის არის შექმნილი სამყარო.

14 მაშინ ვუპასუხე და ვუთხარი:

15 მე ვთქვი ადრე და ახლა ილაპარაკე და ვიტყვი შემდეგშიც, რომ ზევრი იქნება წარწყმედილი, ვიდრე გადარჩენილი.

16 როგორც ტალღა წვეთზე დიდია.

17 და მან მიპასუხა და მითხრა: ვითარცა მინდორი, თესლსაცა ჰგავს; როგორც ყვავილები იყოს, ისეთი ფერებიც; როგორიც არის მუშა, ისეთია ასევე სამუშაო; და როგორც თავად მევენახეა, ისეა მისი მეურნეობაც, რადგან ეს იყო წუთისოფლის ჟამი.

18 და ახლა, როცა მოვამზადე ქვეყნიერება, რომელიც ჯერ კიდევ არ შექმნილა, მათთვისაც კი, რომ ახლავე ცხოვრობდნენ, არავინ ლაპარაკობდა ჩემს წინააღმდეგ.

19 რადგან მაშინ ყველა ემორჩილებოდა, მაგრამ ახლა მათი ჩვეულება, რომელიც შეიქმნა ამ შექმნილ ქვეყნიერებაში, გაფუჭებულია მარადიული თესლით და კანონით, რომელიც შეუსწავლელია.

20 ასე განვიხილე სამყარო და, აჰა, საშიშროება იყო მასში მოხვედრილი ხელსაწყოების გამო.

21 და ვიხილე და დიდად დავზოგე და შევინახე მტევნის ყურძენი და დიდი ხალხის მცენარე.

22 დაიღუპოს სიმრავლე, რომელიც ამაოდ დაიბადა; და შეინახოს ჩემი ყურძენი და ჩემი მცენარე; რადგან დიდი შრომით შევქმენი იგი სრულყოფილი.

23 მიუხედავად ამისა, თუ კიდევ შვიდ დღეს შეწყვეტ, (მაგრამ არ იმარხულო მათში,

24 ოღონდ შედით ყვავილების მინდორში, სადაც სახლი არ არის აშენებული და მხოლოდ მინდვრის ყვავილები ჭამე; არ დააგემოვნოთ ხორცი, არ დალიოთ ღვინო, მაგრამ მიირთვით მხოლოდ ყვავილები;)

25 და განუწყვეტლივ ევედრე უზენაესს, მაშინ მოვალ და გელაპარაკები.

26 წავედი მინდორში, რომელსაც არდათი ჰქვია, როგორც მან მიბრძანა; და იქ ვიჯექი ყვავილებს შორის და ვჭამდი მინდვრის მწვანილს და იმავეს ხორცი დამაკმაყოფილებდა.
27 შვიდი დღის შემდეგ დავჯექი ბალახზე და გული მტკიოდა ჩემში, როგორც ადრე.
28 და გავხსენი პირი, დავიწყე ლაპარაკი უზენაესის წინაშე და ვთქვი:
29 უფალო, შენ რომ გამოგვიცხადე შენი თავი, გამოავლინე ჩვენს მამებს უდაბნოში, იმ ადგილას, სადაც არავინ დგას, უდაბურ ადგილას, როცა ისინი ეგვიპტიდან გამოვიდნენ.
30 და შენ თქვი: მომისმინე, ისრაელო; და აღნიშნე ჩემი სიტყვები, იაკობის შთამომავალო.
31 რამეთუ, აჰა, მე ვთესავ თქვენში ჩემს კანონს და ის მოგიტანთ ნაყოფს თქვენში და გექნებათ პატივი მასში მარადიულად.
32 ხოლო ჩვენმა მამებმა, რომლებმაც მიიღეს რჯული, არ იცავდნენ მას და არ იცავდნენ შენს წეს-ჩვეულებებს.
33 მაგრამ ისინი, ვინც მიიღეს, დაიღუპნენ, რადგან არ შეინახეს მათში დათესილი.
34 და, აჰა, ჩვეულებაა, როცა მიწა იღებს თესლს, ან ზღვას გემს, ან რაიმე ჭურჭელს, ხორცს ან სასმელს, რომ დაიღუპოს, რომელშიც დათესეს ან ჩაყარეს,
35 ისიც, რაც დათესეს, ან ჩაყარეს მასში, ან მიიღეს, იღუპება და არ რჩება ჩვენთან, მაგრამ ჩვენთან ასე არ მომხდარა.
36 რადგან ჩვენ, ვინც მივიღეთ კანონი, ვიღუპებით ცოდვით და ჩვენი გულიც, ვინც მიიღო იგი
37 მიუხედავად იმისა, რომ კანონი არ იღუპება, მაგრამ რჩება მასში მისი ძალა.
38 და როცა ამას ვამბობდი გულში, ჩემი თვალებით უკან გავიხედე და მარჯვენა მხარეს დავინახე ქალი და, აჰა, ის გლოვობდა და ტიროდა დიდი ხმით, და გულით ძალიან დამწუხრდა, და მისი ტანსაცმელი დაიქირავა და თავზე ნაცარი ედო.
39 მაშინ გავუშვი ჩემი აზრები, რომლებშიც ვიყავი და მივმართე მისკენ,
40 და ჰრქუა მას: რისთვის ტირი? რატომ ხარ ასე მოწყენილი შენს გონებაში?
41 და მან მითხრა: ბატონო, თავი დამანებე, რომ ვიტირო და დავამატო ჩემი მწუხარება, რადგან ძლიერ შეწუხებული ვარ გონებაში და ძალიან დამცირებული ვარ.
42 და მე ვუთხარი მას: რა გჭირს? მითხარი.
43 მან მითხრა: მე შენი მსახური უნაყოფო ვარ და შვილი არ მყავდა, თუმცა ქმარი მყავდა ოცდაათი წლის.
44 და იმ ოცდაათი წლის განმავლობაში მე სხვა არაფერი გამიკეთებია დღე და ღამე და ყოველ საათში, გარდა ჩემი ლოცვა უმაღლესთან.
45 ოცდაათი წლის შემდეგ ღმერთმა მომისმინა ჩემი მსახური, შეხედა ჩემს უბედურებას, განიხილა ჩემი უბედურება და მომცა ვაჟი; ყოვლისშემძლე.
46 და მე ვკვებავდი მას დიდი შრომით.
47 ასე რომ, როდესაც ის გაიზარდა და მივიდა იმ დროს, რომ მას ცოლი უნდა შეეძინა, მე ქეიფი გავაკეთე.

თავი 10

1 და იყო ასე, რომ როდესაც ჩემი შვილი შევიდა თავის საქორწილო ოთახში, დაეცა და მოკვდა.
2 მაშინ ყველამ დავამყარეთ შუქები და ყველა ჩემი მეზობელი ადგა ჩემს დასანუგეშებლად; ასე რომ, მე დავისვენე ღამის მეორე დღეს.
3 და იყო ასე, როცა ყველამ შეწყვიტეს ჩემი ნუგეშისცემა, მე შეიძლება ჩუმად ვიყო; მერე ღამით ავდექი, გავიქეცი და მოვედი ამ მინდორში, როგორც ხედავ.
4 და ახლა განზრახ არ მაქვს ქალაქში დავბრუნდე, არამედ აქ დავრჩე, არც ვჭამო და არც ვსვა, არამედ გამუდმებით ვიტირო და ვიმარხულო სიკვდილამდე.
5 მაშინ დავტოვე ფიქრები, რომლებშიც ვიყავი და გაბრაზებული ველაპარაკე მას და ვუთხარი:
6 უგუნურო ქალო ყველაფერზე მეტად, ვერ ხედავ ჩვენს გლოვას და რა გვემართება?
7 როგორ არის სიონი, ჩვენი დედა სავსე სიმძიმით, და თავმდაბალი, ძალიან მტკივნეული?
8 და ახლა, როცა ხედავთ, რომ ჩვენ ყველა ვგლოვობთ და ვწუხვართ, რადგან ყველანი სიმძიმეში ვართ, გწყინთ ერთი შვილი?
9 რადგან ჰკითხე დედამიწას და ის გეტყვის, რომ ის არის ის, ვინც უნდა გლოვოდეს მასზე ამდენი დაცემის გამო.
10 რადგან მისგან გამოვიდნენ თავიდან ყველა, და მისგან გამოვლენ ყველა დანარჩენი, და, აჰა, ისინი თითქმის ყველა განადგურებისკენ მიდიან და მათი სიმრავლე სრულიად ამოძირკვულია.
11 ვინ უნდა იგლოვოს მასზე მეტად, რომელმაც დაკარგა ამდენი ხალხი; და არა შენ, რომელი გწყინს, თუ არა ერთი?
12 მაგრამ თუ მეტყვი: ჩემი გოდება არ ჰგავს მიწისა, რადგან დავკარგე ჩემი მუცლის ნაყოფი, რომელიც გამოვიღე ტკივილებით და გამოვიტანე მწუხარებით;
13 მაგრამ დედამიწა ასე არ არის, რადგან მასში არსებული სიმრავლე, როგორც მოვიდა, წავიდა.
14 მაშინ გეუბნები შენ, როგორც შრომით გამოყვანილი; ისევე, როგორც დედამიწამ მისცა თავისი ნაყოფი, კერძოდ, ადამიანი, თავიდანვე მის შემქმნელს.
15 მაშასადამე, ახლა შენთვის შეინახე შენი მწუხარება და კარგი გამბედაობით აიტანე ის, რაც დაგემართა.
16 რადგან თუ აღიარებ ღვთის განზრახვას, რომ იყო სამართლიანი, შენც დროულად მიიღებ შენს შვილს და შექებაც გექნება ქალთა შორის.
17 მაშინ წადი ქალაქში შენს ქმართან.
18 და მან მითხრა: ამას არ გავაკეთებ: არ შევალ ქალაქში, მაგრამ აქ მოვკვდები.
19 ასე გავაგრძელე მასთან საუბარი და ვუთხარი:
20 ასე ნუ, მაგრამ რჩევა მიიღეთ. ჩემ მიერ: რამდენია სიონის უბედურება? ნუგეშისცემით იერუსალიმის მწუხარებით.
21 რადგან ხედავ, რომ ჩვენი საწმიდარი გაპარტახებულია, ჩვენი სამსხვერპლო დანგრეულია, ჩვენი ტაძარი დანგრეულია;
22 ჩვენი ფსალმუნი მიწაზეა დადებული, ჩვენი სიმღერა დადუმდა, ჩვენი სიხარული დასრულდა, ჩვენი სანთლის შუქი ჩაქრა, ჩვენი შეთანხმების კიდობანი გაფუჭდა, ჩვენი წმიდა ნივთები შებილწულია და სახელი თითქმის შეურაცხყოფილია: ჩვენი შვილები შერცხვნენ, ჩვენი მღვდლები დაწვეს, ჩვენი ლევიანები წავიდნენ ტყვეობაში, ჩვენი ქალწულები შებილწულნი და ჩვენი ცოლები გაძარცვეს; ჩვენი მართალი კაცები გაიტაცეს, ჩვენი პატარები გაანადგურეს, ჩვენი ახალგაზრდები მონობაში მოიყვანეს და ჩვენი ძლიერი კაცები სუსტდებიან;
23 და, რაც ყველაზე დიდია, სიონის ბეჭედმა დაკარგა პატივი; რადგან ის გადაეცემა ჩვენს მოძულეთა ხელში.
24 და ამიტომ მოიშორე შენი დიდი სიმძიმე და მოიშორე მწუხარების სიმრავლე, რათა ძლევამოსილი კვლავ მოწყალე

შენდამი და უზენაესი მოგცემთ მოსვენებას და შემსუბუქებას შენი შრომისგან.
25 და იყო ასე, როცა მე მას ველაპარაკებოდი, აჰა, მისი სახე მოულოდნელად ძლიერ ანათებდა და სახე გაბრწყინდა, ისე რომ მე შემეშინდა მისი და ვფიქრობდი, რა შეიძლება ყოფილიყო.
26 და, აჰა, უცებ მან დიდი ტირილი წამოიძახა, ისე რომ ქალის ხმაურით მიწა შეირყა.
27 და შევხედე და, აჰა, ქალი აღარ გამომიჩნდა, არამედ აშენდა ქალაქი და დიდი ადგილი აჩვენა საძირკვლიდან: მაშინ შემეშინდა, ვტიროდი დიდი ხმით და ვთქვი:
28 სად არის ურიელი ანგელოზი, რომელიც პირველად მოვიდა ჩემთან? რადგან მან ჩამაგდო მრავალი ტრანსში ჩავარდნა და ჩემი დასასრული გადაიქცა ხრწნადად და ჩემი ლოცვა საყვედურად.
29 და როცა ამ სიტყვებს ვამბობდი, აჰა, ის მოვიდა ჩემთან და შემომხედა.
30 და, აჰა, ვიწექი, როგორც მკვდარი, და ჩემი გონიერება წაერთვა;
31 რა გჭირს? და რატომ ხარ ასე აღელვებული? და რატომ არის შენი გონება შეწუხებული და შენი გულის აზრები?
32 და მე ვთქვი: იმიტომ, რომ შენ მიმატოვე, მაგრამ მე მოვიქეცი შენი სიტყვებისამებრ, და მინდორში გავედი და, აჰა, ვნახე და მაინც ვხედავ, რომ არ შემიძლია გამოვთქვა.
33 და მან მითხრა: ადექი კაცურად და მე გირჩევ.
34 მაშინ ვთქვი: ილაპარაკე, ჩემო ბატონო, ჩემში; მხოლოდ არ მიმატოვო, რომ არ მოვკვდე ჩემი იმედის დამცავი.
35 რადგან ვიხილე, რომ არ ვიცოდი და გავიგე, რომ არ ვიცი.
36 ანუ ჩემი გრძნობა მოტყუებულია ან ჩემი სული სიზმარში?
37 ახლა გევედრები, რომ აჩვენო შენს მსახურს ეს ხილვა.
38 მან მიპასუხა და მითხრა: მომისმინე, შეგატყობინებ და გეტყვი, რისთვის გეშინია, რადგან უზენაესი ბევრ საიდუმლოს გაგიმხელ შენ.
39 მან დაინახა, რომ შენი გზა სწორია, რადგან მუდამ მწუხარებაში ხარ შენი ხალხისთვის და დიდ გლოვობ სიონზე.
40 მაშასადამე, ეს არის იმ ხილვის მნიშვნელობა, რომელიც შენ ახლახან ნახე:
41 დაინახე ქალი, რომელიც გლოვობდა და დაიწყე მისი ნუგეშისცემა.
42 ახლა კი ვეღარ ხედავ ქალის მსგავსებას, არამედ შენ გამოგეჩვენა აშენებული ქალაქი.
43 და როცა მან გითხრა თავისი შვილის სიკვდილი, ეს არის გამოსავალი:
44 ეს დედაკაცი, რომელიც შენ ნახე, არის სიონი, და როცა გითხარი, ის, ვისაც შენ ხედავ, როგორც ქალაქი აშენებული,
45 ხოლო, მე ვამბობ, მან გითხრა, რომ იგი ოცდაათი წელი უნაყოფოა: ეს არის ოცდაათი წელი, როცა მასში შესაწირავი არ ყოფილა.
46 მაგრამ ოცდაათი წლის შემდეგ ააგო სოლომონმა ქალაქი და შესწირა შესაწირავი და შვა უშვილო ვაჟი.
47 ხოლო მან გითხარი, რომ შრომით საზრდოობდა, ეს იყო იერუსალიმის სამყოფელი.
48 ხოლო მან გითხარი: ჩემი ვაჟი, რომელიც შევიდა თავის საქორწილო ოთახში, მარცხი განიცადა და მოკვდა;
49 და, აჰა, შენ იხილე მისი მსგავსება, და რადგან ის გლოვობდა შვილზე, შენ დაიწყე მისი ნუგეშისცემა;
50 რადგან ახლა უზენაესი ხედავს, რომ შენ ულიმღამოდ მწუხარე ხარ და მთელი გულით იტანჯები მის გამო, ასე გაჩვენე შენი დიდების სიკაშკაშე და მისი მშვენიერება.
51 და ამიტომ გიბრძანე დარჩი მინდორში, სადაც სახლი არ იყო აშენებული.
52 რადგან ვიცოდი, რომ უზენაესი გაუწყებდა ამას შენთვის.
53 ამიტომ გიბრძანე, წასულიყავი მინდორში, სადაც შენობის საფუძველი არ იყო.
54 რადგან იმ ადგილას, სადაც უზენაესი იწყებს თავისი ქალაქის ჩვენებას, ვერანაირი შენობა ვერ დადგება.
55 და ამიტომ ნუ გეშინია, ნუ შეგეშინდება შენი გული, არამედ შედი და ნახე შენობის სილამაზე და სიდიადე, რამდენადაც შენს თვალს შეუძლია დაინახოს.
56 და მაშინ მოისმენ იმდენს, რამდენიც შენს ყურებს შეუძლია გაიგოს.
57 რამეთუ კურთხეული ხარ მრავალთა ზევით და მოწოდებული ხარ უმაღლესთან; და ასეა, მაგრამ ცოტანი.
58 ხვალ ღამით კი აქ დარჩები;
59 და ასე გიჩვენებთ უზენაესი ხილვები მაღლების შესახებ, რასაც უზენაესი გაუკეთებს მათ, ვინც დედამიწაზე ცხოვრობს ბოლო დღეებში. ასე მეძინა იმ ღამეს და მეორე, როგორც მან მიბრძანა.

თავი 11

1 მაშინ ვნახე სიზმარი და, აჰა, ზღვიდან ამოვიდა არწივი, რომელსაც ჰქონდა თორმეტი ბუმბული ფრთა და სამი თავი.
2 და დავინახე, და, აჰა, მან გაშალა თავისი ფრთები მთელ დედამიწაზე და ჰაერის ყველა ქარი დაუბერა მასზე და შეიკრიბა.
3 და მე დავინახე, და მისი ბუმბულებიდან სხვა საპირისპირო ბუმბული ამოიზარდა; და გახდნენ პატარა ბუმბული და პატარა.
4 მაგრამ მისი თავები დასვენებული იყო: თავი შუაში უფრო დიდი იყო, ვიდრე მეორე, მაგრამ დაყრდნობილი იყო ნარჩენებთან ერთად.
5 გარდა ამისა, მე დავინახე და, აჰა, არწივი მოფრინდა თავისი ბუმბულით და მეფობდა დედამიწაზე და მათზე, ვინც მასში ცხოვრობდა.
6 და დავინახე, რომ ყველაფერი ზეცის ქვეშ ემორჩილებოდა მას და არავინ ლაპარაკობდა მის წინააღმდეგ, არც ერთი არსება დედამიწაზე.
7 და მე დავინახე, და, აჰა, არწივი ადგა მის თასებზე და ელაპარაკა მის ბუმბულებს და თქვა:
8 ერთბაშად ნუ იყურებით: დაიძინეთ თითოეულმა თავის ადგილას და უყურეთ.
9 ოღონდ თავები ბოლომდე შეინახონ.
10 და მე დავინახე, და, აჰა, ხმა არ ამოვიდა მისი თავიდან, არამედ მისი სხეულის შუაგულიდან.
11 და დავთვალე მისი საპირისპირო ბუმბული და, აჰა, იყო რვა მათგანი.
12 და შევხედე და, აჰა, მარჯვენა მხარეს ერთი ბუმბული ამოვიდა და მეფობა d მთელ დედამიწაზე;
13 ასეც მოხდა, რომ როცა მეფობდა, დადგა მისი დასასრული და ადგილი აღარ ჩანდა: ასე ადგნენ შემდეგი შემდეგი. და მეფობდა და დიდი დრო ჰქონდა;
14 და მოხდა ისე, რომ როდესაც მეფობდა, დადგა მისი დასასრულიც, როგორც პირველი, ისე რომ აღარ ჩანდა.
15 მაშინ მოვიდა ხმა და უთხრა:
16 ისმინე, ვინც ამდენ ხანს მართავ ქვეყანას: ამას გეუბნები შენ, სანამ აღარ გამოჩნდები,
17 შენს შემდეგ ვერავინ მიაღწევს შენს დროს და არც მის ნახევარს.

18 მაშინ ადგა მესამე და მეფობდა, როგორც სხვა წინათ, და აღარ გამოჩნდა.
19 ასე მიდიოდა მთელი ნარჩენებით ერთმანეთის მიყოლებით, როგორც ყოველი მეფობდა და აღარ ჩანდა.
20 მაშინ მე დავინახე და, აჰა, დროთა განმავლობაში ბუმბული, რომელიც მოჰყვებოდა, ადგა მარჯვენა მხარეს, რათა მათაც მართავდნენ; და ზოგიერთი მათგანი მეფობდა, მაგრამ ცოტა ხანში აღარ გამოჩნდნენ:
21 რადგან ზოგიერთი მათგანი შეიქმნა, მაგრამ არ მართავდა.
22 ამის შემდეგ შევხედე და, აჰა, აღარ ჩანდა თორმეტი ბუმბული და არც ორი პატარა ბუმბული.
23 და აღარ იყო არწივის სხეულზე, გარდა სამი თავი, რომელიც ეყრდნობოდა და ექვსი პატარა ფრთა.
24 და დავინახე ისიც, რომ ორი პატარა ბუმბული გაიყო ექვსიდან და დარჩა თავის ქვეშ, რომელიც იყო მარჯვენა მხარეს, რადგან ოთხი თავის ადგილზე დარჩა.
25 და მე დავინახე, და, აჰა, ბუმბულები, რომლებიც ფრთის ქვეშ იყო, ფიქრობდნენ, რომ თავი დაეღწიათ და ჰქონოდათ წესი.
26 და მე დავინახე, და, აჰა, იყო ერთი მოწყობილი, მაგრამ მალე ის აღარ გამოჩნდა.
27 და მეორე უფრო ადრე იყო, ვიდრე პირველი.
28 და მე დავინახე და, აჰა, დარჩენილმა ორმა საკუთარ თავშიც მოიფიქრა მეფობა:
29 და როცა ასე ფიქრობდნენ, აჰა, გაიღვიძა ერთმა თავთაგანმა, რომელიც მოსვენებული იყო, კერძოდ, შუაში; რადგან ის უფრო დიდი იყო, ვიდრე ორი სხვა თავი.
30 და შემდეგ დავინახე, რომ ორი სხვა თავი იყო შერწყმული მასთან.
31 და, აჰა, თავი შებრუნდა მათთან ერთად, და შეჭამა ორი ბუმბული ფრთის ქვეშ, რომელიც უნდა გამეფებულიყო.
32 მაგრამ ამ თავმა შეაშინა მთელი დედამიწა და განაგებდა მასზე ყველა, ვინც ცხოვრობდა დედამიწაზე დიდი ჩაგვრით; და მას ჰქონდა მსოფლიოს მმართველობა იმაზე მეტად, ვიდრე ყველა ფრთა.
33 და ამის შემდეგ მე დავინახე და, აჰა, თავი, რომელიც შუაში იყო, უცებ აღარ გამოჩნდა, როგორც ფრთები.
34 მაგრამ დარჩა ორი თავი, რომლებიც ასევე მეფობდნენ დედამიწაზე და მათზე, ვინც მასში ცხოვრობდა.
35 და დავინახე, და აჰა, თავი მარჯვენა მხარეს შთანთქა ის, რაც იყო მარცხენა მხარეს.
36 მაშინ მე ვუსმენ ხმას, რომელმაც მითხრა: შეხედე შენს წინაშე და დააკვირდი იმას, რასაც ხედავ.
37 და დავინახე, და აჰა, როგორც მღელვარე ლომი გამოდევნებოდა ტყიდან: და დავინახე, რომ მან კაცის ხმა გაუგზავნა არწივს და თქვა:
38 მისმინე, მე დაგელაპარაკები და უზენაესი გეტყვის:
39 შენ არ ხარ დარჩენილი იმ ოთხი მხეციდან, რომლებიც მე ვამეფობდი ჩემს სამყაროში, რათა მათი ჟამის აღსასრული ყოფილიყო მათში?
40 და მოვიდა მეოთხე და სძლია წარსულ მხეცებს და დიდი შიშით გააჩნდა ძალაუფლება ქვეყნიერებაზე და დედამიწის მთელ კომპასზე ბევრი ბოროტი ჩაგვრით; და ამდენ ხანს ცხოვრობდა იგი დედამიწაზე მოტყუებით.
41 რამეთუ ჭეშმარიტებით არ განიკითხე დედამიწა.
42 რადგან თვინიერებს ატკინე, მშვიდობიანებს ატკინე, მატყუარა გიყვარდა, დაანგრიე საცხოვრებლები მათ, ვინც ნაყოფი გამოიღო, და დაანგრია კედლები, ვისაც არაფერი დაგიშავებიათ.
43 ამიტომ შენი ბოროტმოქმედება უმაღლესამდე მოდის და შენი სიამაყე ძლევამოსილამდე.
44 უზენაესმა ასევე შეხედა ამპარტავნულ დროებს და, აჰა, ისინი დასრულდა და მისი სისაძაგლეები აღსრულდა.
45 და ამიტომ აღარ გამოჩნდი, არც არწივი, არც შენი საშინელი ფრთები, არც შენი ბოროტი ბუმბული, არც შენი მავნე თავები, არც შენი მავნე კლანჭები და არც მთელი შენი ამაო სხეული.
46 რათა მთელი დედამიწა განახლდეს და დაბრუნდეს, განთავისუფლდეს შენი ძალადობისგან, და მას ჰქონდეს იმედი მისი განკითხვისა და წყალობისა, ვინც შექმნა იგი.

თავი 12

1 და იყო ასე, სანამ ლომი ამ სიტყვებს ეუბნებოდა არწივს, დავინახე,
2 და, აჰა, თავი, რომელიც დარჩა და ოთხი ფრთა აღარ ჩანდა, და ორივენი მივიდნენ მასთან და დადგნენ მეფობისთვის, და მათი სამეფო იყო პატარა და სავსე იყო აურზაურით.
3 და დავინახე, და აჰა, ისინი აღარ გამოჩნდნენ და არწივის მთელი სხეული დაიწვა ისე, რომ დედამიწას დიდი შიში შეეტანა: შემდეგ გამოვფხიზლდი ჩემი გონების უბედურებისა და ტრამვისგან და დიდი შიშისგან, და უთხრა ჩემს სულს:
4 აჰა, ეს გამიკეთე, რომ ეძებ უზენაესის გზებს.
5 აჰა, მაინც დაღლილი ვარ გონებით და ძალიან სუსტი სულით; და მცირე ძალაა ჩემში, იმ დიდი შიშის გამო, რომლითაც ამ ღამეს ვიტანჯებოდი.
6 ამიტომ ახლა ვევედრები უზენაესს, რომ მანუგეშოს მე ბოლომდე.
7 და მე ვთქვი: უფალო, უზენაესი მმართველო, თუ მადლი ვიპოვე თ შენი მხედველობა, და თუ გამართლებული ვარ შენთან მრავალი სხვის წინაშე, და თუ ჩემი ლოცვა ნამდვილად იქნება შენს წინაშე;
8 მაშ, დამამშვიდე და მაჩვენე შენს მსახურს ამ საშინელი ხილვის ინტერპრეტაცია და აშკარა განსხვავება, რათა სრულყოფილად დაამშვიდო ჩემი სული.
9 რადგან ღირსი გამიჩინე, რომ მეჩვენებინა უკანასკნელი დროები.
10 და მან მითხრა: ეს არის ხილვის ინტერპრეტაცია:
11 არწივი, რომელიც შენ ნახე ზღვიდან ამოსული, არის სამეფო, რომელიც ჩანდა შენი ძმის დანიელის ხილვაში.
12 მაგრამ ეს არ იყო მისთვის ახსნილი, ამიტომ ახლა გამოგიცხადებთ ამას.
13 აჰა, დადგება დღეები, როცა აღდგება სამეფო დედამიწაზე და მისი ეშინიათ ყველა იმ სამეფოზე, რომელიც მანამდე იყო.
14 მასში მეფობს თორმეტი მეფე ერთმანეთის მიყოლებით.
15 რაზეც მეორე დაიწყებს მეფობას და ექნება მეტი დრო, ვიდრე რომელიმე თორმეტიდან.
16 და ამას ნიშნავს თორმეტი ფრთა, რომელიც შენ ნახე.
17 რაც შეეხება ხმას, რომელიც გსმენიათ ლაპარაკი, და რომელიც გინახავთ, რომ არ გამოსულიყო თავებიდან, არამედ მისი სხეულის შუა ნაწილიდან, ეს არის განმარტება:
18 რომ ამ სამეფოს დროის შემდეგ წარმოიქმნება დიდი ბრძოლები და ის დადგება წარუმატებლობის საფრთხის წინაშე: თუმცა ის მაშინ არ დაეცემა, არამედ დაუბრუნდება თავის საწყისს.
19 და როცა შენ დაინახეთ რვა პატარა ბუმბული, რომელიც მის ფრთებს ეწებებოდა, ეს არის ინტერპრეტაცია:

20 რომ მასში აღდგება რვა მეფე, რომელთა დრო მცირე იქნება და მათი წლები სწრაფი.
21 და ორი მათგანი დაიღუპება, შუა დრო მოახლოვდება: ოთხი დარჩება, სანამ მათი აღსასრული არ მოახლოვდება, მაგრამ ორი დარჩება ბოლომდე.
22 ხოლო შენ იხილე სამი თავი დასვენებული, ეს არის განმარტება:
23 თავის უკანასკნელ დღეებში უზენაესი აღადგენს სამ სამეფოს და განაახლებს მასში ბევრ რამეს და მათ ექნებათ ბატონობა დედამიწაზე,
24 და მათ, ვინც მასში ცხოვრობს, დიდი ჩაგვრით, ყველა მათგანზე ადრე მყოფთაგან; ამიტომ მათ არწივის თავებად უწოდებენ.
25 რადგან ესენი არიან, ვინც აღასრულებენ მის ბოროტებას და დაასრულებენ მის უკანასკნელ დასასრულს.
26 და როცა დაინახე, რომ დიდი თავი აღარ ჩანდა, ეს ნიშნავს, რომ ერთ-ერთი მათგანი თავის საწოლზე მოკვდება, თუმცა ტკივილით.
27 რადგან დარჩენილები ორი მახვილით დაიღუპებიან.
28 რადგან ერთის მახვილი შთანთქავს მეორეს, ბოლოს კი თვითონვე დაეცემა მახვილით.
29 ხოლო შენ დაინახეთ ორი ბუმბული ფრთების ქვეშ, რომლებიც გადიან თავზე, რომელიც არის მარჯვენა მხარეს;
30 ეს ნიშნავს, რომ ესენი არიან, ვინც უზენაესმა შეინახა ბოლომდე: ეს არის პატარა სამეფო და უბედურებით სავსე, როგორც შენ ნახე.
31 და ლომი, რომელიც შენ ნახე, რომ ადგა ტყიდან, ღრიალებდა და ელაპარაკებოდა არწივს და ყვიროდა მისი უსამართლობის გამო ყველა სიტყვით, რაც შენ გსმენია;
32 ეს არის ცხებული, რომელიც უზენაესმა ბოლომდე შეინახა მათთვის და მათი ბოროტებისთვის: ის გაკიცხავს მათ და შეურაცხყოფს მათ მათი სისასტიკით.
33 რადგან ის ცოცხლებს წარუდგენს მათ თავის წინაშე სამსჯავროზე, შეაგონებს მათ და გამოასწორებს მათ.
34 ჩემი ხალხის დანარჩენ ნაწილს იგი წყალობით იხსნის მათ, ვინც ჩემს საზღვრებზე იყო დაჭერილი, და გაახარებს მათ განკითხვის დღის მოსვლამდე, რაზეც თავიდანვე გითხარი.
35 ეს არის სიზმარი, რომელიც შენ ნახე და ეს არის ინტერპრეტაცია.
36 შენ მხოლოდ უზენაესის ამ საიდუმლოს შესაცნობად შეგხვედრიათ.
37 ამიტომ დაწერე ყველაფერი, რაც გინახავს წიგნში და დამალე.
38 და ასწავლე ისინი ხალხის ბრძენებს, რომელთა გულებსაც შენ იცი, შეუძლიათ გაიგონ და შეინახონ ეს საიდუმლოებები.
39 მაგრამ შენ დაელოდე აქ კიდევ შვიდი დღე, რათა გაჩვენო, რაც გინდა უზენაესმა გამოგიცხადოს. და ამით წავიდა თავისი გზით.
40 და იყო ასე, როცა მთელმა ხალხმა დაინახა, რომ შვიდი დღე გავიდა და მე აღარ მოვედი ქალაქში, შეკრიბეს ისინი ყველანი, პატარადან დიდამდე, და მოვიდნენ ჩემთან და თქვეს:
41 რა გაწყენინეთ? და რა ბოროტება გავაკეთეთ შენს წინააღმდეგ, რომ მიგვატოვე და დაჯექი აქ ამ ადგილას?
42 რადგან ყველა წინასწარმეტყველთაგან მხოლოდ შენ დაგვტოვე, როგორც რთველის მტევანი, და როგორც სანთელი ბნელ ადგილას და როგორც თავშესაფარი ან ხომალდი ქარიშხლისგან დაცული.
43 განა საკმარისი არ არის ის ბოროტება, რომელიც ჩვენთვის მოვიდა?
44 თუ მიგვატოვებ, რამდენად უკეთესი იქნებოდა ჩვენთვის, რომ ჩვენც დავწვებოდით სიონის შუაგულში?
45 რადგან ჩვენ არ ვართ უკეთესი, ვიდრე იქ დაღუპულები. და ტიროდნენ დიდი ხმით. მაშინ მე ვუპასუხე მათ და ვუთხარი:
46 ნუგეში იყავი, ისრაელო; და ნუ დამძიმდები, იაკობის სახლო.
47 რადგან უზენაესმა გაგახსენა, და ძლევამოსილმა არ დაგივიწყა განსაცდელში.
48 რაც შემეხება მე, მე არ მიგატოვე და არც წავედი შენგან, არამედ მოვედი ამ ადგილას, რომ ვილოცო სიონის გაპარტახებისთვის და რომ შემეძლოს მოწყალება შენი დამცირებისთვის. შენი საკურთხეველი.
49 და ახლა წადით ყველანი სახლში და ამ დღეების შემდეგ მოვალ თქვენთან.
50 წავიდა ხალხი ქალაქში, როგორც მე ვუბრძანე მათ:
51 მე კი შვიდ დღეს დავრჩი მინდორში, როგორც მიბრძანა ანგელოზმა; და მხოლოდ იმ დღეებში ვჭამდი მინდვრის ყვავილებს და მყავდა ჩემი ხორცი ბალახებისგან.

თავი 13

1 და იყო შვიდი დღის შემდეგ, სიზმარი ვნახე ღამით:
2 და აჰა, ზღვიდან ამოვარდა ქარი, რომ ამოძრავებდა მის ყველა ტალღას.
3 და მე დავინახე, და, აჰა, ის კაცი გაძლიერდა ათასობით ზეცით: და როდესაც მან სახე მოიბრუნა, რათა დაენახა, ყველაფერი შეირყა, რაც მის ქვეშ ჩანდა.
4 და როცა ხმა ამოდიოდა მისი პირიდან, წვავდნენ ყველა, ვისაც ესმოდა მისი ხმა, ისევე როგორც მიწა იშლება, როცა ცეცხლს გრძნობს.
5 და ამის შემდეგ მე დავინახე, და, აჰა, შეიკრიბა უამრავი ადამიანი, ურიცხვი, ცის ოთხი ქარიდან, რათა დაემორჩილებინა ზღვიდან გამოსული კაცი
6 მაგრამ მე დავინახე, და, აჰა, მან თავის თავს დიდი მთა ამოკვეთა და აფრინდა მასზე.
7 მაგრამ მე ვიხილავდი იმ ადგილს ან ადგილს, სადაც ბორცვი იყო გათხრილი და ვერ შევძელი.
8 და ამის შემდეგ მე დავინახე და, აჰა, ყველა, ვინც შეიკრიბა მის დასამორჩილებლად, ძალიან ეშინოდა და მაინც გაბედა ბრძოლა.
9 და აჰა, როცა დაინახა მოახლოებული ხალხის ძალადობა, არც ხელი ასწია, არც ხმალი ეჭირა და არც საბრძოლო იარაღი.
10 მაგრამ მხოლოდ მე დავინახე, რომ მან გამოგზავნა თავისი პირიდან, როგორც ეს იყო ცეცხლის აფეთქება, და მისი ბაგეებიდან აალებული სუნთქვა, და მისი ენიდან მან ამოიღო ნაპერწკლები და ქარიშხალი.
11 და ყველანი ერთმანეთში აირია; ცეცხლის აფეთქება, აალებული სუნთქვა და დიდი ქარიშხალი; და ძალადობით დაეცა საბრძოლველად გამზადებულ ხალხზე და დაწვა ყოველი, ისე რომ უცებ უთვალავი სიმრავლის დროს არაფერი შეინიშნებოდა, მხოლოდ მტვერი და კვამლის სუნი: როცა ეს დავინახე, შემეშინდა. .
12 ამის შემდეგ დავინახე იგივე კაცი მთიდან ჩამოსული და მოვუწოდე სხვა მშვიდობიან სიმრავლეს.
13 და მივიდა მასთან უამრავი ხალხი, რისთვისაც ზოგს გაუხარდა, ზოგს წუხდა, ზოგს შებოჭეს, ზოგს კი მიჰყავდათ შესაწირავი: მაშინ ავად ვიყავი დიდი შიშით, გამეღვიძა და ვთქვი:

14 შენს მსახურს თავიდანვე აჩვენე ეს საოცრება და მიმიღე ღირსი, რომ მიიღო ჩემი ლოცვა.
15 ახლა მაჩვენე ამ სიზმრის ახსნა.
16 რადგან, როგორც მე წარმოვიდგენ ჩემს გაგებაში, ვაი მათ, ვინც დარჩება იმ დღეებში და ბევრად მეტი ვაი მათ, ვინც არ დარჩება!
17 რადგან ისინი, ვინც არ დარჩნენ, სიმძიმეში იყვნენ.
18 ახლა მე მესმის, რაც დაგროვდა უკანასკნელ დღეებში, რაც დაემართება მათ და მათ, ვინც დარჩება.
19 ამიტომ ისინი ხვდებიან დიდ საფრთხეებში და მრავალ აუცილებლობაში, როგორც ეს ოცნებები აცხადებენ.
20 მაგრამ მისთვის, ვისაც საფრთხე ემუქრება, უფრო ადვილია მისვლა ამ საკითხებში, ვიდრე ღრუბელივით წავიდეს ქვეყნიერებიდან და არ დაინახოს ის, რაც ხდება უკანასკნელ დღეებში. და მან მიპასუხა და მითხრა:
21 გაჩვენებ ხილვის ინტერპრეტაციას და გაგიხსნი იმას, რაც მოითხოვე.
22 დარჩენილთა შესახებ კი თქვი, ეს არის ინტერპრეტაცია:
23 ვინც ამ დროს საფრთხეს გაუძლებს, შეინარჩუნა საკუთარი თავი: ისინი, ვინც საფრთხეში არიან ჩავარდნილები, აქვთ საქმეები და რწმენა ყოვლისშემძლის მიმართ.
24 ამიტომ იცოდეთ, რომ დარჩენილები უფრო კურთხეულები არიან, ვიდრე მკვდრები.
25 აი, ეს არის ხილვის მნიშვნელობა: შენ იხილე კაცი, რომელიც ზღვიდან ამოდის.
26 იგივეა ის, ვისზეც უზენაესმა ღმერთმა შეინახა დიდი დრო, რომელიც თავისით იხსნის თავის ქმნილებას და უბრძანებს დარჩენილებს.
27 ხოლო შენ ნახე, რომ მისი პირიდან გამოვიდა ქარის აფეთქება, ცეცხლი და ქარიშხალი;
28 და რომ მას არ ეჭირა არც ხმალი და არც საბრძოლო იარაღი, არამედ მისმა შემოტევამ გაანადგურა მთელი ხალხი, რომელიც მის დასამორჩილებლად მოვიდა; ეს არის ინტერპრეტაცია:
29 აჰა, დადგება დღეები, როცა უზენაესი დაიწყებს დედამიწაზე მყოფთა ხსნას.
30 და ის გაოცდება დედამიწაზე მცხოვრებთაგან.
31 და ერთი ვალდებულია იბრძოლოს მეორის წინააღმდეგ, ერთი ქალაქი მეორის წინააღმდეგ, ერთი ადგილი მეორის წინააღმდეგ, ერთი ხალხი მეორის წინააღმდეგ და ერთი სამეფო მეორის წინააღმდეგ.
32 და იქნება დრო, როცა ეს ყველაფერი მოხდება და მოხდება ნიშნები, რომლებიც ადრე გიჩვენე, და მაშინ გამოცხადდება ჩემი ძე, რომელიც შენ იხილე, როგორც აღმავალი კაცი.
33 და როცა მთელი ხალხი მოისმენს მის ხმას, ყველა თავის ქვეყანაში დატოვებს ბრძოლას, რომელიც მათ აქვთ ერთმანეთის წინააღმდეგ.
34 და უთვალავი სიმრავლე შეიკრიბება, როგორც შენ ნახე ისინი, მსურველნი მოვიდნენ და ბრძოლით დაამარცხონ იგი.
35 მაგრამ ის დადგება სიონის მთის წვერზე.
36 და მოვა სიონი და ეჩვენება ყველა ადამიანს, მომზადებული და აშენებული, როგორც შენ დაინახე ხელების გარეშე გამოკვეთილი ბორცვი.
37 და ეს ჩემი ძე გაკიცხავს იმ ერების ბოროტ გამოგონებებს, რომლებიც თავიანთი ბოროტი ცხოვრების გამო ქარიშხალში ვარდებიან;
38 და დააყენებს მათ წინაშე მათ ბოროტ აზრებს და ტანჯვას, რომლითაც ისინი დაიწყებენ ტანჯვას, რომლებიც ალივითაა: და ის გაანადგურებს მათ შრომის გარეშე იმ კანონით, რომელიც ჩემსავითაა.
39 და შენ დაინახე, რომ მან შეკრიბა სხვა მშვიდობიანი ხალხი;
40 ეს არის ათი ტომი, რომლებიც წაიყვანეს ტყვეები თავიანთი მიწიდან ოსია მეფის დროს, რომელიც სალმანასარმა ასურეთის მეფემ წაიყვანა ტყვედ და გადაიყვანა ისინი წყლებზე და ასე მივიდნენ სხვა ქვეყანაში. .
41 მაგრამ მათ ეს რჩევა მიიღეს ერთმანეთთან, რომ დაეტოვებინათ წარმართთა სიმრავლე და წასულიყვნენ სხვა ქვეყანაში, სადაც არასოდეს დასახლებულა კაცობრიობა.
42 რათა იქ დაეცვათ თავიანთი წესდება, რომელიც არასოდეს დაიცავდნენ საკუთარ მიწაზე.
43 და შევიდნენ ევფრატში მდინარის ვიწრო ადგილებით.
44 რადგან უზენაესმა აჩვენა ნიშნები მათთვის და გააჩერა წარღვნა, სანამ არ გადალახეს.
45 რადგან იმ ქვეყანაში დიდი გზა იყო გასავლელი, სახელდობრ, წელიწადნახევრის განმავლობაში: და იმავე მხარეს ეწოდება არსარეთი.
46 და დასახლდნენ იქ უკანასკნელ დრომდე; და ახლა როცა დაიწყებენ მოსვლას,
47 უმაღლესმა კვლავ შეაჩერებს ნაკადულის წყაროებს, რათა გაიარონ ისინი; ამიტომ მშვიდობით იხილე ხალხი.
48 ხოლო შენი ხალხისგან დარჩენილები არიან ჩემს საზღვრებში.
49 ახლა, როცა გაანადგურებს ერთად შეკრებილ ერების სიმრავლეს, დაიცავს თავის დარჩენილ ხალხს.
50 და მაშინ უჩვენებს მათ დიდ საოცრებებს.
51 მაშინ ვთქვი, უფალო, უზენაესი მმართველო, მაჩვენე ეს: რისთვის დავინახე კაცი ზღვის შუაგულიდან ამომავალი?
52 და მან მითხრა: როგორც შენ არ შეგიძლია არც ეძიო და არც იცოდე, რაც არის ზღვის სიღრმეში; ასევე ვერავინ იხილავს დედამიწაზე ჩემს ძეს ან მასთან მყოფებს, გარდა დღისით. .
53 ეს არის სიზმრის ინტერპრეტაცია, რომელიც შენ ნახე, და რომლითაც შენ მხოლოდ აქ ხარ შემსუბუქებული.
54 რადგან შენ მიატოვე შენი გზა და გამოიყენე შენი გულმოდგინება ჩემი კანონის მიმართ და ეძებე იგი.
55 შენი სიცოცხლე სიბრძნით დააწესე და გონიერება დედაშენს უწოდე.
56 და ამიტომ გიჩვენე უზენაესის საგანძური: კიდევ სამი დღის შემდეგ სხვა რამეს გეტყვი და გამოგიცხადებ ძლევამოსილ და საოცარ რამეებს.
57 მაშინ გამოვედი მინდორში, დიდება და მადლობა ვუთხარი უზენაესს მისი სასწაულების გამო, რაც მან გააკეთა დროზე;
58 და იმიტომ, რომ ის განაგებს იმავეს და ისეთებს, რომლებიც ეცემა თავის დროზე: და ვიჯექი იქ სამი დღე.

თავი 14

1 და იყო ასე, მესამე დღეს, დავჯექი მუხის ქვეშ და, აჰა, გაისმა ხმა ბუჩქიდან ჩემს წინააღმდეგ და თქვა: ესდრას, ესდრას.
2 და მე ვთქვი: აი, მე, უფალო, და ფეხზე წამოვდექი.
3 მაშინ მან მითხრა: ბუჩქში აშკარად გამოვცხადდი მოსეს და ვესაუბრე მას, როცა ჩემი ხალხი ეგვიპტეში მსახურობდა.
4 და გავგზავნე იგი და გამოვიყვანე ჩემი ხალხი ეგვიპტიდან და ავიყვანე მთაზე, სადაც დიდხანს ვიჭერდი მას.

5 და უთხრა მას მრავალი საკვირველი, და აუწყა მას ჟამის საიდუმლოებები და აღსასრული; და უბრძანა მას და უთხრა:
6 გამოაცხადე ეს სიტყვები და დამალე.
7 და ახლა მე გეუბნები შენ:
8 რომ ჩადე შენს გულში ნიშნები, რომლებიც მე ვაჩვენე, სიზმრები, რომლებიც ნახე, და განმარტებები, რომლებიც გსმენიათ.
9 რადგან ყველასგან წაგართმევ და ამიერიდან დარჩები ჩემს ძესთან და მათთან, ვინც შენნაირია, სანამ ჟამის აღსასრულდება.
10 რადგან ქვეყნიერებამ დაკარგა ახალგაზრდობა და დრო იწყებს სიბერეს.
11 რადგან სამყარო დაყოფილია თორმეტ ნაწილად და უკვე წავიდა მისი ათი ნაწილი და მეათე ნაწილის ნახევარი.
12 და რჩება ის, რაც არის მეათე ნაწილის ნახევრის შემდეგ.
13 ახლა მოაწესრიგე შენი სახლი და გაკიცხე შენი ხალხი, ანუგეშებ გაჭირვებულებს და ახლა უარყავი ხრწნილება,
14 გაუშვი შენგან მოკვდავი აზრები, განდევნე კაცის ტვირთი, განდევენე ახლა სუსტი ბუნება,
15 და მიატოვე შენთვის ყველაზე მძიმე ფიქრები და აჩქარე გაქცევა ამ დროიდან.
16 რადგან კიდევ უფრო დიდი ბოროტება, ვიდრე ის, რაც შენ ნახე, მოხდება შემდგომში.
17 რადგან შეხედეთ, რამდენად სუსტი იქნება სამყარო სიბერეში, მით უფრო გაიზრდება ბოროტება მათზე, ვინც მასში ცხოვრობს.
18 რადგან შორს გაიქცა დრო და ძნელია იჯარა, რადგან ახლა ჩქარობს მომავალი ხილვა, რომელიც შენ ნახე.
19 მაშინ ვუპასუხე შენს წინაშე და ვთქვი:
20 აჰა, უფალო, მე წავალ, როგორც შენ მიბრძანე, და გავასაყვედურებ ხალხს, ვინც იქ არის, მაგრამ ვინც დაიბადება შემდეგ, ვინ შეაგონებს მათ? ამგვარად სამყარო სიბნელეშია ჩაფლული და მასში მცხოვრებნი სინათლის გარეშე არიან.
21 მაშასადამე, შენი კანონი დამწვარია არავინ იცის შენგან გაკეთებული საქმეები და დაწყებული საქმე.
22 მაგრამ თუ მადლი ვიპოვე შენს წინაშე, გამოგზავნე სულიწმიდა ჩემში და დავწერ ყველაფერს, რაც მოხდა სამყაროში დასაბამიდან, რაც დაიწერა შენს კანონში, რათა ადამიანებმა იპოვონ შენი გზა და რომელიც იცხოვრებს უკანასკნელ დღეებში შეიძლება იცოცხლოს.
23 და მან მიპასუხა და მითხრა: წადი, შეკრიბე ხალხი და უთხარი მათ, რომ ორმოცი დღე არ გეძებონ.
24 მაგრამ აჰა, მოამზადე შენთვის მრავალი ბზის ხე და წაიღე სარეა, დაბრია, სელემია, ეკანუსი და ასიელი, ეს ხუთი, რომლებიც მზად არიან სწრაფად დასაწერად;
25 და მოდი აქ და ავანთებ შენს გულში გაგების სანთელს, რომელიც არ ჩაქრება, სანამ არ შესრულდება ის, რისი წერასაც დაიწყებ.
26 და როცა გააკეთებ, ზოგიერთს გამოაქვეყნებ და ზოგს ფარულად აჩვენე ბრძენებს: ხვალ ამ საათზე დაიწყებ წერას.
27 მაშინ გამოვედი, როგორც მან ბრძანა, შევკრიბე მთელი ხალხი და ვუთხარი:
28 ისმინე ეს სიტყვები, ისრაელო.
29 ჩვენი მამები თავიდანვე უცხონი იყვნენ ეგვიპტეში, საიდანაც იხსნეს.
30 და მიიღეს სიცოცხლის რჯული, რომელიც არ დაიცვეს, რომელიც თქვენც დაარღვიეთ მათ შემდეგ.
31 მაშინ მიწა, სიონის მიწა, გაიყო თქვენ შორის წილისყრით, მაგრამ თქვენმა მამებმა და თქვენ თვითონ ჩაიდინეთ უსამართლობა და არ დაიცავით გზა, რომელიც უზენაესმა გიბრძანა.
32 და რადგან ის მართალი მოსამართლეა, დროზე წაართვა თქვენგან ის, რაც მოგცა.
33 და ახლა აქ ხართ და თქვენი ძმები თქვენ შორის.
34 ამიტომ, თუ ასე იქნება, რომ დაიმორჩილებთ საკუთარ გონებას და გამოასწორებთ თქვენს გულებს, თქვენ ცოცხლები დარჩებით და სიკვდილის შემდეგ მიიღებთ წყალობას.
35 რადგან სიკვდილის შემდეგ დადგება სამსჯავრო, როცა კვლავ ვიცოცხლებთ;
36 მაშ, ნურავინ მოვიდეს ჩემთან ახლა და ნუ მეძებთ ამ ორმოცი დღის განმავლობაში.
37 მე ავიყვანე ხუთი კაცი, როგორც მან მიბრძანა, მინდორში გავედით და იქ დავრჩით.
38 და მეორე დღეს, აჰა, მომიძახა ხმამ: ესდრას, გააღე პირი და დალიე, რომ დალიო.
39 მაშინ გავაღე პირი და, აჰა, მომიწია სავსე ჭიქა, რომელიც სავსე იყო წყლით, მაგრამ მისი ფერი ცეცხლივით იყო.
40 და ავიღე და დავლიე, და როცა დავლიე, გულმა გონიერება გამოთქვა და სიბრძნე გაიზარდა ჩემს მკერდში, რადგან სული აძლიერებდა ჩემს მეხსიერებას.
41 და ჩემი პირი გაიხსნა და აღარ დაიხურა.
42 უზენაესმა გაგება მისცა ხუთ კაცს და დაწერეს ღამის საოცარი ხილვები, რომლებიც არ იცოდნენ, და ისხდნენ ორმოცი დღე და წერდნენ დღისით და ღამით ჭამდნენ პურს.
43 რაც შემეხება მე. დღისით ვლაპარაკობდი და ღამე ენას არ ვიკავებდი.
44 ორმოც დღეში დაწერეს ორას ოთხი წიგნი.
45 და იყო ასე, როცა ორმოცი დღე შესრულდა, უზენაესმა თქვა: პირველი, რაც დაწერე, გამოაქვეყნე, რათა ღირსმა და უღირსმა წაიკითხოს იგი.
46 მაგრამ დაიცავი სამოცდაათი უკანასკნელი, რათა გადასცე ისინი მხოლოდ ბრძენთა შორის ხალხში.
47 რადგან მათშია გონების წყარო, სიბრძნის წყარო და ცოდნის ნაკადი.
48 და მე ასეც მოვიქეცი.

თავი 15

1 აჰა, თქვი ჩემი ხალხის ყურში წინასწარმეტყველების სიტყვები, რომლებსაც ჩავდებ შენს პირში, ამბობს უფალი:
2 და დაწერე ისინი ქაღალდზე, რადგან ისინი ერთგულნი და ჭეშმარიტები არიან.
3 ნუ გეშინია შენს წინააღმდეგ წარმოსახვისა, ნუ შეგაწუხებს მათმა უნდობლობამ, ვინც შენს წინააღმდეგ ლაპარაკობს.
4 რადგან ყველა ორგული მოკვდება თავისი ორგულობით.
5 აჰა, ამბობს უფალი, მე მოვიტან მსოფლიოს ჭირს; ხმალი, შიმშილი, სიკვდილი და განადგურება.
6 რადგან ბოროტებამ ძლიერ დააბინძურა მთელი დედამიწა და მათი მავნე საქმეები აღსრულდა.
7 ამიტომ ამბობს უფალი:
8 ენას აღარ შევეხები, როგორც მათ ბოროტებას, რომელსაც ისინი უხამსად სჩადიან, და არ დავემორჩილები მათ იმ საქმეებში, რომლებშიც ისინი ბოროტად მოქმედებენ: აჰა, უდანაშაულო და მართალი სისხლი მღაღადებს მე და სულები. უბრალოდ ჩივილი მუდმივად.
9 და ამიტომ, ამბობს უფალი, მე აუცილებლად ვიძიებ მათზე შურს და მივიღებ მთელ უდანაშაულო სისხლს მათ შორის.

10 აჰა, ჩემს ხალხს ფარავით მიჰყავთ სასაკლაოზე; მე არ დავუშვებ ახლა მათ დამკვიდრებას ეგვიპტის ქვეყანაში.
11 მაგრამ მოვიყვან მათ ძლიერი ხელით და გაშლილი მკლავით, და დავამარცხებ ეგვიპტეს წყლულებით, როგორც ადრე, და გავანადგურებ მთელ მის მიწას.
12 ეგვიპტე გლოვობს და მის საფუძველს დაეცემა ჭირი და სასჯელი, რომელსაც ღმერთი მოუტანს მას.
13 ისინი, ვინც მიწას ამუშავებენ, გლოვობენ, რადგან მათი თესლები გაქრება აფეთქებით და სეტყვით და საშინელი თანავარსკვლავედით.
14 ვაი ქვეყნიერებას და მის მკვიდრთ!
15 რადგან მახვილი და მათი განადგურება ახლოვდება და ერთი ხალხი წამოდგება და შეებრძოლება სხვა და ხმლები ხელში.
16 რადგან იქნება აჯანყება ადამიანთა შორის და ერთმანეთში შეჭრა; მათ არ უნდა გაითვალისწინონ თავიანთი მეფეები და მთავრები და მათი ქმედებები იქნება მათ ძალაუფლებაში.
17 კაცს სურს ქალაქში წასვლა და ვერ შეძლებს.
18 რადგან მათი სიამაყის გამო ქალაქები შეწუხდება, სახლები განადგურდება და ადამიანებს შეეშინდებათ.
19 კაცს არ შეებრალება თავისი მეზობელი, არამედ დაანგრევს მათ სახლებს მახვილით და გაანადგურებს მათ საქონელს პურის ნაკლებობისა და დიდი გასაჭირის გამო.
20 აჰა, ამბობს ღმერთი, მე მოვუწოდებ დედამიწის ყველა მეფეს, რომ თაყვანი სცენ ჩემს, რომლებიც არიან მზის ამოსვლიდან, სამხრეთიდან, აღმოსავლეთიდან და ლიბანუსიდან; რათა თავი დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს და გადაუხადონ ის, რაც მათ გაუკეთეს.
21 როგორც ისინი აკეთებენ დღეს ჩემს რჩეულს, ასევე მოვიქცევი მეც და მივანაზღაურებ მათ წიაღში. ასე ამბობს უფალი ღმერთი;
22 ჩემი მარჯვენა არ დაინდოს ცოდვილებს და ჩემი მახვილი არ შეწყვეტს მათზე, ვინც უდანაშაულო სისხლს ღვრის დედამიწაზე.
23 ცეცხლი გაქრა მისი რისხვისგან და შთანთქა დედამიწის საფუძვლები და ცოდვილები, როგორც ანთებული ჩალა.
24 ვაი მათ, ვინც ცოდავს და არ იცავს ჩემს მცნებებს! ამბობს უფალი.
25 მე არ დავზოგავ მათ: წადით, შვილებო, ძალაუფლებისგან, ნუ შებილწავთ ჩემს საწმიდარს.
26 რადგან უფალმა იცნობს ყველა მათ, ვინც მის წინააღმდეგ სცოდავს და ამიტომ გადასცემს მათ სიკვდილს და განადგურებას.
27 რადგან ახლა მოვიდა ჭირი მთელ დედამიწაზე და თქვენ დარჩებით მათში, რადგან ღმერთი არ გიხსნით, რადგან შესცოდეთ მას.
28 აჰა, საშინელი ხილვა და მისი გამოჩენა აღმოსავლეთიდან.
29 სადაც არაბეთის დრაკონების ერები გამოვლენ მრავალი ეტლით და მათი სიმრავლე ქარივით წაიყვანს დედამიწაზე, რათა ყველა მათ, ვინც მათ უსმენს, შეშინდეს და შეძრწუნდეს.
30 ასევე რისხვით მძვინვარებული კარმანიელები გამოვლენ, როგორც ტყის გარეული ღორი და დიდი ძალით მოვლენ და შეუერთდებიან მათ ბრძოლას და გაანადგურებენ ასურელთა მიწის ნაწილს.
31 და მაშინ დრაკონებს ექნებათ უპირატესობა მათი ბუნების გახსენებით; და თუ ისინი მობრუნდებიან და შეთქმულნი არიან დიდი ძალით მათ დასადევნად,
32 მაშინ ესენი შეშფოთებულნი იქნებიან, დასისხლიანებული და გაჩუმდებიან თავიანთი ძალით და გაიქცევიან.
33 და ასურელთა ქვეყნიდან მტერი ალყაში მოაქციეს მათ და შთანთქავს ზოგიერთ მათგანს და მათ ლაშქარში იქნება შიში და შიში და ბრძოლა მათ მეფეებს შორის.
34 აჰა ღრუბლები აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან სამხრეთისაკენ, და მათზე ძალიან საშინელი სანახავია, სავსე რისხვითა და ქარიშხლით.
35 ისინი დაარტყავენ ერთმანეთს და დაამარცხებენ უამრავ ვარსკვლავს დედამიწაზე, თუნდაც საკუთარ ვარსკვლავს; და სისხლი იქნება მახვილიდან მუცელამდე,
36 და კაცთა ნაგავი აქლემის ხორამდე.
37 და იქნება დიდი შიში და ძრწოლა დედამიწაზე, და ვინც იხილავს რისხვას, შეშინდება და კანკალი დაეცემა მათზე.
38 და მაშინ მოვა დიდი ქარიშხალი სამხრეთიდან და ჩრდილოეთიდან და მეორე ნაწილი დასავლეთიდან.
39 და ძლიერი ქარები ამოვარდება აღმოსავლეთიდან და გააღებს მას; და ღრუბელი, რომელიც მან აღმართა რისხვით, და ვარსკვლავი აღრეული, რათა შიში მოჰყოლოდა აღმოსავლეთისა და დასავლეთის ქარის მიმართ, განადგურდება.
40 დიდი და ძლევამოსილი ღრუბლები აღიბერება რისხვით სავსე და ვარსკვლავი, რათა შეაშინონ მთელი დედამიწა და მასში მცხოვრებნი; და გადმოასხმიან ყველა მაღალ და გამორჩეულ ადგილას საშინელ ვარსკვლავს,
41 ცეცხლი და სეტყვა, მფრინავი ხმლები და მრავალი წყალი, რათა სავსე იყოს ყველა ველი და ყველა მდინარე დიდი წყლებით.
42 და დაანგრევენ ქალაქებს და კედლებს, მთებსა და ბორცვებს, ხის ხეებს, მდელოების ბალახს და მათ ღორს.
43 და წავლენ მტკიცედ ბაბილონში და შეაშინებენ მას.
44 ისინი მივიდნენ მასთან და ალყაში მოაქციეს მას, ვარსკვლავი და მთელი რისხვა დაღვრიან მასზე; მაშინ მტვერი და კვამლი ავა ზეცაში და ყველა, ვინც მის ირგვლივ არის, ატირებს მას.
45 და ისინი, ვინც მის ქვეშ რჩებიან, ემსახურებიან მათ, ვინც შიშში აყენებს მას.
46 და შენ, აზია, თანაზიარი ხარ ბაბილონის იმედისა და ხარ მისი პიროვნების დიდება.
47 ვაი შენდა, საწყალო, რადგან მას დაემსგავსე შენი თავი; და შეამკე შენი ქალიშვილები მეძავებში, რათა მოეწონათ და ეამაყათ შენი საყვარლები, რომლებსაც ყოველთვის სურდათ შენთან მეძავდნენ.
48 შენ გაჰყვე საძულველს ყველა მის საქმეში და გამოგონებაში; ამიტომ ამბობს ღმერთი:
49 გამოგიგზავნი ჭირს; ქვრივობა, სიღარიბე, შიმშილი, მახვილი და ჭირი, რათა შენი სახლები განადგურებითა და სიკვდილით გაანადგურო.
50 და შენი ძლევამოსილების დიდება ყვავილივით გაშრება, გაჩნდება შენზე მოგზავნილი სითბო.
51 დასუსტდები, როგორც ღარიბი ქალი წყლულებით და როგორც დასჯილი ჭრილობებით, ისე რომ ძლევამოსილი და საყვარლები ვერ მიიღებენ შენ.
52 ნუთუ შურით მოვიქცეოდი შენს წინააღმდეგ, ამბობს უფალი,
53 თუ ყოველთვის არ მოკლავდი ჩემს რჩეულს, ამაღლებდი ხელებს და ამბობდი მათ მკვდრებზე, როცა მთვრალი იყავი,
54 გამოავლინე შენი სახის სილამაზე?

55 შენი მეძავის ჯილდო შენს წიაღში იქნება, ამიტომ მიიღებ საზღაურს.
56 როგორც შენ მოექცე ჩემს რჩეულს, ამბობს უფალი, ისევე მოგექცევა ღმერთი და გადაგცემს ბოროტებას
57 შენი შვილები შიმშილით დაიღუპებიან, შენ კი მახვილით დაეცემი; შენი ქალაქები დაინგრევა და ყველა შენი დაიღუპება მახვილით მინდორში.
58 მთაში მყოფნი მოკვდებიან შიმშილით, შეჭამენ თავიანთ ხორცს და დასვამენ საკუთარ სისხლს, პურის შიმშილისა და წყლის წყურვილის გამო.
59 უბედურივით გადმოხვალ ზღვით და კვლავ მიიღებ ჭირს.
60 და გადასასვლელში ისინი შევარდებიან უსაქმურ ქალაქს და დაანგრევენ შენი მიწის ზოგიერთ ნაწილს და შთანთქავენ შენი დიდების ნაწილს და დაბრუნდებიან ბაბილონში, რომელიც განადგურდა.
61 და შენ დაგაგდებ მათ მიერ, როგორც ღერო, და ისინი იქნებიან შენთვის, როგორც ცეცხლი;
62 და განადგურებს შენ და შენს ქალაქებს, შენს მიწას და შენს მთებს; მთელი შენი ტყე და შენი ნაყოფიერი ხეები დაიწვება ცეცხლით.
63 შენს შვილებს წაიყვანენ ტყვედ და, აჰა, რაც გაქვს, გაგიფუჭებენ და შენი სახის სილამაზეს შელახავენ.

თავი 16

1 ვაი შენდა, ბაბილონო და აზია! ვაი შენდა ეგვიპტე და სირია!
2 შემოირტყით ტომარათა და თმებით, იტირეთ შვილები და შეწუხდით; შენი განადგურება მოახლოებულია.
3 მახვილი მოგევლინებათ და ვინ დააბრუნებს მას?
4 ცეცხლი გაიგზავნა თქვენ შორის და ვინ ჩააქროს იგი?
5 ჭირი გეგზავნებათ და რა არის ის, ვინც განდევნის მათ?
6 შეიძლება ვინმემ განდევნოს მშიერი ლომი ტყეში? ან შეიძლება ვინმემ ჩააქროს ცეცხლი ღეროში, როცა ის აალდება?
7 შეიძლება ისევ მოტრიალდეს ძლიერი მშვილდოსნის ისარი?
8 ძლევამოსილი უფალი აგზავნის ჭირებს და ვინ არის ის, ვისაც შეუძლია განდევნოს ისინი?
9 ცეცხლი ამოვა მისი რისხვისგან და ვინ არის ის, ვინც შეძლებს მის ჩაქრობას?
10 ელვას ისვრის და ვის არ შეეშინდება? ჭექა-ქუხილს და ვის არ შეეშინდება?
11 დაემუქრება უფალი და ვის არ დაემუქრება მის წინაშე?
12 მიწისძვრა და მისი საძირკვლები; ზღვა ამოდის ტალღებით სიღრმიდან და აწუხებს მისი ტალღები და მისი თევზებიც უფლის წინაშე და მისი ძალის დიდების წინაშე.
13 რადგან ძლიერია მისი მარჯვენა ხელი, რომელიც მშვილდს უხვევს, მისი ისრები, რომლებსაც ისვრის ბასრი, და არ გამოტოვებს, როცა დაიწყებენ სროლას სამყაროს კიდეებში.
14 აჰა, ჭირი იგზავნება და აღარ დაბრუნდება, სანამ არ მოვა დედამიწაზე.
15 ცეცხლი აინთება და არ ჩაქრება, სანამ არ შთანთქავს დედამიწის საფუძველს.
16 ძლიერი მშვილდოსნის ნასროლი ისარივით არ ბრუნდება უკან, ისევე, როგორც დედამიწაზე გაგზავნილი ჭირი აღარ დაბრუნდება.
17 ვაი მე! ვაიმე! ვინ მიხსნის იმ დღეებში?
18 მწუხარების და დიდი გლოვების დასაწყისი; შიმშილისა და დიდი სიკვდილის დასაწყისი; ომების დასაწყისი და ძალები შიშით დადგებიან; ბოროტების დასაწყისი! რა ვქნა, როცა ეს ბოროტება მოვა?
19 აჰა, შიმშილი და ჭირი, გასაჭირი და ტანჯვა, იგზავნება უბედურებად გამოსასწორებლად.
20 მაგრამ ყოველივე ამის გამო ისინი არ უნდა გადაუხვიონ თავიანთ ბოროტებას და მუდამ არ ახსოვდნენ უბედურებებს.
21 აჰა, საკვები იმდენად იაფი იქნება დედამიწაზე, რომ ისინი ფიქრობენ, რომ კარგ საქმეში არიან და მაშინაც კი გაიზრდება ბოროტება დედამიწაზე, მახვილი, შიმშილი და დიდი დაბნეულობა.
22 რადგან ბევრი მათგანი, ვინც დედამიწაზე ცხოვრობს, შიმშილით დაიღუპება; ხოლო მეორეს, ვინც შიმშილს გადაურჩება, მახვილი გაანადგურებს.
23 და მკვდრები ნაგავსაყრელად გადაიყრება და არავინ იქნება, ვინც მათ ნუგეშისმცემელი იქნება, რადგან მიწა გაფუჭდება და ქალაქები დაინგრევა.
24 არავინ დარჩება, რომ დაამუშაოს მიწა და დათესოს იგი
25 ხეები ნაყოფს გამოიღებენ და ვინ შეაგროვებს მათ?
26 ყურძენი მომწიფდება და ვინ დააფეხებს მას? რადგან ყველა ადგილი კაცთაგან გაპარტახებული იქნება:
27 ასე რომ, ერთ კაცს სურს მეორეს ხილვა და მისი ხმის მოსმენა.
28 რადგან ქალაქიდან დარჩება ათი და ორი მინდვრიდან, რომლებიც დაიმალება სქელ ჭალებში და კლდეების ნაპრალებში.
29 როგორც ზეთისხილის ბაღში ყოველ ხეზე დარჩა სამი ან ოთხი ზეთისხილი;
30 ან როგორც ვენახის შეგროვებისას, რჩება მტევნები, რომლებიც გულმოდგინედ ეძებენ ვენახს.
31 იმ დღეებშიც სამი თუ ოთხი დარჩება, ვინც ხმლით იკვლევს სახლებს.
32 და დედამიწა დაიქცევა და მისი მინდვრები დაძველდება და მისი გზები და ყველა ბილიკი ეკლებით იქნება სავსე, რადგან არავინ გაივლის იქით.
33 ქალწულები გლოვობენ, სიძე არ ჰყავთ; ქალები გლოვობენ, ქმარი არ ჰყავთ; მათი ქალიშვილები გლოვობენ და არ ჰყავთ დამხმარეები.
34 ომებში მათი სიძეები განადგურდებიან და მათი ქმრები შიმშილით დაიღუპებიან.
35 ისმინეთ ახლა ეს და გაიგეთ, უფლის მსახურებო.
36 აჰა, უფლის სიტყვა, მიიღეთ იგი: ნუ დაუჯერებთ ღმერთებს, რომლებზეც უფალი ლაპარაკობდა.
37 აჰა, ჭირი ახლოვდება და არ ნელდება.
38 როგორც მეცხრე თვეში ორსულ ქალს შობს ვაჟი, დაბადებიდან ორი-სამი საათის შემდეგ დიდი ტკივილები უხვევს საშვილოსნოს, რომელიც ტკივა, როცა ბავშვი გამოდის, წამსაც არ აყოვნებენ.
39 ასე რომ, ჭირი არ დანელდება დედამიწაზე და ქვეყნიერება გლოვობს და მწუხარება იქნება მასზე ყოველი მხრიდან.
40 ო, ჩემო ხალხო, ისმინეთ ჩემი სიტყვა: მოემზადეთ თქვენი ბრძოლისთვის და იყავით იმ ბოროტებაში, როგორც პილიგრიმები დედამიწაზე.
41 ვინც ყიდის, იყოს როგორც გაქცეული, და ვინც ყიდულობს, როგორც წააგებს.
42 ვაჭრობით დაკავებული, როგორც არავითარი სარგებელი;
43 ვინც თესავს, თითქოს არ მოიმკი, ასევე ვენახის დამთესავი, როგორც ყურძენს რომ არ მოაგროვებს.

44 ისინი, ვინც ქორწინდებიან, როგორც ისინი, ვინც არ ეყოლებათ შვილი; და რომელნიც არ ქორწინდებიან, როგორც ქვრივები.
45 და ამიტომ ისინი, ვინც შრომობენ, ამაოდ შრომობენ:
46 რადგან უცხონი მოიმკებენ მათ ნაყოფს, გაანადგურებენ მათ საქონელს, დაანგრევენ მათ სახლებს და ტყვედ აიყვანენ მათ შვილებს, რადგან ტყვეობაში და შიმშილში იღებენ ბავშვებს.
47 და ისინი, ვინც თავიანთ საქონელს ყაჩაღობით იკავებენ, მით უფრო აწყობენ თავიანთ ქალაქებს, სახლებს, ქონებას და საკუთარ პიროვნებებს.
48 მით უფრო გავბრაზდები მათზე მათი ცოდვის გამო, ამბობს უფალი.
49 როგორც მეძავს შურს მართალი პატიოსანი და სათნო ქალის.
50 ასე სძულს სიმართლეს ცოდვა, როცა თავს აფერხებს და პირისპირ ადანაშაულებს მას, როცა მოვა ის დაიცავს მას, ვინც გულმოდგინედ იკვლევს ყოველ ცოდვას დედამიწაზე.
51 და მაშასადამე, არ დაემსგავსოთ მას და არც მის საქმეებს.
52 რამეთუ მცირეოდენი, და ურჯულოება წაიშლება მიწიდან და სიმართლე სუფევს თქვენ შორის.
53 ცოდვილმა არ თქვას, რომ არ ჩაუდენია, რადგან ღმერთი დაწვავს მის თავზე ცეცხლის ნახშირს, რომელიც ამბობს უფალი ღმერთისა და მისი დიდების წინაშე: მე არ შევცოდე.
54 აჰა, უფალმა იცის ადამიანთა ყველა საქმე, მათი წარმოსახვა, მათი აზრები და მათი გული:
55 რომელიც ამბობდა მხოლოდ სიტყვას: „შეიქმნას მიწა; და იქმნა: იქმნა ცა; და შეიქმნა.
56 მის სიტყვაში შეიქმნა ვარსკვლავები და მან იცის მათი რაოდენობა.
57 ის ეძებს სიღრმეებს და მის განძებს; მან გაზომა ზღვა და ის, რაც მას შეიცავს.
58 მან ჩაკეტა ზღვა წყალში და თავისი სიტყვით ჩამოკიდა დედამიწა წყალზე.
59 ის ავრცელებს ცას, როგორც სარდაფი; წყლებზე დააარსა იგი.
60 უდაბნოში მან გააკეთა წყლის წყაროები და აუზები მთების მწვერვალებზე, რათა წყალდიდობა ჩამოსულიყო მაღალი კლდეებიდან დედამიწის დასარწყავად.
61 მან შექმნა ადამიანი და ჩადო მისი გული სხეულის შუაგულში და მისცა მას სუნთქვა, სიცოცხლე და გონიერება.
62 დიახ და ყოვლისშემძლე ღმერთის სული, რომელმაც შექმნა ყველაფერი და იკვლევს ყველა დაფარულს დედამიწის საიდუმლოებში,
63 უეჭველად, მან იცის თქვენი გამოგონებები და რას ფიქრობთ თქვენს გულებში, მათაც კი, ვინც სცოდავენ და ცოდვას მალავს.
64 ამიტომ უფალმა ზუსტად გამოიკვლია ყველა თქვენი საქმე და გაგარცხვენთ ყველას.
65 და როცა თქვენი ცოდვები გამოვლინდება, თქვენ შერცხვებათ ადამიანთა წინაშე და თქვენი ცოდვები იქნებიან თქვენი ბრალმდებლები იმ დღეს.
66 რას გააკეთებ? ან როგორ დაუმალავთ თქვენს ცოდვებს ღმერთისა და მისი ანგელოზების წინაშე?
67 აჰა, ღმერთი თავად არის მსაჯული, გეშინოდეთ მისი: მიატოვეთ თქვენი ცოდვები და დაივიწყეთ თქვენი ურჯულოებანი, რათა სამუდამოდ აღარ ჩაერიოთ მათში: ასე გამოგიყვანთ ღმერთი და გიხსნით ყოველგვარი უბედურებისგან.
68 რამეთუ, აჰა, დიდი ხალხის მძვინვარე რისხვა აღიძვრება თქვენზე და წაგართმევენ ზოგიერთ თქვენგანს და გაჭმევთ უსაქმოდ, კერპებისთვის შესაწირავი ნივთებით.
69 და ისინი, ვინც თანხმდებიან მათზე, დაცინვითა და შეურაცხყოფით იქნებიან და ფეხის ქვეშ დააბიჯებენ.
70 რადგან ყველგან და შემდეგ ქალაქებში იქნება დიდი აჯანყება უფლის მოშიშთა წინააღმდეგ.
71 შეშლილებივით იქნებიან, არავის იშურებენ, მაგრამ მაინც გაანადგურებენ და ანადგურებენ უფლის მოშიშებს.
72 რადგან გაანადგურებენ და წაართმევენ მათ საქონელს და განდევნიან თავიანთი სახლებიდან.
73 მაშინ გაირკვევა ისინი, ვინ არიან ჩემი რჩეული; და გამოიცდიან, როგორც ოქრო ცეცხლში.
74 ისმინეთ, ჩემო საყვარელო, ამბობს უფალი: აჰა, ახლოვდება უბედურების დღეები, მაგრამ მე გიხსნით თქვენგან.
75 ნუ გეშინიათ და არც ეჭვი; რადგან ღმერთია შენი მეგზური,
76 და მათი წინამძღოლი, ვინც იცავს ჩემს მცნებებსა და მცნებებს, ამბობს უფალი ღმერთი: ნუ დაგამძიმებთ თქვენმა ცოდვებმა და ნუ ამაღლებთ თქვენს ურჯულოებებს.
77 ვაი მათ, ვინც შებოჭილია თავისი ცოდვებით და დაფარულია თავისი გონებით მინდორივით დაფარულია ბუჩქებით და მისი ბილიკი დაფარულია ეკლებით, რომ ვერავინ გაიაროს!
78 მას ტოვებენ გაშიშვლებულს და ცეცხლში ყრიან, რათა შთანთქონ.

ტობიტი

თავი 1

1 წიგნი ტობიტის, ტობიელის ძის, ანანიელის ძის, ადუელის ძის, გაბაელის ძის, ასაელის შთამომავლობისა, ნეფთალის ტომიდან;
2 რომელიც ასურელთა მეფის ენემესარის დროს წაიყვანეს ტყვედ თესბედან, რომელიც არის იმ ქალაქის მარჯვნივ, რომელსაც სწორად ნეფთალი ჰქვია გალილეაში, ასერის ზემოთ.
3 მე ტობიტი ჩემი ცხოვრების მთელი დღეები ვიარე ჭეშმარიტებისა და სამართლიანობის გზებით და მრავალი წყალობა გავუკეთე ჩემს ძმებს და ჩემს ერს, რომლებიც ჩემთან ერთად მოვიდნენ ნინევეში, ასურელთა ქვეყანაში.
4 და როდესაც მე ვიყავი ჩემს ქვეყანაში, ისრაელის მიწაზე ახალგაზრდა, ნეფთალის მთელი ტომი, მამაჩემი, დაეცა იერუსალიმის სახლიდან, რომელიც არჩეული იყო ისრაელის ყველა ტომიდან, რათა შეეწირათ ყველა ტომი. იქ, სადაც აკურთხეს და აშენდა უზენაესის საცხოვრებლის ტაძარი ყველა ასაკისთვის.
5 ახლა ყველა ტომმა, რომელიც აჯანყდა და მამაჩემის ნეფთალის სახლმა, შესწირა მსხვერპლშეწირვა ძროხის ბაალს.
6 მაგრამ მარტო მე დავდიოდი ხშირად იერუსალიმში დღესასწაულებზე, როგორც ეს იყო დაწესებული მთელი ისრაელის ხალხისთვის მარადიული ბრძანებულებით. და მივეცი სამსხვერპლოსთან მღვდლებს აარონის ძეებს.
7 ყოვლის მომცემის პირველი მეათედი მივეცი აარონის ძეებს, რომლებიც მსახურობდნენ იერუსალიმში; მეორე მეათედი გავყიდე და მივდიოდი და ყოველ წელს ვატარებდი იერუსალიმში.
8 და მესამე მივეცი მათ, ვისაც შეხვედროდა, როგორც მიბრძანა დებორამ მამაჩემის დედამ, რადგან ობოლი დავრჩი მამაჩემისგან.
9 გარდა ამისა, როცა მამაკაცის ასაკს მივაღწიე, ცოლად მოვიყვანე ჩემი ნათესავი ანა და მისგან შვა ტობია.
10 და როცა ტყვედ წაგვიყვანეს ნინევიაში, ყველა ჩემი ძმა და ჩემი ნათესავები ჭამდნენ წარმართთა პურს.
11 მაგრამ მე თავს ვიკავებდი ჭამისგან;
12 იმიტომ, რომ მთელი გულით მახსოვდა ღმერთი.
13 და უზენაესმა მომცა მადლი და მადლი ენემესარის წინაშე, ასე რომ მე ვიყავი მისი მომწოდებელი.
14 და მივედი მიდიაში და დავტოვე გაბაელთან, გაბრიას ძმასთან, მიდიის ქალაქ რაგესთან, ათი ტალანტი ვერცხლი.
15 როცა მოკვდა ენემესარი, მის ნაცვლად მისი ვაჟი სენახერიბი გამეფდა; რომლის მამულიც შეწუხდა, რომ მედიაში ვერ შევედი.
16 და ენემესარის დროს ბევრი მოწყალება მივეცი ჩემს ძმებს და ჩემი პური მივეცი მშიერებს,
17 და ჩემი სამოსი შიშველს: და თუ დავინახე რომელიმე ჩემი ერიდან მკვდარი ან ნინევის კედლებზე გადაყრილი, დავმარხე.
18 და თუ მეფე სინახერიბმა მოკლა ვინმე, როცა მოვიდა და იუდეიდან გაიქცა, მე ფარულად დავმარხე ისინი; რამეთუ რისხვით მოკლა მრავალი; მაგრამ ცხედრები ვერ იპოვეს, როცა მეფეს ეძებდნენ.
19 და როცა ერთ-ერთი ნინეველი წავიდა და შესჩივლა მე მეფეს, რომ დავმარხე ისინი და დავიმალე; მივხვდი, რომ სიკვდილით მეძებდნენ, შიშით თავი დავიხიე.
20 მაშინ მთელი ჩემი საქონელი იძულებით წაართვეს, არც არაფერი დამრჩენია, ჩემი ცოლის ანას და ჩემი ვაჟის ტობიას გარდა.
21 და არ გასულა ორმოცდაათი დღე, სანამ მისმა ორმა ვაჟმა მოკლა იგი და გაიქცნენ არარათის მთებში; და მის ნაცვლად მეფობდა სარკედონოსი მისი ძე; რომელმაც მამის ანგარიშებზე და მის ყველა საქმეზე დანიშნა ახიაქარი, ჩემი ძმის ანაელის ძე.
22 და ახიაქაროსმა შემილოცა და დავბრუნდი ნინევეში. ხოლო ახიაქაროსი იყო მესაქონლე და ნიშნის მცველი, მცველი და ანგარიშების ზედამხედველი; და სარკედონმა დანიშნა იგი მის გვერდით, და ის იყო ჩემი ძმის შვილი.

თავი 2

1 ახლა, როცა ისევ სახლში მოვედი და ჩემი ცოლი ანა გამომიბრუნდა, ჩემს შვილ ტობიასთან ერთად, სულთმოფენობის დღესასწაულზე, რომელიც არის შვიდი კვირის წმინდა დღესასწაული, კარგი ვახშამი მომიმზადა, რომელშიც საჭმელად დავჯექი.
2 და როცა ვიხილე ხორცის სიუხვე, ვუთხარი ჩემს შვილს: წადი და მოიყვანე ის ღარიბი კაცი, რომელსაც იპოვი ჩვენი ძმებისგან, რომელიც ახსოვს უფალზე; და, აჰა, ვცდილობ შენთვის.
3 მაგრამ ის კვლავ მოვიდა და თქვა: მამაო, ერთი ჩვენი ერი დაახრჩვეს და ბაზარში გააძევეს.
4 სანამ ხორცს არ გავსინჯავდი, ავდექი და ოთახში ავიყვანე მზის ჩასვლამდე.
5 მაშინ დავბრუნდი, დავიბანე და ვჭამე ჩემი ხორცი სიმძიმით,
6 გაიხსენეთ ამოსის წინასწარმეტყველება, როგორც მან თქვა: თქვენი დღესასწაულები გლოვად გადაიქცევა და მთელი თქვენი მხიარულება გლოვად.
7 ამიტომ ვტიროდი და მზის ჩასვლის შემდეგ მივედი, საფლავი გავაკეთე და დავმარხე იგი.
8 მაგრამ ჩემმა მეზობლებმა დამცინეს და თქვეს: ამ კაცს ჯერ კიდევ არ ეშინია სიკვდილის ამ საქმის გამო, რომელიც გაიქცა; და მაინც, აჰა, კვლავ დაკრძალავს მკვდრებს.
9 იმავე ღამეს დავბრუნდი სამარხიდან და დავიძინე ჩემი ეზოს კედელთან, დაბინძურებულს და სახეზე დაფარულს.
10 და არ ვიცოდი, რომ კედელში ბეღურები იყვნენ და ჩემი თვალები ღია იყო, ბეღურებმა თვალებში თბილი ნაგავი დამიდუნეს და თვალებში სითეთრე შემომაჩნდა: და მივედი ექიმებთან, მაგრამ ისინი არ დამეხმარნენ. აკიახარუსი მკვებავდა, სანამ ელიმაისში არ შევედი.
11 და ჩემი ცოლი ანა ქალის საქმეებს ასრულებდა.
12 და როცა გაუგზავნა ისინი სახლში მეპატრონეებთან, მათ გადაუხადეს ხელფასი და მისცეს მას გარდა ერთი შვილისა.
13 და როცა ჩემს სახლში იყო და ტირილი დავიწყე, ვუთხარი მას: საიდან არის ეს ბავშვი? მოპარული არ არის? გადასცეს იგი მფლობელებს; რამეთუ მოპარული ნივთის ჭამა დაუშვებელია.
14 მან კი მიპასუხა: ხელფასზე მეტი საჩუქრად მიიღეს. თუმცა მე არ მჯეროდა მისი, არამედ ვუთხარი, ეჩუქებინა მეპატრონეებისთვის და შერცხვენილი ვიყავი მასზე. მაგრამ მან მიპასუხა: სად არის შენი მოწყალება და შენი მართალი საქმეები? აჰა, შენ და ყველა შენი საქმე ცნობილია.

თავი 3

1 მერე დამწუხრებულმა ვტიროდი და ვლოცულობდი და ვთქვი:
2 უფალო, შენ ხარ მართალი, და ყველა შენი საქმე და ყველა შენი გზა არის წყალობა და ჭეშმარიტება, და შენ განიკითხავ ჭეშმარიტად და სამართლიანად მარადიულად.
3 გამიხსენე და შემომხედე, ნუ დამსჯი ჩემი ცოდვებისა და უმეცრებისა და ჩემი მამების ცოდვებისთვის, რომლებმაც შესცოდეს შენს წინაშე.
4 რადგან ისინი არ დაემორჩილნენ შენს მცნებებს: მაშასადამე, შენ დაგვეცი ჩვენ ნადავლად, ტყვედ და სიკვდილად, და

შეურაცხყოფის ანდაბად ყველა ერისთვის, რომლებშიც ჩვენ ვართ გაფანტული.
5 ახლა კი მრავალია და ჭეშმარიტი შენი სასამართლოები: მომექეცი ჩემი ცოდვების მიხედვით და ჩემი მამა-პაპის მიხედვით, რადგან ჩვენ არ დავიცვათ შენი მცნებები და არ ვიარეთ ჭეშმარიტებით შენს წინაშე.
6 მაშასადამე, მომექეცი, როგორც საუკეთესოდ მოგეჩვენება, და უბრძანე ჩემი სულის წართმევას, რათა გავხდე და მიწა გავხდე, რადგან ჩემთვის უფრო მომგებიანია სიკვდილი, ვიდრე სიცოცხლე, რადგან სიცრუე გავიგე. შეურაცხყოფა და დიდი მწუხარება: ამიტომ ბრძანე, რომ ახლა გავთავისუფლდე ამ გასაჭირისაგან და წავიდე საუკუნო ადგილას; ნუ მომიშორებ სახეს ჩემგან.
7 იმავე დღეს იყო, რომ ეკბატანში, ქალაქ მიდია სარაში, რაგუელის ასულიც შეურაცხყვეს მამის მოახლეებმა;
8 იმიტომ, რომ ცოლად ჰყავდა შვიდი ქმარი, რომლებიც ბოროტმა სულმა ასმოდეუსმა მოკლა, სანამ ისინი მასთან დაწვებოდნენ. განა არ იცი, ამბობდნენ ისინი, რომ დაახრჩვე შენი ქმრები? შენ უკვე გყავდა შვიდი ქმარი და არც ერთი მათგანის სახელი დაარქვეს.
9 რატომ გვცემთ მათ გამო? თუ მკვდრები არიან, წადი მათ უკან, ნურასდროს დავინახავთ არც ვაჟს, არც ქალიშვილის.
10 ეს რომ მოისმინა, ძალიან შეწუხდა, რომ თავი დაიხრჩო. და თქვა: მე მამაჩემის ერთადერთი ქალიშვილი ვარ და თუ ასე მოვიქცევი, საყვედური იქნება მისთვის და მის სიბერეს მწუხარებით მივიყვან საფლავში.
11 მაშინ ილოცა სარკმლისკენ და თქვა: კურთხეული ხარ, უფალო, ღმერთო ჩემო, და შენი წმიდა და დიდებული სახელი კურთხეული და საპატიოა მარადიულად.
12 და ახლა, უფალო, მე მივმართავ ჩემს თვალებს და სახეს შენსკენ,
13 და თქვი: წამიყვანე მიწიდან, რომ აღარ გავიგო ლანძღვა.
14 შენ იცი, უფალო, რომ ადამიანთან ყოველგვარი ცოდვისგან განწმენდილი ვარ,
15 და რომ მე არასოდეს დავაბინძურე ჩემი სახელი და არც მამის სახელი ჩემი ტყვეობის ქვეყანაში: მე ვარ მამაჩემის ერთადერთი ქალიშვილი, არც შვილი ჰყავს მისი მემკვიდრე, არც ახლო ნათესავი და არც ვაჟი. მისი ცოცხალი, ვისთანაც მე ვიქნები ცოლად: ჩემი შვიდი ქმარი უკვე გარდაცვლილია; და რატომ უნდა ვიცხოვრო? მაგრამ თუ არ გნებავთ, რომ მოვკვდე, მიბრძანეთ, მოიქცეთ ჩემზე და შემიწყალეთ, რომ აღარ გავიგო საყვედური.
16 ასე რომ, ორივეს ლოცვა ისმოდა დიდი ღმერთის დიდებულების წინაშე.
17 და რაფაელი გაგზავნეს ორივეს განსაკურნებლად, ანუ ტობიტის თვალების სითეთრის მოსაშორებლად და რაგუელის ასული სარას ცოლად ტობიას მეს; და შებოჭოს ასმოდეუსს ბოროტი სული; რადგან იგი ტობიასს ეკუთვნოდა მემკვიდრეობის უფლებით. იმავე დროს მივიდა ტობიტი სახლში და შევიდა თავის სახლში და სარა, რაგუელის ასული ჩამოვიდა ზემო ოთახიდან.

თავი 4

1 იმ დღეს ტობიტს გაახსენდა ფული, რომელიც მან გაბაელს მისცა მიდიის მრისხანებაში.
2 და თქვა თავის თავში: მე ვისურვებდი სიკვდილს; რატომ არ მოვუწოდებ ჩემს შვილს, ტობიას, რომ სიკვდილამდე მივაწოდო ფული?
3 და როცა დაუძახა მას, უთხრა: შვილო, როცა მოვკვდები, დამარხეთ მე; და ნუ შეურაცხყოფ დედაშენს, არამედ პატივი მიაგე მას მთელი შენი ცხოვრების დღეებში და აკეთე ის, რაც მოეწონება მას და ნუ აწუხებ მას.
4 დაიმახსოვრე, შვილო, რომ მან დაინახა შენთვის მრავალი საფრთხე, როცა მუცელში იყავი და როცა მოკვდება, დამარხე ჩემთან ერთ საფლავში.
5 შვილო ჩემო, მთელი შენი დღეების განმავლობაში ახსენე უფალი, ჩვენი ღმერთი, და ნუ სცოდავს შენს ნებას და არ არღვევს მის მცნებებს: იმოქმედე სამართლიანად მთელი შენი სიცოცხლე და ნუ მიჰყვები უსამართლობის გზას.
6 რადგან თუ ჭეშმარიტად მოიქცევი, შენი საქმეები წარმატებული იქნება შენთვის და ყველა სამართლიანად მცხოვრებისთვის.
7 მიეცი მოწყალება შენი ნივთიდან; და როცა მოწყალებას გასცემთ, ნუ შეგშურდებათ თვალი, ნუ შეაქცევთ პირს რაიმე ღარიბს და ღმერთის სახე არ მოგეშორებათ.
8 თუ სიმრავლე გაქვს, შესაბამისად გაიღე მოწყალება;
9 რადგან კარგ საგანძურს აგროვებ შენთვის საჭირო დღისთვის.
10 იმიტომ, რომ მოწყალება იხსნის სიკვდილისგან და არ იტანჯება სიბნელეში შესვლას.
11 რადგან მოწყალება კარგი საჩუქარია ყველასთვის, ვინც მას გასცემს უზენაესის წინაშე.
12 უფრთხილდი ყოველგვარ მეძვას, შვილო ჩემო, და უპირველეს ყოვლისა, მოიყვანე ცოლი შენი მამების შთამომავლებიდან და ნუ წაიყვან ცოლად უცხო ქალი, რომელიც არ არის შენი მამის ტომიდან, რადგან ჩვენ ვართ წინასწარმეტყველთა შვილები, ნოე, აბრაამი. ისაკი და იაკობი: დაიმახსოვრე, შვილო ჩემო, რომ ჩვენი მამები თავიდანვე დაქორწინდნენ თავიანთი ნათესავების ცოლებზე და კურთხეულები იყვნენ თავიანთ შვილებში და მათი შთამომავლები დაიმკვიდრებენ მიწას.
13 ახლა კი, შვილო, გიყვარდეს შენი ძმები და გულში ნუ შეიზიზღდები შენი ძმები, შენი ხალხის ვაჟები და ასულები, რომ არ მოითხოვო ცოლი, რადგან ამპარტავნებაში არის განადგურება და ბევრი უბედურება, ხოლო სიძულვილში - გახრწნა. და დიდი გაჭირვება, რადგან უხამსობა შიმშილის დედაა.
14 ნუ შეგემთხვევა ვინმეს საზღაური, ვინც შენთვის შრომობს, არამედ მიეცი მას ხელიდან, რადგან თუ ემსახურები ღმერთს, ისიც გადაგიხდის შენთვის. და იყავი ბრძენი ყველა შენს საუბარში.
15 ნურავის გაუკეთე ის, ვინც გძულს: ნუ დალიე ღვინო, რომ დაგამთვრალიყავი, ნურც სიმთვრალე წაგიყვანს შენთან ერთად მოგზაურობაში.
16 შენი პურიდან მიეცი მშიერებს და შენი სამოსელი - შიშველებს; და შენი სიმრავლისამებრ მიეცი მოწყალება და ნუ შეგშურდება შენი თვალი, როცა მოწყალებას გასცემ.
17 დაასხი შენი პური მართალთა სამარხზე, მაგრამ ბოროტს არაფერი მიეცი.
18 ჰკითხეთ რჩევა ყველას, ვინც ბრძენს და ნუ შეურაცხყოფთ რაიმე სასარგებლო რჩევას.
19 აკურთხეთ უფალი, თქვენი ღმერთი მუდამ და მოისურვეთ იგი, რომ თქვენი გზები იყოს მიმართული და ყველა თქვენი გზა და რჩევა წარმატებული იყოს, რადგან ყველა ერს არ აქვს რჩევა; მაგრამ თავად უფალი აძლევს ყველაფერს სიკეთეს და ის ამდაბლებს, ვისაც სურს, როგორც უნდა; ახლა კი, შვილო ჩემო, გაიხსენე ჩემი მცნებები და ნუ მოშორდები.
20 ახლა კი ვანიშნებ მათ, რომ ათი ტალანტი მივეცი გაბაელს, გაბრიას ძეს, გაბრაზებაში, მიდიაში.
21 და ნუ გეშინია, შვილო, რომ გაღატაკებულვართ, რადგან ბევრი სიმდიდრე გაქვს, თუ ღმერთის გეშინია და ყოველგვარ ცოდვას განეშორები და აკეთო ის, რაც მის თვალშია მოსაწონი.

თავი 5

1 მიუგო ტობიამ და უთხრა: მამაო, ყველაფერს გავაკეთებ, რაც შენ მიბრძანე.
2 მაგრამ როგორ მივიღო ფული, რადგან არ ვიცნობ მას?
3 მაშინ მან მისცა მას ხელწერა და უთხრა: ეძიე კაცი, რომელიც შეიძლება შენთან წავიდეს, სანამ ცოცხალი ვარ, და მივცემ მას საზღაურს და წადი და მიიღე ფული.
4 ამიტომ, როცა კაცის საძებნელად წავიდა, იპოვა რაფაელი, რომელიც ანგელოზი იყო.
5 მაგრამ მან არ იცოდა; და უთხრა მას: შეგიძლია ჩემთან ერთად გაბრაზებვა? და კარგად იცნობ იმ ადგილებს?
6 რომელსაც ანგელოზმა უთხრა: წავალ შენთან და გზა კარგად ვიცი, რადგან ჩვენს ძმა გაბაელთან დავბინავდი.
7 მაშინ ტობიამ უთხრა მას: დამელოდე, სანამ მამას არ ვეტყვი.
8 მაშინ უთხრა მას: წადი და ნუ დაყოვნებ. შევიდა და უთხრა მამას: აჰა, ვიპოვე ერთი, რომელიც ჩემთან წავა. შემდეგ მან თქვა: დამიძახეთ, რათა ვიცოდე, რომელი ტომია და არის თუ არა ის სანდო კაცი, რომ წავიდეს შენთან.
9 დაუძახა მას და შევიდა და მიესალმა ერთმანეთს.
10 ჰრქუა მას ტობიტმა: ძმაო, მაჩვენე, რომელი ტომისა და გვარისა ხარ შენ.
11 რომელსაც უთხრა: ეძებ ტომს ან გვარს, ან დაქირავებულს, რომ წახვიდე შენს შვილთან? მაშინ ტობიტმა უთხრა მას: ვიცოდი, ძმაო, შენი ნათესავი და სახელი.
12 მაშინ თქვა: მე ვარ აზარია, ანანია დიდისა და შენი ძმების ძე.
13 მაშინ ტობიტმა თქვა: კეთილი ხარ, ძმაო; ნუ გაბრაზდები ახლა ჩემზე, რადგან ვიკითხე შენი ტომისა და შენი ოჯახის გაცნობა; რადგან შენ ხარ ჩემი ძმა, პატიოსანი და კარგი, რადგან ვიცნობ ანანიას და იონათას, იმ დიდი სამაიას ძეებს, როცა ერთად წავედით იერუსალიმში თაყვანისცემის მიზნით და შევწირეთ პირმშო და ნაყოფის მეათედი; და ძმთა ჩუენთა შეცდომით არ შეცდებოდნენ: ძმაო ჩემო, შენ კარგი ხარ.
14 მაგრამ მითხარი, რა საზღაური მოგცე? გინდა დღეში დრაქმა და ჩემი შვილისთვის საჭირო ნივთები?
15 დიახ, უფრო მეტიც, თუ უსაფრთხოდ დაბრუნდებით, მე დავამატებ შენს საზღაურს.
16 ასე რომ, ისინი კმაყოფილი იყვნენ. შემდეგ მან უთხრა ტობიასს: მოემზადე მოგზაურობისთვის და ღმერთმა გამოგიგზავნოთ კარგი მოგზაურობა. და როცა მისმა ვაჟმა ყველაფერი მოამზადა მოგზაურობისთვის, მამამისმა თქვა: წადი ამ კაცთან და ღმერთო, რომელიც ზეცაში ცხოვრობს, გაახარე შენი მოგზაურობა და ღვთის ანგელოზი გიცავს. გამოვიდნენ ორივენი და მათთან ერთად ჭაბუკის ძაღლიც.
17 მაგრამ ანა, მისი დედა ატირდა და უთხრა ტობისს: რატომ გაუშვი ჩვენი შვილი? განა ის ჩვენი ხელის კვერთხი არ არის ჩვენს წინაშე შესვლისა და გამოსვლის?
18 ნუ იქნებით გაუმაძღარი ფულზე ფულის დამატებაზე, არამედ იყოს ნაგავი ჩვენი შვილისთვის.
19 რადგან ის, რაც უფალმა მოგვცა საცხოვრებლად, საკმარისია ჩვენთვის.
20 მაშინ უთხრა ტობიტმა მას: ნუ იზრუნებ, ჩემო და. დაბრუნდება უსაფრთხოდ და შენი თვალები დაინახავენ მას.
21 რადგან კეთილი ანგელოზი დაიცავს მას და მისი მოგზაურობა წარმატებული იქნება და ის უსაფრთხოდ დაბრუნდება.
22 შემდეგ მან დაასრულა ტირილი.

თავი 6

1 და როცა გზაზე წავიდნენ, საღამოს მივიდნენ მდინარე ტიგროსთან და დაბინავდნენ იქ.
2 და როცა ჭაბუკი ჩავიდა დასაბანად, მდინარიდან თევზი გადმოხტა და შეჭამდა მას.
3 მაშინ ანგელოზმა უთხრა მას: აიღე თევზი. ჭაბუკმა დაასწრო თევზი და ხმელეთზე გაიყვანა.
4 რომელსაც ანგელოზმა უთხრა: გახსენით თევზი, აიღეთ გული, ღვიძლი და ნაღველი და უსაფრთხოდ დადეთ ისინი.
5 ისე მოიქცა ჭაბუკი, როგორც ანგელოზმა უბრძანა; და როცა შებრაწეს თევზი, შეჭამეს და ორივენი გაემართნენ, სანამ ეკბატანს მიუახლოვდნენ.
6 მაშინ ჭაბუკმა უთხრა ანგელოზს: ძმაო აზარია, რა სარგებლობა მოაქვს გულს, ღვიძლს და თევზის ქალს?
7 და მან უთხრა მას: გულსა და ღვიძლს შევეხოთ, თუ ეშმაკი ან ბოროტი სული აწუხებს ვინმეს, უნდა მოვწიოთ იგი კაცის ან ქალის წინაშე და წვეულება აღარ იქნება შეწუხებული.
8 რაც შეეხება ნაღველს, კარგია სცხო კაცს, რომელსაც თვალებში სითეთრე აქვს და ის განიკურნება.
9 და როცა მიუახლოვდნენ გაბრაზებას,
10 უთხრა ანგელოზმა ჭაბუკს: ძმაო, დღეს რაგელთან დავბინავდებით, რომელიც შენი ბიძაშვილია; მას ასევე ჰყავს ერთი ერთადერთი ქალიშვილი, სახელად სარა; მე ვილაპარაკებ მის მაგივრად, რათა მოგცეს ცოლად.
11 რადგან შენზეა მისი მფლობელის უფლება, რადგან მხოლოდ შენ ხარ მისი ნათესავი.
12 მოახლე კი მშვენიერი და ბრძენია: ახლა მომისმინე და ველაპარაკები მის მამას; და როდესაც ჩვენ დავბრუნდებით გაბრაზებიდან, ჩვენ აღვნიშნავთ ქორწინებას: რადგან ვიცი, რომ რაგელს არ შეუძლია მისი სხვაზე დაქორწინება მოსეს კანონის მიხედვით, მაგრამ ის იქნება დამნაშავე სიკვდილით, რადგან მემკვიდრეობის უფლება უფრო მეტად შენ გეკუთვნის, ვიდრე რომელიმეს. სხვა.
13 მაშინ ყმაწვილმა მიუგო ანგელოზს: გავიგე, ძმაო აზარია, რომ ეს მოახლე მიეცა შვიდ კაცს, ყველა მოკვდა საქორწინო ოთახში.
14 და ახლა მე ვარ მამაჩემის ერთადერთი ვაჟი და ვშიშობ, რომ თუ მასთან შევალ, არ მოვკვდე, როგორც სხვა წინათ: რადგან ბოროტ სულს უყვარს იგი, რომელიც არავის ავნებს სხეულს, გარდა მათთან, ვინც მოდის. მისი; ამიტომაც მეშინია, რომ არ მოვკვდე და ჩემს გამო მამაჩემის და დედის სიცოცხლე მწუხარებით მივიტანო საფლავში, რადგან სხვა შვილი არ ჰყავთ დასამარხავად.
15 მაშინ ანგელოზმა უთხრა მას: არ გახსოვს ის მცნებები, რომლებიც მოგცა მამაშენმა, რომ ცოლი შერთო შენი ნათესავის ცოლზე? ამიტომ მომისმინე, ჩემო ძმაო; რამეთუ იგი მოგცემენ შენ ცოლად; და ნუ შეაფასებ ბოროტ სულს; რადგან იმავე ღამეს მოგცემთ ცოლად.
16 და როცა შეხვალ საქორწინო დარბაზში, აიღე სურნელის ფერფლი და დააყარე მათზე თევზის გული და ღვიძლი და შეაბოლო მისგან.
17 და ეშმაკი იგრძნობს მის სურნელს, გაიქცევა და აღარასოდეს მოვა, მაგრამ როცა მიხვალთ მასთან, ადექით ორივე და ილოცეთ მოწყალე ღმერთს, რომელიც შეგებრალებათ და გიხსნით. შენ: ნუ გეშინია, რადგან ის თავიდანვე შენთვის არის დანიშნული; და შეინახე იგი და წავა შენთან. უფრო მეტიც, ვფიქრობ, რომ ის შენ შვილებს გაგიჩენს. ეს რომ გაიგო ტობიასმა, შეიყვარა იგი და მისი გული საბოლოოდ შეუერთდა მას.

თავი 7

1 და როცა მივიდნენ ეკბატანში, მივიდნენ რაგუელის სახლთან და სარა დახვდა მათ, და მას შემდეგ, რაც ერთმანეთს მიესალმა, შეიყვანა ისინი სახლში.
2 უთხრა რაგელმა თავის ცოლს ედნას: როგორ ჰგავს ეს ახალგაზრდა ტობიტს ჩემს ბიძაშვილს!

3 ჰკითხა მათ რაგელმა: საიდან ხართ, ძმებო? რომელსაც უთხრეს: ჩვენ ვართ ნეფთალიმის ძეთაგან, ნინევეში ტყვედ მყოფნი.
4 მაშინ უთხრა მათ: იცნობთ თუ არა ჩვენს ნათესავს ტობიტს? და მათ თქვეს: ჩვენ ვიცნობთ მას. შემდეგ მან თქვა: ის კარგად არის?
5 და თქვეს: ცოცხალია და ჯანმრთელიაო, და ტობიამ თქვა: მამაჩემია.
6 მაშინ რაგელი წამოხტა, აკოცა და ატირდა.
7 და აკურთხა იგი და უთხრა: პატიოსანი და კეთილი კაცის შვილი ხარ. მაგრამ როცა გაიგო, რომ ტობიტი ბრმა იყო, შეწუხდა და ატირდა.
8 და ასევე ტიროდნენ მისი ცოლი ედნა და მისი ქალიშვილი სარა. უფრო მეტიც, ისინი მხიარულადართობდნენ მათ; და მას შემდეგ, რაც დახოცეს ფარის ვერძი, დადეს სუფრაზე ხორცი. მაშინ უთხრა ტობიასმა რაფაელს, ძმაო აზარიას, ილაპარაკე იმ საკითხებზე, რაზეც გზაზე ლაპარაკობდი და დაე, ეს საქმე გაიგზავნოს.
9 უთხრა რაგელს ეს ამბავი და უთხრა რაგელმა ტობიას: ჭამე და დალიე და გაიხარე.
10 რადგან კარგია, რომ ცოლად მოიყვანო ჩემი ქალიშვილი, მაგრამ მე გამოგიცხადებ სიმართლეს.
11 ჩემი ქალიშვილი ცოლად მივეცი შვიდ კაცს, რომლებიც იმ ღამეს მოკვდნენ, ისინი შევიდნენ მასთან, მაგრამ ახლა იხარეთ. მაგრამ ტობიასმა თქვა: აქ არაფერს ვჭამ, სანამ არ შევთანხმდებით და ერთმანეთს არ დავიფიცებ.
12 რაგელმა თქვა: მაშ, წაიყვანე იგი ამიერიდან წესისამებრ, რადგან შენ ხარ მისი ბიძაშვილი და ის შენია, და მოწყალე ღმერთმა მოგცეთ წარმატება ყველაფერში.
13 დაუძახა თავის ქალიშვილ სარას და მივიდა მამასთან, აიყვანა იგი ხელში და მისცა ცოლად ტობიას და უთხრა: აჰა, წაიყვანე იგი მოსეს რჯულის მიხედვით და წაიყვანე შენთან. მამა. და აკურთხა ისინი;
14 და დაუძახა ედნას თავის ცოლს, აიღო ქაღალდი და დაწერა აღთქმის ინსტრუმენტი და დაბეჭდა იგი.
15 შემდეგ დაიწყეს ჭამა.
16 მას შემდეგ, რაც რაგელმა დაურეკა თავის ცოლს ედნას და უთხრა: დაო, მოამზადე სხვა ოთახი და შეიტანე იქ.
17 რაც მან გააკეთა, როგორც უბრძანა, მიიყვანა იგი იქ და ატირდა და მიიღო თავისი ქალიშვილის ცრემლები და უთხრა მას:
18 ნუგეში იყავი, ჩემო ქალიშვილო; ცისა და მიწის უფალმა გაგახაროს ეს შენი მწუხარება: ნუგეშისცემა, ჩემო ასულო.

თავი 8

1 და როცა ივახშმეს, მიიყვანეს ტობია მასთან.
2 და როცა მიდიოდა, გაიხსენა რაფაელის სიტყვები, აიღო სურნელების ფერფლი, დაადო მასზე თევზის გული და ღვიძლი და აბოლა.
3 ის სუნი, როცა ბოროტი სული იგრძნობოდა, გაიქცა ეგვიპტის ბოლო მხარეში და ანგელოზმა შეკრა იგი.
4 და მას შემდეგ, რაც ორივე ერთად ჩაკეტეს, ტობია წამოდგა საწოლიდან და თქვა: დაო, ადექი და ვილოცოთ, რომ ღმერთს შეგვიწყალოს.
5 მაშინ დაიწყო ტობიას თქმა: კურთხეული ხარ, ღმერთო ჩვენო მამათა, და კურთხეულია შენი წმიდა და დიდებული სახელი უკუნისამდე; გაკურთხოს ზეცა შენ და შენს ქმნილებებს.
6 შენ შექმენი ადამი და მიეცი მას ევა მისი ცოლი დამხმარედ და დარჩა; გავუკეთოთ მას დახმარება, როგორც მას.
7 და ახლა, უფალო, მე ვღებულობ არა ამ ჩემს დას, არამედ გულწრფელად; ამიტომ, გულმოწყალედ განწესე, რომ ერთად დავბერდეთ.
8 და უთხრა მას: ამინ.
9 იმ ღამეს ორივეს დაიძინეს. ადგა რაგელი, წავიდა და საფლავი გაუკეთა,
10 ამბობდა: მეშინია, რომ ისიც მოკვდეს.
11 მაგრამ როცა რაგელი შევიდა თავის სახლში,
12 უთხრა მან თავის ცოლს ედნას. გაგზავნე ერთი მოახლე და ნახოს, ცოცხალია თუ არა, თუ არა, დავასაფლავოთ და არავინ იცოდეს.
13 გააღო კარი ქალწულმა, შევიდა და ორივე მძინარე დახვდა.
14 და გამოვიდა და უთხრა მათ, რომ ცოცხალი იყო.
15 მაშინ რაგელმა ადიდებდა ღმერთს და თქვა: ღმერთო, შენ ხარ ღირსი, რომ განდიდდე ყოველგვარი წმინდა და წმიდა ქებით; მაშასადამე, შენმა წმინდანებმა გაქებონ შენს ყველა ქმნილებასთან ერთად; და ყველა შენმა ანგელოზმა და შენმა რჩეულმა ადიდონ შენ სამუდამოდ.
16 საქებარი ხარ, რადგან გამახარე; და ეს არ მომივიდა ჩემთან, რაც მეეჭვებოდა; მაგრამ შენ მოგვექცე შენი დიდი წყალობის მიხედვით.
17 საქებარი ხარ, რადგან შეიწყალე ორი, ვინც მათი მამების მხოლოდშობილი შვილები იყვნენ: შეიწყალე ისინი, უფალო, და დაასრულე მათი სიცოცხლე ჯანმრთელად სიხარულითა და წყალობით.
18 მაშინ რაგელმა უბრძანა თავის მსახურებს საფლავი აევსო.
19 და თოთხმეტი დღე აღასრულა ქორწილი.
20 რადგან ქორწინების დღეების დასრულებამდე, რაგელმა უთხრა მას ფიცით, რომ არ უნდა წასულიყო ქორწინების თოთხმეტი დღის გასვლამდე;
21 შემდეგ მან უნდა აიღოს თავისი საქონლის ნახევარი და წავიდეს უსაფრთხოდ მამასთან; და დანარჩენი უნდა მივიღოთ, როცა მე და ჩემი ცოლი მოვკვდებით.

თავი 9

1 დაუძახა ტობიამ რაფაელს და უთხრა:
2 ძმაო აზარია, წაიყვანე შენთან მსახური და ორი აქლემი, წადი გაბაელში მიდიაში, ფული მომიტანე და ქორწილში მიიტანე.
3 რაგელმა დაიფიცა, რომ არ წავალ.
4 მაგრამ მამაჩემი ითვლის დღეებს; და თუ დიდხანს დავიცდი, ის ძალიან ინანებს.
5 გამოვიდა რაფაელი, დაბინავდა გაბაელთან და მისცა მას ხელწერა: გამოიღო დალუქული ჩანთები და მისცა მას.
6 და დილით ადრე გამოვიდნენ ორივე ერთად და მივიდნენ ქორწილში და აკურთხა ტობიამ თავისი ცოლი.

თავი 10

1 მამამისი ტობიტი ყოველ დღე ითვლიდა და როცა გავიდა მოგზაურობის დღეები და არ მოვიდნენ,
2 მაშინ ტობიტმა თქვა: დაკავებულები არიან? ან გაბაელი მკვდარია და არავინ არის, რომ ფული მისცეს?
3 ამიტომ ძალიან ინანებდა.
4 მაშინ მისმა ცოლმა უთხრა მას: ჩემი შვილი მოკვდა, რადგან დიდხანს დგას; მან დაიწყო ტირილი და უთხრა:
5 ახლა არაფერი მაინტერესებს, შვილო, რადგან გაგიშვებ, ჩემი თვალების სინათლე.
6 რომელსაც ტობიტმა უთხრა: გაჩუმდი, ნუ იზრუნებ, რადგან უსაფრთხოა.
7 მაგრამ მან თქვა: დამშვიდდით და ნუ მომატყუებთ; ჩემი შვილი მკვდარია. და ის ყოველდღე გამოდიოდა იმ გზაზე, რომლითაც ისინი წავიდნენ, და დღისით ხორცს არ ჭამდა და მთელი ღამე არ შეწყვეტდა ტირილს თავის ვაჟს, ტობიას, სანამ არ გასულა ქორწილის თოთხმეტი დღე, რომელიც რაგელმა დაიფიცა, რომ უნდა გაეკეთებინა. იქ გაატარეთ. მაშინ ტობიასმა უთხრა რაგუელს: გამიშვი, რადგან მამაჩემი და დედაჩემი აღარ ეძებენ ჩემს სანახავად.

8 მაგრამ მისმა სიმამრმა უთხრა მას: დარჩი ჩემთან და გამოგიგზავნი მამაშენთან და გამოაცხადებენ, თუ როგორ მიდის საქმე.
9 მაგრამ ტობიამ თქვა: არა; ოღონდ მამაჩემთან წავიდე.
10 მაშინ ადგა რაგელი და მისცა მას სარა, მისი ცოლი, ნახევარი მისი საქონელი, მსახურები, პირუტყვი და ფული.
11 და აკურთხა ისინი და გაუშვა ისინი და უთხრა: ცათა ღმერთმა მოგცეთ წარმატებულ მოგზაურობას, შვილებო.
12 და უთხრა თავის ქალიშვილს: პატივი ეცი მამაშენს და დედამთილს, რომლებიც ახლა შენი მშობლები არიან, რათა მოვისმინო კარგი ამბავი შენზე. და აკოცა. ედნამ ასევე უთხრა ტობიას: ზეცის უფალმა დაგიბრუნე, ჩემო ძვირფასო ძმაო, და ნება მომეცით, სიკვდილამდე ვნახო ჩემი ქალიშვილის სარას შვილები, რათა ვიხაროდე უფლის წინაშე. განსაკუთრებული ნდობა; სად არიან ნუ ევედრებით მის ბოროტებას.

თავი 11

1 ამის შემდეგ ტობია წავიდა, ადიდებდა ღმერთს, რომ მას წარმატებული მოგზაურობა მისცა, და აკურთხა რაგელი და ედნა, მისი ცოლი და გააგრძელა გზა, სანამ ისინი ნინევეს მიუახლოვდნენ.
2 უთხრა რაფაელმა ტობიას: შენ იცი, ძმაო, როგორ მიატოვე მამაშენი.
3 ვიჩქაროთ შენი ცოლის წინაშე და მოვამზადოთ სახლი.
4 და აიღე შენი ხელით თევზის ნაღველი. ასე წავიდნენ თავიანთი გზით, ძაღლი კი მათ უკან წავიდა.
5 ახლა ანა იჯდა და გზას უყურებდა თავისი შვილისკენ.
6 და როცა დაინახა მისი მოსვლა, უთხრა მამას: აჰა, მოდის შენი ვაჟი და მასთან ერთად წასული კაცი.
7 მაშინ რაფაელმა თქვა: ვიცი, ტობიას, რომ მამაშენი თვალებს გაახილავს.
8 ამიტომ სცხე მის თვალებს ნაღველი, და დაჭყლეტილი იქნება მისით, ის გახეხავს და სითეთრე ჩამოიქცევა და ის განახავს.
9 მაშინ ანა გაიქცა, დაეცა კისერზე თავის შვილს და უთხრა: „როცა განახე, შვილო, ამიერიდან კმაყოფილი ვარ სიკვდილით. და ორივე ტიროდნენ.
10 ტობიტიც კარისკენ წავიდა და დაბრკოლდა, მაგრამ მისი ვაჟი მივარდა მისკენ,
11 დაიჭირა მამამისი და დაარტყა ნაღველი თავის მამებს და თქვა: კარგი იმედი გქონდეთ, მამაო.
12 და როცა მისმა თვალებმა ჭკუა დაიწყეს, დაასხა მათ;
13 და სითეთრე მოშორდა თვალების კუთხეებს: და როცა დაინახა თავისი ვაჟი, დაეცა კისერზე.
14 და ატირდა და თქვა: კურთხეული ხარ, ღმერთო, და კურთხეულია სახელი შენი უკუნისამდე; და ნეტარ არიან ყოველნი შენი წმიდა ანგელოზნი:
15 რამეთუ მაჯავრებდი და შემიწყალე, რამეთუ, აჰა, ვხედავ ჩემს ძეს ტობიას. და წავიდა მისი ვაჟი გახარებული და უთხრა მამას, რაც მოხდა მას მიდიაში.
16 და გამოვიდა ტობიტი თავისი რძლის შესახვედრად ნინევეს კარიბჭესთან, ხარობდა და ადიდებდა ღმერთს; და ვინც იხილა იგი, გაოცდა, რადგან მხედველობა ჰქონდა.
17 მაგრამ ტობიამ მადლობა გადაუხადა მათ წინაშე, რადგან ღმერთმა შეიწყალა იგი. და როცა მიუახლოვდა სარას, თავის რძალს, აკურთხა იგი და უთხრა: კეთილი ხარ, ასულო. და იყო სიხარული ყველა მის ძმებს შორის, რომლებიც იყვნენ ნინევეში.
18 და მოვიდნენ აქიაქაროსი და ნასბა, მისი ძმის ძე.
19 ტობიას ქორწილი შვიდ დღეს დიდი სიხარულით შედგა.

თავი 12

1 დაუძახა ტობიტმა თავის ვაჟს, ტობიას და უთხრა: შვილო, ნახე, რომ კაცს აქვს თავისი ხელფასი, რომელიც შენთან იყო და მეტი უნდა მისცე.
2 და უთხრა მას ტობიამ: მამაო, ჩემთვის არაა საზიანო, რომ მივცე მას ნახევარი, რაც მოვიტანე.
3 რადგან მან კვლავ მოგიყვანა შენთან უსაფრთხოდ, განკურნა ჩემი ცოლი, მომიტანა ფული და ასევე განგკურნა.
4 მაშინ მოხუცმა თქვა: ეს მისი დამსახურებაა.
5 დაუძახა ანგელოზს და უთხრა: აიღე ნახევარი, რაც მოიტანე და წადი უსაფრთხოდ.
6 შემდეგ მან გამოყო ორივე და უთხრა მათ: აკურთხეთ ღმერთი, ადიდეთ იგი და განადიდეთ იგი და ადიდეთ ის, რაც გაგიკეთათ ყველა ცოცხალის წინაშე. კარგია ღმერთის ქება და მისი სახელის ამაღლება და ღვთის საქმეების პატივისცემა; ამიტომ ნუ დააყოვნებთ მის ქებას.
7 კარგია მეფის საიდუმლოს შენახვა, მაგრამ საპატიოა ღვთის საქმეების გამჟღავნება. აკეთე რაც კარგია და ბოროტება არ შეგეხება.
8 ლოცვა კარგია მარხვით, მოწყალებითა და სიმართლით. ცოტა სიმართლით უკეთესია, ვიდრე ბევრი უსამართლობით. სჯობს მოწყალების გაცემა, ვიდრე ოქროს დაგროვება:
9 რადგან მოწყალება იხსნის სიკვდილისგან და განწმენდს ყოველგვარ ცოდვას. ვინც მოწყალებასა და სიმართლეს ახორციელებს, სიცოცხლით აივსება:
10 მაგრამ ისინი, ვინც ცოდვიან, მტრები არიან თავიანთი სიცოცხლისა.
11 რასაკვირველია, არაფერს დავიცავ შენგან. რადგან მე ვთქვი: კარგი იყო მეფის საიდუმლოს შენახვა, მაგრამ საპატიო იყო ღვთის საქმეების გამოვლენა.
12 ახლა, როცა შენ ლოცულობდი და სარა, შენი რძალი, შენი ლოცვები მოვიხსენიე წმინდანის წინაშე; და როცა დამარხე მკვდარი, მეც შენთან ვიყავი.
13 და როცა არ დააყოვნე ადგომა და სადილის დატოვება, წასასვლელად და მიცვალებულთა დასაფარად, შენი კეთილი საქმე არ დამიმალავს, მაგრამ მე შენთან ვიყავი.
14 და ახლა ღმერთმა გამომგზავნა შენ და სარას შენი რძლის განსაკურნებლად.
15 მე ვარ რაფაელი, ერთ-ერთი იმ შვიდ წმიდა ანგელოზთაგან, რომლებიც აღავლენენ წმინდანთა ლოცვებს და შედიან და გამოდიან წმინდანის დიდებამდე.
16 მაშინ შეძრწუნდნენ ორივენი და პირქვე დაემხო, რადგან შეეშინდათ.
17 მაგრამ მან უთხრა მათ: ნუ გეშინიათ, რადგან კარგად გამოგივათ; ამიტომ დიდება ღმერთს.
18 არა ჩემი კეთილგანწყობის გამო, არამედ ჩვენი ღმერთის ნებით მოვედი; ამიტომ ადიდეთ იგი სამუდამოდ.
19 მთელი ეს დღეები გეჩვენებოდი; მაგრამ მე არც ვჭამდი და არც ვსვამდი, მაგრამ თქვენ იხილეთ ხილვა.
20 ახლა კი მადლობა გადაუხადეთ ღმერთს, რადგან მივდივარ მასთან, ვინც გამომგზავნა; მაგრამ ჩაწერეთ ყველაფერი, რაც კეთდება წიგნში.
21 და როცა ადგნენ, აღარ დაინახეს იგი.
22 მაშინ მათ აღიარეს ღვთის დიდი და საოცარი საქმეები და როგორ გამოეცხადა მათ უფლის ანგელოზი.

თავი 13

1 მაშინ ტობიტმა დაწერა სიხარულის ლოცვა და თქვა: კურთხეული იყოს ღმერთი, რომელიც ცოცხლობს უკუნისამდე და კურთხეული იყოს მისი სამეფო.
2 რამეთუ აჯავრებს და შეიწყალებს: ჯოჯოხეთში ჩაჰყავს და აბრუნებს;

3 აღიარეთ იგი წარმართთა წინაშე, ისრაელიანებო, რადგან მან გაგვფანტა მათ შორის.
4 იქ გამოაცხადეთ მისი სიდიადე და განადიდეთ იგი ყველა ცოცხალთა წინაშე, რადგან ის არის ჩვენი უფალი და ის არის ღმერთი, ჩვენი მამა, უკუნისამდე.
5 და ის გვაჯავრებს ჩვენი ურჯულოებისთვის და კვლავ შეგვიწყალებს და შეგვკრებს ყველა ერიდან, რომელთა შორისაც გაგვფანტა.
6 თუ მთელი გულით და მთელი გონებით მიუბრუნდებით მას და სამართლიანად მოიქცევით მის წინაშე, მაშინ ის მოგიბრუნდებათ და არ დაგიმალავთ თავის სახეს. მაშასადამე, ნახე, რას მოიმოქმედებს იგი შენთან, აღიარე იგი მთელი შენი პირით, ადიდე უფალი ძლიერებისა და ადიდებდი მარადიულ მეფეს. ჩემი ტყვეობის ქვეყანაში ვაქებ მას და ვაცხადებ მის ძლიერებასა და დიდებულებას ცოდვილ ერს. ცოდვილნო, მიბრუნდით და სამართალი აღასრულეთ მის წინაშე: ვინ გეტყვის, მიგიღებს თუ არა და შეგიწყალებს?
7 მე ვადიდებ ჩემს ღმერთს და ჩემი სული განადიდებს ზეცის მეფეს და გაიხარებს მისი სიდიადე.
8 დაე, ყველამ ილაპარაკოს და ყველამ ადიდოს იგი მისი სიმართლისთვის.
9 იერუსალიმ, წმიდა ქალაქო, ის დაგაჯავრებს შენი შვილების საქმეებისთვის და კვლავ შეიწყალებს მართალთა ძეებს.
10 განადიდე უფალს, რადგან ის კეთილია, და ადიდე მარადიული მეფე, რომ მისი კარავი კვლავ აშენდეს შენში სიხარულით და გაახაროს იქ შენში ტყვეები და შეიყვაროს შენში სამუდამოდ ისინი. რომ უბედურები არიან.
11 მრავალი ერი მოვა შორიდან უფალი ღმერთის სახელთან საჩუქრებით ხელში, საჩუქრებითაც კი ზეცის მეფისთვის; ყველა თაობა დიდი სიხარულით გადიდებს შენ.
12 დაწყევლილია ყველა, ვინც გძულხარ და კურთხეული იქნება ყველა, ვინც გიყვარს სამუდამოდ.
13 იხარეთ და იხარეთ მართალთა შვილთათვის, რადგან ისინი შეიკრიბებიან და აკურთხებენ მართალთა უფალს.
14 ნეტარ არიან ისინი, ვინც გიყვართ, რადგან გაიხარებენ შენი მშვიდობით; რადგან გაიხარებენ შენთვის, როცა იხილავენ შენს დიდებას და იხარებენ უკუნისამდე.
15 დაე, ჩემმა სულმა დალოცოს ღმერთი დიდი მეფე.
16 რადგან იერუსალიმი აშენდება საფირონებითა და ზურმუხტებით და ძვირფასი ქვებით: შენი კედლები და კოშკები და ბრძოლები სუფთა ოქროთი.
17 და იერუსალიმის ქუჩები მოკირწყლული იქნება ბერილით, კარბუნკულით და ოფირის ქვებით.
18 და მისი ყველა ქუჩა იტყვის: ალილუია; და განადიდებენ მას და იტყვიან: კურთხეული იყოს ღმერთი, რომელიც ადიდებდა მას უკუნისამდე.

თავი 14

1 ასე დაასრულა ტობიტმა ღმერთის ქება.
2 და ორმოცდაათი წლის იყო, როცა დაკარგა მხედველობა, რომელიც რვა წლის შემდეგ დაუბრუნდა: მოწყალებას გასცემდა, უფლის ღმერთის შიშით გაიზარდა და ადიდებდა მას.
3 და როცა ძალიან მოხუცდა, დაუძახა თავის ძეს და მისი ვაჟის ვაჟებს და უთხრა: შვილო, წაიყვანე შენი შვილები; რადგან, აჰა, მოხუცებული ვარ და მზად ვარ წავიდე ამ ცხოვრებიდან.
4 წადი მიდიაში, შვილო ჩემო, რადგან მე ნამდვილად მჯერა იმის, რაც იონა წინასწარმეტყველმა თქვა ნინევეს შესახებ, რომ დაემხო; და რომ დროებით მშვიდობა იქნება მიდიაში; და რომ ჩვენი ძმები მიმოფანტულნი იქნებიან მიწაზე იმ კარგი ქვეყნიდან, და იერუსალიმი გაპარტახდება და ღვთის სახლი მასში დაიწვება და დროებით გაპარტახდება;
5 და რომ ღმერთი კვლავ შეიწყალებს მათ და დააბრუნებს მათ მიწაზე, სადაც ააშენებენ ტაძარს, მაგრამ არა როგორც პირველს, სანამ არ შესრულდება იმ პერიოდის დრო; და შემდეგ ისინი დაბრუნდებიან თავიანთი ტყვეობის ყველა ადგილიდან და დიდებით ააშენებენ იერუსალიმს და ღვთის სახლი აშენდება მასში სამუდამოდ დიდებული შენობით, როგორც წინასწარმეტყველებმა თქვეს მასზე.
6 და ყველა ერი შებრუნდება და ჭეშმარიტად შეეშინდებათ უფალი ღმერთის და დამარხავთ თავიანთ კერპებს.
7 ასე ადიდებენ ყველა ერი უფალს და მისი ხალხი აღიარებს ღმერთს და უფალი ადიდებს თავის ხალხს; და ყველა, ვისაც უყვარს უფალი ღმერთი ჭეშმარიტებითა და სამართლიანობით, გაიხარებს, მოწყალებას გამოავლენს ჩვენს ძმებს.
8 და ახლა, შვილო ჩემო, წადი ნინევიდან, რადგან ის, რაც წინასწარმეტყველმა იონამ თქვა, აუცილებლად შესრულდება.
9 ოღონდ დაიცავი კანონი და მცნებები და გამოიჩინე თავი მოწყალე და სამართლიანი, რათა კარგი იყოს შენთან.
10 და დამარხე მე წესიერად და დედაშენი ჩემთან ერთად; მაგრამ აღარ ჩერდება ნინევეში. გაიხსენე, შვილო ჩემო, როგორ მოექცა ამანმა აქიაქაროსი, რომელმაც ის აღზარდა, როგორ მოიყვანა იგი სინათლედან სიბნელეში და როგორ დააჯილდოვა ისევ: მაგრამ ახიაქაროსი გადარჩა, მეორეს კი თავისი ჯილდო ჰქონდა, რადგან სიბნელეში ჩავიდა. მენასემ მოწყალება გასცა და გადაურჩა სიკვდილის მახეებს, რომლებიც დაუყენეს მას, მაგრამ ამანი ჩავარდა მახეში და დაიღუპა.
11 ამიტომ ახლა, შვილო ჩემო, დაფიქრდი, რას აკეთებს მოწყალება და როგორ ხსნის სიმართლე. ეს რომ თქვა, საწოლში სული გაუშვა, ას რვა ორმოცდაათი წლის იყო; და პატივით დაკრძალა იგი.
12 და როცა მოკვდა ანა, დედამისი, დამარხა იგი მამასთან ერთად. მაგრამ ტობია ცოლ-შვილთან ერთად გაემგზავრა ეკბატანში რაგუელთან, თავის სიმამრთან,
13 სადაც იგი პატივით დაბერდა და პატივით დამარხა მამამისი და დედამთილი და დაიმკვიდრა მათი ქონება და მამამისის ტობიტის ქონება.
14 მოკვდა იგი ეკბატანში, მიდიაში, ას შვიდი ოცდაათი წლის იყო.
15 სიკვდილის წინ მან გაიგო ნინევის განადგურების შესახებ, რომელიც აიღეს ნაბუქოდონოსორმა და აშვეროშმა; და სიკვდილის წინ გაიხარა ნინევის გამო.

ჯუდით

თავი 1

1 ნაბუქოდონოსორის მეფობის მეთორმეტე წელს, რომელიც მეფობდა ნინევეში, დიდ ქალაქში; არფაქსადის დღეებში, რომელიც მეფობდა ეკბატანში მიდიელებზე,

2 და აშენდა ეკბატანში კედლები ირგვლივ თლილი ქვებით, სამი წყრთა სიგანით და ექვსი წყრთა სიგრძით, და გააკეთა კედლის სიმაღლე სამოცდაათი წყრთა და სიგანე ორმოცდაათი წყრთა.

3 და დააყენე მისი კოშკები მის კარიბჭეებზე ასი წყრთა სიმაღლეზე და მისი სიგანე საძირკველში სამოც წყრთა.

4 და გაუკეთა მისი კარიბჭეები, სამოცდაათი წყრთა სიმაღლეზე აწეული კარიბჭე და მათი სიგანე ორმოცი წყრთა იყო, თავისი ძლევამოსილი ლაშქრების გასასვლელად და მისი ქვეითთა წყობისთვის.

5 იმ დღეებშიც კი ომობდა მეფე ნაბუქოდონოსორი მეფე არფაქსადს დიდ ველზე, რომელიც არის რაგაუს საზღვრებში.

6 და მივიდნენ მასთან ყველა, ვინც მთაზე ცხოვრობდა, და ყველა, ვინც ცხოვრობდა ევფრატთან, ტიგროსთან და ჰიდასპესთან და ელიმეელთა მეფის არიოქის ველთან, და ქელოდის ძეთა ძალიან ბევრი ერი შეიკრიბა. ბრძოლამდე.

7 მაშინ ასურეთის მეფე ნაბუქოდონოსორმა გაგზავნა ყველა სპარსეთის მკვიდრთან, დასავლეთის მაცხოვრებელთან, კილიკიაში, დამასკოში, ლიბანოსთან და ანტილიბანოსთან და ყველას, ვინც ცხოვრობს ზღვის სანაპიროზე,

8 და იმ ერებს შორის, რომლებიც იყვნენ კარმელიდან, გალაადიდან, ზემო გალილეიდან და ესდრელომის დიდი ველიდან,

9 და ყველას, ვინც იყო სამარიაში და მის ქალაქებში, და იორდანეს გაღმა იერუსალიმამდე, ბეთანე, ჩელუსი, კადესი, ეგვიპტის მდინარე, ტაფნესი და რამსე და გესემის მთელი ქვეყანა.

10 სანამ არ გადახვალთ ტანისისა და მემფისის მიღმა და ეგვიპტის ყველა მკვიდრთან, სანამ არ მიხვალთ ეთიოპიის საზღვრებთან.

11 მაგრამ ქვეყნის ყველა მკვიდრმა შეურაცხყო ასურეთის მეფის ნაბუქოდონოსორის ბრძანება და არ წავიდნენ მასთან ბრძოლაში; რამეთუ არ ეშინოდათ მისი: დიახ, ის იყო მათ წინაშე, როგორც ერთი კაცი, და განდევნეს მათგან მისი ელჩები უშედეგოდ და სამარცხვინოდ.

12 ამიტომ ნაბუქოდონოსორი ძალიან განრისხდა მთელ ამ ქვეყანაზე და დაიფიცა თავისი ტახტი და სამეფო, რომ აუცილებლად შურს იძიებდა კილიკიის, დამასკოსა და სირიის ყველა სანაპიროზე და რომ მახვილით მოკლავდა ყველა მცხოვრებს. მოაბის მიწა, ამონის ძეები, მთელი იუდეა და ყველა, ვინც ეგვიპტეში იყო, სანამ არ მიხვალთ ორი ზღვის საზღვრამდე.

13 შემდეგ ის მეჩვიდმეტე წელს გაემართა თავისი ძალებით მეფე არფაქსადის წინააღმდეგ და გაიმარჯვა მის ბრძოლაში, რადგან დაამარცხა არფაქსადის მთელი ძალა, მთელი მისი მხედრები და მთელი მისი ეტლები.

14 და გახდა მისი ქალაქების ბატონი და მივიდა ეკბატანში, აიღო კოშკები და გაანადგურა მისი ქუჩები და შეარცხვინა მისი სილამაზე.

15 მან ასევე აიღო არფაქსად რაგაუს მთებში, დაარტყა იგი თავისი ისრებით და გაანადგურა იგი იმ დღეს.

16 ასე რომ, ის დაბრუნდა ნინევეში, როგორც ის და მთელი მისი ჯგუფი სხვადასხვა ერებიდან, რომლებიც იყვნენ მეომრების ძალიან დიდი სიმრავლე, და იქ მოწყნარდა და ას ოცი დღე გამართა მან და მისმა ჯარმა.

თავი 2

1 და მეთვრამეტე წელს, პირველი თვის ოცდაორ დღეს, იყო ლაპარაკი ასურეთის მეფის ნაბუქოდონოსორის სახლში, რომ მან, როგორც თქვა, შური იძია მთელ დედამიწაზე.

2 ასე რომ, მან მოუწოდა მასთან ყველა თავის მოხელეს და ყველა დიდებულს, და უთხრა მათ თავისი საიდუმლო რჩევა და დაასრულა მთელი დედამიწის ტანჯვა თავისი პირიდან.

3 მაშინ მათ გადაწყვიტეს გაანადგურონ ყოველი ხორცი, რომელიც არ ემორჩილებოდა მისი პირის ბრძანებას.

4 და როცა დაასრულა თავისი რჩევა, ასურეთის მეფე ნაბუქოდონოსორმა დაუძახა ჰოლოფერნესს, თავისი ჯარის მთავარ კაპიტანს, რომელიც მის გვერდით იყო, და უთხრა მას.

5 ასე ამბობს დიდი მეფე, მთელი დედამიწის უფალი: აჰა, წახვალ ჩემი ადგილიდან და წაიყვან საკუთარ ძალებზე მინდობილ კაცებს, ას ოცი ათასი ფეხით; და ცხენების რაოდენობა მათი მხედრებით თორმეტი ათასი.

6 და წახვალ მთელი დასავლეთის ქვეყნის წინააღმდეგ, რადგან ისინი არ დაემორჩილნენ ჩემს მცნებას.

7 და შენ გამოაცხადე, რომ ისინი ამზადებენ ჩემთვის მიწას და წყალს: რადგან მე გამოვალ ჩემი რისხვით მათ წინააღმდეგ და დავფარავ დედამიწის მთელ სახეს ჩემი ჯარის ფეხებით და მივცემ მათ ნადავლად. მათ:

8 ასე რომ, მათი დახოცილები აავსებენ თავიანთ ხეობებს და მდინარეებს და მდინარე ივსება მათი მკვდრებით, სანამ არ გადმოიღვრება.

9 და მე მივიყვან მათ ტყვედ მთელი დედამიწის კიდემდე.

10 ამიტომ წახვალ. და წინასწარ აიღე ჩემთვის მთელი მათი ნაპირები და თუ ისინი თავს დანებდებიან შენთვის, დამიცავი მათ დასჯის დღემდე.

11 ხოლო რაც შეეხება მეამბოხეებს, ნუ დაინდობ მათ თვალმა; ოღონდ დასაკლავად დაასხით და სადაც არ უნდა წახვიდეთ, გააფუჭეთ ისინი.

12 რადგან ცოცხალი ვარ და ჩემი სამეფოს ძალით, რასაც ვამბობ, ჩემი ხელით გავაკეთებ.

13 და ფრთხილად იყავი, რომ არ არღვევ შენი ბატონის არცერთ მცნებას, არამედ აღასრულე ისინი სრულად, როგორც მე გიბრძანე და არ გადადო მათი შესრულება.

14 გამოვიდა ჰოლოფერნე თავისი ბატონის თანდასწრებით და მოუწოდა ყველა მმართველს, კაპიტანს და ასურის ჯარის ოფიცრებს;

15 და შეკრიბა რჩეული კაცები ბრძოლისთვის, როგორც უბრძანა მისმა ბატონმა, ას ოცი ათას თორმეტ ათას ცხენზე ამხედრებულ მშვილდოსანს;

16 და დაარბია ისინი, როგორც დიდი ლაშქარია დაბრძანებული ომისთვის.

17 და აიყვანა აქლემები და ვირები მათი ეტლებისთვის, ძალიან დიდი რაოდენობით; და ცხვრები, ხარები და თხები ურიცხვი მათი შესანახად:

18 და უამრავი საკვები ჯარისკაცისთვის, და ძალიან ბევრი ოქრო და ვერცხლი მეფის სახლიდან.

19 შემდეგ ის გამოვიდა მთელი თავისი ძალით, რათა წასულიყო მეფე ნაბუქოდონოსორთან სამოგზაუროდ და დაეფარა დედამიწის მთელი სახე დასავლეთით მათი ეტლებით, ცხენოსნებითა და მათი რჩეული ქვეითებით.

20 უამრავი ქვეყანა მოვიდა მათთან, როგორც კალიები და როგორც მიწის ქვიშა, რადგან სიმრავლე ურიცხვი იყო.

21 და წავიდნენ ნინევედან სამი დღის სავალზე ბექტილეთის ველზე და დალაგდნენ ბექტილეთიდან მთის მახლობლად, რომელიც არის ზემო კილიკიის მარცხენა მხარეს.

22 წაიყვანა მთელი თავისი ჯარი, თავისი ქვეითები, ცხენოსნები და ეტლები და წავიდა იქიდან მთიან მხარეში;

23 და გაანადგურა ფუდი და ლუდი და გაანადგურა რასესის ყველა ძე და ისრაელის ძეები, რომლებიც უდაბნოში იყვნენ ჩელიელების მიწის სამხრეთით.
24 შემდეგ გადავიდა ევფრატზე, გაიარა მესოპოტამია და გაანადგურა ყველა მაღალი ქალაქი, რომელიც იყო მდინარე არბონაისზე, სანამ ზღვამდე არ მიხვალთ.
25 და აიღო კილიკიის საზღვრები და მოკლა ყველა, ვინც მას ეწინააღმდეგებოდა და მივიდა იაფეთის საზღვრამდე, რომელიც იყო სამხრეთით, არაბეთის წინააღმდეგ.
26 მან მოიცვა მადიანის ყველა ძე, გადაწვა მათი კარვები და გაანადგურა მათი ცხვრის ქოხები.
27 შემდეგ ხორბლის მოსავლის დროს ჩავიდა დამასკოს ველზე და გადაწვა მათი ყანები და გაანადგურა მათი ფარა და ნახირი, ასევე გაანადგურა მათი ქალაქები და სრულიად გაანადგურა მათი ქვეყნები და დაარტყა ყველა მათ ახალგაზრდას. ხმლის კიდეზე.
28 ამიტომ მისი შიში და შიში დაეცა ზღვის სანაპიროების ყველა მცხოვრებზე, რომლებიც იყვნენ სიდონსა და ტიროსში, და მათ, ვინც ცხოვრობდნენ სურსა და ოკინაში, და ყველას, ვინც ცხოვრობდა ჯემნაანში; და აზოტოსსა და ასკალონში მცხოვრებთ დიდად ეშინოდათ მისი.

თავი 3

1 გაუგზავნეს მას ელჩები მშვიდობის მოსაგვარებლად და უთხრეს:
2 აჰა, ჩვენ, დიდი მეფის ნაბუქოდონოსორის მსახურები ვართ შენს წინაშე; გამოგვიყენე, როგორც კარგი იქნება შენს თვალში.
3 აჰა, ჩვენი სახლები და ყველა ჩვენი ადგილი, და მთელი ჩვენი ხორბლის მინდვრები, ფარები და ძროხები და ჩვენი კარვების ყველა ლოჟა დევს შენს წინაშე; გამოიყენე ისინი ისე, როგორც გსიამოვნებს.
4 აჰა, ჩვენი ქალაქებიც და მათი მკვიდრნიც შენი მსახურები არიან; მოდი და მოექეცი მათ, როგორც შენ მოგეჩვენება.
5 მივიდნენ კაცები ჰოლოფერნესთან და ასე უთხრეს მას.
6 შემდეგ ჩამოვიდა ზღვის სანაპიროზე, ის და მისი ლაშქარი, და დააყენა გარნიზონები მაღალ ქალაქებში და მათგან რჩეული ხალხი გამოიყვანა დასახმარებლად.
7 და მიიღეს ისინი გირლანდებით, ცეკვებითა და ტამბრებით.
8 მიუხედავად ამისა, მან დაანგრია მათი საზღვრები და გაანადგურა მათი კორომები, რადგან მან ბრძანა, გაენადგურებინა ქვეყნის ყველა ღმერთი, რომ ყველა ერმა უნდა სცეს თაყვანი მხოლოდ ნაბუქოდონოსორს და რომ ყველა ენა და ტომი მას ღმერთად ეძახდნენ.
9 ასევე მოვიდა ესდრაელონის წინააღმდეგ იუდეასთან ახლოს, იუდეის დიდი სრუტესთან.
10 და დადგა გებასა და სკვითოპოლისს შორის და იქ გაჩერდა მთელი თვე, რათა შეეკრიბა თავისი ჯარის მთელი ვაგონი.

თავი 4

1 ახლა ისრაელის შვილებმა, რომლებიც ცხოვრობდნენ იუდეაში, გაიგეს ყველაფერი, რაც ჰოლოფერნესმა, ნაბუქოდონოსორის მეფის, ასურეთის მეფის მთავარმა კაპიტანმა, გაუკეთა ერებს და როგორ გაანადგურა მათი ტაძრები და გაანადგურა ისინი.
2 ამიტომ ძალიან შეეშინდათ მისი და შეძრწუნდნენ იერუსალიმისთვის და უფლის, მათი ღმერთის ტაძრისთვის.
3 რადგან ისინი ახლად დაბრუნდნენ ტყვეობიდან და მთელი იუდეის ხალხი ამ ბოლო დროს შეიკრიბა ერთად: და ჭურჭელი, სამსხვერპლო და სახლი განიწმინდა შეურაცხყოფის შემდეგ.
4 ამიტომ გაგზავნეს სამარიის ყველა სანაპიროზე, სოფლებში, ბეთორონში, ბელმენში, იერიქოში, ჩობაში, ესორასა და სალემის ველზე.
5 და წინასწარ დაეუფლნენ მაღალი მთების ყველა მწვერვალს და გაამაგრეს მათში მყოფი სოფლები და მოაგროვეს სასუქები ომისთვის, რადგან მათი მინდვრები გვიან მოიკიდნენ.
6 ასევე იოაკიმე მღვდელმთავარმა, რომელიც იმ დღეებში იმყოფებოდა იერუსალიმში, მისწერა ბეთულიაში მცხოვრებთ და ბეტომესთამს, რომელიც დგას ესდრაელონის მახლობლად, გაღმა, დოთაიმთან ახლოს,
7 ავალდებულებდა მათ, დაეცვათ მთიანი მხარე, რადგან მათთან იყო შესასვლელი იუდეაში და ადვილი იყო მათი შეჩერება, ვინც წამოვიდოდა, რადგან გზა სწორი იყო, მაქსიმუმ ორი კაცისთვის.
8 ისრაელის ძეებმა ისე მოიქცნენ, როგორც უბრძანა მათ მღვდელმთავარმა იოაკიმემ მთელი ისრაელის ხალხის უხუცესებთან, რომლებიც ცხოვრობდნენ იერუსალიმში.
9 მაშინ ყოველი ისრაელი შეჰღაღადა ღმერთს დიდი მხურვალებით და დიდი მხნეობით დაამდაბლა სულები:
10 მათ, მათმა ცოლებმა და შვილებმა, პირუტყვმა, ყოველმა უცხოელმა და დაქირავებულმა და მათმა მსახურებმა, რომლებიც ფულით იყიდეს, ჯვალოს იცვამდნენ.
11 ამგვარად, ყველა კაცი და ქალი, პატარა ბავშვები და იერუსალიმის მკვიდრნი დაეცნენ ტაძრის წინაშე, თავზე ფერფლი დაყარეს და უფლის პირისპირ ჯვალოს გაშალეს და სამსხვერპლოზე ჯვალოს შემოახვიეს.
12 და შეჰღაღადეს ისრაელის ღმერთს ყველანი ერთხმად, რომ არ მისცემდა მათ შვილებს ნადავლად და მათ ცოლებს ნადავლად, და მათი სამკვიდრო ქალაქები განადგურებად და საწმიდარი შეურაცხყოფისთვის და შეურაცხყოფისთვის, და ერებმა რომ გაიხარონ.
13 ასე რომ, ღმერთმა შეისმინა მათი ლოცვები და შეხედა მათ ტანჯვას, რადგან ხალხი ბევრ დღეს მარხულობდა მთელ იუდეასა და იერუსალიმში ყოვლისშემძლე უფლის საწმიდრის წინაშე.
14 და მღვდელმთავარ იოაკიმემ და ყველა მღვდელმთავარმა, რომლებიც იდგნენ უფლის წინაშე, და ისინი, ვინც უფალს ემსახურებოდნენ, წელზე შემოსეს ჯვალოსანი და სწირავდნენ ყოველდღიურ დასაწვავ შესაწირავს ხალხის აღთქმებსა და უსასყიდლო ძღვენს.
15 და ჰქონდათ ფერფლი მათ წიპწებზე და შესძახეს უფალს მთელი მათი ძალით, რომ მადლით შეხედა ისრაელის მთელ სახლს.

თავი 5

1 მაშინ გამოუცხადეს ჰოლოფერნესს, ასურის არმიის მთავარ კაპიტანს, რომ ისრაელის ძეები ომისთვის მოემზადნენ და გადაკეტეს მთიანეთის გადასასვლელები და გამაგრებულიყვნენ მაღალი ბორცვების ყველა მწვერვალი და ჰქონდათ დაბრკოლებები შექმნა შამპანის ქვეყნებში:
2 რაზეც ძალიან განრისხდა და მოუწოდა მოაბის ყველა მთავარს, ამონის კაპიტანს და ზღვის სანაპიროს ყველა მმართველს,
3 და უთხრა მათ: მითხარით, ქანაანის ძეებო, ვინ არის ეს ხალხი, რომელიც ცხოვრობს მთიან მხარეში, და რა ქალაქებია, რომლებშიც ისინი ბინადრობენ, და რა არის მათი ჯარის სიმრავლე და სად არის მათი ძალა და ძალა, და რა მეფეა მათზე დაყენებული, ან მათი ჯარის კაპიტანი;
4 და რატომ გადაწყვიტეს არ მოვიდნენ და არ შემხვედროდნენ დასავლეთის ყველა მკვიდრზე მეტად.

5 მაშინ თქვა აქიორმა, ამონის ყველა ვაჟის კაპიტანმა: დაე, ჩემმა ბატონმა მოისმინოს სიტყვა შენი მსახურის პირიდან და მე გამოგიცხადებ სიმართლეს ამ ხალხზე, რომელიც შენს მახლობლად ცხოვრობს და ბინადრობს მთიან ქვეყნებში. : და სიცრუე არ გამოვა შენი მსახურის პირიდან.
6 ეს ხალხი ქალდეველთა შთამომავალია:
7 და ისინი აქამდე ცხოვრობდნენ მესოპოტამიაში, რადგან არ მიჰყვებოდნენ თავიანთი მამების ღმერთებს, რომლებიც იყვნენ ქალდეის ქვეყანაში.
8 რადგან მიატოვეს თავიანთი წინაპრების გზა და თაყვანს სცემდნენ ზეცის ღმერთს, ღმერთს, რომელსაც იცნობდნენ; და განდევნეს ისინი თავიანთი ღმერთების პირიდან და გაიქცნენ მესოპოტამიაში და მრავალი დღე დარჩნენ იქ.
9 მაშინ მათმა ღმერთმა უბრძანა მათ, წასულიყვნენ იმ ადგილიდან, სადაც ისინი ცხოვრობდნენ, და წასულიყვნენ ქანაანის ქვეყანაში, სადაც ისინი ცხოვრობდნენ და გამრავლდნენ ოქროთი და ვერცხლით და ძალიან ზევრი პირუტყვი.
10 მაგრამ როცა შიმშილობამ მოიცვა ქანაანის მთელი ქვეყანა, ისინი ჩავიდნენ ეგვიპტეში და დასახლდნენ იქ, სანამ საზრდოობდნენ, და იქ უამრავი ხალხი გახდა, ისე რომ ვერავინ დათვლიდა მათ ერს.
11 ამიტომ აღდგა მათ წინააღმდეგ ეგვიპტის მეფე, მოექცა მათ წინააღმდეგ, და დაამცირა ისინი აგურის შრომით და მონები გახადა.
12 მაშინ შეჰღაღადეს მათ თავიანთ ღმერთს და მან დაამარცხა მთელი ეგვიპტის ქვეყანა განუკურნებელი ჭირით, ამიტომ ეგვიპტელებმა განდევნეს ისინი თვალთაგან.
13 და დაამშრა ღმერთმა მათ წინაშე წითელი ზღვა,
14 და მიიყვანა ისინი სინას მთაზე და კადეს-ბარნზე და გამოყარეს ყველა, ვინც ცხოვრობდა უდაბნოში.
15 და დასახლდნენ ამორეველთა ქვეყანაში და გაანადგურეს თავიანთი ძალით ყველა ესებონელი და გაიარეს იორდანე, დაისაკუთრეს მთელი მთიანი მხარე.
16 და გადაყარეს მათ წინაშე ქანაანელი, ფერეზიელი, იებუსელი, სიქემიელი და ყველა გერგესელი, და დასახლდნენ იმ ქვეყანაში მრავალი დღე.
17 და სანამ ისინი არ შესცოდნენ თავიანთი ღმერთის წინაშე, ისინი წარმატებას მიაღწევდნენ, რადგან ღმერთი, რომელსაც სძულს უსამართლობა, მათთან იყო.
18 მაგრამ როდესაც ისინი წავიდნენ იმ გზიდან, რომელიც მან დანიშნა, ისინი განადგურდნენ მრავალ ბრძოლაში, ძალზე მტკივნეულ ბრძოლაში და წაიყვანეს ტყვედ იმ ქვეყანაში, რომელიც მათი არ იყო, და მათი ღმერთის ტაძარი მიწაზე დააგდეს და მათი ქალაქები დაინგრა. მტრებმა აიღეს.
19 მაგრამ ახლა ისინი დაბრუნდნენ თავიანთ ღმერთთან და ამოვიდნენ იმ ადგილებიდან, სადაც მიმოიფანტნენ და დაიპყრეს იერუსალიმი, სადაც მათი საწმინდარია, და ისხდნენ მთიან მხარეში; რადგან უკაცრიელი იყო.
20 ამიტომ, ახლა, ჩემო ბატონო და მმართველო, თუ რაიმე შეცდომა იქნება ამ ხალხის წინააღმდეგ და ისინი სცოდავენ თავიანთ ღმერთს, ვიფიქროთ, რომ ეს იქნება მათი დაღუპვა და ავიდეთ და დავძლიოთ ისინი.
21 მაგრამ თუ მათ ერში არ არის ურჯულოება, ახლავე გაიაროს ჩემი ბატონი, რათა მათი უფალი დაიცვან ისინი და მათი ღმერთი იყოს მათთვის, და ჩვენ არ გავხდეთ საყვედური მთელი მსოფლიოს წინაშე.
22 და როდესაც აქიორმა დაასრულა ეს სიტყვები, კარვის ირგვლივ მდგარი მთელი ხალხი დრტვინავდა, ჰოლოფერნესის მთავრები და ყველა, ვინც ზღვის პირას და მოაბში ცხოვრობდა, ამბობდა, რომ მოეკლა იგი.
23 რადგან, ამბობენ ისინი, ჩვენ არ გვეშინია ისრაელის ძეთა სახის, რადგან, აჰა, ეს არის ხალხი, რომელსაც არ აქვს ძალა და ძალა ძლიერი ბრძოლისთვის.
24 ამიტომ, ახლა, უფალო ჰოლოფერნეს, ჩვენ ავალთ და ისინი გახდებიან მტაცებელი, რომელიც შეჭამს მთელ შენს ლაშქარს.

თავი 6

1 და როცა შეწყდა კრების ირგვლივ მყოფი ხალხის აურზაური, უთხრა ჰოლოფერნესმა, ასურის ჯარის მთავარმა კაპიტანმა აქიორს და ყველა მოაბიელს, სხვა ერების ჯგუფის წინაშე:
2 და ვინ ხართ თქვენ, აქიორ, და ეფრემის დაქირავებულები, რომლებიც დღეს ჩვენს წინააღმდეგ იწინასწარმეტყველეთ და თქვით, რომ არ უნდა ვებრძოლოთ ისრაელის ხალხს, რადგან მათი ღმერთი დაიცავს მათ? და ვინ არის ღმერთი ნაბუქოდონოსორის გარდა?
3 ის გამოგზავნის თავის ძალას და მოსპობს მათ მიწის პირიდან და მათი ღმერთი არ იხსნის მათ, მაგრამ ჩვენ მისი მსახურები გავანადგურებთ მათ, როგორც ერთი ადამიანი; რადგან მათ არ შეუძლიათ ჩვენი ცხენების ძალაუფლების შენარჩუნება.
4 რადგან მათთან ერთად ჩვენ ფეხით დავაბიჯებთ მათ და მათი მთები დათვრება მათი სისხლით და მათი მინდვრები გაივსება მათი გვამებით და მათი კვალი ვერ დადგება ჩვენს წინაშე, რადგან ისინი მთლიანად დაიღუპებიან. ამბობს მეფე ნაბუქოდონოსორი, მთელი დედამიწის მბრძანებელი, რადგან თქვა: არც ერთი ჩემი სიტყვა ამაო არ იქნება.
5 და შენ, აქიორ, ამონის დაქირავებულო, რომელმაც ეს სიტყვები თქვი შენი ურჯულოების დღეს, აღარ დაინახავ ჩემს სახეს ამ დღიდან, სანამ არ ვიძიებ შურს ამ ერზე, რომელიც გამოვიდა ეგვიპტიდან.
6 და მაშინ ჩემი ჯარის მახვილი და მათი სიმრავლე, ვინც მე მემსახურება, გაივლის შენს მხარეებს და შენ დაეცემა მათ დახოცილთა შორის, როცა დავბრუნდები.
7 ახლა ჩემი მსახურები დაგიბრუნებენ მთიან მხარეში და დაგაყენებენ გადასასვლელების ერთ-ერთ ქალაქში.
8 და არ დაიღუპები, სანამ მათთან ერთად არ განადგურდები.
9 და თუ გონებით დაარწმუნებ საკუთარ თავს, რომ ისინი მიიღებენ, არ დაკარგო შენი სახე: მე ვთქვი ეს და არცერთი ჩემი სიტყვა არ იქნება ამაო.
10 მაშინ ჰოლოფერნემ უბრძანა თავის მსახურებს, რომლებიც მის კარავში იდგნენ, აეყვანათ აქიორი და მიეყვანათ ბეთულიაში და ჩაეგდოთ ხელში ისრაელის ძეებს.
11 წაიყვანეს მისმა მსახურებმა და გამოიყვანეს ბანაკიდან ველზე, და წავიდნენ ველიდან მთიან მხარეში და მივიდნენ ბეთულიას ქვეშ მყოფ შადრევნებთან.
12 და როცა ქალაქის კაცებმა დაინახეს ისინი, აიღეს იარაღი და გავიდნენ ქალაქიდან მთის წვერზე;
13 მიუხედავად ამისა, ფარულად ჩასხდნენ გორაკის ქვეშ, შეაკავეს აქიორი და ჩამოაგდეს იგი, დატოვეს იგი გორაკის ძირში და დაბრუნდნენ თავიანთ ბატონთან.
14 მაგრამ ისრაელიანები ჩამოვიდნენ თავიანთი ქალაქიდან, მივიდნენ მასთან, გაუხსნეს და მიიყვანეს ბეთულიაში და წარუდგინეს ქალაქის მმართველებს.
15 რომლებიც იმ დღეებში იყვნენ ოზიასი, მიხას ძე, სიმონის ტომიდან, ჩაბრისი, გოთონიელის ძე და ჩარმისი, მელქიელის ძე.
16 და შეკრიბეს ქალაქის ყველა ძველთაგანი, მთელი მათი ახალგაზრდობა, ერთად გაიქცნენ და მათი ქალები შეკრებაზე, და დააყენეს აქიორი მთელ თავიანთ ხალხს შორის. შემდეგ ოზიასმა ჰკითხა მას, რაც გაკეთდა.
17 და მან უპასუხა და აუწყა მათ ჰოლოფერნესის საბჭოს სიტყვები და ყველა ის სიტყვა, რაც მან თქვა ასურის მთავრების შუაგულში, და ყველაფერი, რაც ჰოლოფერნესმა ამაყად თქვა ისრაელის სახლის წინააღმდეგ.

18 მაშინ ხალხი დაემხო და თაყვანი სცა ღმერთს და შეჰღაღადა ღმერთს. ამბობდა,
19 უფალო, ზეცის ღმერთო, აჰა, მათი სიამაყე და შეიწყალე ჩვენი ერის დაბალი მდგომარეობა და შეხედე მათ სახეებს, ვინც შენთვის განწმენდილია ამ დღეს.
20 მაშინ ანუგეშა აქიორი და დიდად ადიდებდნენ მას.
21 და ოზიამ წაიყვანა იგი კრებულიდან თავის სახლში და გაუმართა ქეიფი უხუცესებს; და მთელი ღამე მოუხმობდნენ ისრაელის ღმერთს დასახმარებლად.

თავი 7

1 მეორე დღეს ჰოლოფერნესმა უბრძანა მთელ თავის ჯარს და მთელ თავის ხალხს, რომლებიც მის მოსახვედრად იყვნენ მოსულები, რომ მოეხსნათ თავიანთი ბანაკი ბეთულიას წინააღმდეგ, წინასწარ აეღოთ მთაზე აღმართი და ებრძოლათ ისრაელის შვილების წინააღმდეგ. .
2 მაშინ მათმა ძლიერმა კაცებმა მოაშორეს თავიანთი ბანაკები იმ დღეს, და მეომრების ლაშქარი იყო ას სამოცდაათი ათასი ქვეითი და თორმეტი ათასი მხედარი, ბარგის გარდა და სხვა კაცები, რომლებიც მათ შორის იყვნენ, ძალიან დიდი ხალხი. .
3 და დაბანაკდნენ ველზე ბეთულიასთან ახლოს, წყაროსთან, და გავრცელდნენ სიგანით დოთაიმზე ბელმაიმამდე და სიგრძით ბეთულიიდან კინამონამდე, რომელიც არის ესდრაელონის მოპირდაპირე მხარეს.
4 ისრაელის ძეებმა, როცა დაინახეს მათი სიმრავლე, დიდად შეწუხდნენ და უთხრეს თითოეულმა თავის მეზობელს: ახლა ეს კაცები გალეწავენ დედამიწის სახეს; რადგან ვერც მაღალი მთები, ვერც ხეობები და ვერც ბორცვები ვერ იტანს მათ სიმძიმეს.
5 მაშინ ყველამ აიღო თავისი საბრძოლო იარაღი და როცა ცეცხლი აანთეს თავიანთ კოშკებს, დარჩნენ და უყურებდნენ მთელი ღამე.
6 მაგრამ მეორე დღეს ჰოლოფერნემ გამოიყვანა მთელი თავისი მხედრები ბეთულიაში მყოფი ისრაელიანების თვალწინ,
7 და დაათვალიერა გადასასვლელები ქალაქამდე, მივიდა მათი წყლების წყაროებთან, აიღო ისინი და მოაწყო მათზე სამხედრო კაცთა გარნიზონები, თვითონ კი წავიდა თავისი ხალხისკენ.
8 მივიდნენ მასთან ესავის ძეთა მთელი თავკაცები, მოაბის ხალხის ყველა მმართველი და ზღვის სანაპიროს კაპიტანები და უთხრეს:
9 მოისმინოს ახლა ჩვენმა უფალმა სიტყვა, რომ არ იყოს დამხობა შენს ჯარში.
10 რადგან ისრაელის ძეთა ეს ხალხი არ ენდობა თავის შუბებს, არამედ მთების სიმაღლეებს, სადაც ისინი ცხოვრობენ, რადგან ადვილი არ არის მათი მთების მწვერვალებზე ასვლა.
11 მაშ, ახლა, ჩემო ბატონო, ნუ იბრძოლებ მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად და არც ერთი კაცი არ დაიღუპება შენი ხალხიდან.
12 დარჩი შენს ბანაკში, დაიცავი შენი ჯარის ყველა კაცი და მიეცი შენს მსახურებს ხელში წყლის წყარო, რომელიც გამოდის მთის ძირიდან.
13 რადგან ბეთულიის ყველა მცხოვრებს წყალი იქიდან აქვს; ასე მოკლავენ მათ წყურვილი და ისინი დათმობენ თავიანთ ქალაქს, ჩვენ და ჩვენი ხალხი ავდივართ ახლომდებარე მთების მწვერვალებზე და დავბანაკდებით მათზე, რათა დავინახოთ, რომ არავინ გავიდეს ქალაქიდან.
14 ასე რომ, ისინი, მათი ცოლები და მათი შვილები დაიღუპებიან ცეცხლით, და სანამ მახვილი მათ წინააღმდეგ მოვა, ისინი დამხობიან ქუჩებში, სადაც ცხოვრობენ.
15 ასე მიიღებ მათ ბოროტ საზღაურს; რადგან აჯანყდნენ და მშვიდობიანად არ შეხვდნენ შენს პიროვნებას.
16 და ეს სიტყვები მოეწონა ჰოლოფერნეს და მის ყველა მსახურს, და მან დაავალა, რომ გაეკეთებინათ, როგორც თქვეს.
17 წავიდა ამონის ძეთა ბანაკი და მათთან ერთად ხუთი ათასი ასურელი, დალაგდნენ ველზე და აიღეს წყლები და ისრაელის ძეთა წყლის წყაროები.
18 წავიდნენ ესავის ძეები ამონის ძეებთან ერთად და დაბანაკდნენ მთიან მხარეში დოთაიმის წინააღმდეგ, და გაგზავნეს ზოგიერთი მათგანი სამხრეთისაკენ და აღმოსავლეთისკენ ეკრებელის წინააღმდეგ, რომელიც არის ჩუსის მახლობლად. მოჭმურის მდინარეზე; ასურელთა დანარჩენი ლაშქარი დაბანაკდა ველზე და დაფარა მთელი ქვეყნის სახე; და მათი კარვები და ეტლები იყო გაშლილი ძალიან დიდი ხალხის წინაშე.
19 მაშინ შეჰღაღადეს ისრაელის ძეები უფალს, მათ ღმერთს, რადგან მათი გული გაქრა, რადგან ყველა მათმა მტერმა შემოუარა მათ ირგვლივ და მათგან გაქცევის გზა არ იყო.
20 ასე რჩებოდა ასურის მთელი რაზმი მათ გარშემო, მათი ფეხით მოსიარულეები, ეტლები და მხედრები, ოცდაათი დღე, ისე, რომ ყველა მათი წყლის ჭურჭელი გაუფუჭდა ბეთულიის ყველა დამპყრობელს.
21 და დაცარიელდა ცისტერნები და ერთი დღე არ ჰქონდათ წყალი დასალევად; რამეთუ საზომად მისცეს მათ სასმელი.
22 ამიტომ მათი მცირეწლოვანი შვილები გულდაწყვეტილი იყვნენ და მათი ქალები და ჭაბუკები წყურვილით დაეცნენ და დაეცნენ ქალაქის ქუჩებში და კარიბჭეებთან და აღარ იყო მათში ძალა.
23 შეიკრიბა მთელი ხალხი ოზიასთან და ქალაქის მთავართან, ახალგაზრდებიც, ქალებიც და ბავშვებიც, და ხმამაღლა შესძახა და თქვა ყველა უხუცესის წინაშე:
24 ღმერთი იყოს ჩვენსა და თქვენს შორის მოსამართლე, რადგან დიდი ზიანი მოგვაყენეთ, რომ არ მოითხოვეთ მშვიდობა ასურელთა ძეებს.
25 ახლა ჩვენ არ გვყავს დამხმარე, მაგრამ ღმერთმა მიგვყიდა მათ ხელში, რათა წყურვილითა და დიდი განადგურებით ჩავვარდეთ მათ წინაშე.
26 ახლა კი მოუხმეთ მათ თქვენთან და გადაეცით მთელი ქალაქი ნადავლად ჰოლოფერნესის ხალხს და მთელ მის ჯარს.
27 For it is better for us to be made a spoil unto them, than მოვკვდეთ წყურვილით, რადგან ჩვენ ვიქნებით მისი მსახურები, რათა ჩვენი სული იცოცხლოს და არ დაინახოს ჩვენი ჩვილების სიკვდილი ჩვენს თვალწინ, არც ჩვენი ცოლები და არც ჩვენი შვილები, რომ მოკვდნენ.
28 ჩვენ ვიღებთ თქვენს წინააღმდეგ მოწმედ ცას და დედამიწას და ჩვენს ღმერთს და ჩვენი მამა-პაპის უფალს, რომელიც გვსჯის ჩვენი ცოდვების მიხედვით და ჩვენი მამა-პაპის ცოდვების მიხედვით, რომ არ მოვიქცეთ ისე, როგორც დღეს ვთქვით.
29 მაშინ იყო დიდი ტირილი ერთი თანხმობით შეკრების შუაგულში; და შეჰღაღადეს უფალ ღმერთს დიდი ხმით.
30 მაშინ უთხრა მათ ოზიასმა: ძმებო, გაბედეთ, მოდი ვიტანოთ კიდევ ხუთი დღე, რომელ დროსაც უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, მოგვმართოს თავისი წყალობა; რადგან ის არ დაგვტოვებს სრულიად.
31 და თუ ეს დღეები გაივლის და არ გვეშველება, შენი სიტყვისამებრ მოვიქცევი.
32 და დაარბია ხალხი, თითოეული თავისი დავალებით; და მივიდნენ თავიანთი ქალაქის კედლებსა და კოშკებთან და გაგზავნეს ქალები და ბავშვები თავიანთ სახლებში.

თავი 8

1 იმ დროს იუდიტმა გაიგო ეს, რომელიც იყო მერარის ასული, ოქსის ძე, იოსების ძე, ოზილის ძე, ელკიას ძე, ანანიას ძე, გედეონის ძე, რაფაიმის ძე. , ელიუს ძე აკითოს ძე, ელიაბის ძე, ნათანაელის ძე, სამაელის ძე, სალასადალის ძე, ისრაელის ძე.
2 და მენაშე იყო მისი ქმარი, მისი ტომიდან და საგვარეულოდან, რომელიც გარდაიცვალა ქერის მოსავალში.
3 რადგან იდგა და ზედამხედველობდა მინდორში თასმების შეკვრას, სიცხემ დაატყდა თავზე, დაეცა თავის საწოლზე და მოკვდა ქალაქ ბეთულიაში; და დამარხეს იგი თავის მამებთან ერთად მინდორში დოთაიმსა და ბალამოს შორის. .
4 ასე რომ, იუდითი იყო ქვრივი თავის სახლში სამი წელი და ოთხი თვე.
5 და გაუკეთა მას კარავი თავისი სახლის თავზე, ჩაიცვა ჯვალო მის წელზე და შეიმოსა თავისი ქვრივის ტანსაცმელი.
6 და მარხულობდა იგი ქვრივობის მთელი დღეები, გარდა შაბათებისა და შაბათების, ახალმთვარეობისა და ახალმთვარეობისა და ისრაელის სახლის დღესასწაულებისა და საზეიმო დღეების გარდა.
7 ისიც კარგი გარეგნობისა იყო და ძალიან ლამაზი სანახავი: და მისმა ქმარმა მენასემ დაუტოვა ოქრო, ვერცხლი, მსახურები და მოახლეები, პირუტყვი და მიწები; და იგი დარჩა მათზე.
8 და არავინ იყო, ვინც ცუდ სიტყვას მისცემდა მას; როგორც ღვთის ძლიერ ეშინოდა.
9 როცა მოისმინა ხალხის ბოროტი სიტყვები მმართველის წინააღმდეგ, რომ ისინი დაღლილდნენ წყლის ნაკლებობის გამო; რადგან იუდიტმა გაიგო ყველა სიტყვა, რაც ოზიასმა უთხრა მათ და დაიფიცა, რომ ქალაქი ასურელებს ხუთი დღის შემდეგ გადასცემდა;
10 შემდეგ მან გაგზავნა თავისი მომლოდინე, რომელსაც ჰქონდა ყველაფერი, რაც მას ჰქონდა, რათა დაერქვა ოზიასი, ჩაბრისი და ჩარმისი, ქალაქის ძველები.
11 მივიდნენ მასთან და მან უთხრა მათ: მომისმინეთ ახლა, ბეთულიის მკვიდრთა გამგებლებო, რადგან თქვენი სიტყვები, რომლებიც დღეს თქვით ხალხის წინაშე, არ არის სწორი, ეხება ამ ფიცს, რომელიც დადეთ და წარმოთქვით. ღმერთსა და თქვენ შორის და დაჰპირდით, რომ ქალაქს გადავცემთ ჩვენს მტრებს, თუ ამ დღეებში უფალი არ მოგმართავთ დასახმარებლად.
12 და ახლა ვინ ხართ თქვენ, ვინც გამოსცადეთ ღმერთი დღეს და დგახართ ღმერთის ნაცვლად ადამიანთა შვილებს შორის?
13 და ახლა სცადეთ უფალი ყოვლისშემძლე, მაგრამ თქვენ ვერაფერს გაიგებთ.
14 რადგან თქვენ ვერ იპოვით ადამიანის გულის სიღრმეს და ვერც ვერ აღიქვამთ იმას, რასაც ის ფიქრობს: მაშ, როგორ შეგიძლიათ მოძებნოთ ღმერთი, რომელმაც შექმნა ეს ყველაფერი, და იცოდეთ მისი გონება, ან გაიგოთ მისი მიზანი? არა, ჩემო ძმებო, ნუ გააბრაზებთ უფალი, ჩვენი ღმერთი.
15 რადგან თუ ის არ დაგვეხმარება ამ ხუთ დღეში, მას აქვს ძალა დაგვიცვას, როცა სურს, თუნდაც ყოველდღე, ან დაგვაღუპოს ჩვენი მტრების წინაშე.
16 ნუ შეკრავთ რჩევებს უფლის, ჩვენი ღმერთის, რადგან ღმერთი არ არის ადამიანივით, რათა დაემუქროს; არც კაცის ძეა, რომ მერყევი იყოს.
17 ამიტომ, დაველოდოთ მისგან ხსნას და მოვუწოდოთ მას, რომ დაგვეხმაროს და ის მოისმენს ჩვენს ხმას, თუ ეს მას მოეწონება.
18 რადგან ჩვენს ეპოქაში არავინ გაჩენილა, არც ახლაა ამ დღეებში არც ტომი, არც ოჯახი, არც ხალხი და არც ქალაქი ჩვენ შორის, რომლებიც თაყვანს სცემენ ხელთ შექმნილ ღმერთებს, როგორც ადრე იყო.
19 რისთვისაც ჩვენი მამები მიეცათ მახვილს და ნადავლად და დიდი დაცემა ჰქონდათ ჩვენი მტრების წინაშე.
20 მაგრამ ჩვენ არ ვიცნობთ სხვა ღმერთს, ამიტომ გვჯერა, რომ ის არ შეგვძრწუნებს ჩვენ და არც რომელიმე ჩვენს ერს.
21 რადგან თუ ჩვენ ასე მივიჩნევთ, მთელი იუდეა გაპარტახდება და ჩვენი საწმიდარი განიძარცვავს; და ის მოითხოვს მის შეურაცხყოფას ჩვენს პირში.
22 და ჩვენი ძმების ხოცვა-ჟლეტა და ქვეყნის ტყვეობა და ჩვენი სამკვიდროების გაპარტახება მოაქცევს ჩვენს თავზე წარმართებს შორის, სადაც არ უნდა ვიყოთ მონობაში; და ჩვენ ვიქნებით შეურაცხყოფა და შეურაცხყოფა ყველა ჩვენი მფლობელისთვის.
23 რადგან ჩვენი მონობა კეთილგანწყობისთვის არ იქნება მიმართული, არამედ უფალი, ჩვენი ღმერთი, შეურაცხყოფს მას.
24 ამიტომ ახლა, ძმებო, მივცეთ მაგალითი ჩვენს ძმებს, რადგან მათი გული ჩვენზეა დამოკიდებული და საწმიდარი, სახლი და სამსხვერპლო ჩვენზეა დასვენებული.
25 გარდა ამისა, მადლობა გადავუხადოთ უფალს, ჩვენს ღმერთს, რომელიც გვცდის ჩვენ, როგორც ჩვენს მამებს.
26 გაიხსენეთ, რა გაუკეთა აბრაამს და როგორ სცადა ისააკი და რა დაემართა იაკობს სირიის შუამდინარეთში, როცა ინახებოდა ლაბანის ცხვარი, მისი დედის ძმის.
27 რადგანაც არ გამოგვიცდია ცეცხლში, როგორც მათ, მათი გულების გამოსაკვლევად, არც შური იძია ჩვენზე;
28 და უთხრა ოზიასმა: ყველაფერი, რაც თქვი, კეთილ გულით თქვი და ვერავინ იტყვის შენს სიტყვებს.
29 რადგან ეს არ არის პირველი დღე, როცა ვლინდება შენი სიბრძნე; მაგრამ შენი დღეების დასაბამიდან იცოდა მთელმა ხალხმა შენი გონიერება, რადგან კეთილია შენი გულის განწყობა.
30 მაგრამ ხალხს ძალიან სწყუროდა და გვაიძულებდა, მოვქცეულიყავით მათთვის, როგორც ვთქვით, და მოგვეტანა ფიცი, რომელსაც არ დავარღვევთ.
31 ამიტომ ახლა ილოცე ჩვენთვის, რადგან შენ ხარ ღვთისმოსავი ქალი და უფალი გამოგვიგზავნის წვიმას ჩვენი წყლების ასაავსებლად და აღარ დავიღალოთ.
32 მაშინ იუდიტმა უთხრა მათ: მომისმინეთ და მე გავაკეთებ იმას, რაც ყველა თაობაში გადავა ჩვენი ერის შვილებთან.
33 დადგებით ამ ღამით კარიბჭესთან და მე გამოვალ ჩემს მომლოცველთან ერთად;
34 მაგრამ არ იკითხოთ ჩემი საქციელის შესახებ, რადგან არ გამოგიცხადებთ ამას, სანამ არ დასრულდება ის, რასაც ვაკეთებ.
35 მაშინ უთხრეს ოზიასმა და მთავრებმა: წადი მშვიდობით და უფალი ღმერთი იყოს შენს წინაშე, რათა შური იძიო ჩვენს მტრებზე.
36 დაბრუნდნენ კარვიდან და წავიდნენ თავიანთ პალატებში.

თავი 9

1 ჯუდიტი პირზე დაემხო, თავზე ფერფლი დაასხა და ჯვალო ამოაფარა, რომლითაც შემოსეს; და იმ საღამოს საკმევლის დროს იერუსალიმში უფლის სახლში იუდიტმა შესძახა დიდი ხმით და თქვა:
2 უფალო ღმერთო მამაჩემის სიმონისა, რომელსაც შენ მიეცი მახვილი უცხოთა შურისძიების მიზნით, რომელმაც მოახლეს სარტყელი გაუხსნა მის გასაბიძგებლად და აღმოაჩინა თეძო მის შესარცხვენად და დაბინძურდა მისი ქალწულობა მის შეურაცხყოფად; რადგან შენ თქვი: ასე არ იქნება; და მაინც ასე მოიქცნენ:

3 ამიტომ შენ მიეცი მათი მმართველები მოსაკლავად, რათა მათ თავიანთი საწოლი სისხლით შეიღებეს, მოტყუებულებმა და სცემეს მსახურები თავიანთი ბატონებით და ბატონები თავიანთ ტახტებზე;

4 და მისცა მათი ცოლები ნადავლად და მათი ქალიშვილები ტყვედ და მთელი მათი ნადავლები შენს საყვარელ შვილებს შორის გასაყოფად; რომელნიც შეძრწუნებულნი იყვნენ შენი მოშურნეობით და ეზიზღებოდნენ მათი სისხლის დაბინძურებას და გთხოვდნენ დახმარებისთვის: ღმერთო, ღმერთო ჩემო, მომისმინე მეც ქვრივ.

5 რადგან შენ გააკეთე არა მხოლოდ ის, არამედ ის, რაც ადრე დაეცა და რაც მოჰყვა; შენ იფიქრე იმაზე, რაც არის ახლა და რაც იქნება.

6 დიახ, რაც დაადგინე, მზად იყო და თქვი: აჰა, ჩვენ აქ ვართ, რადგან ყველა შენი გზა მომზადებულია და შენი სასამართლოები შენს წინასწარ შეცნობაშია.

7 რადგან, აჰა, ასურელები მრავლდებიან თავიანთი ძალით; ისინი ამაღლდებიან ცხენითა და კაცით; ისინი დიდდებიან თავიანთი ქვეითთა ძალით; ისინი ენდობიან ფარს, შუბს, მშვილდს და სრიალს; და არ იცოდე, რომ შენ ხარ უფალი, რომელიც არღვევს ბრძოლებს: უფალი არის შენი სახელი.

8 ჩამოაგდე მათი ძალა შენს ძალაში და ჩამოაგდე მათი ძალა შენს რისხვაში, რადგან განიზრახეს შენი საკურთხევლის დაბინძურება და კარვის დაბინძურება, სადაც შენი დიდებული სახელია განსვენებული, და მახვილით ჩამოგდება შენი სამსხვერპლო რქა.

9 აჰა, მათი ამპარტავნება და მოავლინე შენი რისხვა მათ თავზე: მომეცი ჩემს ხელში, ქვრივს, ძალა, რომელიც ჩავფიქრდი.

10 ჩემი ბაგეების მოტყუებით დაარტყი მსახურს უფლისწულთან და უფლისწულს მსახურთან: დაანგრიე მათი ღირსება ქალის ხელით.

11 რადგანაც შენი ძალა არ დგას სიმრავლეში და არც შენს ძლიერებაში ძლიერ ადამიანებში, რადგან შენ ხარ დატანჯულთა ღმერთი, დაჩაგრულთა დამხმარე, სუსტთა მხარდამჭერი, დაჩაგრულის მფარველი, უიმედო ადამიანების მხსნელი. .

12 გევედრები, ღმერთო მამაჩემის ღმერთო და ისრაელის სამკვიდროს ღმერთო, ცისა და მიწის უფალო, წყლების შემოქმედო, ყოველი ქმნილების მეფეო, ისმინე ჩემი ლოცვა.

13 და ჩემი ლაპარაკი და მოტყუება მათ ჭრილობად და ჭრილობად აქციეთ, რომლებმაც განიზრახეს სისასტიკე შენი აღთქმისა და შენი წმინდა სახლის წინააღმდეგ, სიონის მწვერვალზე და შენი შვილების საკუთრებაში არსებული სახლის წინააღმდეგ.

14 და აიძულე ყველა ერმა და ტომმა აღიაროს, რომ შენ ხარ მთელი ძალისა და ძლევამოსილების ღმერთი და რომ არ არსებობს სხვა, ვინც იცავს ისრაელის ხალხს შენს გარდა.

თავი 10

1 ამის შემდეგ მან შეწყვიტა ისრაელის ღმერთისადმი ღაღადი და დაასრულა ყველა ეს სიტყვა.

2 ადგა იქ, სადაც დაეცა, დაუძახა თავის მოახლეს და ჩავიდა იმ სახლში, სადაც ცხოვრობდა შაბათსა და დღესასწაულზე.

3 და მოიხადა ჯვალო, რომელიც ეცვა, და მოიხადა ქვრივობის სამოსი, და დაიბანა მთელი სხეული წყლით, და სცხო ძვირფასი მალამო, და შეიკრა თავზე თმა და ჩაიცვა საბურავი. და ჩაიცვა სიხარულის სამოსი, რომლითაც იყო შემოსილი მისი ქმრის მანასეს სიცოცხლეში.

4 და აიღო ფეხზე სანდლები და შემოახვია სამაჯურები, ჯაჭვები, ბეჭდები, საყურეები და მთელი თავისი ორნამენტები, და მამაცურად მოიკიდა თავი, რათა მოეხიბლა ყველა კაცის თვალი, ვინც დაინახავდა მას.

5 შემდეგ მან მისცა თავის მოახლეს ბოთლი ღვინო და ზეთი, და აავსო ტომარა გამომშრალი სიმინდით, ლეღვის ნაჭრებით და კარგი პურით; დაკეცა ეს ყველაფერი და დადო მასზე.

6 ასე გავიდნენ ბეთულიის ქალაქის კარიბჭისკენ და იპოვეს იქ მდგარი ოზიასი და ქალაქის ძველები, ჩაბრისი და ჩარმისი.

7 და როცა დაინახეს, რომ სახე შეეცვალა და სამოსი გამოიცვალა, ძალიან გაუკვირდათ მის სილამაზეს და უთხრეს მას.

8 ღმერთი, ჩვენი მამა-პაპის ღმერთი მოგცემთ წყალობას და აღასრულეთ თქვენი საქმეები ისრაელის ძეების სადიდებლად და იერუსალიმის ამაღლებისთვის. შემდეგ ისინი თაყვანს სცემდნენ ღმერთს.

9 და მან უთხრა მათ: ბრძანეთ, რომ გამიღონ ქალაქის კარიბჭეები, რათა გამოვიდე, რათა აღვასრულო ის, რაზეც თქვენ მეუბნებოდით. ამიტომ უბრძანეს ჭაბუკებს, გაეხსნათ მისთვის, როგორც თქვა.

10 და როცა ასე მოიქცნენ, იუდიტი გამოვიდა, ის და მისი მოახლე მასთან ერთად; და ქალაქის კაცები უვლიდნენ მას, სანამ მთიდან არ ჩავიდა, სანამ არ გაიარა ხეობა და ვეღარ ენახა იგი.

11 ასე გავიდნენ პირდაპირ ველზე და შეხვდნენ მას ასურელთა პირველი გუშაგები.

12 წაიყვანა იგი და ჰკითხა: რომელი ხალხის ხარ? და საიდან მოდიხარ? და სად მიდიხარ? ხოლო მან თქვა: მე ვარ ებრაელების ქალი და გავექეცი მათ, რადგან მოგეცემათ დასაღუპავად.

13 და მე მოვდივარ ჰოლოფერნესის, თქვენი ჯარის უფროსი კაპიტანის წინაშე, რათა ჭეშმარიტების სიტყვები გამოვაცხადო; და მე ვუჩვენებ მას გზას, რომლითაც ის წავა და მოიგებს მთელ მთას, ისე, რომ არ დაკარგოს არც ერთი ადამიანის სხეული და სიცოცხლე.

14 ახლა, როცა კაცებმა მოისმინეს მისი სიტყვები და დაინახეს მისი სახე, დიდად გაიკვირვეს მისი სილამაზე და უთხრეს მას:

15 შენ გადაარჩინე შენი სიცოცხლე იმით, რომ იჩქარე ჩასვლა ჩვენი ბატონის წინაშე; ახლა მოდი მის კარავში და ზოგიერთი ჩვენგანი წაგიყვანს, სანამ არ გადაგცემენ მის ხელში.

16 და როცა დადგები მის წინაშე, ნუ გეშინია შენს გულში, არამედ აჩვენე მას შენი სიტყვისამებრ; და კეთილად გევედრება.

17 მაშინ მათგან აირჩიეს ასი კაცი მისა და მისი მოახლის გასაყოლებლად; და მიიყვანეს იგი ჰოლოფერნესის კარავში.

18 მაშინ იყო კრებული მთელ ბანაკში, რადგან მისი მოსვლა ატყდა კარვებს შორის და შემოვიდნენ მას, როგორც იდგა ჰოლოფერნესის კარვის გარეშე, სანამ არ უთხრეს მის შესახებ.

19 და უკვირდათ მისი სილამაზით და აღტაცებულნი იყვნენ ისრაელიანებით მის გამო, და ყველა ეუბნებოდა თავის მეზობელს: ვინ შეურაცხყოფს ამ ხალხს, რომელსაც ჰყავს ასეთი ქალები? რა თქმა უნდა, არ არის კარგი, რომ მათგან ერთი ადამიანი დარჩეს, რომელსაც გაუშვებენ, შესაძლოა მთელი დედამიწა მოატყუოს.

20 და გამოვიდნენ ისინი, ვინც ჰოლოფერნესის მახლობლად იწვნენ, და ყველა მისი მსახური და შეიყვანეს იგი კარავში.

21 ახლა ჰოლოფერნე დაისვენა თავის საწოლზე ტილოების ქვეშ, რომელიც იყო ნაქსოვი მეწამულით, ოქროთი, ზურმუხტითა და ძვირფასი ქვებით.

22 მათ აჩვენეს მას მისი შესახებ; და გამოვიდა თავისი კარვის წინ ვერცხლის ლამპრებით.

23 და როცა ჯუდიტი მივიდა მას და მის მსახურებს, ყველანი გაოცდნენ მისი სახის სილამაზით; და პირქვე დაემხო და თაყვანს სცემდა მის მიმართ.

თავი 11

1 უთხრა მას ჰოლოფერნემ: დედაკაცო, ნუ გეშინია შენს გულში, რადგან მე არასოდეს მივაყენე ზიანი, ვისაც სურს ემსახუროს ნაბუქოდონოსორს, მთელი დედამიწის მეფეს.
2 ამიტომ, შენს ხალხს, რომელიც მთებში ცხოვრობს, ჩემთან რომ არ აანთებინა, შუბს არ აღვმართავდი მათ წინააღმდეგ;
3 მაგრამ ახლა მითხარი, რისთვის გაექცე მათ და მოხვედი ჩვენთან: რადგან დასაცავად მოხვედი; იყავი კარგი, შენ იცხოვრებ ამ ღამეს და შემდგომში:
4 რადგან არავინ დაგაშავებს, მაგრამ კარგად გევედრები, როგორც ამას აკეთებენ მეფე ნაბუქოდონოსორის, ჩემი ბატონის მსახურები.
5 მაშინ იუდიტმა უთხრა მას: მიიღე შენი მსახურის სიტყვები და მიეცი შენს მოახლეს ლაპარაკი შენს წინაშე და მე არ ვაცხადებ სიცრუეს ჩემს ბატონს ამ ღამით.
6 და თუ მიჰყვები შენი მოახლის სიტყვებს, ღმერთი სრულყოფილად მოგიყვანს ამ საქმეს შენთან; და ჩემი ბატონი არ დააკლდება თავის მიზნებს.
7 ცოცხალია მთელი დედამიწის მეფე ნაბუქოდონოსორი და ცოცხალია მისი ძალა, რომელმაც გამოგგზავნა ყოველი ცოცხალი არსების შესანარჩუნებლად, რადგან მას შენთან ერთად არა მხოლოდ ადამიანები ემსახურებიან, არამედ მინდვრის მხეცები და პირუტყვი, და ცის ფრინველები იცოცხლებენ შენი ძალით ნაბუქოდონოსორისა და მთელი მისი სახლის ქვეშ.
8 რადგან ჩვენ მოვისმინეთ შენი სიბრძნისა და შენი პოლიტიკის შესახებ, და მოთხრობილია მთელ დედამიწაზე, რომ შენ ხარ მხოლოდ წარჩინებული მთელ სამეფოში და ძლევამოსილი ცოდნით და მშვენიერი ომის საქმეებში.
9 რაც შეეხება იმ საკითხს, რომელიც აქიორმა თქვა შენს კრებაზე, ჩვენ მოვისმინეთ მისი სიტყვები; რადგან ბეთულიელებმა გადაარჩინეს იგი და უთხრა მათ ყველაფერი, რაც შენ გეთქვა.
10 ამიტომ, უფალო და მმართველო, ნუ სცემენ პატივი მის სიტყვას; ოღონდ ჩადე გულში, რადგან მართალია: ჩვენი ერი არ დაისჯება და მახვილი ვერ სძლევს მათ, თუ არ შესცოდებენ თავიანთ ღმერთს.
11 და ახლა, რომ ჩემი ბატონი არ იყოს დამარცხებული და არ ჩაეშალა თავისი განზრახვა, სიკვდილიც კი დაეცა მათ თავზე და მათმა ცოდვამ დაატყდა თავს, რომლითაც ისინი თავიანთ ღმერთს გააბრაზებენ, როცა გააკეთებენ იმას, რაც არ არის შესაფერისი. შესრულებულია:
12 რადგან მათ აკლდებათ მათი საკვები და მთელი მათი წყალი მწირია, და გადაწყვიტეს ხელი დადონ თავიანთ პირუტყვზე და განზრახული ჰქონდათ მიეღოთ ყველაფერი, რაც ღმერთმა აუკრძალა მათ ჭამა თავისი კანონებით.
13 და გადავწყვიტეთ დახარჯონ ღვინისა და ზეთის მეათედი პირველი ნაყოფი, რომელიც მათ განწმინდეს და დაურიგეს მღვდლებისთვის, რომლებიც მსახურობენ იერუსალიმში ჩვენი ღმერთის წინაშე; რაც არ არის კანონიერი არც ერთი ადამიანისთვის, რამდენადაც ხელით შეხება.
14 რამეთუ გაგზავნეს იერუსალიმში ზოგიერთი, რადგან იქ მცხოვრებნიც ასე მოიქცნენ, რათა სენატისგან ნებართვა მოეტანათ.
15 ახლა, როცა სიტყვას მოუტანენ მათ, მაშინვე შეასრულებენ ამას და მოგეცემათ, რომ განადგურდეთ იმავე დღეს.
16 მაშასადამე, მე შენი მოახლე, ვიცოდი ეს ყველაფერი, გავექეცი მათგან; და ღმერთმა გამომგზავნა შენთან საქმეების შესასრულებლად, სადაც გაოცდება მთელი დედამიწა და ვინც მოისმენს ამას.
17 რადგან შენი მსახური მორწმუნეა და ემსახურება ცის ღმერთს დღედაღამ; ამიტომ, ჩემო ბატონო, მე შენთან დავრჩები და შენი მსახური ღამით გამოვა ველზე და ვლოცულობ ღმერთს და ის მეტყვის, როდის ჩაიდინეს თავიანთი ცოდვები:
18 და მე მოვალ და გაჩვენებ ამას: მაშინ გამოხვალ მთელი შენი ლაშქრით და არავინ იქნება, ვინც წინააღმდეგობას გაგიწევს.
19 და მე წაგიყვან იუდეის შუაგულში, სანამ არ მოხვალ იერუსალიმის წინაშე; და დავდებ შენს ტახტს მის შუაში; და წაიყვანე ისინი, როგორც ცხვრები, რომლებსაც მწყემსი არ ჰყავთ, და ძაღლი ისეც არ გააღებს შენს პირს, რადგან ეს მითხრეს ჩემი წინასწარმეტყველებისამებრ, და გამომიცხადეს, და მე გამომგზავნეს სათქმელად. შენ.
20 მაშინ მისი სიტყვები მოეწონა ჰოლოფერნეს და მის ყველა მსახურს; და მათ უკვირდათ მისი სიბრძნე და თქვეს:
21 არ არსებობს ასეთი ქალი დედამიწის ერთი კიდიდან მეორემდე, როგორც სახის სილამაზისთვის, ისე სიტყვის სიბრძნის გამო.
22 ასევე უთხრა მას ჰოლოფერნემ. ღმერთმა კარგი გააკეთა, რომ გამოგგზავნა ხალხის წინაშე, რათა ძალა იყოს ჩვენს ხელში და განადგურება მათზე, ვინც მსუბუქად აფასებს ჩემს ბატონს.
23 და ახლა შენ ლამაზი ხარ შენს სახეში და მახვილგონივრული შენს სიტყვებში: რა თქმა უნდა, თუ ისე მოიქცევი, როგორც თქვი, შენი ღმერთი იქნება ჩემი ღმერთი და იცხოვრებ მეფე ნაბუქოდონოსორის სახლში და ცნობილი იქნები მთელში. დედამიწა.

თავი 12

1 შემდეგ მან ბრძანა, შეიყვანოთ იგი, სადაც მისი თეფში იყო დადებული; და უბრძანა, მოემზადებინათ მისთვის მისი საკუთარი კერძები და დალევა თავისი ღვინისგან.
2 და იუდიტმა თქვა: მე არ ვჭამ მისგან, რომ დანაშაული არ იყოს, მაგრამ მომიწევს მომტანი.
3 მაშინ ჰოლოფერნემ უთხრა მას: თუ შენი ნება არ არის, როგორ მოგცეთ მსგავსი? რამეთუ არავინ იყოს ჩვენთან შენი ერიდან.
4 მაშინ უთხრა მას იუდიტმა, როგორც ცოცხალია შენი სული, ჩემო ბატონო, შენმა მხევალმა არ დახარჯოს ის, რაც მე მაქვს, სანამ უფალი ჩემი ხელით დაამუშავებს იმას, რაც მან დაადგინა.
5 მაშინ ჰოლოფერნეს მსახურებმა შეიყვანეს იგი კარავში და დაიძინა შუაღამემდე და ადგა, როცა დილის გუშაგობა იყო.
6 და გაგზავნა ჰოლოფერნესთან და გადაარჩინა: ახლა ჩემმა ბატონმა უბრძანოს, რომ შენი მხევალი წავიდეს სალოცავად.
7 მაშინ ჰოლოფერნესმა უბრძანა თავის მცველს, რომ არ დაეტოვებინათ იგი; ასე დარჩა იგი ბანაკში სამი დღე და ღამით გავიდა ბეთულიის ველზე და დაიბანა თავი წყლის წყაროში ბანაკთან.
8 და როცა გამოვიდა, ევედრებოდა ისრაელის უფალს, ღმერთს, გაემართა მისი გზა მისი ხალხის შვილების აღსაზრდელად.
9 შემოვიდა სუფთად და დარჩა კარავში, სანამ საღამოს არ შეჭამდა თავის ხორცს.
10 და მეოთხე დღეს ჰოლოფერნემ მხოლოდ თავის მსახურებს გაუმართა ნადიმი და არც ერთ მსახურს არ დაუძახა ბანკეტზე.
11 მაშინ უთხრა მან ბაგოას საჭურისს, რომელსაც ევალებოდა ყველაფერი, რაც ჰქონდა: წადი ახლა და დაარწმუნე ეს ებრაელი ქალი, რომელიც შენთანაა, რომ მოვიდეს ჩვენთან და ჭამოს და დალიოს ჩვენთან.
12 რადგან, აჰა, სირცხვილი იქნება ჩვენი პიროვნებისთვის, თუ გავუშვებთ ასეთ ქალს, რომელიც არ გვყავს მისი თანამგზავრი; რადგან თუ ჩვენ მას არ მივაპყრობთ, ის დაგვცინის ჩვენთან.

13 მაშინ წავიდა ბაგოასი ჰოლოფერნეს თანდასწრებიდან და მივიდა მასთან და უთხრა: ნუ შეგეშინდებათ ამ მშვენიერ ქალს ჩემს ბატონთან მისვლა და მის წინაშე პატივისცემა, ღვინო დალევა, ჩვენთან ერთად მხიარულება და ეს დღე ნაბუქოდონოსორის სახლში მომსახურე ასურელთა ერთ-ერთ ასულად აქცია.
14 ჰრქუა მას იუდიტმა: ვინ ვარ მე ახლა, რომ მოვიმარჯვო ჩემს ბატონს? რა თქმა უნდა, რასაც მას მოეწონება, მე მალე გავაკეთებ და ეს იქნება ჩემი სიხარული ჩემი სიკვდილის დღემდე.
15 ამიტომ ადგა, შეიმოსა თავისი სამოსი და მთელი თავისი ქალის სამოსი, და წავიდა მისი მოახლე და დაასხა მიწაზე რბილი ტყავი ჰოლოფერნესის წინააღმდეგ, რომელიც ბაგოასისგან მიიღო ყოველდღიური გამოყენებისთვის, რათა დამჯდარიყო და. ჭამე მათზე.
16 ახლა, როცა ჯუდიტი შევიდა და დაჯდა, ჰოლოფერნესი გული აუტყდა მასთან და გონება შეძრა და დიდად მოისურვა მისი კომპანია; რამეთუ ელოდა დროს მის მოტყუებას იმ დღიდან, როცა დაინახა.
17 მაშინ უთხრა მას ჰოლოფერნესმა: დალიე ახლა და გაიხარე ჩვენთან ერთად.
18 თქვა იუდიტმა: ახლა დავლევ, ჩემო ბატონო, რადგან ჩემი სიცოცხლე დღეს უფრო გადიდებულია ჩემში, ვიდრე ჩემი დაბადებიდან.
19 მაშინ აიღო, შეჭამა და დალია მის წინაშე, რაც მოამზადა მისმა მოახლემ.
20 და ჰოლოფერნესი ძალიან მოეწონა მას და დალია იმაზე მეტი ღვინო, ვიდრე დალია ერთ დღეში დაბადებიდან.

თავი 13

1 საღამოს რომ დადგა, მისმა მსახურებმა სასწრაფოდ წავიდნენ და ბაგოასმა კარავი დახურა გარეთ და გაათავისუფლა ოფიციანტები თავისი ბატონის თვალწინ; და წავიდნენ თავიანთ საწოლებში, რადგან ყველა დაღლილი იყო, რადგან დიდი იყო დღესასწაული.
2 და დარჩა იუდიტი კარავში მარტო და ჰოლოფერნე იწვა თავის საწოლზე, რადგან ღვინით იყო სავსე.
3 ახლა ჯუდიტმა თავის მოახლეს უბრძანა, დადგეს საძინებლის გარეშე და დაელოდო მას. გამოვიდა, როგორც ყოველდღიურად, რადგან თქვა, რომ წავიდოდა თავის ლოცვებზე და იმავე მიზნით ესაუბრა ბაგოასს.
4 ყველანი წავიდნენ და საწოლში არავინ დარჩა, არც პატარა და არც დიდი. მაშინ იუდიტმა, რომელიც თავის საწოლთან იდგა, გულში თქვა: უფალო, ყოველი ძლევამოსილი ღმერთო, შეხედე ამ საჩუქარს ჩემს ხელებს იერუსალიმის ამაღლებისთვის.
5 ახლა არის დრო, დაეხმარო შენს მემკვიდრეობას და აღასრულო შენი საქმეები ჩვენს წინააღმდეგ აღმართული მტრების განადგურებამდე.
6 შემდეგ იგი მივიდა საწოლის სვეტთან, რომელიც ჰოლოფერნესის თავთან იყო, და იქიდან ჩამოიღო მისი სამოსი.
7 და მიუახლოვდა მის საწოლს, დაიჭირა თავის თმა და თქვა: გამაძლიერე, უფალო, ისრაელის ღმერთო, დღეს.
8 და ორჯერ დაარტყა კისერზე მთელი ძალით და წაართვა თავი მას.
9 და ჩამოაგდო მისი სხეული საწოლიდან და ჩამოაგდო ტილო სვეტებიდან; გამოვიდა და მისცა ჰოლოფერნეს თავი თავის მოახლეს;
10 და ჩადო იგი ხორცის ტომარაში: ასე რომ, ისინი ორივე ერთად წავიდნენ ლოცვისთვის მათი ჩვეულებისამებრ: და როცა გაიარეს ბანაკი, შემოიარეს ველი, ავიდნენ ბეთულიას მთაზე და მივიდნენ მის კარიბჭესთან.
11 მაშინ შორიდან უთხრა იუდიტმა კარიბჭის დარაჯებს: გააღეთ, გააღეთ კარი: ღმერთი, ჩვენი ღმერთი, ჩვენთანაა, რათა აჩვენოს თავისი ძალა ჯერ კიდევ იერუსალიმში და თავისი ძალები მტრის წინააღმდეგ, როგორც მას აქვს. შესრულებულია ამ დღეს.
12 როცა მისი ქალაქის კაცებმა გაიგონეს მისი ხმა, სასწრაფოდ ჩასულიყვნენ თავიანთი ქალაქის კარიბჭესთან და დაუძახეს ქალაქის უხუცესებს.
13 და მაშინ გაიქცნენ ყველანი ერთად, პატარებიც და დიდებიც, რადგან მათთვის უცნაური იყო მისი მოსვლა: გააღეს კარიბჭე და მიიღეს ისინი და აანთეს ცეცხლი შუქისთვის და დადგნენ ირგვლივ.
14 მაშინ მან უთხრა მათ დიდი ხმით: დიდება, დიდება ღმერთს, დიდება ღმერთს, მე ვამბობ, რადგან მან არ წაართვა თავისი წყალობა ისრაელის სახლს, არამედ გაანადგურა ჩვენი მტრები ჩემი ხელით ამ ღამით.
15 მან ამოიღო თავი ჩანთიდან, აჩვენა და უთხრა მათ: აჰა, ჰოლოფერნესის თავი, ასურის არმიის მთავარი კაპიტანი, და აჰა, ტილო, სადაც ის ნასვამ მდგომარეობაში იწვა; და უფალმა სცა იგი ქალის ხელით.
16 ცოცხალია უფალი, რომელმაც დამიფარა ჩემს გზაზე, რომლითაც წავედი, ჩემმა სახემ მოატყუა იგი მის განადგურებამდე, და მაინც არ ჩაუდენია ჩემთან ცოდვა, რომ შემარცხვინა და შემარცხვინა.
17 მაშინ მთელი ხალხი საოცრად განცვიფრდა, თაყვანი სცემდა ღმერთს და ერთხმად ამბობდა: კურთხეული ხარ, ღმერთო ჩვენო, რომელმაც დღეს გაანადგურა შენი ხალხის მტრები.
18 მაშინ უთხრა ოზიასმა მას: ასულო, კურთხეული ხარ შენ უზენაესი ღმერთისაგან ყველა ქალზე დედამიწაზე; და კურთხეულ იყოს უფალი ღმერთი, რომელმაც შექმნა ცა და ქვეყანა, რომელმაც მოგმართა შენი მტერთა თავკაცის მოკვეთა.
19 ამისთვის შენი ნდობა არ ჩამოშორდება ადამიანთა გულს, რომლებსაც მარადიულად ახსოვს ღვთის ძალა.
20 და ღმერთმა მოგაბრუნოს ეს ყველაფერი სამუდამო სადიდებლად, რომ გესტუმროს სიკეთეში, რადგან შენ არ დაზოგე შენი სიცოცხლე ჩვენი ერის გასაჭირისთვის, არამედ შური იძიე ჩვენი დაღუპვისთვის, სწორ გზაზე დადიხარ ჩვენი ღმერთის წინაშე. და მთელმა ხალხმა თქვა; ასე იყოს, ასე იყოს.

თავი 14

1 მაშინ იუდიტმა უთხრა მათ: მომისმინეთ ახლა, ჩემო ძმებო, და აიღეთ ეს თავი და დაკიდეთ თქვენი კედლების უმაღლეს ადგილას.
2 და როგორც კი გაჩნდება დილა და მზე ამოვა დედამიწაზე, აიღეთ ყველამ თავისი იარაღი და გამოდით ყველა ვაჟკაცი ქალაქიდან და დააყენეთ მათზე კაპიტანი, თითქოს გინდათ. ჩადით მინდორში ასურელთა გუშაგებისკენ; მაგრამ არ ჩამოხვიდე.
3 შემდეგ ისინი აიღებენ თავიანთ აბჯარს და შევლენ თავიანთ ბანაკში, წამოაყენონ ასურის ჯარის კაპიტანები და გაიქცევიან ჰოლოფერნესის კარავში, მაგრამ ვერ იპოვიან მას; მაშინ შიში დაეცემა მათ და ისინი შენი პირისპირ გაიქცევა.
4 ასე რომ, თქვენ და ყველა, ვინც ცხოვრობს ისრაელის სანაპიროზე, დაედევნეთ მათ და დაამხობთ მათ წასვლისას.
5 მაგრამ სანამ ამას გააკეთებ, დამიძახე აქიორ ამონიელი, რათა მან დაინახოს და იცოდეს ის, ვინც აბუჩად აგდებდა ისრაელის სახლს და გამოგზავნა ის ჩვენთან, როგორც ეს იყო თავის სიკვდილამდე.

6 დაუძახეს აქიორს ოზიასის სახლიდან; და როცა მივიდა და დაინახა თავი ჰოლოფერნეს კაცის ხელში ხალხის კრებულში, პირქვე დაემხო და სული დაეცა.
7 მაგრამ როცა იპოვეს იგი, დაეცა იუდიტს, თაყვანს სცემდა მას და თქვა: კურთხეული ხარ იუდას ყველა კარავში და ყველა ერში, რომელნიც გაოცდებიან შენი სახელის მოსმენით.
8 ახლა მითხარი ყველაფერი, რაც გააკეთე ამ დღეებში. მაშინ იუდიტმა აუწყა მას ხალხში ყველაფერი, რაც მან გააკეთა, გამოსვლის დღიდან იმ საათამდე, რაც მან უთხრა მათ.
9 და როცა მან ლაპარაკი შეწყვიტა, ხალხი ხმამაღლა აყვირდა და მხიარული ხმაური გამოუშვა მათ ქალაქში.
10 და როცა აქიორმა დაინახა ყველაფერი, რაც გააკეთა ისრაელის ღმერთმა, ძლიერ ირწმუნა ღმერთი და წინადაცვეთა თავისი წინამორბედის ხორცი და შეუერთდა ისრაელის სახლს დღემდე.
11 და როგორც კი გათენდა, მათ კედელზე ჩამოკიდეს ჰოლოფერნესის თავი და ყველამ აიღო თავისი იარაღი და ისინი ზანდებით გავიდნენ მთის სრუტეში.
12 მაგრამ ასურელებმა რომ დაინახეს ისინი, გაუგზავნეს თავიანთ წინამძღოლებს, რომლებიც მივიდნენ თავიანთ კაპიტანებთან და ტრიბუნასთან და თითოეულ მათგანთან.
13 მივიდნენ ჰოლოფერნესის კარავში და უთხრეს მას, ვინც იყო პასუხისმგებელი მის ყველა საქმეზე: გამოფხიზლდი, ჩვენო ბატონო, რადგან გაბედულები იყვნენ მონები, რომ ჩამოვიდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად, რათა სრულიად განადგურდნენ.
14 წავიდა ბაგოასში და დააკაკუნა კარვის კარზე; რადგან ეგონა, რომ ჯუდითთან ეძინა.
15 მაგრამ რადგან არავინ უპასუხა, გააღო იგი, შევიდა საწოლში და დახვდა იატაკზე მკვდარი და თავი ჩამოართვეს.
16 ამიტომ ტიროდა დიდი ხმით, ტირილით, კვნესით და ძლიერი ძახილით და დახია თავისი სამოსი.
17 მას შემდეგ, რაც შევიდა კარავში, სადაც იუდით ცხოვრობდა, და როცა ვერ იპოვა იგი, გადახტა ხალხისკენ და შესძახა:
18 ეს მონები ღალატად მოიქეცით; ებრაელთა ერთმა ქალმა შეარცხვინა მეფე ნაბუქოდონოსორის სახლი, რადგან, აჰა, ჰოლოფერნე დევს მიწაზე უთავო.
19 ეს სიტყვები რომ გაიგეს ასურელთა ჯარის კაპიტნებმა, გაიხეხეს ხალათი და საოცრად შეწუხდნენ გონება, და იყო ტირილი და ძალიან დიდი ხმაური მთელ ბანაკში.

თავი 15

1 კარვებში მყოფებმა რომ გაიგონეს, გაოცდნენ, რაც მოხდა.
2 და შიში და კანკალი დაეცა მათზე, ისე, რომ ვერავინ გაბედა დარჩენა თავისი მეზობლის თვალწინ, მაგრამ გამორბოდნენ ყველანი და გაიქცნენ ველზე და მთიან მხარეში.
3 ბეთულიას ირგვლივ მთებში დაბანაკებულებიც გაიქცნენ. მაშინ ისრაელის ძეები, ყოველი მათ შორის მეომარი, გამოეშურნენ მათზე.
4 მაშინ გაგზავნა ოზიასი ბეტომასთემში, ბებაიში, ჩობაიში, კოლაში და ისრაელის ყველა სანაპიროზე, რათა ეთქვათ მომხდარის შესახებ, და ყველამ გამოძვრეს თავიანთი მტრები, რათა გაენადგურებინათ ისინი.
5 ეს რომ გაიგეს ისრაელის ძეებმა, ყველანი ერთი თანხმობით დაესხნენ მათ და დახოცეს ისინი ჩობაიში; ასევე ისინიც, რომლებიც მოვიდნენ იერუსალიმიდან და მთელი მთიანეთიდან, (რადგან ადამიანებმა უთხრეს მათ, რაც მოხდა. მათი მტრების ბანაკში) და გალაადსა და გალილეაში მყოფნი დიდი ხოცვა-ჟლეტით დაედევნენ მათ, სანამ დამასკოსა და მის საზღვრებს არ გასცდნენ.
6 და ბეთულიაში მცხოვრები ნარჩენები დაეცა ასურის ბანაკს და გაანადგურა ისინი და ძალიან გამდიდრდა.
7 და ისრაელის ძეებს, რომლებიც დაბრუნდნენ სასაკლაოდან, ჰქონდათ დარჩენილი; და სოფლებმა და ქალაქებმა, რომელნიც იყვნენ მთასა და ველზე, ბევრი ნადავლი მიიღეს, რადგან სიმრავლე იყო ძალიან დიდი.
8 მაშინ მღვდელმთავარი იოაკიმე და ისრაელის ძეთა უხუცესები, რომლებიც ცხოვრობდნენ იერუსალიმში, მივიდნენ, რათა ეხილათ ის სიკეთე, რაც ღმერთმა აჩვენა ისრაელს, ენახათ იუდიტი და მიესალმნენ მას.
9 და როცა მივიდნენ მასთან, ერთბაშად აკურთხეს იგი და უთხრეს: შენ ხარ იერუსალიმის ამაღლება, შენ ხარ ისრაელის დიდი დიდება, შენ ხარ ჩვენი ერის დიდი სიხარული.
10 ეს ყველაფერი შენი ხელით გააკეთე, ბევრი სიკეთე გაუკეთე ისრაელს და ღმერთს მოეწონა ეს: კურთხეული იყავი ყოვლისშემძლე უფლისგან უკუნისამდე. და მთელმა ხალხმა თქვა: ასეც იყოს.
11 და ხალხმა გაანადგურა ბანაკი ოცდაათი დღის განმავლობაში: და მისცეს იუდიტ ჰოლოფერნესს მისი კარავი და მთელი მისი თეფში, საწოლი, ჭურჭელი და მთელი მისი ნივთები. მან აიღო და დადო თავის ჯორზე; და მოამზადა მისი ურმები და დადო მასზე.
12 მაშინ გაიქცნენ ყველა ისრაელის ქალები მის სანახავად, აკურთხეს იგი და იცეკვეს მათ შორის, აიღო ტოტები ხელში და მისცა თავისთან მყოფ ქალებს.
13 და დაუსვეს ზეთისხილის გვირგვინი მას და მის მსახურს, რომელიც მასთან იყო, და წავიდა მთელი ხალხის წინაშე საცეკვაოდ, ყველა ქალს მიჰყავდა; და ისრაელის ყველა მამაკაცი მიჰყვებოდა თავიანთ საჭურველს გირლანდებითა და სიმღერებით. მათ პირში.

თავი 16

1 იუდიტმა დაიწყო ამ სამადლობლობის გალობა მთელ ისრაელში და მთელი ხალხი მღეროდა მის შემდეგ ამ სადიდებელ სიმღერას.
2 და იუდიტმა თქვა: დაუწყე ჩემს ღმერთს ტამბრებით, უმღერე ჩემს უფალს ციმბალებით; შეასრულე მას ახალი ფსალმუნი: ამაღლე იგი და მოუხმე მის სახელს.
3 რადგან ღმერთი არღვევს ბრძოლებს, რადგან ბანაკებს შორის ხალხში მან მიხსნა ჩემი მდევნელის ხელიდან.
4 ასურმა ჩრდილოეთიდან გამოვიდა მთებიდან, მოვიდა თავისი ათი ათასი ჯარით, სიმრავლე, რომელმაც შეაჩერა ნიაღვრები და მათმა მხედრებმა დაფარეს ბორცვები.
5 ის ტრაბახობდა, რომ დაწვავდა ჩემს საზღვრებს, დახოცავდა ჩემს ჭაბუკებს მახვილით, დაარტყამდა მწოვ ბავშვებს მიწაზე და ჩემს ჩვილებს ნადავლად და ჩემს ქალწულებს ნადავლად.
6 მაგრამ ყოვლისშემძლე უფალმა გაუცრუა ისინი ქალის ხელით.
7 რადგან ძლევამოსილი არ წაიქცა ჭაბუკებთან, არც ტიტანების ვაჟებმა დაარტყეს მას და არც მაღალი გიგანტები დაუყენეს მას, მაგრამ მერარის ასულმა იუდიტმა დაასუსტა იგი თავისი სახის სილამაზით.
8 მან გაიხადა თავისი ქვრივობის სამოსი ისრაელში დაჩაგრულთა ამაღლებისთვის, და სცხო სახე ნელსაცხებლით, შეკრა თმა საბურავში და აიღო სელის სამოსელი მის მოსატყუებლად.
9 მისმა სანდლებმა თვალები ააფეთქეს, მისმა სილამაზემ გონება დაატყვევა და ფეშენმა კისერზე გაიარა.
10 სპარსელები შეძრწუნდნენ მისი გამბედაობით, მიდიელები კი შეშინდნენ მისი სიმტკიცით.

11 მაშინ ჩემი გაჭირვებული ყვიროდა სიხარულისგან და ჩემი უძლურები ხმამაღლა ტიროდნენ; მაგრამ გაოგნებულნი იყვნენ: ამათ აღიმაღლეს ხმა, მაგრამ დაემხო.
12 ქალწულების ძეებმა გაჭრეს ისინი და დაჭრეს ისინი, როგორც გაქცეულთა შვილები: დაიღუპნენ უფლის ბრძოლაში.
13 მე ვუმღერებ უფალს ახალ სიმღერას: უფალო, შენ ხარ დიდი და დიდებული, მშვენიერი ძალით და უძლეველი.
14 დაე, ყველა ქმნილებამ გემსახუროს: რადგან შენ თქვი და ისინი შექმნეს, შენ გააგზავნე შენი სული და მან შექმნა ისინი, და ვერავინ შეძლებს წინააღმდეგობა გაუწიოს შენს ხმას.
15 რადგან მთები წყლებით გადაიძვრება, კლდეები ცვილივით დნება შენს წინაშე, მაგრამ შენ მოწყალე ხარ შენი მოშიშების მიმართ.
16 რადგან ყოველგვარი მსხვერპლი ძალიან ცოტაა შენთვის ტკბილი სურნელისთვის და მთელი ქონი არ არის საკმარისი შენი დასაწვავი შესაწირავად;
17 ვაი იმ ერებს, რომლებიც აღდგებიან ჩემი ნათესავების წინააღმდეგ! უფალი ყოვლისშემძლე შურს იძიებს მათზე განკითხვის დღეს, მათ ხორცში ცეცხლი და მატლები ჩადებს; და შეიგრძნობენ მათ და იტირებენ სამუდამოდ.
18 როგორც კი შევიდნენ იერუსალიმში, თაყვანი სცეს უფალს; და როგორც კი განიწმინდა ხალხი, შესწირეს თავისი დასაწვავი შესაწირავი, უფასო შესაწირავი და ძღვენი.
19 იუდიტმა ასევე მიუძღვნა ჰოლოფერნესის მთელი ნივთი, რომელიც ხალხმა მისცა მას, და მისცა ტილო, რომელიც მან თავისი საწოლიდან ამოიღო, საჩუქრად უფალს.
20 ასე განაგრძო ხალხი ქეიფს იერუსალიმში საკურთხევლის წინ სამი თვის განმავლობაში და იუდიტი დარჩა მათთან.
21 ამ დროის შემდეგ ყველა დაბრუნდა თავის სამკვიდროში, ხოლო იუდიტი წავიდა ბეთულიაში და დარჩა თავის საკუთრებაში და თავის დროზე იყო პატივცემული მთელ ქვეყანაში.
22 და ბევრს სურდა იგი, მაგრამ არავინ იცნობდა მას მთელი სიცოცხლის განმავლობაში, მას შემდეგ, რაც მისი ქმარი მენასე გარდაიცვალა და შეიკრიბა თავის ხალხთან.
23 მაგრამ იგი სულ უფრო და უფრო იზრდებოდა პატივისცემით და დაბერდა ქმრის სახლში, ასხუთი წლის იყო და გაათავისუფლა მისი მოახლე; ასე მოკვდა ბეთულიაში და დამარხეს იგი ქმრის მენასეს გამოქვაბულში.
24 და ისრაელის სახლი გლოვობდა მასზე შვიდი დღის განმავლობაში: და სიკვდილამდე დაურიგა თავისი საქონელი ყველა მათ, ვინც მის ქმარს მენასეს უახლოეს ნათესავებთან ჰყავდა და მის ნათესავებთან ყველაზე ახლოს მყოფთ.
25 და არავინ იყო, ვინც აღარ აშინებდა ისრაელის ძეებს იუდითის დღეებში და არც მისი სიკვდილიდან დიდი ხნის შემდეგ.

დამატებები ესთერისთვის

დამატებები ესთერისთვის

თავი 10

4.მაშინ მარდოქეოსმა თქვა:
ღმერთმა მოიმოქმედა ეს
ყველაფერი.
5რადგან მახსოვს სიზმარი,
რომელიც ამ ამბებთან
დაკავშირებითვნახე და
არაფერი ჩავარდნილა.
6პატარა წყარომდინარედ
იქცა და იყო ნათელი,მზე და
ბევრი წყალი.ეს მდინარე
ესთერია,რომელიც მეფემ
ცოლად შეირთო და დედოფალი
გახადა.
7და ორი დრაკონი ვარმე და
ამანი.
8და ერები შეიკრიბნენ
იუდეველთა სახელის
გასაქარწყლებლად.
9ჩემი ერი კი ეს ისრაელია,
რომელმაც ღმერთს შეჰღაღადა
და გადარჩა,რადგან უფალმა
იხსნა თავისი ხალხი და
უფალმა გვიხსნა ყველა ამ
ბოროტებისგან და ღმერთმა
მოახდინა ნიშნები და დიდი
სასწაულები,რაც წარმართებს
შორის არ მომხდარა.
10ამიტომ მან ორი წილი დადო:
ერთი ღვთის ხალხისთვის და
მეორე ყველა წარმართისთვის.
11და ეს ორი წილი დადგა
განკითხვის საათში,ჟამსა
და დღეს,ღვთის წინაშე ყველა
ერს შორის.
12ასე გაიხსენა ღმერთმა
თავისი ხალხი და გაამართლა
თავისი მემკვიდრეობა.
13ამიტომ იქნება მათთვის ეს
დღეები ადარის თვეში,იმავე
თვის მეთოთხმეტე და
მეთხუთმეტე დღეს,შეკრებით,
სიხარულითა და ლხინით ღვთის
წინაშე,თაობიდან თაობამდე,
მის ხალხში,უკუნისამდე.

თავი 11

1პტოლემეოსისა და
კლეოპატრას მეფობის მეოთხე
წელს,დოსითეოსმა,რომელიც
თავს მღვდელსა და ლევიანს
უწოდებდა,და მისმა შვილმა,
პტოლემეოსმა,მოიტანეს
ფურიმის ეს ეპისტოლე,
რომელიც,მათი თქმით,იგივე
იყო და რომ ლისიმაქემ,
პტოლემეოსის ძემ,რომელიც
იერუსალიმში იმყოფებოდა,
განმარტა იგი.
2.დიდი არტაქსერქსეს
მეფობის მეორე წელს,
ნისანის თვის პირველ დღეს,
სიზმარი ნახა მარდოქეოსმა,
იაიროსის ძემ,სემეის ძემ,
კისაის ძემ,ბენიამინის
ტომიდან.
3.რომელიც იუდეველი იყო და
სუსაში ცხოვრობდა,დიდებული
კაცი და მეფის კარზე
მსახური.
4ისიც ერთ-ერთი იყო იმ
ტყვეთაგან,რომლებიც
ბაბილონის მეფე
ნაბუქოდონოსორმა
იერუსალიმიდან იუდეის მეფე
იექონიასთან ერთად
წაიყვანა;და აი,მისი
სიზმარი:
5აჰა,ხმაური,ჭექა-ქუხილი,
მიწისძვრები და ხმაურობა
ქვეყანაში.
6და აჰა,ორი დიდი დრაკონი
გამოვიდა საბრძოლველად
მზად და მათი ყივილი დიდი
იყო.
7და მათ ძახილზე ყველა ერი
მზად იყო საბრძოლველად,
რათა მართალი ხალხის
წინააღმდეგ ებრძოლათ.
8და აჰა,დღე სიბნელისა და
წყვდიადისა,გასაჭირისა და
ტანჯვისა,გასაჭირისა და
დიდი შფოთისა დედამიწაზე.
9და მთელი მართალი ერი
შეშფოთებული იყო,საკუთარი
ბოროტების შიშით და
დაღუპვის პირას იყო.
10შემდეგ მათ ღმერთს
შეჰღაღადეს და მათ ძახილზე,
თითქოს პატარა წყაროდან,
დიდი წარღვნა მოხდა,უხვი
წყალი.
11.ნათელი და მზე ამოვიდა და
ამაღლდნენ მდაბალნი და
შთანთქეს დიდებულნი.
12.როდესაც მარდოქეოსი,
რომელმაც ეს სიზმარი იხილა
და რაც ღმერთმა გადაწყვიტა,
გაიღვიძა,მას ეს სიზმარი
ახსოვდა და ღამემდე
ნამდვილად სურდა მისი
გაგება.

თავი 12

1მარდოქეოსმა ეზოში
დაისვენა გაბათასთან და
თარასთან,მეფის ორ

საჭურისთან და სასახლის
მცველებთან ერთად.
2მან გაიგო მათი
განზრახვები,გამოიკვლია
მათი განზრახვები და შეიტყო,
რომ ისინი მეფე
არტაქსერქსეს წინააღმდეგ
ხელის აღებას აპირებდნენ;
ამიტომ მეფეს ეს დაამტკიცა.
3შემდეგ მეფემ დაკითხა ორი
საჭურისი და,როგორც კი
აღიარეს,დაახრჩვეს.
4მეფემ ეს ყველა ფერი
ჩანაწერი გააკეთა და
მარდოქეოსმაც დაწერა ამის
შესახებ.
5მეფემ მარდოქეოსს უბრძანა,
სამეფო კარზე ემსახურა და
ამისთვის დააჯილდოვა კიდეც.
6.ამანმა,ამადათოს აგაგელის
ძემ,რომელიც მეფის წინაშე
დიდ პატივსაცემად
სარგებლობდა,მეფის ორი
საჭურისის გამო
მარდოქეოსისა და მისი
ხალხის შეურაცხყოფა
მოინდომა.

თავი 13

1.წერილების ასლი ასეთი იყო:
დიდი მეფე არტაქსერქსე წერს
ამას მის ქვეშევრდომ
მთავრებსა და მმართველებს
ინდოეთიდან ეთიოპიამდე,ას
ოცდაშვიდი პროვინციის.
2ამის შემდეგ მრავალი ერის
მბრძანებელი გავხდი და მთელ
მსოფლიოზე ვბატონობდი,არ
ვიამაყებდი ჩემი
ძალაუფლებით,არამედ
ყოველთვის
სამართლიანობითა და რბილად
ვიქცეოდი.გადავწყვიტე,
ჩემი ქვეშევრდომები
მუდმივად მშვიდ ცხოვრებაში
დამემკვიდრებინა,ჩემი
სამეფო კი მშვიდობიანი
გამხდარიყო და უკიდურესი
საზღვრებისკენ
გადასასვლელად ღია
გამხდარიყო,რათა აღმედგინა
მშვიდობა,რომელიც ყველა
ადამიანს სურს.
3როდესაც ჩემს მრჩევლებს
ვკითხე,როგორ შეიძლებოდა
ამის განხორციელება,ამან,
რომელიც ჩვენს შორის
სიბრძნით გამოირჩეოდა,
დამტკიცებული იყო თავისი
მუდმივი კეთილი ნებითა და
ურყევი ერთგულებით და
სამეფოში მეორე ადგილის
დაკავების პატივი ჰქონდა,
4გამოგვიცხადა,რომ
მსოფლიოს ყველა ხალხში იყო
მიმოფანტული ერთი ბოროტი
ხალხი,რომელსაც ყველა ერის
საწინააღმდეგო კანონები
ჰქონდა და გამუდმებით
ზიზღით ეპყრობოდა მეფეთა
მცნებებს,ამიტომ ჩვენი
სამეფოების გაერთიანება,
რომელიც ჩვენ საპატიოდ
გვქონდა განზრახული,ვერ
განხორციელდება.
5.რადგან ჩვენ გვესმის,რომ
მხოლოდ ეს ხალხია
გამუდმებით ყველა
ადამიანის წინააღმდეგ,
განსხვავდება მათი
კანონების უცნაური მანერით
და ბოროტად მოქმედებს ჩვენს
სახელმწიფოზე,სჩადის
ყველანაირ ბოროტებას,რათა
ჩვენი სამეფო მტკიცედ არ
დამკვიდრდეს.
6ამიტომ ვბრძანებთ,რომ
ყველა,ვინც ამანის მიერ
იქნება წერილობით
დანიშნული,რომელიც ჩვენს
შემდეგ არის დანიშნული
ამანის მიერ,მათი ცოლ-
შვილით განადგურდეს
მტრების მახვილით,
ყოველგვარი დაწყალებისა და
საცოდაობის გარეშე,
მიმდინარე წლის მეთორმეტე
თვის,ადარის,მეთოთხმეტე
დღეს.
7რათა ერთ დღეს ძალადობით
შევიდნენ საფლავში ისინი,
ვინც ძველად და ახლაც
ბოროტები არიან და ასე
მოაგვარონ ჩვენი საქმეები
სამუდამოდ და უპრობლემოდ.
8მაშინ მარდოქეოსმა
გაიხსენა უფლის ყველა საქმე
და ლოცვა შესწირა მას.
9.და ამბობდა:უფალო,უფალო,
მეფეო ყოვლისშემძლეო,
რადგან მთელი მსოფლიო შენს
ხელშია და თუ ისრაელის ხსნა
დაისახე,არავინაა,ვინც
შენს წინააღმდეგ წავა.
10რადგან შენ შეჰქმენი ცა და
მიწა და ყველა საოცრება,რაც
ცის ქვეშ არის.
11შენ ხარ ყველაფრის
მბრძანებელი და ვერავინ
შეძლებს შენს
წინააღმდეგობის გაწევას,
რომელიც ხარ უფალი.

12შენ ყველაფერი იცი და შენ
იცი, უფალო, რომ არც ზიზღის,
არც სიამაყის და არც
დიდების სურვილის გამო არ
დავმდაბლდი ამაყი ამანის
წინაშე.
13რადგან ისრაელის
ხსნისთვის კეთილი ნებით
შემეძლო მისი ფეხის
ტერფებისთვის კოცნაც კი
დამესმინა.
14მაგრამ ეს იმიტომ
გავაკეთე, რომ კაცობრივი
დიდება ღვთის დიდებაზე
მაღლა არ ამეყვანა; არც შენს
გარდა არავის ვცემ თაყვანს,
ღმერთო, და არც ამას
ამპარტავნულად გავაკეთებ.
15.ახლა კი, უფალო ღმერთო და
მეფეო, შეიწყალე შენი ხალხი,
რადგან მათი თვალები
ჩვენზეა, რათა არაფრის
კეთებამდე მიგვიყვანონ; მათ
სურთ გაანადგურონ
მემკვიდრეობა, რომელიც
თავიდანვე შენი იყო.
16ნუ შეურაცხყოფიმ წილს,
რომელიც ეგვიპტიდან
გამოიღე შენთვის.
17ისმინე ჩემი ლოცვა და
შეიწყალე შენი
სამკვიდრებელი; ჩვენი
მწუხარება სიხარულად აქციე,
რათა ვიცოცხლოთ, უფალო, და
ვადიდოთ შენი სახელი; და ნუ
დაღუპავ ბაგეებს შენი ქების
მქებელთა, უფალო.
18.მთელი ისრაელი ასევე
გულმხურვალედ შეჰღაღადა
უფალს, რადგან მათი
სიკვდილი თვალწინ იყო.

თავი 14

1დედოფალმა ესთერმაც,
სიკვდილის შიშით, უფალს
მიმართა:
2.გაიხადა თავისი დიდებული
სამოსელი და ჩაიცვა
ტანჯვისა და გლოვის
სამოსელი; ძვირფასი
ნელსაცხებლების ნაცვლად,
თავი ნაცრითა და ნაკელით
დაფარა, ძლიერ დაიმდაბლა
სხეული და ყველა სიხარულის
ადგილი დახეული თმითა ავსო.
3.ევედრებოდა უფალს,
ისრაელის ღმერთს და ამბობდა:
„უფალო ჩემო, შენა ხარ ჩვენი
მეფე, შემიწყალე,
მიტოვებულო ქალო, რომელსაც
შენ გარდა სხვა შემწე არ
ჰყავს."
4რადგან ჩემი საფრთხე ჩემს
ხელშია.
5.სიყმაწვილიდანვე მსმენია
ჩემი საგვარეულოს ტომში,
რომ შენ, უფალო, წაიყვანე
ისრაელი ყველა ხალხისგან და
ჩვენი მამები ყველა მათი
წინამორბედისგან, საუკუნო
მემკვიდრეობად და შეასრულე
ყველაფერი, რაც აღუთქვი მათ.
6ახლა კი შევცოდეთ შენს
წინაშე; ამიტომაც ჩაგვაგდე
ჩვენი მტრების ხელში.
7რადგან მათ ღმერთებს
ვეთაყვანებოდით: უფალო,
მართალი ხარ შენ.
8.მაგრამ მათ არ
აკმაყოფილებს ის, რომ მწარე
ტყვეობაში ვართ; არამედ
ხელის ცემას აწყდებიან
თავიანთი კერპებით,
9რათა გააუქმონ ის, რაც შენი
პირით დაადგინე, და
დაანგრიონ შენი
მემკვიდრეობა, და ახრჩონ
შენი ქების მქებელთა პირი
და ჩააქრონ შენი სახლისა და
შენი სამსხვერპლოს დიდება,
10და გაუღეთ პირი
წარმართებს, რათა
წარმოთქვან კერპების ქება
და სამუდამოდ განადიდონ
ხორციელი მეფე.
11უფალო, ნუ მისცემ შენს
კვერთხს მათ, ვინც
არარაობაა და ნუ დასცინიან
ჩვენს დაცემას; არამედ
მიმართე მათი ზრახვები
საკუთარ თავზე და მისაბაძად
ის დაასახელე, ვინც ეს ჩვენს
წინააღმდეგ დაიწყო.
12.გაიხსენე, უფალო,
გამომიცხადე შენი თავი
ჩვენი გასაჭირის ჟამს და
მომეცი გამბედაობა, ხალხთა
მეფეო და ყოველი ძალთა
უფალო.
13მომეცი მჭევრმეტყველი
სიტყვა ჩემს პირში ლომის
წინაშე; მისცე მისი გული
სიძულვილს ჩვენს
წინააღმდეგ მებრძოლის
მიმართ, რათა აღესრულოს იგი
და ყველა მისი მსგავსი.
14.მაგრამ შენი ხელით
გვიხსენი და შემეწიე მე,
მიტოვებულს, რომელსაც შენ
გარდა სხვა შემწე არ ჰყავს.
15შენ ყველაფერი იცი, უფალო;
შენ იცი, რომ მძულს

უსამართლოთა დიდება და
მძულს წინადაუცვეთელთა და
ყველა წარმართის საწოლი.
16შენ იცი ჩემი გაჭირვება,
რადგან მეზიზღება ჩემი
მაღალი მდგომარეობის
ნიშანი,რომელიც თავზე
მაქვს იმ დღეებში,როცა თავს
გამოვჩენ,და რომ მეზიზღება
ის,როგორც მენსტრუალური
ნაჭერი და რომ არვიცვამ მას,
როცა მარტო ვარ.
17და რომ შენმა მხევალმა
ამანის სუფრაზე არ ჭამა და
რომ მე დიდად არ დავაფასე
მეფის ნადიმი და არც
დასალევი შესაწირავის
ღვინო დამილევია.
18.შენს მხევალს კი არ ჰქონია
სიხარული იმ დღიდან,როცა
აქამდე მოვედი,გარდა შენში,
უფალო,ღმერთო აბრაამის.
19ოჰ,შენ,ყველაზე ძლიერო
ღმერთო,ისმინე ხმა
მიტოვებულთა და გვიხსენი
ბოროტმოქმედთა ხელიდან და
მიხსენი ჩემი შიშისგან.

თავი 15

1და მესამე დღეს,როდესაც
მან ლოცვა დაასრულა,მან
გაიხადა სამგლოვიარო
სამოსი და ჩაიცვა თავისი
დიდებული სამოსი.
2.დიდებით მორთულმა,ღმერთს,
რომელიც ყველაფრის
მხილველი და მხსნელია,ორი
მხევალი წაიყვანა თან.
3და ერთს დაეყრდნო,თითქოს
ნაზადიტანდა თავს;
4მეორეც მიჰყვა,თან
ატარებდა მის კვალს.
5.და იყო წითური თავისი
სილამაზით,მისი სახე
მხიარული და ძალიან კეთილი
იყო,მაგრამ მისი გული
შიშისგან ტანჯავდა.
6შემდეგ ყველა კარიბჭის
გავლის შემდეგ,იგი მეფის
წინაშე დადგა,რომელიც
თავის სამეფო ტახტზე იჯდა
და შემოსილი იყო თავისი
დიდების სამოსით,რომელიც
ოქროთი და ძვირფასი ქვებით
იყო მოჭედილი;და ის ძალიან
საშინელი იყო.
7შემდეგ მან აღაპყრო თავისი
დიდებულებით მოელვარე სახე
და მრისხანედ შეხედა მას.
დაეცა დედოფალი,გაფითრდა
და გონება დაკარგა და თავი
დახარა მის წინ მიმავალ
მოახლეს.
8მაშინ ღმერთმა მეფის სული
რბილობით შეცვალა,შიშით
ტახტიდან გადმოხტა და ხელში
აიყვანა,სანამ გონს არ
მოეგო,სიყვარულით ანუგეშა
და უთხრა:
9ესთერ,რა გჭირს?შენი ძმა
ვარ,გამხნევდი!
10არ მოკვდები,თუნდაც ჩვენი
მცნება ზოგადი იყოს:მოდი
ახლოს.
11და ასე ასწია მან თავისი
ოქროს კვერთხი და კისერზე
დაადო,
12და მოჰკიდა ხელი და უთხრა:
მელაპარაკე.
13.უთხრა მას ქალმა:
„ღმერთი ვითგიხილე,როგორც
ღვთის ანგელოზი და გული
შემიკრთა შენი დიდების
შიშით“.
14რადგან საოცარი ხარ შენ,
უფალო,და შენი სახე სავსეა
მადლით.
15.და როცა ლაპარაკობდა,
ძლივს დაეცა.
16მაშინ მეფე შეძრწუნდა და
მისმა ყველა მსახურმა
ანუგეშა იგი.

თავი 16

1.დიდი მეფე არტაქსერქსე
ინდოეთიდან ეთიოპიამდე ას
ოცი პროვინციის მთავრებსა
და მმართველებს და ჩვენს
ყველა ერთგულქვეშევრდომს -
მოკითხვა.
2ბევრი,რაც უფრო ხშირად
აჯილდოვებენ მათ თავიანთი
დიდებული მთავრების დიდი
სიკეთით,მით უფრო ამაყობენ
ისინი,
3და ეცადეთ არა მხოლოდ ჩვენს
ქვეშევრდომებს ავნოთ,
არამედ სიუხვის ატანა არ
შეგვიძლია და ასევე
იმოქმედეთ მათ წინააღმდეგ,
ვინც მათ სიკეთეს უკეთებს.
4და არა მხოლოდ მადლიერება
მოაშორეთ ადამიანებს,
არამედ ამაღლდით დიდებული
სიტყვებით გარყვნილთაგან,
რომლებიც არასდროს ყოფილან
კეთილები,ფიქრობენ,რომ
გაექცევიან ღვთის
სამართალს,რომელიც
ყველაფერს ხედავს და
ბოროტებას სძულს.

5.ხშირად მათი კეთილი
სიტყვები,ვისაც მეგობრების
საქმეები ევალებათ,მრავალი
ხელისუფლების
წარმომადგენელი
უდანაშაულო სისხლის
თანამონაწილედ აქცევს და
გამოუსწორებელ
უბედურებაში ამწყვდევს მათ.
6თავიანთი გარყვნილი
ხასიათის სიცრუითა და
ეშმაკობით ატყუებდნენ
მთავრების უმანკოებასა და
კეთილშობილებას.
7ახლა,როგორც უკვე
განვაცხადეთ,ამის დანახვა
შეგიძლიათ არა იმდენად
უძველესი ისტორიებით,
რამდენადაც თუ გამოიკვლევთ,
თუ რა ბოროტად ჩაიდინეს
ბოლო დროს ხელისუფლებაში
უღირსად მყოფმა პირებმა
მავნე საქციელით.
8და ჩვენ უნდა ვიზრუნოთ
მომავალდროზე,რათა ჩვენი
სამეფო იყოს მშვიდი და
მშვიდობიანი ყველა
ადამიანისთვის,
9როგორც ჩვენი მიზნების
შეცვლით,ასევე აშკარა
საგნების უფრო თანაბარი
განსჯით.
10რადგან ამან,მაკედონელი,
ამადათას ძე,რომელიც
სპარსული სისხლისგან უცხო
იყო და ჩვენი სიკეთისგან
შორს იყო,როგორც ჩვენგან
მიღებული უცხო,
11მანამდე მოიპოვა ის
კეთილგანწყობა,რასაც ჩვენ
ყველა ერის მიმართ ვავლენთ,
რადგან მას ჩვენს მამას
უწოდებდნენ და მეფის შემდეგ
ყველა მომდევნო
ადამიანისგან მუდამ პატივს
სცემდნენ.
12მაგრამ მან,თავისი დიდი
ღირსების გამო,გადაწყვიტა
ჩვენი სამეფო და სიცოცხლე
წაერთმია.
13.მრავალი და მზაკვრული
ხრიკით ცდილობდნენ ჩვენს
განადგურებას,ასევე
მარდოქეოსის,რომელმაც
გადაგვარჩინა სიცოცხლე და
გამუდმებით იძლეოდა ჩვენს
სიკეთეს,ასევე უმწიკვლო
ესთერის,ჩვენი სამეფოს
მოზიარეს,მთელი მათი ერით.
14რადგან ამ გზით ფიქრობდა,
რომ მეგობრების გარეშე
დაგვხვდებოდა,რათა
სპარსელთა სამეფო
მაკედონელებისთვის
გადაეცა.
15მაგრამ ჩვენ ვხედავთ,რომ
ებრაელები,რომლებიც ამ
ბოროტმა ნაძირალმა სრულ
განადგურებას გადასცა,
ბოროტმოქმედები არ არიან,
არამედ ცხოვრობენ ყველაზე
სამართლიანი კანონებით:
16და რათა ისინი იყვნენ
უზენაესი და უძლიერესი
ცოცხალი ღმერთის შვილები,
რომელმაც სამეფო
ჩვენთვისაც და ჩვენი
წინაპრებისთვისაც
საუკეთესოდ დაადგინა.
17ამიტომ,კარგად მოიქცევით,
თუ არ შეასრულებთ ამან
ამადათას ძის მიერ
გამოგზავნილ წერილებს.
18რადგან ამის შემქმნელი
მთელი თავისი ოჯახით შუშას
კარიბჭესთან
ჩამოკიდებულია.ღმერთი,
რომელიც ყველაფერს მართავს,
სწრაფად იხდის შურისძიებას
მისივე ნებისამებრ.
19ამიტომ,ამ წერილის ასლი
ყველგან გაავრცელეთ,რათა
იუდეველებმა თავისუფლად
იცხოვრონ თავიანთი
კანონების მიხედვით.
20და დაეხმარეთ მათ,რათა
იმავე დღეს,მეთორმეტე თვის,
ადარის მეცამეტე დღეს,შური
იძიონ მათზე,ვინც მათი
გასაჭირის ჟამს თავს
დაესხმება.
21რადგან ყოვლისშემძლე
ღმერთმა სიხარულად აქცია
ისინი იმ დღეს,როდესაც
რჩეული ხალხი დაიღუპებოდა.
22ამიტომ,თქვენს საზეიმო
დღესასწაულებს შორის,
ყველანაირი ნადიმით
აღნიშნეთ ეს დღე.
23რათა ახლაც და მომავალშიც
იყოს უსაფრთხოება ჩვენთვის
და დაზარალებული
სპარსელებისთვის,ხოლო
მათთვის,ვინც ჩვენს
წინააღმდეგ შეთქმულებას
აწყობს,-განადგურების
ხსოვნა.
24ამიტომ,ყოველი ქალაქი და
ქვეყანა,რომელიც არ
მოიქცევა ამგვარად,
დაუნდობლად განადგურდება
ცეცხლითა და მახვილით და
არა მხოლოდ
ადამიანებისთვის მიუვალი

გახდება, არამედ სამუდამოდ
საძულველიც გახდება
მხეცებისა და
ფრინველებისთვის.

THE Wisdom OF Solomon

სოლომონის სიბრძნე

თავი 1

1 გიყვარდეთ სიმართლე, დედამიწის მსაჯულებო: იფიქრეთ უფალზე კეთილი (გულით) და გულის სიმარტივით ეძიეთ იგი.
2 რადგან ის მოიძებნება მათგან, ვინც არ ცდის მას; და ეჩვენება საკუთარ თავს, ვინც არ ენდობა მას.
3 რამეთუ ბოროტი ზრახვები განშორებულია ღმერთს, და მისი ძალა, როცა ცდება, ამკიტხავს უგუნურს.
4 რამეთუ ბოროტ სულში სიბრძნე არ შევა; არც ცოდვას დაქვემდებარებულ სხეულში იცხოვრო.
5 რადგან წმიდა სული წმიდა მოტყუებას გაურბის და გაუგებარ აზრებს მოაშორებს და არ დარჩება, როცა უსამართლობა მოვა.
6 რადგან სიბრძნე მოსიყვარულე სულია; და არ გაამართლებს მკრეხელს მისი სიტყვებისგან, რადგან ღმერთია მისი სადავეების მოწმე და მისი გულის ჭეშმარიტი მხილველი და მისი ენის მსმენელი.
7 რადგან უფლის სული ავსებს სამყაროს და რაც შეიცავს ყველაფერს, აქვს ხმის ცოდნა.
8 ამიტომ, ვინც უსამართლოს ლაპარაკობს, ვერ დაიმალება; არც შურისძიება, როცა ის დასჯის, არ გაივლის მას.
9 რადგან უღმერთოთა რჩევები გამოიკვლიება და მისი სიტყვების ხმა მოვა უფალთან მისი ბოროტი საქმეების გამოსავლენად.
10 რამეთუ მოშურნეობის ყური ესმის ყოველივეს და დრტვინვის ხმა არ არის დაფარული.
11 ამიტომ უფრთხილდით წუწუნს, რომელიც არასასარგებლოა; და თავი შეიკავე ენასა შენსა საყვედურსა, რამეთუ არა არს საიდუმლო სიტყვა, რომ ტყუილად წავიდეს, და მორწმუნე პირი სულს კლავს.
12 ნუ ეძებთ სიკვდილს თქვენი სიცოცხლის ცდომილებაში და ნუ მიიზიდავთ თავს განადგურებას თქვენი ხელების საქმეებით.
13 რადგან ღმერთმა არ შექმნა სიკვდილი და არც სიამოვნებს ცოცხლების განადგურება.
14 ვინაიდან მან შექმნა ყველაფერი, რათა ჰქონოდათ მათი არსებობა; და არ არის მათში განადგურების შხამი, არც სიკვდილის სამეფო დედამიწაზე.
15 (რადგან სიმართლე უკვდავია :)
16 მაგრამ უღმერთო კაცებმა თავიანთი საქმეებითა და სიტყვებით მოუწოდეს მათ, რადგან, როცა ფიქრობდნენ, რომ ეს მათი მეგობარი ჰყავდათ, უშედეგოდ ჭამდნენ და აღთქმა დადეს, რადგან იმსახურებენ მასში მონაწილეობის მიღებას.

თავი 2

1 რადგან უღმერთოებმა თქვეს, მსჯელობდნენ საკუთარ თავთან, მაგრამ არა მართებულად, ჩვენი ცხოვრება ხანმოკლეა და დამღლელი, და კაცის სიკვდილში გამოსავალი არ არის: არც არავინ იყო ცნობილი, რომ საფლავიდან დაბრუნებულიყო.
2 ჩვენ ვიბადებით ყოველგვარ თავგადასავალში და ვიქნებით შემდგომში, თითქოს არასდროს ვყოფილვართ, რადგან ჩვენს ნესტოებში სუნთქვა არის კვამლივით და პატარა ნაპერწკალი ჩვენი გულის მოძრაობაში.
3 რომელიც ჩაქრება, ჩვენი სხეული ფერფლად იქცევა და ჩვენი სული გაქრება, როგორც რბილი ჰაერი,
4 და ჩვენი სახელი დროთა განმავლობაში დაივიწყება და არავის არ ექნება ხსენება ჩვენი საქმეები, და ჩვენი სიცოცხლე გადავა ღრუბლის კვალივით და გაიფანტება, როგორც ნისლი, რომელიც განდევნის სხივებს. მზე და მისი სიცხის დაძლევა.
5 რადგან ჩვენი დრო არის ძალიან ჩრდილი, რომელიც გადის; და ჩვენი აღსასრულის შემდეგ აღარ არის დაბრუნება, რადგან მარხვაშია დალუქული, რომ აღარავინ მოვა.
6 მაშ, მოდით, დავტკბეთ არსებული სიკეთით და სწრაფად გამოვიყენოთ ქმნილებები, როგორც ახალგაზრდობაში.
7 ძვირფასი ღვინითა და მალამოებით გავავსოთ თავი და გაზაფხულის ყვავილმა არ გაიაროს ჩვენთან.
8 გვირგვინი დავაგვირგვინოთ ვარდის კვირტებით, სანამ ისინი არ გახმავენ.
9 არც ერთი ჩვენგანი არ წავიდეს თავისი ვნებათაღელვის გარეშე: დავტოვოთ ჩვენი სიხარულის ნიშნები ყველგან, რადგან ეს არის ჩვენი წილი და ჩვენი წილი ეს არის.
10 დავიჩაგროთ ღარიბი მართალი კაცი, ნუ შევიწყნარებთ ქვრივს და არ ვემორჩილებით მოხუცთა ნაცრისფერ თმას.
11 ჩვენი ძალა იყოს სამართლიანობის კანონი, რადგან უსუსური არაფერი ღირს.
12 მაშასადამე, მართალთა სამლოცველო დავდოთ; რადგან ის არ არის ჩვენი რიგისა და ის სუფთაა ჩვენი საქციელის საწინააღმდეგოდ: ის გვლანძღავს ჩვენს რჯულს და აპროტესტებს ჩვენს შეურაცხყოფას ჩვენი განათლების დარღვევას.
13 ის აცხადებს, რომ აქვს ღმერთის ცოდნა და საკუთარ თავს უწოდებს უფლის შვილს.
14 ის შეიქმნა ჩვენი აზრების გასაკიცხავად.
15 ის ჩვენთვის მტკივნეულია, რომ დავინახოთ: რადგან მისი ცხოვრება არ ჰგავს სხვების ცხოვრებას, მისი გზები სხვაგვარია.

16 ჩვენ მას ვაფასებთ, როგორც ყალბს: ის თავს იკავებს ჩვენს გზებს, როგორც სიბინძურეს, აცხადებს, რომ მართლის აღსასრული კურთხეულია და ტრაბახობს, რომ ღმერთი მისი მამაა.
17 ვნახოთ, სიმართლეა თუ არა მისი სიტყვები და დავამტკიცოთ, რა მოხდება მის დასასრულს.
18 რადგან თუ მართალი ღვთის ძეა, ის დაეხმარება მას და იხსნის მას მტრების ხელიდან.
19 მოდით გამოვიკვლიოთ იგი ზიზღითა და წამებით, რათა ვიცოდეთ მისი თვინიერება და დავამტკიცოთ მისი მოთმინება.
20 დავგმოთ იგი სამარცხვინო სიკვდილით, რადგან მისივე სიტყვით მას პატივს სცემენ.
21 ასეთი რამ წარმოიდგინეს და მოატყუეს, რადგან მათმა ბოროტებამ დააბრმავა ისინი.
22 რაც შეეხება ღვთის საიდუმლოებებს, მათ არ იცოდნენ ისინი: არც სიმართლის საზღაურის იმედი ჰქონდათ და არც უმწიკვლო სულების საზღაური.
23 რადგან ღმერთმა შექმნა ადამიანი უკვდავად და შექმნა იგი საკუთარი მარადისობის ხატად.
24 მაგრამ ეშმაკის შურით მოვიდა სიკვდილი ქვეყნიერებაში, და ვინც მის გვერდით იკავებს, პოულობს მას.

თავი 3

1 მაგრამ მართალთა სულები ღვთის ხელშია და მათ არ შეეხოს ტანჯვა.
2 უგუნურთა თვალწინ ისინი კვდებოდნენ და მათი გამგზავრება გაჭირვებულად არის მიღებული.
3 და მათი წასვლა ჩვენგან სრულ განადგურებად, მაგრამ ისინი მშვიდობიანად არიან.
4 რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი დაისჯებიან ადამიანების თვალწინ, მათი იმედი სავსეა უკვდავებით.
5 და მცირეოდენი სასჯელი რომ დაიმსახურონ, დიდად დაჯილდოვდებიან, რადგან ღმერთმა დაამტკიცა ისინი და იპოვა ისინი თავისთვის ღირსნი.
6 როგორც ოქრო ღუმელში გამოსცადა ისინი და მიიღო დასაწვავ შესაწირავად.
7 და მათი მონახულების დროს ისინი ბრწყინავდებიან და ნაპერწკლებივით ირბენენ წინ და უკან ნაპერწკლებს შორის.
8 ისინი განიკითხავენ ერებს და გააბატონებენ ხალხზე და მათი უფალი იმეფებს მარადიულად.
9 ისინი, ვინც მასზე არიან მინდობილნი, გაიგებენ ჭეშმარიტებას, და სიყვარულში ერთგულნი დარჩებიან მასთან, რადგან მადლი და წყალობაა მის წმინდანებზე და ის ზრუნავს თავის რჩეულებზე.
10 მაგრამ უღმერთოები დაისჯებიან თავიანთი ფანტაზიის მიხედვით, რომლებმაც უგულებელყვეს მართალი და მიატოვეს უფალი.
11 რადგან ვინც ეზიზღება სიბრძნე და ზრუნვა, ის უბედურია და მათი იმედი ამაოა, მათი შრომა უნაყოფოა და მათი საქმეები უსარგებლო.
12 მათი ცოლები სულელები არიან და მათი შვილები ბოროტები.
13 დაწყევლილია მათი შთამომავლობა. მაშასადამე, ნეტარია უნაყოფო უბიწო, რომელმაც არ იცის ცოდვილი საწოლი: მას ექნება ნაყოფი სულების მონახულებისას.
14 და ნეტარია საჭურისი, რომელსაც თავისი ხელით არ ჩაუდენია ურჯულოება და არ წარმოუდგენია ბოროტება ღვთის წინააღმდეგ, რადგან მას მიეცემა რწმენის განსაკუთრებული ნიჭი და მემკვიდრეობა უფლის ტაძარში, უფრო მისაღები მისი გონებისთვის.
15 რადგან დიდებულია კეთილი შრომის ნაყოფი და სიბრძნის ფესვი არასოდეს ჩამოვარდება.
16 რაც შეეხება მრუშთა შვილებს, ისინი ვერ მივიდნენ თავიანთ სრულყოფილებამდე და აღმოიფხვრება უსამართლო საწოლის თესლი.
17 რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი დიდხანს ცოცხლობენ, ისინი არაფრად ჩაითვლებიან და მათი უკანასკნელი ასაკი იქნება პატიოსანი.
18 ან, თუ მალე მოკვდებიან, არც იმედი აქვთ და არც ნუგეშისცემა განსაცდელის დღეს.
19 რადგან საშინელებაა უსამართლო მოდგმის დასასრული.

თავი 4

1 სჯობს, არ გყავდეს შვილები და გქონდეს სათნოება, რადგან მისი ხსოვნა უკვდავია, რადგან ის ცნობილია ღმერთთან და ადამიანებთან.
2 როცა ის არის, მამაკაცები მაგალითს იღებენ; და როცა ის გაქრება, მათ სურთ ეს: მას ატარებს გვირგვინი და მარადიულად იმარჯვებს, რომელმაც მოიპოვა გამარჯვება, მიისწრაფვის უბიწო ჯილდოებისთვის.
3 მაგრამ უღმერთოთა გამრავლებული შთამომავლობა არ განვითარდება, არ გაიღებს ღრმა ფესვებს ნაძირალა სრიალებისგან და არ ჩაუყრის რაიმე სწრაფ საფუძველს.
4 თუმცა ისინი ყვავიან ტოტებში გარკვეული დროით; მაგრამ არ დგანან ბოლოო, ისინი შეძრწუნდებიან ქართან და ქარების ძალით ამოიძირკვებიან.

5 არასრულყოფილი ტოტები მოწყვეტილი იქნება, მათი ნაყოფი უსარგებლო, საჭმელად მოუმწიფებელი, დიახ, ტყუილად შეხვდება.
6 რადგან უკანონო საწოლებიდან დაბადებული ბავშვები არიან თავიანთი განსაცდელში მშობლების მიმართ ბოროტების მოწმეები.
7 მაგრამ თუკი მართალს სიკვდილი უშლის ხელს, ის მაინც განისვენებს.
8 რადგან საპატიო ასაკი არ არის ის, რაც დგას დროის მანძილზე და არც ის იზომება წლების რაოდენობით.
9 მაგრამ სიბრძნე არის ჭაღარა თმა კაცთათვის და უნაყოფო სიცოცხლე სიბერეა.
10 მოეწონა ღმერთს და იყო მისთვის საყვარელი, ასე რომ, ცოდვილთა შორის ცხოვრობდა.
11 დიახ, ის სწრაფად წაიყვანეს, რათა ბოროტებამ არ შეცვალოს მისი გაგება, ან მოტყუებამ არ შეაცდინოს მისი სული.
12 რადგან სისულელეების მოჯადოება აბნელებს პატიოსნებს; და სურვილის მოხეტიალე ძირს უთხრის უბრალო გონებას.
13 მოკლე დროში სრულყოფილმა, დიდხანს აღასრულა.
14 რადგან მისი სული მოეწონა უფალს, ამიტომ აჩქარდა იგი ბოროტთაგან წაერთვა.
15 ეს დაინახა ხალხმა და ვერ გაიგო და არც ჩაუყარა გონებაში, რომ მისი მადლი და წყალობაა მის წმინდანებთან და რომ მას პატივს სცემს თავის რჩეულს.
16 ამგვარად, მკვდარი მართალი დაგმობს ცოცხალ უღვთოებს; და ახალგაზრდობა, რომელიც მალე სრულდება უსამართლოთა მრავალი წელი და სიბერე.
17 რადგან ისინი დაინახავენ ბრძენთა დასასრულს და ვერ გაიგებენ, რა დაადგინა ღმერთმა მის რჩევით და რა მიზნით დაადგინა იგი უფალმა უსაფრთხოდ.
18 დაინახავენ მას და შეურაცხყოფენ მას; მაგრამ ღმერთი დასცინის მათ და დააცინებს მათ და შემდგომში იქნებიან საზიზღარი გვამი და საყვედური მკვდრებს შორის უკუნისამდე.
19 რამეთუ განხეთქავს მათ და ძირს დააგდებს მათ, რომ სიტყვიერად დარჩებიან; და შეარყევს მათ ძირიდან; და ისინი მთლიანად განადგურდებიან და მწუხარებაში იქნებიან; და მათი ხსოვნა დაიღუპება.
20 და როცა თავიანთი ცოდვების ანგარიშს გაამყარებენ, მოვლენ შიშით და საკუთარი ურჯულოებანი დაარწმუნებენ მათ პირისპირ.

თავი 5

1 მაშინ მართალი კაცი დიდი გაბედულებით დადგება იმ ადამიანების წინაშე, ვინც მას აწუხებს და არ აფასებს მის შრომას.
2 როცა დაინახავენ ამას, საშინელი შიშით შეაშფოთებენ და გაოცდებიან მისი ხსნის უცნაურობით, რაც კი მათ ელოდებოდნენ.
3 და სულის ტანჯვის გამო მონანიებულნი და კვნესიანნი იტყვიან საკუთარ თავში: ეს იყო ის, რომელსაც ზოგჯერ დაცინვით და სალანძღავი ანდაზა გვქონდა.
4 ჩვენ, სულელებმა, მისი სიცოცხლე სიგიჟედ მივიჩნიეთ და მისი აღსასრული უპატივცემულოდ.
5 როგორ არის ის დათვლილი ღვთის შვილებს შორის და მისი წილი წმინდანებს შორისაა!
6 ამიტომ ჩვენ შევცდით ჭეშმარიტების გზიდან და სიმართლის შუქი არ ანათებდა ჩვენზე და სიმართლის მზე არ ამოსულა ჩვენზე.
7 დავიღალეთ ბოროტებისა და განადგურების გზით: დიახ, გავიარეთ უდაბნოები, სადაც გზა არ იყო, მაგრამ უფლის გზა არ ვიცით.
8 რა გამოგვივიდა სიამაყე? ან რა სიკეთე მოგვიტანა სიმდიდრემ ჩვენმა ქადაგებამ?
9 ეს ყველაფერი გაქრა, როგორც ჩრდილი, და როგორც მისწრაფებული პოსტი;
10 და როგორც ხომალდი, რომელიც გადის წყლის ტალღებზე, რომელიც გადის, მისი კვალი ვერ მოიძებნება და არც კილის ბილიკი ტალღებში;
11 ან როგორც ჩიტი ჰაერში გაფრინდა, მისი გზის ნიშანი არ არის, მაგრამ მსუბუქი ჰაერი, რომელიც ფრთების მოსმით ურტყამს და იშლება მათი ძლიერი ხმაურით და მოძრაობით, გადის. და მას შემდეგ არ მოიძებნება ნიშანი, სადაც ის წავიდა;
12 ან როგორც ნიშანზე ისრის გასროლისას, ის ყოფს ჰაერს, რომელიც მყისვე ისევ ერთდება, ისე რომ ადამიანმა ვერ გაიგოს, სად გაიარა.
13 ჩვენც ანალოგიურად, როგორც კი დავიბადეთ, დავიწყეთ ჩვენი აღსასრულისკენ მიმავალი და არ გვქონდა სათნოების ჩვენება; არამედ ჩვენივე ბოროტებით დაიმსხვრა.
14 რადგან უღმერთოთა იმედი ქარივით გაფანტულ მტვერს ჰგავს; როგორც წვრილი ქაფი, რომელიც ქარიშხალთან ერთად განდევნის; როგორც კვამლი, რომელიც ქარიშხლით აქეთ-იქით იფანტება და გადის სტუმრის ხსოვნად, რომელიც მხოლოდ ერთ დღეს რჩება.
15 მართალი კი მარადიულად ცოცხლობს; მათი ჯილდოც უფალთანაა და მათზე ზრუნვა უზენაესზეა.
16 ამიტომ მიიღებენ დიდებულ სამეფოს და მშვენიერ გვირგვინს უფლის ხელიდან, რადგან

თავისი მარჯვენა ხელით დაფარავს მათ და თავისი მკლავით დაიცავს მათ.
17 ის მიიღებს თავის შურს სრული აბჯარისთვის და ქმნილებას თავის იარაღად აქციის მტრების შურისძიების მიზნით.
18 ჩაიცვას სიმართლე, როგორც სამკერდე, და ჭეშმარიტი სამართალი ჩაფხუტის ნაცვლად.
19 ის სიწმინდეს აიღებს უძლეველ ფარად.
20 მის ძლიერ რისხვას ის მახვილის სანაცვლოდ გაამახვილებს და სამყარო მასთან ერთად შეებრძოლება უგუნურებს.
21 მაშინ მართალი ჭექა-ქუხილი წავა საზღვარგარეთ; და ღრუბლებიდან, როგორც კარგად გამოყვანილი მშვილდიდან, დაფრინდებიან ნიშანზე.
22 და რისხვით სავსე სეტყვა ჩამოიყრება, როგორც ქვის მშვილდი, და ზღვის წყალი გაბრაზდება მათზე და წყალდიდობა სასტიკად დაახრჩობს მათ.
23 დიახ, ძლიერი ქარი აღდგება მათ წინააღმდეგ და ქარიშხალივით გაანადგურებს მათ: ამგვარად, ბოროტება გაანადგურებს მთელ დედამიწას და ბოროტმოქმედება დაამხებს ძლევამოსილთა ტახტებს.

თავი 6

1 ამიტომ ისმინეთ, მეფეებო, და გაიგეთ; ისწავლეთ, დედამიწის კიდეების მსაჯულებო.
2 ყური მიუგდეთ, ხალხო მმართველო და იამაყეთ ხალხთა სიმრავლეში.
3 რადგან ძალაუფლება მოგეცემათ უფლისგან და ხელმწიფება უზენაესისგან, რომელიც გამოსცდის თქვენს საქმეებს და გამოიძიებს თქვენს რჩევებს.
4 რადგან, როგორც მისი სამეფოს მსახურები, თქვენ არ განიკითხეთ სწორად, არც კანონი დაიცავით და არც ღვთის რჩევის მიხედვით დადიოდით;
5 საშინლად და სწრაფად მოვა თქვენზე, რადგან მკვეთრი განაჩენი იქნება მაღლობებზე მყოფთათვის.
6 რადგან წყალობა მალე აპატიებს ყველაზე ბოროტებს, მაგრამ ძლევამოსილი ადამიანები ძლიერად იტანჯებიან.
7 რადგან ყველას, ვინც უფალია, არავისი არ უნდა ეშინოდეს და არც ვინმეს სიდიადე შეშინდება, რადგან მან შექმნა პატარა და დიდი და ყველა ერთნაირად ზრუნავს.
8 მაგრამ მძიმე განსაცდელი დაემართება ძლიერებს.
9 ამიტომ გელაპარაკებით თქვენ, მეფეებო, რათა ისწავლოთ სიბრძნე და არ წაიქცეთ.
10 რადგან ისინი, ვინც სიწმინდეს იცავენ, წმიდად განიხილება;
11 ამიტომ დაამტკიცეთ თქვენი სიყვარული ჩემს სიტყვებზე; მოისურვეთ ისინი და გასწავლით.
12 სიბრძნე დიდებულია და არასოდეს ქრება: დიახ, ის ადვილად ჩანს მათგან, ვისაც უყვარს იგი, და გვხვდება ისეთები, ვინც მას ეძებს.
13 ის ხელს უშლის თავის მსურველებს, რათა პირველ რიგში თავი აჩვენოს მათ.
14 ვინც ადრე ეძებს მას, დიდი ტანჯვა არ ექნება, რადგან იპოვის მას თავის კარებთან მჯდომარეს.
15 ამიტომ, მასზე ფიქრი სიბრძნის სრულყოფილებაა: და ვინც მასზე ზრუნავს, მალევე უფრთხილდება.
16 რადგან ის დადის ეძებს მათ, ვინც მის ღირსია, კეთილგანწყობას ეჩვენება მათ გზაზე და ხვდება მათ ყოველგვარ ფიქრში.
17 რადგან მისი ჭეშმარიტი დასაწყისია დისციპლინის სურვილი; და დისციპლინაზე ზრუნვა სიყვარულია;
18 სიყვარული კი მისი კანონების დაცვაა; და მისი კანონებისადმი ყურადღების მიქცევა არის უხრწნელობის გარანტია;
19 და უხრწნელობა გვაახლოებს ღმერთთან.
20 ამიტომ სიბრძნის სურვილი მოაქვს სამეფოს.
21 თუ თქვენი სიამოვნება ტახტებსა და კვერთხებზეა, ხალხის მეფეებო, პატივი ეცით სიბრძნეს, რათა მარადიულად იმეფოთ.
22 რაც შეეხება სიბრძნეს, რა არის და როგორ გაჩნდა, გეტყვით და არ დაგიმალავთ საიდუმლოებებს; არ გადალახავს სიმართლეს.
23 არც მე წავალ შურით; რადგან ასეთ კაცს სიბრძნესთან ურთიერთობა არ ექნება.
24 მაგრამ ბრძენთა სიმრავლე არის ქვეყნიერების კეთილდღეობა, და ბრძენი მეფე არის ხალხის მხარდაჭერა.
25 ამიტომ მიიღეთ სწავლება ჩემი სიტყვებით და ეს სიკეთეს მოგიტანთ.

თავი 7

1 მეც მოკვდავი კაცი ვარ, როგორც ყველა, და მისი შთამომავალი, ვინც პირველად შეიქმნა მიწიდან,
2 და დედაჩემის მუცელში ხორცად იქმნებოდა ათი თვის განმავლობაში, სისხლით შეკუმშული, ადამიანის თესლისა და ძილთან დაკავშირებული სიამოვნებისგან.
3 და როცა დავიბადე, ვხატავდი საერთო ჰაერში და დავეცი მიწაზე, რომელიც ბუნების მსგავსია, და პირველი ხმა, რომელიც გამოვთქვი, იყო ტირილი, როგორც ყველა სხვა.
4 მე მზრუნველობამოკლებულ ტანსაცმელში ვიზრდებოდი და ისიც ზრუნვით.

5 რადგან არ არსებობს მეფე, რომელსაც სხვა დაბადება ჰქონოდა.
6 რადგან ყველა ადამიანს აქვს ერთი შესასვლელი ცხოვრებაში და მსგავსი გასვლა.
7 ამიტომ ვლოცულობდი და გონიერება მომეცა: მოვუხმე ღმერთს და სიბრძნის სული მოვიდა ჩემთან.
8 მე ვამჯობინე იგი კვერთხებისა და ტახტების წინაშე და ძვირფასი სიმდიდრე არაფერია მის შედარებით.
9 არც მე შევადარე მას არც ერთი ძვირფასი ქვა, რადგან მის მიმართ მთელი ოქრო ქვიშასავითაა და ვერცხლი მის წინაშე თიხაად ჩაითვლება.
10 მე მიყვარდა იგი ჯანმრთელობასა და სილამაზეზე მეტად და ავირჩიე მყოლოდა სინათლის ნაცვლად, რადგან მისგან მომდინარე შუქი არასოდეს ქრება.
11 ყველა სიკეთე მოვიდა ჩემთან მასთან ერთად და უთვალავი სიმდიდრე ხელში.
12 და ვხარობდი მათზე ყველა, რადგან სიბრძნე მიდის მათ წინ, და არ ვიცოდი, რომ ის იყო მათი დედა.
13 გულმოდგინედ ვისწავლე და უხვად ვესაუბრები მას: არ ვმალავ მის სიმდიდრეს.
14 რადგან ის არის საგანძური კაცთათვის, რომელიც არასოდეს იშლება: ისინი, ვინც იყენებენ, ხდებიან ღმერთის მეგობრები და შექებულნი არიან სწავლისგან მიღებული საჩუქრებისთვის.
15 ღმერთმა მომცა მე ვილაპარაკო ისე, როგორც მსურს, და ჩავიფიქრო ისე, როგორც მიზანშეწონილია, რაც მომეცა, რადგან ის არის, ვინც მიჰყავს სიბრძნისკენ და ხელმძღვანელობს ბრძენებს.
16 რადგან მის ხელში ვართ ჩვენც და ჩვენი სიტყვებიც; ასევე მთელი სიბრძნე და საქმის ცოდნა.
17 რადგან მან მომცა გარკვეული ცოდნა იმის შესახებ, რაც არის, კერძოდ, იმის ცოდნა, თუ როგორ შეიქმნა სამყარო და ელემენტების მოქმედება.
18 დასაწყისი, დასასრული და დროთა შუა რიცხვები: მზის ბრუნვის ცვლილება და დროების ცვლილება.
19 წლების წრეები და ვარსკვლავების პოზიციები:
20 ცოცხალი არსებების ბუნება და მხეცების რისხვა: ქარების ძალადობა და ადამიანთა აზროვნება: მცენარეთა მრავალფეროვნება და ფესვების სათნოება.
21 და ყველაფერი, რაც საიდუმლოა ან აშკარაა, მე ვიცი.
22 რადგან სიბრძნემ, რომელიც არის ყველაფრის მოქმედი, მასწავლა, რადგან მასში არის გონიერი სული წმიდა, ერთადერთი, მრავალმხრივი, დახვეწილი, ცოცხალი, ნათელი, უბიწო, უბრალო, უვნებელი, კეთილის მოყვარული. სწრაფი, რომლის ნებაც არ შეიძლება, მზად არის სიკეთის გასაკეთებლად,
23 კეთილი კაცის მიმართ, მტკიცე, მტკიცე, მზრუნველობისგან თავისუფალი, ყოველგვარი ძალაუფლების მქონე, ყველაფრის ზედამხედველობა და ყოველგვარი გაგების გამვლელი, სუფთა და ყველაზე დახვეწილი სულები.
24 რადგან სიბრძნე უფრო მოძრავია, ვიდრე ნებისმიერი მოძრაობა: ის გადის და გადის ყველაფერს თავისი სიწმინდის გამო.
25 რადგან ის არის ღმერთის ძალის სუნთქვა და ყოვლისშემძლე დიდებიდან გამომავალი წმინდა გავლენა; ამიტომ ვერანაირი ბილწი ვერ მოხვდება მასში.
26 რადგან ის არის მარადიული სინათლის სიკაშკაშე, ღვთის ძალის უმწიკვლო სარკე და მისი სიკეთის გამოსახულება.
27 და ყოფნისას მხოლოდ ერთია, მას შეუძლია ყველაფერი გააკეთოს; და რჩება საკუთარ თავში, ყველაფერს აახლებს;
28 რადგან ღმერთს არავინ უყვარს, გარდა სიბრძნით მცხოვრებისა.
29 რადგან ის მზეზე მშვენიერია და უწინარეს ყოვლისა ვარსკვლავთა წყობა: სინათლესთან შედარებით, მის წინაშეა.
30 რადგან ამის შემდეგ მოდის ღამე, მაგრამ მანკიერება არ სძლევს სიბრძნეს.

თავი 8

1 სიბრძნე ძლიერად აღწევს ერთი ბოლოდან მეორემდე და ტკბილად აწესრიგებს ყველაფერს.
2 მიყვარდა იგი და ვეძებდი მას ყრმობიდანვე, მსურდა ჩემი ცოლი გავმხდარიყავი და მისი სილამაზის მოყვარული ვიყავი.
3 იმით, რომ იგი ღმერთს ესაუბრება, ის ადიდებს თავის კეთილშობილებას: დიახ, უფალმა თავად შეიყვარა იგი.
4 რადგან ის იცის ღვთის ცოდნის საიდუმლოებები და უყვარს მისი საქმეები.
5 თუ სიმდიდრე სასურველ საკუთრებაა ამ ცხოვრებაში; რა არის სიბრძნეზე მდიდარი, რომელიც ყველაფერს აკეთებს?
6 და თუ წინდახედულობა მუშაობს; ვინ არის მასზე უფრო ცბიერი მუშაკი?
7 და თუ კაცს უყვარს სიმართლე, მისი შრომა სათნოებაა, რადგან ის ასწავლის თავშეკავებას და წინდახედულობას, სამართლიანობასა და სიმტკიცეს, რაც არის ისეთი რამ, როგორიც

ადამიანებს არაფერი აქვთ უფრო მომგებიანი მათ ცხოვრებაში.
8 თუ კაცს დიდი გამოცდილება სურს, მან იცის ძველი და მართალი ვარაუდები, რაც მოხდება: მან იცის ლაპარაკის ფაქიზი და შეუძლია ბნელი წინადადებების ახსნა: ის განჭვრეტს ნიშნებს და საოცრებებს, და სეზონებისა და დროების მოვლენებს.
9 ამიტომ განზრახული მქონდა წამეყვანა იგი ჩემთან საცხოვრებლად, რადგან ვიცოდი, რომ ის იქნებოდა სიკეთის მრჩეველი და ნუგეშისმცემელი ზრუნვასა და მწუხარებაში.
10 მისი გულისთვის მე მექნება დაფასება სიმრავლეს შორის და პატივი უხუცესებთან, თუმცა ახალგაზრდა ვარ.
11 მე აღმოვჩნდები განსჯის სწრაფ მონდომებაზე და აღფრთოვანებული ვიქნები დიდი ადამიანების თვალწინ.
12 როცა ენას მიჭერენ, ისვენებენ ჩემს დასვენებას და როცა ვლაპარაკობ, კარგად მომისმენენ: თუ ბევრს ვლაპარაკობ, ხელებს პირზე დაადებენ.
13 უფრო მეტიც, მისი საშუალებით მოვიპოვებ უკვდავებას და ჩემს შემდეგ დავტოვებ საუკუნო ხსოვნას ჩემს შემდეგ მომავალთათვის.
14 მე მოვაწესრიგებ ხალხს და ერები დამემორჩილებიან.
15 საშინელ ტირანებს შეეშინდებათ, როცა ჩემს შესახებ გაიგებენ; სიმრავლეს შორის კარგი ვიქნები და ომში მამაცი.
16 ჩემს სახლში შესვლის შემდეგ, მასთან დავისვენებ, რადგან მის საუბარს არ აქვს მწარე; და მასთან ცხოვრებას არ აქვს მწუხარება, არამედ მხიარულება და სიხარული.
17 ახლა, როცა მე ჩავფიქრდი ეს ყველაფერი ჩემს თავში და ვფიქრობდი მათზე ჩემს გულში, როგორ არის სიბრძნის მოკავშირე უკვდავება;
18 და დიდი სიამოვნებაა მისი მეგობრობა; და მის ხელებში არის უსაზღვრო სიმდიდრე; და მასთან კონფერენციის განხორციელებისას, წინდახედულობა; და მასთან საუბრისას კარგი ანგარიში; მე ვეძიე როგორ წამეყვანა იგი ჩემთან.
19 რადგან გონიერი ბავშვი ვიყავი და კარგი სული მქონდა.
20 დიახ, კარგი რომ ვიყავი, უბიწო სხეულში შევედი.
21 მიუხედავად ამისა, როცა მივხვდი, რომ სხვაგვარად არ შემეძლო მისი მიღება, თუ ღმერთი არ მომცემდა მას; და ეს იყო სიბრძნის წერტილი იმის ცოდნაც, ვისი საჩუქარი იყო იგი; ვევედრე უფალს, ვევედრე მას და მთელი გულით ვთქვი:

თავი 9

1 ღმერთო ჩემო მამათა და უფალო წყალობისა, რომელმან შექმენი ყოველივე შენი სიტყვით,
2 და დაადგინა ადამიანი შენი სიბრძნით, რომ მას ეუფლება შენს შექმნილ ქმნილებებზე,
3 და მოაწესრიგე სამყარო სამართლიანობისა და სიმართლის მიხედვით და განაჩენი აღასრულე მართალი გულით.
4 მომეცი სიბრძნე, რომელიც ზის შენს ტახტთან; და ნუ მაშორებ მე შენი შვილებიდან:
5 რადგან მე შენი მსახური და შენი მოახლის ძე ვარ სუსტი, ხანმოკლე და ძალიან ახალგაზრდა განსჯისა და კანონების გასაგებად.
6 რაკი ადამიანი არასოდეს იყოს ასეთი სრულყოფილი ადამიანთა შვილებს შორის, მაგრამ თუ შენი სიბრძნე არ არის მასთან, ის არაფრად ჩაითვლება.
7 შენ ამირჩიე შენი ხალხის მეფედ და შენი ვაჟებისა და ასულების მოსამართლედ.
8 შენ მიბრძანე აეშენებინა ტაძარი შენს წმიდა მთაზე და სამსხვერპლო ქალაქში, სადაც შენ ცხოვრობ, წმინდა კარვის მსგავსება, რომელიც თავიდანვე გაამზადე.
9 და სიბრძნე იყო შენთან, რომელმაც იცის შენი საქმეები და იყო, როცა შექმნი ქვეყნიერებას, და იცოდა, რაც იყო შენს თვალში მოსაწონი და სწორი შენს მცნებებში.
10 გამოგზავნე იგი შენი წმიდა ზეციდან და შენი დიდების ტახტიდან, რათა იქ მყოფმა იმუშაოს ჩემთან, რათა ვიცოდე, რა არის შენთვის მოსაწონი.
11 რადგან მან იცის და ესმის ყველაფერი, და ფხიზლად წარმმართავს ჩემს საქმეებში და დამინახავს თავის ძალაში.
12 ასე იქნება ჩემი საქმეები მოსაწონი და მაშინ სამართლიანად განვიკითხავ შენს ხალხს და ვიქნები მამაჩემის სავარძელში ჯდომის ღირსი.
13 ვინ არის ის, ვისაც შეუძლია იცოდეს ღვთის რჩევა? ან ვის შეუძლია იფიქროს, რა არის უფლის ნება?
14 რადგან მოკვდავი ადამიანების აზრები სავალალოა და ჩვენი ინსტრუქციები გაურკვეველია.
15 რადგან ხრწნადი სხეული აწვალებს სულს და მიწიერი კარავი ამძიმებს გონებას, რომელიც ბევრ რამეზე ფიქრობს.
16 და ძნელად თუ სწორად ვხვდებით იმას, რაც დედამიწაზეა, და შრომით ვპოულობთ იმას, რაც ჩვენს წინაშეა, მაგრამ ზეცაში, ვინ გამოიძია?
17 და შენი რჩევა, ვინ იცის, თუ არ მისცე სიბრძნე და არ გამოგზავნო შენი სულიწმიდა ზემოდან?
18 რადგან ასე გადაკეთდა მათი გზები, რომლებიც ცხოვრობდნენ დედამიწაზე, და

ადამიანებს ასწავლეს ის, რაც შენთვის სასიამოვნოა, და გადარჩნენ სიბრძნით.

თავი 10

1 მან შეინარჩუნა სამყაროს პირველქმნილი მამა, რომელიც მარტო შეიქმნა და გამოიყვანა იგი დაცემიდან.
2 და მისცა მას ძალა, რომ მართოს ყველაფერი.
3 მაგრამ როცა უსამართლონი წავიდნენ მისგან რისხვით, ისიც დაიღუპა რისხვით, რომლითაც მოკლა თავისი ძმა.
4 რომლის მიზეზითაც დედამიწა დაიხრჩო წარღვნამ, სიბრძნემ კვლავ შეინარჩუნა იგი და მართალთა გზას უხელმძღვანელა მცირე ღირებული ხის ნაჭერში.
5 უფრო მეტიც, ერები თავიანთი ბოროტი შეთქმულების დროს დაბნეულნი იყვნენ, მან აღმოაჩინა მართალი და უმწიკვლო შეინარჩუნა იგი ღვთის წინაშე და შეინარჩუნა იგი ძლიერი მისი შვილის მიმართ მისი სათუთი თანაგრძნობის წინააღმდეგ.
6 როცა უღმერთოები დაიღუპნენ, მან გადაარჩინა მართალი კაცი, რომელიც გაიქცა ცეცხლიდან, რომელიც დაეცა ხუთ ქალაქს.
7 რომლის ბოროტებაზეც დღემდე მოწმობს უდაბნო მიწა, რომელიც მწევს, და მცენარეები, რომლებიც ნაყოფის მომტანი არ მწიფდება, და მარილის სვეტი არის ურწმუნო სულის ძეგლი.
8 რადგან არა სიბრძნის გამო, მათ მხოლოდ ეს არ სტკიოდათ, რომ არ იცოდნენ კარგი; არამედ დატოვა მათ სამყაროს ხსოვნა მათი უგუნურების შესახებ: ისე, რომ იმ საგნებში, სადაც ისინი შეურაცხყოფა მიაყენეს, ისინი ვერ დაიმალება.
9 მაგრამ სიბრძნე იხსნიდა ტკივილს მათ, ვინც მასზე იყო.
10 როცა მართალი გაიქცა ძმის რისხვისგან, მან წარმართა იგი სწორ გზებზე, აჩვენა მას ღვთის სასუფეველი და მისცა მას სიწმინდეების ცოდნა, გაამდიდრა იგი თავის მოგზაურობაში და გაამრავლა მისი შრომის ნაყოფი.
11 დაჩაგრულთა სიხარბეში დაუდგა გვერდით და გაამდიდრა იგი.
12 მან დაიცვა იგი მისი მტრებისგან, დაიცავდა მას, ვინც ალაპარაკდა, და მძიმე კონფლიქტში მან გამარჯვება მისცა; რომ იცოდეს, რომ სიკეთე ყველაფერზე ძლიერია.
13 როცა მართალი გაიყიდა, მან არ მიატოვა იგი, არამედ იხსნა ცოდვისაგან: ჩავიდა მასთან ერთად ორმოში.
14 და არ მიატოვა იგი ბორკილებში, ვიდრე არ მოუტანა მას სამეფოს კვერთხი და ძალაუფლება მის მჩაგვრელთა წინააღმდეგ; ხოლო მათ, ვინც მას ადანაშაულებდნენ, აჩვენა ისინი მატყუარა და მიანიჭა მას მარადიული დიდება.
15 მან იხსნა მართალი ხალხი და უმწიკვლო შთამომავლები იმ ერისგან, რომელიც მათ ჩაგრავს.
16 იგი შევიდა უფლის მსახურის სულში და დაუპირისპირდა საშინელ მეფეებს სასწაულებითა და ნიშნებით;
17 მიენიჭა მართალს ჯილდო მათი შრომით, უხელმძღვანელა მათ საოცარი გზით და იყო მათთვის დღის საფარად და ვარსკვლავების შუქად ღამით;
18 გაიყვანა ისინი წითელ ზღვაში და წაიყვანა ისინი მრავალი წყალში.
19 მაგრამ მან დაახრჩო მათი მტრები და ამოაგდო ისინი სიღრმის ფსკერიდან.
20 ამიტომ მართალებმა გაძარცვეს უღმერთოები და ადიდებდნენ შენს წმინდა სახელს, უფალო, და ერთსულოვნად ადიდებდნენ შენს ხელს, რომელიც იბრძოდა მათთვის.
21 რამეთუ სიბრძნემ გააღო პირი მუნჯს და ენა გამოუცხადა მათ, ვისაც არ შეუძლია ლაპარაკი.

თავი 11

1 მან გაახარა მათი საქმეები წმიდა წინასწარმეტყველის ხელში.
2 გაიარეს უკაცრიელ უდაბნოში და გაშალეს კარვები ისეთ ადგილებში, სადაც გზა არ იყო.
3 ისინი იდგნენ თავიანთი მტრების წინააღმდეგ და შური იძიეს თავიანთ მოწინააღმდეგეებზე.
4 როცა სწყუროდათ, დაგიძახეს და წყალი მოეცა მათ კაჟის კლდიდან და წყურვილი იკვებებოდა მძიმე ქვისგან.
5 რადგან რითაც დაისაჯნენ მათი მტრები, ისევე სარგებლობდნენ მათ გაჭირვებაში.
6 რადგან მუდმივი მდინარის ნაცვლად ბინძური სისხლით აღელვებული,
7 იმ მცნების აშკარა გაკიცხვისთვის, რომლითაც ჩვილები დახოცეს, შენ მიეცი მათ უხვად წყალი ისეთი საშუალებით, რისი იმედიც არ ჰქონდათ:
8 იმ წყურვილით გამოაცხადეთ, როგორ დასაჯეთ მათი მოწინააღმდეგეები.
9 რადგან როცა ისინი ცდილობდნენ, თუმცა გულმოწყალებით სჯიდნენ, იცოდნენ, როგორ განიკითხებოდნენ უღმერთოები რისხვით და იტანჯებოდნენ, სწყუროდათ სხვაგვარად, ვიდრე სამართლიანები.
10 ამათ შეაგონებ და ცდი, როგორც მამა, მეორეს კი, როგორც მკაცრი მეფე, გმობ და სჯი.
11 არყოფნიდნენ თუ ესწრებოდნენ, ერთნაირად წუხდნენ.

12 რადგან ორმაგი მწუხარება მოვიდა მათზე და კვნესა წარსულის გახსენებაზე.
13 რადგან, როცა გაიგეს, რომ საკუთარი სასჯელები სხვის სარგებლობას იღებდნენ, რაღაც გრძნობა გაუჩნდათ უფლის მიმართ.
14 ვისაც პატივს სცემდნენ, როცა დიდი ხნით ადრე გააძევეს ჩვილების გამოყვანაზე, ბოლოს და ბოლოს, როცა დაინახეს, რა მოხდა, აღფრთოვანდნენ.
15 მაგრამ მათი ბოროტების უგუნური განზრახვის გამო, რომლითაც ისინი მოტყუებულნი თაყვანს სცემდნენ უგუნურ გველებს და საზიზღარ მხეცებს, თქვენ გაუგზავნეთ მათ უამრავი უგუნური ცხოველი შურისძიებისთვის;
16 რათა იცოდნენ, რომ რითაც სცოდავს ადამიანი, იმითაც დაისჯება.
17 რადგან შენს ყოვლისშემძლე ხელს, რომელმაც უფორმოდ აქცია მატერიის სამყარო, არ სურდა საშუალება გამოეგზავნა მათ შორის უამრავი დათვი ან მრისხანე ლომები,
18 ან უცნობი გარეული მხეცები, ბრაზით სავსე, ახლადშექმნილი, რომლებიც აფრქვევენ ან ცეცხლოვან ორთქლს, ან გაფანტული კვამლის ბინძურ სურნელს, ან აფრქვევენ საშინელ ნაპერწკლებს თვალებიდან.
19 რის გამოც არა მხოლოდ ზიანს აყენებს მათ დაუყოვნებლივ, არამედ საშინელმა სანახაობამ შეიძლება გაანადგუროს ისინი.
20 დიახ, და ამის გარეშე ისინი ერთი აფეთქებით დაეცნენ, შურისძიების გამო დევნიდნენ და შენი ძალის სუნთქვით გაიფანტნენ;
21 რადგან შენ შეგიძლია აჩვენო შენი დიდი ძალა ნებისმიერ დროს, როცა გინდა; და ვინ გაუძლებს შენი მკლავის ძალას?
22 რადგან მთელი სამყარო შენს წინაშე არის როგორც სასწორის პატარა მარცვალი, დიახ, როგორც დილის ნამის წვეთი, რომელიც ჩამოვარდება მიწაზე.
23 შენ კი შეიწყალე ყველა; რადგან შენ შეგიძლია ყველაფერი გააკეთო და თვალის დახუჭვა ადამიანთა ცოდვებს, რადგან ისინი უნდა გამოსწორდნენ.
24 რადგან გიყვარს ყველაფერი, რაც არის და არ გეზიზღება არაფერი, რაც შენ შექმენი, რადგან არასოდეს გააკეთებდი რამეს, რომ გძულდე.
25 და როგორ შეიძლებოდა რაიმე გაუძლო, შენი ნება რომ არ ყოფილიყო? ან შემორჩენილი, თუ არ მოუწოდა შენ მიერ?
26 მაგრამ შენ ზოგავ ყველაფერს, რადგან ისინი შენია, უფალო, სულთა მოყვარულო.

თავი 12

1 რადგან შენი უხრწნელი სული ყველაფერშია.
2 ამიტომ სჯის მათ ცალ-ცალკე და აფრთხილებ მათ გახსენებით, რაზეც შეურაცხყოფა მიაყენეს, რათა დატოვონ თავიანთი ბოროტება, ირწმუნონ შენ, უფალო.
3 რადგან შენი ნება იყო ჩვენი მამების ხელით გაანადგურო შენი წმინდა მიწის ორივე ძველი მკვიდრი,
4 რომელიც გძულს ჯადოქრობის ყველაზე ამაზრზენი საქმეებისა და ბოროტი მსხვერპლშეწირვის გამო;
5 და ასევე ბავშვების დაუნდობელი მკვლელები და ადამიანის ხორცის მჭამელები და სისხლის დღესასწაულები,
6 თავიანთი მღვდლებით თავიანთი კერპთაყვანისმცემელი ეკიპაჟიდან და მშობლებით, რომლებიც საკუთარი ხელით კლავდნენ დახმარებას მოკლებულ სულებს.
7 რათა მიწა, რომელსაც შენ ყველა სხვაზე აფასებდი, მიეღო ღვთის შვილების ღირსეული კოლონია.
8 მიუხედავად ამისა, ისინიც კი შეიწყნარეთ, როგორც ადამიანებმა, და გაგზავნეთ ვოსპები, თქვენი ლაშქრის წინამორბედები, რათა გაენადგურებინათ ისინი ნელ-ნელა.
9 არა იმიტომ, რომ ვერ შეძელი მართალთა ხელში ჩაგდება ბრძოლაში, ან სასტიკი მხეცებით ან ერთი უხეში სიტყვით დაუყოვნებლივ განადგურება.
10 მაგრამ ნელ-ნელა აღასრულე შენი განაჩენი მათზე, შენ მიანიჭე მათ მონანიების ადგილი, არ იცოდი, რომ ისინი ბოროტი თაობა იყვნენ და რომ მათი ბოროტება იყო მათში გაჩენილი და რომ მათი ფიქრი არასოდეს შეიცვლებოდა.
11 რადგან ის თავიდანვე დაწყევლილი თესლი იყო; შენ არც ვინმეს შიშით აპატიე მათ, რაც შესცოდეს.
12 ვინ იტყვის: რა ჩაიდინე? ან ვინ გაუძლებს შენს განაჩენს? ან ვინ დაგაბრალებს შენ წარწყმედილ ერებს, ვინც შენ შექმენი? ან ვინ მოვა შენს წინააღმდეგ, რათა შური იძიოს უსამართლო ადამიანების გამო?
13 რადგან არ არსებობს ღმერთი, შენს გარდა, ვინც ზრუნავს ყველაზე, ვისაც შეგიძლია აჩვენო, რომ შენი განაჩენი უსამართლო არ არის.
14 ვერც მეფე და ვერც ტირანი ვერ შეძლებენ შენს წინააღმდეგ პირისპირ დადგომას, ვინც შენ დასაჯე.
15 მაშ, რამდენადაც შენ თვითონ ხარ მართალი, ყველაფერს სამართლიანად აწესრიგებ: ფიქრობ,

რომ არ ეთანხმება შენს ძალას, დაგმო ის, ვინც არ იმსახურებს დასჯას.
16 რადგან შენი ძალა სიმართლის დასაწყისია და რადგან შენ ხარ ყველაფრის უფალი, ის გაიძულებს, იყო ყველასთვის მადლი.
17 რადგან, როდესაც ადამიანები არ დაიჯერებენ, რომ შენ ხარ სრული ძალაუფლება, შენ აჩვენებ შენს ძალას და მათ შორის, ვინც ეს იცის, ავლენს მათ სითამამეს.
18 შენ კი, შენი ძალაუფლების დაუფლებით, სამართლიანად განსაჯე და დიდი კეთილგანწყობით გვიბრძანებ, რადგან შეგიძლია გამოიყენო ძალაუფლება, როცა გინდა.
19 მაგრამ ასეთი საქმეებით შენ ასწავლე შენს ხალხს, რომ მართალი უნდა იყოს მოწყალე და აიძულებ შენს შვილებს კარგი იმედის მომცემი, რომ შენ ცოდვებისთვის მოინანიებ.
20 რადგან თუ შენ დასაჯე შენი შვილების მტრები და სასიკვდილოდ მსჯავრდებულები ასეთი განხილვით, მიეცი მათ დრო და ადგილი, რომლითაც ისინი განთავისუფლდნენ თავიანთი ბოროტებისგან.
21 რამდენად დიდი წინდახედულებით განიკითხავ შენს შვილებს, რომელთა მამებსაც ფიცი დადე და კარგი აღთქმების აღთქმა დადე?
22 მაშასადამე, როცა გვსჯის, ჩვენს მტრებს ათასჯერ უფრო მეტად ურტყამ, იმ განზრახვით, რომ როცა განვიკითხავთ, გულდასმით ვიფიქროთ შენს სიკეთეზე და როცა ჩვენ თვითონ განვიკითხავთ, წყალობას ვეძიოთ.
23 მაშასადამე, მაშინ, როცა ადამიანები ცხოვრობდნენ უღიმღამოდ და უსამართლოდ, შენ ტანჯე ისინი საკუთარი სისაძაგლეებით.
24 რადგან ისინი ძალიან შორს წავიდნენ შეცდომის გზებით და მიიჩნიეს ღმერთებისთვის, რომლებიც მათი მტრების მხეცებს შორისაც კი ზიზღით იყვნენ მოტყუებულნი, როგორც გაუგებარი შვილები.
25 ამიტომ მათ, როგორც ბავშვებს, უმიზეზოდ, შენ გაუგზავნე განაჩენი მათ დასაცინად.
26 მაგრამ ისინი, ვინც არ მოისურვებენ გამოსწორებას იმ შესწორებით, რომლითაც ის მათთან ერთად იბრძოდა, ღმერთის ღირსად იგრძნობს განაჩენს.
27 რადგან, აჰა, რა სწყინდათ, როცა დაისაჯნენ, ანუ მათთვის, ვინც ღმერთებად მიაჩნდათ; ახლა მათში დასჯილი, როცა ეს დაინახეს, აღიარეს ის ჭეშმარიტი ღმერთი, რომელსაც ადრე უარყოფდნენ, რომ იცოდნენ: და ამიტომ მათზე უკიდურესი ლანძღვა იყო.

თავი 13

1 რა თქმა უნდა, ამაოა ბუნებით ყველა ადამიანი, ვინც არ იცის ღმერთი და ვერ იცოდა ის, რაც ხილული სიკეთიდან არის: არც საქმის განხილვით აღიარეს მუშაკი;
2 მაგრამ ითვლებოდა ან ცეცხლი, ან ქარი, ან სწრაფი ჰაერი, ან ვარსკვლავების წრე, ან მძვინვარე წყალი, ან ცის მნათობები, ღმერთებად, რომლებიც მართავენ სამყაროს.
3 ვისი სილამაზით თუ აღფრთოვანებულებმა მიიღეს ისინი ღმერთებად; აცნობეთ მათ, რამდენად უკეთესია მათი უფალი, რადგან სილამაზის პირველმა ავტორმა შექმნა ისინი.
4 მაგრამ თუ გაოგნებულები იყვნენ მათი ძალითა და სათნოებით, დაე, გაიგონ, რამდენად ძლიერია ის, ვინც მათ შექმნა.
5 რადგანაც ქმნილებათა სიდიადე და სილამაზე პროპორციულად ჩანს მათი შემოქმედი.
6 მაგრამ ამაში ისინი ნაკლებად არიან დამნაშავე: ისინი შესაძლოა ცდებოდნენ, ეძებენ ღმერთს და სურთ მისი პოვნა.
7 მის საქმეებში მცოდნედ გულმოდგინედ იკვლევენ მას და სჯერათ მათი ხილვის, რადგან მშვენიერია ხილული.
8 თუმცა არც ისინი უნდა აპატიონ.
9 რამეთუ შეეძლოთ იმდენი იცოდნენ, რომ შეეძლებათ ქვეყნიერებისკენ დამიზნება; როგორ არ გაიგეს მათ უფალი?
10 მაგრამ უბედურნი არიან ისინი და მკვდრებშია მათი იმედი, რომლებიც უწოდებენ მათ ღმერთებს, რომლებიც არის ადამიანის ხელის ნამუშევრები, ოქრო და ვერცხლი, რათა აჩვენონ ხელოვნება და მხეცების მსგავსება, ან ქვა, რომელიც უსარგებლოა, სამუშაო. უძველესი ხელის.
11 ახლა დურგალი, რომელიც ხეს ჭრის, მას შემდეგ, რაც დაინახა ხის შესახვედრი მიზნისთვის და მოაშორა მთელი ქერქი ოსტატურად ირგვლივ, ლამაზად დაამუშავა და მისი ჭურჭელი გამოიმუშავა ადამიანის სიცოცხლისთვის;
12 და მას შემდეგ, რაც დახარჯა ნაგვის ნარჩენები მისი ხორცის მოსამზადებლად, ივსება;
13 და იღებდა ნაგავს მათ შორის, რომლებიც უსარგებლო იყო, როგორც კეხიანი ხის ნაჭერი და სავსე კვანძებით, გულმოდგინედ გამოკვეთა, როცა სხვა არაფერი ჰქონდა გასაკეთებელი, და ჩამოაყალიბა თავისი გონების უნარით, და შეასრულა იგი მამაკაცის გამოსახულებაზე;
14 ან რაღაც საზიზღარ მხეცს დაემსგავსა, ზედ დააფინა ლაჟვარდი, წითლად შეღებილი საღებავი და დაფარა ყოველი ადგილი.

15 და როცა გაუკეთა მისთვის ხელსაყრელი ოთახი, დააყენა კედელში და დაამაგრა რკინით.
16 რადგან მან უზრუნველჰყო ის, რომ არ დაეცემა, რადგან იცოდა, რომ მას არ შეეძლო საკუთარი თავის დახმარება; რადგან ხატია და დახმარება სჭირდება:
17 შემდეგ ლოცულობს თავისი საქონლისთვის, ცოლისთვის და შვილებისთვის და არ რცხვენია ლაპარაკი იმას, ვისაც სიცოცხლე არ აქვს.
18 ჯანმრთელობისთვის ის მოუწოდებს სუსტს, რადგან სიცოცხლე ევედრება მკვდარს; რადგან დახმარება თავმდაბლად ევედრება იმას, რასაც დახმარების მინიმალური საშუალება აქვს და კარგი მოგზაურობისთვის ითხოვს იმას, რასაც წინ ვერ დგამს ფეხი.
19 და მოსაპოვებლად და მოსაპოვებლად და მისი ხელების კარგი წარმატებისთვის ითხოვს მისგან უნარს, რაც ყველაზე მეტად არ შეუძლია რაიმეს გაკეთებას.

თავი 14

1 ისევ, ვინც ემზადება ნაოსნობისთვის და აპირებს მძვინვარე ტალღებში გავლას, ეხმაურება ხის ნაჭერს უფრო დამპალ ჭურჭელს, რომელიც მას ატარებს.
2 რადგან ჭეშმარიტად მოგების სურვილმა მოიფიქრა ეს და მუშამ თავისი ოსტატობით ააშენა.
3 მაგრამ შენი განგებულება, მამაო, განაგებს მას, რადგან შენ გაიღე გზა ზღვაში და უსაფრთხო გზა ტალღებში;
4 აჩვენე, რომ შეგიძლია იხსნა ყოველგვარი საფრთხისგან: დიახ, თუმცა ადამიანი ზღვაზე ხელოვნების გარეშე წავიდა.
5 მიუხედავად ამისა, არ ისურვებდი, რომ შენი სიბრძნის საქმეები უსაქმური იყოს და ამიტომ ადამიანები თავიანთ სიცოცხლეს ხის პატარა ნაჭერს უთმობენ და მღელვარე ზღვას სუსტი გემით გავლისას გადარჩებიან.
6 რადგან ძველ დროშიც, როცა ამაყი გიგანტები დაიღუპნენ, შენი ხელით მართული სამყაროს იმედი სუსტ ჭურჭელში გაიქცა და ყველა საუკუნეს დაუტოვა თაობის თესლი.
7 რადგან კურთხეულია ხე, რომლითაც მოდის სიმართლე.
8 მაგრამ რაც ხელით არის შექმნილი, დაწყევლილია, ისევე როგორც ის, ვინც შექმნა იგი; და ეს იმიტომ, რომ ხრწნადი იყო, ღმერთს ეწოდა.
9 რადგან უღმერთო და მისი უღმერთოება ორივე ერთნაირად საძულველია ღვთისთვის.
10 რადგან ის, რაც შეიქმნა, დაისჯება მის შემქმნელთან ერთად.
11 ამიტომ, წარმართთა კერპებზეც კი იქნება სანახავი, რადგან ღვთის ქმნილებაში ისინი გახდნენ საზიზღარი და დაბრკოლება ადამიანთა სულებისთვის და მახე უგუნურთა ფეხებისთვის.
12 რადგან კერპების გამოგონება იყო სულიერი სიძვის დასაწყისი და მათი გამოგონება სიცოცხლის ხრწნა.
13 რადგან არც იყვნენ დასაბამიდან და არც მარადიულად იქნებიან.
14 რადგან ადამიანთა ამაო დიდებით ისინი შევიდნენ ქვეყნიერებაში და ამიტომაც მალე მოვლენ.
15 რადგან უდროო გლოვის გამო დატანჯულმა მამამ, როდესაც მან მალევე წაართვეს შვილის გამოსახულება, ახლა პატივს სცემდა მას, როგორც ღმერთს, რომელიც მაშინ მკვდარი იყო, და მის ქვეშ მყოფებს გადასცემდა ცერემონიებსა და მსხვერპლს.
16 ამგვარად, დროთა განმავლობაში გაძლიერებული უღმერთო ჩვეულება კანონის სახით იყო დაცული და ქანდაკებებს თაყვანს სცემდნენ მეფეთა მცნებებით.
17 რომელსაც კაცებმა ვერ შეძლეს პატივი მის წინაშე, რადგან შორს ცხოვრობდნენ, შორიდან აიღეს მისი ყალბი სახე და გამოსახეს მეფე, რომელსაც პატივს სცემდნენ, იმ მიზნით, რომ ამით თავიანთი წინდახედულობით შეეძლოთ მაამებლობა. არ იყო, თითქოს ესწრებოდა.
18 ასევე ხელოსნის განსაკუთრებული შრომისმოყვარეობა დაეხმარა უმეცრების უფრო ცრურწმენისკენ მიყვანას.
19 რადგან მან, შესაძლოა, სურდა მოეწონებინა ვინმე ავტორიტეტით, აიძულა მთელი თავისი უნარი დაემსგავსებინა საუკეთესო მოდაში.
20 ასე რომ, ხალხმა, მოხიბლულმა საქმის მადლით, აიყვანა იგი ახლა ღმერთად, რომელსაც ცოტა ადრე პატივს სცემდნენ.
21 და ეს იყო სამყაროს მოტყუების შემთხვევა: რადგან ადამიანები, რომლებიც ემსახურებოდნენ ან უბედურებას ან ტირანიას, ქვებსა და მარაგებს ანიჭებდნენ შეუცნობელ სახელს.
22 უფრო მეტიც, ეს არ იყო მათთვის საკმარისი, რომ შეცდნენ ღვთის შემეცნებაში; მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ცხოვრობდნენ უმეცრების დიდ ომში, ამ დიდმა ჭირებმა მათ მშვიდობა უწოდეს.
23 ვინაიდან ისინი კლავდნენ თავიანთ შვილებს მსხვერპლშეწირვაში, ან იყენებდნენ საიდუმლო ცერემონიებს, ან აწყობდნენ უცნაურ რიტუალებს;
24 ისინი აღარ ინახავდნენ უბიწოდ არც სიცოცხლეს და არც ქორწინებას;
25 ასე რომ, ყველა ადამიანში სუფევდა გამონაკლისის გარეშე სისხლი, მკვლელობა,

ქურდობა და შეურაცხყოფა, ხრწნილება, ორგულობა, მღელვარება, ცრუ ჩვენება,
26 კეთილი ადამიანების შეშფოთება, კარგი მოქცევების დავიწყება, სულების ბილწობა, სახის შეცვლა, უწესრიგობა ქორწინებაში, მრუშობა და უსირცხვილო უწმინდურება.
27 რადგან კერპთა თაყვანისცემა უსახელო არის ყოველგვარი ბოროტების დასაწყისი, მიზეზი და დასასრული.
28 რადგან ან გიჟდებიან, როცა მხიარულობენ, ან სიცრუეს წინასწარმეტყველებენ, ან უსამართლოდ ცხოვრობენ, ან მსუბუქად იფიცებენ თავს.
29 რადგანაც მათი იმედი კერპებზეა, რომლებსაც სიცოცხლე არა აქვთ; მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ტყუილად იფიცებენ, მაგრამ როგორც ჩანს, არ დააზარალებს.
30 თუმცა ორივე მიზეზის გამო ისინი სამართლიანად დაისჯებიან: ორივე იმიტომ, რომ არ ფიქრობდნენ ღმერთზე კარგად, ყურად სცემდნენ კერპებს და ასევე უსამართლოდ იფიცებდნენ მოტყუებით და ამცირებდნენ სიწმინდეს.
31 რადგან მათი ძალა არ არის, ვისზეც ისინი იფიცებენ, არამედ ცოდვილთა სამართლიანი შურისძიებაა, რომელიც ყოველთვის სჯის უღმერთოთა დანაშაულს.

თავი 15

1 შენ კი, ღმერთო, ხარ მოწყალე და ჭეშმარიტი, სულგრძელი და გულმოწყალე, ყველაფერს ბრძანებ,
2 რადგან თუ ვცოდავთ, შენი ვართ, ვიცით შენი ძალა, მაგრამ არ შევცოდავთ, რადგან ვიცით, რომ შენნი ვართ.
3 რადგან შენი შეცნობა არის სრულყოფილი სიმართლე: დიახ, შენი ძალის შეცნობა არის უკვდავების ფესვი.
4 რადგან არც ადამიანთა ბოროტმა გამოგონებამ მოგვატყუა და არც მრავალფეროვნებით გამორჩეულმა გამოსახულებამ, მხატვრის უნაყოფო შრომამ;
5 ხილვა, რომლის ხილვაც სულელებს უბიძგებს მისკენ, და ამიტომ მათ სურთ მკვდარი კერპის ფორმა, რომელსაც სუნთქვა არ აქვს.
6 როგორც ისინი, ვინც მათ ქმნიან, ისინი, ვინც მათ სურთ, და ისინი, ვინც მათ თაყვანს სცემენ, ბოროტების მოყვარულნი არიან და იმსახურებენ, რომ ჰქონდეთ ასეთი ნდობა.
7 რადგან ჭურჭელი, მთვრალი რბილი მიწა, აყალიბებს ყველა ჭურჭელს ჩვენი სამსახურისთვის დიდი შრომით: დიახ, იგივე თიხისგან აკეთებს როგორც სუფთა სარგებლობის ჭურჭელს, ასევე ყველა ისეთს, რაც პირიქით ემსახურება. ნებისმიერი ჯიშის გამოყენება, თავად მეთუნეა მოსამართლე.
8 და უხამსად იყენებს თავის შრომას, ის აჩენს ამაო ღმერთს იმავე თიხისგან, ისიც, რომელიც ცოტა ადრე თავად იყო მიწით შექმნილი და ცოტა ხნის შემდეგ დაბრუნდება იმავეზე, როცა მისი სიცოცხლე, რომელიც მასსეს, იქნება მოითხოვა.
9 მიუხედავად იმისა, რომ მისი ზრუნვა არ არის ის, რომ მას ბევრი შრომა მოუწევს და არც ის, რომ მისი სიცოცხლე ხანმოკლეა, არამედ ცდილობს აჯობოს ოქრომჭედლებსა და ვერცხლის მჭედლებს და ცდილობს სპილენძის მუშების მსგავსად მოიქცეს და თავის დიდებად მიიჩნია ყალბი ნივთების გაკეთება.
10 მისი გული ფერფლია, მისი იმედი მიწაზე უფრო საზიზღარია და მისი სიცოცხლე თიხაზე ნაკლები ფასია.
11 რადგან არ იცოდა თავისი შემოქმედი და ის, ვინც მასში მოქმედი სული შთააგონა და ცოცხალი სული სუნთქავდა.
12 მაგრამ მათ ჩვენი ცხოვრება გართობად ჩათვალეს, ხოლო აქ დრო შემოსავლის ბაზარად, რადგან, ამბობენ, ჩვენ ყოველმხრივ უნდა მივიღოთ, თუმცა ეს ბოროტი საშუალებებით იყოს.
13 რადგან ამ კაცმა, რომელიც მიწიერი მატერიისგან აკეთებს მტვრევად ჭურჭელსა და გამოსახულებებს, იცის, რომ ყველა სხვაზე მეტად შეურაცხყოფს თავს.
14 და შენი ხალხის ყველა მტერი, რომელიც მას ემორჩილება, უგუნურები არიან და ჩვილებზე უფრო უბედურნი არიან.
15 რადგან მათ ყველა წარმართთა კერპები ღმერთებად ჩათვალეს, რომელთაც არც თვალები აქვთ სანახავად, არც ცხვირი სუნთქვისთვის, არც ყურები მოსასმენად და არც ხელის თითები. და რაც შეეხება მათ ფეხებს, ისინი ნელა მიდიან.
16 რადგან ადამიანმა შექმნა ისინი და ვინც ისესხა თავისი სული შექმნა ისინი, მაგრამ ვერავინ შეძლებს ღმერთს თავის მსგავსს.
17 რადგან მოკვდავია, ბოროტი ხელებით ამუშავებს მკვდარს, რადგან ის თავად სჯობს იმას, რასაც თაყვანს სცემდა: ერთხელ ცხოვრობდა, მაგრამ არასოდეს.
18 დიახ, ისინი თაყვანს სცემდნენ იმ მხეცებსაც, რომლებიც ყველაზე საძულველნი არიან: რადგან ერთად ადარებენ, ზოგი სხვებზე უარესია.
19 არც ისინი არიან მშვენიერნი, იმდენად სასურველნი მხეცებთან მიმართებაში, არამედ ღვთის ქების და მისი კურთხევის გარეშე წავიდნენ.

თავი 16

1 ამიტომ ღირსეულად დაისაჯნენ ისინი და იტანჯებოდნენ მხეცების სიმრავლით.
2 რომელი სასჯელის ნაცვლად, შენს ხალხთან კეთილგანწყობით მოექცე, მათთვის მადის გასაღვივებლად მოუმზადე უცნაური გემოს ხორცი, თუნდაც მწყერი.
3 იმ მიზნით, რომ მათ, ვისაც სურს საკვები, შეეძლოთ მათ შორის გაგზავნილი მხეცების მახინჯი ხილვის გამო, სწყინდეთ ის, რაც მათ უნდა სჭირდეთ; მაგრამ ეს, მცირე სივრცის გაჭირვება, შეიძლება უცნაური გემოვნების თანაზიარი გახდეს.
4 რადგან აუცილებელი იყო, რომ მათზე ტირანი ახორციელებდნენ სიღარიბეს, რომლის თავიდან აცილებაც ვერ შეძლეს; მაგრამ მათ მხოლოდ უნდა ეჩვენებინათ, როგორ იტანჯებოდნენ მათი მტრები.
5 რადგან, როცა მხეცთა საშინელი სისასტიკე დაეუფლა მათ და დაიღუპნენ მრუდე გველების ნაკბენით, შენი რისხვა სამუდამოდ არ გაგრძელებულა.
6 მაგრამ ისინი შეშფოთებულნი იყვნენ მცირე დროისთვის, რათა გაფრთხილებულიყვნენ ხსნის ნიშნით, რათა გაიხსენონ შენი კანონის მცნება.
7 რადგან ის, ვინც მისკენ მიბრუნდა, არ იხსნა იმით, რაც იხილა, არამედ შენ ხარ, რომ ხარ მხსნელი ყველას.
8 და ამით შენ აღიარე შენი მტრები, რომ შენ იხსნი ყოველგვარი ბოროტებისგან.
9 მათთვის კალიების და ბუზების კბენა მოკვდა, არც გამოსავალი იყო მათი სიცოცხლისათვის, რადგან იმსახურებდნენ ასეთების დასჯას.
10 მაგრამ შენს ვაჟებს შხამიანი დრაკონების კბილებმა არ გადალახეს, რადგან შენი წყალობა ყოველთვის იყო მათთან და კურნავდა მათ.
11 რამეთუ შეძრწუნდნენ, რათა გაიხსენონ შენი სიტყვები; და სწრაფად გადარჩნენ, რათა ღრმა დავიწყებაში არ ჩავარდნილიყვნენ, მუდმივად ახსოვდნენ შენს სიკეთეს.
12 რადგან არც ბალახი და არც დამამშვიდებელი თაბაშირი არ აღადგენდა მათ ჯანმრთელობას, არამედ შენი სიტყვა, უფალო, რომელიც კურნავს ყველაფერს.
13 რადგან შენ გაქვს სიცოცხლისა და სიკვდილის ძალა: მიჰყავხარ ჯოჯოხეთის კარიბჭემდე და აღადგენ.
14 კაცი თავისი ბოროტებით კლავს და სული, როცა გამოდის, არ ბრუნდება; არც ამაღლებული სული მოდის.
15 მაგრამ შენი ხელიდან გაქცევა შეუძლებელია.
16 რამეთუ უღმერთონი, რომელნიც უარყვეს შენს გაცნობა, შენი მკლავის ძალით აოხრებდნენ: უცნაური წვიმებით, სეტყვათა და წვიმებით დევნიდნენ, რომ ვერ აარიდებდნენ თავს და ცეცხლში იღუპებოდნენ.
17 რადგან, რაც ყველაზე მეტად გასაოცარია, ცეცხლს მეტი ძალა ჰქონდა წყალში, რომელიც ჩააქრობს ყველაფერს, რადგან სამყარო იბრძვის მართალთათვის.
18 ოდესღაც ცეცხლი შერბილდა, რათა არ დაეწვა მხეცები, რომლებიც გაგზავნეს უღვთოების წინააღმდეგ; მაგრამ თავად დაინახავდნენ და ხვდებოდნენ, რომ ისინი დევნიდნენ ღვთის განკითხვას.
19 და სხვა დროს ის იწვის თუნდაც წყლის შუაგულში, ცეცხლის ძალაზე მაღლა, რათა გაანადგუროს უსამართლო მიწის ნაყოფები.
20 ამის ნაცვლად, შენ აჭმევ შენს ხალხს ანგელოზთა საკვებით და გამოუგზავნე ისინი ზეციდან მათი შრომის გარეშე მომზადებული პური, რომელსაც შეუძლია ყოველი ადამიანის სიამოვნების დაკმაყოფილება და ყველა გემოვნების თანახმა.
21 რადგან შენმა საზრდომ გამოაცხადა შენი სიტკბოება შენს შვილებს და ემსახურებოდა მჭამელის მადას, ყველა ადამიანის სურვილისამებრ შემცირდა.
22 მაგრამ თოვლმა და ყინულმა გაუძლო ცეცხლს და არ დნება, რათა მათ იცოდნენ, რომ სეტყვაში ანთებული ცეცხლი და წვიმაში ცქრიალა, ანადგურებდა მტრების ნაყოფს.
23 მაგრამ ამან კვლავ დაივიწყა საკუთარი ძალა, რათა მართალნი საზრდოობდნენ.
24 რადგან ქმნილება, რომელიც შენ გემსახურება, რომელიც ხარ შემოქმედი, აძლიერებს თავის ძალას უსამართლოთა წინააღმდეგ მათი სასჯელისთვის და ამცირებს თავის ძალას მათთვის, ვინც შენზეა მინდობილი.
25 ამიტომაც მაშინაც შეიცვალა ყველა მოდაში და ემორჩილებოდა შენს მადლს, რომელიც კვებავს ყველაფერს, მათი სურვილისამებრ, ვისაც სჭირდება.
26 რათა შენმა შვილებმა, უფალო, რომელიც გიყვარს, იცოდნენ, რომ ნაყოფის მოყვანა კი არ კვებავს ადამიანს, არამედ შენი სიტყვაა, რომელიც იცავს მათ, ვინც შენზეა მინდობილი.
27 რადგან ის, რაც ცეცხლისგან არ განადგურდა, მზის მცირე სხივით გახურებული, მალევე დნება.
28 რათა იცოდნენ, რომ მზეს უნდა შეგვეშალოს მადლიერება და გაზაფხულის დროს ვილოცოთ შენთვის.

29 რადგან უმადურთა იმედი ზამთრის ყინვაგამძლევით გადნება და უსარგებლო წყალივით გაიქცევა.

თავი 17

1 რადგან დიდია შენი განსჯა და ვერ გამოითქმის; ამიტომ შეცდნენ უზრუნველი სულები.
2 როცა უმართლო კაცებმა წმიდა ერის დაჩაგვრა ეგონათ; ისინი ჩაკეტილნი იყვნენ თავიანთ სახლებში, სიბნელის ტყვეები და გრძელი ღამის ბორკილებით შებოჭილი, მარადიული განგებულებიდან განდევნილები იწვნენ.
3 რადგან, სანამ ისინი საიდუმლო ცოდვებში დამალულნი უნდა იყვნენ, ისინი მიმოფანტულნი იყვნენ დავიწყების ბნელი ფარდის ქვეშ, საშინლად გაოგნებულები და უცნაური მოჩვენებებით შეწუხებული.
4 რადგან ვერც კუთხემ, რომელიც იცავდა მათ, ვერ აკავებდა მათ შიშისგან; მაგრამ ხმები, როგორც წყლების ჩამოვარდნა, ისმოდა მათზე და სევდიანი ხილვები ეჩვენებოდათ მძიმე სახეებით.
5 ცეცხლის არავითარი ძალა არ აძლევდა მათ სინათლეს: არც ვარსკვლავების კაშკაშა ალი გაუძლებდა იმ საზარელი ღამის გასანათებლად.
6 მხოლოდ მათ ეჩვენა, რომ აანთო ცეცხლი თავისთავად, ძალიან საშინელი: რადგან ძალიან შეშინებულები ფიქრობდნენ, რომ ის, რაც ნახეს, იმაზე უარესი იყო, ვიდრე ის, რაც არ უნახავთ.
7 რაც შეეხება ხელოვნების მაგიის ილუზიებს, ისინი დაცხრილეს და მათი სიბრძნით ქადაგება სამარცხვინოდ გაკიცხვა.
8 რადგან ისინი, ვინც დაჰპირდნენ, რომ განდევნიდნენ შიშს და უბედურებას ავადმყოფი სულისგან, თავად იყვნენ შიშით დაავადებულნი და დაცინვის ღირსნი.
9 თუმცა არავითარი საშინელების არ ეშინოდა მათი; ჯერ კიდევ შეშინებული მხეცების, რომლებიც გაივლიდნენ და გველების ჩურჩულით,
10 ისინი შიშით დაიღუპნენ და უარყვეს, რომ დაინახეს ჰაერი, რომლის თავიდან აცილებაც შეუძლებელია.
11 რამეთუ ბოროტება, რომელიც დაგმო მისივე მოწმობით, ძალზე სამარცხვინოა და სინდისით დაძაბული, ყოველთვის სავალალო რამეებს წინასწარმეტყველებს.
12 რადგან შიში სხვა არაფერია, თუ არა გონების მოწოდებული დახმარების გაცემა.
13 და შიგნიდან მოლოდინი, რაც ნაკლებია, უმეცრებას უფრო ითვლის, ვიდრე მიზეზი, რომელიც მოაქვს ტანჯვას.
14 მაგრამ მათ იმავე ღამეს ეძინათ, რაც აუტანელი იყო და გარდაუვალი ჯოჯოხეთის ფსკერიდან გადმოვიდა მათზე,
15 ნაწილობრივ აღელვებულნი იყვნენ ამაზრზენი მოჩვენებებით, ნაწილობრივ კი დაღლილიყვნენ, გული სტკიოდათ: უეცარი შიში, და არა ემებდნენ, დაეუფლა მათ.
16 ასე რომ, ვინც იქ ჩამოვარდნილი იყო, მჭიდროდ ინახავდნენ, დაკეტავდნენ საპყრობილეში რკინის გისოსების გარეშე,
17 რადგან იყო ის მევენახე, მწყემსი, თუ მუშა მინდორში, მას დაეწია და გაუძლო იმ აუცილებლობას, რომლის თავიდან აცილება შეუძლებელია, რადგან ისინი ყველანი იყვნენ შეკრული სიბნელის ერთი ჯაჭვით.
18 იქნება ეს სასტვენის ქარი, თუ ჩიტების მელოდიური ხმაური გაშლილ ტოტებს შორის, ან სასიამოვნო ვარდნა წყლის მძვინვარე,
19 ან ჩამოგდებული ქვების საშინელი ხმა, ან სირბილი, რომელიც არ შეინიშნებოდა მხეცების გამოხტომის, ან ველური მხეცების უმეტესობის მღელვარე ხმა, ან ამობრუნებული ექო ღრუ მთებიდან; ამ ფაქტებმა მათ შიშის გამო აძრწუნეს.
20 რადგან მთელი ქვეყნიერება ნათელი შუქით ანათებდა და არავის უშლიდა ხელს მათ შრომაში.
21 მხოლოდ მათზე გავრცელდა მძიმე ღამე, იმ სიბნელის გამოსახულება, რომელიც შემდგომში უნდა მიეღოთ მათ, მაგრამ ისინი მაინც იყვნენ თავისთვის უფრო მძიმე ვიდრე სიბნელე.

თავი 18

1 მიუხედავად ამისა, შენს წმინდანებს ჰქონდათ ძალიან დიდი შუქი, რომელთა ხმა ესმოდათ და ვერ ხედავდნენ მათ ფორმას, რადგან მათაც არ განიცადეს იგივე რამ, ბედნიერად ჩათვალეს ისინი.
2 მაგრამ ამისთვის მათ ახლა არ დააზარალეს ისინი, ვისზეც ადრეც სდებდნენ დანაშაულს, მადლობა გადაუხადეს მათ და პატიება სთხოვეს, რომ მტრები იყვნენ.
3 იმის ნაცვლად, რომ შენ აჩუქე მათ ცეცხლის ანთებული სვეტი, როგორც გზამკვლევი უცნობი მოგზაურობისთვის, და უწყინარი მზე, რომ ღირსეულად გაერთო მათ.
4 რადგანაც ისინი იმსახურებდნენ, რომ ჩამოერთვათ შუქი და დატყვევებულიყვნენ სიბნელეში, რომლებმაც დახურეს შენი ვაჟები, რომლებითაც კანონის უხრწნელი შუქი უნდა მიეცა სამყაროსთვის.
5 და როდესაც მათ გადაწყვიტეს დაეხოცათ წმინდანთა ჩვილები, ერთი შვილი გამოიყვანეს და გადაარჩინეს, რათა გაკიცხონ ისინი, თქვენ

წაართვით მათი შვილების სიმრავლე და გაანადგურეთ ისინი ძლიერ წყალში.
6 იმ ღამით ჩვენი მამები წინასწარ დამოწმებულნი იყვნენ, რომ დარწმუნებით იცოდნენ, თუ რა ფიცი მისცეს მათ სარწმუნოებას, ისინი შემდგომში ხალისიანები იყვნენ.
7 ასე მიიღეს შენმა ხალხმა მართალთა ხსნაც და მტრების განადგურებაც.
8 რადგანაც რითაც დასაჯე ჩვენი მოწინააღმდეგეები, იმით განვადიდებდით ჩვენ, ვინც დაგვიძახე.
9 რადგან კეთილი ადამიანების მართალი შვილები ფარულად სწირავდნენ მსხვერპლს და ერთი თანხმობით დებდნენ წმიდა რჯულს, რომ წმინდანები ჰგავდნენ ერთსა და იმავე სიკეთესა და ბოროტებას, ახლა მამები მღერიან სადიდებელ სიმღერებს.
10 მაგრამ გაღმა გაისმა მტრების ტირილი და გოდება სევდიანი ხმით გავრცელდა ტირილი ბავშვებისთვის.
11 ბატონი და მსახური ერთი წესით დასაჯეს; და როგორც მეფე, ისე განიცადა უბრალო ადამიანი.
12 ასე რომ, მათ ყველა ერთად ჰყავდათ უთვალავი მკვდარი ერთი სახის სიკვდილით; არც ცოცხალი იყო საკმარისი მათი დასამარხად: ერთ წამში განადგურდა მათი უკეთილშობილესი შთამომავლობა.
13 ვინაიდან ისინი არ იჯერებდნენ რაიმეს მოჯადოების გამო; პირმშოს განადგურების შემდეგ მათ აღიარეს ეს ხალხი ღვთის შვილებად.
14 ვინაიდან ყველაფერი ჩუმად იყო და ის ღამე იყო მისი სწრაფი სვლის შუაგულში,
15 შენი ყოვლისშემძლე სიტყვა გადმოხტა ზეციდან შენი სამეფო ტახტიდან, როგორც სასტიკი მებრძოლი, განადგურების ქვეყანაში,
16 და მოიტანა შენი უტყუარი მცნება ბასრი მახვილით და ფეხზე დგომა აავსო ყველაფერი სიკვდილით; და შეეხო ცას, მაგრამ დადგა მიწაზე.
17 მაშინ უცებ საშინელი სიზმრების ხილვამ ძლიერ შეაშფოთა ისინი და საშინელება დაეუფლა მათ შეუმჩნეველი.
18 და ერთი აქ გადაგდებული და მეორე იქ, ნახევრად მკვდარი, აჩვენა მისი სიკვდილის მიზეზი.
19 რადგან სიზმრები, რომლებიც მათ აწუხებდათ, ამას წინასწარმეტყველებდა, რათა არ დაიღუპნენ და არ იცოდნენ, რატომ დაზარალდნენ.
20 დიახ, სიკვდილის გემოს შეეხო მართალსაც და მოხდა ხალხის განადგურება უდაბნოში, მაგრამ რისხვა დიდხანს არ გაგრძელებულა.
21 რადგან მაშინ უმწიკვლო კაცმა იჩქარა და გამოდგა მათ დასაცავად; და მოიტანა თავისი სათანადო მსახურების ფარი, ლოცვაც კი და საკმევლის შეწყალება, თავი დაუპირისპირა რისხვას და ასე დაასრულა უბედურება და გამოაცხადა, რომ ის შენი მსახურია.
22 ასე რომ, მან დაამარცხა დამღუპველი, არა სხეულის ძალით და არც იარაღის ძალით, არამედ სიტყვით დაიმორჩილა ის, ვინც სჯიდა, მამებთან დადებული ფიცებისა და აღთქმების მტკიცებით.
23 რადგან, როცა მკვდრები ერთმანეთზე გროვად დაეცემოდათ, შუაში იდგნენ, მან შეაჩერა რისხვა და გზა გაუხსნა ცოცხლებს.
24 რადგან გრძელ სამოსში იყო მთელი სამყარო და ქვების ოთხ მწკრივში იყო ამოკვეთილი მამათა დიდება და შენი უდიდებულესობა მისი თავის დიადემაზე.
25 მათ მისცა ადგილი დამღუპველმა და ეშინოდა მათი, რადგან საკმარისი იყო მხოლოდ რისხვის გემო.

თავი 19

1 რაც შეეხება უღვთოებს, რისხვა მოვიდა მათზე უმოწყალოდ ბოლომდე, რადგან მან იცოდა, რას გააკეთებდნენ ისინი;
2 როგორ აძლევდნენ მათ წასვლის ნებას და სასწრაფოდ გაგზავნეს, მოინანიეს და დაედევნენ მათ.
3 სანამ ისინი ჯერ კიდევ გლოვობდნენ და გლოვობდნენ მიცვალებულთა საფლავებზე, დაამატეს კიდევ ერთი სულელური ჩანაფიქრი და დაედევნენ მათ, როგორც გაქცეულებს, რომლებსაც ევედრებოდნენ, წასულიყვნენ.
4 რადგან ბედმა, რისი ღირსიც იყვნენ ისინი, მიიყვანა ისინი ამ მიზნამდე და დაევიწყებინა უკვე მომხდარი, რათა შეესრულებინათ სასჯელი, რომელიც მათ ტანჯვას სურდა.
5 და რათა შენმა ხალხმა გაიაროს მშვენიერი გზა, მაგრამ იპოვონ უცნაური სიკვდილი.
6 რადგანაც მთელი ქმნილება თავისი სახის ხელახლა ჩამოყალიბდა და ემსახურებოდა თავისებურ მცნებებს, რომლებიც მათ მიეცათ, რათა თქვენი შვილები უვნებლად დარჩეს.
7 როგორც ღრუბელი, რომელიც ჩრდილავს ბანაკს; და სადაც ადრე წყალი იდგა, მშრალი მიწა გამოჩნდა; და წითელი ზღვიდან გზა დაუბრკოლებლად; და ძალადობრივი ნაკადიდან მწვანე ველი:
8 საით მიდიოდა მთელი ხალხი, რომელიც შენი ხელით იყო დაცული, შენი საოცარი უცნაური საოცრებების დანახვით.
9 რადგან ცხენებივით მიდიოდნენ და ბატკნებივით ხტუნავდნენ და გადიდებდნენ შენ, უფალო, რომელმაც იხსნა ისინი.

10 რადგან მათ ჯერ კიდევ ახსოვდათ ის, რაც ხდებოდა, როცა ისინი ცხოვრობდნენ უცხო ქვეყანაში, როგორ გამოჰყავდა მიწა საქონლის ნაცვლად ბუზებს და როგორ აყრიდა მდინარეს უამრავი ბაყაყი თევზის ნაცვლად.
11 მაგრამ შემდეგ მათ დაინახეს ფრინველების ახალი თაობა, როცა მადის აღძრულმა სთხოვეს ნაზი ხორცი.
12 რადგან ზღვიდან მათთან მწყერი ავიდა მათი კმაყოფილებისთვის.
13 და ცოდვილებს სასჯელი დაეკისრათ არა უწინდელი ნიშნების გარეშე ჭექა-ქუხილის ძალით: რადგან ისინი სამართლიანად იტანჯებოდნენ თავიანთი ბოროტების მიხედვით, იმდენად, რამდენადაც ისინი უფრო მკაცრ და საძულველ ქცევას იყენებდნენ უცხოების მიმართ.
14 რამეთუ სოდომელებმა არ მიიღეს ისინი, ვისაც არ იცნობდნენ, როცა მოვიდნენ, არამედ მათ მონობაში მოიყვანეს მეგობრები, რომლებიც იმსახურებდნენ მათ.
15 და არა მხოლოდ ასე, არამედ, შესაძლოა, გარკვეული პატივისცემით მოეპყროთ მათ, რადგან ისინი იყენებდნენ უცხო ადამიანებს არამეგობრულად:
16 მაგრამ ამან სასტიკად შეაწუხა ისინი, რომლებიც მიიღეს დღესასწაულებით და უკვე გახდნენ მათთან იმავე კანონების თანაზიარინი.
17 ამიტომაც დაბრმავდნენ ესენი, როგორც მართალი კაცის კართან: როცა საშინელი სიბნელე იყო გარშემორტყმული, ყველა ეძებდა თავის კარებს.
18 რამეთუ ელემენტები თავისთავად იცვლებოდა ერთგვარი ჰარმონიით, როგორც ფსალმუნის ნოტებში ცვლის მელოდიის სახელს და მაინც ყოველთვის ხმებია; რაც კარგად შეიძლება აღიქმებოდეს შესრულებული საქმეების ხილვით.
19 რადგან მიწიერი ნივთები გადაიქცა წყლიანად და ის, რაც ადრე წყალში ცურავდა, ახლა მიწაზე დადიოდა.
20 ცეცხლს ძალა ჰქონდა წყალში, ივიწყებდა საკუთარ სათნოებას და წყალმა დაივიწყა თავისი ჩამქრალი ბუნება.
21 მეორეს მხრივ, ცეცხლმა არ გაანადგურა ხრწნადი ცოცხალი არსებების ხორცი, თუმცა ისინი დადიოდნენ მასში; არც დნება ყინულოვანი სახის ზეციური ხორცი, რომელიც ბუნებით დნებოდა.
22 რადგან ყველაფერში, უფალო, შენ ადიდებდი შენს ხალხს და ადიდებდი მათ, არც უგულებელყოფდი მათ, არამედ დაეხმარე მათ ნებისმიერ დროსა და ადგილას.

საეკლესიო
სირაქის ძის იესოს სიბრძნე

თავი 1

1 იესო სირაქის ძის სიბრძნის პროლოგი. ვინაიდან ბევრი და დიდი რამ გადმოგვეცა რჯულმა და წინასწარმეტყველებმა და სხვებმა, რომლებიც მიჰყვებოდნენ მათ ნაბიჯებს, რისთვისაც ისრაელი სწავლისა და სიბრძნის გამო უნდა შექება; და რაშიც არა მარტო მკითხველები უნდა გახდნენ დახელოვნებულნი, არამედ სწავლის მსურველებსაც შეუძლიათ ისარგებლონ გარედან, როგორც ლაპარაკით, ასევე წერით: ბაბუაჩემი იესო, როცა ბევრი დაუთმო კანონის კითხვას. , და ჩვენი მამების წინასწარმეტყველები და სხვა წიგნები, რომლებმაც მიიღეს კარგი განსჯა, ასევე იძულებული გახდა დაეწერა რამე სწავლასა და სიბრძნესთან დაკავშირებით; იმ განზრახვით, რომ მათ, ვისაც სწავლის სურვილი აქვთ და მიდრეკილნი არიან ამ საკითხებზე, გაცილებით მეტი სარგებლობა მოჰყვეს კანონის მიხედვით ცხოვრებას. მაშასადამე, ნება მომეცით გთხოვოთ, წაიკითხოთ იგი კეთილგანწყობითა და ყურადღებით და მოგვიტევოთ, სადაც შეიძლება გვეჩვენებოდეს, რომ მოკლებულია რამდენიმე სიტყვას, რომლის ინტერპრეტაციაც ჩვენ ვიშრომეთ. რადგან ებრაულად წარმოთქმული და სხვა ენაზე ნათარგმნი იგივე ძალა არ არის მათში; და არა მხოლოდ ეს, არამედ თავად რჯული, წინასწარმეტყველები და დანარჩენი წიგნები არ არის მცირე განსხვავება, როდესაც ისინი ლაპარაკობენ საკუთარ ენაზე. რადგან ეგვიპტეში ჩასვლის მერვე და ოცდამეათე წელს, როცა ევერგეტე მეფობდა და ცოტა ხანს იქ გავაგრძელე, ვიპოვე არცთუ მცირე სწავლის წიგნი: ამიტომ ყველაზე საჭიროდ მივიჩნიე, რომ მონდომება და შრომა გამეკეთებინა მისი ინტერპრეტაციისთვის; გამოიყენე დიდი სიფხიზლე და ოსტატობა ამ სივრცეში წიგნის დასასრულებლად და მათთვისაც, რომლებიც უცნაურ ქვეყანაში მზად არიან ისწავლონ, წინასწარ მომზადებულნი იმისთვის, რომ იცხოვრონ კანონის შესაბამისად. მთელი სიბრძნე მოდის უფლისგან და არის მასთან სამუდამოდ.
2 ვის შეუძლია დათვალოს ზღვის ქვიშა, წვიმის წვეთები და მარადისობის დღეები?
3 ვის შეუძლია გაარკვიოს ცის სიმაღლე, დედამიწის სიგანე, სიღრმე და სიბრძნე?
4 სიბრძნე შეიქმნა უწინარეს ყოვლისა და გონიერების გაგება მარადიულად.
5 უზენაესი ღმერთის სიტყვა სიბრძნის წყაროა; და მისი გზები მარადიული მცნებებია.
6 ვის გამოეცხადა სიბრძნის ფესვი? ან ვინ იცოდა მისი ბრძნული რჩევები?
7 ვის გამოეცხადა სიბრძნის ცოდნა? და ვინ გაიგო მისი დიდი გამოცდილება?
8 არის ერთი ბრძენი და დიდი მოშიში, უფალი ზის თავის ტახტზე.
9 მან შექმნა იგი და იხილა იგი, დათვალა და დაასხა იგი ყველა თავის საქმეზე.
10 ის არის ყოველ ხორციელთან მისი ძღვენის მიხედვით და მან მისცა იგი თავის მოყვარულებს.
11 უფლის შიში არის პატივი, დიდება, სიხარული და გვირგვინი სიხარულისა.
12 უფლის შიში ახარებს გულს და აძლევს სიხარულს, სიხარულს და დიდხანს სიცოცხლეს.
13 ვისაც ეშინია უფლისა, ბოლოს და ბოლოს კარგად იქნება მას და იპოვის წყალობას მისი სიკვდილის დღეს.
14 უფლის შიში სიბრძნის დასაწყისია და ის ერთგულებთან ერთად საშვილოსნოში შეიქმნა.
15 მან ააშენა მარადიული საფუძველი ადამიანებთან და დარჩება მათ შთამომავლობასთან.
16 უფლის შიში სიბრძნის სისრულეა და აავსებს ადამიანებს მისი ნაყოფით.
17 ის ავსებს მთელ მათ სახლს სასურველ ნივთებით და აგროვებს თავისი ნაყოფით.
18 უფლის შიში სიბრძნის გვირგვინია, მშვიდობასა და სრულყოფილ ჯანმრთელობას აყვავებს; ორივე, რაც ღვთის ძღვენია, და ამდიდრებს მათ სიხარულს, ვინც მას უყვარს.
19 სიბრძნე წვიმს დგომის უნარსა და ცოდნას და ადიდებს მათ, რათა პატივს სცემდნენ მის მჭიდროდ.
20 სიბრძნის ფესვი უფლის შიშია და მისი ტოტები დიდხანს სიცოცხლეა.
21 უფლის შიში განდევნის ცოდვებს და სადაც არის, აშორებს რისხვას.
22 განრისხებული კაცის გამართლება შეუძლებელია; რადგან მისი რისხვა იქნება მისი განადგურება.
23 მომთმენი კაცი ცოტა ხნით იტრიალებს და მას შემდეგ სიხარული მოერევა.
24 დროებით მალავს თავის სიტყვებს და ბევრის ბაგეები გამოაცხადებს მის სიბრძნეს.
25 ცოდნის იგავი სიბრძნის საგანძურშია, ღვთისმოსაობა კი სისაძაგლეა ცოდვილისთვის.
26 თუ სიბრძნე გსურს, დაიცავი მცნებები და უფალი მოგცემს მას.
27 რადგან უფლის შიში სიბრძნე და სწავლებაა, რწმენა და თვინიერება მისი სიამოვნებაა.
28 ნუ ენდობი უფლის შიშს, როცა ღარიბი ხარ და ნუ მიხვალ მასთან გაორებული გულით.
29 ნუ იქნები თვალთმაქცნი ადამიანთა წინაშე და ყური დაუგდე რას ლაპარაკობ.
30 ნუ ამაღლებ თავს, რომ არ დაეცემი და შეურაცხყოფა მიაყენო შენს სულს, და ამგვარად, ღმერთმა აღმოაჩინოს შენი საიდუმლოებები და დაგაგდოს კრების შუაგულში, რადგან ჭეშმარიტად არ მოხვედი უფლის შიშთან, არამედ შენს გულთან. სავსეა მოტყუებით.

თავი 2

1 შვილო, თუ მოხვალ უფლის სამსახურში, მოამზადე სული განსაცდელისთვის.
2 გაასწორე შენი გული და გამუდმებით მოითმინე და ნუ ჩქარობ უბედურების დროს.
3 მიეჩვიე მას და არ წახვიდე, რათა გამრავლდე შენს ბოლო ბოლოს.
4 ყველაფერი, რაც დაგემართება, ხალისიანად აიღე და მოთმინება გამოიჩინე, როცა დაბალ მდგომარეობაზე გადახვალ.
5 რადგან ოქრო ცეცხლში ცდება და კეთილგანწყობილი ადამიანები უბედურების ღუმელში.
6 გჯეროდეს მისი და ის დაგეხმარება; დაალაგე შენი გზა და მიენდე მას.
7 უფლის მოშიშნო, დაელოდეთ მის წყალობას; და ნუ წახვალ განზე, რომ არ დაეცე.
8 უფლის მოშიშნო, ირწმუნეთ იგი; და შენი ჯილდო არ შემცირდება.
9 უფლის მოშიშნო, სიკეთის იმედი და მარადიული სიხარული და წყალობა.
10 შეხედე ძველ თაობებს და ნახე; ოდესმე მიენდო უფალს და იყო დაბნეული? ან ვინმე დარჩა მის შიშში და იყო მიტოვებული? ან ვის აბუჩად იგდებდა, რომ ეძახდა მას?
11 რამეთუ უფალი სავსეა თანაგრძნობითა და მოწყალებით, სულგრძელობითა და ძალიან საწყალი, აპატიებს ცოდვებს და იხსნის გაჭირვების დროს.
12 ვაი შეშინებულ გულებს, დაღლილ ხელებს და ცოდვილს, რომელიც ორი გზით მიდის!
13 ვაი მას, ვისაც გული აქვს! რამეთუ არა სწამს; ამიტომ ის არ იქნება დაცული.
14 ვაი თქვენ მოთმინებას დაკარგულთ! და რას გააკეთებთ, როცა უფალი გეწვევა?
15 უფლის მოშიშები არ დაემორჩილებიან მის სიტყვას; და ვისაც უყვარს იგი, დაიცავს მის გზას.
16 უფლის მოშიშები დაეძებენ იმას, რაც კარგია, მისთვის მოსაწონი; და ვისაც უყვარს იგი, აღივსება კანონით.
17 უფლის მოშიშები მოამზადებენ გულებს და დაიმდაბლებენ სულებს მის წინაშე,
18 ამბობდა: უფლის ხელში ჩავვარდებით და არა ადამიანთა ხელში, რადგან როგორც მისი დიდებულებაა, ასევეა მისი წყალობა.

თავი 3

1 მომისმინეთ მამათქვენი, შვილებო, და გააკეთეთ ამის შემდეგ, რათა უსაფრთხოდ იყოთ.
2 რადგან უფალმა მიანიჭა მამას პატივი შვილებზე და დაადასტურა დედის ძალაუფლება ვაჟებზე.
3 ვინც პატივს სცემს მამას, გამოისყიდის თავის ცოდვებს.
4 და ვინც პატივს სცემს დედას, ისეთივეა, ვინც აგროვებს განძს.
5 ვინც პატივს სცემს თავის მამას, თავისი შვილების სიხარული ექნება; და როცა ლოცულობს, შეისმენენ.
6 ვინც პატივს სცემს თავის მამას, დიდხანს სიცოცხლე ექნება; და ვინც ემორჩილება უფალს, ნუგეშისცემა იქნება დედისთვის.
7 ვისაც უფლის ეშინია, პატივს სცემს თავის მამას და ემსახურება თავის მშობლებს, როგორც თავის ბატონებს.
8 პატივი ეცი მამას და დედას სიტყვითაც და საქმითაც, რათა მათგან კურთხევა მოგივიდეს.
9 რადგან მამის კურთხევა ამკვიდრებს შვილების სახლებს; მაგრამ დედის წყევლა საფუძველს აყრის.
10 ნუ იდიდებ მამის შეურაცხყოფას; რადგან მამაშენის შეურაცხყოფა არ არის შენთვის დიდება.
11 რადგან კაცის დიდება მამის პატივიდან არის; და შეურაცხმყოფელი დედა საყვედურია შვილებისთვის.
12 შვილო, დაეხმარე მამაშენს თავის ასაკში და ნუ აწუხებ მას, სანამ ცოცხალია.
13 და თუ მისი გონების დაკარგვა, მოთმინებაა მასთან; და ნუ შეურაცხყოფ მას, როცა მთელი ძალით ხარ.
14 რადგან არ დაივიწყებს მამაშენის შვება და ცოდვების ნაცვლად დაემატება შენს აღსაშენებლად.
15 შენი ტანჯვის დღეს გაახსენდება; შენი ცოდვებიც გადნება, როგორც ყინული თბილ ამინდში.
16 ვინც მიატოვებს მამას, არის როგორც მკრეხელი; და ვინც აბრაზებს დედას, წყეულია: ღვთისა.
17 შვილო, განაგრძე შენი საქმე თვინიერებით; ასე იქნები საყვარელი მას, ვინც მოწონებულია.
18 რაც უფრო დიდი ხარ, მით უფრო თავმდაბალი ხარ და იპოვი წყალობას უფლის წინაშე.
19 ბევრნი არიან მაღალსა და სახელგანთქმულნი, ხოლო საიდუმლონი ცხადდება თვინიერთა.
20 რადგან დიდია უფლის ძალა და მას პატივს სცემენ მდაბალი.
21 ნუ ეძებ იმას, რაც შენთვის ძალიან მძიმეა და ნუ გამოიკვლევ იმას, რაც შენს ძალაზე მაღლა დგას.
22 მაგრამ რაც გიბრძანა, იფიქრე ამაზე პატივისცემით, რადგან არ არის საჭირო შენი თვალით დანახვა საიდუმლოდ.
23 ნუ იქნები ცნობისმოყვარე ზედმეტ საკითხებში, რადგან იმაზე მეტი რამ გეჩვენება, ვიდრე ადამიანებმა ესმით.
24 რადგან ბევრს ატყუებს საკუთარი ამაო აზრი; და ბოროტმა ეჭვმა დაამხა მათი განაჩენი.
25 თვალების გარეშე გსურს სინათლე: ნუ აღიარებ ცოდნას, რაც არ გაქვს.
26 ჯიუტი გული ბოლოს და ბოლოს ბოროტებას განიცდის; და ვისაც საფრთხე უყვარს, დაიღუპება მასში.

27 ჯიუტი გული მწუხარებით იქნება დატვირთული; და ბოროტი კაცი ცოდვას ცოდვაზე დააგროვებს.
28 ამპარტავანთა სასჯელში გამოსავალი არ არის; რადგან მასში ბოროტების მცენარემ გაიდგა ფესვი.
29 გონიერის გული გაიგებს იგავს; და ყურადღებიანი ყური ბრძენის სურვილია.
30 წყალი ჩააქრობს ანთებულ ცეცხლს; და მოწყალება ცოდვათა გამოსყიდვისას.
31 და ის, ვინც ანაზღაურებს სიკეთეს, ახსოვს ის, რაც შეიძლება შემდგომ მოვიდეს; და როცა დაეცემა, იპოვის სამყოფელს.

თავი 4

1 შვილო, ნუ მოატყუებ მის ღარიბს და ნუ აიძულებ გაჭირვებულს დიდხანს ელოდო.
2 მშიერი სული ნუ დარდობ; ნურც კაცს მის გასაჭირში პროვოცირება.
3 მეტი უბედურება ნუ დაუმატებ გულს, რომელიც წუხს; და არ გადადოთ, რომ გაჭირვებულს არ მისცეთ.
4 ნუ უარვყოფ ტანჯულთა ვედრებას; ნუ აშორებ პირს ღარიბს.
5 არ მოაშორო თვალი გაჭირვებულს და არ მისცე მას შენი წყევლის საშუალება.
6 რამეთუ, თუ იგი დაგიწყევლის სულის სიმწარეში, მისი ლოცვა შეისმენს მას, ვინც შექმნა იგი.
7 შეიძინე კრების სიყვარული და დახარე თავი დიდებულ კაცს.
8 ნუ გწყინთ, ღარიბს ყური მიართვი და თვინიერებით მეგობრული პასუხი გასცე მას.
9 მჩაგვრელის ხელიდან იხსენი ის, ვინც ცუდს განიცდის; და ნუ დაღონდები, როცა სამსჯავროზე ჯდები.
10 იყავ მამა ობოლთათვის და ქმრის ნაცვლად მათი დედისა; ასე იყავ როგორც უზენაესის ძე და ის უფრო მეტად შეგიყვარებს, ვიდრე დედაშენს.
11 სიბრძნე ადიდებს თავის შვილებს და იკავებს მათ, ვინც მას ეძებს.
12 ვისაც უყვარს მისი, უყვარს სიცოცხლე; და ვინც ეძებს მის ადრეულს, სიხარულით აივსება.
13 ვინც მარხულობს, დაიმკვიდრებს დიდებას; და სადაც არ უნდა შევა, უფალი აკურთხებს.
14 ისინი, ვინც მას ემსახურებიან, ემსახურებიან წმიდას, და ვისაც უყვარს იგი, უფალს უყვარს.
15 ვინც მას ყურს უგდებს, განიკითხავს ერებს;
16 თუ კაცმა თავი დაანება მას, ის დაიმკვიდრებს მას; და მისი თაობა დაიმკვიდრებს მას.
17 რადგან თავდაპირველად ის დადის მასთან ერთად გარყვნილი გზებით, მოიტანს მას შიშსა და შიშს, და ტანჯავს მას თავისი დარიგებით, სანამ არ ენდობა მის სულს და გამოსცდის მას თავისი კანონებით.
18 მაშინ ის დაბრუნდება მისკენ სწორ გზაზე, ანუგეშებს მას და უჩვენებს თავის საიდუმლოებებს.
19 მაგრამ თუ არასწორად წავა, მიატოვებს მას და თავის დაღუპვას გადასცემს.
20 დაუკვირდით შესაძლებლობებს და უფრთხილდით ბოროტებას; და ნუ გრცხვენია, როცა ეს შენს სულს ეხება.
21 რადგან არის სირცხვილი, რომელიც მოაქვს ცოდვას; და არის სირცხვილი, რომელიც არის დიდება და მადლი.
22 ნუ მიიღებ ადამიანს შენი სულის საწინააღმდეგოდ და ნურავის პატივისცემამ არ დაგატეხოს.
23 და ნუ ლაპარაკობ, როცა სიკეთის კეთების შემთხვევაა, და ნუ დამალავ შენს სიბრძნეს მის სილამაზეში.
24 რადგან სიტყვით შეიცნობა სიბრძნე და სწავლა ენის სიტყვით.
25 არავითარ შემთხვევაში არ ილაპარაკოთ ჭეშმარიტების წინააღმდეგ; ოღონდ შენი უმეცრების ცდომილებას შერცხვენო.
26 არ გრცხვენოდეს შენი ცოდვების აღიარება; და აიძულებს არა მდინარის დინებას.
27 ნუ გახდები უგუნური კაცის ქვეშევრდომი; არც ძლევამოსილის პიროვნების მიღება.
28 იბრძოლე ჭეშმარიტებისთვის სიკვდილამდე და უფალი იბრძვის შენთვის.
29 ნუ იჩქარებ შენს ენას და შენს საქმეებში დამდნარი და მოწყენილი.
30 ნუ იქნები ლომივით შენს სახლში და ნუ ბრაზდები შენს მსახურთა შორის.
31 ნუ გაიწვდი ხელს შენს მისაღებად და დახურე, როცა უნდა გადაგიხადო.

თავი 5

1 ნუ დადებ გულს შენს საქონელზე; და არ თქვა, მე მაქვს საკმარისი ჩემი სიცოცხლისთვის.
2 ნუ მიჰყვები შენს გონებას და შენს ძალას, რათა იარო შენი გულის გზებით.
3 და ნუ ამბობ: ვინ მაკონტროლებს ჩემს საქმეებს? რადგან უფალი აუცილებლად შურს იძიებს შენს ამპარტავნებაზე.
4 ნუ თქვი, შევცოდე და რა დამემართა? რადგან სულგრძელია უფალი, არ გაგიშვებს.
5 შეწყალების შესახებ, ნუ გეშინიათ, რომ ცოდვას ცოდვა დაუმატოთ:
6 და ნუ ამბობთ, რომ მისი წყალობა დიდია; ის დამშვიდდება ჩემი ცოდვების სიმრავლის გამო, რადგან მისგან მოდის წყალობა და რისხვა და მისი რისხვა ცოდვილებზეა.
7 ნუ დააყოვნებთ უფლისკენ მიბრუნებას და ნუ გადადებთ დღითიდღე, რადგან მოულოდნელად გამოვა უფლის რისხვა და თქვენი უსაფრთხოებით

განადგურდებით და დაიღუპებით შურისძიების დღეს.
8 გული არ დაუწყო უსამართლოდ შეძენილ საქონელს, რადგან არ გამოგადგება უბედურების დღეს.
9 ნუ გაიგებთ ყოველ ქარს და ნუ წახვალთ ყველა გზაზე, რადგან ასე აკეთებს ცოდვილი, რომელსაც აქვს ორმაგი ენა.
10 იყავი მტკიცე შენს გონებაში; და შენი სიტყვა იგივე იყოს.
11 იყავით სწრაფი მოსმენაში; და შენი ცხოვრება იყოს გულწრფელი; და მოთმინებით უპასუხე.
12 თუ გაგება გაქვს, უპასუხე მეზობელს; თუ არა, დაადე ხელი პირზე.
13 პატივი და სირცხვილი ლაპარაკია, და ადამიანის ენა მისი დაცემაა.
14 ნუ იწოდებ ჩურჩულით და ნუ დადებ ენით, რადგან სირცხვილია ქურდისთვის და ბოროტი მსჯავრდებული ორმაგ ენაზე.
15 ნუ იქნები უმეცარი რაიმე დიდსა თუ მცირე საქმეში.

თავი 6

1 მეგობრის ნაცვლად გახდე მტერი არა; რადგან ამით დაიმკვიდრებ ცუდ სახელს, სირცხვილსა და შეურაცხყოფას.
2 ნუ ადიდებ თავს შენი გულის რჩევით; რომ შენი სული მარტოდ მიმავალი ხარივით არ დაგლეჯდეს.
3 შეჭამ შენს ფოთლებს, დაკარგავ ნაყოფს და დატოვებ მშრალ ხეს.
4 ბოროტი სული გაანადგურებს მას, ვინც მას აქვს და გააცინებს მას თავისი მტრების მიმართ.
5 ტკბილი ენა გაამრავლებს მეგობრებს და კეთილსინდისიერი ენა გაამდიდრებს კეთილი მისალმებას.
6 მშვიდობიანად იყავით მრავალთან, მაგრამ გყავთ მხოლოდ ერთი ათასის მრჩეველი.
7 თუ მეგობარს იპოვი, ჯერ დაამტკიცე და ნუ იჩქარებ მის დამსახურებას.
8 რადგან ვიღაც თავისთვის მეგობარია და არ დარჩება შენი გასაჭირის დღეს.
9 და არის მეგობარი, რომელიც მტრობისკენ მიისწრაფვის და ჩხუბი აღმოაჩენს შენს შეურაცხყოფას.
10 კიდევ, ვიღაც მეგობარი სუფრასთან თანამგზავრია და არ გააგრძელებს შენი ტანჯვის დღეს.
11 მაგრამ შენს კეთილდღეობაში ის შენსავით იქნება და გაბედული იქნება შენს მსახურებზე.
12 თუ დაგამცირებენ, ის იქნება შენს წინააღმდეგ და დაიმალება შენი სახისგან.
13 განშორდი შენს მტრებს და გაუფრთხილდი შენს მეგობრებს.
14 ერთგული მეგობარი ძლიერი თავდაცვაა და ვინც იპოვა ასეთი, იპოვა განძი.
15 ერთგულ მეგობარს ვერაფერი შეაფერხებს და მისი აღმატებულება ფასდაუდებელია.
16 ერთგული მეგობარი სიცოცხლის წამალია; და უფლის მოშიშნი იპოვიან მას.
17 ვისაც ეშინია უფლისა, მართოს თავისი მეგობრობა, რადგან როგორიც ის არის, ისე იქნება მისი მოყვასიც.
18 შვილო, შეაგროვე სწავლა ყრმობიდანვე, ასე იპოვი სიბრძნეს სიბერემდე.
19 მიდი მასთან, როგორც ხვნას და თესავს, და დაელოდე მის კარგ ნაყოფს, რადგან არ იშრომო ბევრს მის გამო, არამედ მალე შეჭამ მისი ნაყოფიდან.
20 ის ძალიან უსიამოვნოა უსწავლელისთვის: უგუნური არ დარჩება მასთან.
21 იგი დაეწება მას, როგორც განსაცდელის ძლიერი ქვა; და მან განდევნის მას მისგან, სანამ ეს დიდხანს არ იქნება.
22 რადგან სიბრძნე მისი სახელის მიხედვითაა და ის ბევრს არ ავლენს.
23 ყური მიუგდე, შვილო, მიიღე ჩემი რჩევა და არ უარყო ჩემი რჩევა,
24 და ჩადე შენი ფეხები მის ბორკილებში და კისერი მის ჯაჭვში.
25 დაიხარე მხრები და აიყვანე იგი და ნუ წუხდები მისი ბორკილებით.
26 მოდი მასთან მთელი გულით და დაიცავი მისი გზები მთელი შენი ძალით.
27 გამოიძიე და ეძიე, და გაგიმხელენ; და როცა დაიჭერ მას, არ გაუშვა.
28 რადგან ბოლოს და ბოლოს იპოვი მის მოსვენებას და ეს შენს სიხარულში გადაიქცევა.
29 მაშინ მისი ბორკილები იქნება შენთვის ძლიერი დაცვა და მისი ჯაჭვები დიდების სამოსელი.
30 რადგან მასზე ოქროს ორნამენტია და მისი ზოლები მეწამული მაქმანია.
31 შეიმოსე იგი, როგორც საპატიო კვართი და შემოიფარე, როგორც სიხარულის გვირგვინი.
32 შვილო ჩემო, თუ გინდა, გასწავლი და თუ გონების გამოყენება გსურს, გონიერი იყავი.
33 თუ მოსმენა გიყვარს, გონიერებას მიიღებ
34 დადექით უხუცესთა სიმრავლეში; და მიეჩვიე ბრძენს.
35 იყავით მზად, მოისმინოთ ყოველი ღვთიური საუბარი; და გონიერების იგავებმა არ გაგეპაროს.
36 და თუ დაინახავ გონიერ კაცს, დროზე მიდი მასთან და დაე, შენი ფეხი აცვიოს მისი კარის საფეხურები.
37 დაე, შენი გონება იყოს უფლის წეს-ჩვეულებებზე და განუწყვეტლივ იფიქრე მის მცნებებზე: ის გაამაგრებს შენს გულს და მოგცემს სიბრძნეს შენი სურვილისამებრ.

თავი 7

1 ნუ აკეთე ბოროტება, ასე რომ არ მოგივიდეს ზიანი.
2 განეშორე უსამართლოს და უკანონობა მოგაშორებს.
3 შვილო ჩემო, ნუ დათესავ უსამართლობის ღეროებზე და არ მოიმკი ისინი შვიდჯერ.
4 ნუ ეძებთ უფალს უპირატესობას და არც მეფის საპატიო ადგილს.
5 ნუ იმართლებ თავს უფლის წინაშე; და ნუ დაიკვეხნი შენი სიბრძნით მეფის წინაშე.
6 ნუ ეცდებით იყოთ მსაჯული, რადგან ვერ შეძლებთ უსამართლობის წართმევას; რომ არ გეშინოდეს ძლევამოსილის, დაბრკოლების გზაზე შენი მართალი.
7 ნუ შეურაცხყოფთ ქალაქის სიმრავლეს და მაშინ არ ჩააგდოთ თავი ხალხში.
8 ერთი ცოდვა მეორეზე ნუ აკავშირებთ; რადგან ერთში არ იქნები დაუსჯელი.
9 ნუ ამბობთ, ღმერთი შეხედავს ჩემს უამრავ შესაწირავს და როცა შევწირავ უზენაეს ღმერთს, ის მიიღებს მას.
10 ნუ დარდობ, როცა ლოცულობ და უგულებელყოფს მოწყალების გაცემას.
11 არავის დასცინოთ მისი სულის სიმწარით, რადგან არის ის, ვინც ამდაბლებს და ამაღლებს.
12 ტყუილი არ მოიგონ შენი ძმის წინააღმდეგ; არც შენს მეგობარს გაუკეთო მსგავსი.
13 ნუ იტყვით სიცრუეს, რადგან მისი ჩვეულება არ არის კარგი.
14 უხუცესთა სიმრავლეში ბევრი სიტყვა არ გამოიყენო და ლოცვისას ბევრს ნუ ლაპარაკობ.
15 ნუ გძულთ შრომატევადი შრომა, არც მეურნეობა, რომელიც უზენაესმა დააწესა.
16 ნუ ჩაირიცხებით ცოდვილთა სიმრავლეს შორის, მაგრამ გახსოვდეთ, რომ რისხვა დიდხანს არ გაგრძელდება.
17 დაიმდაბლე დიდად, რადგან უღმერთოთა შურისძიება არის ცეცხლი და ჭია.
18 არავითარ შემთხვევაში არ შეცვალო მეგობარი სიკეთისთვის; არც ერთგული ძმა ოფირის ოქროსთვის.
19 ნუ მიატოვებ ბრძენ და კეთილ ქალს, რადგან მისი მადლი ოქროზე მეტია.
20 მაშინ, როცა შენი მსახური ჭეშმარიტად მუშაობს, ნუ ევედრე მას ბოროტებას, არც დამქირავებელს, რომელიც მთლიანად შენთვის გაჩუქებს თავს.
21 შეიყვაროს შენს სულს კარგი მონა და ნუ მოატყუებ მას თავისუფლებას.
22 პირუტყვი გყავს? გქონდეს თვალი მათზე და თუ ისინი შენს სარგებლად არიან, შენთან შეინახე.
23 შვილები გყავს? ასწავლე მათ და კისერი მოხარე სიყრმიდანვე.
24 ქალიშვილები გყავს? გაუფრთხილდი მათ სხეულს და არ გამოიჩინო მხიარულება მათ მიმართ.
25 მოიყვანე ცოლად შენი ქალიშვილი და ასე მოიქცევი ძვირფასი საქმე, მაგრამ მიეცი იგი გონიერ კაცს.
26 გყავს ცოლი შენი გონებით? ნუ მიატოვებ მას, არამედ ნუ დაუთმო შენს თავს მსუბუქ ქალს.
27 პატივი ეცი მამაშენს მთელი გულით და ნუ დაივიწყებ დედის მწუხარებას.
28 გახსოვდეს, რომ შენ მათგან ხარ დაბადებული; და როგორ შეგიძლია მათ ანაზღაურო ის, რაც შენთვის გააკეთეს?
29 მთელი სულით გეშინოდეს უფლისა და მისი მღვდლების პატივისცემა.
30 გიყვარდეს ის, ვინც შეგქმნა მთელი შენი ძალით და ნუ მიატოვებ მის მსახურებს.
31 გეშინოდეთ უფლისა და პატივი ეცით მღვდელს; და მიეცი მას თავისი წილი, როგორც გიბრძანე; პირველი ნაყოფი და დანაშაულის შესაწირავი, მხრების ძღვენი, წმიდა მსხვერპლშეწირვა და წმინდა ნივთების პირველი ნაყოფი.
32 და გაუწოდე ხელი ღარიბებს, რათა სრულყოფილი იყოს შენი კურთხევა.
33 საჩუქარს აქვს მადლი ყოველი ცოცხალი ადამიანის წინაშე; და მიცვალებულთათვის არ დააკავონ.
34 ნუ იქნები მათთან, ვინც ტირის, და გლოვობ მათთან, ვინც გლოვობს.
35 ნუ დააყოვნებ სნეულთა მონახულებას, რადგან ეს შეგიყვარდება.
36 რასაც ხელში აიღებ, დაიმახსოვრე დასასრული და არასოდეს არ გააკეთო ცუდი.

თავი 8

1 ძლევამოსილ კაცს ნუ შეებრძოლები, რომ არ ჩავარდე მის ხელში.
2 ნუ ეწინააღმდეგები მდიდარს, რომ არ მოგწონდეს, რადგან ოქრომ ბევრი გაანადგურა და მეფეთა გულები დაამახინჯა.
3 ნუ შეებრძოლებით ენით სავსე კაცს და შეშას ნუ დაგროვებთ მის ცეცხლზე.
4 ნუ ხუმრობ უხეშ კაცთან, რათა შენი წინაპრები არ შერცხვენილ იქნეს.
5 ნუ შეურაცხყოფთ კაცს, რომელიც ცოდვას აბრუნებს, არამედ გახსოვდეთ, რომ ჩვენ ყველანი სასჯელის ღირსნი ვართ.
6 ნუ შეურაცხყოფთ კაცს სიბერეში, რადგან ზოგიერთი ჩვენგანიც ბერდება.
7 არ გიხაროდეს შენი უდიდესი მტრის გარდაცვალება, არამედ გახსოვდეს, რომ ჩვენ ყველანი მოვკვდებით.
8 ნუ შეურაცხყოფ ბრძენთა ლაპარაკს, არამედ გაეცანი მათ ანდაზებს, რადგან მათგან ისწავლი სწავლებას და იოლად ემსახურო დიდ ადამიანებს.

9 არ გამოტოვოთ უხუცესთა საუბარი, რადგან მათაც ისწავლეს თავიანთი მამები, და მათგან ისწავლით გაგებას და საჭიროებისამებრ პასუხის გაცემას.
10 ნუ აანთებ ცოდვილს ნახშირს, რომ არ დაიწვა მისი ცეცხლის ალით.
11 ნუ ადექი გაბრაზებულმა მავნე ადამიანის წინაშე, რათა ის არ დადგეს შენს სიტყვებში.
12 ნუ მისცე მასესეს, ვინც შენზე ძლიერია; რადგან თუ მასესხებ, დაითვალე, მაგრამ დაკარგე.
13 ნუ იქნები თავდებული შენს ძალაუფლებაზე მეტად, რადგან თუ თავდებული ხარ, იზრუნე მის გადახდაზე.
14 არ წახვიდე სასამართლოში მოსამართლესთან; რამეთუ განიკითხავენ მას მისი ღირსებისამებრ.
15 ნუ იმოგზაურებ გზაზე გაბედულ თანამემამულესთან ერთად, რათა არ გაგიბრაზდეს, რადგან ის მოიქცევა თავისი ნების მიხედვით და შენ დაიღუპები მასთან ერთად მისი სისულელეებით.
16 ნუ შეებრძოლები გაბრაზებულ კაცს და ნუ წახვალ მასთან ერთად განმარტოებულ ადგილას, რადგან სისხლი არაფერია მის თვალწინ და სადაც დახმარება არ არის, ის დაგამხობს.
17 ნუ ესაუბრები სულელს; რადგან მას არ შეუძლია რჩევის დაცვა.
18 არ გააკეთო საიდუმლო უცხო ადამიანის წინაშე; რადგან არ იცი, რას გამოიტანს.
19 ნუ გაუხსნი შენს გულს ყველასთვის, რომ არ გაგიმართლოს გონიერი მოქცევით.

თავი 9

1 ნუ იეჭვიანებ შენი წიაღის ცოლზე და ნუ ასწავლი მას ბოროტი გაკვეთილი შენს წინააღმდეგ.
2 ნუ მისცემ სულს ქალს, რომ ფეხი დაადგას შენს ქონებას.
3 არ შეხვდე მეძავს, რათა არ ჩავარდე მის მახეში.
4 დიდად ნუ გამოიყენებ მომღერალ ქალთან ურთიერთობას, რათა არ შეგეშინდეს მისი მცდელობები.
5 ნუ შეხედე მოახლეს, რათა არ დაეცეს მასში ძვირფასს.
6 არ მისცე შენი სული მეძავს, რომ არ დაკარგო შენი მემკვიდრეობა.
7 ნუ იყურებ შენ ირგვლივ ქალაქის ქუჩებში და ნუ იხეტიალებ მის განმარტოებულ ადგილას.
8 მოარიდე თვალი მშვენიერ ქალს და ნუ შეხედე სხვის სილამაზეს; რამეთუ მრავალნი მოტყუებულნი არიან ქალის მშვენიერებით; რადგან ამით სიყვარული ენთება, როგორც ცეცხლი.
9 ნუ დაჯდები სხვა კაცის ცოლთან, ნუ დაჯდები მასთან მკლავებში და ნუ დახარჯავ შენს ფულს მასთან ღვინოში; რათა შენი გული მისკენ არ იყოს მიდრეკილი და შენი სურვილით არ ჩავარდე განადგურებაში.
10 ნუ მიატოვებ ძველ მეგობარს; რამეთუ ახალი არ შეედრება მას: ახალი მეგობარი ახალი ღვინოა; როცა დაბერდება, სიამოვნებით დალიე.
11 ნუ შურს ცოდვილის დიდებაზე, რადგან არ იცი, რა იქნება მისი დასასრული.
12 ნუ გაიხარებთ იმით, რაც უღმერთოებს სიამოვნებთ; მაგრამ გახსოვდეთ, რომ ისინი დაუსჯელი არ დარჩებიან თავიანთ საფლავში.
13 შორს დაიჭირე კაცი, რომელსაც მოკვლის ძალა აქვს; ასე რომ, ნუ შეგეპარება ეჭვი სიკვდილის შიში: და თუ მასთან მიხვალ, ნუ დაადანაშაულებ, რათა მან ახლავე არ წაგართვას შენი სიცოცხლე: დაიმახსოვრე, რომ მახეებს შორის მიდიხარ და დადიხარ ქალაქის ბრძოლებზე.
14 რამდენადაც შეგიძლია, გამოიცანი შენი მეზობელი და გაიარე კონსულტაცია ბრძენებთან.
15 დაე, შენი ლაპარაკი იყოს ბრძენთან და მთელი შენი სიტყვა უზენაესის კანონში.
16 და მართალმა ადამიანებმა ჭამონ და დალიონ შენთან ერთად; და შენი დიდება იყოს უფლის შიშით.
17 ხელოსნის ხელის გამო შეაქება შრომა და ხალხის ბრძენი ხელმწიფე თავისი სიტყვისთვის.
18 ენით დაავადებული ადამიანი თავის ქალაქში საშიშია; და ვინც გამონაყარია თავის ლაპარაკში, სიძულვილი იქნება.

თავი 10

1 ბრძენი მოსამართლე ასწავლის თავის ხალხს; და გონიერი კაცის მთავრობა კარგად არის მოწესრიგებული.
2 როგორც თავად არის ხალხის მსაჯული, ასევე არიან მისი მოხელეები; და როგორი კაცია ქალაქის მმართველი, ასეთია ყველა მასში მცხოვრები.
3 უგუნური მეფე ანადგურებს თავის ხალხს; მაგრამ ხელისუფლებაში მყოფთა გონიერებით ქალაქი დასახლდება.
4 დედამიწის ძალაუფლება უფლის ხელშია და თავის დროზე დააყენებს მასზე მომგებიანს.
5 ღმერთის ხელშია ადამიანის კეთილდღეობა და მწიგნობარზე დადებს ის თავის პატივს.
6 ნუ შეიძულე შენი მოყვასის მიმართ ყოველი ბოროტების გამო; და არაფრის გაკეთება მავნე პრაქტიკით.
7 ამპარტავნება საძულველია ღმერთისა და ადამიანის წინაშე და ორივე სჩადის ცოდვას.
8 უსამართლო საქმეების, დაზიანებებისა და მოტყუებით მოპოვებული სიმდიდრის გამო, სამეფო ერთი ხალხიდან მეორეზე გადადის.
9 რატომ ამაყობს მიწა და ფერფლი? არ არსებობს უფრო ბოროტი, ვიდრე ხალისი, რადგან ასეთი ყიდის საკუთარ სულს; რადგან ცოცხლად აშორებს ნაწლავებს.

10 ექიმი წყვეტს ხანგრძლივ დაავადებას; და ის, ვინც დღეს არის ხვალ მეფე, მოკვდება.
11 რადგან როცა ადამიანი მოკვდება, ის დაიმკვიდრებს მცოცავ ნივთებს, მხეცებს და მატლებს.
12 სიამაყის დასაწყისია, როცა ადამიანი შორდება ღმერთს და მისი გული შორდება მის შემოქმედს.
13 რადგან ამპარტავნება არის ცოდვის დასაწყისი და ის, ვინც მას აქვს, სისაძაგლეს მოასხამს; ამიტომ უფალმა მათზე უცნაური უბედურებები დაატყდა და დაამარცხა ისინი.
14 უფალმა ჩამოაგდო ამაყი მთავრების ტახტები და მათ ნაცვლად თვინიერები დაამყარა.
15 უფალმა ამპარტავანი ერების ფესვები გაანადგურა და მათ ადგილას მდაბალნი დარგეს.
16 დაამარცხა უფალმა წარმართთა ქვეყნები და გაანადგურა ისინი დედამიწის საძირკვამდე.
17 წაიყვანა ზოგიერთი მათგანი და გაანადგურა ისინი და დაასრულა მათი ხსოვნა მიწიდან.
18 სიამაყე არ გაჩენილა მამაკაცებისთვის და არც მრისხანე რისხვა ქალისგან დაბადებულთათვის.
19 უფლის მოშიშნი ურწმუნო თესლია და მისი მოყვარულნი საპატიო მცენარეა; ისინი, ვინც არღვევენ მცნებებს, არიან მოტყუებული თესლი.
20 ძმებს შორის ის, ვინც მთავარია, პატივსაცემია; ასევე არიან უფლის მოშიშნი მის თვალში.
21 უფლის შიში ძალაუფლების მოპოვებამდე მიდის, მაგრამ უხეშობა და ამპარტავნება არის მისი დაკარგვა.
22 იქნება ის მდიდარი, კეთილშობილი თუ ღარიბი, მათი დიდება უფლის შიშია.
23 გონიერების მქონე ღარიბი კაცის ზიზღი არ ღირს; არც ცოდვილი კაცის გადიდებაა მოსახერხებელი.
24 დიდ კაცებს, მსაჯულებს და ძლევამოსილებს პატივს სცემენ; მაგრამ არც ერთი მათგანი არ არის უფლის მოშიშზე დიდი.
25 ბრძენი მონას, ვინც თავისუფალია, ემსახურება;
26 ნუ იქნები გადამეტებული შენი საქმის კეთებისას; და ნუ იტრაბახებ თავს შენი გასაჭირის ჟამს.
27 სჯობს ის, ვინც შრომობს და აჭარბებს ყველაფერში, ვიდრე ის, ვინც თავს იწონებს და პური სჭირს.
28 შვილო ჩემო, განადიდე შენი სული თვინიერებით და მიეცი მას პატივი მისი ღირსების მიხედვით.
29 ვინ გაამართლებს მას, ვინც საკუთარ სულს სცოდავს? და ვინ სცემს პატივს მას, ვინც შეურაცხყოფს საკუთარ სიცოცხლეს?
30 ღარიბს პატივს სცემენ თავისი ოსტატობისთვის, მდიდარს კი პატივს სცემენ თავისი სიმდიდრის გამო.
31 ვისაც სიღარიბეში პატივს სცემენ, რამდენად მეტი სიმდიდრით? და ვინც უსინდისოა სიმდიდრით, მით უმეტეს სიღარიბეში?

თავი 11

1 სიბრძნე მაღლა ასწევს თავს დაბალ ხარისხში და აქცევს მას დიდ ადამიანთა შორის.
2 ნუ შეაქებ კაცს მისი სილამაზის გამო; არც კაცს ეზიზღება მისი გარეგნობა.
3 ფუტკარი პატარაა ბუზებს შორის; მაგრამ მისი ნაყოფი ტკბილი ნივთების მთავარია.
4 ნუ იტრაბახებ შენი სამოსითა და სამოსით და ნუ ადიდებ თავს დიდების დღეს, რადგან უფლის საქმეები მშვენიერია და მისი საქმეები ადამიანთა შორის დაფარულია.
5 მრავალი მეფე დაჯდა მიწაზე; და ის, ვინც არასდროს მიფიქრია, ატარებს გვირგვინი.
6 ბევრი ძლევამოსილი კაცი დიდად შერცხვენილა; და პატივცემული გადაეცა სხვა კაცების ხელში.
7 ნუ დაადანაშაულებ სანამ ჭეშმარიტებას გამოიკვლევ: ჯერ გაიგე და მერე გაკიცხე.
8 ნუ უპასუხებ, სანამ არ გაიგებ მიზეზს, ნუ შეაწყვეტინებ ადამიანებს საუბრის დროს.
9 ნუ იბრძვი იმ საქმეში, რაც შენ არ გეხება; და ნუ დაჯდებით ცოდვილთა სამსჯავროზე.
10 შვილო ჩემო, ნუ ერევი ბევრ საქმეში, რადგან თუ ბევრს ერევი, არ იქნები უდანაშაულო; და თუ გაჰყვები, არ მოიპოვო და არც გაქცევით გაექცევი.
11 არის ერთი, რომელიც შრომობს, იტანჯება და ჩქარობს და მით უფრო უკან რჩება.
12 ისევ არის კიდევ ერთი, რომელიც ნელია და დახმარება სჭირდება, აქვს უნარი და სავსეა სიღარიბით; მაგრამ უფლის თვალმა შეხედა მას სასიკეთოდ და დააყენა თავისი მდაბლობიდან,
13 და ასწია თავი უბედურებისგან; ისე, რომ ბევრი, ვინც დაინახა, გაოცდა მასზე.
14 კეთილდღეობა და უბედურება, სიცოცხლე და სიკვდილი, სიღარიბე და სიმდიდრე, მოდის უფლისაგან.
15 სიბრძნე, ცოდნა და რჯულის გაგება უფლისგან არის: სიყვარული და კეთილი საქმეების გზა მისგან არის.
16 შეცდომა და სიბნელე დაიწყო ცოდვილებთან ერთად და ბოროტება დაძველდება მათთან ერთად, ვინც იდიდებს მას.
17 უფლის საჩუქარი რჩება ღვთისმოსავთან და მისი წყალობა მოაქვს კეთილდღეობას მარადიულად.
18 არის ის, ვინც გამდიდრებულია თავისი სიფრთხილითა და წყენით და ეს არის მისი ჯილდოს წილი.
19 ხოლო ის ამბობს: მოსვენება ვიპოვე და ახლა გამუდმებით შევჭამ ჩემი საქონლიდან; და მაინც, მან არ იცის, რა დრო დადგება მასზე, და რომ უნდა მიატოვოს ეს სხვებს და მოკვდეს.
20 იყავი მტკიცე შენს აღთქმაში და იყავი მასზე მცოდნე და დაბერდი შენს საქმეში.
21 ნუ გიკვირთ ცოდვილთა საქმეებით; მაგრამ მიენდე უფალს და დადექი შენს შრომაში, რადგან

ადვილია უფლის თვალში ღარიბი კაცის გამდიდრება უეცრად.
22 უფლის კურთხევა ღვთისმოსაობის ჯილდოშია და უცებ აყვავდება მისი კურთხევა.
23 ნუ ამბობთ: რა სარგებელი მოაქვს ჩემს მსახურებას? და რა კარგი მექნება ამის შემდეგ?
24 კიდევ ნუ იტყვი: მე მაქვს საკმარისი და ბევრი რამ მაქვს და რა ბოროტება მექნება ამის შემდეგ?
25 კეთილდღეობის დღეს არის ტანჯვის დავიწყება, და გაჭირვების დღეს აღარ არის კეთილდღეობის გახსენება.
26 რადგან უფლისთვის ადვილია სიკვდილის დღეს დააჯილდოოს ადამიანი მისი გზების მიხედვით.
27 საათის ტანჯვა ავიწყებს ადამიანს სიამოვნებას და მისი საქმეები აღმოჩნდება.
28 არავის განიკითხავ კურთხეულს მის სიკვდილამდე, რადგან კაცი შეიცნობა თავის შვილებში.
29 ნუ შეიყვანთ ყველა თქვენს სახლში, რადგან მატყუარას ბევრი მატარებელი აქვს.
30 ვითარცა გალიაში აყვანილი და შენახული ქერქი, ამაყის გული; და მზვერავივით უყურებს შენს დაცემას:
31 რადგან ის დგას სალოცველში და აქცევს სიკეთეს ბოროტად, და ღირსეულ ქებას დაგაბრალებენ შენ.
32 ცეცხლის ნაპერწკალიდან ნახშირის გროვა ენთება და ცოდვილი კაცი სისხლს ელოდება.
33 გაუფრთხილდი ბოროტ კაცს, რადგან ბოროტებას სჩადის; რომ არ მოგიტანოს სამუდამო ლაქა.
34 მიიღე შენს სახლში უცხო ადამიანი, ის შეგაწუხებს და გამოგარჩევს შენგან.

თავი 12

1 როცა სიკეთეს გააკეთებ, იცოდე ვის აკეთებ ამას; ასე რომ, მადლობას მოგახსენებთ თქვენი სარგებლობისთვის.
2 სიკეთე გაუკეთე ღვთისმოსავ ადამიანს და იპოვი საზღაურს; და თუ არა მისგან, უზენაესისგან.
3 არ შეიძლება სიკეთე მივა მას, ვინც მუდამ ბოროტებით არის დაკავებული, და არც მას, ვინც მოწყალებას არ გასცემს.
4 მიეცი ღვთისმოსავ კაცს და ნუ დაეხმარე ცოდვილს.
5 კარგად მოექეცი მას, ვინც მდაბალია, მაგრამ ნუ მისცე უღმერთოს: შეაჩერე პური და ნუ მისცე მას, რომ არ დაგეუფლოს ამით, რადგან თორემ მიიღებ ორჯერ მეტ ბოროტებას ყველა სიკეთისთვის, რაც გექნება. გაუკეთეს მას.
6 რადგან უზენაესს სძულს ცოდვილები და შურისძიებას გადაუხდის უღმერთოებს და იცავს მათ სასჯელის ძლიერ დღეს.
7 მიეცი კეთილს და ნუ დაეხმარე ცოდვილს.
8 მეგობარს ვერ იცნობთ კეთილდღეობაში და მტერი ვერ დაიმალება უბედურებაში.
9 კაცის კეთილდღეობაში მტრები დამწუხრდებიან, მაგრამ მის უბედურებაში მეგობარიც კი წავა.
10 არასოდეს ენდო შენს მტერს, რადგან, როგორც რკინა ჟანგავს, ისეა მისი ბოროტება.
11 მიუხედავად იმისა, რომ ის თავს დაიმდაბლებს და ჩახრილად წავა, მაინც ფრთხილად იყავით და გაუფრთხილდით მას, და ისე მოექეცით მას, თითქოს სათვალე მოიწმინდე და გეცოდინებათ, რომ მისი ჟანგი საერთოდ არ არის მოსცილებული.
12 არ დააყენო იგი შენთან, რათა არ დადგეს შენს ადგილას, როცა დაგამხობებს; არ დაჯდეს ის შენს მარჯვნივ, რათა არ მოინდომოს შენი ადგილის დაკავება და შენ ბოლოს და ბოლოს გაიხსენო ჩემი სიტყვები და არ შეგეშინდეს.
13 ვინ შეიწყნარებს გველი დაკბენილ მომხიბვლელს ან გარეულ მხეცებს?
14 მაშ, ვინც ცოდვილთან მიდის და ცოდვებით მასთან ერთად შეიწუწება, ვინ შეიბრალებს?
15 ცოტა ხანს დარჩება შენთან, მაგრამ თუ დაცემას დაიწყებ, არ დაყოვნებს.
16 მტერი ტკბილად ლაპარაკობს ბაგეებით, გულში კი წარმოიდგენს, როგორ ჩაგაგდოს ორმოში: თვალით ატირებს, მაგრამ თუ შესაძლებლობას იპოვის, სისხლით არ დაკმაყოფილდება.
17 თუ უბედურება შეგემთხვევა, ჯერ იქ იპოვი მას; და მიუხედავად იმისა, რომ ის თითქოს დაგეხმარება, მაინც შეგლახავს.
18 თავს გაიქნევს, ხელებს დაუკრავს, ბევრს ჩურჩულებს და სახეს შეიცვლის.

თავი 13

1 ის, ვინც მოედანს შეეხება, მისით განიწმინდება; და ვინც ამპარტავან კაცთან თანაზიარია, მას დაემსგავსება.
2 ნუ დაიტვირთავ შენს ძალაზე მაღლა, სანამ ცოცხალი ხარ; და არ გქონდეს ურთიერთობა შენზე უფრო ძლევამოსილ და მდიდართან, რადგან როგორ ეთანხმებიან ქვაბი და თიხის ქოთანი? რადგან თუ ერთი მეორეს სცემს, გატყდება.
3 მდიდარმა ცოდვა ჩაიდინა, მაგრამ მაინც ემუქრება: ღარიბს ადანაშაულებენ და მანაც უნდა ილოცოს.
4 თუ მისი სარგებელი ხარ, ის გამოგიყენებს, ხოლო თუ არაფერი გაქვს, მიგატოვებს.
5 თუ რამე გაქვს, ის შენთან იცხოვრებს: დიახ, გაგაბადებს და არ შეწუხდება.
6 თუ მას სჭირდები, მოგატყუებს, გაგიღიმებს და იმედად დაგაყენებს; ის გეტყვის სამართლიანად და გეტყვის: რა გინდა?
7 და შეგარცხვენს თავისი კერძებით, სანამ ორჯერ ან სამჯერ არ გაგაშრობს, და ბოლოს სიცილით დაგცინის შემდეგ, როცა დაგინახავს, მიგატოვებს და თავს შეგირტყამს.
8 გაუფრთხილდი, რომ არ მოტყუვდე და არ დაგამციროს შენი სიხარულით.

9 თუ მოგიწვევენ ძლევამოსილ კაცს, თავი დაანებე და მით უფრო დაგიპატიჟებს.
10 ნუ დააჭერ მას, რომ არ დაგაბრუნონ; შორს არ დადექი, რომ არ დაგავიწყდეს.
11 იმოქმედე იმაზე, რომ ლაპარაკში არ გახდე მასთან გათანაბრებული და ნუ დაუჯერებ მის მრავალ სიტყვას, რადგან ბევრი სიტყვით გამოგცდუნებს და გაღიმებით გამოავლენს შენს საიდუმლოებებს.
12 მაგრამ სასტიკად დაამყარებს შენს სიტყვებს და არ დაზოგავს შენს ტკივილს და ციხეში ჩაგდებას.
13 დააკვირდი და ფრთხილად იყავი, რადგან შენს დამხობის საფრთხის წინაშე დადიხარ: როცა ამას გაიგონებ, გაიღვიძე ძილში.
14 გიყვარდეს უფალი მთელი შენი სიცოცხლე და მოუხმე მას შენი გადარჩენისთვის.
15 ყველა მხეცს უყვარს თავისი მსგავსი და ყველა კაცს უყვარს მოყვასი.
16 ყოველი ხორციელი გვარის მიხედვით იყრის თავს და კაცი თავის მსგავსს მიამაგრებს.
17 რა კავშირი აქვს მგელს კრავთან? ისე ცოდვილი ღვთისმოსავთან.
18 რა შეთანხმება არსებობს ჰიენასა და ძაღლს შორის? და რა მშვიდობაა მდიდრებსა და ღარიბებს შორის?
19 როგორც ველური ვირი არის ლომის ნადირი უდაბნოში, ისე მდიდარი ჭამს ღარიბებს.
20 როგორც ამპარტავანს სძულს თავმდაბლობა, ისე მდიდარს სძულს ღარიბი.
21 მდიდარს, რომელიც დაცემას იწყებს, მეგობრებს აკავებენ, ხოლო ღარიბს, რომელიც დაბლა ეწევა, მეგობრები დევნიან.
22 როდესაც მდიდარი კაცი დაეცა, მას ბევრი დამხმარე ჰყავს: ის ლაპარაკობს, რაც არ უნდა ილაპარაკოს, მაგრამ ადამიანები ამართლებენ მას: ღარიბი კაცი გადაიჩეხა და მათაც გაკიცხეს; გონივრულად ლაპარაკობდა და ადგილი არ ჰქონდა.
23 როცა მდიდარი ლაპარაკობს, ყველას ენა უჭირავს და, აჰა, რას ამბობს, ადიდებენ ღრუბლებს; და თუ დაბრკოლდება, დაეხმარებიან მის ჩამოგდებაში.
24 სიმდიდრე კარგია მისთვის, ვისაც ცოდვა არ აქვს, სიღარიბე კი ბოროტებაა უღმერთოთა პირში.
25 კაცის გული ცვლის მის სახეს, იქნება ეს სიკეთისა თუ ბოროტების გამო, და მხიარული გული ხალისიან სახეს აძლევს.
26 ხალისიანი სახე კეთილდღეობაში მყოფი გულის ნიშანია; და იგავების აღმოჩენა გონების დამღლელი შრომაა.

თავი 14

1 ნეტარია ის კაცი, რომელსაც არ მოსრიალდა თავისი პირი და არ სწყინდა ცოდვათა სიმრავლით.
2 ნეტარია ის, ვისი სინდისმაც არ დაგმო იგი და ვინც არ დაცემულა უფლის იმედიდან.
3 სიმდიდრე არ არის მშვენიერი ძუნწისთვის და რა უნდა გააკეთოს შურიანმა ფულთან?
4 ის, ვინც აგროვებს საკუთარი სულის მოტყუებით, აგროვებს სხვებისთვის, რომლებიც აჯანყებულად ხარჯავენ მის საქონელს.
5 ვინც თავისთვის ბოროტია, ვისთვის იქნება კეთილი? მას არ სიამოვნებს თავისი საქონელი.
6 არ არსებობს იმაზე უარესი, ვინც თავის თავს შურს; და ეს არის მისი ბოროტების საზღაური.
7 და თუ ის აკეთებს სიკეთეს, ის აკეთებს ამას უნებურად; და ბოლოს ის გამოაცხადებს თავის ბოროტებას.
8 შურიან კაცს ბოროტი თვალი აქვს; აბრუნებს პირს და აბუჩად იგდებს ადამიანებს.
9 სანატრელი კაცის თვალი არ სწყურია თავისი წილით; და ბოროტთა ბოროტება აშრობს მის სულს.
10 ბოროტ თვალს შურს მისი პური და ძუნწია თავის სუფრაზე.
11 შვილო, შენი ძალისამებრ სიკეთე გაუკეთე შენს თავს და მიეცი უფალს თავისი შესაწირავი.
12 გახსოვდეს, რომ სიკვდილი არ დააყოვნებს და რომ საფლავის აღთქმა არ გეჩვენება.
13 სიკეთე გაუკეთე შენს მეგობარს სიკვდილამდე და შენი შესაძლებლობისამებრ გაუწოდე ხელი და მიეცი მას.
14 ნუ მოატყუებ შენს თავს კარგ დღეს და კეთილი სურვილის ნაწილმა ნუ გადაგლახავს შენს თავს.
15 ნუთუ სხვას არ დაუტოვებ შენს ტანჯვას? და შენი შრომა გაიყოს წილისყრით?
16 მიეცი, აიღე და განწმინდე შენი სული; რადგან საფლავში არ არის ტკბილეულის ძებნა.
17 ყოველი ხორცი სამოსელივით ბერდება, რადგან აღთქმა თავიდანვე არის: სიკვდილით მოკვდები.
18 როგორც სქელ ხეზე მწვანე ფოთლები, ზოგი ვარდება და ზოგი იზრდება; ასეა ხორცისა და სისხლის მოდგმა, ერთი მთავრდება და მეორე იბადება.
19 ყოველი სამუშაო ლპება და შთანთქავს და მისი მუშაკი წავა.
20 ნეტარია ადამიანი, რომელიც სიბრძნით ფიქრობს კარგზე და თავისი გონებით მსჯელობს წმიდაზე.
21 ვინც გულში აკვირდება მის გზებს, ასევე ექნება გაგება მის საიდუმლოებში.
22 მიჰყევით მას, როგორც მკვლევარი, და დადექით მის გზაზე.
23 ის, ვინც მის ფანჯრებთან მღვდელს ეწევა, ასევე მოუსმენს მის კარებს.
24 ვინც მის სახლთან ახლოს ცხოვრობს, ასევე მიამაგროს ქინძისთავი მის კედლებში.
25 ის თავის კარავს დადებს მის მახლობლად და დაბინავდება საცხოვრებელში, სადაც არის სიკეთე.
26 დააყენებს თავის შვილებს მის თავშესაფარში და დაბინავდება მისი ტოტების ქვეშ.
27 მისით დაიფარება სიცხისგან და მის დიდებაში იცხოვრებს.

თავი 15

1 ვისაც უფლის ეშინია, სიკეთეს გააკეთებს და ვისაც რჯულის ცოდნა აქვს, მიიღებს მას.
2 და როგორც დედა შეხვდება მას და მიიღებს ქალწულზე დაქორწინებულ ცოლად.
3 გონების პურით აჭმევს მას და მისცეს დასალევად სიბრძნის წყალი.
4 ის დარჩება მასზე და არ განძრეულა; და დაეყრდნოს მას და არ დაიბნა.
5 აამაღლებს მას მეზობლებზე მაღლა და კრების შუაგულში გააღებს მის პირს.
6 ის იპოვის სიხარულს და სიხარულის გვირგვინს და მარადიული სახელი დაიმკვიდრებს მას.
7 მაგრამ უგუნური ადამიანები ვერ მიაღწევენ მას და ცოდვილები ვერ დაინახავენ მას.
8 რადგან ის შორს არის ამპარტავნებისგან და მატყუარა მამაკაცებს არ შეუძლიათ მისი გახსენება.
9 ქება არ არის ცოდვილის პირში, რადგან ის უფლისგან არ არის გამოგზავნილი.
10 რამეთუ ქება სიბრძნით იტყვის და უფალი ადიდებს მას.
11 ნუ იტყვი: უფლის მეშვეობით დავეცი, რადგან არ უნდა გააკეთო ის, რაც მას სძულს.
12 ნუ იტყვი, მან შემცდარა, რადგან არ სჭირდება ცოდვილი კაცი.
13 უფალს სძულს ყოველგვარი სისაძაგლე; და ღვთის მოშიშებს არ უყვართ იგი.
14 მან თავიდანვე შექმნა ადამიანი და მიატოვა იგი თავის რჩევის ხელში;
15 თუ გინდა, დაიცავი მცნებები და აღასრულე მისაღები ერთგულება.
16 მან დააგდო ცეცხლი და წყალი შენს წინაშე, გაიწე ხელი თუ არა.
17 ადამიანის წინაშე არის სიცოცხლე და სიკვდილი; და თუ მას მოსწონს, მიეცემა მას.
18 რადგან დიდია უფლის სიბრძნე და ის ძლევამოსილია და ყველაფერს ხედავს.
19 და მისი თვალები მის მოშიშებზეა და მან იცის ადამიანის ყოველი საქმე.
20 მან არავის უბრძანა ბოროტების კეთება და არც ერთს მისცა ცოდვის უფლება.

თავი 16

1 ნუ ისურვებ უამრავ უსარგებლო შვილებს და ნუ ტკბები უღმერთო შვილებით.
2 თუმცა მრავლდებიან, ნუ გაიხარებთ მათ, თუ უფლის შიში არ იქნება მათთან.
3 ნუ ენდობი მათ სიცოცხლეს, ნურც პატივი სცე მათ სიმრავლეს, რადგან მართალი ათასზე უკეთესია; და უკეთესია უშვილოდ მოკვდე, ვიდრე უღმერთოები.
4 რადგან გონების მქონეს ქალაქი აავსებს, მაგრამ ბოროტთა ნათესაობა მალე გაპარტახდება.
5 ასეთი ბევრი რამ მინახავს ჩემი თვალით და ჩემს ყურს ამაზე დიდი რამ სმენია.
6 უღმერთოთა კრებულში ცეცხლი აინთება; და აჯანყებულ ერში რისხვა ცეცხლშია.
7 ის არ იყო დამშვიდებული ძველი გიგანტების მიმართ, რომლებიც დაეცნენ თავიანთი სისულელეების ძალით.
8 არც ის დაინდო ადგილი, სადაც ლოტი ცხოვრობდა, არამედ ეზიზღებოდა ისინი სიამაყის გამო.
9 მან არ შეიბრალა დაღუპვის ხალხი, რომელიც წაერთვა ცოდვებში.
10 და არც ექვსასი ათასი ფეხით მოსიარულე, რომლებიც შეკრებილნი იყვნენ თავიანთი გულის სიმძიმით.
11 და თუ ხალხში არის ვინმე მხდალი, საკვირველია, თუ ის დაუსჯელი გაქცევა: წყალობა და რისხვა მასთანაა; ის ძლევამოსილია, რომ აპატიოს და უკმაყოფილება მოახდინოს.
12 როგორც დიდია მისი წყალობა, ასევე არის მისი გამოსწორებაც: ის განსჯის კაცს მისი საქმეების მიხედვით
13 ცოდვილი არ გაექცევა თავის ნადავლს, და ღვთისმოშიშის მოთმინება არ შემცირდება.
14 გზა გაუკეთე ყოველგვარ მოწყალების საქმეს, რადგან ყოველი თავისი საქმეების მიხედვით იპოვის.
15 გაამკაცრა უფალმა ფარაონი, რომ არ ეცნო იგი, რათა მისი ძლევამოსილი საქმეები გაეგო ქვეყნიერებას.
16 მისი წყალობა ყველა ქმნილებას ეტყობა; და მან განაცალკევა თავისი სინათლე სიბნელისგან თავდაჭერით.
17 ნუ იტყვი, დავიმალები უფალს: გამახსენდება ვინმე ზემოდან? მე არ გამახსენდება ამდენი ხალხის შორის: რა არის ჩემი სული ამ უსასრულო ქმნილებათა შორის?
18 აჰა, ცა და ცათა ცა, სიღრმე და მიწა და ყველაფერი, რაც მასშია, შეძრწუნდება, როცა ის მოინახულებს.
19 მთები და დედამიწის საფუძველი კანკალით შეირყევა, როცა მათ უფალი შეხედავს.
20 არც ერთ გულს არ შეუძლია ამაზე ღირსეულად ფიქრი: და ვის შეუძლია მისი გზების შესწავლა?
21 ეს ქარიშხალია, რომელსაც ვერავინ ხედავს, რადგან მისი საქმეების უმეტესი ნაწილი დაფარულია.
22 ვის შეუძლია გამოაცხადოს თავისი სამართლიანობის საქმეები? ან ვინ გაუძლებს მათ? რადგან შორს არის მისი აღთქმა და ყოველივეს განსაცდელი დასასრულია.
23 ვისაც გონიერება სურს, ამაოებზე იფიქრებს, ხოლო უგუნური მცდარი სისულელეებს წარმოიდგენს.
24 შვილო ჩემო, მომისმინე და ისწავლე ცოდნა და გულით აღნიშნე ჩემი სიტყვები.

25 მე გამოვხატავ დოქტრინას წონაში და ვაცხადებ მის ცოდნას ზუსტად.
26 უფლის საქმეები განსჯის დროს სრულდება თავიდანვე და მას შემდეგ, რაც მან შექმნა ისინი, განკარგა მისი ნაწილები.
27 მან სამუდამოდ გაალამაზა თავისი საქმეები და მის ხელშია მათი მთავარი ყველა თაობისთვის: ისინი არც შრომობენ, არც დაღლილნი არიან და არც წყვეტენ თავიანთ საქმეებს.
28 არც ერთი მათგანი ხელს არ უშლის მეორეს და ისინი არასოდეს დაემორჩილებიან მის სიტყვას.
29 ამის შემდეგ უფალმა შეხედა დედამიწას და აავსო იგი თავისი კურთხევებით.
30 ყველანაირი ცოცხალ არსებასთან ერთად მას სახე აქვს დაფარული; და კვლავ დაბრუნდებიან მასში.

თავი 17

1 უფალმა შექმნა კაცი მიწიდან და კვლავ აქცია მასში.
2 მან მისცა მათ რამდენიმე დღე და მცირე დრო და ძალაუფლება მასში არსებულზე.
3 მან თავისი ძალით დაამტკიცა ისინი და თავისი ხატისამებრ შექმნა.
4 და დააყენე ადამიანის შიში ყოველ ხორციელზე და მისცა მას ბატონობა მხეცებზე და ფრინველებზე.
5 მათ მიიღეს უფლის ხუთი მოქმედების გამოყენება და მეექვსე ადგილზე მან აჩვენა მათ გაგება, ხოლო მეშვიდე მეტყველებაში, მათი აზრების თარჯიმანი.
6 რჩევა და ენა, თვალები, ყურები და გული მისცა მათ გასაგებად.
7 მან აავსო ისინი გონების ცოდნით და უჩვენა მათ სიკეთე და ბოროტება.
8 მან თვალი დაადგა მათ გულებს, რათა ეჩვენებინა თავისი საქმეების სიდიადე.
9 მან სამუდამოდ მისცა მათ დიდება თავისი საკვირველი საქმეებით, რათა გაეგოთ მისი საქმეები.
10 და რჩეულნი ადიდებენ მის წმინდა სახელს.
11 ამის გარდა მისცა მათ ცოდნა და სიცოცხლის კანონი მემკვიდრეობისთვის.
12 მან საუკუნო აღთქმა დადო მათთან და აუწყა მათ თავისი სასამართლო.
13 მათმა თვალებმა დაინახეს მისი დიდების სიდიადე და ყურებმა გაიგო მისი დიდებული ხმა.
14 და უთხრა მათ: ერიდეთ ყოველგვარ უსამართლობას; და მისცა თითოეულს მცნება მოყვასის შესახებ.
15 მათი გზები ყოველთვის მის წინაშეა და არ დაიმალება მის თვალთაგან.
16 ყოველი კაცი თავისი სიყრმიდანვე მიცემულია ბოროტებას; ვერც ქვისთვის ხორციანი გულები გააკეთეს.
17 რადგან მთელი დედამიწის ხალხთა დაყოფისას მან დაადგინა მმართველი ყველა ხალხზე; მაგრამ ისრაელი არის უფლის წილი.
18 რომელსაც, როგორც მისი პირმშო, საზრდოობს დარიგებით და აძლევს მას თავისი სიყვარულის შუქს, არ მიატოვებს მას.
19 ამიტომ ყველა მათი საქმე მზესავითაა მის წინაშე და მისი თვალები მუდამ მათ გზაზეა მიპყრობილი.
20 არც ერთი მათი უსამართლო საქმე არ არის დაფარული მისთვის, არამედ ყველა მათი ცოდვა უფლის წინაშეა.
21 მაგრამ უფალი მოწყალე იყო და იცოდა მისი შრომა, არც მიატოვა და არც მიატოვა ისინი, არამედ შეიწყალა ისინი.
22 კაცის მოწყალება არის როგორც ნიშანი მასთან, და ის შეინახავს ადამიანის კეთილ საქმეებს, როგორც თვალის ჩინს და სინანულს მისცემს თავის ვაჟებსა და ქალიშვილებს.
23 ამის შემდეგ ის ადგება და დააჯილდოებს მათ და გადაუხდის მათ საზღაურს მათ თავზე.
24 მაგრამ მათ, ვინც მოინანიეს, მან მისცა მათ დაბრუნება და ანუგეშა ისინი, ვინც მოთმინებით ვერ ახერხებდნენ.
25 დაბრუნდი უფალთან და მიატოვე ცოდვები, ილოცე მის წინაშე და ნაკლები შეურაცხყოფა მიაყენე.
26 მიუბრუნდი უზენაესს და განერიდე ურჯულოებას, რადგან ის გამოგიყვანს სიბნელიდან ჯანმრთელობის სინათლეში და სასტიკად შეგძულს სისაძაგლე.
27 ვინ განადიდებს უზენაესს საფლავში, მათ ნაცვლად, ვინც ცოცხლობს და მადლობს?
28 მადლიერება იღუპება მკვდრეთით, როგორც არავისგან: ცოცხლები და გულით საღი განადიდებენ უფალს.
29 რა დიდია უფლის, ჩვენი ღმერთის სიკეთე და მისი თანაგრძნობა მათ მიმართ, ვინც მას სიწმინდით მიმართავს!
30 რადგან ყველაფერი არ შეიძლება იყოს ადამიანებში, რადგან კაცის ძე არ არის უკვდავი.
31 რა არის მზეზე ნათელი? მაგრამ მისი შუქი ქრებოდა; და ხორცი და სისხლი წარმოიდგენს ბოროტებას.
32 ის ხედავს ცის სიმაღლის ძალას; და ყველა ადამიანი არის მხოლოდ მიწა და ფერფლი.

თავი 18

1 ვინც მარადიულად ცოცხლობს, მან შექმნა ყველაფერი ზოგადად.
2 მხოლოდ უფალია მართალი და სხვა არავინ არის მის გარდა,
3 რომელიც მართავს სამყაროს ხელის გულზე და ყველაფერი ემორჩილება მის ნებას, რადგან ის არის ყველას მეფე, თავისი ძალით ყოფს მათ შორის წმიდა ნივთებს უწმიდურსა.
4 ვის მისცა მან თავისი საქმეების გამოცხადების ძალა? და ვინ გაიგებს მის კეთილშობილ საქმეებს?

5 ვინ დათვლის მისი დიდებულების ძალას? და ვინ იტყვის თავის წყალობას?
6 რაც შეეხება უფლის საოცარ საქმეებს, მათგან ვერაფერს წაართმევენ, ვერც ვერაფერს მიიღებენ და ვერც საფუძველს იპოვიან.
7 როცა კაცი აკეთებს, მაშინ იწყებს; და როცა ის დატოვებს, მაშინ იქნება ეჭვი.
8 რა არის ადამიანი და რას ემსახურება იგი? რა არის მისი სიკეთე და რა არის მისი ბოროტება?
9 კაცის დღეების რაოდენობა მაქსიმუმ ასი წელია.
10 როგორც წყლის წვეთი ზღვისკენ და ხრეშის ქვა ქვიშასთან შედარებით; ასეა ათასი წელი მარადისობის დღეებამდე.
11 ამიტომ ღმერთი მოთმინებულია მათ მიმართ და აფრქვევს თავის წყალობას მათზე.
12 მან დაინახა და ჩათვალა მათი დასასრული ბოროტი; ამიტომ გაამრავლა თანაგრძნობა.
13 ადამიანის წყალობა არის მოყვასის მიმართ; მაგრამ უფლის წყალობა ყოველ ხორციელზეა: ის ამკიცხავს და ასაზრდოებს, ასწავლის და აბრუნებს, როგორც მწყემსი თავის ფარას.
14 მას წყალობა აქვს მათ, ვინც სწავლობს და გულმოდგინედ ეძებს მის განსჯას.
15 შვილო ჩემო, ნუ გააფუჭებ შენს კეთილ საქმეებს და ნუ გამოიყენებ არასასიამოვნო სიტყვებს რაიმეს გაცემისას.
16 განა ნამი არ ასუსტებს სითბოს? ასე რომ, სიტყვა უკეთესია, ვიდრე საჩუქარი.
17 აჰა, არ არის სიტყვა ძღვენზე უკეთესი? მაგრამ ორივე მადლიან კაცთანაა.
18 ბრიყვი ლანძღვით ლანძღავს და შურიანი ძღვენი თვალებს შთანთქავს.
19 ისწავლე სანამ ლაპარაკობ და გამოიყენე ფიზიკა ან ოდესმე ავად იქნები.
20 განკითხვის წინ გამოიკვლიე შენი თავი და გამოჩენის დღეს იპოვი წყალობას.
21 დაიმდაბლე თავი სნეულებამდე და ცოდვების ჟამს აჩვენე მონანიება.
22 ნურაფერმა შეგიშალოს ხელი, რომ შეასრულო შენი აღთქმა თავის დროზე და არ გადადო სიკვდილამდე, რათა გამართლდე.
23 სანამ ლოცულობ, მოემზადე; და ნუ იქნებით, როგორც ცდუნება უფალს.
24 დაფიქრდი რისხვაზე, რომელიც იქნება დასასრულს და შურისძიების ჟამს, როცა ის სახეს შეაბრუნებს.
25 როცა საკმარისი გექნება, გაიხსენე შიმშილის დრო და როცა მდიდარი იქნები, იფიქრე სიღარიბეზე და გაჭირვებაზე.
26 დილიდან საღამომდე დრო იცვლება და ყველაფერი მალე კეთდება უფლის წინაშე.
27 ბრძენს ყველაფერში შეეშინდება და ცოდვის დღეს ერიდება დანაშაულს, სულელი კი დროს არ იცავს.
28 ყოველმა გონიერმა ადამიანმა იცის სიბრძნე და განადიდებს მას, ვინც იპოვა იგი.
29 ისინი, ვინც სიტყვებში გონიერნი იყვნენ, თავადაც ბრძენნი გახდნენ და დახვეწილ იგავებს ამლევდნენ.
30 ნუ მიჰყვები შენს ვნებებს, არამედ თავი შეიკავე შენი მადისგან.
31 თუ შენს სულს მისცემთ ისეთ სურვილებს, რომლებიც მას მოეწონებათ, ის დაცინვით გახდით თქვენი მტრებისთვის, რომლებიც გალანძღავდნენ.
32 ნუ მიიღებთ სიამოვნებას დიდი ხალისით და ნუ იქნებით მიბმული მის ხარჯებთან.
33 ნუ გახდები მათხოვარი სესხის აღებისას ბანკეტით, როცა არაფერი გაქვს ჩანთაში, რადგან შენს სიცოცხლეს სამლოდიანო და გელაპარაკებიან.

თავი 19

1 შრომისმოყვარე კაცი, რომელსაც ა სიმთვრალეს ეძლევა, არ იქნება მდიდარი, და ვინც იგნორირებას უკეთებს წვრილმანს, ნელ-ნელა დაეცემა.
2 ღვინო და ქალები გონიერ კაცებს აოხრებენ, მეძავს კი თავხედი გახდება.
3 თეთები და ჭიები მას მემკვიდრეობით მიიღებენ და თამამი კაცი წაიღებენ.
4 ვინც ჩქარობს დამსახურების მიცემას, მსუბუქი მოაზროვნეა; და ვინც სცოდავს, შეურაცხყოფს საკუთარ სულს.
5 ვინც ბოროტებას ანიჭებს სიამოვნებას, დაგმობილი იქნება, ხოლო ვინც სიამოვნებას ეწინააღმდეგება, თავის სიცოცხლეს გვირგვინი უდგას.
6 ვისაც შეუძლია თავის ენაზე მმართველობა, იცხოვრებს უთანხმოების გარეშე; და ვისაც სძულს ლაპარაკი, ნაკლები ბოროტება ექნება.
7 ნუ გაუმეორებ სხვას იმას, რაც გეუბნებიან და უარესს არასოდეს წააწყდები.
8 მეგობრის იქნება ეს თუ მტერი, ნუ ლაპარაკობ სხვის ცხოვრებაზე; და თუ შეგიძლია უდანაშაულოდ, არ გაამჟღავნო ისინი.
9 რადგან მოისმინა და გიყურებდა, და როცა მოვა დრო, შეგიძულებს.
10 თუ სიტყვა გსმენია, მოკვდეს შენთან ერთად; და იყავი გაბედული, ის არ გატყდება.
11 ბრიყვი იტვირთება სიტყვით, როგორც ქალი, რომელიც შვილს შობს.
12 როგორც ისარი, რომელიც ხვდება კაცის ბარძაყში, ასევე არის სიტყვა სულელის მუცელში.
13 შეაგონე მეგობარს, შეიძლება არ გაუკეთებია, და თუ გააკეთა, აღარ გააკეთოს.
14 შეაგონე შენს მეგობარს, შეიძლება არ თქვას, და თუ თქვა, აღარ თქვას.
15 შეაგონე მეგობარს: ბევრჯერ ცილისწამებაა და ყველა ზღაპრის ნუ დაიჯერებ.

16 არის ერთი, რომელიც სცდება თავის ლაპარაკში, მაგრამ არა გულიდან; და ვინ არის ის, ვინც ენით არ შეურაცხყოფს?
17 შეაგონე შენი მეზობელი, სანამ დაემუქრები მას; და არ განრისხდე, მიეცი ადგილი უზენაესის კანონს.
18 უფლის შიში არის პირველი საფეხური მისგან მისაღებად და სიბრძნე იძენს მის სიყვარულს.
19 უფლის მცნებების ცოდნა არის სიცოცხლის მოძღვრება და ვინც აკეთებს იმას, რაც მას მოსწონს, მიიღებს უკვდავების ხის ნაყოფს.
20 უფლის შიში მთელი სიბრძნეა; და მთელი სიბრძნით არის რჯულის შესრულება და მისი ყოვლისშემძლეობის ცოდნა.
21 თუ მსახური ეუბნება თავის ბატონს, არ მოვიქცევი, როგორც გინდა; თუმცა შემდეგ ის აკეთებს ამას, ის აბრაზებს მას, ვინც მას კვებავს.
22 ბოროტების ცოდნა არ არის სიბრძნე და არც ოდესმე ცოდვილთა რჩევა გონიერება.
23 არის ბოროტება და იგივე სისაძაგლე; და არის სულელი, რომელსაც სიბრძნე სურს.
24 ვისაც მცირე გონიერება აქვს და ღვთის ეშინია, უკეთესია, ვიდრე ბევრი სიბრძნის მქონე და არღვევს უზენაესის კანონს.
25 არის დახვეწილი დახვეწილობა და იგივე უსამართლოა; და არის ერთი, რომელიც გადადის განსჯის გამოსაჩენად; და არის ბრძენი, რომელიც ამართლებს განკითხვას.
26 არის ბოროტი კაცი, რომელიც სევდიანად ჩამოჰკიდებს თავს; მაგრამ შინაგანად სავსეა მოტყუებით,
27 დაბნეულს მის სახეს და თითქოს არ სმენია: სადაც არ იცნობენ, ბოროტებას გაგიკეთებს, სანამ შეგნებულად.
28 და თუ ძალაუფლების უქონლობის გამო მას ცოდვაში ხელს უშლიან, მაგრამ როცა იპოვის შესაძლებლობას, ბოროტებას ჩაიდენს.
29 კაცი შეიძლება შეიცნობა თავისი გარეგნობით და გონიერი გარეგნობით, როცა შეხვდები მას.
30 კაცის ჩაცმულობა, გადაჭარბებული სიცილი და სიარული გვიჩვენებს, თუ რა არის იგი.

თავი 20

1 არის გაკიცხვა, რომელიც არ არის მშვენიერი: კიდევ, ვიღაცას ენა უჭირავს და ის ბრძენია.
2 ბევრად უკეთესია გაკიცხვა, ვიდრე ფარულად გაბრაზება;
3 რა კარგია, როცა გაკიცხავ, მონანიება გამოავლინო! რამეთუ ასე გაექცევი განზრახ ცოდვას.
4 როგორც საჭურისის სურვილია ქალწულის გაფუჭება; ასევეა ის, ვინც განაჩენს აღასრულებს ძალადობით.
5 არის ერთი, რომელიც დუმილს ინარჩუნებს და ბრძენი აღმოჩნდება, მეორე კი ბევრი ყვირილით ხდება საძულველი.
6 ზოგს ენა უჭირავს, რადგან პასუხის გაცემა არ აქვს, ზოგი კი დუმს, იცის თავისი დრო.
7 ბრძენი ენას იჭერს მანამ, სანამ შესაძლებლობას არ იხილავს, მაგრამ ჭკუა და სულელი დროზე არ ფიქრობს.
8 ვინც ბევრ სიტყვას იყენებს, სიძულვილი იქნება; და ვინც ხელში აიღებს მასში ძალაუფლებას, სიძულვილი იქნება.
9 არის ცოდვილი, რომელსაც აქვს კარგი წარმატება ბოროტებაში; და არის მოგება, რომელიც ზარალში გადადის.
10 არის საჩუქარი, რომელიც არ მოგადგება; და არის საჩუქარი, რომლის საზღაური ორმაგია.
11 არის დამცირება დიდების გამო; და არის ის, ვინც მაღლა ასწევს თავის თავს დაბალ სამკვიდროდან.
12 არის ის, ვინც ყიდულობს ბევრს და შვიდჯერ უხდის.
13 ბრძენი თავისი სიტყვებით ხდის მას საყვარელს, მაგრამ სულელების მადლი დაიღვრება.
14 სულელის ძღვენი კარგს არ მოგიტანს, როცა გექნება; ჯერ კიდევ არ არის შურიანი მისი აუცილებლობისთვის, რადგან ის ცდილობს ბევრი რამის მიღებას ერთისთვის.
15 ის იძლევა ცოტას და ლანძღავს ბევრს; ის ხსნის პირს, როგორც მღაღადებელი; დღეს გასცემს სესხს და ხვალ კვლავ ითხოვს: ასეთი უნდა იყოს საძულველი ღმერთისა და ადამიანისგან.
16 სულელი ამბობს: მე არ მყავს მეგობრები, არ მაქვს მადლიერება ყველა ჩემი კეთილი საქმისთვის და ვინც ჩემს პურს ჭამს, ჩემზე ბოროტებას ლაპარაკობენ.
17 რამდენჯერ და რამდენზე დასცინიან მას! რადგან მან არ იცის სწორად, რა არის ქონა; და ეს ყველაფერი ერთია მისთვის, თითქოს არ ჰქონოდა.
18 ტროტუარზე გადაცურვა უკეთესია, ვიდრე ენით გადაცურვა; ასე რომ, ბოროტების დაცემა მალე მოვა.
19 უაზრო ზღაპარი ყოველთვის იქნება უგუნურთა პირში.
20 ბრძნული განაჩენი უარყოფილი იქნება, როცა ის სულელის პირიდან გამოვა; რადგან ის თავის დროზე არ იტყვის ამას.
21 არის ის, ვინც უშლის ხელს ცოდვას გაჭირვების გამო; და როცა დაისვენებს, არ შეწუხდება.
22 არის ის, ვინც ანადგურებს საკუთარ სულს სირცხვილით და პიროვნების მიღებით არღვევს საკუთარ თავს.
23 არის ის, რომ სირცხვილი ჰპირდება მეგობარს და ფუჭად აქცევს მას მტრად.
24 სიცრუე საზიზღარი ლაქაა ადამიანში, მაგრამ განუწყვეტლივ არის უსწავლელის პირში.
25 ქურდი სჯობს ტყუილს მიჩვეულ კაცს, მაგრამ ორივეს სამკვიდრო მოსპობა.
26 მატყუარას განწყობილება სამარცხვინოა და მისი სირცხვილი ყოველთვის მასთანაა.

27 ბრძენი თავისი სიტყვებით პატივს მიაგებს თავს და გონების მქონეს დიდებულებს მოეწონება.
28 ის, ვინც ამუშავებს თავის მიწას, გაზრდის თავის გროვას, და ვინც სიამოვნებს დიდ ადამიანებს, პატიებას მიიღებს დანაშაულისთვის.
29 საჩუქრები და ძღვენი ბრძენთა თვალებს უბრმავებენ და პირს აჩერებენ, რომ ვერ გაკიცხონ.
30 დამალული სიბრძნე და შეგროვებული განძი, რა სარგებელი მოაქვს მათ ორივეს?
31 სჯობს ის, ვინც მალავს თავის სისულელეს, ვიდრე კაცი, რომელიც მალავს თავის სიბრძნეს.
32 უფლის ძიებაში აუცილებელი მოთმინება უკეთესია, ვიდრე ის, ვინც თავის სიცოცხლეს უხელმძღვანელებს.

თავი 21

1 შვილო, შესცოდე? ნუ გააკეთებ ასე, არამედ ითხოვე პატიება შენი წინა ცოდვებისთვის.
2 გაექცე ცოდვას, როგორც გველის სახეს, რადგან თუ ძალიან ახლოს მიხვალ, ის დაგკბენს; მისი კბილები ლომის კბილებია, კლავს ადამიანთა სულებს.
3 ყოველი ურჯულოება ორლესლიანი მახვილივითაა, რომლის ჭრილობებიც არ განიკურნება.
4 საშინელება და ბოროტების ჩადენა სიმდიდრეს გაფლანგავს: ასე გაპარტახდება ამპარტავანთა სახლი.
5 ღარიბი ადამიანის პირიდან ლოცვა ღვთის ყურამდე აღწევს და მისი განაჩენი მალე მოდის.
6 ვისაც სძულს გაკიცხვა, ცოდვილთა გზაზეა, ხოლო ვისაც უფლის ეშინია, გულით მოინანიებს.
7 მჭევრმეტყველი კაცი ცნობილია შორსა და ახლოს; მაგრამ გონიერმა კაცმა იცის, როდის სრიალებს.
8 ის, ვინც სხვისი ფულით აშენებს თავის სახლს, ჰგავს იმას, ვინც აგროვებს ქვებს თავისი დაკრძალვის საფლავისთვის.
9 ბოროტთა საკრებულო ერთმანეთში გახვეული ბუზივითაა და მათი დასასრული ცეცხლის ალია მათ დასაღუპად.
10 ცოდვილთა გზა ქვებით არის გასწორებული, ბოლოს კი ჯოჯოხეთის ორმოა.
11 ვინც იცავს უფლის რჯულს, იგებს მას და უფლის შიშის სრულყოფილება სიბრძნეა.
12 ვინც არ არის ბრძენი, არ ისწავლება, მაგრამ არის სიბრძნე, რომელიც ამრავლებს სიმწარეს.
13 ბრძენი კაცის ცოდნა წარღვნასავით გამრავლდება და მისი რჩევა სიცოცხლის სუფთა წყაროს ჰგავს.
14 სულელის შინაგანი ნაწილები გატეხილი ჭურჭელივითაა და მას არ ექნება ცოდნა, სანამ ცოცხალია.
15 თუ დახელოვნებულმა კაცმა მოისმინა ბრძნული სიტყვა, შეაქებს მას და დაამატებს მას, მაგრამ როგორც კი გაუგებარი გაიგონებს ამას, არ მოეწონება და ზურგსუკან აგდებს.
16 სულელის ლაპარაკი გზაზე ტვირთივითაა, ბრძენთა ბაგეებში კი მადლი იქნება.
17 ეკითხებიან კრებაში ბრძენის პირს და გულში ჩაფიქრდებიან მის სიტყვებზე.
18 როგორც დანგრეული სახლი, ასევე სიბრძნე უგუნურისთვის; უგუნურთა ცოდნა კი უაზრო ლაპარაკს ჰგავს.
19 სულელებისთვის მოძღვრება ფეხებზე ბორკილებივითაა და მარჯვნიდან მარჯვენივით.
20 სულელი ამაღლებს ხმას სიცილით; მაგრამ ბრძენი ცოტათი იღიმება.
21 ბრძენი კაცისთვის სწავლა ოქროს სამკაულია და სამაჯურივით მარჯვენა მკლავზე.
22 უგუნური კაცის ფეხი მალე მოყვება მეზობლის სახლში, გამოცდილს კი რცხვენია მისი.
23 სულელი სახლის კართან შემოიხედავს, ხოლო აღზრდილი გარეთ დადგება.
24 უხეშობაა კაცის მოსმენა კართან, ბრძენი კი შეურაცხყოფს.
25 მოლაპარაკეების ბაგეები ისეთს იტყვიან, რაც მათ არ ეხება, მაგრამ გონიერების სიტყვები სასწორზე იწონება.
26 სულელების გული მათ პირშია, ხოლო ბრძენთა პირი მათ გულშია.
27 როცა უღმერთო აგინებს სატანას, ის აგინებს საკუთარ სულს.
28 ჩურჩული ბილწავს საკუთარ სულს და სძულს, სადაც კი ცხოვრობს.

თავი 22

1 ზარმაცს ჭუჭყიან ქვას ადარებენ და ყველა თავის სამარცხვინოდ სტკენს მას.
2 ზარმაცს ჭუჭყის სიბინძურეს ადარებენ: ყოველი, ვინც მას აიღებს, ხელს ჩამოართმევს.
3 ბოროტად აღზრდილი კაცი შეურაცხყოფაა მისი მამის, რომელმაც ის შვა, და უგუნური ასული იბადება მისი დაკარგვისთვის.
4 ბრძენი ასულმა უნდა მოუტანოს სამკვიდრო ქმარს, ხოლო უპატიოსნოდ მცხოვრები მამის სიმძიმეა.
5 გაბედული შეურაცხყოფს მამას და ქმარს, მაგრამ ორივე ზიზღს აყენებს მას.
6 უდროო ზღაპარი გლოვისას მუსიკას ჰგავს, მაგრამ ზოლები და სიბრძნის გამოსწორება არასოდეს არის დროულად.
7 ვინც ასწავლის უგუნურს, ისეთია, ვინც ჭურჭლის ჭურჭელს აწებავს და როგორც ის, ვინც აღვიძებს მშვიდი ძილისგან.
8 ის, ვინც ზღაპარს უყვება სულელს, ელაპარაკება ძილში მყოფს;
9 თუ ბავშვები ცხოვრობენ პატიოსნად და აქვთ საშუალება, ისინი უნდა დაფარონ მშობლების სიმცირე.

10 მაგრამ ბავშვები, რომლებიც ამპარტავნები არიან, ზიზღისა და აღზრდის უქონლობის გამო აფერხებენ თავიანთი ნათესავების კეთილშობილებას.
11 იტირეთ მკვდრებზე, რადგან მან დაკარგა სინათლე, და იტირეთ სულელზე, რადგან მას გონიერება სურს.
12 შვიდი დღე გლოვობენ მკვდარს; მაგრამ სულელისთვის და უღმერთო კაცისთვის მთელი თავისი სიცოცხლის დღეები.
13 ბევრს ნუ ლაპარაკობ სულელთან და ნუ წახვალ უგუნურთან: უფრთხილდი მას, რომ არ შეგექმნას უბედურება და არასოდეს შეიწუწუნო მისი სისულელეებით; წადი მისგან და იპოვი სიმშვიდეს და არასოდეს იქნები. სიგიჟით აღელვებული.
14 რა არის ტყვიაზე მძიმე? და რა ჰქვია მას, თუ არა სულელი?
15 ქვიშა, მარილი და რკინის მასა უფრო ადვილია ასატანი, ვიდრე უგუნური ადამიანი.
16 როგორც შენობაში შეკრული და შეკრული ხის ხსნა არ შეიძლება რხევით, ასე რომ, რჩეული რჩევით გამყარებული გული არასოდეს შეშინდება.
17 გაგების აზრზე დაფუძნებული გული გალერეის კედელზე მშვენიერი თაბაშირის მსგავსია.
18 მაღლობზე დაყენებული ფერმკრთალი ქარს ვერ დაუდგება, ასე რომ, სულელის ფანტაზიით შეშინებული გული ვერავითარ შიშს ვერ გაუძლებს.
19 ის, ვინც თვალს ჭკნება, ცრემლებს აფრქვევს, ხოლო ვინც გულს ჭკნება, თავისი ცოდნის საჩვენებლად აკეთებს.
20 ვინც ქვას ესვრის ჩიტებს, ჭრის მათ და ვინც ლანძღავს თავის მეგობარს, არღვევს მეგობრობას.
21 თუმცა შენს მეგობარს მახვილი იშიშვლები, მაგრამ ნუ იმედგაცრუებ, რადგან შეიძლება კეთილგანწყობის დაბრუნება იყოს.
22 თუ პირი გააღე შენი მეგობრის წინააღმდეგ, ნუ გეშინია; რამეთუ შეიძლება იყოს შერიგება: გარდა შეურაცხყოფისა, ან სიამაყისა, ან საიდუმლოების გამხელისა, ან მოღალატე ჭრილობისა, რადგან ამის გამო ყოველი მეგობარი წავა.
23 იყავი ერთგული შენი მოყვასის სიღარიბეში, რათა გაიხარო მისი კეთილდღეობით; დარჩი მასთან გაჭირვების ჟამს, რათა იყო მასთან ერთად მემკვიდრე მის სამკვიდროში, რადგან ცუდი ქონება ყოველთვის არ არის შეურაცხყოფილი. : არც მდიდარს რომ უგუნური იყოს აღტაცებაში.
24 როგორც ღუმელის ორთქლი და კვამლი მიდის ცეცხლის წინ; ასე ლანძღვა სისხლის წინაშე.
25 მე არ მრცხვენია მეგობრის დაცვა; არც მე დავმალავ მას.
26 და თუ რაიმე ბოროტება დამემართება მის მიერ, ყოველი, ვინც მოისმენს, გაუფრთხილდება მას.
27 ვინ დააყენებს ჩემს ბაგეს საგუშაგოს და ჩემს ბაგეებზე სიბრძნის ბეჭედს, რომ უცებ არ ჩავვარდე მათგან და არ დამღუპოს ჩემი ენა?

თავი 23

1 უფალო, მამაო და მთელი ჩემი ცხოვრების ხელმწიფე, არ დამტოვო მათ რჩევებს და არ დავემორჩილო მათ.
2 ვინ დააყენებს უბედურებას ჩემს აზრებს და სიბრძნის დარიგებას ჩემს გულზე? რომ არ მინდობონ ჩემი უმეცრების გამო და ეს არ გამომივიდეს ჩემს ცოდვებზე:
3 რომ არ გაიზარდოს ჩემი უმეცრება და არ გამრავლდეს ჩემი ცოდვები ჩემს განადგურებამდე, და დავეცე ჩემი მოწინააღმდეგეების წინაშე და არ გაიხაროს ჩემმა მტერმა, რომლის იმედიც შორს არის შენი წყალობისგან.
4 უფალო, მამაო და ღმერთო ჩემი ცხოვრებისა, ნუ მომაპყრო ამპარტავანი მზერა, არამედ განერიდე შენს მსახურებს მუდამ ამპარტავანი გონებით.
5 მომაშორე ფუჭი იმედები და მიზანდასახულობა და დაიჭირე ის, ვისაც ყოველთვის შენი მსახურება სურს.
6 ნუ შემიპყრობს მუცლის სიხარბე და ხორციელი ვნება; და ნუ დამანებებ შენს მსახურს თავხედურად.
7 ისმინეთ, შვილებო, პირის დარიგება: ის, ვინც ამას იცავს, არასოდეს დაიჭერს მის ბაგეებში.
8 ცოდვილი თავის უგუნურებაში დარჩება: ბოროტი მოლაპარაკეც და ამპარტავანიც ამით დაეცემა.
9 ნუ აჩვევ შენს პირს გინებას; ნურც წმიდას სახელობისთვის იყენებ.
10 რადგან, როგორც მუდმივი ცემის მსახური, არ იქნება ლურჯ ნიშნის გარეშე, ასე რომ, ვინც ფიცავს და ასახელებს ღმერთს, არ იქნება უნაკლო.
11 კაცი, რომელიც ბევრს გინებას, ბოროტებით აივსება და ჭირი არასოდეს გაქრება მისი სახლიდან; თუ შეურაცხყოფს, მისი ცოდვა იქნება მასზე; თუ ტყუილად დაიფიცებს, უდანაშაულო არ იქნება, მაგრამ სახლი სავსე იქნება უბედურებით.
12 არის სიტყვა, რომელიც სიკვდილით არის შემოსილი: ღმერთმა ქნას, რომ ის არ მოიძებნოს იაკობის სამკვიდროში; რადგან ყოველივე ეს შორს იქნება ღვთისმოსავისგან და ისინი არ დაიძირებიან თავიანთ ცოდვებში.
13 ნუ გამოიყენებ შენს პირს თავშეუკავებელ გინებას, რადგან მასშია ცოდვის სიტყვა.
14 გაიხსენე მამაშენი და დედაშენი, როცა დიდ ადამიანთა შორის იჯდები. ნუ დაივიწყებ მათ წინაშე და ასე, შენი ჩვეულებისამებრ, სულელი გახდები და გსურს, რომ არ დაბადებულიყავი და დაწყევლე ისინი შენი შობის დღეს.
15 საზიზღარი სიტყვების მიჩვეული ადამიანი არასოდეს გამოსწორდება მთელი თავისი ცხოვრების განმავლობაში.
16 ორი სახის ადამიანი ამრავლებს ცოდვას და მესამე მოაქვს რისხვას: ცხელი გონება ცეცხლმოკიდებულია, ის არასოდეს ჩაქრება, სანამ არ მოინელება; ცეცხლი.

17 მეძავისთვის მთელი პური ტკბილია და არ მიატოვებს სიკვდილს.
18 კაცი, რომელიც ქორწინებას წყვეტს და ასე ამბობს თავის გულში: ვინ მხედავს მე? მე სიბნელეში ვარ მოცული, კედლები მიფარავს და ვერანაირი სხეული მხედავს; რისი უნდა მეშინოდეს? უზენაესი არ გაიხსენებს ჩემს ცოდვებს:
19 ასეთ ადამიანს მხოლოდ ადამიანთა თვალების ეშინია და არ იცის, რომ უფლის თვალები მზეზე ათიათასჯერ უფრო კაშკაშაა, ხედავს ადამიანთა ყველა გზას და უყურებს ყველაზე საიდუმლო ნაწილებს.
20 მან იცოდა ყველაფერი, სანამ შექმნიდნენ; ასე რომ, მას შემდეგ, რაც ისინი სრულყოფილები იყვნენ, მან შეხედა მათ ყველა.
21 ეს კაცი დაისჯება ქალაქის ქუჩებში და სადაც ეჭვი არ ეპარება, წაიყვანენ.
22 ასე წავა ცოლთანაც, რომელიც ტოვებს ქმარს და მოჰყავს სხვა მემკვიდრე.
23 პირველ რიგში, იგი არ დაემორჩილა უზენაესის კანონს; და მეორეც, მან შეურაცხყოფა მიაყენა საკუთარ ქმარს; და მესამე, მან მეძავდა მრუშობაში და შვილები მოიყვანა სხვა კაცმა.
24 მას კრებაში გამოაყვანენ და მისი შვილები ინკვიზიციას ჩაატარებენ.
25 მისი შვილები ფესვს არ გაიღებენ და მისი ტოტები ნაყოფს არ გამოიღებს.
26 დატოვებს თავის ხსოვნას დაწყევლილი და მისი შეურაცხყოფა არ წაიშლება.
27 და ისინი, ვინც დარჩებიან, გაიგებენ, რომ არაფერია უფლის შიშზე უკეთესი და რომ არაფერია იმაზე ტკბილი, ვიდრე უფლის მცნებების ყურადღების მიქცევა.
28 დიდი დიდებაა უფლის მიყოლა და მისგან მიღება ხანგრძლივი სიცოცხლეა.

თავი 24

1 სიბრძნე ადიდებს თავს და იდიდებს თავის ხალხს შორის.
2 უზენაესის კრებაში გაიღებს პირს და გაიმარჯვებს მისი ძალაუფლების წინაშე.
3 გამოვედი უზენაესის პირიდან და ღრუბელივით დავფარე დედამიწა.
4 მე ვცხოვრობ მაღალ ადგილებში და ჩემი ტახტი ღრუბლიან სვეტშია.
5 მარტო მე შემოვუარე ცის წრეს და დავდიოდი უფსკრულში.
6 ზღვის ტალღებში და მთელ დედამიწაზე, ყველა ხალხში და ერში მე მივიღე სამფლობელო.
7 ამ ყველაფერთან ერთად ვეძებდი სიმშვიდეს და ვის სამკვიდროში დავრჩები?
8 ყოველივეს შემოქმედმა მცნება მომცა და მან, ვინც მე შემქმნა, დაამშვიდა ჩემი კარავი და თქვა: შენი სამყოფელი იყოს იაკობში და შენი მემკვიდრეობა ისრაელში.
9 მან შემქმნა დასაბამიდან ქვეყნიერების წინ და არასოდეს დავმარცხდები.
10 წმიდა კარავში ვმსახურობდი მის წინაშე; და ასე დავმკვიდრდი სიონში.
11 ასევე საყვარელ ქალაქში მან დამასვენებინა და იერუსალიმში იყო ჩემი ძალა.
12 და დავიმკვიდრე ფესვები პატივცემულ ხალხში, უფლის სამკვიდროში.
13 ამაღლებული ვიყავი როგორც კედარი ლიბანში და როგორც კვიპაროსი ჰერმონის მთებზე.
14 ამაღლებული ვიყავი, როგორც პალმა ენ-გადისში, და როგორც ვარდის მცენარე იერიხოში, როგორც მშვენიერი ზეთისხილი სასიამოვნო მინდორში და ვიზრდებოდი, როგორც სიცხე წყალთან.
15 დარიჩინისა და ასპალათუსივით ტკბილი სუნი მოვეცი და ტკბილი სურნელი გამოვუშვი, როგორც საუკეთესო მურა, როგორც გალბანუმი, ონიქსი და ტკბილი სტორაქსი, და როგორც კვამლის კვამლი კარავში.
16 როგორც სკიპიდარის ხე გავშალე ჩემი ტოტები და ჩემი ტოტები პატივისა და მადლის ტოტებია.
17 როგორც ვაზმა გამომიყვანა სასიამოვნო სურნელი და ჩემი ყვავილები პატივისა და სიმდიდრის ნაყოფია.
18 მე ვარ პატიოსანი სიყვარულის, შიშის, ცოდნისა და წმინდა იმედის დედა: ამიტომ, მარადიული ვარ, მიცემული ვარ ყველა ჩემს შვილს, ვინც მას ასახელებს.
19 მობრძანდით ჩემთან, ყველანო, ვინც ჩემზე გსურთ და შეავსეთ ჩემი ნაყოფით.
20 რადგან ჩემი სახსენებელი თაფლზე ტკბილია და ჩემი მემკვიდრეობა თაფლზე.
21 ვინც მე მჭამს, კიდევ მოშივდება, და ვინც მე მსვამს, კვლავ მწყურდება.
22 ვინც მე მემორჩილება, არასოდეს შერცხვება და ჩემზე მომუშავეები ცუდს არ მოიქცევიან.
23 ყოველივე ეს არის უზენაესი ღმერთის აღთქმის წიგნი, კანონი, რომელიც მოსემ უბრძანა იაკობის კრებების მემკვიდრეობას.
24 დაღლილი არ იყო უფალში ძლიერი; რომ დაგიდასტუროს, მიჰყევით მას, რადგან უფალი ყოვლისშემძლე ღმერთია მხოლოდ და მის გარდა სხვა მაცხოვარი არ არის.
25 ის ავსებს ყველაფერს თავისი სიბრძნით, როგორც ფისონი და როგორც ტიგროსი ახალი ნაყოფის დროს.
26 ის ადიდებს გონებას, როგორც ევფრატი და როგორც იორდანია მკის დროს.
27 ის აჩენს ცოდნის მოძღვრებას, როგორც სინათლეს და როგორც გეონს რთველის დროს.
28 პირველმა სრულყოფილად ვერ იცნობდა მას: უკანასკნელი ვეღარ იპოვის მას.

29 რადგან მისი ზრახვები ზღვაზე მეტია და მისი რჩევები ღრმა სიღრმეზე.
30 მეც გამოვედი, როგორც ნაკადი მდინარიდან და როგორც არხი ბაღში.
31 მე ვთქვი: მოვრწყავ ჩემს საუკეთესო ბაღს და უხვად მოვრწყავ ჩემს ბაღის კალაპოტს, და აჰა, ჩემი ნაკადი მდინარედ იქცა, ჩემი მდინარე კი ზღვად.
32 მე კვლავ გავანათებ მოძღვრებას, როგორც დილა და გამოვგზავნი მის შუქს შორიდან.
33 მე ჯერ კიდევ გადმოვღვრი მოძღვრებას წინასწარმეტყველებად და დავტოვებ მას ყველა საუკუნეს სამუდამოდ.
34 აჰა, მე არ ვიშრომე მხოლოდ ჩემთვის, არამედ ყველასთვის, ვინც სიბრძნეს ეძებს.

თავი 25

1 სამ რამეში გავლამაზდი და მშვენივრად დავდექი ღვთისა და ადამიანების წინაშე: ძმების ერთიანობა, მოყვასის სიყვარული, კაცი და ცოლი, რომლებიც თანახმა არიან.
2 ჩემს სულს სძულს სამი ჯიშის კაცი და დიდად შეურაცხყოფილი ვარ მათი ცხოვრებით: ღარიბი, ამაყი, მდიდარი კაცი, მატყუარა და მოხუცი მრუში, რომელიც კვდება.
3 თუ სიყმაწვილეში არაფერი დაგიგროვდა, შენს ასაკში როგორ შეგიძლია იპოვო რამე?
4 რა მშვენიერია განაჩენი ჭაღარა თმებისთვის და ძველ კაცთათვის რჩევის ცოდნა!
5 რა მშვენიერია მოხუცების სიბრძნე და გონიერება და რჩევა ღირსეული ადამიანებისთვის.
6 დიდი გამოცდილება მოხუცების გვირგვინია და ღვთის შიში მათი დიდებაა.
7 არის ცხრა რამ, რაც ჩემს გულში ბედნიერად განვიხილე და მეათეს ვიტყვი ჩემი ენით: კაცი, რომელსაც აქვს თავისი შვილების სიხარული; და ვინც ცოცხალია თავისი მტრის დაცემის სანახავად.
8 კარგია ის, ვინც ცხოვრობს გონიერ ცოლთან, რომელიც არ ჩამოცურდა ენით და არ ემსახურა საკუთარ თავზე უღირს კაცს.
9 კარგია ის, ვინც გონიერება ჰპოვა და ვინც მოისმენს ყურში ლაპარაკობს.
10 რა დიდია სიბრძნის პოვნა! მაგრამ არავინ არის მასზე მაღლა, ვინც ეშინია უფლის.
11 მაგრამ უფლის სიყვარული ყველაფერს აღემატება გასანათებლად: ვინც მას ფლობს, ვის უნდა დაემსგავსოს?
12 უფლის შიში არის მისი სიყვარულის დასაწყისი და რწმენა არის მასთან მიჯაჭვის დასაწყისი.
13 მომეცი ნებისმიერი ჭირი, გარდა გულის ჭირისა, და ნებისმიერი ბოროტება, გარდა ქალის ბოროტებისა.
14 და ნებისმიერი ტანჯვა, მაგრამ ტანჯვა მათგან, ვინც მე მოძულეს, და ნებისმიერი შურისძიება, მაგრამ მტრების შურისძიება.
15 გველის თავზე თავი არ არის; და მტრის რისხვაზე მაღლა არ არის რისხვა.
16 მე მირჩევნია ლომთან და გველეშაპთან ვცხოვრობდე, ვიდრე ბოროტ ქალთან ვიცხოვრო.
17 ქალის ბოროტება ცვლის მის სახეს და ჯვალოსავით აბნელებს მის სახეს.
18 მისი ქმარი მეზობლებს შორის იჯდეს; და როცა გაიგებს, მწარედ ამოისუნთქავს.
19 ყოველგვარი ბოროტება მხოლოდ მცირეა ქალის ბოროტებაზე: დაეცემა მასზე ცოდვილის წილი.
20 როგორც ქვიშიან გზაზე ასვლა ხანდაზმულთა ფეხებამდე, ასევეა სიტყვებით სავსე ცოლი მშვიდი კაცისთვის.
21 ნუ დაბრკოლდებით ქალის სილამაზეზე და ნუ მოისურვებთ მას სიამოვნებისთვის.
22 ქალი, თუ ის იცავს ქმარს, სავსეა ბრაზით, თავხედობითა და ბევრი საყვედურით.
23 ბოროტი ქალი ამცირებს გამბედაობას, ამძიმებს სახეს და დაჭრილ გულს;
24 დედაკაცისგან დაიწყო ცოდვა და მისი მეშვეობით ყველანი ვკვდებით.
25 არ მიეცით წყალს გასასვლელი; არც ბოროტ ქალს აქვს თავისუფლება საზღვარგარეთ გადის.
26 თუ ის არ წავა ისე, როგორც შენ გინდოდა, მოიკვეთე იგი შენი ხორციდან, მიეცი მას განქორწინების ოქმი და გაუშვი.

თავი 26

1 ნეტარია კაცი, რომელსაც ჰყავს სათნო ცოლი, რადგან მისი დღეების რაოდენობა გაორმაგდება.
2 სათნო ქალი ახარებს თავის ქმარს და ის მშვიდობით შეასრულებს თავისი ცხოვრების წლებს.
3 კარგი ცოლი არის კარგი წილი, რომელიც მიეცემა უფლის მოშიშთა წილში.
4 მდიდარი იქნება თუ ღარიბი კაცი, თუ მას კეთილი გული აქვს უფლის მიმართ, ის ყოველთვის გაიხარებს მხიარული სახით.
5 სამი რამის ეშინია ჩემს გულს; მეოთხეს კი ძალიან შემეშინდა: ქალაქის ცილისწამება, უმართავი ხალხის შეკრება და ცრუ ბრალდება: ეს ყველაფერი სიკვდილზე უარესია.
6 მაგრამ გულის მწუხარება და მწუხარება არის ქალი, რომელიც ეჭვიანობს სხვა ქალზე და ენის უბედურება, რომელიც ყველასთან ურთიერთობს.
7 ბოროტი ცოლი აქეთ-იქით შერყეული უღელია: ის, ვინც მას ხელში უჭირავს, თითქოს მორიელს ეჭირა.
8 მთვრალი ქალი და ნაღველი დიდ რისხვას იწვევს და არ დაფარავს თავის სირცხვილს.
9 ქალის გარყვნილება მისი ამპარტავანი მზერითა და ქუთუთოებითაა ცნობილი.
10 თუ შენი ქალიშვილი უსირცხვილოა, მკაცრად შეინახე, რათა ზედმეტი თავისუფლებით არ შეურაცხყოს თავი.

11 გაუფრთხილდი თავხედ თვალს და ნუ გაგიკვირდება, თუ შეგარღვევს.
12 გაიღებს პირს, როგორც მწყურვალი მოგზაური, როცა იპოვის შადრევანს, და დალევს ყოველ წყალს მის მახლობლად: ყოველ ღობესთან დაჯდება და თავის კვერს გაუხსნის ყოველ ისარს.
13 ცოლის მადლი ახარებს მის ქმარს და მისი გონიერება ადიდებს მის ძვლებს.
14 ჩუმი და მოსიყვარულე ქალი უფლის საჩუქარია; და არაფერია ისეთი ღირებული, როგორც კარგად დავალებული გონება.
15 დარცხვენილი და ერთგული ქალი ორმაგი მადლია და მისი კონტინენტური გონების დაფასება შეუძლებელია.
16 როგორც მზე, როცა ამოდის მაღალ ცაში; ასეა კარგი ცოლის სილამაზე სახლის მოწესრიგებაში.
17 როგორც ნათელი შუქია წმინდა სასანთლეზე; ასევეა სახის სილამაზე მწიფე ასაკში.
18 როგორც ოქროს სვეტები ვერცხლის ბუდეებზე; ასევეა მუდმივი გულით ლამაზი ფეხები.
19 შვილო ჩემო, შეინახე შენი ასაკის ყვავილი; და ნუ მისცე შენს ძალას უცხოებს.
20 როცა ნაყოფიერ ქონებას მოიპოვებ მთელ მინდორზე, დათესე იგი შენი თესლით, შენი მარაგის სიკეთეზე მინდობილი.
21 ასე რომ, შენი მოდგმა, რომელსაც შენ მიატოვებ, განდიდდება მათი კარგი წარმომავლობის ნდობით.
22 მეძავი ნახვრეტად ჩაითვლება; მაგრამ გათხოვილი ქალი ქმრის სიკვდილის წინააღმდეგ კოშკია.
23 ბოროტი ქალი წილში ეძლევა ცოდვილ კაცს, ღვთისმოსავი ქალი კი – უფლის მოშიშს.
24 უპატიოსნო ქალი აბუჩად აგდებს სირცხვილს, ხოლო პატიოსანი ქალი პატივს სცემს თავის ქმარს.
25 ურცხვი ქალი ძაღლად ჩაითვლება; ხოლო შერცხვენილს ეშინია უფლისა.
26 ქალი, რომელიც პატივს სცემს თავის ქმარს, ყველასგან ბრძნულად განიკითხება; ხოლო ვინც შეურაცხყოფს მას თავისი სიამაყით, ყველასგან უღმერთოდ ჩაითვლება.
27 ხმამაღლა ტირილი ქალი და საყვედური მოიძებნება მტრების განდევნის მიზნით.
28 არის ორი რამ, რაც გულს მტკივა; და მესამე მაბრაზებს: მებრძოლი, რომელიც სიღარიბეს განიცდის; და გონების კაცები, რომლებიც არ არიან დადგენილი; და ვინც სიმართლიდან ცოდვას უბრუნდება; უფალი ამზადებს ასეთს მახვილისთვის.
29 ვაჭარი ძნელად იცავს თავს ცოდვისგან; და ჰაკსტერი არ გათავისუფლდება ცოდვისგან.

თავი 27

1 ბევრმა შესცოდა პატარა საქმეს; და ვინც ეძებს სიუხვეს, აქცევს თვალებს.
2 როგორც ლურსმანი სწრაფად იკეცება ქვების შეერთებებს შორის; ასე რომ, ცოდვა ახლოს არის ყიდვასა და გაყიდვას შორის.
3 თუ ადამიანი გულმოდგინედ არ შეინარჩუნებს უფლის შიშს, მისი სახლი მალე დაინგრევა.
4 როგორც საცერით გაცრილი, ნაგავი რჩება; ასე რომ, ადამიანის სიბინძურე მის ლაპარაკში.
5 ღუმელი ამოწმებს ჭურჭლის ჭურჭელს; ასე რომ, ადამიანის განსაცდელი მის მსჯელობაშია.
6 ნაყოფი აცხადებს, თუ ხე ჩაცმულია; ასეა ჭკუის წარმოთქმა ადამიანის გულში.
7 ნურავის აქებ, სანამ მის ლაპარაკს არ მოისმენ; რადგან ეს არის კაცთა განსაცდელი.
8 თუ მიჰყვები სიმართლეს, მოიპოვებ მას და ჩაიცვამ, როგორც დიდებული გრძელი სამოსელი.
9 ჩიტები თავიანთ მსგავსს მიმართავენ; ასე უბრუნდება ჭეშმარიტება მათ, ვინც მასში მოღვაწეობს.
10 როგორც ლომი დევს ნადირს; ასე რომ, ცოდვა მათთვის, ვინც აკეთებს უსამართლობას.
11 ღვთისმოსავი კაცის საუბარი ყოველთვის სიბრძნით არის; მაგრამ სულელი იცვლება როგორც მთვარე.
12 თუ უგუნურთა შორის ხარ, დააკვირდი დროს; არამედ იყავით მუდამ გონიერ ადამიანთა შორის.
13 სულელების მსჯელობა აღმაშფოთებელია და მათი სპორტი ცოდვის უაზრობაა.
14 ლაპარაკი იმაზე, ვინც ბევრს იფიცებს, თმას ადგას; და მათი ჩხუბი აჩერებს მის ყურებს.
15 ამპარტავანთა ჩხუბი სისხლისღვრაა და მათი შეურაცხყოფა ყურს ამძიმებს.
16 ვინც აღმოაჩენს საიდუმლოებებს, კარგავს თავის დამსახურებას; და ვერასოდეს იპოვის მეგობარს მის გონებაში.
17 გიყვარდეს მეგობარი შენი და იყავი მისი ერთგული, მაგრამ თუ მის საიდუმლოებს გასცემ, აღარ გაჰყვე მას.
18 რადგან როგორც ადამიანმა გაანადგურა თავისი მტერი; ასე დაკარგე მოყვასის სიყვარული.
19 როგორც ის, ვინც ჩიტს უშვებს ხელიდან, ისე გაუშვი შენი მეზობელი და აღარ მიიღებ მას.
20 აღარ მიჰყევით მას, რადგან ის ძალიან შორსაა; ის მახედან გამოქცეული შველივით არის.
21 რაც შეეხება ჭრილობას, ის შეიძლება შეკრული იყოს; და ლანძღვის შემდეგ შეიძლება იყოს შერიგება, მაგრამ ვინც საიდუმლოს გასცემს, იმედის გარეშეა.
22 ვინც თვალებს უკრავს, ბოროტს აკეთებს და ვინც იცნობს მას, განშორდება მას.
23 როცა შენ იქნები, ის ტკბილად ილაპარაკებს და აღფრთოვანდება შენი სიტყვებით, ბოლოს კი პირს დააბნევს და შენს სიტყვებს ცილისწამებს.
24 ბევრი რამ მძულდა, მაგრამ მისნაირი არაფერი; რადგან უფალი შეიძულებს მას.

25 ვინც ქვას მაღლა სვრის, საკუთარ თავზე ყრის; და მატყუარა ინსულტი ჭრილობებს.
26 ვინც თხრის ორმოს, ჩავარდება მასში;
27 ვინც ბოროტებას სჩადის, დაეცემა მასზე და ვერ გაიგებს, საიდან მოდის.
28 დაცინვა და ლანძღვა ამპარტავანთაგან არის; მაგრამ შურისძიება ლომივით დადებს მათ.
29 ისინი, ვინც ხარობენ მართალთა დაცემით, მახეში მოხვდებიან; და ტანჯვა მოკლავს მათ სიკვდილამდე.
30 ბოროტება და რისხვა, ესეც სისაძაგლეა; და ცოდვილ კაცს ექნება ორივე.

თავი 28

1 ვინც შურისძიებას იძიებს შურისძიებას უფლისგან და ის აუცილებლად დაიცავს თავის ცოდვებს ხსოვნაში.
2 აპატიე შენს მოყვასს ის უბედურება, რაც მან შენთვის დაგიყენა, ასე რომ, შენც მოგეტევება შენი ცოდვები, როცა ლოცულობ.
3 ერთი ადამიანი სძულს მეორეს და ითხოვს თუ არა პატიებას უფლისგან?
4 ის არ მოწყალებს თავის მსგავს კაცს და ითხოვს თუ არა საკუთარი ცოდვების მიტევებას?
5 თუ მხოლოდ ხორცი საზრდოობს სიძულვილს, ვინ ითხოვს ცოდვების პატიებას?
6 გაიხსენე შენი აღსასრული და შეწყდეს მტრობა; გახსოვდეს ხრწნილება და სიკვდილი და დაიცავი მცნებები.
7 დაიმახსოვრე მცნებები და ნუ აყვები ბოროტებას შენს მოყვასის მიმართ: გაიხსენე უზენაესის აღთქმა და თვალი ჩაუკრა უმეცრებას.
8 მოერიდე კამათს და დაამცირებ შენს ცოდვებს, რადგან განრისხებული კაცი შუღლს აღძრავს,
9 ცოდვილი კაცი აწუხებს მეგობრებს და კამათობს მშვიდობიანთა შორის.
10 როგორც ცეცხლის საგანია, ისე იწვის; და მისი სიმდიდრის მიხედვით იზრდება მისი რისხვა; და რაც უფრო ძლიერები არიან ისინი, ვინც იბრძვიან, მით უფრო მეტად ანთდებიან.
11 ნაჩქარევი ბრძოლა ანთებს ცეცხლს და ნაჩქარევი ბრძოლა სისხლს ღვრის.
12 თუ ნაპერწკალს ააფეთქებ, დაიწვება, თუ გადააფურთხებ, ჩაქრება და ორივე გამოვა შენი პირიდან.
13 დაწყევლა მეჩურჩულე და ორენოვანი, რადგან ასეთებმა გაანადგურეს მრავალი მშვიდი.
14 მკითხაურმა ენამ შეაშფოთა ბევრი და განდევნა ისინი ერიდან ერში: ძლიერმა ქალაქებმა დაანგრია და დაანგრია დიდებულთა სახლები.
15 საბრალო ენამ განდევნა სათნო ქალები დაართმევდა მათ შრომას.
16 ვინც მას ისმენს, ვერასოდეს იპოვის მოსვენებას და არასოდეს იცხოვრებს მშვიდად.
17 მათრახის დარტყმა ხორცს აჩენს, ენის დარტყმა კი ძვლებს ამტვრევს.
18 ბევრი დაეცა მახვილის პირზე, მაგრამ არა იმდენი, რამდენიც ენით დაეცა.
19 კარგია ის, ვინც იცავს მის შხამს; რომელმაც არ აზიდა უღელი მისი და არც შებოჭილა მის ზოლებში.
20 რადგან მისი უღელი არის რკინის უღელი და მისი ზოლები სპილენძის ზოლებია.
21 მისი სიკვდილი ბოროტი სიკვდილია, საფლავი მასზე უკეთესი იყო.
22 ღმერთის მოშიშებს არ ექნება მმართველობა და არ დაიწვება მისი ცეცხლით.
23 ვინც მიატოვებს უფალს, დაეცემა მასში; და დაიწვება მათში და არ ჩაქრება; ლომივით გაიგზავნება მათზე და ლეოპარდივით შეჭამს მათ.
24 შეხედე, რომ შენს ქონებას ეკლებით შემოიფარებ და შენს ვერცხლსა და ოქროს შემოკრავ,
25 და აწონე შენი სიტყვები სასწორით და გაუკეთე კარი და გისოსი შენს პირს.
26 უფრთხილდი, ნუ სრიალდები მასზე, რათა არ დაეცეს მის წინაშე, ვინც დევს.

თავი 29

1 ვინც მოწყალეა სესხს გასცემს თავის მეზობელს; და ვინც აძლიერებს თავის ხელს, იცავს მცნებებს.
2 გასე სესხი შენს მოყვასს საჭიროების დროს და გადაუხადე მეზობელს თავის დროზე.
3 დაიცავი შენი სიტყვა და ერთგულად მოექეცი მას და ყოველთვის იპოვი იმას, რაც შენთვისაა საჭირო.
4 ბევრმა, როცა რამე ესესხა, ჩათვალა, რომ იპოვეს და აწუხებდა, რაც მათ დაეხმარა.
5 სანამ არ მიიღებს, ის აკოცებს კაცს ხელს; და მეზობლის ფულზე მორჩილად ილაპარაკებს, მაგრამ როცა უნდა გადაუხადოს, დრო გაახანგრძლივოს, მწუხარების სიტყვებს უპასუხებს და დროს ჩივის.
6 თუ გაიმარჯვებს, ძნელად მიიღებს ნახევარს და ჩათვლის, თითქოს იპოვა; თუ არა, მან ჩამოართვა მას ფული და უმიზეზოდ აიღო მტერი: უხდის მას ლანძღვით და მოაჯირები; და პატივისთვის გადაუხდის მას სირცხვილს.
7 ამიტომ ბევრმა თქვა უარი სხვისი ბოროტმოქმედებისთვის სესხის აღებაზე, მოტყუების შიშით.
8 მაინც მოთმინება გქონდეს გაჭირვებულ კაცთან და არ დააყოვნო მას წყალობა.
9 დაეხმარე ღარიბს მცნების გამო და ნუ აშორებ მას სიღარიბის გამო.
10 დაკარგე ფული შენი ძმისა და შენი მეგობრისთვის და ქვის ქვეშ არ დაჟანგდეს, რომ დაიკარგოს.
11 დააგროვე შენი განძი უზენაესის მცნებების მიხედვით და ის მოგიტანს ოქროზე მეტ სარგებელს.

12 ჩაკეტე მოწყალება შენს საცავებში და გიხსნის ყოველგვარი გასაჭირისაგან.
13 ძლიერ ფარსა და ძლიერ შუბზე უკეთესად იბრძვის შენთვის შენი მტრების წინააღმდეგ.
14 პატიოსანი კაცი მოყვასის თავდებს დებს, თავხედი კი მიატოვებს მას.
15 არ დაივიწყო შენი თავდებობის მეგობრობა, რადგან მან სიცოცხლე გაიღო შენთვის.
16 ცოდვილი დაამხობს თავის თავდებობის კარგ ქონებას.
17 და ის, ვინც უღირსია, დატოვებს მას საფრთხეში, ვინც იხსნა იგი.
18 გარყვნილებამ ბევრი კარგი ქონება გაანადგურა და ზღვის ტალღად შეარყია ისინი: ძლევამოსილმა კაცებმა განდევნა იგი მათი სახლებიდან, ისე რომ ისინი დახეტიალობდნენ უცხო ერებს შორის.
19 ბოროტი, ვინც არღვევს უფლის მცნებებს, თავდადებაში ჩავარდება;
20 დაეხმარე შენს მოყვასს შენი ძალისამებრ და უფრთხილდი, რომ შენ არ ჩავარდე იმავეში.
21 სიცოცხლისთვის მთავარია წყალი, პური, ტანსაცმელი და სახლი სირცხვილის დასაფარად.
22 სჯობს ღარიბი კაცის ცხოვრება ცუდ კოტეჯში, ვიდრე დელიკატური საფასური სხვის სახლში.
23 იქნება ეს ცოტა თუ ბევრი, კმაყოფილი იყავი, რომ არ გაიგო შენი სახლის შეურაცხყოფა.
24 რადგან სავალალოა ცხოვრება სახლიდან სახლში სიარული, რადგან სადაც უცხო ხარ, ვერ ბედავ პირის გაღებას.
25 იმხიარულებ, ქეიფობ და მადლი არ გექნება, გარდა ამისა, მოისმენ მწარე სიტყვებს.
26 მოდი, უცნობო, მოამზადე სუფრა და გამომჭამე, რაც გქონდა.
27 დაუთმე ადგილი, უცხონო, ღირსეულ კაცს; ჩემი ძმა მოვიდა საცხოვრებლად და მე მჭირდება ჩემი სახლი.
28 გონიერი კაცისთვის ეს სამძიმოა; სახლის ოთახის შეურაცხყოფა და გამსესხებლის გაკიცხვა.

თავი 30

1 ვისაც უყვარს თავისი ვაჟი, ხშირად აგრძნობინებს მას კვერთხს, რათა მას საბოლოოდ ჰქონდეს სიხარული.
2 ვინც სჯის თავის შვილს, გაიხარებს მასში და გაიხარებს მისით თავის ნაცნობებში.
3 ვინც ასწავლის თავის შვილს, მტერს აწუხებს და მეგობრების წინაშე გაიხარებს მისით.
4 მამამისი რომ მოკვდეს, მაგრამ ის თითქოს არ მკვდარია, რადგან დატოვა თავის მსგავსი.
5 სანამ ცოცხალი იყო, იხილა და გაიხარა მასზე, და როცა მოკვდა, არ იყო მწუხარე.
6 მან დატოვა შურისმაძიებელი მტრების წინააღმდეგ და ის, ვინც სიკეთეს გადაუხდის თავის მეგობრებს.
7 ვინც აჭარბებს თავის შვილს, ჭრილობებს შეუკრავს; და მისი ნაწლავები შეწუხდება ყოველი ტირილით.
8 ცხენი, რომელიც არ გატეხილია, თავზარდამცემი ხდება, ხოლო თავისთვის მიტოვებული ბავშვი ნებიერი იქნება.
9 აკოცე შენს შვილს და ის შეგაშინებს; ითამაშე მასთან და ის დაგამძიმებს.
10 ნუ იცინი მასთან, რათა არ გქონდეს მასთან მწუხარება და ბოლოს კბილებს არ კრაჭუნო.
11 არ მისცეთ მას თავისუფლება ახალგაზრდობაში და თვალი ნუ მიაკარებთ მის სისულელეებს.
12 მოხარე კისერი, სანამ ის არის პატარა, და სცემე მას გვერდებზე, სანამ ის არის ბავშვი, რათა არ გაჯიუტდეს და არ დაემორჩილოს შენს და ასე არ მოიტანოს მწუხარება შენს გულში.
13 დაისაჯე შენი ვაჟი და დაიჭირე შრომა, რათა მისი ბოროტი საქციელი არ იყოს შენთვის შეურაცხყოფა.
14 სჯობს ღარიბი, ჯანსაღი და ძლიერი, ვიდრე მდიდარი კაცი, რომელიც ტანშია დატანჯული.
15 ჯანმრთელობა და სხეულის სიკეთე ყველაფერზე ოქროზე მაღლა დგას და ძლიერი სხეული უსასრულო სიმდიდრეზე მაღლა.
16 არ არსებობს სიმდიდრე ჯანმრთელ სხეულზე მაღლა და არ არის სიხარული გულის სიხარულზე მაღლა.
17 სიკვდილი სჯობს მწარე სიცოცხლეს ან მუდმივ ავადმყოფობას.
18 დახშულ პირზე ნასხმევი საფლავზე დადებული ხორცივითაა.
19 რა სარგებლობა მოაქვს შესაწირავს კერპს? რადგან ვერც ჭამს და ვერც სურნელს.
20 ხედავს თავისი თვალებით და კვნესის, როგორც საჭურისი, რომელიც ქალწულს ეხვევა და კვნესის.
21 სიმძიმეს ნუ აქცევ შენს გონებას და ნუ დაიტანჯები შენი რჩევით.
22 გულის სიხარული არის ადამიანის სიცოცხლე და ადამიანის სიხარული ახანგრძლივებს მის დღეებს.
23 შეიყვარე შენი სული და დაამშვიდე გული, მოშორდი მწუხარებას შენგან, რადგან მწუხარებას ბევრი მოკლა და მასში სარგებელი არ არის.
24 შური და რისხვა სიცოცხლეს აკლებს და სიფრთხილე დროზე ადრე მოაქვს სიბერეს.
25 ხალისიან და კეთილ გულს მოუვლის თავისი ხორცი და დიეტა.

თავი 31

1 სიმდიდრეზე ზრუნვა ჭამს ხორცს და მასზე ზრუნვა აშორებს ძილს.
2 მზრუნველობა არ მისცემს ადამიანს ძილის საშუალებას, როგორც მტკივნეული დაავადება არღვევს ძილს,

3 მდიდარს დიდი შრომა აქვს სიმდიდრის ერთად შეგროვებაში; და როცა ისვენებს, ივსება თავისი ნატიფით.
4 ღარიბი შრომობს თავის ღარიბ მამულში; და როცა მიდის, კვლავ გაჭირვებულია.
5 ვისაც ოქრო უყვარს, არ გამართლდება და ვინც ხრწნილებას მიჰყვება, საკმარისი იქნება.
6 ოქრო ბევრის დანგრევა იყო და მათი განადგურება იყო.
7 ეს დაბრკოლებაა მათთვის, ვინც მას მსხვერპლს სწირავს და ყოველი სულელი იქნება მისით წაღებული.
8 ნეტარია მდიდარი, რომელიც უნაკლოა და არ ეძებს ოქროს.
9 ვინ არის ის? და ჩვენ მას კურთხეულს ვუწოდებთ, რადგან საოცრება მოახდინა მან თავის ხალხს შორის.
10 ვინ გამოიცადა ამით და იპოვა სრულყოფილი? მაშინ ნება მიეცი მას დიდება. ვინ შეიძლება შეურაცხყოს და არ შეურაცხყო? ან ბოროტება ჩაიდინა და არ ჩაიდინა?
11 დამკვიდრდება მისი საქონელი და კრებამ გამოაცხადოს მისი მოწყალება.
12 თუ მდიდრულ სუფრაზე ზიხარ, ნუ იქნები ხარბი მასზე და ნუ ამბობ: ბევრი ხორცია მასზე.
13 გახსოვდეს, რომ ბოროტი თვალი ბოროტებაა და რა არის თვალზე ბოროტი შექმნილი? ამიტომ ის ტირის ყოველ შემთხვევაში.
14 არ გაიწოდე ხელი საითაც არ უნდა მოგეჩვენოს და მასთან ერთად არ ჩააგდე ჭურჭელში.
15 შენს მოყვასს შენით ნუ განიკითხავ და ყველაფერში გონიერი იყავი.
16 ჭამე, როგორც კაცს მოეწონება, ის, რაც შენ წინაშეა დაყენებული; და შეჭამე შენიშვნა, რომ არ შეგძულდეს.
17 პირველ რიგში ზნეობის გამო დატოვეთ; და ნუ იქნები უკმაყოფილო, რათა არ შეურაცხყო.
18 როცა მრავალთა შორის იჯდები, უპირველეს ყოვლისა ხელი არ გაიშვი.
19 ძალიან ცოტა საკმარისია კარგად აღზრდილი კაცისთვის და ის თავის ქარს თავის საწოლზე არ იღებს.
20 მშვიდი ძილი ზომიერი ჭამისგან მოდის: ის ადრე დგება და გონიერება მასთანაა, მაგრამ ყურების ტკივილი, ქოლერი და მუცლის ტკივილები არის დაუოკებელ კაცთან.
21 და თუ გაიძულებენ ჭამა, ადექი, გამოდი, ღებინება და დაისვენე.
22 შვილო ჩემო, მომისმინე და ნუ დამამცირებ, და ბოლოს, როგორც გითხარი, იპოვი: იცოცხლე ყველა შენს საქმეში, ასე რომ, სნეულება არ მოგივა.
23 ვინც თავისუფალ ჭამს, მასზე კარგად ილაპარაკებენ; და მისი კარგი სახლის მეურნეობის ცნობა დაიჯერებს.
24 ხოლო მის წინააღმდეგ, ვინც მისი ძუნწია, მთელი ქალაქი დრტვინავს; და მისი სიძულვილის ჩვენებებში ეჭვი არ შეიტანოს.
25 ნუ აჩვენე შენი ვაჟკაცობა ღვინოში; რადგან ღვინომ ბევრი გაანადგურა.
26 ღუმელი ამოწმებს ზღვარს ჩაღრმავებით, ასევე ღვინით ამპარტავანთა გულებს ლოთობით.
27 ღვინო ისეთივე კარგია, როგორც სიცოცხლე ადამიანისთვის, თუ ის ზომიერად დალეულია: რა სიცოცხლე აქვს უღვინო კაცს? რადგან კაცთა გასახარებლად იყო შექმნილი.
28 საზომად მთვრალი და დროთა განმავლობაში ღვინო მოაქვს გულის სიხარულს და გონების მხიარულებას.
29 მაგრამ ჭარბი რაოდენობით მთვრალი ღვინო გონების სიმწარეს იწვევს, ჩხუბითა და ჩხუბით.
30 სიმთვრალე აძლიერებს ბრიყვს, სანამ არ შეურაცხყოფს: ამცირებს ძალას და აყენებს ჭრილობებს.
31 ნუ უსაყვედურებ შენს მეზობელს ღვინოზე და ნუ ამცირებ მას მის ხალისში; ნუ მისცე მას საზიზღარი სიტყვები და ნუ აიძულებ მას დალევისკენ.

თავი 32

1 თუ ქეიფის პატრონი გახდები, ნუ აწიე თავი, არამედ იყავი მათ შორის, როგორც დანარჩენთა შორის; გულმოდგინედ იზრუნე მათზე და ასე დაჯექი.
2 და როცა შეასრულებ მთელ შენს მოვალეობას, დაიკავე შენი ადგილი, რათა გაერთო მათთან ერთად და მიიღო გვირგვინი დღესასწაულის კეთილმოწყობისთვის.
3 ილაპარაკე, უხუცესო, რადგან ეს შენ გემართება, მაგრამ გონივრული განსჯით; და ხელს უშლის არა მუსიკას.
4 ნუ დაასხით სიტყვებს იქ, სადაც მუსიკოსია და სიბრძნე არ გამოავლინოთ დროზე.
5 მუსიკის კონცერტი ღვინის ბანკეტზე ოქროში ჩასმული კარბუნკულის ნიშანია.
6 როგორც ზურმუხტის ნიშანი ოქროს ნაწარმოებში, ისეა მუსიკის მელოდია სასიამოვნო ღვინით.
7 ილაპარაკე, ყმაწვილო, თუ დაგჭირდები, მაგრამ ძლივს, როცა ორჯერ გთხოვენ.
8 შენი საუბარი იყოს მოკლე, ბევრის გაგება რამდენიმე სიტყვით; იყავი ისეთი, ვინც იცის და ენას ფლობს.
9 თუ დიდ ადამიანთა შორის ხარ, ნუ იქნები მათთან თანასწორი; და როდესაც უძველესი ადამიანები ადგილზე არიან, არ გამოიყენოთ ბევრი სიტყვა.
10 ჭექა-ქუხილის წინ ელვა გადის; და შერცხვენილი კაცის წინაშე მადლი იქნება.
11 ადექი დროდადრო და ნუ იქნები უკანასკნელი; მაგრამ წადი სახლში დაუყოვნებლად.

12 აიღე შენი გართობა და აკეთე რაც გინდა, მაგრამ ნუ შესცოდავთ ამპარტავანი სიტყვით.
13 და ამისთვის აკურთხეთ ის, ვინც შეგქმნა, და შეგავსეთ თქვენი სიკეთეებით.
14 ვისაც ეშინია უფლის, მიიღებს მის დარიგებას; და ვინც ადრე ეძებს მას, იპოვიან წყალობას.
15 ვინც რჯულს ეძებს, მისით გაივსება, თვალთმაქცნი კი შეურაცხყოფენ მას.
16 უფლის მოშიშნი იპოვიან სასამართლოს და აანთებენ სამართალს, როგორც შუქი.
17 ცოდვილი კაცი არ გაკიცხავს, მაგრამ საბაბს თავისი ნებისამებრ პოულობს.
18 მრჩეველი ყურადღებიანი იქნება; მაგრამ უცნაურ და ამაყ კაცს არ აშინებს შიში, მაშინაც კი, როცა ის აკეთებს თავის თავს რჩევის გარეშე.
19 არაფერი გააკეთო რჩევის გარეშე; და როცა ერთხელ გააკეთებ, ნუ მოინანიებ.
20 ნუ წახვალ გზაზე, რომელზედაც შეიძლება დაეცე და ნუ წაბორძიკდები ქვებში.
21 აშკარად ნუ იქნები დარწმუნებული.
22 და უფრთხილდი შენს შვილებს.
23 ყოველ კარგ საქმეში მიენდე შენს სულს; რადგან ეს არის მცნებების დაცვა.
24 ვისაც სწამს უფალი, ყურადღებას აქცევს მცნებას; და ვინც მას ენდობა, უარესი არასოდეს იქნება.

თავი 33

1 ბოროტება არ დაემართება მას, ვისაც უფლის ეშინია; მაგრამ განსაცდელში კვლავ იხსნის მას.
2 ბრძენს არ სძულს კანონი; ხოლო ვინც იქ არის თვალთმაქცობა, ქარიშხლის გემივით არის.
3 გონიერი კაცი რჯულს ენდობა; და სჯული ერთგულია მის მიმართ, როგორც ორაკული.
4 მოამზადე სათქმელი და ასე მოგისმენენ; დააბრუნე მითითება და შემდეგ უპასუხე.
5 უგუნურთა გული ურმის ბორბალს ჰგავს; და მისი ფიქრები მოძრავ ღერძს ჰგავს.
6 ჯოხი ცხენი დამცინავი მეგობარივითაა, ყოველი მასზე მჯდომის ქვეშ ზის.
7 რატომ აჭარბებს ერთი დღე მეორეს, როცა წელიწადის ყოველი დღის სინათლე მზისგანაა?
8 უფლის ცოდნით ისინი გამოირჩეოდნენ და მან შეცვალა დროები და დღესასწაულები.
9 ზოგიერთ მათგანს მან დაადგინა მაღალი დღეები და აანათლა ისინი, ზოგი კი ჩვეულებრივი დღეები გააკეთა.
10 და ყველა ადამიანი მიწიდან არის და ადამი მიწისგან შეიქმნა.
11 დიდი ცოდნით, უფალმა დაყო ისინი და განასხვავა მათი გზები.
12 ზოგიერთი მათგანი აკურთხა და აამაღლა, ზოგიც განწმიდა და თავისთან დააყენა, ზოგი კი დაწყევლა, დაამდაბლა და გაიქცა მათი ადგილებიდან.
13 როგორც თიხა არის ჭურჭლის ხელში, მისი სიამოვნების მოსაწყობად, ასევე არის ადამიანი მის შემოქმედის ხელში, რათა გადასცეს მათ საუკეთესოდ მისნაირი.
14 სიკეთე ეწინააღმდეგება ბოროტებას და სიცოცხლე სიკვდილს: ასეა ღვთისმოსავი ცოდვილთან და ცოდვილი ღვთისმოსავთან.
15 ასე რომ, შეხედეთ უზენაესის ყველა საქმეს; და არიან ორი და ორი, ერთი მეორის წინააღმდეგ.
16 ბოლოს გამოვფხიზლდი, როგორც ყურძნის შემგროვებელს: უფლის კურთხევით ვისარგებლე და ჩემს საწნახელს ყურძნის მკრეფავივით გავუსწორე.
17 ჩათვალე, რომ მე ვშრომობდი არა მხოლოდ ჩემთვის, არამედ ყველა მათთვის, ვინც სწავლის მაძიებელია.
18 მომისმინეთ, ხალხის დიდო კაცებო, და ისმინეთ თქვენი ყურებით, კრების მმართველებო.
19 ნუ მისცე შენს შვილს და ცოლს, შენს ძმას და მეგობარს, ძალაუფლება შენზე, სანამ ცოცხალი ხარ, და ნუ მისცე სხვას შენი საქონელი, რომ არ მოინანიოს და ისევ იგივეს ილოცო.
20 სანამ ცოცხალი ხარ და შენში სუნთქავ, არავის დაუთმო შენი თავი.
21 უკეთესია, რომ შენმა შვილებმა გეძიონ, ვიდრე მათ თავაზიანობას დაუდგე.
22 შენს ყველა საქმეში დაიცავი უპირატესობა; არ დატოვო ლაქა შენს საპატივსაცემოდ.
23 როცა დღეებს დაასრულებ და სიცოცხლეს დაასრულებ, გაანაწილე შენი სამკვიდრო.
24 საკვები, კვერთხი და ტვირთი ვირისთვისაა; და პური, გამოსწორება და სამუშაო, მსახურისთვის.
25 თუ შენს მსახურს შრომად დააყენებ, მოსვენებას იპოვი, ხოლო თუ უსაქმოდ გაუშვი, თავისუფლებას ეძიებს.
26 უღელი და საყელო კისერს ქედს უყრის, წამება და ტანჯვა ბოროტი მსახურისთვის.
27 გაგზავნე შრომაში, რომ უსაქმოდ არ დარჩეს; რადგან უსაქმურობა ბევრ ბოროტებას ასწავლის.
28 დააყენე ის, როგორც მას შეეფერება: თუ არ ემორჩილება, უფრო მძიმე ბორკილები ჩაიცვი.
29 მაგრამ ნუ იქნებით გადაჭარბებული არავის მიმართ; და არაფრის კეთების გარეშე.
30 თუ მსახური გყავს, დაე, ის იყოს შენთვის, როგორც შენი თავი, რადგან შენ ის ფასით იყიდე.
31 თუ მსახური გყავს, ევედრე მას, როგორც ძმას, რადგან შენ გჭირდება ის, როგორც შენს სულს;

თავი 34

1 უგუნური კაცის იმედები ფუჭი და ყალბია, სიზმრები კი სულელებს ამაღლებს.
2 ვინც ხედავს სიზმრებს, ჰგავს მას, ვინც იჭერს ჩრდილს და მიჰყვება ქარს.

3 სიზმრების ხილვა არის ერთი ნივთის მსგავსება მეორესთან, ისევე როგორც სახის მსგავსება სახესთან.
4 რა შეიძლება განიწმინდოს უწმინდურისაგან? და რა ჭეშმარიტება შეიძლება გამოვიდეს იმისგან, რაც მცდარია?
5 მკითხაობა, მკითხაობა და ოცნებები ამაოა, და გული აოცებს, როგორც ქალის გული მშობიარობის დროს.
6 თუ ისინი არ არიან გამოგზავნილი უზენაესისგან შენს მონახულებაზე, ნუ მიისწრაფვით მათზე.
7 რადგან სიზმრებმა ბევრი მოატყუა და მათზე ნდობამ ვერ შეძლო.
8 კანონი სრულყოფილი იქნება სიცრუის გარეშე, ხოლო სიბრძნე არის სრულყოფილება ერთგული პირისთვის.
9 ადამიანმა, რომელმაც იმოგზაურა, ბევრი რამ იცის; და ვისაც დიდი გამოცდილება აქვს, გამოაცხადებს სიბრძნეს.
10 ვისაც გამოცდილება არ აქვს, ცოტა იცის, ხოლო ვინც მოგზაურობს, სავსეა გონიერებით.
11 როცა ვიმოგზაურე, ბევრი რამ დავინახე; და იმაზე მეტი მესმის, ვიდრე შემიძლია გამოვხატო.
12 მე ხშირად ვიყავი სიკვდილის საფრთხის წინაშე, მაგრამ ამ ყველაფრის გამო გავთავისუფლდი.
13 უფლის მოშიშთა სული იცოცხლებს; რადგან მათი იმედი მასზეა, ვინც გადაარჩენს მათ.
14 ვისაც ეშინია უფლის, არ უნდა ეშინოდეს და არ შეეშინდეს; რადგან ის არის მისი იმედი.
15 კურთხეულია უფლის მოშიშის სული: ვის უყურებს იგი? და ვინ არის მისი ძალა?
16 რადგან უფლის თვალი მის მოყვარულებზეა, ის არის მათი ძლიერი მფარველი და ძლიერი დასაყრდენი, დაცვა სიცხისგან და მზისგან დამცავი შუადღისას, დაბრკოლებისგან დაცვა და დაცემისგან დამხმარე.
17 ის ამაღლებს სულს და ანათებს თვალებს: აძლევს ჯანმრთელობას, სიცოცხლეს და კურთხევას.
18 ვინც უსამართლოდ შეძენილ ნივთს სწირავს, მისი შესაწირავი სასაცილოა; და უსამართლო კაცთა ძღვენი არ მიიღება.
19 უზენაესს არ სიამოვნებს ბოროტთა შესაწირავი; არც ცოდვისათვის არის დამშვიდებული მსხვერპლის სიმრავლით.
20 ვინც ღარიბთა საქონელს სწირავს, ისე იქცევა, ვინც შვილს კლავს მამის თვალწინ.
21 გაჭირვებულთა პური მათი სიცოცხლეა: ვინც მას ატყუებს, სისხლის კაცია.
22 ვინც წაართმევს მოყვასს, მოკლავს მას; და ვინც ატყუებს მუშას თავისი დაქირავებით, არის სისხლისმსმელი.
23 როცა ერთი აშენებს და მეორე ანადგურებს, რა მოგება აქვთ შრომის გარდა?
24 როცა ერთი ლოცულობს და მეორე ლანძღავს, ვის ხმას გაიგონებს უფალი?
25 ვინც მიცვალებულთან შეხების შემდეგ იბანს თავს, თუ ხელახლა შეეხო, რა სარგებლობა აქვს მის დაბანას?
26 ასეა კაცთან, რომელიც მარხულობს თავის ცოდვებზე და კვლავ მიდის და იგივეს აკეთებს: ვინ მოისმენს მის ლოცვას? ან რა სარგებლობა მოაქვს მას მისი დამდაბლობით?

თავი 35

1 ვინც იცავს რჯულს, საკმარისად მოაქვს შესაწირავი;
2 ვინც ანაზღაურებს კარგ ფქვილს სთავაზობს კარგ ფქვილს; და ვინც მოწყალებას გასცემს, ქება სწირავს.
3 ბოროტებისგან თავის დაღწევა სასიამოვნოა უფლისთვის; და უსამართლობის მიტოვება შეწყალებაა.
4 ცარიელი არ გამოჩნდე უფლის წინაშე.
5 რადგან ეს ყველაფერი უნდა გაკეთდეს მცნების გამო.
6 მართალთა შესაწირავი ადიდებს სამსხვერპლოს და მისი ტკბილი სურნელი არის უზენაესის წინაშე.
7 სამართლიანი კაცის მსხვერპლი მისაღებია. და მისი მემორიალი არასოდეს იქნება დავიწყებული.
8 მიანიჭე უფალს მისი პატივი კარგი თვალით და ნუ დააკლდები შენი ხელების პირველ ნაყოფს.
9 ყველა შენს ძღვენში გამოიჩინე მხიარული სახე და მიუძღვენი შენი მეათედი სიხარულით.
10 მიეცი უზენაესს, როგორც მან გაამდიდრა შენ; და როგორც შენ მიიღე, მიეცი მხიარული თვალით.
11 რადგან უფალი ანაზღაურებს და მოგცემთ შვიდჯერ მეტს.
12 ნუ იფიქრებთ, რომ გახრწნიდეთ საჩუქრებით; ასეთებს ის არ მიიღებს: და ნუ ენდობით უსამართლო მსხვერპლს; რადგან უფალი არის მსაჯული და მასთან არ არის პატივისცემა.
13 ის არავის დაუშვებს ღარიბის წინააღმდეგ, არამედ შეისმენს ჩაგრულის ლოცვას.
14 ის არ შეურაცხყოფს ობოლთა ვედრებას; არც ქვრივს, როცა თავის საჩივარს გამოთქვამს.
15 ცრემლები ქვრივის ლოყებზე არ ჩამოდის? და არ არის მისი ძახილი მის წინააღმდეგ, რომელიც მათ დაცემას იწვევს?
16 ის, ვინც ემსახურება უფალს, მიიღება კეთილგანწყობით და მისი ლოცვა ღრუბლებამდე მიაღწევს.
17 თავმდაბლების ლოცვა ღრუბლებს ხვრევს და სანამ არ მოახლოვდება, არ იქნება ნუგეშისმცემელი; და არ წავა, სანამ უზენაესი არ იხილავს, რომ სამართლიანად განიკითხოს და განაჩენი აღასრულოს.
18 რადგან უფალი არ იქნება დუმს და არც ძლევამოსილი იქნება მათ მიმართ მომთმენი, სანამ არ არ დაარტყამს უმოწყალეთა წელზე და არ გადაუხდის შურისძიებას წარმართებს; ვიდრე არ

წაართვა სიმრავლე ამპარტავანთა და არამტვრევა კვერთხი უსამართლოთა;
19 სანამ არ გადაუხდის თითოეულ ადამიანს თავისი საქმეების მიხედვით და ადამიანთა საქმეებს მათი განზრახვის მიხედვით; სანამ არ განიკითხავს თავისი ხალხის საქმეს და არ გაახარებს თავისი წყალობით.
20 წყალობა სეზონურია გაჭირვების დროს, როგორც წვიმის ღრუბლები გვალვის დროს.

თავი 36

1 შეგვიწყალე, უფალო ღმერთო ყოვლისა, და აჰა ჩვენ.
2 და გაგზავნე შენი შიში ყველა ერზე, რომელიც არ გეძიებს.
3 აწიე ხელი უცნაურ ერებს და დაინახონ შენი ძალა.
4 როგორც განიწმინდე ჩვენში მათ წინაშე, ასევე განდიდი მათ შორის ჩვენს წინაშე.
5 და გაიცნონ, როგორც ჩვენ გიცნობთ, რომ არ არსებობს ღმერთი, გარდა შენსა, ღმერთო.
6 აჩვენე ახალი ნიშნები და მოახდინე სხვა უცნაური სასწაულები: განადიდე შენი ხელი და შენი მარჯვენა მკლავი, რათა წარმოაჩინონ შენი საკვირველი საქმეები.
7 აღადგინე რისხვა და მოასხი რისხვა, წაიღე მოწინააღმდეგე და გაანადგურე მტერი.
8 მოკლე დროისთვის, გაიხსენე აღთქმა და გამოაცხადონ შენი სასწაულები.
9 ვინც გადარჩება, ცეცხლის რისხვამ შთანთქას; და დაიღუპოს ისინი, ვინც ჩაგრავენ ხალხს.
10 დაარტყით თავები წარმართთა მთავრებს, რომლებიც ამბობენ: ჩვენ გარდა სხვა არავინ არისო.
11 შეკრიბე იაკობის ყველა ტომი და დაიმკვიდრე ისინი, როგორც თავიდანვე.
12 უფალო, შეიწყალე ხალხი, რომელსაც შენი სახელი ჰქვია, და ისრაელი, რომელსაც შენ უწოდე შენი პირმშო.
13 შეიწყალე იერუსალიმს, შენს წმინდა ქალაქს, შენი განსვენების ადგილს.
14 აავსე სიონი შენი უთქმელი ორადებით და შენი ხალხი შენი დიდებით.
15 მიეცით ჩვენება მათ, ვინც თავიდანვე გეკუთვნით და აღადგინეთ წინასწარმეტყველები, რომლებიც იყვნენ თქვენი სახელით.
16 დააჯილდოვე შენს მოლოდინში და შენი წინასწარმეტყველები ერთგულნი აღმოჩნდნენ.
17 უფალო, ისმინე შენი მსახურების ლოცვა, აარონის კურთხევის მიხედვით შენს ხალხზე, რათა ყველამ, ვინც დედამიწაზე ცხოვრობს, იცოდეს, რომ შენ ხარ უფალი, მარადიული ღმერთი.
18 მუცელი ჭამს ყველა ხორცს, მაგრამ ერთი ხორცი მეორეზე უკეთესია.
19 როგორც გემოს გემო აქვს სხვადასხვა სახის სასუქი, ასევე ცრუ სიტყვების გაგების გული.
20 მახინჯი გული სიმძიმეს იწვევს, გამოცდილი კაცი კი ანაზღაურებს მას.
21 ქალი მიიღებს ყველა კაცს, მაგრამ ერთი ქალიშვილი მეორეზე უკეთესია.
22 ქალის სილამაზე ამხნევებს სახეს და კაცს უკეთესი არაფერი უყვარს.
23 თუ მის ენაში არის სიკეთე, თვინიერება და ნუგეში, მაშინ მისი ქმარი სხვა კაცებს არ ჰგავს.
24 ვინც ცოლს იძენს, იწყებს ქონებას, თავის მსგავს დახმარებას და დასვენების სვეტს.
25 სადაც არ არის ღობე, იქ ნადგურდება ქონება; და ვისაც ცოლი არ ჰყავს, გლოვისას დახეტიალდება.
26 ვინ ენდობა კეთილგანწყობილ ქურდს, რომელიც ქალაქიდან ქალაქში ცურავს? მაშ, ვინ დაუჯერებს კაცს, რომელსაც არ აქვს სახლი და დაისვენებს იქ, სადაც ღამე წავა?

თავი 37

1 ყოველი მეგობარი ამბობს: მეც მისი მეგობარი ვარო, მაგრამ არის მეგობარი, რომელიც მხოლოდ სახელით მეგობარია.
2 განა სასიკვდილო მწუხარება არ არის, როცა თანამგზავრი და მეგობარი მტერს აქცევს?
3 ბოროტო ფანტაზიო, საიდან მოხვედი, რომ დედამიწა მოტყუებით დაფარო?
4 არის თანამგზავრი, რომელიც ხარობს მეგობრის კეთილდღეობით, მაგრამ უბედურების დროს იქნება მის წინააღმდეგ.
5 არის თანამგზავრი, რომელიც ეხმარება თავის მეგობარს მუცელში და აიღოს ბალონი მტრის წინააღმდეგ.
6 ნუ დაივიწყებ შენს მეგობარს გონებაში და ნუ იქნები უყურადღებო მას შენი სიმდიდრით.
7 ყოველი მრჩეველი ადიდებს რჩევას; მაგრამ არის ისეთებიც, ვინც თავისთვის ურჩევს.
8 მოერიდეთ მრჩეველს და წინასწარ იცოდეთ, რა სჭირდება მას; რამეთუ ის თავისთვის ირჩევს; წილისყრა რომ არ მოგაგდოს,
9 და უთხარი შენ: კარგია შენი გზა, შემდეგ კი გაღმა დადგეს, რომ ნახოს, რა მოგივა.
10 ნუ ესაუბრები შენს ეჭვს და დამალე შენი რჩევა შურიანთაგან.
11 არც კონსულტაცია გაუწიოს ქალს, რომელიც ეხება მას, რომელზეც ის ეჭვიანობს; არც მშიშარა ომის საკითხებში; არც ვაჭართან გაცვლასთან დაკავშირებით; არც გაყიდვის მყიდველთან; არც მადლიერების შურიან კაცთან; არც უმოწყალო კაცთან, რომელიც ეხება სიკეთეს; არც ზარმაცთან რაიმე საქმისთვის; არც ერთი წლის დასრულების სამუშაოზე დაქირავებულთან; არც ზევრი საქმის უსაქმურ მსახურთან: არ მოუსმინოთ მათ რაიმე რჩევაში.
12 მაგრამ მუდამ იყავი ღვთისმოსავ ადამიანთან, რომელსაც იცნობ უფლის მცნებების დაცვას,

რომლის გონებაც შენი გონების მიხედვითაა და შენთან ერთად დარდობ, თუ ცდები.
13 და დადგეს შენი გულის რჩევა, რადგან არავინ არის შენზე უფრო ერთგული.
14 რადგან კაცის გონება ოდესღაც არ ეუბნება მას შვიდ გუშაგზე მეტს, რომლებიც მაღლა სხედან მაღალ კოშკში.
15 და უპირველეს ყოვლისა, ევედრე უზენაესს, რომ მან ჭეშმარიტად წარმართოს შენი გზა.
16 დაანებეთ გონებას ყოველი საქმის წინ და რჩევა ყოველი ქმედების წინ.
17 გარეგნობა გულის შეცვლის ნიშანია.
18 ოთხი რამ ჩანს: სიკეთე და ბოროტება, სიცოცხლე და სიკვდილი, მაგრამ ენა მართავს მათზე მუდმივად.
19 არის ერთი, ვინც ბრძენია და ბევრს ასწავლის, მაგრამ თავისთვის უსარგებლოა.
20 არის ის, ვინც სიბრძნეს გამოხატავს სიტყვებში და სძულს: მას ყოველგვარი საკვები აკლდება.
21 ვინაიდან მადლი არ არის მოცემული მას უფლისგან, რადგან მოკლებულია ყოველგვარ სიბრძნეს.
22 სხვა თავისთვის ბრძენია; და გონების ნაყოფი საქებარია მის პირში.
23 ბრძენი ასწავლის თავის ხალხს; და მისი გონების ნაყოფი არ ცდება.
24 ბრძენი კურთხევით აივსება; და ყველა, ვინც მას ხედავს, ბედნიერად ჩათვლის მას.
25 ადამიანის სიცოცხლის დღეები შეიძლება იყოს დათვლილი, მაგრამ ისრაელის დღეები უთვალავია.
26 ბრძენი დაიმკვიდრებს დიდებას თავის ხალხში და მისი სახელი იქნება მარადიული.
27 შვილო ჩემო, გამოიკვლიე შენი სული შენს ცხოვრებაში და ნახე რა არის მისთვის ბოროტება და ნუ მისცე მას.
28 რადგან ყველაფერი არ არის ყველასთვის მომგებიანი და არც ყოველი სულის სიამოვნება აქვს ყველაფერში.
29 ნუ იქნები უკმაყოფილო რაიმე დელიკატურში და ნუ იქნები ზედმეტად ხარბი საჭმელზე.
30 რამეთუ ჭარბი ხორცი ავადმყოფობას მოაქვს და ზეწოლა ქოლერად გადაიქცევა.
31 სერფეიტაციით ბევრი დაიღუპა; ხოლო ვინც ყურადღებას აქცევს, სიცოცხლეს ახანგრძლივებს.

თავი 38

1 პატივი ეცით ექიმს იმ სარგებლობისთვის, რაც შეიძლება გქონდეთ მისგან, რადგან უფალმა შექმნა იგი.
2 რადგან უზენაესისგან მოდის განკურნება და ის მიიღებს მეფის პატივს.
3 ექიმის ოსტატობა მაღლა ასწევს თავის თავს და დიდი ადამიანების თვალში ის აღფრთოვანებული იქნება.
4 უფალმა შექმნა წამლები მიწიდან; და ბრძენი არ შეაძულებს მათ.
5 განა წყალი ხისგან ტკბილი არ იყო, რომ მისი სათნოება ცნობილი ყოფილიყო?
6 და მან მისცა ადამიანებს უნარი, რათა მას პატივი სცენ მის საოცარ საქმეებში.
7 ამით კურნავს ის ადამიანებს და უხსნის მათ ტკივილებს.
8 ასეთი აფთიაქის კერძს აკეთებს; და მის საქმეებს დასასრული არ აქვს; და მისგან არის მშვიდობა მთელ დედამიწაზე,
9 შვილო ჩემო, ნუ იქნები უყურადღებო შენს სნეულებაში, არამედ ევედრე უფალს და ის გამოგაჯანსაღებს.
10 განეშორე ცოდვას და გაასწორე ხელები და განწმინდე შენი გული ყოველგვარი ბოროტებისგან.
11 მიეცით ტკბილი სურნელი და მშვენიერი ფქვილი; და გაუკეთე მსუქანი შესაწირავი, როგორც არარსებული.
12 მაშინ მიეცი ადგილი ექიმს, რადგან უფალმა შექმნა იგი: არ წავიდეს შენგან, რადგან გჭირდება იგი.
13 არის დრო, როდესაც მათ ხელშია კარგი წარმატება.
14 რადგან ისინი ასევე ევედრებიან უფალს, რომ მან გაახაროს ის, რასაც ისინი აძლევენ სიმსუბუქესა და წამალს სიცოცხლის გასახანგრძლივებლად.
15 ვინც სცოდავს თავისი შემოქმედის წინაშე, დაეცეს მკურნალს ხელში.
16 შვილო ჩემო, ცრემლები ჩამოვარდეს მკვდრებს და დაიწყე გოდება, თითქოს შენს თავს დიდი ზიანი მიაყენე; შემდეგ დაიფარეთ მისი სხეული ჩვეულებისამებრ და არ უგულებელყოთ მისი დაკრძალვა.
17 მწარედ იტირეთ და დიდი კვნესა და გოდება, როგორც ღირსია, და ეს ერთი-ორი დღე, რომ ბოროტად არ გეთქვათ, შემდეგ კი ნუგეშისცემით თავი თქვენი სიმძიმის გამო.
18 რადგან სიმძიმისგან მოდის სიკვდილი და გულის სიმძიმე არღვევს ძალას.
19 ტანჯვაშიც რჩება მწუხარება, და ღარიბთა სიცოცხლე გულის წყევლაა.
20 გულს ნუ მიიტანთ სიმძიმეს: განდევნეთ იგი და შეაერთეთ ბოლო ბოლო.
21 ნუ დაივიწყებ, რადგან აღარაფერია მობრუნება: ნუ გაუკეთებ მას სიკეთეს, არამედ საკუთარ თავს ატკინო.
22 დაიმახსოვრე ჩემი განაჩენი, რადგან შენიც ასე იქნება; გუშინ ჩემთვის და დღეს შენთვის.
23 როცა მკვდარი ისვენებს, დაისვენოს მისი ხსოვნა; და ნუგეშისცემით მას, როცა მისი სული განშორდება მისგან.
24 სწავლულის სიბრძნე მოდის დასვენების შესაძლებლობით, და ვისაც მცირე საქმე აქვს, ბრძენი გახდება.

25 როგორ შეუძლია მიიღოს სიბრძნე, რომელიც უჭირავს გუთანს და რომელიც ადიდებს გოჯს, რომელიც მართავს ხარებს და დაკავებულია მათი შრომით და რომლის ლაპარაკი არის ხარებზე?
26 ის აძლევს გონებას ღრმილების გასაკეთებლად; და გულმოდგინედ აძლევს კინოს საკვებს.
27 ასე რომ, ყოველი დურგალი და მუშაკი, რომელიც შრომობს ღამე და დღე, და ვინც ჭრის და ბეჭდავს ბეჭდებს, გულმოდგინედ ამზადებს მრავალფეროვნებას, ყალბ გამოსახულებებს და თვალყურს ადევნებს სამუშაოს დასასრულებლად.
28 მჭედელიც იჯდა კოჭთან და ხედავს რკინის მუშაობას, ცეცხლის ორთქლი ანადგურებს მის ხორცს და ებრძვის ღუმელის სიცხეს: ჩაქუჩისა და კოჭის ხმა ყოველთვის მის ყურებშია. თვალები კვლავ უყურებს იმ ნივთის ნიმუშს, რომელსაც ის აკეთებს; იგი მიზნად ისახავს დაასრულოს თავისი საქმე და თვალყურს ადევნებს მის სრულყოფილად გაპრიალებას:
29 ასე იჯდა ჭურჭელი თავის საქმეზე და ატრიალებდა ბორბალს თავისი ფეხებით, რომელიც მუდამ გულდასმით არის დაყენებული თავის საქმეზე და მთელ თავის საქმეს რიცხავს;
30 ის აყალიბებს თიხას თავისი მკლავით და ქედს ასხამს თავის ძალას მის ფეხებამდე; ის მიმართავს თავის წარმართვას; და ის გულმოდგინედ ასუფთავებს ღუმელს:
31 ყველა ეს თავის ხელშია და ყველა ბრძენია თავის საქმეში.
32 მათ გარეშე ქალაქი ვერ იქნება დასახლებული; და ისინი არ დასახლდებიან, სადაც უნდათ, არც ავიდნენ და ქვევით.
33 ისინი არ უნდა მოიძიონ საჯარო რჩევებში, არც კრებაში მაღლა სხდნენ: ისინი არ უნდა ისხდნენ მოსამართლეთა სკამზე და არ გაიგონ განაჩენი: მათ არ შეუძლიათ სამართლიანობისა და განაჩენის გამოცხადება; და ვერ იპოვიან იქ, სადაც იგავები ითქვა.
34 მაგრამ ისინი შეინარჩუნებენ ქვეყნიერების მდგომარეობას და მთელი მათი სურვილი მათი ხელობის საქმეშია.

თავი 39

1 მაგრამ ის, ვინც გონებას აძლევს უზენაესის კანონს და დაკავებულია მისი ფიქრით, მოიძიებს ყველა ძველის სიბრძნეს და იქნება დაკავებული წინასწარმეტყველებებით.
2 ის დაიცავს სახელგანთქმულ კაცთა სიტყვებს და სადაც იგავია, ისიც იქ იქნება.
3 ის დაეძებს მძიმე სასჯელების საიდუმლოებებს და ბნელ იგავებში იქნება მცოდნე.
4 ის ემსახურება დიდ ადამიანებს შორის და წარდგება მთავრების წინაშე: იმოგზაურებს უცხო ქვეყნებში; რამეთუ მან გამოსცადა კეთილი და ბოროტი კაცთა შორის.
5 ის მისცემს თავის გულს, რათა ადრევე მიმართოს უფალს, რომელმაც ის შექმნა, და ილოცებს უზენაესის წინაშე, გაიღებს პირს ლოცვით და ევედრება ცოდვებს.
6 როცა დიდი უფალი მოისურვებს, ის გონების სულით აღივსება: ბრძნულ წინადადებებს გადმოსცემს და მადლობს უფალს თავის ლოცვაში.
7 ის წარმართავს თავის რჩევებსა და ცოდნას და თავის საიდუმლოებში იფიქრებს.
8 ის გამოავლენს იმას, რაც ისწავლა და იდიდებს უფლის შეთანხმების კანონით.
9 ბევრი შეაქებს მის გონიერებას; და სანამ ქვეყნიერება გაგრძელდება, ის არ წაიშლება; მისი ხსოვნა არ გაქრება და მისი სახელი იცოცხლებს თაობიდან თაობას.
10 ერები გამოავლენენ მის სიბრძნეს და კრება გამოაცხადებს მის ქებას.
11 თუ მოკვდება, ათასზე დიდ სახელს დატოვებს, ხოლო თუ ცოცხალია, გაზრდის.
12 კიდევ მაქვს სათქმელი, რაზეც ვფიქრობდი; რადგან სავსე ვარ მთვარევით.
13 მომისმინეთ, წმიდაო შვილებო, და აყვითლეთ, როგორც ვარდი, რომელიც იზრდება მინდვრის ნაკადულთან.
14 და მიეცით ტკბილი სურნელი, როგორც საკმეველი, და აყვავდით როგორც შროშანა, გამოაგზავნეთ სუნი და იმღერეთ სადიდებელი სიმღერა, აკურთხეთ უფალი მის ყველა საქმეში.
15 განადიდეთ მისი სახელი და აჩვენეთ მისი ქება თქვენი ბაგეების სიმღერებითა და არფებით და მისი ქებისას ასე იტყვით:
16 უფლის ყველა საქმე ზედმეტად კარგია და რასაც ის უბრძანებს, თავის დროზე შესრულდება.
17 და ვერავინ იტყვის: რა არის ეს? რატომ არის ეს? რამეთუ ხელსაყრელ ჟამს ყველანი მოიძებნებიან: მისი ბრძანებით წყალი გროვად იდგა და მისი პირის სიტყვებით - წყლის ჭურჭელი.
18 მისი ბრძანებით კეთდება ის, რაც მას მოსწონს; და ვერავინ შეუშლის ხელს, როდის გადაარჩენს.
19 ყოველი ხორციელის საქმენი მის წინაშეა და ვერაფერი დაიმალება მის თვალთაგან.
20 ის ხედავს უკუნითი უკუნისამდე; და არაფერია მშვენიერი მის წინაშე.
21 კაცმა არ უნდა თქვას: რა არის ეს? რატომ არის ეს? რადგან მან ყველაფერი მათი გამოყენებისთვის შექმნა.
22 მისმა კურთხევამ მდინარესავით დაფარა ხმელი და წყალდიდობად მორწყა.
23 როგორც მან მოაქცია წყლები მარილიან, ასევე წარმართები დაიმკვიდრებენ მის რისხვას.
24 როგორც მისი გზები ნათელია წმიდათათვის; ასე რომ, ისინი დაბრკოლებები არიან ბოროტებისთვის.

25 რადგან სიკეთე თავიდანვე შექმნილია, ცოდვილთათვის – ბოროტი.
26 ადამიანის სიცოცხლისთვის მთავარია წყალი, ცეცხლი, რკინა და მარილი, ხორბლის ფქვილი, თაფლი, რძე და ყურძნის სისხლი, ზეთი და ტანსაცმელი.
27 ყოველივე ეს კეთილსინდისიერებისთვისაა, ამიტომ ცოდვილებისთვის ბოროტებად იქცევიან.
28 არიან სულები, რომლებიც შექმნილია შურისძიების მიზნით, რომლებიც თავიანთი მრისხანებით იწვნენ მტკივნეულ დარტყმებზე; დაღუპვის ჟამს ისინი აფრქვევენ თავიანთ ძალას და ამშვიდებენ მის რისხვას, რომელმაც შექმნა ისინი.
29 ცეცხლი, სეტყვა, შიმშილი და სიკვდილი, ეს ყველაფერი შურისძიებისთვის შეიქმნა;
30 გარეული მხეცების კბილები, მორიელები, გველები და მახვილი, რომელიც სჯის ბოროტებს განადგურებამდე.
31 ისინი გაიხარებენ მისი ბრძანებით და მზად იქნებიან დედამიწაზე, როცა საჭირო იქნება; და როცა მოვა მათი დრო, არ გადალახონ მისი სიტყვა.
32 ამიტომ თავიდანვე გადაწყვეტილი ვიყავი და ვფიქრობდი ამ საკითხებზე და დავტოვე წერილობით.
33 კეთილია უფლის ყოველი საქმე და ის გასცემს ყოველ საჭიროს თავის დროზე.
34 ასე რომ, კაცს არ შეუძლია თქვას: ეს ამაზე უარესია, რადგან დროთა განმავლობაში ისინი ყველა მოწონებულნი იქნებიან.
35 და ამიტომ განადიდეთ უფალს მთელი გულით და პირით და აკურთხეთ უფლის სახელი.

თავი 40

1 დიდი ტანჯვაა შექმნილი ყოველი კაცისთვის და მძიმე უღელია ადამის ძეებზე, დედის მუცლიდან გამოსვლის დღიდან იმ დღემდე, როცა დაბრუნდებიან ყველაფრის დედასთან.
2 მათი წარმოდგენა მომავალზე და სიკვდილის დღეს აწუხებს მათ აზრებს და იწვევს გულის შიშს;
3 მისგან, ვინც დიდების ტახტზე ზის, მიწასა და ფერფლში დამდაბლებულს;
4 მისგან, ვინც ატარებს მეწამულს და გვირგვინი, მას, ვინც ატარებს თეთრეულს.
5 მრისხანება და შური, უბედურება და უჩუმობა, სიკვდილის შიში, რისხვა და ჩხუბი, და ღამის ძილის დროს მის საწოლზე დასვენების დროს, ცვლის მის ცოდნას.
6 ცოტათი ან არაფერია მისი დასვენება, შემდეგ კი ძილშია, როგორც ფხიზლის დღეს, შეწუხებულია მისი გულის ხილვით, თითქოს ბრძოლიდან გაექცა.
7 როცა ყველაფერი უსაფრთხოა, ის იღვიძებს და უკვირს, რომ შიში არაფერი იყო.
8 ასეთი რამ ემართება ყველა ხორციელს, როგორც ადამიანს, ასევე ცხოველს, და ეს შვიდჯერ მეტია ცოდვილებზე.
9 სიკვდილი და სისხლისღვრა, ჩხუბი და მახვილი, უბედურებები, შიმშილი, გასაჭირი და უბედურება;
10 ეს ყველაფერი ბოროტებისთვის არის შექმნილი და მათი გულისთვის მოვიდა წარღვნა.
11 ყველაფერი, რაც მიწიერია, კვლავ მიწიერს დაუბრუნდება და რაც წყლებიდან არის, ზღვაში ბრუნდება.
12 ყოველგვარი მოსყიდვა და უსამართლობა წაშლილია, მაგრამ ჭეშმარიტი საქმე მარადიულად გაგრძელდება.
13 უსამართლოთა საქონელი მდინარესავით დაშრება და ხმაურით გაქრება, როგორც დიდი ჭექა-ქუხილი წვიმაში.
14 სანამ ხელს ხსნის, გაიხარებს;
15 უღმერთოთა შვილებმა ბევრი ტოტი არ ამოიღონ, არამედ არიან როგორც უწმინდური ფესვები კლდეზე.
16 მდინარის ყოველ წყალსა და ნაპირზე ამოსული სარეველა ყველა ბალახის წინ ამოიჭრება.
17 სიუხვე არის როგორც ყველაზე ნაყოფიერი ბაღი და წყალობა მარადიულია.
18 შრომა და კმაყოფილება იმით, რაც ადამიანს აქვს, ტკბილი ცხოვრებაა, მაგრამ ვინც საგანძურს იპოვის, ორივეზე მაღლა დგას.
19 შვილები და ქალაქის შენება აგრძელებენ კაცის სახელს, მაგრამ უმწიკვლო ცოლი ორივეზე მაღლა ითვლება.
20 ღვინო და მუსიკა ახარებს გულს, მაგრამ სიბრძნის სიყვარული ორივეზე მაღლა დგას.
21 მილი და ფსალმუნი ტკბილ მელოდიას ქმნიან, მაგრამ სასიამოვნო ენა ორივეს ზემოთ არის.
22 შენს თვალს სიკეთე და მშვენიერება სურს, მაგრამ სიმინდზე მეტად, ვიდრე მწვანეა.
23 მეგობარი და თანამგზავრი არასოდეს ხვდებიან ერთმანეთს, მაგრამ ორივეზე მაღლა დგას ცოლი ქმართან.
24 ძმები და დახმარება გაჭირვების ჟამს ეწინააღმდეგებიან, მაგრამ მოწყალება ორივეზე მეტს იხსნის.
25 ოქრო და ვერცხლი ამყარებს ფეხს, მაგრამ რჩევა ორივეზე მეტად ფასდება.
26 სიმდიდრე და ძალა ამაღლებს გულს, მაგრამ უფლის შიში ორივეზე მაღლა დგას: უფლის შიში არ არის სიმცირე და მას არ სჭირდება დახმარების ძებნა.
27 უფლის შიში ნაყოფიერი ბაღია და ფარავს მას ყოველგვარ დიდებას.
28 შვილო ჩემო, მათხოვრის სიცოცხლეს ნუ იტან; უკეთესია სიკვდილი ვიდრე ხვეწნა.
29 მისი სიცოცხლე, რომელიც სხვის სუფრაზეა დამოკიდებული, არ უნდა ჩაითვალოს სიცოცხლედ; რამეთუ აბინძურებს თავს სხვისი ხორცით;

30 ურცხვის პირში ტკბილია მათხოვრობა, ხოლო მის მუცელში ცეცხლი დაწვა.

თავი 41

1 სიკვდილო, რა მწარეა შენი გახსენება კაცისთვის, რომელიც მშვიდად ცხოვრობს თავის ქონებაში, იმ კაცს, რომელსაც არაფერი აქვს შემაწუხებელი და რომელსაც აქვს კეთილდღეობა ყველაფერში: დიახ, მისთვის, ვისაც ჯერ კიდევ შეუძლია მიიღოს ხორცი!
2 სიკვდილო, მისაღებია შენი სასჯელი გაჭირვებულთათვის და მათთვის, ვისი ძალაც სუსტდება, რომელიც ახლა უკანასკნელ საუკუნეშია და ყველაფერზე აწუხებს, და ვინც იმედგაცრუებულია და მოთმინება დაკარგა!
3 ნუ გეშინია სასიკვდილო განაჩენის, გაიხსენე ისინი, ვინც შენამდე იყვნენ და შემდეგაც; რადგან ეს არის უფლის სასჯელი ყოველ ხორციელზე.
4 და რატომ ხარ უზენაესის სიამოვნების წინააღმდეგი? საფლავში ინკვიზიცია არ არის, ათი წელი იცოცხლე, ასი თუ ათასი წელი.
5 ცოდვილთა შვილები საზიზღარი შვილები არიან და ისინი, ვინც მცოდნეა უღმერთოთა საცხოვრებელში.
6 ცოდვილთა შვილების მემკვიდრეობა დაიღუპება და მათ შთამომავლობას მარადიული საყვედური ექნება.
7 შვილები უღმერთო მამას უჩივიან, რადგან მისი გამო შეურაცხყოფენ.
8 ვაი თქვენ, ულვთო კაცებო, ვინც მიატოვეთ უზენაესი ღმერთის კანონი! რამეთუ თუ გადიდდებით, ეს თქვენს დასაღუპად იქნება.
9 და თუ დაიბადებით, წყევლაში დაიბადებით; და თუ მოკვდებით, წყევლა იქნება თქვენი წილი.
10 ყველა, ვინც არის მიწიერი, კვლავ მიიქცევა დედამიწაზე, ასე რომ, უღმერთოები გადავლენ წყევლიდან განადგურებამდე.
11 ადამიანთა გლოვა მათ სხეულებზეა, მაგრამ ცოდვილთა ბოროტი სახელი წაიშლება.
12 გაითვალისწინე შენი სახელი; რადგან ეს დარჩება შენთან ოქროს ათას დიდ საგანძურზე.
13 კარგ სიცოცხლეს აქვს მხოლოდ რამდენიმე დღე, მაგრამ კარგი სახელი მარადიულია.
14 ჩემო შვილებო, მშვიდად დაიცავით დარიგება: სიბრძნე, რომელიც დაფარულია და განძი, რომელიც არ ჩანს, რა სარგებელი მოაქვს მათ ორივეს?
15 კაცი, რომელიც მალავს თავის სისულელეს, უკეთესია, ვიდრე ადამიანი, რომელიც მალავს თავის სიბრძნეს.
16 ამიტომ შერცხვეთ ჩემი სიტყვისამებრ, რადგან არ არის კარგი, რომ შეინარჩუნოთ მთელი სირცხვილი; არც ის არის დამტკიცებული ყველაფერში.
17 მრცხვენია მეძვისა მამისა და დედის წინაშე და სიცრუისა მთავრისა და ძლევამოსილი კაცის წინაშე;
18 დანაშაული მოსამართლისა და მმართველის წინაშე; ურჯულოების წინაშე კრება და ხალხი; თქვენი პარტნიორისა და მეგობრის წინაშე უსამართლო მოპყრობა;
19 და ქურდობა იმ ადგილის მიმართ, სადაც შენ ცხოვრობ, და ღვთის ჭეშმარიტებისა და მისი აღთქმის მიმართ; და იდაყვით დაეყრდნო ხორცს; და დაცინვის მიცემა და მიღება;
20 და დუმილის წინაშე, ვინც მოგესალმებათ; და შეხედე მეძავს;
21 და მოაშორე შენი სახე შენი ნათესავისგან; ან ნაწილის ან საჩუქრის წაღება; ან სხვისი ცოლის ყურება.
22 ან ზედმეტად იყოს დაკავებული თავის მოახლესთან და არ მიუახლოვდეს მის საწოლს; ან მეგობრების წინაშე სამარცხვინო გამოსვლები; და მას შემდეგ რაც გასცემ, ნუ შეურაცხყოფ;
23 ან იმის გამეორება და საუბარი, რაც გსმენიათ; და საიდუმლოების გამჟღავნება.
24 ასე ჭეშმარიტად შერცხვენილი იქნები და იპოვი მადლს ყველა ადამიანის წინაშე.

თავი 42

1 ნუ შეგრცხვება ამისი და ნუ მიიღებ ადამიანს ამით ცოდვას.
2 უზენაესის კანონისა და მისი აღთქმის შესახებ; და განკითხვისა უღმერთოთა გასამართლებლად;
3 ანგარიშსწორება შენს პარტნიორებთან და მოგზაურებთან; ან მეგობრების მემკვიდრეობის საჩუქრის შესახებ;
4 წონასწორობისა და წონების სიზუსტეზე; ან ბევრის ან ცოტას მიღებისა;
5 და ვაჭრების გულგრილი გაყიდვები; ბავშვების დიდი გამოსწორება; და ბოროტი მსახურის მხარე დასისხლიანდეს.
6 ჭეშმარიტი დაცვა კარგია, სადაც ბოროტი ცოლია; და გაჩუმდი, სადაც ბევრი ხელია.
7 მიიტანე ყველაფერი რიცხვითა და წონით; და დაწერე ყველაფერი, რასაც გასცემ ან მიიღებ.
8 არ გრცხვენოდეს შეატყობინო უგუნურს და უგუნურს და უკიდურეს მოხუცს, რომელიც ეწინააღმდეგება ახალგაზრდებს: ასე იქნები ჭეშმარიტად სწავლული და მოწონებული ყველა ცოცხალი ადამიანისგან.
9 მამა იღვიძებს ქალიშვილისთვის, როცა არავინ იცის; და მისზე ზრუნვა წაართმევს ძილს: როცა ახალგაზრდაა, რომ არ გადაიტანოს თავისი ასაკის ყვავილი; და დაქორწინებული, რათა არ შეძულდეს იგი:
10 თავის ქალწულობაში, რათა არ განიწმინდოს და არ გააჩინოს მამის სახლში; და ქმარი ჰყავდეს, რათა არასწორად მოიქცეს; და როცა გათხოვდება, რომ უნაყოფო არ იყოს.

11 უფრთხილდი უსირცხვილო ასულს, რათა არ გაგხადოს შენი მტრების დაცინვა, ქალაქში საყვედური და ხალხში შეურაცხყოფა და არ შეგრცხვოს ხალხის წინაშე.
12 ნუ იხილავთ ყოველი სხეულის სილამაზეს და ნუ დაჯდებით ქალთა შორის.
13 რამეთუ ტანსაცმლისგან მოდის თეთი და ქალთაგან ბოროტება.
14 სჯობია მამაკაცის სისაძაგლე, ვიდრე თავაზიანი ქალი, მე ვამბობ, ქალს, რომელიც სირცხვილსა და შეურაცხყოფას მოაქვს.
15 ახლა გავიხსენებ უფლის საქმეებს და ვაცხადებ იმას, რაც ვნახე: უფლის სიტყვებია მისი საქმეები.
16 მზე, რომელიც ანათებს, უყურებს ყველაფერს და მისი საქმე სავსეა უფლის დიდებით.
17 უფალმა არ მისცა ძალაუფლება წმინდანებს, რომ გამოეცხადებინათ მისი ყველა საოცარი საქმე, რომელიც ყოვლისშემძლე უფალმა მტკიცედ დაადგინა, რათა რაც არის, დამკვიდრებულიყო მისი დიდებისთვის.
18 ის ეძებს სიღრმეებს და გულებს და ხედავს მათ მზაკვრულ განზრახვებს: რადგან უფალმა იცის ყველაფერი, რაც შეიძლება იცოდეს და ხედავს სამყაროს ნიშნებს.
19 ის აცხადებს წარსულს და მომავალს და ამჟღავნებს ფარულის საფეხურებს.
20 არც ერთი აზრი არ გაურბის მას და არც სიტყვაა დაფარული მისთვის.
21 მან გააფორმა თავისი სიბრძნის შესანიშნავი საქმეები და ის არის მარადიულად: მას არაფერი დაემატოს, არც შეიძლება შემცირდეს და მას არ სჭირდება მრჩეველი.
22 ოჰ, რა სასურველია მისი ყველა საქმე! და რომ კაცმა ნაპერწკალიც კი დაინახოს.
23 ყოველივე ეს ცოცხლობს და მარადიულად რჩება ყოველგვარი მიზნისთვის და ყველა მორჩილია.
24 ყველაფერი ორმაგია ერთმანეთის წინააღმდეგ: და მან არაფერი გააკეთა არასრულყოფილი.
25 ერთი რამ ამკვიდრებს კარგს ან მეორეს: და ვინ აღივსება მისი დიდების ხილვით?

თავი 43

1 სიმაღლის სიამაყე, მკაფიო სიმტკიცე, ზეცის მშვენიერება, მისი დიდებული ჩვენებით;
2 მზე, როცა გამოჩნდება, ამბობს, რომ მისი ამოსვლისას საოცარი იარაღია, უზენაესის საქმე.
3 შუადღისას ის ასუფთავებს ქვეყანას და ვინ გაუძლებს მის ცეცხლს?
4 კაცი, რომელიც ღუმელს უბერავს, სიცხეშია, მზე კი მთებს სამჯერ წვავს; ცეცხლოვანი ორთქლების ამოსუნთქვით და ნათელ სხივებს აფრქვევს თვალებს.
5 დიდია უფალი, რომელმაც შექმნა იგი; და მისი ბრძანებით გარბის სასწრაფოდ.
6 მან ასევე შექმნა მთვარე, რათა ემსახურა მის დროს, დროის გამოცხადებისთვის და სამყაროს ნიშნისთვის.
7 მთვარიდან არის დღესასწაულების ნიშანი, ნათელი, რომელიც მცირდება მის სრულყოფილებაში.
8 თვეს ჰქვია მისი სახელი, საოცრად იზრდება მისი ცვლილებით, არის იარაღი მაღლა ლაშქართა, ცის სამყაროში ანათებს.
9 ზეცის მშვენიერება, ვარსკვლავების დიდება, ორნამენტი, რომელიც განათებს უფლის მაღალ ადგილებს.
10 წმიდის ბრძანებით ისინი დადგებიან თავიანთ წესრიგში და არასოდეს დაღუპდებიან თავიანთ გუშაგებში.
11 შეხედეთ ცისარტყელას და ადიდეთ მისი შემქმნელი; ძალიან ლამაზია მის სიკაშკაშეში.
12 ის აკრავს ზეცას დიდებული წრით და უზენაესის ხელები მოხრილი აქვს მას.
13 მისი ბრძანებით აქცევს თოვლს და სწრაფად აგზავნის თავისი განკითხვის ელვას.
14 ამით იხსნება განძი და ღრუბლები ფრინველებივით დაფრინავენ.
15 თავისი დიდი ძალით ღრუბლებს ამაგრებს და სეტყვას წვავს.
16 მის დანახვაზე მთები იძაზება და მისი ნებით სამხრეთის ქარი უბერავს.
17 ჭექა-ქუხილის ხმაური აკანკალებს დედამიწას, ისევე როგორც ჩრდილოეთის ქარიშხალი და ქარიშხალი: ჩიტებივით ფანტავს თოვლს და მისი ჩამოვარდნა ბალახების შუქს ჰგავს.
18 თვალი უკვირს მისი სითეთრის სილამაზით და გული გაოცებულია მისი წვიმით.
19 ყინვა მარილისავით ასხამს მიწაზე და დნება, ბასრი ძელების თავზე დევს.
20 როცა ცივი ჩრდილოეთის ქარი უბერავს და წყალი ყინულში იყრება, ის დგას წყლის ყოველი თავშეყრის დროს და ახურავს წყალს, როგორც სამკერდს.
21 ის შთანთქავს მთებს და წვავს უდაბნოს და შთანთქავს ბალახს, როგორც ცეცხლს.
22 ყველაფრის აწმყო წამალია ნისლი, რომელიც სწრაფად მოდის, ნამი სიცხის განახლების შემდეგ მოდის.
23 თავისი რჩევით აწყნარებს სიღრმეს და ნერგავს მასში კუნძულებს.
24 ზღვაზე მცურავნი ამბობენ მის საშიშროებაზე; და როცა ყურით გვესმის, გვიკვირს.
25 რადგან იქ არის უცნაური და საკვირველი საქმეები, ყველანაირი მხეცისა და ვეშაპის შექმნა.
26 მის მიერ არის წარმატებული მათი აღსასრული და მისი სიტყვით არის ყველაფერი.
27 შეიძლება ბევრი ვილაპარაკოთ, მაგრამ მოკლედ ვილაპარაკოთ: ამიტომ, მთლიანობაში, ის არის ყველაფერი.

28 როგორ შევძლებთ მის განდიდებას? რამეთუ იგი დიდია ყოველთა საქმეთა მისთა.
29 საშინელია უფალი და ძალიან დიდი და საოცარია მისი ძალა.
30 როცა ადიდებთ უფალს, ადიდეთ იგი რამდენადაც შეგიძლიათ; რამეთუ ჯერ კიდევ აჭარბებს იგი; რადგან საკმარისად შორს ვერასოდეს წახვალთ.
31 ვინ დაინახა იგი, რომ გვითხრას? და ვის შეუძლია გაადიდოს ის როგორიც არის?
32 კიდევ არის დამალული ამაზე დიდი რამ, რადგან ჩვენ ვნახეთ მხოლოდ მისი რამდენიმე საქმე.
33 რადგან უფალმა შექმნა ყველაფერი; და ღმრთისმშობელს მისცა სიბრძნე.

თავი 44

1 ახლა განვადიდოთ სახელოვანი კაცები და ჩვენი მამები, რომელნიც გვშობენ.
2 უფალმა დიდი დიდება მოახდინა მათ მიერ თავისი დიდი ძალის მეშვეობით თავიდანვე.
3 ისინი, ვინც მეფობდნენ თავიანთ სამეფოებში, თავიანთი ძლევამოსილებით განთქმული კაცები, თავიანთი გაგებით რჩევებს იძლევიან და წინასწარმეტყველებებს აცხადებენ:
4 ხალხის ლიდერები თავიანთი რჩევებით და სწავლის ცოდნით ხვდებიან ხალხს, ბრძენი და მჭევრმეტყველი არიან მათი მითითებები.
5 როგორიცაა მუსიკალური ჰანგები და ლექსები წერილობით წაიკითხა:
6 მდიდარი კაცები, რომლებსაც აქვთ უნარი, მშვიდობიანად ცხოვრობენ თავიანთ საცხოვრებლებში:
7 ყველა ეს იყო პატივი თავის თაობებში და იყო მათი დროის დიდება.
8 არიან ისინი, რომლებმაც დატოვეს სახელი, რათა მათი ქება ეთქვა.
9 და არიან ზოგიერთნი, რომელთაც სამახსოვრო არა აქვთ; რომლებიც დაიღუპნენ, თითქოს არასოდეს ყოფილან; და გახდნენ ისე, თითქოს არასოდეს დაბადებულან; და მათ შემდეგ მათი შვილები.
10 მაგრამ ესენი იყვნენ მოწყალე კაცები, რომელთა სიმართლე არ დავიწყებულია.
11 მათ შთამომავლებთან ერთად ყოველთვის დარჩება კარგი მემკვიდრეობა და მათი შვილები არიან აღთქმაში.
12 მათი შთამომავალი მყარად დგას და მათი შვილები მათი გულისთვის.
13 მათი შთამომავლობა სამუდამოდ დარჩება და მათი დიდება არ წაიშლება.
14 მათი სხეულები დაკრძალულია მშვიდობით; მაგრამ მათი სახელი უკუნისამდე ცოცხლობს.
15 ხალხი იტყვის მათ სიბრძნეს და კრება განადიდებს მათ.
16 ენოქი მოეწონა უფალს და ითარგმნა, რაც იყო სინანულის მაგალითი ყველა თაობისთვის.
17 ნოე აღმოჩნდა სრულყოფილი და მართალი; რისხვის ჟამს ქვეყნიერების სანაცვლოდ წაიყვანეს; ამიტომ დარჩა იგი მიწაზე, როცა წარღვნა მოვიდა.
18 მასთან მარადიული აღთქმა დაიდო, რომ ყოველი ხორციელი წარღვნის შედეგად აღარ დაიღუპება.
19 აბრაამი იყო მრავალი ხალხის დიდი მამა: დიდებაში არავინ იყო მისი მსგავსი;
20 ვინც იცავდა უზენაესის რჯულს და დადო მასთან შეთანხმება; და როცა დადასტურდა, ერთგული აღმოჩნდა.
21 ამიტომ მან დაარწმუნა იგი ფიცით, რომ აკურთხებდა ერებს თავის შთამომავლობაში და გაამრავლებდა მას, როგორც დედამიწის მტვერს, და ადიდებდა მის თესლს, როგორც ვარსკვლავებს, და მიანიჭებდა მათ მემკვიდრეობას ზღვიდან ზღვამდე, და მდინარიდან ხმელეთის ბოლო ნაწილამდე.
22 ისააკთან ასევე დაამყარა აბრაამისთვის, მამის, ყველა ადამიანის კურთხევა და შეთანხმება და დაამკვიდრა იგი იაკობის თავზე. მან აღიარა იგი მის კურთხევაში და მისცა მას მემკვიდრეობა და გაუნაწილა მისი წილი; თორმეტ ტომს შორის გაიყო ისინი.

თავი 45

1 და გამოიყვანა მისგან მოწყალე კაცი, რომელმაც მადლი ჰპოვა ყოველი ხორციელის წინაშე, მოსე, ღვთისა და ადამიანთა საყვარელი, რომლის ხსენება კურთხეულია.
2 მან დაემსგავსა დიდებულ წმინდანებს და განადიდა იგი, ისე რომ მტრები იდგნენ მისი შიშით.
3 თავისი სიტყვებით მან შეწყვიტა სასწაულები და განადიდა იგი მეფეების წინაშე და მისცა მცნება თავისი ხალხისთვის და აჩვენა მას თავისი დიდების ნაწილი.
4 მან განწმინდა იგი თავისი ურწმუნოებითა და თვინიერებით და აირჩია იგი ყველა ადამიანთა შორის.
5 მან მოისმინა მისი ხმა და მიიყვანა იგი ბნელ ღრუბელში და მისცა მცნებები მის წინაშე, ცხოვრების კანონი და ცოდნის შესახებ, რათა ესწავლებინა იაკობს თავისი აღთქმები და ისრაელს მისი განაჩენი.
6 მან აამაღლა აარონი, მისნაირი წმინდა კაცი, მისი ძმა, ლევის ტომიდან.
7 მარადიული შეთანხმება დადო მასთან და მისცა მღვდლობა ხალხში; მშვენიერი ორნამენტებით გაალამაზა და დიდების სამოსელი შეიმოსა.
8 მან მისცა მას სრულყოფილი დიდება; და განამტკიცა იგი მდიდარი სამოსით, შარვლებით, გრძელი სამოსითა და ეფოდით.
9 და შემოუარა მას ბროწეულებითა და მრავალი ოქროს ზარებით ირგვლივ, რათა წასვლისას ხმა და

ხმაური გაისმოდა ტაძარში, თავისი ხალხის შვილების მოსახსენებლად;
10 წმიდა სამოსით, ოქროთი, ცისფერი აბრეშუმითა და მეწამულით, ნაქარგობით, სამსჯავროს სამკერდე და ურიმითა და თუმიმით;
11 დაგრეხილი ალისფერი, მზაკვარი მუშის ნამუშევარი, ძვირფასი ქვებით გამოკვეთილი ბეჭდებივით და ოქროთი ჩასმული, იუველირის ნამუშევარი, სამახსოვრო წერილობით ამოტვიფრული ისრაელის ტომების რაოდენობის მიხედვით.
12 მან დაადგა ოქროს გვირგვინი მიტრაზე, სადაც იყო ამოტვიფრული სიწმინდე, ღირსების ორნამენტი, ძვირადღირებული ნამუშევარი, თვალების სურვილები, კარგი და ლამაზი.
13 მის წინაშე არცერთი არ ყოფილა ასეთი და არც უცხოს ჩაუცვია ისინი, არამედ მხოლოდ მისი შვილები და მისი შვილების შვილები მარადიულად.
14 მათი მსხვერპლშეწირვა სრულყოფილად იწურება ყოველ დღე ორჯერ განუწყვეტლივ.
15 აკურთხა იგი მოსემ და სცხო წმინდა ზეთით: ეს დანიშნა მას მარადიული აღთქმით და მის შთამომავლობას, სანამ ცა დარჩებოდა, რომ ემსახურებოდნენ მას და აღესრულებინათ მღვდელმსახურება. და აკურთხეთ ხალხი მისი სახელით.
16 მან აირჩია იგი ყველა ცოცხალი ადამიანისგან, რათა შესწიროს მსხვერპლი უფალს, საკმეველი და ტკბილი სურნელი, სამახსოვროდ, რათა შერიგებულიყო თავისი ხალხისთვის.
17 მან მისცა მას თავისი მცნებები და უფლებამოსილება სასამართლოს წესდებაში, რათა ესწავლებინა იაკობს ჩვენებები და ეცნობებინა ისრაელს მისი კანონები.
18 უცნობებმა შეთქმულება მოაწყვეს მის წინააღმდეგ და შეურაცხყოფა მიაყენეს მას უდაბნოში, დათანისა და აბირონის მხარის კაცები და კორეს კრებული მრისხანებითა და რისხვით.
19 ეს დაინახა უფალმა და არ მოეწონა მას, და მისი რისხვით განადგურდნენ ისინი: სასწაულები მოახდინა მათზე, რომ შთანთქა ისინი ცეცხლოვანი ცეცხლით.
20 მაგრამ მან გახადა აარონი უფრო პატივცემული და მისცა მას სამკვიდრო და დაჰყო მას პირველი ნაყოფი; განსაკუთრებით უხვად ამზადებდა პურს:
21 რადგან ისინი ჭამენ უფლის მსხვერპლს, რომელიც მან მისცა მას და მის შთამომავლობას.
22 მაგრამ ხალხის ქვეყანაში მას არ ჰქონდა მემკვიდრეობა და არც წილი ჰქონია ხალხში, რადგან თავად უფალია მისი წილი და სამკვიდრო.
23 დიდებაში მესამეა ფინეესი, ელეაზარის ძე, რადგან მოშურნე იყო უფლის შიშით და ადგა გულის მხნეობით, როცა ხალხი უკან დაბრუნდა და შერიგება მოახდინა ისრაელისთვის.
24 ამიტომ იყო მასთან მშვიდობის აღთქმა, რომ იგი ყოფილიყო საწმიდარისა და მისი ხალხის უფროსი და მას და მის შთამომავლობას სამუდამოდ ჰქონოდათ მღვდლობის ღირსება.
25 იუდას ტომიდან, იესეს ძესთან დავითთან დადებული შეთანხმების თანახმად, მეფის მემკვიდრეობა მხოლოდ მის შთამომავლებს უნდა დარჩეს, ასევე აარონის მემკვიდრეობა მის შთამომავლობას.
26 ღმერთმა მოგცეთ სიბრძნე თქვენს გულში, რათა განსაჯოთ მისი ხალხი სიმართლით, რათა არ გაუქმდეს მათი სიკეთე და მარადიული იყოს მათი დიდება.

თავი 46

1 იესუ, ძე ნავი მამაცი იყო ომებში და იყო მოსეს მემკვიდრე წინასწარმეტყველებებში, რომელიც მისი სახელის მიხედვით იყო დიდებული ღვთის რჩეულთა გადასარჩენად და მათ წინააღმდეგ აღმდგარი მტრების შურისძიების მიზნით, რათა მათ სამკვიდროში ისრაელი დაეტოვებინა.
2 რა დიდი დიდება მიიღო მას, როცა ხელები ასწია და მახვილი გაუწოდა ქალაქებს!
3 ვინ დადგა მის წინაშე ასე? რადგან თავად უფალმა მოიყვანა მასთან თავისი მტრები.
4 განა მზე არ დაბრუნდა მისი საშუალებით? და არ იყო ერთი დღე, როგორც ორი?
5 მან მოუწოდა უზენაეს უფალს, როცა მტრები მას ყოველი მხრიდან უჭერდნენ მხარს; და დიდმა უფალმა ისმინა იგი.
6 და ძლევამოსილი სეტყვით მან მოაწყო ბრძოლა სასტიკად დაეცემა ერებს და ბეთ-ჰორონის დაღმართზე გაანადგურა ისინი, ვინც წინააღმდეგობას უწევდნენ, რათა ერებმა იცოდნენ მთელი მათი ძალა, რადგან ის იბრძოდა უფლის თვალში. და გაჰყვა ძლევამოსილს.
7 მოსეს დროსაც მან გააკეთა მოწყალების საქმე, მან და ქალებ იეფუნეს ძემ, იმით, რომ მათ წინააღმდეგობა გაუწიეს კრებას და აღკვეთეს ხალხი ცოდვისგან და დაამშვიდეს ბოროტი წუწუნი.
8 და ექვსასი ათასი ადამიანიდან ფეხით, ორი შენარჩუნდა, რათა მიეყვანათ ისინი მემკვიდრეობაში, მიწაზე, სადაც რძე და თაფლი მოედინება.
9 უფალმა ძალა მისცა ქალებსაც, რომელიც დარჩა მასთან სიბერემდე, ისე რომ შევიდა ქვეყნის მაღალ ადგილებზე და მისმა შთამომავლობამ მიიღო იგი მემკვიდრეობით.
10 რათა ყველა ისრაელის ძემ დაინახოს, რომ კარგია უფლის მიყოლა.
11 და რაც შეეხება მსაჯულებს, ყოველი სახელით, ვისაც გული არ მეძავება და არ განშორებულა უფალს, კურთხეული იყოს მათი ხსოვნა.

12 დაე, მათი ძვლები აყვავდეს მათი ადგილიდან და პატივს სცემდნენ მათ შვილებს.
13 სამუელმა, უფლის წინასწარმეტყველმა, თავისი უფლის საყვარელმა, დააარსა სამეფო და სცხო მთავრები თავის ხალხს.
14 უფლის კანონით მან განიკითხა კრება და უფალი პატივს სცემდა იაკობს.
15 თავისი ერთგულებით იგი ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი აღმოჩნდა და მისი სიტყვით ცნობილი იყო, რომ ერთგული იყო ხილვაში.
16 მოუწოდა ძლევამოსილ უფალს, როცა მისი მტრები ყოველი მხრიდან ეჭიდებოდნენ მას, როცა სწირავდა მწოვ კრავს.
17 და ქუხდა უფალი ზეციდან და დიდი ხმაურით გაისმა მისი ხმა.
18 და გაანადგურა ტირიელთა მთავრები და ფილისტიმელთა ყველა მთავრები.
19 და გრძელ ძილის წინ მან თქვა უფლისა და მისი ცხებულის წინაშე, მე არ წამიღია არავის საქონელი, როგორც ფეხსაცმელი;
20 და მისი სიკვდილის შემდეგ მან იწინასწარმეტყველა და აუწყა მეფეს თავისი აღსასრული და აღამაღლა თავისი ხმა მიწიდან წინასწარმეტყველებით, რათა მოსპობა ხალხის ბოროტება.

თავი 47

1 და მის შემდეგ აღდგა ნათანი, რათა ეწინასწარმეტყველა დავითის დროს.
2 როგორც სამშვიდობო მსხვერპლის ქონი ამოიღეს, ისე აირჩიეს დავითი ისრაელის ძეთაგან.
3 ლომებთან თამაშობდა, როგორც ბატკებთან და დათვებს, როგორც ბატკნებს.
4 არ მოკლა ის გიგანტი, როცა ჯერ კიდევ ახალგაზრდა იყო? და ნუთუ არ მოუშორებია საყვედურს ხალხი, როცა აწია ხელი ქვით კალთაში და დაამარცხა გოლიათის ტრაბახი?
5 რადგან მოუწოდა უზენაეს უფალს; და მისცა მას ძალა მის მარჯვენა ხელში, რათა მოეკლა ის ძლევამოსილი მეომარი და აღმართა თავისი ხალხის რქა.
6 ასე რომ, ხალხმა პატივი მიაგო მას ათი ათასით და ადიდებდა მას უფლის კურთხევებით, რომ მისცა მას დიდების გვირგვინი.
7 მან გაანადგურა მტრები ყოველი მხრიდან, გაანადგურა ფილისტიმელები მისი მოწინააღმდეგეები და გატეხა მათი რქა დღემდე.
8 ყველა თავის საქმეში დიდების სიტყვებით ადიდებდა წმიდას მაღალს; მთელი გულით მღეროდა სიმღერებს და უყვარდა ის, ვინც შექმნა.
9 მან საკურთხევლის წინ მომღერლებიც დააყენა, რათა მათი ხმით ტკბილი მელოდია გამოეთქვათ და ყოველდღიურად მღეროდნენ ქებათა სიმღერებში.
10 მან ალამაზა მათი დღესასწაულები და დაადგინა საზეიმო ჟამი ბოლომდე, რათა ადიდებდნენ მის წმინდა სახელს და ტაძრის ხმას დილიდან აძლევდნენ.
11 წაართვა უფალმა მისი ცოდვები და აამაღლა მისი რქა სამუდამოდ: მისცა მას მეფეთა შეთანხმება და დიდების ტახტი ისრაელში.
12 მის შემდეგ ადგა ბრძენი ვაჟი და მისი გულისთვის დასახლდა.
13 სოლომონი მშვიდობიან დროს მეფობდა და პატივს სცემდა; რადგან ღმერთმა დაამშვიდა მის ირგვლივ, რათა აეშენებინა სახლი მის სახელზე და მოამზადა თავისი საკურთხეველი სამუდამოდ.
14 როგორი ბრძენი იყავი შენს ახალგაზრდობაში და, როგორც წარღვნა, გონებით სავსე!
15 შენმა სულმა დაფარა მთელი დედამიწა და აავსე იგი ბნელი იგავებით.
16 შენი სახელი შორს წავიდა კუნძულებამდე; და შენი მშვიდობისთვის იყავი საყვარელი.
17 გაოცდნენ ქვეყნები შენი სიმღერებით, ანდაზებით, იგავებითა და ინტერპრეტაციებით.
18 უფალი ღმერთის სახელით, რომელსაც ჰქვია ისრაელის უფალო ღმერთი, შეკრიბე ოქრო, როგორც კალა და გაამრავლე ვერცხლი, როგორც ტყვია.
19 ქედს ასხამ ქალებს და შენი სხეულით დამორჩილდი.
20 შენ გააბინძურე შენი პატივი და გააბინძურე შენი შთამომავლობა, ისე რომ რისხვა მოახდინე შენს შვილებზე და დარდობდი შენი სისულელის გამო.
21 ასე გაიყო სამეფო და ეფრემისგან აჯანყებული სამეფო განაგებდა.
22 მაგრამ უფალი არასოდეს დატოვებს თავის წყალობას, არც ერთი მისი საქმე არ დაიღუპება, არც გააუქმებს თავის რჩეულთა შთამომავლობას და არ წაართმევს მას, ვისაც უყვარს იგი, ამიტომაც მან მისცა ნარჩენი იაკობს. და მისგან ფესვი დავითს.
23 ასე განისვენა სოლომონმა თავის მამებთან და თავისი შთამომავლობიდან დატოვა რობოამი, ხალხის სისულელე და უგუნური, რომელმაც გვერდი აუარა ხალხს თავისი რჩევით. იყო აგრეთვე იერობოამი, ნებატის ძე, რომელმაც შეცოდა ისრაელი და უჩვენა ეფრემს ცოდვის გზა.
24 და მათი ცოდვები ძალიან გამრავლდა, რომ განდევნეს ქვეყნიდან.
25 რადგან ისინი ეძებდნენ ყოველგვარ ბოროტებას, სანამ შურისძიება არ მოვიდა მათზე.

თავი 48

1 მაშინ ადგა ელია წინასწარმეტყველი, როგორც ცეცხლი და მისი სიტყვა აანთო, როგორც ლამპარი.
2 მან საშინელი შიმშილი მოუტანა მათ და თავისი გულმოდგინებით შეამცირა მათი რიცხვი.
3 უფლის სიტყვით მან დახურა ცა და სამჯერ ჩამოაგდო ცეცხლი.

4 ელია, როგორი პატივი გქონდა შენს საოცარ საქმეებში! და ვინ იდიდებს შენსავით!
5 რომელმაც აღადგინა მკვდარი სიკვდილისგან და მისი სული მკვდარი ადგილიდან უზენაესის სიტყვით.
6 რომელმაც მეფეები და საპატიო კაცები მათი საწოლიდან მოიყვანა.
7 ვინ მოისმინა უფლის საყვედური სინაიში და ხორებში შურისძიების განაჩენი.
8 ვინც სცხო მეფეები შურისძიების მიზნით და წინასწარმეტყველები მის შემდეგ.
9 რომელიც აიყვანეს ცეცხლის ქარში და ცეცხლოვანი ცხენების ეტლში.
10 რომლებიც დაწესებულნი იყვნენ საყვედურებისთვის თავის დროზე, რათა დაემშვიდებინათ უფლის სამსჯავროს რისხვა, სანამ ის გაბრაზდება და მამის გული გადაექცია ძისკენ და აღედგინა იაკობის ტომები.
11 ნეტარ არიან ისინი, ვინც გნახეს და დაიძინეს სიყვარულით; რადგან ჩვენ აუცილებლად ვიცოცხლებთ.
12 ეს იყო ელია, რომელიც ქარიშხალმა მოიცვა და ელისევსი სულით იყო სავსე: სანამ ცოცხალი იყო, არც ერთი მთავრის თანდასწრებით არ შეძრა და ვერც ვერავინ დამორჩილებოდა.
13 ვერც ერთი სიტყვა ვერ სძლევდა მას; და სიკვდილის შემდეგ მისი სხეული იწინასწარმეტყველა.
14 მან სასწაულები მოახდინა თავის ცხოვრებაში და მისი სიკვდილის დროს იყო მისი საქმეები საოცარი.
15 ყოველივე ეს ხალხმა არ მოინანია და არ განშორდა ცოდვებს, სანამ არ გაძარცვეს და განდევნეს თავიანთი მიწიდან და არ გაიფანტნენ მთელ დედამიწაზე, მაგრამ დარჩა პატარა ხალხი და მმართველი დავითის სახლში. :
16 რომელთაგან ზოგი აკეთებდა ღმერთს მოსაწონს, ზოგიც ამრავლებდა ცოდვებს.
17 ეზეკიამ გაამაგრა თავისი ქალაქი და წყალი შემოიტანა მის შუაში: რკინით ამოთხარა მყარი კლდე და წყლისთვის ჭები გაუკეთა.
18 თავის დროზე ავიდა სინახერიბი, გაგზავნა რაბსაკე, ასწია ხელი სიონზე და ამაყად იკვეხნიდა.
19 მაშინ აკანკალდა მათი გული და ხელები და ტკიოდათ, როგორც მშობიარე ქალები.
20 მათ მოუწოდეს უფალს, რომელიც მოწყალეა, და გაუწოდეს ხელები მისკენ, და მყისვე მოისმინა ისინი წმიდამ ზეციდან და იხსნა ისინი ესეის მსახურებით.
21 მან დაამარცხა ასურელთა ლაშქარი და მისმა ანგელოზმა გაანადგურა ისინი.
22 რადგან ეზეკიამ გააკეთა ის, რაც მოეწონა უფალს და ძლიერი იყო დავითის, მამის გზაზე, როგორც უბრძანა მას ესე წინასწარმეტყველმა, რომელიც იყო დიდი და ერთგული თავის ხილვაში.
23 თავის დროზე მზე უკან წავიდა და მან გაუხანგრძლივა მეფეს სიცოცხლე.
24 მან ბრწყინვალე სულით დაინახა, რა უნდა მომხდარიყო ბოლოს და ანუგეშა სიონში მგლოვიარენი.
25 მან აჩვენა ის, რაც უნდა მომხდარიყო სამუდამოდ, და საიდუმლო რამ ან ოდესმე ისინი მოვიდნენ.

თავი 49

1 იოსიას ხსოვნას ჰგავს პარფიუმერიის კომპოზიცია, რომელიც დამზადებულია აფთიაქის ხელოვნებით: ის ტკბილია, როგორც თაფლი ყველა პირში და როგორც მუსიკა ღვინის ბანკეტზე.
2 ის სამართლიანად მოიქცა ხალხის მოქცევაში და წაართვა ურჯულოების სისაძაგლე.
3 მან თავისი გული მიმართა უფალს და უღმერთოების დროს დაამკვიდრა ღვთის თაყვანისცემა.
4 ყველა, დავითის, ეზეკიას და იოსიას გარდა, დეფექტური იყო, რადგან მიატოვეს უზენაესის კანონი, იუდას მეფეებიც კი ჩავარდა.
5 ამიტომ მან გადასცა მათი ძალა სხვებს და მათი დიდება უცხო ერს.
6 მათ გადაწვეს საკურთხევლის რჩეული ქალაქი და გააპარტახეს ქუჩები იერემიას წინასწარმეტყველებისამებრ.
7 რადგან ევედრებოდნენ მას ბოროტს, რომელიც მაინც იყო წინასწარმეტყველი, განწმენდილი დედის მუცელში, რათა ამოეძირკვა, ტანჯვა და განადგურება; და რათა მან ასევე ააშენოს და დარგოს.
8 სწორედ ეზეკიელმა იხილა დიდებული ხილვა, რომელიც მას აჩვენეს ქერუბიმთა ეტლზე.
9 რადგან მან ახსენა მტრები წვიმის ფიგურის ქვეშ და უბრძანა მათ, ვინც სწორი იყო.
10 და თორმეტი წინასწარმეტყველიდან აკურთხებენ ხსოვნას და მათი ძვლები კვლავ აყვავდებიან თავიანთი ადგილიდან, რადგან ანუგეშებდნენ იაკობს და იხსნიდნენ ისინი დარწმუნებული იმედით.
11 როგორ გავადიდოთ ზორობაბელი? ისიც კი იყო, როგორც ნიშანი მარჯვენა ხელზე:
12 ასე იყო იესო იოსედეკის ძე, რომელმაც თავის დროზე ააშენა სახლი და აღმართა უფლისთვის წმინდა ტაძარი, რომელიც საუკუნო დიდებისთვის იყო გამზადებული.
13 და რჩეულთა შორის იყო ნეემია, რომლის სახელიც დიდია, რომელმაც აღადგინა ჩვენთვის ჩამონგრეული კედლები, აღმართა კარიბჭეები და გისოსები და კვლავ აღმართა ჩვენი ნანგრევები.
14 მაგრამ დედამიწაზე არავინ შექმნილა ენოქის მსგავსად; რადგან იგი მიწიდან იქნა აღებული.

15 არც იოსების მსგავსი ჭაბუკი იყო დაბადებული, მისი ძმების გამგებელი, ხალხის სამყოფელი, რომლის ძვლებიც ითვლებოდა უფლისგან.
16 სემი და სეთი დიდ პატივს სცემდნენ ადამიანთა შორის, ისევე როგორც ადამი ქმნილებაში ყველა ცოცხალ არსებაზე მაღლა.

თავი 50

1 სიმონ მღვდელმთავარი, ონიას ძე, რომელმაც სიცოცხლეშივე შეაკეთა სახლი და თავის დღეებში გაამაგრა ტაძარი.
2 და მის მიერ აშენდა საძირკვლიდან ორმაგი სიმაღლის, გალავნის მაღალი ციხე ტაძრის გარშემო.
3 მის დღეებში წყლის მისაღებად ცისტერნა, რომელიც კომპასში იყო, როგორც ზღვა, დაფარული იყო სპილენძის ფირფიტებით.
4 მან იზრუნა ტაძარზე, რომ არ დაეცა და გაამაგრა ქალაქი ალყაში მოქცევისგან.
5 როგორი პატივი მიაგეს მას ხალხში, როცა გამოვიდა საწმიდრიდან!
6 ის იყო როგორც დილის ვარსკვლავი ღრუბლის შუაგულში და როგორც მთვარე სავსე.
7 როგორც მზე ანათებს უზენაესის ტაძარს და როგორც ცისარტყელა ანათებს ნათელ ღრუბლებს.
8 და როგორც ვარდების ყვავილი წელიწადის გაზაფხულზე, როგორც შროშანები წყლის მდინარეებთან და როგორც საკმევლის ტოტები ზაფხულში.
9 როგორც ცეცხლი და საკმეველი საკმეველში და როგორც ნატეხი ოქროს ჭურჭელი, რომელიც ყველანაირი ძვირფასი ქვებით არის მოთავსებული.
10 და როგორც მშვენიერი ზეთისხილის ხე, რომელიც ნაყოფი გამოდის და როგორც კვიპაროსი, რომელიც ღრუბლებამდე იზრდება.
11 როცა საპატიო კვართი შეიმოსა და დიდების სრულყოფილება შეიმოსა, როცა წმინდა სამსხვერპლოზე ავიდა, საპატიო გახადა სიწმინდის სამოსელი.
12 როცა მან მღვდლების ხელიდან აიღო ნაწილი, თვითონ იდგა საკურთხევლის კერასთან, გარშემორტყმული, როგორც ახალგაზრდა კედარი ლიბანში; და როგორც პალმები შემოეხვივნენ გარშემო.
13 ასე იყო აარონის ყველა ვაჟი მათი დიდებით და უფლის შესაწირავი მათ ხელში ისრაელის მთელი საზოგადოების წინაშე.
14 და დაასრულა მსახურება სამსხვერპლოსთან, რათა დაამშვენებინა უზენაესი ყოვლისშემძლეს შესაწირავი,
15 მან ხელი გაუწოდა თასს და დაასხა ყურძნის სისხლი, საკურთხევლის ძირში დაასხა ტკბილი სურნელი უმაღლეს მეფეს.
16 მაშინ შეჰყვირეს აარონის ძეებმა, დაუსვეს ვერცხლის საყვირებს და დიდი ხმაური გაისმა უზენაესის წინაშე მოსახსენებლად.
17 მაშინ მთელი ხალხი ერთად გაიქცა და პირქვე დაეცა მიწაზე, რათა თაყვანი ეცა თავისი უფლის, ყოვლისშემძლე ღმერთის, უზენაესისა.
18 მომღერლებიც მღეროდნენ ქებას თავიანთი ხმით, ხმების მრავალფეროვნებით იყო ტკბილი მელოდია.
19 და ხალხი ევედრებოდა უფალს, უზენაესს, ლოცვით მოწყალეის წინაშე, სანამ არ დასრულდა უფლის საზეიმო ცერემონია და არ დაასრულეს მისი მსახურება.
20 შემდეგ ჩავიდა და ასწია ხელები ისრაელიანთა მთელ კრებაზე, რათა აკურთხებინა უფალი თავისი ბაგეებით და გაეხარებინა მისი სახელი.
21 და ისინი თაყვანს სცემდნენ მეორედ თაყვანისცემას, რათა მიეღოთ კურთხევა უზენაესისგან.
22 მაშასადამე, აკურთხეთ ყველას ღმერთი, რომელიც მხოლოდ სასწაულებს აკეთებს ყველგან, რომელიც ამაღლებს ჩვენს დღეებს მუცლიდან და გვექცევა თავისი წყალობის მიხედვით.
23 მან მოგვანიჭოს გულის სიხარული და სამუდამოდ იყოს მშვიდობა ისრაელში ჩვენს დღეებში.
24 რომ დაგვიმტკიცეს თავისი წყალობა და თავის დროზე გვიხსნას!
25 არის ორი ერი, რომელიც მეზიზღება ჩემს გულს, ხოლო მესამე არ არის ერი.
26 სამარიის მთაზე მსხდომნი და ფილისტიმელთა შორის მცხოვრებნი და სიქემში მცხოვრები უგუნური ხალხი.
27 იესომ, იერუსალიმელმა სირაქის ძემ, დაწერა ამ წიგნში გონების და ცოდნის სწავლება, რომელმაც სიბრძნე გამოსცა გულიდან.
28 ნეტარია ის, ვინც ამ საქმეებში იმუშავებს; და ვინც გულში ჩადებს მათ, ბრძენი გახდება.
29 რადგან თუ ის აკეთებს მათ, ის იქნება ძლიერი ყველაფერში, რადგან უფლის შუქი მიჰყავს მას, რომელიც სიბრძნეს აძლევს ღვთისმოსავებს. კურთხეული იყოს სახელი უფლისა უკუნისამდე. ამინ, ამინ.

თავი 51

1 იესო სირაქის ძის ლოცვა. გმადლობ შენ, უფალო და მეფეო, და გადიდებ შენ, ღმერთო ჩემო მაცხოვარო, ვადიდებ შენს სახელს.
2 რადგან შენ ხარ ჩემი მფარველი და დამხმარე და დაიცავი ჩემი სხეული დაღუპვისგან, ცილისმწამებლური ენის მახესგან და ტყუილის შემქმნელი ბაგეებისგან, და იყავი ჩემი დამხმარე ჩემი მოწინააღმდეგეების წინააღმდეგ.
3 და მიხსენი, მათი სიმრავლის წყალობისა და შენი სახელის სიდიადის მიხედვით, იმ კბილებისგან,

ვინც მზად იყო ჩემი გადაყლაპვისთვის, და მათ ხელთაგან, ვინც ეძებს ჩემს სიცოცხლეს, და მრავალგვარი ტანჯვისგან, რომლებიც მ ქონდა;
4 ცეცხლის დახრჩობისგან ყოველი მხრიდან და ცეცხლის შუაგულიდან, რომელიც არ ვანთებ;
5 ჯოჯოხეთის მუცლის სიღრმიდან, უწმინდური ენიდან და ცრუ სიტყვებისგან.
6 უმართლო ენიდან მეფისადმი ბრალდებების გამო, ჩემი სული სიკვდილამდეც კი მიუახლოვდა, ჩემი სიცოცხლე ქვევით ჯოჯოხეთს მიუახლოვდა.
7 ყოველი მხრიდან შემომეხვივნენ და არავინ იყო დამხმარე: ვეძებდი კაცთა დახმარებას, მაგრამ არ იყო.
8 მაშინ ვფიქრობდი შენს წყალობაზე, უფალო, და შენს ძველ საქმეებზე, როგორ იხსნი შენს მოლოდინებს და იხსნი მათ მტრების ხელიდან.
9 მაშინ ავწიე ჩემი ვედრება მიწიდან და ვლოცულობდი სიკვდილისგან თავის დასახსნელად.
10 მოვუწოდე უფალს, ჩემი უფლის მამას, რომ არ მიმეტოვებინა ჩემი გასაჭირის დღეებში და ამპარტავანთა დროს, როცა დახმარება არ იყო.
11 მუდამ ვაქებ შენს სახელს და ვიგალობებ მადლიერებით; ასე რომ, ჩემი ლოცვა ისმოდა:
12 რადგან შენ გადამარჩინე დაღუპვისგან და მიხსენი ბოროტი ჟამისაგან; ამიტომ გმადლობ და გაქებ შენ და ვაკურთხებ მათ სახელს, უფალო.
13 როცა ჯერ კიდევ ახალგაზრდა ვიყავი, ან ოდესმე წავედი საზღვარგარეთ, ღიად მინდოდა სიბრძნე ჩემს ლოცვაში.
14 მე ვლოცულობდი მისთვის ტაძრის წინ და მოვძებნი მას ბოლომდე.
15 ყვავილიდან ყურძნის მომწიფებამდეც კი გული უხაროდა მას: ჩემი ფეხი სწორი გზით წავიდა, ყრმობიდანვე ვეძებდი მას.
16 ცოტათი დავხარე ყური და მივიღე იგი და ბევრი ვისწავლე.
17 მე ვისარგებლე ამით, ამიტომ მივანიჭებ დიდებას მას, ვინც სიბრძნეს მაძლევს.
18 რადგან განზრახული მქონდა მისი გამეკეთებინა და გულმოდგინედ მივყვებოდი იმას, რაც კარგია; ასე რომ, არ უნდა დავიბნე.
19 ჩემი სული ებრძოდა მას და ჩემს საქციელში ზუსტად ვიყავი: გავწიე ხელები ზეცისკენ და ვტიროდი მის უმეცრებაზე.
20 მე მივმართე მისკენ ჩემი სული და ვიპოვე იგი სიწმინდეში: თავიდანვე მასთან მქონდა ჩემი გული შეერთებული, ამიტომ არ ვიქნები წინასწარგანზრახული.
21 გული შემეწუხა მის ძიებაში; ამიტომ მივიღე კარგი ქონება.
22 უფალმა მომცა ენა ჩემი გასამრჯელოსთვის და მე განვადიდებ მას.
23 მომიახლოვდით ჩემთან, უსწავლელნო, და დასახლდით სწავლის სახლში.
24 რატომ ხართ ნელი და რას ამბობთ ამაზე, როცა ხედავთ, რომ თქვენი სულები ძალიან მწყურვალია?
25 გავაღე პირი და ვუთხარი: იყიდეთ იგი თქვენთვის უფულოდ.
26 დაიდე კისერი უღელქვეშ და დაე, შენმა სულმა ისწავლოს: ძნელად საპოვნელია.
27 უყურე შენი თვალებით, როგორ მხოლოდ ცოტა შრომა მაქვს და ბევრი დავისვენე.
28 ისწავლეთ დიდი თანხით და მიიღეთ ბევრი ოქრო მის მიერ.
29 გაიხაროს თქვენმა სულმა მისმა წყალობამ და ნუ შერცხვება მისი ქება.
30 დროზე იმუშავე შენი საქმე და თავის დროზე მოგცემს შენს ჯილდოს.

Book of Baruch

ბარუხის წიგნი

თავი 1

1 და ეს არის წიგნის სიტყვები, რომელიც დაწერა ბაბილონში ბარუქ ნერიასის ძემ, მაასიას ძემ, სედეკიას ძემ, ასადიას ძემ, ჩელკიას ძემ.
2 მეხუთე წელს და თვის მეშვიდე დღეს, როცა ქალდეველებმა აიღეს იერუსალიმი და დაწვეს ცეცხლში.
3 და ბარუხმა წაიკითხა ამ წიგნის სიტყვები იექონიას, იუდას მეფის იოაკიმეს ძისა და მთელი ხალხის ყურში, ვინც წიგნის მოსასმენად მოვიდა.
4 და დიდებულთა და მეფის ვაჟების, უხუცესთა და მთელი ხალხის მოსმენით, ქვემოდან უმაღლესამდე, ყველა მათგანს, ვინც ბაბილონში ცხოვრობდა მდინარე სუდთან.
5 რის შემდეგაც ისინი ტიროდნენ, მარხულობდნენ და ლოცულობდნენ უფლის წინაშე.
6 ასევე შეაგროვეს ფული ყოველი ადამიანის ძალის მიხედვით.
7 და გაუგზავნეს იერუსალიმში იოაკიმე მღვდელმთავარს, კელკიას ძეს, სალომის ძეს, და მღვდლებსა და მთელ ხალხს, ვინც მასთან იყო იერუსალიმში,
8 იმ დროს, როცა მან მიიღო უფლის სახლის ჭურჭლები, რომლებიც ტაძრიდან გადაიტანეს, რათა დაებრუნებინა ისინი იუდას ქვეყანაში, სივანის თვის მეათე დღეს, კერძოდ, ვერცხლის ჭურჭელი, რომელიც სედეკია. იოსიას ძემ, იადას მეფემ გააკეთა,
9 ამის შემდეგ ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორმა იერუსალიმიდან წაიყვანა იექონია, მთავრები, ტყვეები, ძლევამოსილი კაცები და ამ ქვეყნის ხალხი და წაიყვანა ისინი ბაბილონში.
10 და მათ თქვეს: აჰა, ჩვენ გამოგიგზავნეთ ფული, რომ ვიყიდოთ დასაწვავი შესაწირავი, ცოდვის შესაწირავი და საკმეველი, მოამზადოთ მანანა და შესწიროთ უფლის ჩვენი ღმერთის სამსხვერპლოზე;
11 და ილოცეთ ბაბილონის მეფის ნაბუქოდონოსორის სიცოცხლისთვის და მისი ძის ბალთაზარის სიცოცხლისთვის, რათა მათი დღეები იყოს დედამიწაზე, როგორც ცის დღეები.
12 და უფალი მოგვცემს ძალას და გაგვინათებს თვალებს, და ვიცხოვრებთ ბაბილონის მეფის ნაბუქოდონოსორის ჩრდილში და მისი ძის ბალთაზარის ჩრდილში, და ვემსახურებით მათ მრავალი დღე და ვიპოვით წყალობას მათ თვალში. .
13 ჩვენთვისაც ილოცეთ უფალს, ჩვენს ღმერთს, რადგან შევცოდეთ უფლის, ჩვენი ღმერთის წინაშე; და დღემდე არ მოშორებულა ჩვენგან უფლის რისხვა და მისი რისხვა.
14 და თქვენ წაიკითხავთ ამ წიგნს, რომელიც ჩვენ გამოგიგზავნეთ უფლის სახლში აღსარების მისაღებად, დღესასწაულებსა და საზეიმო დღეებში.
15 და იტყვით: უფალს, ჩვენს ღმერთს ეკუთვნის სიმართლე, ჩვენ კი სახეების აღრევა, როგორც ეს მოხდა დღეს, იუდას და იერუსალიმის მკვიდრთ.
16 და ჩვენს მეფეებს, ჩვენს მთავრებს, ჩვენს მღვდლებს, ჩვენს წინასწარმეტყველებს და ჩვენს მამებს.
17 რადგან ჩვენ შევცოდეთ უფლის წინაშე,
18 და არ დაემორჩილა მას და არ მოუსმინა უფლის, ჩვენი ღმერთის ხმას, რათა ვიაროთ მცნებებით, რომლებიც მან ღიად მოგვცა.
19 იმ დღიდან, როცა უფალმა ჩვენი წინაპრები ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოიყვანა, დღემდე, ჩვენ ურჩები ვართ უფლის, ჩვენი ღმერთის მიმართ და უყურადღებოდ არ გვესმოდა მისი ხმა.
20 ამიტომ, ბოროტებამ დაგვემართა და წყევლა, რომელიც დანიშნა უფალმა მოსეს მიერ, მისი მსახურის მიერ იმ დროს, როდესაც მან გამოიყვანა ჩვენი მამები ეგვიპტის ქვეყნიდან, რათა მოგვცეს მიწა, რომელიც მოედინება რძესა და თაფლს, როგორც მას. არის ამ დღის ნახვა.
21 მიუხედავად ამისა, ჩვენ არ მოვუსმინეთ უფლის, ჩვენი ღმერთის ხმას, წინასწარმეტყველთა ყველა სიტყვის მიხედვით, რომლებიც მან გამოგვიგზავნა:
22 მაგრამ ყოველი ადამიანი მიჰყვა თავისი ბოროტი გულის ფანტაზიას, ემსახურა უცხო ღმერთებს და ბოროტებას აკეთოს უფლის, ჩვენი ღმერთის თვალში.

თავი 2

1 ამიტომ აღასრულა უფალმა თავისი სიტყვა, რომელიც წარმოთქვა ჩვენს წინააღმდეგ და ჩვენი მსაჯულების წინააღმდეგ, რომლებიც მსაჯობდნენ ისრაელს, ჩვენი მეფეების წინააღმდეგ, ჩვენი მთავრების წინააღმდეგ, ისრაელისა და იუდას კაცების წინააღმდეგ,
2 მოგვიტანს დიდი ჭირი, ისეთი, როგორიც არასოდეს მომხდარა მთელ ცაში, როგორც ეს მოხდა იერუსალიმში, მოსეს რჯულში დაწერილის მიხედვით;
3 რომ კაცმა შეჭამოს თავისი ვაჟის ხორცი და თავისი ქალიშვილის ხორცი.
4 გარდა ამისა, მან გადასცა ისინი, რომ დაემორჩილებოდნენ ჩვენს ირგვლივ მყოფ ყველა სამეფოს, რათა იყვნენ საყვედურებად და გაპარტახებად მთელს გარშემო მყოფ ხალხს შორის, სადაც უფალმა გაფანტა ისინი.
5 ამგვარად, ჩვენ ჩამოგდებულნი ვიყავით და არა ამაღლებულნი, რადგან შევცოდეთ უფალი, ჩვენი ღმერთი, და არ ვემორჩილებოდით მის ხმას.
6 უფალს, ჩვენს ღმერთს ეკუთვნის სიმართლე, ჩვენ და ჩვენს მამებს კი სირცხვილი, როგორც ჩანს დღეს.
7 რადგან ყველა ეს ჭირი მოგვივიდა, რომელიც უფალმა გამოგვიცხადა
8 მაგრამ ჩვენ არ ვლოცულობთ უფლის წინაშე, რათა თითოეული ჩვენგანი განგვეშორებინა თავისი ბოროტი გულის ფანტაზიიდან.

9 ამიტომ უფალი გვიცავდა ჩვენზე ბოროტებისთვის და უფალმა მოგვიტანა იგი, რადგან მართალია უფალი ყველა თავის საქმეში, რაც მან გვიბრძანა.

10 მაგრამ ჩვენ არ მოვუსმინეთ მის ხმას, რომ ვიაროთ უფლის მცნებებით, რომლებიც მან დაგვიყენა.

11 და ახლა, უფალო, ისრაელის ღმერთო, რომ გამოიყვანე შენი ხალხი ეგვიპტის ქვეყნიდან ძლიერი ხელით და მაღალი მკლავით, ნიშნებით და სასწაულებით და დიდი ძალით, და მიიღე შენი სახელი, როგორც ჩანს ამ დღეს:

12 უფალო ჩვენო ღმერთო, ჩვენ შევცოდეთ, უღმერთობა მოვიქეცით, უსამართლოდ მოვიქეცით ყველა შენს წესდებაში.

13 შენი რისხვა მობრუნდეს ჩვენგან, რადგან ცოტანი დავრჩით წარმართებში, სადაც გაგვაფანტე.

14 ისმინე ჩვენი ლოცვა, უფალო, და ჩვენი ვედრება, და გვიხსენ შენი გულისთვის და მოგვეც მადლი მათ წინაშე, ვინც გაგვიყვანა.

15 რათა მთელმა დედამიწამ იცოდეს, რომ შენ ხარ უფალი ჩვენი ღმერთი, რადგან ისრაელს და მის შთამომავლობას შენი სახელი ჰქვია.

16 უფალო, გადმოხედე შენი წმიდა სახლიდან და მოგვიხედე: ყური მოახდე, უფალო, რომ მოგვისმინო.

17 გაახილე თვალები და აჰა; რადგან საფლავებში მყოფი მიცვალებულები, რომელთა სული ამოიღეს მათი სხეულებიდან, არ მისცემს უფალს არც ქებას და არც სიმართლეს.

18 მაგრამ დიდად შეწუხებული სული, რომელიც მიდის დახრილი და სუსტი, და თვალები დაღლილი და მშიერი სული, გადიდებენ შენ, უფალო.

19 ამიტომ ჩვენ არ ვითხოვთ ჩვენს თავმდაბლურ ვედრებას შენს წინაშე, უფალო, ღმერთო ჩვენო, ჩვენი მამების და ჩვენი მეფეების სიმართლისთვის.

20 რადგან გამოგვიგზავნე შენი რისხვა და რისხვა, როგორც თქვი შენი მსახურების წინასწარმეტყველების მიერ და თქვი:

21 ასე ამბობს უფალი: დაიხარეთ მხრები ბაბილონის მეფის სამსახურში: ასე დარჩებით იმ ქვეყანაში, რომელიც მივეცი თქვენს მამებს.

22 მაგრამ თუ არ მოისმენთ უფლის ხმას ბაბილონის მეფის სამსახურში,

23 მე შევწყვეტ იუდას ქალაქებიდან და გარედან იერუსალიმიდან, სიხარულის ხმა და სიხარულის ხმა, სიძის ხმა და პატარძლის ხმა; და მთელი ქვეყანა გაპარტახდება. მაცხოვრებლები.

24 მაგრამ ჩვენ არ მოვუსმინეთ შენს ხმას, რომ ვემსახუროთ ბაბილონის მეფეს; ამიტომ შენ გაამართლე სიტყვები, რომლებიც თქვი შენი მსახურების, წინასწარმეტყველების მიერ, კერძოდ, ჩვენი მეფეების ძვლები და ჩვენი მამების ძვლები. წაიყვანეს თავიანთი ადგილიდან.

25 და, აჰა, ისინი განდევნილნი არიან დღის სიცხეში და ღამის ყინვაში და დაიხოცნენ დიდ უბედურებაში შიმშილით, მახვილით და ჭირით.

26 და სახლი, რომელსაც ჰქვია შენი სახელი, გაანადგურე, როგორც ეს დღეს ჩანს, ისრაელის სახლისა და იუდას სახლის ბოროტებისთვის.

27 უფალო, ღმერთო ჩვენო, მთელი შენი სიკეთისა და მთელი შენი დიდი წყალობის მიხედვით მოექცე ჩვენ,

28 როგორც თქვი შენი მსახურის მოსეს მიერ იმ დღეს, როცა უბრძანე, დაეწერა კანონი ისრაელის ძეთა წინაშე და უთხარი:

29 თუ არ მოისმენთ ჩემს ხმას, უეჭველად, ეს ძალიან დიდი სიმრავლე მცირედ გადაიქცევა ერებში, სადაც გავფანტავ მათ.

30 რადგან ვიცოდი, რომ არ მომისმენდნენ, რადგან ეს არის მხდალი ხალხი, მაგრამ თავიანთი ტყვეების ქვეყანაში გაიხსენებენ საკუთარ თავს.

31 და გაიგებენ, რომ მე ვარ უფალი მათი ღმერთი, რადგან მივცემ მათ გულს და ყურებს მოსასმენად.

32 და მაქებენ თავიანთი ტყვეობის ქვეყანაში და იფიქრებენ ჩემს სახელზე,

33 და დაბრუნდნენ თავიანთი კისრისგან და მათი ბოროტი საქმეებიდან, რადგან გაიხსენებენ თავიანთი მამების გზას, რომლებმაც შესცოდეს უფლის წინაშე.

34 და მე მოვიყვან მათ იმ მიწაზე, რომელიც დავპირდი მათ მამებს, აბრაამს, ისააკს და იაკობს, და ისინი იქნებიან მისი ბატონები: გავამრავლებ მათ და არ შემცირდებიან.

35 და მე დავდებ მათ საუკუნო აღთქმას, რომ ვიყო მათი ღმერთი და ისინი იქნებიან ჩემი ხალხი და აღარ განვადევნებ ჩემს ისრაელ ხალხს იმ ქვეყნიდან, რომელიც მივეცი მათ.

თავი 3

1 უფალო, ყოვლისშემძლე, ისრაელის ღმერთო, სული ტანჯულში, შეწუხებული სული, გიხმობს შენ.

2 ისმინე, უფალო, და შეიწყალე; რამეთუ მოწყალე ხარ და შეგვიწყალე ჩვენ, რამეთუ შევცოდეთ შენ წინაშე.

3 რადგან შენ მარადიულად ითმენ და ჩვენ მთლიანად დავიღუპებით.

4 უფალო ყოვლისშემძლე, ისრაელის ღმერთო, ისმინე ახლა მკვდარი ისრაელიანებისა და მათი შვილების ლოცვები, რომლებმაც შესცოდეს შენს წინაშე და არ მოუსმინეს შენი ღმერთის ხმას, რადგან ეს წყლულები გვატყდება თავს. .

5 ნუ გახსოვთ ჩვენი წინაპრების ურჯულოებანი, არამედ იფიქრე შენს ძალასა და შენს სახელზე ახლა ამ დროს.

6 რადგან შენ ხარ უფალი ჩვენი ღმერთი და შენ, უფალო, განვადიდებთ.

7 და ამ მიზეზით ჩაგდე შენი შიში ჩვენს გულებში იმ განზრახვით, რომ მოვუხმოთ შენს სახელს და ვადიდებდეთ შენ ჩვენს ტყვეობაში, რადგან გავიხსენეთ ჩვენი წინაპრების მთელი დანაშაული, რომლებმაც შესცოდეს შენს წინაშე.

8 აჰა, ჩვენ ჯერ კიდევ დღეს ვართ ჩვენს ტყვეობაში, სადაც გაგვფანტე, შეურაცხყოფისა და წყევლისთვის და საზღაურისთვის, ჩვენი მამა-პაპის ყველა ურჯულოების მიხედვით, რომლებიც წავიდნენ უფლის, ჩვენი ღმერთისაგან.
9 ისმინე, ისრაელო, სიცოცხლის მცნებები: ყური დაუგდე სიბრძნის გასაგებად.
10როგორ ხდება ისრაელი, რომ ხარ შენი მტრების ქვეყანაში, დაბერდი უცხო ქვეყანაში, დაბინძურებული ხარ მკვდრებით,
11 რომ საფლავში ჩამსვლელებთან ერთად ხარ?
12 შენ მიატოვე სიბრძნის წყარო.
13 რადგან ღვთის გზაზე რომ გევლო, სამუდამოდ მშვიდობით უნდა იცხოვრო.
14 ისწავლეთ, სად არის სიბრძნე, სად არის ძალა, სად არის გონიერება; რათა იცოდე, სად არის დღეების ხანგრძლივობა და სიცოცხლე, სად არის თვალების სინათლე და მშვიდობა.
15 ვინ გაიგო მისი ადგილი? ან ვინ შევიდა მის საგანძურში?
16 სად გახდებიან წარმართების მთავრები და ისეთები, რომლებიც მართავდნენ მხეცებს დედამიწაზე;
17 ისინი, ვინც ცის ფრინველებთან იყო გართობა, და ისინი, ვინც აგროვებდნენ ვერცხლს და ოქროს, რომლებსაც ადამიანები ენდობიან და არ ამთავრებდნენ მათ მოპოვებას?
18 რადგან ისინი, ვინც ვერცხლს ამუშავებდნენ და ასე ფრთხილობდნენ და რომელთა საქმეები შეუსწავლელია,
19 ისინი გაუჩინარდნენ და ჩავიდნენ საფლავში, და სხვები გამოვიდნენ მათ ნაცვლად.
20 ჭაბუკებმა იხილეს სინათლე და დასახლდნენ დედამიწაზე, მაგრამ ცოდნის გზა არ იცოდნენ,
21 არც ესმოდათ მისი ბილიკები და არც ჩაეჭიდნენ მას: მათი შვილები შორს იყვნენ იმ გზიდან.
22 ეს არ მსმენია ქანაანში და არც თემანში უნახავს.
23 აგარენელები, რომლებიც ეძებენ სიბრძნეს დედამიწაზე, მერანისა და თემანის ვაჭრები, ზღაპრების ავტორები და გონების გამომძიებლები; არცერთმა მათგანმა არ იცოდა სიბრძნის გზა და არც ახსოვს მისი გზები.
24 ისრაელო, რა დიდია ღვთის სახლი! და რამდენად დიდია მისი საკუთრების ადგილი!
25 დიდი და არა აქვს დასასრული; მაღალი და განუზომელი.
26 იყვნენ თავიდანვე განთქმული გიგანტები, რომლებიც იყვნენ ასეთი დიდი აღნაგობის და ომში გამოცდილი.
27 ისინი არ აირჩია უფალმა და არ მისცა მათ ცოდნის გზა.
28 მაგრამ ისინი განადგურდნენ, რადგან არ ჰქონდათ სიბრძნე და დაიღუპნენ თავიანთი უგუნურების გამო.
29 ვინ ავიდა ზეცაში, წაიყვანა იგი და ჩამოიყვანა ღრუბლებიდან?
30 ვინ გაიარა ზღვაზე და იპოვა იგი და მოიტანს სუფთა ოქროს სანაცვლოდ?
31 არავინ იცის მისი გზა და არც ფიქრობს მის გზაზე.
32 ხოლო ვინც ყველაფერი იცის, იცნობს მას და აღმოაჩინა იგი თავისი გონებით;
33 ვინც აგზავნის შუქს და ის მიდის, კვლავ უხმობს მას და შიშით ემორჩილება მას.
34 ვარსკვლავები ბრწყინავდნენ მათ გუშაგებში და უხაროდათ: როცა მოუწოდებს მათ, ამბობენ: აქ ვართ; და ასე ხალისით აჩვენეს სინათლე მის შემქმნელს.
35 ეს არის ჩვენი ღმერთი და მასზე სხვა არავინ ჩაითვლება
36 მან გაიგო ცოდნის მთელი გზა და მისცა იგი იაკობს თავის მსახურს და ისრაელს, თავის საყვარელს.
37 ამის შემდეგ მან თავი გამოიჩინა დედამიწაზე და ისაუბრა ადამიანებთან.

თავი 4

1 ეს არის ღვთის მცნებების წიგნი და კანონი, რომელიც მარადიულად რჩება: ყველა, ვინც მას იცავს, გაცოცხლდება; მაგრამ ისეთი, როგორიც დატოვებს, ის მოკვდება.
2 შემობრუნდი, იაკობ, და დაიჭირე იგი: იარე მისი სინათლის თვალწინ, რათა განათდე.
3 ნუ აჩუქებ შენს პატივს სხვას და არც ის, რაც შენთვის სასარგებლოა, უცხო ერს.
4, ისრაელო, ბედნიერნი ვართ ჩვენ, რამეთუ ის, რაც ღმერთს მოეწონება, ჩვენთვის ცნობილია.
5 გაიხარე, ჩემო ხალხო, ისრაელის ხსენება.
6 თქვენ მიყიდეს ერებს არა თქვენი განადგურებისთვის, არამედ იმიტომ, რომ განარისხეთ ღმერთი, გადაეცათ მტრებს.
7 რადგან თქვენ გააბრაზეთ ის, ვინც გაგიჩინათ ეშმაკებისთვის მსხვერპლის შეწირვით და არა ღმერთისთვის.
8 თქვენ დაივიწყეთ მარადიული ღმერთი, რომელმაც გაზარდეთ; და დაამწუხრეთ იერუსალიმი, რომელნიც საზრდოობდით თქვენ.
9 რადგან დაინახა ღვთის რისხვა, რომელიც თქვენზე მოდიოდა, თქვა: ისმინეთ, სიონის მკვიდრნო.
10 რადგან ვიხილე ჩემი ვაჟებისა და ასულების ტყვეობა, რომელიც მარადიულმა მოუტანა მათ.
11 სიხარულით ვკვებავდი მათ; არამედ ტირილითა და გლოვით გაუშვა ისინი.
12 ნურავინ გაიხარებს ჩემზე, ქვრივსა და მრავალთაგან მიტოვებულს, ჩემი შვილების ცოდვების გამო მიტოვებული; რადგან ისინი განშორდნენ ღვთის რჯულს.
13 მათ არ იცოდნენ მისი წესები, არ დადიოდნენ მისი მცნებების გზებზე და არ დადიოდნენ განსწავლის ბილიკებზე მისი სიმართლით.

14 მოვიდნენ სიონის მაცხოვრებლები და გაიხსენეთ ჩემი ვაჟებისა და ასულების ტყვეობა, რომელიც მარადიულმა მოავლინა მათ.
15 რადგან მან მოავლინა მათ ერი შორიდან, უსირცხვილო ერი და უცხო ენა, რომელიც არც მოხუცს სცემდა პატივს და არც შვილს.
16 ამათ წაიყვანეს ქვრივის ძვირფასი საყვარელი შვილები და დატოვეს მარტოხელა გაპარტახებული ქალიშვილების გარეშე.
17 მაგრამ რით შემიძლია დაგეხმაროთ?
18 რადგან ის, ვინც ეს ჭირი მოგიტანა, გიხსნის შენი მტრების ხელიდან.
19 წადით, შვილებო, წადით, რადგან მიტოვებული დავრჩი.
20 ჩავიცვი მშვიდობის სამოსი და ჩავიცვი ჩემი ლოცვის ჯვალო: ჩემს დღეებში მარადიულს ვიღაღადებ.
21 გაიხარეთ, ჩემო შვილებო, შეჰღაღადეთ უფალს და ის გიხსნით მტრების ძალისა და ხელიდან.
22 რადგან ჩემი იმედი მარადიულზეა, რომ ის გიხსნის; და სიხარული მოვიდა ჩემთან წმიდათაგან, წყალობის გამო, რომელიც მალე მოვა თქვენთან მარადიული მაცხოვრისგან.
23 რადგან გლოვითა და ტირილით გამოგიგზავნეთ, მაგრამ ღმერთი კვლავ მომცემთ სიხარულით და სიხარულით სამუდამოდ.
24 ისევე, როგორც ახლა სიონის მეზობლებმა დაინახეს შენი ტყვეობა, ასევე მალე იხილავენ შენს ხსნას ჩვენი ღმერთისაგან, რომელიც მოვა შენზე დიდი დიდებითა და მარადიულის სიკაშკაშით.
25 ჩემო შვილებო, მოთმინებით იტანჯეთ ღვთისგან თქვენზე მოხვედრილი რისხვა, რადგან მტერმა გდევნიდა შენ; მაგრამ მალე იხილავ მის განადგურებას და კისერზე ფეხზე დადებ.
26 ჩემმა დელიკატურებმა უხეშ გზაზე გაიარეს და მტრების ფარავით წაიყვანეს.
27 ნუგეში იყავით, ჩემო შვილებო, და შეჰღაღადეთ ღმერთს, რადგან გაგახსენდებათ ის, ვინც ეს მოგიტანათ.
28 რადგან, როგორც გინდოდათ, ცდებოდით ღმერთს, ასე რომ დაბრუნდით, ათჯერ მეტი ეძიეთ იგი.
29 რადგან ის, ვინც მოგიტანა ეს ჭირი, მოგიტანთ მარადიულ სიხარულს თქვენი გადარჩენით.
30 კეთილი გული აიღე, იერუსალიმო, რადგან ვინც ეს სახელი დაგასახელა, ნუგეშის მცემს.
31 უბედურნი არიან ისინი, ვინც შეგაწუხეს და გაიხარეს შენი დაცემით.
32 საცოდავია ის ქალაქები, რომლებსაც შენი შვილები ემსახურებოდნენ; უბედურია ის, ვინც მიიღო შენი ვაჟები.
33 რადგან, როგორც გაიხარა შენი დაღუპვით და გაიხარა შენი დაცემით, ასევე დარდობს იგი საკუთარი გაპარტახების გამო.
34 რადგან მე მოვხსნი მის დიდ სიმრავლეს სიხარულს და მისი სიამაყე გლოვად გადაიქცევა.
35 რადგან ცეცხლი მოვა მასზე საუკუნიდან, გრძელვადიანი; და ის დიდი დროით ეშმაკებით დასახლდება.
36 იერუსალიმო, მიმოიხედე შენს გარშემო აღმოსავლეთისკენ და აჰა, სიხარული, რომელიც შენთან მოდის ღვთისგან.
37 აჰა, მოდიან შენი ვაჟები, რომლებიც შენ გააგზავნე, ისინი შეკრებილნი არიან აღმოსავლეთიდან დასავლეთისკენ წმიდის სიტყვით, გაიხარებენ ღვთის დიდებით.

თავი 5

1 გაიხადე, იერუსალიმე, გლოვისა და ტანჯვის სამოსელი და ჩაიცვი ღვთისგან მომდინარე დიდების მშვენება სამუდამოდ.
2 მიაგდე შენს გარშემო ღვთისგან მომდინარე სიმართლის ორმაგი სამოსელი; და დაადგინე შენს თავზე დიადემა დიდება მარადიულსა.
3 რადგან ღმერთი გამოავლენს შენს სიკაშკაშეს ცის ქვეშ მყოფ ყველა ქვეყანას.
4 რადგან შენი სახელი იწოდება ღვთისგან მარადიულად სიმართლის მშვიდობა და ღვთის თაყვანისცემის დიდება.
5 ადექი, იერუსალიმო, და ადექი მაღლა, და გაიხედე აღმოსავლეთისკენ და აჰა, შენი შვილები შეკრებილნი დასავლეთიდან აღმოსავლეთისაკენ წმიდის სიტყვით, უხარიათ ღვთის ხსენებით.
6 რადგან ისინი წავიდნენ შენგან ფეხით და წაიყვანეს თავიანთი მტრებისგან, მაგრამ ღმერთი მოგიტანს შენთან დიდებით ამაღლებულებს, როგორც სამეფოს შვილებს.
7 რადგან ღმერთმა დააწესა, რომ ყოველი მაღალი ბორცვი და გრძელი ნაპირები ჩამოინგრა და ხეობები აევსო, რათა მიწაც კი მოხდეს, რათა ისრაელი უსაფრთხოდ წავიდეს ღვთის დიდებაში.
8 უფრო მეტიც, ტყე და ყოველი ტკბილი ხე დაჩრდილავს ისრაელს ღვთის ბრძანებით.
9 რადგან ღმერთი სიხარულით წარმართავს ისრაელს თავისი დიდების შუქზე მისგან მომდინარე წყალობათა და სიმართლით.

Letter of Jeremiah

იერემიას წერილი

თავი 1

1 ეპისტოლეს ასლი, რომელიც ჯერემიმ გაუგზავნა მათ, ვინც ბაბილონელთა მეფის მიერ ბაბილონში ტყვედ უნდა წაეყვანა, რათა დაემოწმებინა ისინი, როგორც მას უბრძანა ღმერთმა.
2 ღვთის წინაშე ჩადენილი ცოდვების გამო, ბაბილონელთა მეფე ნაბუქოდონოსორმა ტყვედ წაიყვანთ ბაბილონში.
3 ასე რომ, როცა მიხვალთ ბაბილონში, დარჩებით იქ მრავალი წელი და გრძელი დრო, კერძოდ, შვიდი თაობა; და ამის შემდეგ მშვიდობიანად გაგაცილებთ იქიდან.
4 ახლა იხილავთ ბაბილონში ვერცხლის, ოქროსა და ხის ღმერთებს მხრებზე დაკიდებულებს, რომლებიც აშინებენ ერებს.
5 ამიტომ, ფრთხილად იყავით, რომ არავითარ შემთხვევაში არ დაემსგავსოთ უცხოებს, არც თქვენ და არც მათგან, როცა დაინახავთ სიმრავლეს მათ წინ და მათ უკან, რომლებიც ეთაყვანებიან მათ.
6 მაგრამ შენს გულებში თქვი: უფალო, ჩვენ უნდა თაყვანი გცეთ.
7 რადგან ჩემი ანგელოზი თქვენთანაა, მე კი თქვენს სულებზე ვზრუნავ.
8 რაც შეეხება მათ ენას, მუშის მიერ არის გაპრიალებული, ისინი კი მოოქროვილნი არიან და ვერცხლით არიან შემოსილი; მაგრამ ისინი ცრუნი არიან და არ შეუძლიათ ლაპარაკი.
9 და იღებენ ოქროს, როგორც ქალწულს, რომელსაც უყვარს გეი, ისინი გვირგვინებს აკეთებენ თავიანთი ღმერთების თავებზე.
10 ზოგჯერ მღვდლები თავიანთი ღმერთებისგან ოქროსა და ვერცხლს გადასცემენ და საკუთარ თავს აძლევენ.
11 დიახ, ისინი მისცემენ მას უბრალო მეძავებს და დაამშვენებენ მათ, როგორც კაცებს სამოსით, არიან ვერცხლის, ოქროსა და ხის ღმერთები.
12 მაგრამ ეს ღმერთები ვერ იხსნიან თავს ჟანგისა და ჩრჩილისგან, თუმცა ისინი დაფარულია მეწამული სამოსით.
13 იწმენდენ სახეებს ტაძრის მტვრის გამო, როცა მათზე ბევრია.
14 და ვისაც არ შეუძლია მოკლას ის, ვინც შეურაცხყოფს მას, უჭირავს კვერთხი, თითქოს ქვეყნის მსაჯული იყოს.
15 მას ასევე აქვს თავის მარჯვენა ხელში ხანჯალი და ცული, მაგრამ ვერ იხსნის თავს ომისა და ქურდებისგან.
16 რომლითაც ისინი არ არიან ღმერთები, ამიტომ ნუ გეშინიათ მათი.
17 რადგან, როგორც ჭურჭელი, რომელსაც ადამიანი იყენებს, არ ღირს მისი გატეხვისას; ასეა მათი ღმერთების შემთხვევაშიც: როცა ტაძარში დადგებიან, მტვრის თვალები სავსე იქნება შემოსულთა ფეხით.
18 და როგორც კარები ყოველი მხრიდან არის დამაგრებული მასზე, ვინც შეურაცხყოფს მეფეს, როგორც სიკვდილის მსხვერპლს, ასევე მღვდლები ამაგრებენ თავიანთ ტაძრებს კარებით, საკეტებითა და გისოსებით, რათა მათი ღმერთები მძარცველებმა არ გაანადგურონ.
19 ისინი ანთებენ მათ სანთლებს, დიახ, უფრო მეტად, ვიდრე საკუთარი თავისთვის, რომელთა დანახვაც არ შეუძლიათ.
20 ისინი ტაძრის ერთ-ერთ სხივს ჰგვანან, თუმცა ამბობენ, რომ მათი გულები მიწიდან მცოცავისაგან არის დაღლილი; და როცა ჭამენ მათ და მათ ტანსაცმელს, ვერ გრძნობენ.
21 მათი სახეები გაშავებულია ტაძრიდან გამომავალი კვამლისგან.
22 მათ სხეულებსა და თავებზე სხედან ღამურები, მერცხლები და ფრინველები და კატებიც.
23 ამით შეგიძლიათ იცოდეთ, რომ ისინი ღმერთები არ არიან; ამიტომ ნუ გეშინიათ მათი.
24 მიუხედავად იმისა, რომ მათ ირგვლივ არის ოქრო, რათა გაალამაზონ, გარდა იმისა, რომ არ მოიწმინდონ ჟანგი, ისინი არ გაბრწყინდებიან, რადგან არც დნობისას უგრძვნიათ ეს.
25 ნივთები, სადაც სუნთქვა არ არის, ყველაზე ძვირად ყიდულობენ.
26 ისინი ატარებენ მხრებზე და არ აქვთ ფეხები, რომლითაც ისინი აცხადებენ ადამიანებს, რომ ისინი არაფრის ღირსნი არიან.
27 მათ, ვინც მათ ემსახურებიან, რცხვენიათ, რადგან თუ მიწაზე დაეცემა ნებისმიერ დროს, ვერ ადგება თავისთავად; შეუძლიათ თავიანთი თავის გასწორება, მაგრამ ძღვენს აძლევენ მათ, როგორც მკვდრებს.
28 რაც შეეხება იმას, რასაც მათ სწირავენ, მათი მღვდლები ყიდიან და ბოროტად აქცევენ; ასევე მათი ცოლები აყრიან მის ნაწილს მარილში; მაგრამ ღარიბებსა და უძლურებს არაფერს აძლევენ.
29 მენსტრუაციის მქონე ქალები და ჩვილები ჭამენ თავიანთ მსხვერპლს: ამით გაიგებთ, რომ ისინი ღმერთები არ არიან; ნუ გეშინიათ მათი.
30 რადგან როგორ შეიძლება ეწოდოს მათ ღმერთები? რადგან ქალები ხორცს ვერცხლის, ოქროსა და ხის ღმერთების წინაშე აყენებენ.
31 და მღვდლები სხედან თავიანთ ტაძრებში, ტანსაცმლის გახეხილი, თავები და წვერები გაპარსული და თავზე არაფერი აქვთ.
32 ისინი ღრიალებენ და ღაღადებენ თავიანთი ღმერთების წინაშე, როგორც ამას აკეთებენ ადამიანები დღესასწაულზე, როცა ერთი მკვდარია.
33 მღვდლებიც იხსნიან თავიანთ სამოსელს და აწყობენ თავიანთ ცოლებსა და შვილებს.
34 ბოროტს რომ გაუკეთებს მათ, თუ სიკეთეს, ისინი ვერ ანაზღაურებენ: ვერც მეფეს დაამყარებენ და ვერც ჩამოაგდებენ.
35 ასევე, მათ არ შეუძლიათ არც სიმდიდრის მიცემა და არც ფულის მიცემა: თუკი კაცმა აღთქმა დადო მათ და არ შეასრულოს იგი, ისინი ამას არ მოითხოვენ.
36 ისინი ვერავის იხსნიან სიკვდილისგან და ვერც სუსტს ძლევენ ძლევამოსილებისგან.
37 მათ არ შეუძლიათ ბრმას მხედველობა აღუდგინონ და ვერც ვინმეს დაეხმარონ მის გასაჭირში.
38 ვერც ქვრივის მიმართ მოწყალება შეუძლიათ და ვერც ობოლს სიკეთის გაკეთება.

39 მათი ხის ღმერთები, რომლებიც დაფარულია ოქროთი და ვერცხლით, ჰგავს მთიდან გამოთლილ ქვებს: დარცხვენილნი იქნებიან მათ თაყვანისმცემლები.
40 როგორ უნდა იფიქროს ადამიანმა და თქვას, რომ ისინი ღმერთები არიან, როცა თვით ქალდეველებიც კი შეურაცხყოფენ მათ?
41 ვინც იხილავენ ერთ მუნჯს, რომელსაც არ შეუძლია ლაპარაკი, მოჰყავთ იგი და ევედრებიან ბელს, რომ ილაპარაკოს, თითქოს გაგება შეეძლო.
42 მაგრამ ისინი თავად ვერ იგებენ ამას და მიატოვებენ მათ, რადგან არ აქვთ ცოდნა.
43 ქალებიც თასმებით, გზაზე მსხდომნი, წვავენ ქატოს სურნელებისთვის; მაგრამ თუ რომელიმე მათგანს, ვინც გამვლელს აწვება, დაწოლა მასთან, შეურაცხყოფს თავის თანამემამულეს, რომ არ ითვლებოდა ისეთივე ღირსად, როგორც თვითონ. , არც ტვინი გაუტეხია.
44 რაც კი მათ შორის კეთდება, სიცრუეა: როგორ შეიძლება იფიქრონ ან თქვან, რომ ისინი ღმერთები არიან?
45 ისინი დურგლებისა და ოქრომჭედლებისგან არიან დამზადებულნი: სხვა არაფერია, ვიდრე მუშები იქნებიან.
46 და ისინი, ვინც შექმნეს ისინი, ვერასოდეს გააგრძელებენ დიდხანს; როგორ უნდა იყოს მათგან შექმნილი ნივთები ღმერთები?
47 რადგან მათ დაუტოვეს სიცრუე და შეურაცხყოფა მათ შემდეგ.
48 რადგან, როცა რაიმე ომი ან ჭირი ემართებათ მათ, მღვდლები კონსულტაციებენ საკუთარ თავთან, სადაც იქნებიან მათთან დამალული.
49 მაშ, როგორ ვერ ხვდებიან ადამიანები, რომ ისინი არ არიან ღმერთები, რომლებიც ვერ იხსნიან თავს ომისგან და ჭირისგან?
50 იმის გამო, რომ ისინი მხოლოდ ხისგან არიან და ვერცხლითა და ოქროთი შემოსილი, შემდგომში გახდება ცნობილი, რომ ისინი ცრუ არიან.
51 და ყველა ერს და მეფეს აშკარად ეჩვენება, რომ ისინი არ არიან ღმერთები, არამედ ადამიანთა ხელის საქმეები და რომ მათში არ არის ღვთის საქმე.
52 ვინ არ იცის, რომ ისინი ღმერთები არ არიან?
53 რადგან ვერც მეფეს დაამყარებენ მიწაზე და ვერც წვიმას აძლევენ ადამიანებს.
54 ვერც საკუთარი საქმის განსჯა შეუძლიათ და ვერც ცოდვის გამოსწორება, რადგან არ შეუძლიათ, რადგან ისინი არიან როგორც ყვავები ცასა და მიწას შორის.
55 როცა ცეცხლი დაეცემა ხის ღმერთების სახლს, ან ოქროთი ან ვერცხლით დაფარავს, მათი მღვდლები გაიქცევიან და გაურბიან; მაგრამ ისინი თვითონ დაიწვებიან სხივებივით.
56 უფრო მეტიც, მათ არ შეუძლიათ წინააღმდეგობა გაუწიონ არცერთ მეფეს და არც მტერს: როგორ შეიძლება ვიფიქროთ ან ვთქვათ, რომ ისინი ღმერთები არიან?
57 არც ის ხის ღმერთები, რომლებიც ვერცხლით ან ოქროთი არიან დაფარულნი, ვერც ქურდებს და ვერც მძარცველებს შეუძლიათ თავის დაღწევა.
58 რომელთა ოქრო, ვერცხლი და სამოსი, რომლითაც შემოსეს, ძლიერნი იღებენ და მიდიან, ვერც თავის შველა შეუძლიათ.
59 ამიტომ ჯობია იყო მეფე, რომელიც ავლენს თავის ძალაუფლებას, ან სხვაგვარად მომგებიანი ჭურჭელი სახლში, რომელსაც პატრონი უნდა გამოიყენოს, ვიდრე ასეთი ცრუ ღმერთები; ან იყოს კარი სახლისა, რათა შეინახოს მასში ისეთი რამ, ვიდრე ასეთი ცრუ ღმერთები. ან ხის სვეტი სასახლეში, ვიდრე ასეთი ცრუ ღმერთები.
60 რადგან მზე, მთვარე და ვარსკვლავები, რომლებიც ნათელნი არიან და გაგზავნილნი არიან თავიანთი საქმის შესასრულებლად, მორჩილნი არიან.
61 ანალოგიურად, ელვა, როცა ის ამოვარდება, ადვილად შესამჩნევია; და იმავე წესით უბერავს ქარი ყოველ ქვეყანაში.
62 და როდესაც ღმერთი უბრძანებს ღრუბლებს, გადავიდნენ მთელ მსოფლიოში, ისინი ისე იქცევიან, როგორც ნაბრძანები აქვთ.
63 და ზემოდან გამოგზავნილი ცეცხლი ბორცვებისა და ტყის შთანთქმისთვის აკეთებს ისე, როგორც ნაბრძანებია;
64 ამიტომ არც უნდა ვივარაუდოთ და არც ვთქვათ, რომ ისინი ღმერთები არიან, რადგან მათ არ შეუძლიათ არც მიზეზების განსჯა და არც ადამიანებისთვის სიკეთის გაკეთება.
65 ამიტომ იცოდეთ, რომ ისინი ღმერთები არ არიან, ნუ გეშინიათ მათი,
66 რადგან მათ არ შეუძლიათ მეფეების ლანძღვა და კურთხევა.
67 ვერც წარმართებს შორის ზეცაში ნიშნების ჩვენება შეუძლიათ, ვერც მზესავით ანათებენ და ვერც მთვარევით ნათებას აძლევენ.
68 მხეცები მათზე უკეთესები არიან, რადგან შეუძლიათ საფარქვეშ მოხვედრა და საკუთარი თავის დახმარება.
69 მაშინ არავითარ შემთხვევაში არ გვეტყობა, რომ ისინი ღმერთები არიან: ამიტომ ნუ გეშინიათ მათი.
70 რადგან, როგორც საშინელება კიტრის ბაღში, არაფერს ინახავს, ასევეა მათი ხის ღმერთები და ვერცხლითა და ოქროთი მოფენილი.
71 და ისევე, როგორც მათი ხის ღმერთები და ვერცხლითა და ოქროთი გადაფარებული, ჰგავს თეთრ ეკალს ბაღში, რომელზედაც ზის ყველა ჩიტი; ისევე როგორც მიცვალებულს, რომელიც აღმოსავლეთით ბნელშია.
72 და გაიგებთ, რომ ისინი ღმერთები არ არიან იმ კაშკაშა იისფერით, რომელიც ლპება მათზე: და ისინი თავად შეჭამენ და იქნებიან საყვედური ქვეყანაში.
73 ამიტომ სჯობს მართალი კაცი, რომელსაც კერპები არ ჰყავს, რადგან შორს იქნება შეურაცხყოფისგან.

აზარიას ლოცვა

თავი 1

1 და დადიოდნენ ცეცხლის შუაგულში, ადიდებდნენ ღმერთს და აკურთხებდნენ უფალს.
2 მაშინ აზარია ადგა და ასე ილოცა. და გააღო პირი ცეცხლის შუაგულში, თქვა:
3 კურთხეული ხარ, უფალო, ღმერთო ჩვენო მამათა, შენი სახელი საუკუნოდ ქების და განდიდების ღირსია.
4 რადგან მართალი ხარ ყველაფერში, რაც გაგვიკეთე: დიახ, ჭეშმარიტია ყველა შენი საქმე, შენი გზები სწორია და ყველა შენი გადაწყვეტილება ჭეშმარიტია.
5 ყველაფერში, რაც მოგვიყვანე ჩვენზე და ჩვენი მამა-პაპის წმინდა ქალაქზე, იერუსალიმზე, აღასრულე ჭეშმარიტი განაჩენი, რადგან ჭეშმარიტებისა და განსჯის მიხედვით დაგვიყენე ყოველივე ეს ჩვენი ცოდვების გამო.
6 რამეთუ შევცოდეთ და დანაშაული ჩავიდინეთ, შენგან წავედით.
7 ჩვენ ყველაფერში ვცოდავთ და არ ვემორჩილებით შენს მცნებებს, არ ვასრულებთ მათ, არც ისე გავაკეთეთ, როგორც შენ მიბრძანდი, რომ კარგად გამოგვემართა.
8 მაშასადამე, ყველაფერი, რაც მოგვევლინა და ყველაფერი, რაც გაგვიკეთე, ჭეშმარიტი განკითხვით გააკეთე.
9 და შენ ჩაგვაბარე ჩვენ უკანონო მტრების, ღვთის ყველაზე საძულველი მიმტოვებელთა, უსამართლო მეფის და ყველაზე ბოროტების ხელში მთელ მსოფლიოში.
10 ახლა კი პირის გაღება არ შეგვიძლია, სირცხვილი და საყვედური გავხდით შენი მსახურებისთვის; და მათ, ვინც შენ გეთაყვანება.
11 მაგრამ არ დაგვიტოვო მთლიანად შენი სახელის გამო და არ გააუქმო შენი შეთანხმება.
12 და ნუ მოაშორებ შენს წყალობას ჩვენგან შენი საყვარელი აბრაამის, შენი მსახურის ისაკისა და შენი წმინდა ისრაელის გამო;
13 ვისაც შენ ელაპარაკე და აღუთქვა, რომ გაამრავლებ მათ თესლს, როგორც ცის ვარსკვლავებს და როგორც ქვიშას, რომელიც ზღვის სანაპიროზე დევს.
14 რადგან ჩვენ, უფალო, ყველა ერზე ნაკლები გავხდით და ჩვენი ცოდვების გამო დარჩენილები ვართ ამ დღეს მთელ მსოფლიოში.
15 არ არის ამ დროს არც უფლისწული, არც წინასწარმეტყველი, არც წინამძღოლი, არც აღსავლენი, არც მსხვერპლი, არც შესაწირავი, არც საკმეველი, არც ადგილი შენს წინაშე შესაწირად და წყალობის საპოვნელად.
16 მიუხედავად ამისა, მოდუნებული გულითა და თავმდაბალი სულით მივიღოთ.
17 როგორც ვერძისა და ხარის დასაწვავ შესაწირავში, და როგორც ათი ათასი მსუქანი ბატკანი; ასე იყოს ჩვენი მსხვერპლი დღეს შენს თვალწინ და მიეცი, რომ მთლიანად გამოგყვე, რადგან ისინი არ შერცხვენიან, რომ თქვენი ნდობა შენზე.
18 ახლა კი მთელი გულით მოგყვებით, შენი გვეშინია და შენს სახეს ვეძებთ.
19 ნუ შეგვრცხვენია, არამედ მოგვექცეს შენი სიკეთის მიხედვით და შენი წყალობის სიმრავლისამებრ.
20 გვიხსენი შენი საკვირველი საქმეებისამებრ და განადიდი შენს სახელს, უფალო;
21 და შერცხვენილნი იყვნენ მთელი მათი ძალითა და ძლევამოსილებით და დაირღვეს მათი ძალა;
22 და იცოდნენ, რომ შენ ხარ ღმერთი, ერთადერთი ღმერთი და დიდებული მთელ მსოფლიოში.
23 და მეფის მსახურებმა, რომლებმაც ისინი ჩასვეს, არ შეწყვიტეს ღუმელის გაცხელება როზინით, ქვევრით, ბუქსით და პატარა შეშით;
24 ისე, რომ ალი ღუმელის ზემოთ ორმოცდაცხრა წყრთაზე გადმოვიდა.
25 და გაიარა და დაწვა ის ქალდეველები, რომლებიც იპოვა ღუმელთან.
26 მაგრამ უფლის ანგელოზი ჩავიდა ღუმელში აზარიასთან და მის თანამოძმეებთან ერთად და ჩააქრო ღუმელიდან ცეცხლის ალი;
27 და გააკეთეს ღუმელის შუაგულში, როგორც სველი სასტვენის ქარი იყო, ისე, რომ ცეცხლი მათ საერთოდ არ შეხებია, არც დაშავებულა და არც შეაწუხა.
28 მაშინ სამივე, როგორც ერთი პირით, ადიდებდნენ, ადიდებდნენ და აკურთხებდნენ ღმერთს ღუმელში და ამბობდნენ:
29 კურთხეული ხარ, უფალო, ღმერთო ჩვენთა მამათაო, და საუკუნოდ განდიდებული და ამაღლებული ხარ.
30 და კურთხეულია სახელი შენი დიდებული და წმიდა, და იყოს ქებული და ამაღლებული უკუნისამდე.
31 კურთხეული ხარ შენი წმიდა დიდების ტაძარში და ადიდებდე და განდიდდები უკუნისამდე.

32 კურთხეული ხარ, რომელიც ხედავ სიღრმეებს და ზიხარ ქერუბიმებზე, და საუკუნოდ ქება და ამაღლება.
33 კურთხეულ ხარ დიდებულ ტახტზე შენი მეფობისა და ქება და განდიდება უკუნისამდე.
34 კურთხეული ხარ ცათა სამყაროში და უწინარეს ყოვლისა საქებარი და განდიდებული საუკუნოდ.
35 უფლის ყველა საქმე, აკურთხეთ უფალი, ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
36 ო, ცანო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
37 უფლის ანგელოზებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
38 აკურთხეთ უფალი ყველა წყალო, ზეცის ზემოთ, ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
39 უფლის ყველა ძალაუფლებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
40 მზეო და მთვარე, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
41 ო, ცის ვარსკვლავებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
42 ყოველი წვიმა და ნამი, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
43 ო, ყველანო ქარო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე,
44 ო, ცეცხლი და სითბო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი აზო ყველა სამუდამოდ.
45 ო, ზამთარ და ზაფხული, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
46 ო, ნამი და თოვლის ქარიშხალი, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
47 ო, ღამეები და დღეები, აკურთხეთ უფალი, აკურთხეთ და ამაღლეთ იგი უკუნისამდე.
48 სინათლე და ბნელო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და განადიდეთ იგი უკუნისამდე.
49 ო, ყინულო და სიცივე, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ამაღლეთ იგი უკუნისამდე.
50 ყინვა და თოვლო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
51 ელვები და ღრუბლები, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
52 აკურთხოს მიწამ უფალი: ადიდე და ადიდებდი მას უკუნისამდე.
53 ო, მთებო და პატარა ბორცვებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
54 ყველა, ვინც იზრდებით დედამიწაზე, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
55 მთებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
56 ზღვები და მდინარეები, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
57 ვეშაპებო და ყველა, ვინც წყალში მოძრაობთ, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
58 ყველა ცის ფრინველებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
59 ცხოველებო და პირუტყვნო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
60 ო, ადამიანთა შვილებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და აამაღლეთ იგი უკუნისამდე.
61 ისრაელო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
62 ო, უფლის მღვდლებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
63 ო, უფლის მსახურებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
64 ო, მართალთა სულებო და სულებო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი უკუნისამდე.
65 ო, წმიდაო და გულისთავმდაბალ კაცნო, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და ადიდეთ იგი ყველაფერზე უკუნისამდე.
66 ანანია, აზარია და მისაელ, აკურთხეთ უფალი: ადიდეთ და განადიდეთ იგი უკუნისამდე, რადგან მან გვიხსნა ჯოჯოხეთისაგან, დაგვიხსნა სიკვდილის ხელიდან და გვიხსნა ღუმელიდან. და ანთებული ალი: ცეცხლის შუაგულიდანაც გვიხსნა.
67 მადლობელი იყავით უფალს, რადგან ის მწყალობელია, რადგან მარადიულია მისი წყალობა.
68 ყველა, ვინც თაყვანს სცემთ უფალს, აკურთხეთ ღმერთთა ღმერთი, ადიდეთ იგი და მადლობელი იყავით, რადგან მარადიულია მისი წყალობა.

სუსანა

თავი 1

1 ბაბილონში ცხოვრობდა კაცი, სახელად იოაკიმ.

2 და მოიყვანა ცოლი, სახელად სუსანა, ჩელკიას ასული, ძალიან ლამაზი ქალი და უფლის მოშიში.

3 მისი მშობლებიც მართალნი იყვნენ და ასწავლიდნენ თავიანთ ქალიშვილს მოსეს კანონის მიხედვით.

4 იოაკიმე იყო დიდი მდიდარი კაცი და ჰქონდა ლამაზი ბაღი მის სახლთან. რადგან ის ყველა სხვაზე უფრო საპატიო იყო.

5 იმავე წელს დანიშნეს ხალხის ორი ძველი მსაჯულები, როგორც უფალმა თქვა, რომ ბოროტება ბაბილონიდან მოდიოდა ძველი მსაჯულებისგან, რომლებიც თითქოს მართავდნენ ხალხს.

6 ესენი ბევრს ინახავდნენ იოაკიმეს სახლში და ყველა, ვინც კანონიერი იყო, მივიდა მათთან.

7 როცა ხალხი შუადღისას წავიდა, სუსანა ქმრის ბაღში შევიდა სასეირნოდ.

8 და ორი უხუცესი ხედავდა მას ყოველდღე შესვლისა და სიარულის დროს; ისე რომ მათი ვნება ანთებული იყო მის მიმართ.

9 და ამახინჯეს თავიანთი გონება და აქცევდნენ თვალებს, რათა არ შეეხედათ ზეცისკენ და არ გაეხსენონ სამართლიანი განაჩენი.

10 და მიუხედავად იმისა, რომ ორივენი დაჭრეს მისი სიყვარულით, მაგრამ ვერც ერთმა ვერ გაბედა, მეორეს ეჩვენებინა თავისი მწუხარება.

11 რადგან მათ რცხვენოდათ თავიანთი ვნების გამოცხადება, რომ სურდათ მასთან ურთიერთობა.

12 მაგრამ ისინი დღითიდღე გულმოდგინედ უყურებდნენ მის სანახავად.

13 და ერთმა უთხრა მეორეს: მოდით წავიდეთ სახლში, რადგან სადილის დროა.

14 როცა გამოვიდნენ, დაშორდნენ ერთი მეორეს და უკან დაბრუნდნენ, იმავე ადგილას მივიდნენ; და მას შემდეგ, რაც მათ ჰკითხეს ერთმანეთის მიზეზი, მათ აღიარეს თავიანთი ლტოლვა და დანიშნეს დრო ორივე ერთად, როდესაც ისინი მარტო იპოვნეს.

15 და გავარდა, რადგან ისინი შესაფერის დროს უყურებდნენ, შევიდა, როგორც ადრე, მხოლოდ ორ მოახლესთან ერთად და სურდა ბაღში დაბანა, რადგან ცხელოდა.

16 და არ იყო იქ ცხედარი, გარდა ორი უხუცესისა, რომლებიც დაიმალეს და უყურებდნენ მას.

17 მაშინ მან თავის მოახლეებს უთხრა: მომიტანეთ ზეთი და სარეცხი ბურთები და დახურეთ ბაღის კარები, რომ დავიბანო.

18 და მოიქცნენ, როგორც მან უბრძანა მათ, დაკეტეს ბაღის კარები და გამოვიდნენ ცალკეულ კარებთან, რათა მოეტანათ ის, რაც მან უბრძანა მათ: მაგრამ უხუცესები ვერ დაინახეს, რადგან დამალულნი იყვნენ.

19 როცა მოახლეები გამოვიდნენ, ადგნენ ორი უხუცესი და გაიქცნენ მასთან და უთხრეს:

20 აჰა, ბაღის კარები დაკეტილია, რომ ვერავინ დაგვინახოს და ჩვენ შეყვარებულები ვართ შენზე; ამიტომ დაგვთანხმდით და დაწექით ჩვენთან.

21 თუ არ გინდა, შენს წინააღმდეგ მოწმობთ, რომ შენთან იყო ახალგაზრდა კაცი და ამიტომ გაუშვი შენი მოახლეები შენგან.

22 მაშინ სუსანამ შვებით ამოისუნთქა და თქვა: მე ყოველი მხრიდან დამძიმებული ვარ, რადგან თუ ამას გავაკეთებ, ეს ჩემთვის სიკვდილია, და თუ არ გავაკეთებ, ვერ გავექცევი თქვენს ხელებს.

23 სჯობს, ჩავვარდე ხელში და არ გავაკეთო, ვიდრე შევცოდო უფლის წინაშე.

24 ამისთანა სუსანამ ხმამაღლა შესძახა და ორმა უხუცესმა შესძახა მის წინააღმდეგ.

25 მაშინ ერთი გაიქცა და ბაღის კარი გააღო.

26 როდესაც სახლის მსახურებმა გაიგონეს ყვირილი ბაღში, შევიდნენ საიდუმლო კართან, რათა ენახათ, რა დაემართა მას.

27 მაგრამ როცა უხუცესებმა განაცხადეს თავიანთი საქმე, მსახურებს ძალიან შერცხვნენ, რადგან არასოდეს ყოფილა ასეთი ამბავი სუსანას შესახებ.

28 და იყო ასე, მეორე დღეს, როდესაც ხალხი შეიკრიბა მის ქმარ იოაკიმესთან, ორი უხუცესი ასევე მოვიდა ბოროტი ფანტაზიით სავსე სუსანას წინააღმდეგ, რათა მოეკლათ იგი;

29 და უთხრა ხალხის წინაშე: მოიძიეთ სუსანა, ჩელკიას ასული, იოაკიმეს ცოლი. და ასე გაგზავნეს.

30 მოვიდა იგი მამასთან და დედასთან, შვილებთან და მთელ თავის ნათესავებთან ერთად.

31 ახლა სუსანა ძალიან დელიკატური ქალი იყო და სანახავი ლამაზი.

32 და ამ ბოროტმა კაცებმა ბრძანეს ამოეხსნათ მისი სახე, (რადგან იგი დაფარული იყო), რათა აღივსონ მისი სილამაზით.

33 ამიტომ ტიროდნენ მისი მეგობრები და ყველა, ვინც დაინახა.

34 მაშინ ადგნენ ორი უხუცესი ხალხის შუაგულში და დაადეს ხელები მის თავზე.

35 და ტირილით აიხედა ზეცისკენ, რადგან მისი გული უფალზე იყო მინდობილი.

36 და უხუცესებმა თქვეს: როცა ბაღში მარტო დავდიოდით, შემოვიდა ეს ქალი ორ მოახლესთან ერთად, დახურა ბაღის კარები და გაუშვა მოახლეები.

37 მაშინ მივიდა მასთან დამალული ახალგაზრდა კაცი და დაწვა მასთან.

38 მაშინ ჩვენ, ვინც ბაღის კუთხეში ვიდექით და
დავინახეთ ეს ბოროტება, მივვარდით მათკენ.
39 და როცა დავინახეთ ისინი ერთად, ის კაცი,
რომელიც ვერ შევძელით, რადგან ჩვენზე ძლიერი
იყო, გააღო კარი და გამოხტა.
40 ეს ქალი რომ წავიყვანეთ და ვკითხეთ, ვინ იყო
ის ახალგაზრდა, მაგრამ არ გვითხრა: ამას
ვამოწმებთ.
41 მაშინ კრებულმა ირწმუნა ისინი, როგორც
ხალხის უხუცესები და მსაჯულები, და დასაჯეს
იგი სიკვდილით.
42 მაშინ სუსანამ შესძახა დიდი ხმით და თქვა: ო,
მარადიულო ღმერთო, რომ იცი საიდუმლოებანი
და ყველაფერი იცი მათზე ადრე.
43 შენ იცი, რომ მათ ცრუმოწმობდნენ ჩემს
წინააღმდეგ და, აჰა, უნდა მოვკვდე; ვინაიდან მე
არასოდეს გამიკეთებია ისეთი რამ, რაც ამ კაცებმა
ბოროტად გამოიგონეს ჩემს წინააღმდეგ.
44 და გაიგონა უფალმა მისი ხმა.
45 ამიტომ, როცა ის მოკვდათ, აღადგინა უფალმა
ახალგაზრდა ჭაბუკის სულიწმიდა, რომელსაც
ერქვა დანიელი.
46 ვინც დიდი ხმით ტიროდა, ამ ქალის
სისხლიდან გაწმენდილი ვარ.
47 მაშინ მთელი ხალხი მიუბრუნდა მათ მისკენ
და თქვა: რას ნიშნავს ეს სიტყვები, რაც თქვი?
48 და იდგა მათ შორის და თქვა: ნუთუ ისეთი
სულელები ხართ, ისრაელიანებო, რომ
ჭეშმარიტების გამოკვლევისა და ცოდნის გარეშე
გმობთ ისრაელის ასულს?
49 დაბრუნდი ისევ სამსჯავროს ადგილზე,
რადგან ცრუმოწმობდნენ მის წინააღმდეგ.
50 ამიტომ მთელი ხალხი საჩქაროდ შებრუნდა და
უხუცესებმა უთხრეს მას: მოდი, დაჯექი ჩვენ
შორის და გვაჩვენე, რადგან ღმერთმა მოგანიჭა
უხუცესის პატივი.
51 მაშინ უთხრა მათ დანიელმა: გადააყენეთ ეს
ორი ერთმანეთისგან შორს და მე გამოვიკვლევ
მათ.
52 ასე რომ, როცა ისინი ერთმანეთისგან
განცალკევდნენ, მან დაუძახა ერთ-ერთ მათგანს
და უთხრა: ოჰ, ბოროტებაში დაბერებული ხარ,
ახლა გამოცხადდა შენი ცოდვები, რომლებიც
ადრე ჩაიდინე.
53 რამეთუ ცრუ განაჩენი გამოუტანე,
უდანაშაულო სჯი და დამნაშავე გაათავისუფლე;
თუმცა უფალი ამბობს: უდანაშაულო და
მართალი არ მოკლა.
54 ახლა, თუ გინახავს იგი, მითხარი, რომელ ხის
ქვეშ ნახე ისინი ერთად? ვინ უპასუხა, მასტიკის
ხის ქვეშ.
55 და დანიელმა თქვა: ძალიან კარგი; შენ
მოატყუე შენს თავს; რადგან ახლაც მიიღო ღვთის
ანგელოზმა ღვთის განაჩენი, რომ ორად გაგეჭრა.
56 მან განზე მიაყენა იგი და უბრძანა მეორეს
მოყვანა და უთხრა: შენ, ქანაანის შთამომავალო
და არა იუდას, სილამაზემ მოგატყუა და ვნებამ
დაამახინჯა შენი გული.
57 ასე მოიქეცით ისრაელის ასულებთან, და ისინი
შიშით დაგიკავშირდნენ;
58 ახლა კი მითხარი, რომელ ხის ქვეშ აიღე ისინი
ერთად? ვინ უპასუხა, ხის ქვეშ.
59 ჰრქუა მას დანიელმა: კარგი; შენც მოიტყუე
შენი თავი, რადგან ღვთის ანგელოზი მახვილით
ელოდება შენს ორად გაჭრას და განადგურებს.
60 ამით შეჰღაღადა მთელმა კრებულმა დიდი
ხმით და ადიდებდა ღმერთს, რომელიც იხსნის
მასზე მინდობილებს.
61 და წამოდგნენ ორი უხუცესის წინააღმდეგ,
რადგან დანიელმა ისინი ცრუმოწმობაში
საკუთარი პირით გაასამართლა.
62 და მოსეს კანონის თანახმად, მათ მოექცნენ მათ
ისე, როგორც ბოროტად განზრახავდნენ
მოქცეულიყვნენ მეზობლის მიმართ: და მოკლეს
ისინი. ასე გადაარჩინეს უდანაშაულო სისხლი
იმავე დღეს.
63 ამიტომ ქელკიასი და მისი ცოლი ადიდებდნენ
ღმერთს თავიანთი ასული სუსანასთვის,
იოაკიმესთან, მის ქმართან და ყველა ნათესავთან
ერთად, რადგან მასში უსინდისობა არ იყო.
64 იმ დღიდან მოყოლებული დანიელს დიდი
სახელი ჰქონდა ხალხის წინაშე.

Bel and the Dragon

ბელი და დრაკონი

თავი 1

1 მეფე ასტიაგესი შეიკრიბა თავის მამებთან და კიროსმა სპარსელმა მიიღო თავისი სამეფო.
2 და დანიელი ესაუბრებოდა მეფეს და პატივს სცემდა ყველა თავის მეგობარს.
3 ახლა ბაბილონებს ჰყავდათ კერპი, სახელად ბელი, და ყოველ დღე იხარჯებოდა მასზე თორმეტი დიდი ფქვილი, ორმოცი ცხვარი და ექვსი ჭურჭელი ღვინო.
4 და მეფე თაყვანს სცემდა მას და ყოველდღე დადიოდა მის სათაყვანებლად, ხოლო დანიელი თაყვანს სცემდა თავის ღმერთს. უთხრა მას მეფემ: რატომ არ სცემ თაყვანს ბელს?
5 რომელმაც უპასუხა და თქვა: იმიტომ, რომ მე არ შემიძლია თაყვანი ვცემ ხელით შექმნილ კერპებს, არამედ ცოცხალ ღმერთს, რომელმაც შექმნა ცა და დედამიწა და აქვს უზენაესობა ყოველ ხორციელზე.
6 მაშინ უთხრა მას მეფემ: არ გგონია, რომ ბელი ცოცხალი ღმერთია? ვერ ხედავ, რამდენს ჭამს და სვამს ყოველდღე?
7 მაშინ დანიელმა გაიღიმა და თქვა: მეფეო, ნუ მოიტყუები, რადგან ეს მხოლოდ თიხაა შიგნით და სპილენძი გარედან და არასოდეს უჭამია და არ სვამს არაფერს.
8 განრისხდა მეფე, მოუწოდა თავის მღვდლებს და უთხრა მათ: თუ არ მეტყვით, ვინ არის ეს, ვინც ამ ხარჯებს ჭამს, მოკვდებით.
9 მაგრამ თუ შეგიძლიათ დამიდასტუროთ, რომ ბელი შთანთქავს მათ, მაშინ დანიელი მოკვდება, რადგან მან გმობა თქვა ბელზე. უთხრა დანიელმა მეფეს: შენი სიტყვისამებრ იყოს.
10 ბელის მღვდლები იყვნენ სამოცდაათი, მათი ცოლებისა და შვილების გარდა. და წავიდა მეფე დანიელთან ერთად ბელის ტაძარში.
11 ბელის მღვდლებმა თქვეს: აჰა, ჩვენ გამოვდივართ, შენ კი, მეფეო, დადე ხორცი და მოამზადე ღვინო, დახურე კარი სწრაფად და დალუქე შენი ნიშნით.
12 და ხვალ, როცა შეხვალ, თუ ვერ იპოვი, რომ ბელმა ყველაფერი შეჭამა, ჩვენ დავიღუპებით, ანდა დანიელი, რომელიც ტყუილს ლაპარაკობს ჩვენს წინააღმდეგ.
13 და ისინი ცოტას ფიქრობდნენ, რადგან მაგიდის ქვეშ ჰქონდათ გაღებული საიდუმლო შესასვლელი, რომლითაც ისინი მუდმივად შედიოდნენ და ჭამდნენ ამ ნივთებს.
14 როცა ისინი გამოვიდნენ, მეფემ საჭმელი დაუდო ბელს. დანიელმა თავის მსახურებს უბრძანა, ნაცარი მოეტანათ, ისინი კი მთელ ტაძარში დაყარეს მარტო მეფის თვალწინ: გამოვიდნენ, დაკეტეს კარი, დალუქეს მეფის ნიშნით და ასე წავიდნენ.
15 ღამით მოვიდნენ მღვდლები თავიანთი ცოლებითა და შვილებით, როგორც ჩვევიათ, და ჭამეს და სვამდნენ ყველაფერს.
16 დილით ადგა მეფე და დანიელი მასთან ერთად.
17 და თქვა მეფემ: დანიელ, არის თუ არა ბეჭდები? მან თქვა: დიახ, მეფეო, ისინი სრულყოფილები არიან.
18 და როგორც კი ღვეზელი გააღო, მეფემ შეხედა მაგიდას და ხმამაღლა შესძახა: დიდი ხარ, ბელ, და არავითარი მოტყუება არ არის შენთან.
19 მაშინ გაეცინა დანიელს და მეფეს მოუჭირა, რომ არ შესულიყო და უთხრა: აჰა, ტროტუარი და კარგად მონიშნე, ვისი კვალია ეს.
20 და თქვა მეფემ: მე ვხედავ კაცების, ქალებისა და ბავშვების ნაკვალევს. და მაშინ მეფე გაბრაზდა,
21 და წაიყვანეს მღვდლები ცოლებთან და შვილებთან ერთად, რომლებმაც აჩვენეს მას საიდუმლო კარები, სადაც შევიდნენ, და ჭამეს ის, რაც სუფრაზე იყო.
22 ამიტომ მეფემ მოკლა ისინი და ბელი დანიელის ხელში ჩააბარა, რომელმაც დაანგრია იგი და მისი ტაძარი.
23 და იმ ადგილას იყო დიდი დრაკონი, რომელსაც ბაბილონელები თაყვანს სცემდნენ.
24 და უთხრა მეფემ დანიელს: შენც იტყვი, რომ ეს სპილენძია? აჰა, ცოცხალია, ჭამს და სვამს; ვერ იტყვი, რომ ის ცოცხალი ღმერთი არ არის, ამიტომ ეთაყვანე მას.
25 უთხრა დანიელმა მეფეს: მე თაყვანს ვცემ უფალს, ჩემს ღმერთს, რადგან ის არის ცოცხალი ღმერთი.
26 ოღონდ ნება მომეცით, მეფეო, და მე მოვკლავ ამ დრაკონს მახვილისა და კვერთხის გარეშე. მეფემ თქვა: შევბულებას გაძლევ.
27 მაშინ დანიელმა აიღო ქვევრი, ქონი და თმა, დაინახა ისინი ერთად და გაუკეთა მუწუკები; ჩადო ეს დრაკონის პირში და დრაკონი დაიმსხვრა; და დანიელმა თქვა: აჰა, ესენი არიან თქვენ ღმერთები. თაყვანისცემა.
28 ეს რომ გაიგეს ბაბილონელებმა, განრისხდნენ და შეთქმულება მოაწყვეს მეფის წინააღმდეგ და თქვეს: მეფე იუდეველი გახდა და გაანადგურა ბელი, მოკლა დრაკონი და მოკლა მღვდლები.
29 მივიდნენ მეფესთან და უთხრეს: გვიხსენი დანიელი, თორემ გაგვანგრევ შენ და შენს სახლს.
30 როცა მეფემ დაინახა, რომ ისინი ძლიერად აჭერდნენ მას და შეზოჭილმა, გადასცა მათ დანიელი.
31 რომელმაც ჩააგდო იგი ლომების ბუნაგში, სადაც ექვსი დღე იყო.
32 და ბუნაში იყო შვიდი ლომი, და აძლევდნენ მათ ყოველდღე ორ ლეშს და ორ ცხვარს, რომლებიც მაშინ არ აძლევდნენ მათ, რათა დანიელი ეჭამათ.
33 და იყო იუდეაში წინასწარმეტყველი, სახელად ჰაბაკუკი, რომელიც ამზადებდა ჭურჭელს, აჭრიდა პურს თასში და მიდიოდა მინდორში, რათა მიეტანა მკირებისთვის.
34 მაგრამ უფლის ანგელოზმა უთხრა ჰაბაკუკს: წადი, წაიტანე ვახშამი ბაბილონში დანიელთან, რომელიც ლომების ბუნაგშია.
35 და ჰაბაკმა თქვა: უფალო, მე არასოდეს მინახავს ბაბილონი; არც მე ვიცი სად არის ბუნა.
36 მაშინ უფლის ანგელოზმა აიყვანა იგი გვირგვინით, აიღო იგი თავის თმით და თავისი სულის სიმძაფრით დააყენა იგი ბაბილონში, ბუნაზე.
37 და ჰაბაკმა შესძახა და თქვა: დანიელ, დანიელ, აიღე სადილი, რომელიც ღმერთმა გამოგიგზავნა.
38 და თქვა დანიელმა: შენ გამიხსენე, ღმერთო, და არ მიატოვე ისინი, ვინც შენ გეძიებენ და გიყვარს.
39 ადგა დანიელი და ჭამა; და უფლის ანგელოზმა დაუყოვნებლად დააყენა ჰაბაკუკი თავის ადგილზე.
40 მეშვიდე დღეს წავიდა მეფე დანიელის სატირლად, და როცა მივიდა ბუნაგში, ჩაიხედა და აჰა, დანიელი იჯდა.
41 მაშინ შეჰღაღადა მეფემ დიდი ხმით და თქვა: დიდი ხელოვნება უფალო ღმერთო დანიელისა და შენს გარდა სხვა არავინ არის.
42 და გამოიყვანა იგი და ჩააგდო ისინი, ვინც მისი განადგურების მიზეზი იყო ბუნაგში;

Prayer of Manasseh

მენაშეს ლოცვა

უფალო, ყოვლისშემძლე ღმერთო ჩვენთა მამათა, აბრაამის, ისაკისა და იაკობისა და მათი მართალი შთამომავლებისა; რომელმაც შექმნა ცა და მიწა, მთელი მათი ორნამენტებით; ვინც შებოჭა ზღვა შენი მცნების სიტყვით; რომელმაც ჩაკეტა სიღრმე და დაბეჭდა იგი შენი საშინელი და დიდებული სახელით; ვისი ყველას ეშინია და კანკალებს შენი ძალის წინაშე; რადგან შენი დიდების სიდიადე ვერ იტანს და შენი მრისხანება ცოდვილთა მიმართ მუქარა მნიშვნელოვანია, მაგრამ შენი მოწყალე აღთქმა განუზომელია და შეუსწავლელია; რამეთუ შენ ხარ უზენაესი უფალი, დიდი თანაგრძნობისა, სულგრძელი, ძალიან მოწყალე და ადამიანთა ბოროტებაზე მონანიე. შენ, უფალო, შენი დიდი სიკეთით აღუთქვა მონანიება და მიტევება მათ, ვინც შენს წინაშე შესცოდა და შენი უსაზღვრო წყალობა დააწესე ცოდვილებს, რათა გადარჩნენ. მაშ, შენ, უფალო, რომ ხარ მართალთა ღმერთი, არ დაუნიშნე მართალს მონანიება, როგორც აბრაამს, ისაკს და იაკობს, რომელნიც არ შესცოდავთ შენს წინააღმდეგ; შენ კი დამიდგინე სინანული მე ცოდვილს, რადგან შევცოდე ზღვის ქვიშაზე მეტი. გამრავლდა ჩემი ცოდვები, უფალო, გამრავლდა ჩემი ცოდვები და მე არ ვარ ღირსი ხილვისა და ხილვისა ცის სიმაღლის სიმრავლის გამო. ბევრი რკინის ზოლებით ვარ დამხობილი, რომ ვერ ავწიე თავი და ვერც გათავისუფლება მაქვს, რადგან აღვივდე შენი რისხვა და ბოროტება ჩავიდინე შენს წინაშე, არ აღვასრულე შენი ნება და არ დავიცვა შენი მცნებები. სისაძაგლეები და მრავალი დანაშაული. ამიტომ, ახლა მე ქედს ვიხრი ჩემი გულის მუხლს, გევედრები შენ მადლს. შევცოდე, უფალო, შევცოდე და ვაღიარებ ჩემს ცოდვებს, ამიტომ, თავმდაბლად გევედრები, შემიტევე, უფალო, შემიტევე და ნუ დამღუპავ ჩემი ცოდვებით. ნუ განრისხდები ჩემზე სამუდამოდ, ბოროტება დამიტოვე; არც მე დაგმო დედამიწის ქვედა ნაწილებისკენ. რამეთუ შენ ხარ ღმერთი, ღმერთი მონანიებულთა; და ჩემში გამოაჩინე მთელი შენი სიკეთე, რამეთუ მიხსენი მე, უღირსი, შენი დიდი წყალობისამებრ. ამიტომ გადიდებ შენ სამუდამოდ მთელი ჩემი სიცოცხლის დღეებში, რადგან გაქებენ შენ ზეცის ყველა ძალა და შენია დიდება უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

პირველი მაკაბელები

თავი 1

1 და მოხდა მას შემდეგ, რაც ალექსანდრე ფილიპეს ძემ, მაკედონელმა, რომელიც გამოვიდა ქეთიმის ქვეყნიდან, დაამარცხა სპარსელთა და მიდიელთა მეფე დარიოსი, რომ მეფობდა მის ნაცვლად, პირველი საბერძნეთზე,
2 და მოაწყო მრავალი ომი, მოიგო მრავალი ძლიერება და დახოცა დედამიწის მეფეები,
3 და გაიარა დედამიწის კიდეებამდე და აიღო მრავალი ხალხის ნადავლები, იმდენად, რომ დედამიწა მშვიდად იყო მის წინაშე; რომელზედაც იგი ამაღლდა და გული ამაღლდა.
4 და შეკრიბა ძლევამოსილი ლაშქარი და განაგებდა ქვეყნებს, ერებს და მეფეებს, რომლებიც გახდნენ მისი ხარკები.
5 და ამის შემდეგ ის ავად გახდა და მიხვდა, რომ უნდა მომკვდარიყო.
6 ამიტომ მან მოუწოდა თავის მსახურებს, რომლებიც იყვნენ პატივცემულნი და აღზრდილნი იყვნენ მასთან ყრმობიდანვე, და დაყო თავისი სამეფო მათ შორის, სანამ ის ცოცხალი იყო.
7 ასე მეფობდა ალექსანდრე თორმეტი წელი და მოკვდა.
8 და მისი მსახურები განაგებდნენ ყველას თავის ადგილზე.
9 და მისი სიკვდილის შემდეგ ყველამ დაადგა გვირგვინები საკუთარ თავს; ასე მოიქცნენ მათი ვაჟებიც მრავალი წლის შემდეგ და გამრავლდა ბოროტება დედამიწაზე.
10 და გამოვიდა მათგან ბოროტი ფესვი ანტიოქე, გვარად ეპიფანე, მეფის ანტიოქეს ძე, რომელიც მძევლად იყო რომში და მეფობდა ბერძენთა მეფობის ას ოცდაათი მეშვიდე წელს.
11 იმ დღეებში ისრაელიდან გამოვიდნენ ბოროტი კაცები, რომლებმაც ბევრი დაარწმუნეს და თქვეს: წავიდეთ და შეთანხმება დავდოთ ჩვენს ირგვლივ მყოფ წარმართებთან, რადგან, რაც მათგან წავედით, დიდი მწუხარება გვქონდა.
12 ასე რომ, ეს მოწყობილობა მათ კარგად მოეწონა.
13 მაშინ ზოგიერთი ხალხი იმდენად წინ წავიდა აქ, რომ წავიდნენ მეფესთან, რომელმაც მათ უფლება მისცა წარმართთა განკარგულებების მიხედვით ემოქმედათ.
14 და ააგეს სავარჯიშო ადგილი იერუსალიმში წარმართთა ჩვეულებისამებრ.
15 და გახდნენ წინადაუცვეთელნი და მიატოვეს წმიდა აღთქმა და შეუერთდნენ წარმართებს და გაიყიდნენ ბოროტების საკეთებლად.
16 ახლა, როდესაც მეფობა დამყარდა ანტიოქეს წინაშე, მას ეგვიპტეზე მეფობა ეგვიპტეზე ეგვიპტეზე ფიქრობდა, რომ მას ორი სამეფოს ბატონობა ჰქონოდა.
17 ამიტომ შევიდა ეგვიპტეში დიდი სიმრავლით, ეტლებით, სპილოებით, მხედრებით და დიდი ფლოტით,
18 და დაუპირისპირდა პტოლემეს ეგვიპტის მეფეს, მაგრამ პტოლემეს შეეშინდა და გაიქცა. და ბევრი დაიჭრა სასიკვდილოდ.
19 ასე მიიღეს ძლიერი ქალაქები ეგვიპტის ქვეყანაში და მან აიღო მისი ნადავლები.
20 და მას შემდეგ რაც ანტიოქემ დაამარცხა ეგვიპტე, ის კვლავ დაბრუნდა ას ორმოცდამესამე წელს და წავიდა ისრაელისა და იერუსალიმის წინააღმდეგ დიდი სიმრავლით.
21 და ამაყად შევიდა საწმიდარში და წაართვა ოქროს სამსხვერპლო და სინათლის სასანთლე და მთელი მისი ჭურჭელი,
22 და საჩვენებელი პურის მაგიდა, დასასხმელი ჭურჭელი და ფლაკონები. და ოქროს საცეცხლეები, ფარდა, გვირგვინი და ოქროს სამკაულები, რომლებიც ტაძრის წინ იყო, ყველაფერი, რაც მან ამოიღო.
23 მან ასევე აიღო ვერცხლი, ოქრო და ძვირფასი ჭურჭელი; ასევე აიღო დამალული საგანძური, რომელიც იპოვა.
24 და როცა ყველაფერი წაართვა, წავიდა თავის ქვეყანაში, დიდი ხოცვა-ჟლეტა მოახდინა და ძალიან ამაყად ლაპარაკობდა.
25 ამიტომ იყო დიდი გლოვა ისრაელში, ყველა ადგილას, სადაც ისინი იყვნენ;
26 მთავრები და უხუცესები გლოვობდნენ, ქალწულები და ჭაბუკები დასუსტდნენ და ქალების სილამაზე შეიცვალა.
27 ყველა სიძემ გოდება აიღო და საქორწინო ოთახში მჯდომი სიმძიმის ტანჯვაში იყო.
28 მიწაც გადავიდა მის მკვიდრთათვის და იაკობის მთელი სახლი არეულობით იყო დაფარული.
29 და ორი წლის გასვლის შემდეგ მეფემ გაგზავნა თავისი ხარკის შემგროვებელი იუდას ქალაქებში, რომელიც იერუსალიმში მოვიდა დიდი სიმრავლით,
30 და უთხრა მათ მშვიდობიან სიტყვებს, მაგრამ ყველაფერი მოტყუება იყო: რადგან როცა მათ სარწმუნოება მისცეს, ის მოულოდნელად დაეცა ქალაქს და ძლიერად დაარტყა მას და გაანადგურა ისრაელის მრავალი ხალხი.
31 და როცა აიღო ქალაქის ნადავლი, ცეცხლი წაუკიდა მას და დაანგრია სახლები და მისი კედლები ყოველი მხრიდან.
32 მაგრამ ქალები და ბავშვები ტყვედ წაიყვანეს და პირუტყვი დაეპატრონნენ.
33 და ააშენეს დავითის ქალაქი დიდი და ძლიერი გალავანითა და ძლევამოსილი კოშკებით და მტკიცედ გაუკეთეს მათ.
34 და დააყენეს მასში ცოდვილი ერი, ბოროტი ადამიანები და გამაგრდნენ მასში.
35 შეინახეს იგი ჯავშნითა და სასუქებით, შეკრიბეს იერუსალიმის ნადავლი, დაასვენეს იქ და იქცნენ მტკივნეულ მახეში.
36 რადგან ეს იყო სამლოცველო საწმიდართან და ისრაელის ბოროტი მოწინააღმდეგე.
37 ასე დაღვარეს უდანაშაულო სისხლი საკურთხევლის ყოველ მხარეს და შებილწეს იგი.
38 იმდენად, რომ იერუსალიმის მკვიდრნი გაიქცნენ მათ გამო. და მისმა შვილებმა მიატოვეს იგი.
39 მისი საკურთხეველი უდაბნოსავით გაპარტახდა, მისი დღესასწაულები გლოვად გადაიქცა, შაბათები მისი ღირსების შეურაცხყოფად გადაიქცა.
40 როგორც იყო მისი დიდება, ისე გაიზარდა მისი სირცხვილი და მისი აღმატებულება გლოვად გადაიქცა.
41 მეფე ანტიოქემ მისწერა მთელ თავის სამეფოს, რომ ყველა ერთი ხალხი ყოფილიყო.
42 და ყველამ უნდა დატოვოს თავისი კანონები, ამიტომ ყველა წარმართი შეთანხმდნენ მეფის ბრძანების მიხედვით.
43 დიახ, ასევე ბევრი ისრაელი დაეთანხმა მის რელიგიას და სწირავდნენ მსხვერპლს კერპებს და ბილწავდნენ შაბათს.
44 რადგან მეფემ მაცნეებით გაგზავნა წერილები იერუსალიმს და იუდას ქალაქებს, რათა დაეცვათ ქვეყნის უცნაური კანონები,
45 და აუკრძალეთ ტაძარში დასაწვავი შესაწირავი, მსხვერპლი და სასმელი; და შებღალონ შაბათი და დღესასწაულის დღეები:
46 და დააბინძურე საწმიდარი და წმიდა ხალხი.
47 აღმართეთ სამსხვერპლოები, კორომები და კერპთა სამლოცველოები, შესწირეთ ღორის ხორცი და უწმინდური მხეცები.
48 რომ მათაც დატოვონ თავიანთი შვილები წინადაუცვეთელი და თავიანთი სულები საზიზღარი გახადონ ყოველგვარი უწმინდურებითა და სიბილწით.
49 მათ შეიძლება დაივიწყონ კანონი და შეცვალონ ყველა განკარგულება.
50 და ვინც არ მოიქცევა მეფის ბრძანებისამებრ, თქვა, მოკვდეს.
51 მან ასევე მისწერა მთელ თავის სამეფოს და დანიშნა ზედამხედველები მთელ ხალხზე, უბრძანა იუდას ქალაქებს, შეეწირათ მსხვერპლი ქალაქ-ქალაქში.

52 მაშინ ბევრი ხალხი შეიკრიბა მათთან, რათა ეხილათ ყოველი, ვინც უარყო კანონი; და ასე ჩაიდინეს ბოროტება ქვეყანაში;
53 და გააძევეს ისრაელიანები საიდუმლო ადგილებში, სადაც კი შეეძლოთ გაქცეულიყვნენ დახმარებისთვის.
54 კასლეუს თვის მეთხუთმეტე დღეს, ას ორმოცდამეხუთე წელს, აღადგინეს საზიზღარი სისაძაგლე სამსხვერპლოზე და ააგეს კერპთა სამსხვერპლოები იუდას ქალაქებში ყოველი მხრიდან;
55 და საკმეველს წვავდნენ თავიანთი სახლების კარებთან და ქუჩებში.
56 და როცა დახეხეს რჯულის წიგნები, რომლებიც იპოვეს, დაწვეს ცეცხლში.
57 და ვისაც აღმოაჩნდათ აღთქმის წიგნი, ან თუ ვინმე იყო რჯულის ერთგული, მეფის ბრძანება იყო, რომ მოეკლათ იგი.
58 ასე ექცეოდნენ ისინი თავიანთი უფლებამოსილებით ისრაელიანებს ყოველთვიურად, ყველა ქალაქებში.
59 თვის მეოცე მეხუთე დღეს მათ შესწირეს მსხვერპლი კერპთა სამსხვერპლოზე, რომელიც იყო ღვთის სამსხვერპლოზე.
60 ამ დროს მცნების თანახმად მოკვდნენ რამდენიმე ქალი, რამაც გამოიწვია მათი შვილების წინადაცვეთა.
61 მათ კისერზე ჩამოკიდეს ჩვილები, დაარტყეს მათი სახლები და დახოცეს ისინი, ვინც წინადაცვეთას ისინი.
62 თუმცა ისრაელში ბევრმა გადაწყვიტა და საკუთარ თავში დაამტკიცეს, რომ არ ეჭამა უწმინდური რამ.
63 ამიტომ უფრო მოკვდნენ, რათა არ შეიბილწონ კერძებით და არ შეურაცხყოთ წმიდა აღთქმა; ასე რომ, ისინი მოკვდნენ.
64 და იყო ძალიან დიდი რისხვა ისრაელზე.

თავი 2

1 იმ დღეებში იერუსალიმიდან იოარის ძეთა მღვდლის, სიმონის ძე იოანეს ძე, მატათია, და დამკვიდრდა მოდინში.
2 და ჰყავდა ხუთი ვაჟი, იოანანი, სახელად კადისი:
3 სიმონი; უწოდა ტასი:
4 იუდა, რომელსაც მაკაბეუსი ერქვა:
5 ელეაზარი, სახელად ავარანი, და იონათანი, რომლის გვარი იყო აფფუსი.
6 და როცა იხილა გმობა იუდასა და იერუსალიმში,
7 მან თქვა: ვაი მე! რატომ დავიბადე, რომ მენახა ჩემი ხალხისა და წმინდა ქალაქის ეს უბედურება და იქ დავსახლებულიყავი, როცა იგი მტრის ხელში გადავიდა და საკურთხეველი უცხოთა ხელში?
8 მისი ტაძარი გახდა როგორც კაცი დიდების გარეშე.
9 მისი დიდებული ჭურჭლები ტყვეობაში წაიყვანეს, მისი ჩვილები დახოცეს ქუჩებში, მისი ჭაბუკები მტრის მახვილით.
10 რომელ ერს არ მიუღია მონაწილეობა მის სამეფოში და არ მიუღია მისი ნადავლები?
11 წაართვეს მთელი მისი ორნამენტები; თავისუფალი ქალის მონა ხდება.
12 და, აჰა, ჩვენი საკურთხეველი, ჩვენი მშვენიერება და ჩვენი დიდება, გაპარტახებულია და წარმართებმა შეურაცხყვეს იგი.
13 მაშ, რა მიზნით უნდა ვიცხოვროთ კიდევ?
14 მაშინ მატათიამ და მისმა ვაჟებმა გაიხეხეს ტანსაცმელი, ჩაიცვათ ჯვალო და ძლიერ გლოვობდნენ.
15 ამასობაში მეფის ოფიცრები, რომლებიც აიძულებდნენ ხალხს აჯანყებას, შევიდნენ ქალაქ მოდინში, რათა შეეწირათ ისინი.
16 და როცა ბევრი ისრაელი მივიდა მათთან, მატათიაც და მისი ვაჟები ერთად მოვიდნენ.
17 მაშინ მიუგეს მეფის მოხელეებს და ასე უთხრეს მატათიას: შენ ხარ მმართველი და დიდებული და დიდებული კაცი ამ ქალაქში და გაძლიერებული ვაჟებითა და ძმებით.
18 მაშ, ახლა მოდი ჯერ შენ და შეასრულე მეფის მცნება, როგორც ყველა წარმართებმა გააკეთეს, დიახ და იუდას კაცებმაც და იერუსალიმში დარჩენილნი: ასე იქნებით შენ და შენი სახლი მეფის რიცხვში. მეგობრებო, და შენ და შენი შვილები ვერცხლითა და ოქროთი და მრავალი ჯილდოთი გექნებათ პატივი.
19 უპასუხა მატათიამ და თქვა დიდი ხმით: თუმცა ყველა ერი, რომელიც მეფის სამფლობელოს ქვეშ იმყოფება, ემორჩილება მას და ყოველი შორდება თავისი მამების სარწმუნოებას და თანხმდება მის მცნებებზე.
20 მაგრამ მე, ჩემი ვაჟები და ჩემი ძმები ჩვენი მამების აღთქმით ვივლით.
21 ღმერთმა ნუ ქნას, რომ მივატოვოთ კანონი და განკარგულებები.
22 ჩვენ არ მოვუსმენთ მეფის სიტყვებს, რომ გავიდეთ ჩვენი სარწმუნოებიდან, არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ.
23 როდესაც მან დაასრულა ეს სიტყვები, მოვიდა ერთი იუდეველი ყველას თვალწინ, რათა შეეწირა სამსხვერპლოზე, რომელიც იყო მოდინში, მეფის ბრძანებისამებრ.
24 რაც დაინახა მატათიამ, ენთუზიაზმით აენთო, და მისი სადავეები შეირყა, ვერც კი მოითმინა თავისი რისხვა განკითხვის მიხედვით; ამიტომ გაიქცა და მოკლა იგი სამსხვერპლოზე.
25 ასევე მეფის კომისარი, რომელმაც აიძულა კაცები მსხვერპლად შეეწირათ, მოკლა იმ დროს და დაანგრია სამსხვერპლო.
26 ასე მოიქცა ის გულმოდგინედ ღვთის კანონისთვის, როგორც ფინესი მოექცა ზამბრის, სალომის ძეს.
27 და მატათია ღაღადებდა მთელ ქალაქში დიდი ხმით და ამბობდა: ვინც რჯულის მოშურნეა და აღთქმას იცავს, გამომყვეს მე.
28 ასე გაიქცნენ ის და მისი ვაჟები მთებში და დატოვეს ყველაფერი რაც კი ჰქონდათ ქალაქში.
29 მაშინ ბევრი, ვინც სამართლიანობასა და სამართალს ეძებდა, ჩავიდა უდაბნოში, რათა იქ დასახლებულიყო.
30 ისინიც და მათი შვილებიც და მათი ცოლებიც; და მათი პირუტყვი; რადგან მათზე ტანჯვა გაიზარდა.
31 როცა უთხრეს მეფის მსახურებს და ლაშქარს, რომელიც იმყოფებოდა იერუსალიმში, დავითის ქალაქში, რომ რამდენიმე კაცი, რომლებიც დაარღვიეს მეფის მცნება, ჩავიდნენ უდაბნოში საიდუმლო ადგილებში.
32 დაედევნენ მათ ბევრი, და მიაღწიეს მათ, დაბანაკდნენ მათ წინააღმდეგ და ომობდნენ შაბათს.
33 და უთხრეს მათ: საკმარისი იყოს ის, რაც აქამდე გააკეთეთ; გამოდით და მოიქეცით მეფის ბრძანებისამებრ და იცოცხლებთ.
34 მათ თქვეს: ჩვენ არ გამოვალთ და არ შევასრულებთ მეფის ბრძანებას შაბათის შებილწვისთვის.
35 ამიტომ მათ მთელი სისწრაფით დაუწყეს ბრძოლა.
36 მაგრამ მათ არ უპასუხეს მათ, არც ქვა ესროდნენ მათ და არც შეაჩერეს ადგილები, სადაც ისინი იმალებოდნენ;
37 მაგრამ თქვა: ყველანი მოვკვდეთ ჩვენი უმწიკვლოებით: ცა და დედამიწა მოწმობენ ჩვენთვის, რომ უსამართლოდ დაგვხოცეთ.
38 ადგნენ მათ წინააღმდეგ ბრძოლაში შაბათს და დახოცეს ისინი თავიანთი ცოლებითა და შვილებითა და პირუტყვით ათას კაცამდე.
39 მატათიამ და მისმა მეგობრებმა რომ გაიგეს ეს, მტკივნეულად გლოვობდნენ მათთვის.
40 და ერთმა მათგანმა უთხრა მეორეს: თუ ჩვენ ყველანი ისე მოვიქცევით, როგორც ჩვენმა ძმებმა გააკეთეს და არ ვიბრძოლოთ ჩვენი სიცოცხლისა და კანონებისთვის წარმართების წინააღმდეგ, ისინი ახლა სწრაფად გაგვაძირკვავენ მიწიდან.

41 იმ დროს განწესეს და თქვეს: ვინც მოვა ჩვენთან საბრძოლველად შაბათს, ჩვენ შევებრძოლებით მას. არც ჩვენ მოვკვდებით ყველანი, როგორც ჩვენი ძმები, რომლებიც მოკლეს საიდუმლო ადგილებში.
42 შემდეგ მივიდა მასთან ასიდელთა ჯგუფი, რომლებიც იყვნენ ისრაელის ძლევამოსილი კაცები, თუნდაც ყველა, ვინც ნებაყოფლობით იყო მიძღვნილი კანონისადმი.
43 ასევე ყველა, ვინც გაქცეული იყო დევნისთვის, შეუერთდა მათ და იყო მათთვის თავშესაფარი.
44 შეუერთდნენ თავიანთ ძალებს და სცემეს ცოდვილ კაცებს თავიანთი რისხვით, ბოროტები კი თავიანთი რისხვაში, ხოლო დანარჩენები გაიქცნენ წარმართებში საშველად.
45 მაშინ მატატია და მისი მეგობრები შემოვიდნენ და დაანგრიეს სამსხვერპლოები.
46 და რა შვილები იპოვეს ისრაელის სანაპიროზე წინადაუცვეთელი, ისინი ვაჟკაცურად წინადაუცვეთეს.
47 ისინიც დაუდევნენ ამპარტავან კაცებს და მათ ხელში აყვავდა საქმე.
48 ასე რომ, მათ აღადგინეს რჯული წარმართთა ხელიდან და მეფეების ხელიდან და არც ცოდვილს აძლევდნენ გამარჯვებას.
49 როცა მოახლოვდა მატათიას სიკვდილის დრო, უთხრა თავის შვილებს: ახლა გაძლიერდა სიამაყე და გაკიცხვა, დაღუპვის დრო და რისხვის რისხვა.
50 მაშ, ახლა, ჩემო შვილებო, იყავით მოშურნენი რჯულისთვის და მიეცით თქვენი სიცოცხლე თქვენი მამების აღთქმისთვის.
51 მოვუწოდოთ გავიხსენოთ ის საქციელი, რასაც ჩვენი მამები აკეთებდნენ თავის დროზე; ასე მიიღებთ დიდ პატივს და მარადიულ სახელს.
52 განა აბრაამი არ აღმოჩნდა ერთგული განსაცდელში და ეს მას სიმართლისთვის მიაწერეს?
53 იოსებმა თავისი გასაჭირის დროს შეასრულა მცნება და გახდა ეგვიპტის ბატონი.
54 ფინესმა, ჩვენმა მამამ, გულმოდგინებითა და გულმოდგინებით მიიღო მარადიული მღვდლობის აღთქმა.
55 იესო სიტყვის აღსრულებისთვის ისრაელში მსაჯულად გამოცხადდა.
56 ქალებმა კრების წინაშე დამოწმების გამო მიიღო მიწის მემკვიდრეობა.
57 დავითს გულმოწყალების გამო დაეუფლა მარადიული სამეფოს ტახტს.
58 ელია რჯულის მოშურნეობისა და მხურვალეობის გამო აიყვანეს ზეცაში.
59 ანანია, აზარია და მისაელი რწმენით გადარჩნენ ცეცხლიდან.
60 დანიელი თავისი უდანაშაულობის გამო იხსნა ლომების პირიდან.
61 და ასე იფიქრეთ ყველა საუკუნეში, რომ არც ერთი, ვინც მას ენდობა, არ დაიძლევა.
62 მაშ, ნუ გეშინიათ ცოდვილი კაცის სიტყვების, რადგან მისი დიდება იქნება ნაგავი და მატლი.
63 დღეს იგი ამაღლდება და ხვალ ვერ იპოვიან, რადგან დაბრუნდა თავის მტვერში და მისი ფიქრი გაფუჭდა.
64 ამიტომ, ჩემო შვილებო, იყავით მამაცი და გამოიჩინეთ თავი კაცებით კანონის სასარგებლოდ; რადგან მისით მიიღებთ დიდებას.
65 და აჰა, მე ვიცი, რომ თქვენი ძმა სიმონი მრჩეველია, ყოველთვის მოუსმინეთ მას: ის იქნება თქვენთვის მამა.
66 რაც შეეხება იუდა მაკაბელს, ის იყო ძლევამოსილი და ძლიერი, ყრმობიდანვე: დაე, იყოს თქვენი კაპიტანი და იბრძოლოს ხალხის ბრძოლაში.
67 ასევე წაიყვანეთ თქვენთან ყველა, ვინც იცავს კანონს და შური იძიეთ თქვენი ხალხის ბოროტებაზე.
68 სრულად აუნაზღაურეთ წარმართები და გაითვალისწინეთ კანონის მცნებები.
69 და აკურთხა ისინი და შეიკრიბა თავის მამებთან.
70 და მოკვდა იგი ას ორმოცდამეექვსე წელს და მისმა ვაჟებმა დამარხეს იგი მისი მამების სამარხებში მოდინში, და მთელი ისრაელი დიდი გლოვობდა მისთვის.

თავი 3

1 მაშინ მისი ვაჟი იუდა, სახელად მაკაბე, წამოდგა მის ნაცვლად.
2 და დაეხმარნენ მას ყველა მისი ძმა, ისევე როგორც ყველა, ვინც მამამისს ეჭირა, და მხიარულად იბრძოდნენ ისრაელის ბრძოლაში.
3 ასე მოიპოვა თავისი ხალხის დიდი პატივი, ჩაიცვა მკერდი, როგორც გიგანტი, შემოიხვია თავისი მეომარი აღკაზმულობა და ბრძოლები აწარმოა და მახვილით იცავდა ლაშქარს.
4 თავის საქციელში იგი ლომს ჰგავდა და ლომის ძუას, რომელიც ღრიალებდა თავის ნადირს.
5 რადგან ის მისდევდა ბოროტებს, ეძებდა მათ და წვავდა მათ, ვინც აწუხებდა მის ხალხს.
6 ამიტომაც ბოროტნი იკუმშებოდნენ მისი შიშით და ყველა ურჯულოების მოქმედი შეწუხდა, რადგან ხსნა მის ხელში იყო.
7 მან დაამწუხრა მრავალი მეფე და გაახარა იაკობი თავისი საქმეებით და მისი ხსენება კურთხეულია მარადიულად.
8 გარდა ამისა, მან გაიარა იუდას ქალაქები, გაანადგურა მათგან უღმერთოები და მოაშორა რისხვა ისრაელს.
9 ასე რომ, იგი ცნობილი იყო დედამიწის უკიდეგანო და მან მიიღო ისეთები, ვინც მზად იყო დასაღუპად.
10 მაშინ შეკრიბა აპოლონიუსმა წარმართები და დიდი ლაშქარი სამარიიდან ისრაელის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
11 რაც შეიტყო იუდამ, გამოვიდა მის შესახვედრად, სცემა და მოკლა; ბევრიც დაეცემოდა, დანარჩენები კი გაიქცნენ.
12 ამიტომ აიღო იუდამ მათი ნადავლი და აპოლონიუსის მახვილიც და მთელი ცხოვრება იბრძოდა.
13 ახლა, როცა სერონმა, სირიის არმიის უფლისწულმა, მოისმინა ნათქვამი, რომ იუდამ შეკრიბა მასთან ერთგული ხალხი, რათა წასულიყო მასთან ერთად ომში;
14 მან თქვა: მე მოვიპოვებ ჩემს სახელს და პატივს სამეფოში; რადგან მე წავალ იუდასთან და მასთან მყოფებთან საბრძოლველად, მეფის ბრძანების ზიზღით.
15 მან მოამზადა იგი ასასვლელად და მასთან ერთად წავიდა უღმერთოთა ძლიერი ლაშქარი, რათა დაეხმარა მას და შური იძია ისრაელის ძეებზე.
16 და როცა მიუახლოვდა ბეთჰორონის ასვლას, იუდა გამოვიდა მის შესახვედრად მცირე ჯგუფით.
17 ვინც დაინახეს მათ შესახვედრად მომავალი ლაშქარი, უთხრა იუდას: როგორ შევძლებთ, რომ ასე ცოტანი ვართ, ვიბრძოლოთ ამხელა სიმრავლესთან და ასე ძლიერებთან, რადგან მზად ვართ, მთელი დღე მარხვით დავიღალოთ?
18 რომელსაც იუდამ უპასუხა: ბევრისთვის ძნელი არ არის რამდენიმეს ხელში ჩაკეტვა; და ზეცის ღმერთთან ეს ყველაფერი ერთია, გადარჩენა დიდი სიმრავლით ან მცირე ჯგუფით:
19 რადგან ბრძოლაში გამარჯვება არ დგას ლაშქრის სიმრავლეში; მაგრამ ძალა მოდის ზეციდან.
20 დიდი სიამაყითა და ურჯულოებით მოდიან ჩვენს წინააღმდეგ, რათა დაგვხოცონ ჩვენც, ცოლებმაც და შვილებმაც და გაგვძარცონ.
21 მაგრამ ჩვენ ვიბრძვით ჩვენი სიცოცხლისა და ჩვენი კანონებისთვის.
22 ამიტომ თავად უფალი დაამხობს მათ ჩვენს წინაშე და თქვენ კი, ნუ გეშინიათ მათი.

23 როგორც კი შეწყვიტა ლაპარაკი, უცებ გადახტა მათზე და ასე დაემხო სერონი და მისი ლაშქარი მის წინაშე.
24 და დაედევნენ მათ ბეთჰორონის ქვემოდან ველამდე, სადაც დაიღუპნენ რვაასამდე კაცი; და ნარჩენები გაიქცნენ ფილისტიმელთა ქვეყანაში.
25 მაშინ დაიწყო იუდას და მისი ძმების შიში და ძალიან დიდი შიში მათ ირგვლივ მყოფ ერებზე.
26 იმდენად, რამდენადაც მისი დიდება მოვიდა მეფესთან და ყველა ერი ლაპარაკობდა იუდას ბრძოლებზე.
27 ეს რომ გაიგო მეფე ანტიოქემ, აღშფოთდა, ამიტომ გაგზავნა და შეკრიბა თავისი სამეფოს მთელი ძალები, თუნდაც ძალიან ძლიერი ჯარი.
28 მან ასევე გახსნა თავისი საგანძური და მისცა თავის ჯარისკაცებს ერთი წლის გადახდა და უბრძანა, რომ მზად იყვნენ, როცა დასჭირდებოდა.
29 მიუხედავად ამისა, როცა დაინახა, რომ მისი საგანძურის ფული ჩავარდა და რომ ხარკები ქვეყანაში მცირე იყო, უთანხმოებისა და ჭირის გამო, რომელიც მან მოიტანა მიწაზე ძველი დროის კანონების წართმევით;
30 მას ეშინოდა, რომ აღარ შეეძლო ბრალდების ატანა და არც ისეთი საჩუქრების გაცემა, როგორიც ადრე აკეთებდა, რადგან უხვად იყო მის წინ მყოფ მეფეებზე.
31 ამიტომ, გონებაში ძალიან დაბნეულმა, გადაწყვიტა წასულიყო სპარსეთში, იქ აეღო ქვეყნების ხარკი და მოეგროვებინა ბევრი ფული.
32 ასე რომ, მან დატოვა ლისია, აზნაური და მეფის სისხლით, მეფის საქმეების მეთვალყურეობის მიზნით მდინარე ევფრატიდან ეგვიპტის საზღვრებამდე.
33 და აღზარდოს ძე მისი ანტიოქე, ვიდრე კვლავ მოვიდოდეს.
34 გარდა ამისა, მან გადასცა მას თავისი ჯარის ნახევარი და სპილოები და დაავალა ყველაფერი, რაც სურდა გაეკეთებინა, ისევე როგორც იუდასა და იერუსალიმში მცხოვრებთა მიმართ.
35 რა თქმა უნდა, რომ გამოგზავნა მათ წინააღმდეგ ჯარი, რათა გაენადგურებინა და ამოეღო ისრაელის ძალა და იერუსალიმის ნარჩენები და წაეღო მათი მემორიალი იმ ადგილიდან;
36 და რომ მან დააყენოს უცხოები ყველა მათგანში და გაყოს მათი მიწა წილისყრით.
37 მეფემ აიღო დარჩენილი ჯარის ნახევარი და წავიდა ანტიოქიიდან, მისი სამეფო ქალაქიდან, ას ორმოცდამეშვიდე წელს; და გაიარა მდინარე ევფრატი და გაიარა მაღალ ქვეყნებში.
38 მაშინ ლისიამ აირჩია პტოლემე, დორიმენესის ძე, ნიკანორი და გორგია, მეფის მეგობრების ძლევამოსილი კაცები.
39 და გაგზავნა მათთან ერთად ორმოცი ათასი ქვეითი და შვიდი ათასი მხედარი, რათა წასულიყვნენ იუდას ქვეყანაში და გაენადგურებინათ იგი, როგორც მეფემ ბრძანა.
40 ასე გამოვიდნენ ისინი მთელი ძალით და მივიდნენ და დაყარეს ემაუსთან ვაკე ქვეყანაში.
41 და ქვეყნის ვაჭრებმა, რომ გაიგონეს მათი დიდება, აიღეს ვერცხლი და ოქრო, მსახურებთან ერთად, და შევიდნენ ბანაკში, რათა ეყიდათ ისრაელის ძეები მონებად: ძალა ასევე სირიისა და ფილისტიმელთა ქვეყნისა. შეუერთდნენ მათ.
42 ახლა, როცა იუდამ და მისმა ძმებმა დაინახეს, რომ უბედურება გამრავლდა და რომ ჯარები დაბანაკდნენ მათ საზღვრებში, რადგან იცოდნენ, როგორ გასცა მეფემ ბრძანა ხალხის განადგურება და მათი სრული გაუქმება;
43 ერთმანეთს უთხრეს: აღვადგინოთ ჩვენი ხალხის გაფუჭებული სიმდიდრე და ვიბრძოლოთ ჩვენი ხალხისთვის და სიწმინდისთვის.
44 მაშინ შეიკრიბა კრება, რათა მზად ყოფილიყვნენ ბრძოლისთვის, ილოცონ, წყალობა და თანაგრძნობა სთხოვონ.
45 ახლა იერუსალიმი უდაბნოსავით უქმი იყო, არც ერთი მისი შვილი არ იყო შესული და გამოსული: საკურთხეველიც გათელული იყო და უცხოპლანეტელები ინახავდნენ ციხეს; წარმართებს ჰქონდათ საცხოვრებლები იმ ადგილას; და სიხარული წაართვეს იაკობს და შეწყდა არფის ლულა.
46 ამიტომ შეიკრიბნენ ისრაელიანები და მივიდნენ მასფაში, იერუსალიმის წინააღმდეგ; რადგან მასფაში იყო ადგილი, სადაც ისინი ლოცულობდნენ ადრე ისრაელში.
47 მაშინ მარხულობდნენ იმ დღეს, ჩაიცვამდნენ ჯვალოს, თავზე ნაცარი დაყარეს და ტანსაცმელი დახიეს.
48 და გაშალეს კანონის წიგნი, სადაც წარმართები ცდილობდნენ დაეხატათ თავიანთი გამოსახულებების მსგავსება.
49 მოიტანეს აგრეთვე მღვდლების სამოსი, პირველი ნაყოფი და მეათედი, და გააღვიძეს ნაზარელები, რომლებმაც თავიანთი დღეები დაასრულეს.
50 მაშინ დიდი ხმით შესძახეს ცისკენ და ამბობდნენ: რა ვუყოთ ამათ და სად წავიყვანოთ ისინი?
51 რამეთუ შენი საწმიდარი გათელულია და შეურაცხყოფილი, და შენი მღვდლები სიმძიმეში არიან და დამცირებულნი.
52 და აჰა, წარმართები შეკრებილნი არიან ჩვენს წინააღმდეგ, რათა დაგვღუპონ: რას წარმოადგენენ ისინი ჩვენს წინააღმდეგ, შენ იცი.
53 როგორ შევძლებთ მათ წინააღმდეგ დგომას, თუ შენ არ იქნები ჩვენი დახმარება, ღმერთო?
54 მაშინ გაისმა საყვირები და ხმამაღლა ტიროდნენ.
55 და ამის შემდეგ იუდამ დანიშნა ხალხის კაპიტანები, ათასის, ასის, ორმოცდაათზე და ათეულზე მეტი.
56 ხოლო ვინც სახლებს აშენებდა, ან ცოლები ჰყავდა, ან ვენახებს რგავდნენ, ან ეშინოდათ, უბრძანა, რომ დაბრუნებულიყვნენ ყოველი თავის სახლში, კანონის მიხედვით.
57 გავიდა ბანაკი და დადგა ემაუსის სამხრეთ მხარეს.
58 და თქვა იუდამ: შეიარაღდით და იყავით მამაცი კაცები, და ნახეთ, რომ მზად იყავით დილის მიმართ, რათა ებრძოლოთ ამ ერებს, რომლებიც შეკრებილნი არიან ჩვენ წინააღმდეგ, რათა გაანადგურონ ჩვენი და ჩვენი საწმინდარი.
59 ჩვენთვის უკეთესია ბრძოლაში სიკვდილი, ვიდრე ჩვენი ხალხის უბედურება და ჩვენი სიწმინდე.
60 მიუხედავად ამისა, როგორც ღვთის ნებაა ზეცაში, ასეც მოიქცეს.

თავი 4

1 აიღო გორგიას ხუთი ათასი ქვეითი და ათასი საუკეთესო მხედარი და ღამით გავიდა ბანაკიდან;
2 დასასრულს, შესაძლოა, იუდეველთა ბანაკში შევარდნას და მოულოდნელად დაარტყას მათ. და ციხის კაცები იყვნენ მისი მეგზური.
3 იუდამ ეს რომ გაიგო, თვითონ გაამევა და ვაჟკაცები მასთან ერთად, რათა დაემარცხებინა მეფის ლაშქარი, რომელიც ემაუსში იყო,
4 ჯერ კიდევ ძალები ბანაკიდან გაფანტული იყო.
5 შუალედში გორგია ღამით მივიდა იუდას ბანაკში, და როცა იქ ვერავინ იპოვა, მთებში ეძებდა მათ, რადგან თქვა: ესენი გაიქცნენ ჩვენგან.
6 მაგრამ როგორც კი გათენდა, იუდა გამოეცხადა ველზე სამი ათასი კაცით, რომელთაც არ ჰქონდათ გონებაში არც აბჯარი და არც მახვილი.

7 და დაინახეს წარმართთა ბანაკი, რომ იყო ძლიერი და კარგად აღკაზმული და გარშემორტყმული ცხენოსნებით; და ესენი იყვნენ ომის ექსპერტები.

8 უთხრა იუდამ მასთან მყოფ კაცებს: ნუ გეშინიათ მათი სიმრავლის და ნუ შეგეშინდებათ მათი თავდასხმისა.

9 გაიხსენეთ, როგორ გადაარჩინეს ჩვენი მამები წითელ ზღვაში, როცა ფარაონი დაედევნა მათ ჯარით.

10 ახლა ავღაღადოთ ზეცამდე, თუ შეიძლება უფალი შეგვიწყალოს და გაიხსენოს ჩვენი მამების აღთქმა და გაანადგუროს ეს ლაშქარი ჩვენს წინაშე დღეს.

11 რათა ყველა წარმართმა იცოდეს, რომ არის ის, ვინც იხსნის და იხსნის ისრაელს.

12 მაშინ უცნობებმა ასწიეს თვალები და დაინახეს ისინი, რომლებიც მათ წინააღმდეგ მოდიოდნენ.

13 ამიტომ ისინი გავიდნენ ბანაკიდან საბრძოლველად; ხოლო იუდასთან მყოფებმა საყვირს უკრავდნენ.

14 ასე შეუერთდნენ ბრძოლას და წარმართები შეწუხებული გაიქცნენ ველზე.

15 თუმცა ყველა უკანა მათგანი მახვილით იქნა მოკლული: ისინი დაედევნენ მათ გაზერამდე და იდუმეის ველებამდე, აზოტუსამდე და იამნიამდე, ისე რომ მათგან სამი ათასი კაცი დახოცეს.

16 ასე რომ, იუდა კვლავ დაბრუნდა თავის ლაშქართან ერთად მათ დევნისგან.

17 და უთხრა ხალხს: ნუ იქნებით ხარბი ნადავლისგან, რადგან ჩვენს წინაშეა ბრძოლა.

18 და გორგია და მისი ლაშქარი აქ ჩვენს გვერდით არიან მთაზე: თქვენ ახლა დადექით ჩვენი მტრების წინააღმდეგ და დაამარცხეთ ისინი და ამის შემდეგ შეგიძლიათ გაბედულად აიღოთ ნადავლები.

19 როცა იუდა ჯერ კიდევ ამბობდა ამ სიტყვებს, გამოჩნდა მათი ნაწილი, რომელიც მთიდან იყურებოდა.

20 ვინც იცოდნენ, რომ ებრაელებმა თავიანთი ლაშქარი გაიქცნენ და კარვებს წვავდნენ; კვამლმა, რომელიც ჩანდა, აცხადებდა, რაც გაკეთდა:

21 ეს რომ გაიგეს, ძალიან შეეშინდათ და დაინახეს იუდას ლაშქარი ველზე საბრძოლველად მზად.

22 ყველანი გაიქცნენ უცხოთა ქვეყანაში.

23 და დაბრუნდა იუდა, რათა გაეფუჭებინა კარვები, სადაც მიიღეს ბევრი ოქრო, ვერცხლი, ლურჯი აბრეშუმი და ზღვის მეწამული და დიდი სიმდიდრე.

24 ამის შემდეგ ისინი წავიდნენ სახლში, მღეროდნენ სამადლობელი სიმღერა და ადიდებდნენ უფალს ზეცაში, რადგან კარგია, რადგან მარადიულია მისი წყალობა.

25 ამგვარად, ისრაელმა იმ დღეს დიდი ხსნა მიიღო.

26 მოვიდა ყველა გაქცეული უცხო ადამიანი და უთხრეს ლისიას, რაც მოხდა.

27 ვინც ამის შესახებ გაიგო, შეცბუნებული და გულგატეხილი იყო, რადგან არც ისეთი რამ, რაც მას სურდა, არ მოემართა ისრაელს და არც ის, რაც მეფემ უბრძანა, არ მომხდარა.

28 შემდეგ წელს ლისიას შემდეგ შეკრიბა სამოცი ათასი რჩეული ფეხით და ხუთი ათასი მხედარი, რათა დაემორჩილებინა ისინი.

29 მივიდნენ იდუმეაში და გაშალეს კარვები ბეთსურაში, და შეხვდა მათ იუდა ათი ათასი კაცით.

30 და როცა დაინახა ის ძლიერი ლაშქარი, ილოცა და თქვა: კურთხეული ხარ, მხსნელო ისრაელის, რომელმაც ჩაახშო ძლევამოსილი კაცის ძალადობა შენი მსახურის დავითის ხელით და ჩააბარე უცხოთა ლაშქარი ხელში. იონათანი საულის ძე და მისი საჭურველმტვირთველი;

31 ჩაკეტე ეს ლაშქარი შენი ხალხის, ისრაელის ხელში და შერცხვენილნი იყვნენ თავიანთი ძალითა და მხედრებით.

32 გაათამამეთ ისინი და დაამსხვრიეთ მათი ძალების სიმამაცე და შეძრწუნდნენ მათი განადგურებისას.

33 ჩამოაგდე ისინი შენს მოყვარულთა მახვილით და მადლიერებით გაქებდეს ყველა, ვინც იცის შენი სახელი.

34 ასე შეუერთდნენ ბრძოლას; და მოკლეს ლისიას ლაშქარი ხუთი ათასი კაცი, მათზე ადრეც დახოცეს.

35 ახლა, როცა ლისიასმა დაინახა თავისი ლაშქარი გაქცეული და იუდას ჯარისკაცების ვაჟკაცობა, და როგორ მზად იყვნენ ისინი ან ეცოცხლათ ან მოკვდნენ ვაჟკაცურად, წავიდა ანტიოქიაში, შეკრიბა უცხოთა ჯგუფი და გააძლიერა თავისი ჯარი. ვიდრე იყო, განიზრახა ისევ იუდეაში შესვლა.

36 მაშინ თქვა იუდამ და მისმა ძმებმა: აჰა, ჩვენი მტრები შეძრწუნებულან: ავიდეთ საწმიდარის გასაწმენდად და მივუძღვნათ.

37 ამაზე შეიკრიბა მთელი ლაშქარი და ავიდა სიონის მთაზე.

38 და როცა დაინახეს სიწმინდე გაპარტახებული და სამსხვერპლო შებილწული, კარიბჭეები გადამწვარი და ბუჩქები ამოსული ეზოებში, როგორც ტყეში, ან ერთ-ერთ მთაში, დიახ, და მღვდლების ოთახები ჩამოშლილი;

39 დახიეს თავიანთი ტანსაცმელი და დიდი გოდება ატეხეს და ფერფლს ყრიდნენ თავზე,

40 და დაეცა მიწაზე მათ პირებზე, და ატეხეს განგაში საყვირებით და შეჰღაღადეს ზეცისკენ.

41 და დანიშნა იუდამ რამდენიმე კაცი, რათა ებრძოლათ ციხეში მყოფთა წინააღმდეგ, სანამ არ განწმენდდა საწმიდარს.

42 აირჩია მან უმწიკვლო საუბრის მღვდლები, რომლებიც სიამოვნებით სარგებლობდნენ კანონით.

43 რომელმაც განწმინდა საწმიდარი და ამოიღო უწმინდური ქვები უწმინდურ ადგილას.

44 და როცა ჭვრეტდნენ, რა გაეკეთებინათ დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლოსთან, რომელიც შეურაცხყოფილი იყო;

45 მათ სჯობდა დაემხო იგი, რათა არ ყოფილიყო საყვედური მათთვის, რადგან წარმართებმა შებილწეს იგი; ამიტომ ჩამოაგდეს.

46 და დაყარეს ქვები ტაძრის მთაზე ხელსაყრელ ადგილას, სანამ არ მოვიდოდა წინასწარმეტყველი, რათა ეჩვენებინა, რა უნდა გაეკეთებინა მათთან.

47 მაშინ აიღეს მთელი ქვები კანონის მიხედვით და ააგეს ახალი სამსხვერპლო წინას მიხედვით;

48 და შექმნეს საწმიდარი და ტაძრის შიგნით მყოფნი, და განაწმინდეს ეზოები.

49 დაამზადეს ახალი წმიდა ჭურჭელი და ტაძარში შემოიტანეს სასანთლე, დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლო, საკმევლისა და ტრაპეზი.

50 და სამსხვერპლოზე აანთეს საკმეველი და აანთეს ნათურები, რომლებიც იყო სასანთლეზე, რათა განათებულიყვნენ ტაძარში.

51 გარდა ამისა, მათ დადეს პური მაგიდაზე, გაშალეს ფარდები და დაასრულეს ყველა საქმე, რისი გაკეთებაც დაიწყეს.

52 მეცხრე თვის ოცდამეხუთე დღეს, რომელსაც კასლეუს თვე ჰქვია, ას ორმოცდამერვე წელს, ადგნენ დილით ადრე,

53 და შესწირეს მსხვერპლი კანონისამებრ ახალ სამსხვერპლოზე აღსავლენი შესაწირავის, რომელიც მათ გააკეთეს.

54 აჰა, რომელ დროს და რომელ დღეს შეურაცხყვეს წარმართებმა იგი, მაშინაც კი, როცა იგი მიძღვნილი იყო სიმღერებით, ქნარებით, არფებით და ციმბალებით.

55 მაშინ მთელი ხალხი პირქვე დაემხო, თაყვანს სცემდა და ადიდებდა ზეცის ღმერთს, რომელმაც მათ კარგი წარმატება მისცა.

56 და ასე დაიცვეს სამსხვერპლო რვა დღე და შესწირეს აღსავლენი სიხარულით და მსხვერპლად შესწირეს ხსნა და ქება.
57 ოქროს გვირგვინებითა და ფარებით დაამშვენეს ტაძრის წინა მხარეც; და კარიბჭეები და ოთახები განაახლეს და კარები დაკიდეს მათზე.
58 ასე იყო ძალიან დიდი სიხარული ხალხში, რადგან მოშორდა წარმართთა სირცხვილი.
59 გარდა ამისა, იუდამ და მისმა ძმებმა ისრაელის მთელმა კრებამ დაადგინეს, რომ სამსხვერპლოს მიძღვნის დღეები ყოველწლიურად რვა დღის მანძილზე, კასლეუს თვის მეოცე მეხუთე დღიდან, დროში უნდა ყოფილიყო. , ხალისითა და ხალისით.
60 იმ დროს სიონის მთაც ააშენეს მაღალი კედლებითა და მტკიცე კოშკებით გარშემო, რათა არ მოსულიყვნენ წარმართები და დაეხეხათ იგი, როგორც ადრე აკეთებდნენ.
61 და დააყენეს იქ გარნიზონი მის შესანახად და გაამაგრეს ბეთსურა მის შესანარჩუნებლად; რომ ხალხს ჰქონოდა თავდაცვა იდუმეისგან.

თავი 5

1 როცა ირგვლივ მყოფმა ერებმა გაიგეს, რომ სამსხვერპლო აშენდა და საკურთხეველი ძველებურად განახლდა, ძალიან არ მოეწონათ.
2 ამიტომ ფიქრობდნენ, გაენადგურებინათ იაკობის თაობა, რომელიც მათ შორის იყო, და ამის შემდეგ დაიწყეს ხალხის მოკვლა და განადგურება.
3 შეებრძოლა იუდა ესავის ძეებს იდუმეაში, არაბატინში, რადგან ალყა შემოარტყეს გაელს, და დაამარცხა ისინი, შეუმცირდა მათი გამბედაობა და წაართვა მათი ნადავლები.
4 ასევე გაიხსენა ბინის შვილების დაზიანებები, რომლებიც მახე და შეურაცხყოფა იყო ხალხისთვის, რადგან ისინი გზაზე აჩერებდნენ მათ.
5 დაკეტა ისინი კოშკებში, დაბანაკდა მათ წინააღმდეგ, გაანადგურა ისინი და გადაწვა იმ ადგილის კოშკები და ყველაფერი, რაც მასში იყო.
6 ამის შემდეგ ის გადავიდა ამონის ძეებთან, სადაც იპოვა ძლიერი ძალა და უამრავი ხალხი, ტიმოთესთან ერთად მათი კაპიტანი.
7 ასე იბრძოდა მრავალი ბრძოლა მათთან, მანამ, სანამ ისინი არ შეწუხდნენ მის წინაშე; და მან დაარტყა ისინი.
8 და როცა აიღო იაზარი მის კუთვნილ ქალაქებთან ერთად, დაბრუნდა იუდეაში.
9 მაშინ შეიკრიბნენ გალაადში მყოფი წარმართები ისრაელიანების წინააღმდეგ, რომლებიც მათ სახლებში იყვნენ, რათა გაენადგურებინათ ისინი; მაგრამ ისინი გაიქცნენ დათემას ციხეში.
10 და გაუგზავნა წერილები იუდას და მის ძმებს: ჩვენს ირგვლივ მყოფი წარმართები შეკრებილნი არიან ჩვენს წინააღმდეგ, რათა დაგვხოცონ.
11 და ისინი ემზადებიან, რომ მოვიდნენ და აიღონ ციხესიმაგრე, საიდანაც გავეპარეთ, ტიმოთე მათი ლაშქრის კაპიტანია.
12 მაშ, მოდი და გვიხსენი მათი ხელიდან, რადგან ბევრი ჩვენგანი მოკლეს.
13 დიახ, ყველა ჩვენი ძმა, რომლებიც იყვნენ ტობის ადგილებში, მოკვდნენ: მათი ცოლები და მათი შვილები ასევე წაიყვანეს ტყვედ და წაიღეს მათი ნივთები; და გაანადგურეს იქ ათასი კაცი.
14 სანამ ეს წერილები ჯერ კიდევ იკითხებოდა, აჰა, მოვიდნენ სხვა მაცნეები გალილეიდან ტანსაცმლით დაქცეული, რომლებმაც ამის შესახებ მოახსენეს.
15 და თქვეს: პტოლემეიდისა და ტიროსისა და სიდონისა და წარმართთა მთელი გალილეისნი შეკრებილნი არიან ჩვენ წინააღმდეგ, რათა დაგვხოცონ.
16 როცა იუდამ და ხალხმა გაიგონეს ეს სიტყვები, შეიკრიბა დიდი კრება, რათა გაეგოთ, რა უნდა გაეკეთებინათ თავიანთი ძმებისთვის, რომლებიც გაჭირვებულები იყვნენ და თავს ესხმოდნენ მათ.
17 უთხრა იუდამ თავის ძმას სიმონს: ამოირჩიე კაცები და წადი და იხსენი შენი ძმები გალილეაში, რადგან მე და ჩემი ძმა იონათანი გალაადის ქვეყანაში წავალთ.
18 და დაუტოვა იოსები, ზაქარიას ძე და აზარია, ხალხის თავკაცები, ლაშქრის დარჩენილ ნაწილს იუდეაში, რათა დაეცვათ იგი.
19 რომელსაც უბრძანა: აიღეთ ამ ხალხის წინამძღოლობა და იზრუნეთ, რომ არ ებრძოლოთ წარმართებს, სანამ ჩვენ კვლავ მოვიდობთ.
20 სიმონს მისცეს სამი ათასი კაცი გალილეაში წასასვლელად, ხოლო იუდას რვა ათასი კაცი გალაადის ქვეყნად.
21 წავიდა სიმონ გალილეაში, სადაც მრავალი ბრძოლა გაუმართა წარმართებს, ისე რომ წარმართები შეწუხდნენ მის მიერ.
22 და დაედევნა მათ პტოლემაისის კარიბჭემდე; და დახოცეს წარმართთაგან სამი ათასი კაცი, რომელთა ნადავლი აიღო.
23 და ისინი, ვინც იყვნენ გალილეაში და არბატისში, თავიანთი ცოლებითა და შვილებით, და ყველაფერი, რაც ჰქონდათ, თან წაიყვანა და დიდი სიხარულით შეიყვანა ისინი იუდეაში.
24 იუდა მაკაბელიც და მისი ძმა იონათანი გადავიდნენ იორდანეზე და სამი დღის გზა გაიარეს უდაბნოში.
25 სადაც შეხვდნენ ნაბათელებს, რომლებიც მშვიდობიანად მივიდნენ მათთან და უთხრეს ყველაფერი, რაც შეემთხვა მათ ძმებს გალაადის ქვეყანაში.
26 და როგორ იყო დაკეტილი ბევრი მათგანი ბოსორაში, ბოსორში, ალემაში, კასფორში, მაკედსა და კარნაიმში; ყველა ეს ქალაქი ძლიერი და დიდია:
27 და რომ ისინი დაკეტილნი იყვნენ გალაადის ქვეყნის დანარჩენ ქალაქებში და ხვალინდელი დღისთვის დანიშნეს, რომ თავიანთი ლაშქარი მოეყვანათ ციხე-სიმაგრეებზე და აეღოთ ისინი და გაენადგურებინათ ყველა ერთ დღეში.
28 ამის შემდეგ იუდა და მისი ლაშქარი მოულოდნელად მიუბრუნდნენ უდაბნოს გზით ბოსორასკენ; და როცა მოიგო ქალაქი, დახოცა ყველა მამრი მახვილით, წაიღო მთელი მათი ნადავლები და დაწვა ქალაქი ცეცხლით.
29 საიდანაც ღამით წავიდა და ციხემდე მივიდა.
30 და დილით ადრე ახედეს, და, აჰა, იყო ურიცხვი ხალხი, რომელსაც ატარებდა კიბეები და სხვა საბრძოლო მანქანები, რათა აეღოთ ციხე, რადგან ისინი თავს დაესხნენ მათ.
31 როცა იუდამ დაინახა, რომ ბრძოლა დაიწყო და ქალაქის ღაღადი ზეცად ავიდა საყვირებითა და დიდი ხმით,
32 მან უთხრა თავის მასპინძელს: იბრძოლეთ დღეს თქვენი ძმებისთვის.
33 და გამოვიდა მათ უკან სამ ჯგუფად, რომლებიც აჟღერებდნენ საყვირებს და ტიროდნენ ლოცვით.
34 მაშინ ტიმოთეოსის ლაშქარმა, იცოდა, რომ ეს იყო მაკაბელი, გაიქცა მისგან; ისე რომ იმ დღეს დახოცეს რვა ათასი კაცი.
35 ასე რომ, იუდა მიუბრუნდა მასფას; და მას შემდეგ, რაც მას შეურაცხყოფა მიაყენა, აიღო და მოკლა ყველა მამრი მასში, და მიიღო მისი ნადავლები და დაწვა იგი ცეცხლში.
36 იქიდან წავიდა და აიღო კასფონი, მაგედი, ბოსორი და გალაადის ქვეყნის სხვა ქალაქები.
37 ამის შემდეგ შეკრიბა ტიმოთე სხვა ლაშქარი და დაბანაკდა რაფონის წინააღმდეგ მდინარეზე.

38 გაგზავნა იუდამ კაცები ლაშქრის დასაზვერავად, რომლებმაც შეატყობინეს მას და უთხრეს: ყველა წარმართი, რომელიც ჩვენს ირგვლივ არის, შეკრებილია მათთან, ძალიან დიდი ლაშქარი.

39 მან ასევე დაიქირავა არაბები მათ დასახმარებლად და მათ გაშალეს კარვები მდინარეს იქით, მზად არიან მოვიდნენ და შეგებრძოლონ. ამის შემდეგ იუდა წავიდა მათ შესახვედრად.

40 მაშინ ტიმოთეოსმა უთხრა თავისი ლაშქრის მხედართმთავრებს: როცა იუდა და მისი ლაშქარი მიუახლოვდებიან მდინარეს, თუ ის ჯერ ჩვენთან გაივლის, ჩვენ ვერ შევეწინააღმდეგებით მას; რადგან ის ძლიერად გაიმარჯვებს ჩვენზე:

41 მაგრამ თუ შეეშინდება და დაბანაკდება მდინარის იქით, ჩვენ მივალთ მასთან და დავძლევთ მას.

42 იუდამ, როცა მდინარესთან მივიდა, ნაკადულთან დააყოლა ხალხის მწიგნობარნი, რომელთაც უბრძანა: ნურავის დაუშვებთ ბანაკში დარჩენას, არამედ ყველა მოვიდეს ბრძოლაში.

43 ასე რომ, ის ჯერ მივიდა მათთან და მთელი ხალხი მის შემდეგ: შემდეგ ყველა წარმართებმა, შეწუხებულებმა მის წინაშე, გადაყარეს იარაღი და გაიქცნენ ტაძარში, რომელიც იყო კარნაიმში.

44 მაგრამ მათ აიღეს ქალაქი და გადაწვეს ტაძარი ყველა იქ მყოფთან ერთად. ასე დაიმორჩილა კარნაიმი და ვეღარც იუდას წინაშე დგანან.

45 მაშინ იუდამ შეკრიბა ყველა ისრაელიანები, რომლებიც იყვნენ გალაადის ქვეყანაში, პატარადან დიდებამდე, მათი ცოლები და მათი შვილები და მათი ნივთები, ძალიან დიდი ლაშქარი, რათა ბოლომდე მივიდნენ მიწაზე. იუდეა.

46 ახლა, როდესაც მივიდნენ ეფრონთან, (ეს იყო დიდი ქალაქი გზაში, როგორც უნდა წასულიყვნენ, ძალიან კარგად გამაგრებული), მათ ვერ შეძლეს მისგან მობრუნება, არც მარჯვნივ და არც მარცხნივ, არამედ უნდა გაევლოთ შუაგულში. ის.

47 მაშინ ქალაქელებმა დაკეტეს ისინი და შეაჩერეს კარიბჭეები ქვებით.

48 რაზეც იუდამ მიუგზავნა მათ მშვიდობიანად და უთხრა: გავიაროთ თქვენი ქვეყნიდან ჩვენს ქვეყანაში წასასვლელად და არავინ დაგიშავოთ; ჩვენ მხოლოდ ფეხით გავივლით, მაგრამ ისინი არ ხსნიდნენ მას.

49 ამიტომ იუდამ ბრძანა, რომ გამოცხადებულიყო მთელს ლაშქარში, რომ თითოეულმა კაცმა გაშალოს თავისი კარავი იმ ადგილას, სადაც იყო.

50 დალაშქრეს ჯარისკაცები და შეუტიეს ქალაქს მთელი ის დღე და მთელი ღამე, სანამ ქალაქი მას ხელში არ ჩაუვარდა.

51 რომელმაც მაშინ დახოცა ყველა მამრი მახვილის პირით და გაანადგურა ქალაქი და აიღო მისი ნადავლები და გაიარა ქალაქი დახოცილთა თავზე.

52 ამის შემდეგ წავიდნენ იორდანეზე ბეთსანის წინ დიდ ველზე.

53 და იუდამ შეკრიბა უკან მოსული და ამხნევებდა ხალხს მთელი გზა, სანამ ისინი იუდეის ქვეყანაში შევიდნენ.

54 სიხარულითა და სიხარულით ავიდნენ სიონის მთაზე, სადაც შესწირეს დასაწვავი შესაწირავი, რადგან არც ერთი მათგანი არ მოკლულ იქნა, სანამ მშვიდობით არ დაბრუნდებოდნენ.

55 რა დროს იყვნენ იუდა და იონათანი გალაადის ქვეყანაში და მისი ძმა სიმონ გალილეაში პტოლემეის წინ,

56 იოსებმა, ზაქარიას ძემ, და აზარიამ, გარნიზონების კაპიტანებმა, გაიგეს მათ მიერ ჩადენილი ვაჟკაცური და საომარი მოქმედებების შესახებ.

57 ამიტომ მათ თქვეს: ჩვენც მოვიპოვოთ სახელი და წავიდეთ ბრძოლა წარმართებთან, რომლებიც ჩვენს ირგვლივ არიან.

58 ასე რომ, როცა დაავალეს გარნიზონს, რომელიც მათთან იყო, გაემართნენ იამნიასკენ.

59 მაშინ გამოვიდნენ გორგია და მისი ხალხი ქალაქიდან მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად.

60 ასეც მოხდა, რომ იოსები და აზარა გაიქცნენ და დაედევნენ იუდეის საზღვრამდე: და იმ დღეს დაიღუპნენ ისრაელის ხალხიდან ორი ათასი კაცი.

61 ასე მოხდა დიდი დამხობა ისრაელის შვილებს შორის, რადგან ისინი არ ემორჩილებოდნენ იუდას და მის ძმებს, არამედ ფიქრობდნენ, რომ გაეკეთებინათ მამაცი მოქმედება.

62 უფრო მეტიც, ეს კაცები არ იყვნენ იმ შთამომავლებიდან, ვისი ხელითაც მიეცა ისრაელს ხსნა.

63 თუმცა კაცი იუდა და მისი ძმები დიდად იყვნენ ცნობილი მთელი ისრაელისა და ყველა წარმართის წინაშე, სადაც კი მათი სახელი ისმოდა;

64 იმდენად, რამდენადაც ხალხი შეიკრიბა მათთან მხიარული აჟიოტაჟებით.

65 ამის შემდეგ გამოვიდა იუდა თავის ძმებთან ერთად და შეებრძოლა ესავის შვილებს სამხრეთით მდებარე ქვეყანაში, სადაც დაამარცხა ხებრონი და მისი ქალაქები, დაანგრია მისი ციხე და გადაწვა მისი კოშკები ირგვლივ.

66 იქიდან წავიდა ფილისტიმელთა ქვეყანაში წასასვლელად და გაიარა სამარიაში.

67 იმ დროს ზოგიერთმა მღვდელმა, რომელთაც სურდათ გამოეჩინათ თავიანთი სიმამაცე, ბრძოლაში დაიღუპნენ, რადგან დაუფიქრებლად წავიდნენ საბრძოლველად.

68 ასე რომ, იუდა მიუბრუნდა აზოტოსს ფილისტიმელთა ქვეყანაში, და როდესაც დაანგრია მათი სამსხვერპლოები, დაწვა მათი ქანდაკებები ცეცხლში და გაანადგურა მათი ქალაქები, დაბრუნდა იუდეის ქვეყანაში.

თავი 6

1 იმ დროს მეფე ანტიოქემ მაღალ ქვეყნებში მოგზაურობისას გაიგო ნათქვამი, რომ ელიმაისი სპარსეთის ქვეყანაში იყო ქალაქი, რომელიც დიდად იყო ცნობილი სიმდიდრით, ვერცხლითა და ოქროთი;

2 და რომ იყო მასში ძალიან მდიდარი ტაძარი, რომელშიც იყო ოქროს საფარები, სამკერდეები და ფარები, რომლებიც იქ დატოვა ალექსანდრემ, ფილიპეს ძემ, მაკედონელმა მეფემ, რომელიც მეფობდა პირველ ბერძენთა შორის.

3 ამიტომ მოვიდა და ცდილობდა აეღო ქალაქი და გაენადგურებინა იგი; მაგრამ მან ვერ შეძლო, რადგან ქალაქელებმა გააფრთხილეს ამის შესახებ,

4 ადგა მის წინააღმდეგ ბრძოლაში: გაიქცა იგი, წავიდა იქიდან დიდი სიმძიმით და დაბრუნდა ბაბილონში.

5 კიდევ მოვიდა ერთი, რომელმაც სპარსეთში შეიტანა ეს ამბავი, რომ ლაშქარი, რომელიც წავიდა იუდეის მიწის წინააღმდეგ, გაიქცა.

6 და ის ლისია, რომელიც პირველი გამოვიდა დიდი ძალით, განდევნეს იუდეველები; და რომ ისინი გაძლიერდნენ ჯავშნით, ძლიერებით და ნადავლის მარაგით, რომელიც მოიპოვეს ჯარებისგან, რომლებიც გაანადგურეს.

7 ასევე, რომ ჩამოაგდეს სისაძაგლე, რომელიც მან იერუსალიმის სამსხვერპლოზე დააყენა, და შემოეხვივნენ საკურთხეველს მაღალი კედლებით, როგორც ადრე, და მის ქალაქ ბეთსურას.

8 როცა მეფემ ეს სიტყვები გაიგო, გაოგნებული და შეძრწუნებული იყო: დაწვა იგი თავის საწოლზე და დაავადდა მწუხარებისგან, რადგან ისე არ დაემართა, როგორც ეძებდა.

9 და იქ გააგრძელა მრავალი დღე, რადგან მისი მწუხარება სულ უფრო და უფრო მატულობდა და ანგარიშს უწევდა, რომ უნდა მომკვდარიყო.

10 ამიტომ, მან მოუწოდა ყველა თავის მეგობარს და უთხრა მათ: ძილი წავიდა ჩემს თვალებში და გული მწყდება ძალიან მზრუნველობის გამო.
11 და ვფიქრობდი ჩემით: რა გასაჭირში მოვედი და რა დიდი უბედურებაა ეს, სადაც ახლა ვარ! რადგან მე ვიყავი დიდებული და საყვარელი ჩემი ძალით.
12 მაგრამ ახლა მახსენდება ის ბოროტება, რაც ჩავიდინე იერუსალიმში და რომ ავიღე ყველა ოქროსა და ვერცხლის ჭურჭელი, რაც მასში იყო, და გავგზავნე იუდეის მკვიდრთა გასანადგურებლად უმიზეზოდ.
13 ამიტომ, მე მესმის, რომ ამ მიზეზით დამემართა ეს უბედურება და, აჰა, ვიღუპები დიდი მწუხარებით უცხო ქვეყანაში.
14 და მოუწოდა ფილიპეს, ერთ-ერთ თავის მეგობარს, რომელიც მთელ თავის სამეფოზე დაადგინა.
15 და მისცა მას გვირგვინი და მისი სამოსელი და მისი ნიშანი, რათა აღეყვანა თავისი ძე ანტიოქე და აღზარდოს იგი მეფობისთვის.
16 მოკვდა იქ მეფე ანტიოქე ას ორმოცდა მეცხრე წელს.
17 როდესაც ლისიასმა შეიტყო, რომ მეფე მოკვდა, მის ნაცვლად დაამყარა თავისი ვაჟი ანტიოქე, რომელიც მან აღზარდა ახალგაზრდობაში, და დაარქვა მას ევპატორი.
18 ამ დროს კოშკში მყოფნი დაკეტეს ისრაელიანები საკურთხევლის ირგვლივ და ყოველთვის ეძებდნენ მათ ტკივილს და წარმართთა გაძლიერებას.
19 ამიტომ იუდამ, მათი განადგურების განზრახვით, მოუწოდა მთელ ხალხს მათ ალყაში მოქცევისთვის.
20 შეიკრიბნენ და ალყა შემოარტყეს მათ ას ორმოცდამეათე წელს, და დაამზადა მათ წინააღმდეგ სასროლი ბორცვები და სხვა ძრავები.
21 მაგრამ გამოვიდნენ ზოგიერთი ალყაში მოქცეული, რომელთაც შეუერთდნენ ისრაელის ზოგიერთი უღმრთო მამაკაცი.
22 და მივიდნენ მეფესთან და უთხრეს: როდემდე უნდა აღასრულო განაჩენი და შური იძიო ჩვენს ძმებზე?
23 ჩვენ მზად ვიყავით ვემსახუროთ შენს მამას და მოვიქცეთ ისე, როგორც ის გვინდოდა, და დავემორჩილოთ მის მცნებებს;
24 რისთვისაც ჩვენი ერიდან კოშკს ალყა შემოარტყეს და ჩვენგან განშორებულნი არიან; უფრო მეტიც, რამდენიც მათ შეეძლოთ, დახოცეს და გაანადგურეს ჩვენი სამკვიდრო.
25 მათ ხელი არ გაგვიწოდეს მხოლოდ ჩვენზე, არამედ მათ საზღვრებზეც.
26 და, აჰა, დღეს ალყა შემოარტყეს კოშკს იერუსალიმში, რომ აეღოთ იგი: ასევე გაამაგრეს საკურთხეველი და ბეთსურა.
27 მაშასადამე, თუ სწრაფად არ შეუშლით ხელს მათ, ისინი გააკეთებენ უფრო დიდ საქმეებს, ვიდრე ეს, და თქვენ ვერ შეძლებთ მათ მართვას.
28 ეს რომ გაიგო მეფემ, განრისხდა და შეკრიბა ყველა თავისი მეგობარი, თავისი ჯარის კაპიტანები და ცხენის მხედველობა.
29 ასევე მივიდნენ მასთან სხვა სამეფოებიდან და ზღვის კუნძულებიდან დაქირავებული ჯარისკაცების რაზმები.
30 ასე რომ, მისი ჯარის რაოდენობა იყო ასი ათასი ქვეითი, ოცი ათასი მხედარი და ორმოცდაათი სპილო ბრძოლაში.
31 ესენი გაიარეს იდუმეაში და დალაშქრეს ბეთსურას წინააღმდეგ, რომელსაც მრავალი დღე ესხმოდნენ და საბრძოლო ძრავებს ამზადებდნენ; არამედ გამოვიდნენ ბეთსურელები და დაწვეს ცეცხლით და იბრძოდნენ ვაჟკაცურად.
32 ამის შემდეგ იუდა გამოვიდა კოშკიდან და დადგა ბათზაქარიაში, მეფის ბანაკის წინ.
33 მაშინ ადრინდელი მეფე ადგა სასტიკად გაემართა ლაშქართან ერთად ბათზაქარიასკენ, სადაც მისმა ლაშქარმა მოამზადა ისინი საბრძოლველად და საყვირები დაუკრა.
34 და ბოლოს მათ შეძლოთ სპილოების საბრძოლველად აღძვრა, აჩვენეს მათ ყურძნისა და თუთის სისხლი.
35 გარდა ამისა, დაყვეს მხეცები ჯარებს შორის და ყოველი სპილოზე დანიშნეს ათასი კაცი, შეიარაღებული ხალათებითა და თავზე სპილენძის ჩაფხუტებით; და ამას გარდა, ყოველი მხეცისათვის იყო ხელდასხმული ხუთასი მხედარი საუკეთესოთაგან.
36 ესენი მზად იყვნენ ყოველ შემთხვევაში: სადაც იყო მხეცი და სადაც მიდიოდა მხეცი, ისინიც მიდიოდნენ და არ შორდებოდნენ მისგან.
37 და მხეცებზე იყო ხის ძლიერი კოშკები, რომლებიც დაფარავდნენ თითოეულ მათგანს და იყო მიჯაჭვული მათზე ჭურვებით: ასევე იყო თითოეულზე ოცდაათ ორმოცდაათი ძლიერი მამაკაცი, რომლებიც ებრძოდნენ მათ, ინდიელების გარდა, რომელიც მართავდა. მას.
38 რაც შეეხება ცხენოსანთა დარჩენილ ნაწილს, მათ დააყენეს ისინი ამ და იმ მხარეს, ლაშქრის ორ ნაწილზე, აძლევდნენ ნიშნებს, თუ რა უნდა გაეკეთებინათ და მთელ რიგებს შორის იყვნენ აღკაზმულები.
39 ახლა, როდესაც მზე ანათებდა ოქროსა და სპილენძის ფარებს, მთები ბრწყინავდნენ და ანათებდნენ, როგორც ცეცხლის ნათურები.
40 ასე რომ, მეფის ჯარის ნაწილი მაღალ მთებზე იყო გაშლილი, ნაწილი კი ქვემო ხეობებზე, უსაფრთხოდ და წესრიგში გაემართნენ.
41 ამიტომ ყველა, ვინც ესმოდა მათი სიმრავლის ხმაურს, ასეულის ლაშქრობას და აღკაზმულთა ღრიალს, შეძრწუნდა, რადგან ლაშქარი იყო ძალიან დიდი და ძლიერი.
42 მიუახლოვდნენ იუდა და მისი ლაშქარი და შევიდნენ ბრძოლაში, და დაიხოცა მეფის ლაშქარი ექვსასი კაცი.
43 ელეაზარმაც, სახელად სავარანმა, დაინახა, რომ სამეფო აღკაზმულებით შეიარაღებული ერთი მხეცი ყველა დანარჩენზე მაღლა იყო და ფიქრობდა, რომ მეფე მასზე იყო.
44 თავი საფრთხის ქვეშ დააყენოს, ბოლომდე იხსნას თავისი ხალხი და სამუდამო სახელი მიენიჭოს.
45 ამიტომ იგი გაბედულად მიირბინა მას ბრძოლის შუაგულში, ხოცავდა მარჯვენა და მარცხნივ, ისე რომ ისინი გაიყო მისგან ორივე მხრიდან.
46 რაც გააკეთა, სპილოს ქვეშ ჩასცქეროდა, ძირში ჩასვა და მოკლა; რის შემდეგაც სპილო მასზე დაეცა და იქ მოკვდა.
47 დანარჩენმა იუდეველებმა კი დაინახეს მეფის ძალა და მისი ძალების ძალადობა, ზურგი აქციეს მათ.
48 მაშინ მეფის ლაშქარი იერუსალიმში ავიდა მათ შესახვედრად და მეფემ კარვები გაშალა იუდეასა და სიონის მთაზე.
49 მაგრამ ბეთსურაში მყოფებთან მან მშვიდობა დადო, რადგან ისინი გამოვიდნენ ქალაქიდან, რადგან არ ჰქონდათ იქ საჭმელი ალყის გასატანად, ეს იყო ქვეყნის დასვენების წელი.
50 აიღო მეფემ ბეთსურა და იქ გარნიზონი დააყენა მის შესანახად.
51 რაც შეეხება საწმიდარს, მან მრავალი დღე ალყა შემოარტყა მას და დააყენა იქ არტილერია ძრავებითა და ინსტრუმენტებით ცეცხლისა და ქვების დასასროლად და ისრებისა და სარტყლების დასასროლად.
52 რის გამოც მათ ასევე გააკეთეს ძრავები თავიანთი ძრავების საწინააღმდეგოდ და დიდხანს ებრძოდნენ მათ.
53 ბოლოს და ბოლოს, მათი ჭურჭელი საკვების გარეშე იყო (რადგან მეშვიდე წელი იყო და წარმართთაგან გათავისუფლებულებმა იუდეაში შეჭამეს მაღაზიის ნარჩენები.)
54 დარჩნენ მხოლოდ რამდენიმე საკურთხეველში, რადგან შიმშილობამ ისე დაამარცხა ისინი, რომ ვერ გაიფანტნენ, თითოეული თავის ადგილზე.

55 იმ დროს ლისიასმა მოისმინა ნათქვამი, რომ ფილიპემ, რომელიც ანტიოქე მეფემ ცოცხალი იყო, დანიშნა თავისი ძის ანტიოქეს აღზრდა, რათა გამეფებულიყო.
56 დაბრუნდა სპარსეთიდან და მიდიიდან და მეფის ლაშქარიც, რომელიც მასთან ერთად წავიდა, და ცდილობდა მისთვის საქმის განმგებლობა მიეღო.
57 ამიტომ წავიდა იგი სასწრაფოდ და უთხრა მეფეს, ლაშქრის კაპიტანებს და ასეულს: ჩვენ ყოველდღიურად ვფუჭდებით და ჩვენი საკვები მხოლოდ მცირეა, და ადგილი, რომელსაც ჩვენ ალყაში ვდებთ, ძლიერია და სამეფოს საქმეები მოტყუება ჩვენზე:
58 ახლა მოდით ვიმეგობროთ ამ კაცებთან და დავმშვიდდეთ მათთან და მთელ მათ ერთან;
59 და აღთქმა დაუდო მათ, რომ ისინი იცხოვრებენ თავიანთი კანონების მიხედვით, როგორც ადრე აკეთებდნენ, რადგან ისინი უკმაყოფილონი არიან და გააკეთეს ყოველივე ეს, რადგან ჩვენ გავაუქმეთ მათი კანონები.
60 ასე რომ, მეფე და მთავრები კმაყოფილნი იყვნენ, ამიტომ გაგზავნა მათთან მშვიდობის დასამყარებლად; და მათ მიიღეს იგი.
61 ასევე მეფემ და მთავრებმა ფიცი დადეს მათ, რის შემდეგაც ისინი გავიდნენ ციხესიმაგრიდან.
62 მაშინ შევიდა მეფე სიონის მთაზე; მაგრამ როცა დაინახა ადგილის სიძლიერე, დაარღვია თავისი ფიცი, რომელიც დადო და ბრძანა, დაენგრია კედელი ირგვლივ.
63 ამის შემდეგ იგი სასწრაფოდ წავიდა და დაბრუნდა ანტიოქიაში, სადაც იპოვა ფილიპე ქალაქის ბატონად; ამიტომ შეებრძოლა მას და აიღო ქალაქი ძალით.

თავი 7

1 ას ორმოცდამეათე წელს დემეტრე, სელევკოსის ძე, რომიდან წავიდა და რამდენიმე კაცით მივიდა ზღვისპირა ქალაქში და მეფობდა იქ.
2 და როგორც შევიდა თავისი წინაპრების სასახლეში, ისე იყო, რომ მისმა ჯარებმა აიღეს ანტიოქე და ლისია, რათა მიეყვანათ ისინი.
3 ამიტომ, როცა ეს შეიტყო, თქვა: არ დავინახო მათი სახეები.
4 დახოცა ისინი მისმა მასპინძელმა. როდესაც დემეტრე დაჯდა თავისი სამეფოს ტახტზე,
5 მივიდნენ მასთან ისრაელის ყველა ბოროტი და უღმერთო კაცი, რომელთა კაპიტანად ჰყავდათ ალკიმოსი, რომელსაც სურდა მღვდელმთავარი.
6 და დააბრალეს ხალხი მეფეს და უთხრეს: იუდამ და მისმა ძმებმა დახოცეს ყველა შენი მეგობარი და გაგვაძევეს ჩვენი მიწიდან.
7 ახლა გაგზავნე ვინმე, ვისაც ენდობი, წავიდეს და ნახოს, რა უბედურება მოახდინა ჩვენ შორის და მეფის ქვეყანაში, და დასაჯოს ისინი ყველა მათთან ერთად, ვინც მათ ეხმარება.
8 მაშინ მეფემ აირჩია ბაკიდესი, მეფის მეგობარი, რომელიც წარღვნის მიღმა მეფობდა, სამეფოში დიდებული კაცი და მეფის ერთგული.
9 და გაგზავნა იგი იმ ბოროტ ალკიმესთან ერთად, რომელიც მან დაადგინა მღვდელმთავარი, და უბრძანა, შური ეძია ისრაელის ძეებზე.
10 ასე რომ, ისინი წავიდნენ და მოვიდნენ დიდი ძალით იუდეის ქვეყანაში, სადაც გაუგზავნეს მოციქულები იუდას და მის ძმებს მშვიდობისმოყვარე სიტყვებით მოტყუებით.
11 მაგრამ მათ ყურადღება არ მიაქციეს მათ სიტყვებს; რადგან დაინახეს, რომ მოვიდნენ დიდი ძალით.
12 მაშინ შეიკრიბა ალკიმოსსა და ბაქიდესთან მწიგნობართა ჯგუფი, რათა მოეთხოვათ სამართალი.
13 ისრაელის ძეთა შორის პირველი ასიელები იყვნენ, ვინც მშვიდობას ეძებდა მათგან:
14 რადგან მათ თქვეს: აარონის შთამომავლობის მღვდელი მოვიდა ამ ლაშქრით და არანაირ ბოროტებას არ დაგვიშავებს.
15 ასე ელაპარაკა მათ მშვიდობიანად და დაიფიცა მათ და თქვა: ჩვენ არ ვიზამთ ზიანს არც თქვენგან და არც თქვენს მეგობრებს.
16 რის გამოც ირწმუნეს იგი, მაგრამ მან აიყვანა მათგან სამოცდაათი კაცი და მოკლა ისინი ერთ დღეში, როგორც დაწერა.
17 განდევნეს შენი წმინდანების ხორცი და დაღვარეს მათი სისხლი იერუსალიმის ირგვლივ, და არავინ იყო მათი დასამარხი.
18 ამიტომ მათი შიში და შიში დაეცა მთელ ხალხს, ვინც ამბობდა: არ არის მათში არც ჭეშმარიტება და არც სიმართლე; რადგან დაარღვიეს აღთქმა და ფიცი, რომელიც დადეს.
19 ამის შემდეგ, ბაქიდესმა იერუსალიმიდან გაშალა და თავისი კარვები გაშალა ბეზეთში, სადაც გაგზავნა და წაიყვანა მრავალი კაცი, ვინც მიატოვა იგი, და ზოგიერთი ხალხიც, და როცა მოკლა ისინი, ჩააგდო ისინი დიდში. ორმო.
20 შემდეგ მან გადასცა ქვეყანა ალკიმოსს და დაუტოვა მას ძალაუფლება, რომ დაეხმარა მას: ასე წავიდა ბაქიდესი მეფესთან.
21 მაგრამ ალკიმე იბრძოდა მღვდელმთავრობისთვის.
22 და მიემართა მას ყველა, ვინც შეწუხებული ხალხი იყო, ვინც იუდას მიწა ხელში ჩაიგდო, ისრაელში ბევრი უბედურება მოჰყვა.
23 როცა იუდამ დაინახა მთელი ბოროტება, რაც ალკიმოსმა და მისმა ჯგუფმა ჩაიდინეს ისრაელიანებს შორის, წარმართებზეც კი,
24 ის გავიდა იუდეის ყველა სანაპიროზე, ირგვლივ და შური იძია მისგან აჯანყებულთაგან, ისე რომ აღარ გაბედეს გასვლა ქვეყანაში.
25 მეორეს მხრივ, როცა ალკიმოსმა დაინახა, რომ იუდამ და მისმა ამხანაგმა გაიმარჯვეს და იცოდა, რომ ვერ უძლებდა მათ ძალას, კვლავ მივიდა მეფესთან და უთხრა მათგან ყველაზე ცუდი, რაც შეეძლო.
26 მაშინ მეფემ გაგზავნა ნიკანორი, მისი ერთ-ერთი საპატიო უფლისწული, კაცი, რომელსაც სასიკვდილო სიძულვილი ჰქონდა ისრაელს, ხალხის განადგურების ბრძანებით.
27 მივიდა ნიკანორი იერუსალიმში დიდი ძალით; და გაუგზავნა იუდას და მის ძმებს მოტყუებით მეგობრული სიტყვებით და უთხრა:
28 არ იყოს ბრძოლა ჩემსა და შენს შორის; მოვალ რამდენიმე კაცთან ერთად, რომ მშვიდად გნახო.
29 მივიდა იუდასთან და მშვიდობიანად მიესალმა ერთმანეთს. თუმცა მტრები მზად იყვნენ იუდას ძალადობით წაეყვანათ.
30 რაც იცოდა იუდას, რომ მოტყუებით მივიდა მასთან, ძლიერ შეეშინდა და აღარ ნახავდა მის სახეს.
31 ნიკანორმაც, როცა დაინახა, რომ მისი რჩევა გაირკვა, გამოვიდა იუდას წინააღმდეგ საბრძოლველად კაფარსალამას გვერდით.
32 სადაც დაიხოცა ნიკანორის მხრიდან ხუთი ათასი კაცი, დანარჩენები კი დავითის ქალაქში გაიქცნენ.
33 ამის შემდეგ ნიკანორი ავიდა სიონის მთაზე და გამოვიდნენ საწმიდრიდან რამდენიმე მღვდელი და ხალხის უხუცესები, რათა მშვიდობიანად მიესალმოთ და ეჩვენებინათ მეფისთვის შესაწირავი დასაწვავი მსხვერპლი.
34 მაგრამ ის დასცინოდა მათ, დასცინოდა მათ, სამარცხვინოდ შეურაცხყოფდა მათ და ამაყად ლაპარაკობდა.
35 და დაიფიცა თავის რისხვაში და თქვა: თუ იუდა და მისი ლაშქარი ახლა არ ჩამივარდა ხელში, თუ ოდესმე ისევ უსაფრთხოდ მოვალ, დავწვავ ამ სახლს;
36 მაშინ შევიდნენ მღვდლები, დადგნენ სამსხვერპლოსა და ტაძრის წინ, ტიროდნენ და ამბობდნენ:

37 შენ აირჩიე, უფალო, ეს სახლი შენი სახელის დასარქმევად და შენი ხალხისთვის ლოცვისა და ვედრების სახლად.
38 შური იძიეთ ამ კაცსა და მის ლაშქარზე და დაეცემინათ მახვილით: გაიხსენეთ მათი გმობა და მიეცით მათ, რომ აღარ გააგრძელონ.
39 გამოვიდა ნიკანორი იერუსალიმიდან და გაშალა კარვები ბეთჰორონში, სადაც მას სირიელი ლაშქარი შეხვდა.
40 მაგრამ იუდამ დადგა ადასაში სამი ათასი კაცით და იქ ილოცა და თქვა:
41 უფალო, როცა ასურელთა მეფისგან გამოგზავნილებმა გმობდნენ, შენი ანგელოზი გამოვიდა და ას ოთხმოცდახუთი ათასი მათგანი დაარტყა.
42 დღესაც გაანადგურე ეს ლაშქარი ჩვენს წინაშე, რათა დანარჩენებმა იცოდნენ, რომ იგი გმობას ლაპარაკობდა შენს საწმიდარზე და განსაჯე იგი მისი ბოროტების მიხედვით.
43 ადარის თვის მეცამეტე დღეს შეუერთდნენ ლაშქარი ბრძოლას, მაგრამ ნიკანორის ლაშქარი შეძრწუნდა და თვითონვე მოკლეს პირველად ბრძოლაში.
44 როცა ნიკანორის ლაშქარმა დაინახა, რომ ის მოკლეს, იარაღი გადააგდეს და გაიქცნენ.
45 და დაედევნენ მათ ერთი დღის სავალზე, ადასადან გაზერამდე, და ატეხეს განგაში მათი საყვირებით.
46 ამის შემდეგ ისინი გამოვიდნენ იუდეის ყველა ქალაქიდან ირგვლივ და დახურეს ისინი; ასე რომ, ისინი, ვინც მათ დევნიდნენ, ყველანი მახვილით დახოცეს და არც ერთი მათგანი არ დარჩენილა.
47 ამის შემდეგ აიღეს ნადავლი და ნადირი, მოჰკვეთეს ნიკანორს თავი და მარჯვენა ხელი, რომელიც ასე ამაყად გაუწოდა, და წაიყვანეს და ჩამოკიდეს იერუსალიმისკენ.
48 ამიტომ ხალხი დიდად გაიხარა და დიდი სიხარულის დღედ აღნიშნეს.
49 და დააწესეს ყოველწლიურად ამ დღის აღნიშვნა, ადარის მეცამეტე.
50 ასე რომ, იუდას მიწა ცოტა ხნით დაისვენა.

თავი 8

1 ახლა იუდას სმენოდა რომაელების შესახებ, რომ ისინი იყვნენ ძლევამოსილი და მამაცი კაცები და რომელნიც სიყვარულით მიიღებდნენ ყველას, ვინც შეუერთდათ მათ და დადებდნენ მეგობრობას ყველასთან, ვინც მათთან მოდიოდა;
2 და რომ ისინი იყვნენ დიდი ვაჟკაცები. ასევე უთხრეს მას მათი ომებისა და კეთილშობილური მოქმედებების შესახებ, რაც მათ გააკეთეს გალატელებს შორის, და როგორ დაიპყრეს ისინი და მოახდინეს ხარკის ქვეშ;
3 და რაც გააკეთეს ესპანეთის ქვეყანაში, იქ მყოფი ვერცხლისა და ოქროს მაღაროების მოსაპოვებლად;
4 და რომ მათი პოლიტიკითა და მოთმინებით მათ დაიპყრეს მთელი ადგილი, თუმცა ეს მათგან ძალიან შორს იყო; და მეფეებიც, რომლებიც მოვიდნენ მათ წინააღმდეგ დედამიწის უკნიდან, სანამ არ შეაწუხეს ისინი და არ დაამარცხეს, ისე რომ დანარჩენები ყოველწლიურად აძლევდნენ ხარკს.
5 ამას გარდა, როგორ შეწუხდნენ ბრძოლაში ფილიპე და პერსევსი, კიტიმების მეფე, სხვებთან, ვინც მათ წინააღმდეგ აღმართეს და დაამარცხეს ისინი.
6 აგრეთვე ანტიოქე, აზიის დიდი მეფე, რომელიც გამოვიდა მათ წინააღმდეგ ბრძოლაში, ჰყავდა ას ოცი სპილო, ცხენოსნებით და ეტლებით და ძალიან დიდი ლაშქარით;
7 და როგორ აიყვანეს იგი ცოცხლად და დადეს აღთქმა, რომ ის და მის შემდეგ მეფობდნენ, გადაეხადათ დიდი ხარკი და მისცეს მძევლები და რაც იყო შეთანხმებული,
8 და ინდოეთის ქვეყანა, მიდია, ლიდია და ყველაზე კარგი ქვეყნები, რომლებიც აიღეს მისგან და მისცეს მეფე ევმენეს.
9 უფრო მეტიც, როგორ გადაწყვიტეს ბერძნებმა მისულიყვნენ და გაენადგურებინათ ისინი;
10 და რომ მათ, რა იცოდნენ ამის შესახებ, გაგზავნეს მათ წინააღმდეგ ერთი კაპიტანი და ებრძოდნენ მათ, მოკლეს ბევრი მათგანი, წაიყვანეს ტყვედ მათი ცოლები და შვილები, გაძარცვეს ისინი, დაისაკუთრეს მათი მიწები და ჩამოაგდეს მათი ძლიერი უჭირავს და მოიყვანა ისინი დღემდე მათი მსახურებად:
11 გარდა ამისა, უთხრეს, როგორ გაანადგურეს და თავიანთი ბატონობის ქვეშ მოაქციეს ყველა სხვა სამეფო და კუნძული, რომლებიც ნებისმიერ დროს წინააღმდეგობას უწევდნენ მათ;
12 მაგრამ მათ მეგობრებთან და მათზე დაყრდნობილებთან მეგობრობა შეინარჩუნეს და დაიპყრეს სამეფოები, როგორც შორს, ისე ახლო, ისე, რომ ყველას, ვინც მათი სახელის შესახებ გაიგო, ეშინოდა მათი.
13 აგრეთვე, ვისაც სამეფოში ეხმარებოდნენ, ისინი იმეფებენ; და ვისაც ისევ სურდათ, ანაცვლებენ: ბოლოს და ბოლოს, რომ დიდად ამაღლდნენ.
14 ყოველივე ამის გამო არცერთ მათგანს არ ეკეთა გვირგვინი და არ იყო შემოსილი მეწამული, რათა ამით განდიდებულიყო.
15 გარდა ამისა, როგორ შექმნეს მათთვის სენატის სახლი, სადაც სამას ოცი კაცი იჯდა ყოველდღიურად საბჭოში და მუდამ კონსულტაციებს უწევდა ხალხის სასარგებლოდ, რათა ბოლომდე მიეღოთ ბრძანება.
16 და რომ ისინი ყოველწლიურად ერთ კაცს აძლევდნენ თავიანთ მთავრობას, რომელიც განაგებდა მთელ მათ ქვეყანას და რომ ყველა ემორჩილებოდა მას და რომ მათ შორის არც შური იყო და არც მიბაძვა.
17 ამის გათვალისწინებით იუდამ აირჩია ევპოლემოსი, იოანეს ძე, აკოსის ძე, და იასონი, ელეაზარის ძე, და გაგზავნა რომში, რათა მათთან მეგობრობა და შეთანხმება მოეწყოთ.
18 და ვედრება მათ, რომ წაართვან მათ უღელი; რადგან დაინახეს, რომ ბერძენთა სამეფო მონობით ავიწროებდა ისრაელს.
19 წავიდნენ რომში, რომელიც იყო ძალიან დიდი მოგზაურობა, და შევიდნენ სენატში, სადაც ლაპარაკობდნენ და თქვეს.
20 იუდა მაკაბემ თავის ძმებთან და იუდეველთა ხალხთან ერთად გამოგვიგზავნა თქვენთან, რომ შეგვექმნა შეთანხმება და მშვიდობა, და რომ დავრეგისტრირდეთ თქვენს თანამოაზრეებად და მეგობრებად.
21 ასე რომ, ეს საქმე რომაელებს მოეწონათ.
22 და ეს არის ეპისტოლეს ასლი, რომელიც სენატმა ხელახლა დაწერა სპილენძის მაგიდებით და გაგზავნა იერუსალიმში, რათა იქ ჰქონოდათ მშვიდობისა და კონფედერაციის მემორიალი.
23 წარმატებები რომაელებს და იუდეველთა ხალხს მარადიულად ზღვით და ხმელეთით: მახვილიც და მტერიც შორს იყოს მათგან.
24 თუ პირველი ომი იქნება რომაელებზე ან მათ რომელიმე თანამებრძოლზე მთელ მათ სამფლობელოში,
25 იუდეველთა ხალხი დაეხმარება მათ, როგორც დრო დადგება, მთელი გულით.
26 არც რაიმეს მისცენ მათ, ვინც მათ წინააღმდეგ ომს იწყებენ, ან დაეხმარებიან მათ კვებით, იარაღით, ფულით ან გემებით, როგორც ეს რომაელებს კარგად მოეჩვენათ; მაგრამ ისინი დაიცავენ თავიანთ აღთქმებს ყოველგვარი აღების გარეშე.
27 ასევე, თუ ებრაელ ერს უპირველეს ყოვლისა ომი დაემართება, რომაელები დაეხმარებიან მათ მთელი გულით, როგორც დრო დანიშნავს მათ.
28 არც საკვები უნდა მიეცეს მათ, ვინც მათ წინააღმდეგ მონაწილეობს, არც იარაღი, არც ფული, არც გემები, როგორც ეს რომაელებს კარგი მოეჩვენათ; მაგრამ ისინი დაიცავენ თავიანთ აღთქმებს და ამას მოტყუების გარეშე.

29 ამ მუხლების მიხედვით რომაელებმა დადეს შეთანხმება ებრაელ ხალხთან.
30 თუმცა, თუ შემდგომში ერთი ან მეორე მხარე ფიქრობს შეხვედრაზე რაიმეს დასამატებლად ან შესამცირებლად, მათ შეუძლიათ ეს გააკეთონ თავიანთი სიამოვნებით და რასაც დაამატებენ ან წაართმევენ, რატიფიცირებული იქნება.
31 და რაც შეეხება იმ ბოროტებას, რომელსაც დემეტრე აკეთებს იუდეველებს, ჩვენ მივწერეთ მას და ვუთხარით: რატომ დაამძიმე შენი უღელი ჩვენს მეგობრებზე და ებრაელების თანამოაზრე?
32 ამიტომ, თუ ისინი კიდევ გიჩივიან შენს წინააღმდეგ, ჩვენ განვამართლებთ მათ და ვიბრძოლებთ შენთან ზღვით და ხმელეთით.

თავი 9

1 გარდა ამისა, როცა დემეტრემ გაიგო, რომ ნიკანორი და მისი ლაშქარი დაიღუპნენ ბრძოლაში, მეორედ გაგზავნა ბაკიდესი და ალკიმე იუდეის ქვეყანაში და მათთან ერთად მისი ლაშქრის მთავარი ძალა.
2 ვინც გალგალასკენ მიმავალი გზით წავიდა და გაშალა კარვები მასალოთის წინ, რომელიც არბელაშია, და მას შემდეგ, რაც მოიგეს, ბევრი ხალხი დახოცეს.
3 ასევე ას ორმოცდამეორე წლის პირველ თვეს დაბანაკდნენ იერუსალიმის წინ.
4 საიდანაც წავიდნენ და წავიდნენ ბერეაში ოცი ათასი ფეხით და ორი ათასი მხედრით.
5 იუდამ გაშალა კარვები ელეასაში და მასთან ერთად სამი ათასი რჩეული კაცი.
6 ვინც დაინახა სხვა ლაშქრის სიმრავლე მის მიმართ, ძალიან შეშინდა; რის შემდეგაც ბევრი გავიდა მასპინძიდან, იმდენად, რამდენადაც მათზე მეტი არა, რვაასი კაცი იყო.
7 ამიტომ, როცა იუდამ დაინახა, რომ მისი ლაშქარი გაცურდა და რომ ბრძოლა მას აწუხებდა, გონებაში ძალიან შეწუხდა და ძალიან შეწუხდა, რადგან არ ჰქონდა დრო მათი შეკრებისთვის.
8 დარჩენილთ კი უთხრა: ავდგეთ და ავიდეთ ჩვენს მტრებთან, თუ შეიძლება შევძლოთ მათთან ბრძოლა.
9 მაგრამ მათ შეურაცხყოფა მიაყენეს მას და უთხრეს: ჩვენ ვერასდროს შევძლებთ, ახლა უფრო მეტად გადავარჩინოთ ჩვენი სიცოცხლე, შემდეგ კი დავბრუნდებით ჩვენს ძმებთან ერთად და ვიბრძოლებთ მათ წინააღმდეგ, რადგან ცოტანი ვართ.
10 მაშინ იუდამ თქვა: ღმერთმა დამიფაროს, რომ ეს გავაკეთო და გავიქცე მათგან: თუ ჩვენი დრო დადგა, კაცურად მოვკვდეთ ჩვენი ძმებისთვის და ნუ დავაბინძურებთ ჩვენს პატივს.
11 ამის შემდეგ ბაქიდების ლაშქარი გამოვიდა კარვებიდან და დადგა მათ წინააღმდეგ, მათი ცხენოსნები ორ ჯარად იყოფოდნენ, ხოლო მათი სლაიდები და მშვილდოსნები მიდიოდნენ ლაშქრის წინ და ისინი, ვინც წინ მიდიოდნენ, ყველა ძლიერი კაცი იყო.
12 რაც შეეხება ბაქიდეს, ის იყო მარჯვენა ფრთაში, და მიუახლოვდა მასპინძელი ორ ნაწილს და დაურეკა საყვირებს.
13 ისინიც იუდას მხარეში იყვნენ საყვირებსაც, ისე რომ ლაშქართა ხმაურზე მიწა შეირყა და ბრძოლა დილიდან საღამომდე გაგრძელდა.
14 როდესაც იუდამ შეიტყო, რომ ბაქიდესი და მისი ჯარის ძალა მარჯვენა მხარეს იყვნენ, თან წაიყვანა ყველა გამძლე კაცი.
15 რომელმაც შეაწუხა მარჯვენა ფრთა და დაედევნა მათ აზოტის მთამდე.
16 ხოლო მარცხენა ფრთას რომ დაინახეს, რომ მარჯვენა ფრთას სწყინდა, გაჰყვნენ იუდას და მასთან მყოფთ ქუსლებით უკნიდან.
17 რის შემდეგაც იყო მძიმე ბრძოლა, იმდენად, რამდენადაც ბევრი დაიღუპა ორივე მხრიდან.
18 იუდაც მოკლეს და დარჩენილი ნაწილი გაიქცა.
19 მაშინ იონათანმა და სიმონმა წაიყვანეს იუდა, მათი ძმა და დამარხეს იგი მამათა საფლავში მოდინში.
20 გარდა ამისა, ისინი ტიროდნენ მას და მთელი ისრაელი იგლოვდა მასზე და მრავალი დღე გლოვობდა და ამბობდა:
21 როგორ დაეცა ვაჟკაცი, რომელმაც იხსნა ისრაელი!
22 რაც შეეხება იუდას და მის ომებს, მის კეთილშობილებას და მის სიდიადეს, არ არის დაწერილი, რადგან ძალიან ბევრი იყო.
23 იუდას სიკვდილის შემდეგ ბოროტებმა დაიწყეს თავების აწევა ისრაელის ყველა სანაპიროზე და აღდგნენ ყველა, ვინც ჩადენდა დანაშაულს.
24 იმ დღეებში ასევე იყო ძალიან დიდი შიმშილობა, რის გამოც აჯანყდა ქვეყანა და წავიდა მათთან.
25 მაშინ ბაქიდესმა აირჩია ბოროტი კაცები და ქვეყნის ბატონებად აქცია.
26 და მათ გამოიძიეს და მოძებნეს იუდას მეგობრები და მიიყვანეს ისინი ბაქიდესთან, რომელმაც შური იძია მათზე და ზიზღით გამოიყენა ისინი.
27 ასე იყო დიდი ტანჯვა ისრაელში, რომლის მსგავსი არ ყოფილა იმ დროიდან, როცა მათ შორის წინასწარმეტყველი არ ჩანდა.
28 ამიტომ შეიკრიბნენ იუდას ყველა მეგობარი და უთხრეს იონათანს:
29 მას შემდეგ, რაც მოკვდა შენი ძმა იუდა, ჩვენ არ გვყავს მისნაირი კაცი, რომ გამოვიდეს ჩვენი მტრების წინააღმდეგ, ბაქიდებისა და ჩვენი ერის წინააღმდეგ, რომლებიც ჩვენთვის მოწინააღმდეგეები არიან.
30 ამიტომ, ახლა ჩვენ აგირჩიეთ დღეს, რომ იყოთ ჩვენი უფლისწული და კაპიტანი მის ნაცვლად, რათა იბრძოლოთ ჩვენს ბრძოლებში.
31 ამის შემდეგ იონათანმა აიღო მმართველობა მასზე იმ დროს და ადგა თავისი ძმის, იუდას ნაცვლად.
32 მაგრამ როდესაც ბაქიდესმა გაიგო ამის შესახებ, ცდილობდა მისი მოკვლა
33 მაშინ იონათანი და მისი ძმა სიმონი და ყველანი, ვინც მასთან იყვნენ, ეს რომ გაიგეს, გაიქცნენ თეკოეს უდაბნოში და გაშალეს კარვები აუზის ასფარის წყალთან.
34 რაც ბაქიდესმა გაიგო, შაბათ დღეს მივიდა იორდანესთან მთელი თავისი ლაშქრით.
35 იონათანმა გაგზავნა თავისი ძმა იოანე, ხალხის მხედართმთავარი, რათა ელოცათ თავის მეგობრებს, ნაბათელებს, რათა მათ დაეტოვებინათ თავიანთი ეტლი, რომელიც ბევრი იყო.
36 ხოლო ჯამბრის ძენი გამოვიდნენ მედაბადან და წაიყვანეს იოანე და ყველაფერი, რაც ჰქონდა, და წავიდნენ მასთან ერთად.
37 ამის შემდეგ უთხრა იონათანს და მის ძმას სიმონს, რომ ჯამბრის შვილებმა დიდი ქორწინება დადეს და დიდი მატარებლით მოჰყავდათ პატარძალი ნადაბათიდან, როგორც ქანაანის ერთ-ერთი დიდი მთავრის ასული.
38 ამიტომ გაიხსენეს მათი ძმა იოანე, ავიდნენ და დაიმალეს მთის საფარს.
39 სადაც მათ ასწიეს თვალები და შეხედეს, და, აჰა, იყო ბევრი აჟიოტაჟი და დიდი ეტლი: და გამოვიდნენ სიძე, მისი მეგობრები და ძმები, რათა შეხვდნენ მათ დოლებით, მუსიკის ინსტრუმენტებით და მრავალი იარაღით.
40 მაშინ იონათანი და მასთან მყოფნი ადგნენ მათ წინააღმდეგ იმ ადგილიდან, სადაც ისინი ჩასაფრებულები

იყვნენ, და დახოცეს ისინი ისე, როგორც ბევრი მკვდარი დაეცა, ხოლო დარჩენილი ნაწილი მთაზე გაიქცა და ყველა წაიყვანეს. მათი ნადავლი.
41 ასე გადაიქცა ქორწინება გლოვად და მათი მელოდიის ხმაური გოდებად.
42 ასე რომ, შური იძიეს თავიანთი ძმის სისხლზე, კვლავ მიბრუნდნენ იორდანის ჭალისკენ.
43 ახლა, როცა ბაქიდესმა გაიგო ეს, შაბათს მივიდა იორდანეს ნაპირებზე დიდი ძალით.
44 მაშინ უთხრა იონათანმა თავის ჯგუფს: ახლავე ავიდეთ და ვიბრძოლოთ ჩვენი სიცოცხლისთვის, რადგან ის დღეს ჩვენთან არ არის, როგორც წარსულში.
45 რადგან, აჰა, ბრძოლა არის ჩვენს წინ და ჩვენს უკან, და იორდანეს წყალი ამ მხარეს და იმ მხარეს, ჭაობი და ტყე, არც ჩვენ გვაქვს ადგილი, რომ გადავუხვიოთ.
46 ამიტომაც ღაღადებდით ახლა ზეცამდე, რათა იხსნათ თქვენი მტრების ხელიდან.
47 ამის შემდეგ ისინი შეუერთდნენ ბრძოლას და იონათანმა ხელი გაუწოდა ბაქიდესის დასარტყმელად, მაგრამ ის უკან დაბრუნდა მისგან.
48 მაშინ იონათანი და მასთან მყოფნი ხტუნავდნენ იორდანეში და გაცურავდნენ გაღმა ნაპირისაკენ, ხოლო მეორე არ გავიდა მათთან იორდანეზე.
49 ასე რომ, იმ დღეს დახოცეს ბაქიდესის მხრიდან დაახლოებით ათასი კაცი.
50 ამის შემდეგ დაბრუნდა ბაქიდესი იერუსალიმში და შეაკეთა იუდეის ძლიერი ქალაქები; ციხე იერიხოში, ემაუსი, ბეთჰორონი, ბეთელი, თამნათა, ფარათონი და ტაფონი, ეს გაამაგრა მაღალი კედლებით, კარიბჭეებითა და გისოსებით.
51 და მათში დააყენა გარნიზონი, რათა ბოროტმოქმედებიყვნენ ისრაელზე.
52 მან ასევე გაამაგრა ქალაქი ბეთსურა, გაზერა და კოშკი, ჩააყენა მათში ძალები და უზრუნველყო საკვები.
53 გარდა ამისა, მან მძევლად აიყვანა ქვეყანაში მყოფი მთავარი ვაჟები და ჩააყენა ისინი იერუსალიმის კოშკში შესანახად.
54 გარდა ამისა, ას ორმოცდამესამე წელს, მეორე თვეში, ალკიმოსმა ბრძანა, რომ საკურთხევლის შიდა ეზოს კედელი ჩამოეშალათ; მან დაანგრია წინასწარმეტყველთა საქმეებიც
55 და როცა დაიწყო ძირს დაბლა, იმ დროსაც ალკიმეს ჭირდა და მისი საქმიანობა შეფერხდა, რადგან პირი შეაჩერეს და დამბლა ჩაეშვა, ისე რომ ვეღარაფერი თქვა და ვერც ბრძანება გასცა. მისი სახლი.
56 ამ დროს ალკიმე დიდი ტანჯვით მოკვდა.
57 როცა ბაქიდესმა დაინახა, რომ ალკიმოსი მოკვდა, დაბრუნდა მეფესთან, რომელზედაც იუდეის მიწა ორი წელი ისვენებდა.
58 მაშინ ყველა უღმერთო კაცმა გამართა კრება და თქვა: აჰა, იონათანი და მისი ჯგუფი მშვიდად არიან და ცხოვრობენ უყურადღებოდ; ახლა ჩვენ მოვიყვანთ ბაქიდეს აქ, რომელიც წაიყვანს მათ ყველას ერთ ღამეში.
59 წავიდნენ და მოილაპარაკეს.
60 შემდეგ წაიყვანა იგი და მოვიდა დიდი ლაშქრით და გაუგზავნა წერილები თავის მომხრეებს იუდეაში, რათა წაეყვანათ იონათანი და მასთან მყოფნი; მაგრამ ვერ შეძლეს, რადგან იცოდნენ მათი რჩევა.
61 ამიტომ მათ აიყვანეს ქვეყნის კაცებიდან, რომლებიც იყვნენ ამ უბედურების ავტორები, ორმოცდაათი ადამიანი და მოკლეს ისინი.
62 ამის შემდეგ იონათანმა და სიმონიმ და მასთან მყოფებმა წაიყვანეს ბეთბასში, რომელიც უდაბნოშია, და შეაკეთეს მისი რღვევები და გაამლიერეს.
63 რაც ბაქიდესმა იცოდა, შეკრიბა მთელი თავისი ლაშქარი და გაგზავნა იუდეელებს.
64 წავიდა და ალყა შემოარტყა ბეთბასს; და ისინი იბრძოდნენ მის წინააღმდეგ ხანგრძლივი სეზონი და გააკეთეს ომის ძრავები.
65 ხოლო იონათანმა დატოვა თავისი ძმა სიმონი ქალაქში და თვითონ წავიდა სოფელში და გარკვეული რაოდენობით წავიდა.
66 და დაარტყა ოდონარკესი და მისი ძმები და ფაზირონის ძენი მათ კარავში.
67 და როდესაც მან დაიწყო მათი ცემა და მივიდა თავისი ძალებით, სიმონი და მისი რაზმი გავიდნენ ქალაქიდან და დაწვეს ომის ძრავები.
68 და ებრძოდა მათგან შეწუხებულ ბაქიდესს და ატკინეს იგი, რადგან ამაო იყო მისი რჩევა და ტანჯვა.
69 ამიტომ იგი ძალიან განრისხდა ბოროტ კაცებზე, რომლებმაც ურჩიეს მას ქვეყანაში ჩასულიყო, რადგან ბევრი მათგანი მოკლა და საკუთარ ქვეყანაში დაბრუნება განიზრახა.
70 რაზეც იონათანმა შეიტყო, გაუგზავნა ელჩები მასთან, რათა დასასრულებლად მშვიდობა დაემყარებინა და ტყვეები მიეწოდებინა.
71 რაც მან მიიღო და მოიქცა მისი მოთხოვნების შესაბამისად და დაიფიცა, რომ არასოდეს დაუშავებდა მას სიცოცხლის მთელი დღეების განმავლობაში.
72 ამიტომ, როცა დაუბრუნა მას ტყვეები, რომლებიც მანამდე წაიყვანა იუდეის მიწიდან, დაბრუნდა და წავიდა თავის ქვეყანაში, აღარც მოსულა მათ საზღვრებში.
73 ასე შეწყდა მახვილი ისრაელს: მაგრამ იონათანი დასახლდა მაჩმაში და დაიწყო ხალხის მართვა; და გაანადგურა უღმერთო კაცები ისრაელიდან.

თავი 10

1 ას სამოცდამეათე წელს ალექსანდრე, ანტიოქეს ძე, გვარად ეპიფანე, ავიდა და აიღო პტოლემეისი, რადგან ხალხმა მიიღო იგი, რომლითაც მეფობდა იქ.
2 ეს რომ გაიგო მეფე დემეტრემ, შეკრიბა დიდი ლაშქარი და გამოვიდა მის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
3 გარდა ამისა, დემეტრემ წერილები გაუგზავნა იონათანს სიყვარულით სავსე სიტყვებით, რათა მან განადიდა იგი.
4 რადგან თქვა: მოდით ჯერ მასთან მშვიდობა დავდოთ, ვიდრე ალექსანდრეს შეუერთდეს ჩვენ წინააღმდეგ.
5 თორემ გაიხსენებს ყველა ბოროტებას, რაც ჩვენ გავაკეთეთ მის წინააღმდეგ, მისი ძმებისა და მისი ხალხის წინააღმდეგ.
6 ამიტომ მან მისცა მას უფლება, შეეკრიბა ლაშქარი და მიეწოდებინა იარაღი, რათა დაეხმარა მას ბრძოლაში: მან ასევე ბრძანა, რომ კოშკში მყოფი მძევლები მიეწოდებინათ იგი.
7 მივიდა იონათანი იერუსალიმში და წაიკითხა წერილები მთელი ხალხისა და კოშკში მყოფთა წინაშე.
8 ვისაც ძალიან შეეშინდა, როცა გაიგეს, რომ მეფემ მას ლაშქრის შეკრების უფლება მისცა.
9 რის შემდეგაც კოშკებმა თავიანთი მძევლები გადასცეს იონათანს და მან გადასცა ისინი მათ მშობლებს.
10 ასე რომ, იონათანი დასახლდა იერუსალიმში და დაიწყო ქალაქის აშენება და შეკეთება.
11 და უბრძანა მუშებს, აეშენებინათ კედლები და სიონის მთა და გარშემო კვადრატული ქვებით გამაგრებისთვის; და მათ გააკეთეს ასე.
12 მაშინ უცხონი, რომელნიც იყვნენ ბაქიდესის აშენებულ ციხესიმაგრეებში, გაიქცნენ;
13 რადგან ყველამ მიატოვა თავისი ადგილი და წავიდა თავის ქვეყანაში.
14 მხოლოდ ბეთსურაში დარჩა რამდენიმე მათგანი, ვინც მიატოვა კანონი და მცნებები, რადგან ეს იყო მათი თავშესაფარი.

15 როდესაც მეფე ალექსანდრემ გაიგო, რა დაპირებები გაუგზავნა დემეტრეს იონათანს: როდესაც ასევე უთხრეს მას ბრძოლებისა და კეთილშობილების შესახებ, რაც მან და მისმა ძმებმა ჩაიდინეს, და იმ ტკივილების შესახებ, რაც მათ გადაიტანეს,
16 მან თქვა: ვიპოვოთ ასეთი სხვა კაცი? ახლა, ამიტომ ჩვენ მას ჩვენს მეგობრად და კონფედერად გავხდით.
17 ამის შესახებ მან დაწერა წერილი და გაუგზავნა მას ამ სიტყვების მიხედვით და უთხრა:
18 მეფე ალექსანდრე თავის ძმას იონათანს ულოცავს:
19 ჩვენ მოვისმინეთ შენზე, რომ შენ ხარ დიდი ძალაუფლების მქონე კაცი და უნდა იყოთ ჩვენი მეგობარი.
20 ამიტომ ახლა დაგიდგენიათ შენ შენი ერის მღვდელმთავრად და მეფის მეგობრად წოდებად; (და მან გამოუგზავნა მას მეწამული სამოსელი და ოქროს გვირგვინი :)
21 ასე სამოცდამეათე წლის მეშვიდე თვეში, კარვების დღესასწაულზე, იონათანმა ჩაიცვა წმიდა სამოსელი, შეკრიბა ძალები და ბევრი საჭურველი მოამზადა.
22 ეს რომ გაიგო დემეტრემ, ძალიან შეწუხდა და თქვა:
23 რა გავაკეთეთ, რომ ალექსანდრემ ხელი შეგვიშალა ებრაელებთან მეგობრობაში თავის გასაძლიერებლად?
24 მე ასევე მივწერ მათ გამამხნევებელ სიტყვებს და დავპირდები მათ ღირსებებსა და საჩუქრებს, რათა მათი დახმარება მქონდეს.
25 ამიტომ მიუგზავნა მათ: მეფე დიმიტრი უგზავნის მისალმებას იუდეველთა ხალხს:
26 ვინაიდან თქვენ დაიცავით აღთქმები ჩვენთან და განაგრძეთ ჩვენი მეგობრობა, არ შეუერთდით ჩვენს მტრებს, ჩვენ მოვისმინეთ ამის შესახებ და გახარებულები ვართ.
27 ამიტომ, ახლა კვლავ განაგრძეთ ჩვენი ერთგული ყოფა და ჩვენ კარგად აგინაზღაურებთ იმას, რასაც ჩვენთვის აკეთებთ,
28 და მოგანიჭებთ მრავალ მხნეობას და მოგცემთ ჯილდოს.
29 და ახლა გაგითავისუფლებთ და თქვენი გულისთვის ვათავისუფლებ ყველა იუდეველს ხარკებისგან, მარილის საბაჟოდან და გვირგვინის გადასახადებისაგან,
30 და იმისგან, რაც მე მეკუთვნის მესამე ნაწილის ან თესლის და ხეების ნაყოფის ნახევრის მიღებას, მე ვათავისუფლებ მას ამ დღიდან, რათა არ წაიღონ ისინი იუდეის მიწიდან და არც სამი მთავრობიდან, რომლებიც დაემატა მას სამარიისა და გალილეის ქვეყნიდან, ამ დღიდან სამუდამოდ.
31 იყოს იერუსალიმიც წმინდა და თავისუფალი, მისი საზღვრებით, მეათედებიდან და ხარკებიდან.
32 და რაც შეეხება კოშკს, რომელიც იერუსალიმშია, მე ვაძლევ მასზე ხელმწიფებას და ვაძლევ მღვდელმთავარს, რათა მასში დააყენოს ისეთები, ვინც აირჩევს მის შესანახად.
33 უფრო მეტიც, მე თავისუფლად გავათავისუფლე ყოველი იუდეველი, რომელიც ტყვედ წაიყვანეს იუდეის მიწიდან ჩემი სამეფოს ნებისმიერ ნაწილში, და მინდა, რომ ყველა ჩემმა ჩინოვნიკმა გადაიხადოს ხარკი, თუნდაც მათი საქონელი.
34 გარდა ამისა, მე მსურს, რომ ყველა დღესასწაულები, შაბათები, ახალმთვარეები და საზეიმო დღეები, და დღესასწაულამდე სამი დღე და დღესასწაულის შემდეგ სამი დღე იყოს იმუნიტეტი და თავისუფლება ყველა ებრაელისთვის ჩემს სამეფოში.
35 ასევე არავის არ უნდა ჰქონდეს უფლება ჩაერიოს ან შეურაცხყოს რომელიმე მათგანს რაიმე საკითხში.
36 კიდევ ვიტყვი, რომ მეფის ჯარში ჩაირიცხონ იუდეველთა დაახლოებით ოცდაათი ათასი კაცი, რომელთაც გადაეცემათ საზღაური, როგორც ეკუთვნის მეფის მთელ ჯარს.
37 და მათგან ზოგი მეფის საყრდენებში იქნება მოთავსებული, რომელთაგან ზოგიც დაკისრებული იქნება სამეფოს საქმეებზე, რომლებიც სანდოა; მათი კანონები, როგორც მეფემ უბრძანა იუდეის ქვეყანაში.
38 და რაც შეეხება სამ მთავრობას, რომლებიც დაემატა იუდეას სამარიის ქვეყნიდან, დაე, შეუერთდნენ იუდეას, რათა ჩაითვალონ ერთის ქვეშ და არ დაემორჩილონ სხვა ხელისუფლებას, გარდა მღვდელმთავრის.
39 რაც შეეხება პტოლემაიდს და მის კუთვნილ მიწას, უსასყიდლოდ ვაძლევ მას იერუსალიმის საკურთხეველს საკურთხევლის საჭირო ხარჯებისთვის.
40 მე ყოველწლიურად ვაძლევ თხუთმეტ ათას შეკელს ვერცხლს მეფის ანგარიშებიდან კუთვნილი ადგილებიდან.
41 და მთელი ჭარბი თანხა, რომელიც ოფიცრებმა არ გადაიხადეს ისე, როგორც ადრე, ამიერიდან გადაეცემა ტაძრის სამუშაოებს.
42 და ამას გარდა, ხუთი ათასი შეკელი ვერცხლი, რომელსაც ისინი ყოველწლიურად იღებდნენ ტაძრის სარგებლობისგან, ისიც კი გათავისუფლდება, რადგან ისინი ეკუთვნიან მღვდლებს, რომლებიც მსახურობენ.
43 და ვინც ისინი გაიქცნენ იერუსალიმის ტაძარში, ან იქნებიან ამ თავისუფლების ფარგლებში, მეფის ვალში ან სხვა რაიმე საკითხში, იყოს თავისუფლები და ყველაფერი, რაც მათ აქვთ ჩემს სამეფოში.
44 აგრეთვე საკურთხევლის მშენებლობისა და შეკეთების ხარჯები მეფის ანგარიშებიდან.
45 დიახ, და იერუსალიმის კედლების ასაშენებლად და მის ირგვლივ გამაგრებაზე, მეფის ანგარიშებიდან უნდა გაიცეს ხარჯები, ისევე როგორც იუდეაში კედლების აგება.
46 ახლა, როცა იონათანმა და ხალხმა გაიგონეს ეს სიტყვები, არ მიიღეს პატივი და არ მიიღეს ისინი, რადგან გაიხსენეს ის დიდი ბოროტება, რაც მან ჩაიდინა ისრაელში; რამეთუ ძლიერ ატკინა მათ.
47 მაგრამ ალექსანდრე კმაყოფილი იყვნენ, რადგან ის იყო პირველი, ვინც ჭეშმარიტ მშვიდობას ევედრებოდა მათ და ისინი ყოველთვის თანამოაზრეები იყვნენ მასთან.
48 შეკრიბა მეფე ალექსანდრე დიდი ჯარები და დაბანაკდა დემეტრეს წინააღმდეგ.
49 და მას შემდეგ, რაც ორი მეფე შეუერთდნენ ბრძოლას, დემეტრეს ლაშქარი გაიქცა, ხოლო ალექსანდრე გაჰყვა მას და სძლია მათ.
50 და განაგრძო ბრძოლა ძალზე მძაფრად, სანამ მზე ჩავიდა, და იმ დღეს მოკლეს დემეტრე.
51 ამის შემდეგ ალექსანდრემ ელჩები გაუგზავნა ეგვიპტის მეფე პტოლემეს შემდეგი გზავნილით:
52 რადგან ისევ მოვედი ჩემს სამეფოში და დავჯექი ჩემი წინაპრების ტახტზე და ავიღე სამფლობელო, დავამხე დემეტრე და დავიბრუნე ჩვენი ქვეყანა;
53 რადგან მას შემდეგ რაც მე შევუერთდი მასთან ბრძოლას, ისიც და მისი ლაშქარიც ჩვენგან შეწუხდნენ, რომ მისი სამეფოს ტახტზე დავსხდეთ.
54 მაშ, მოდით, მეგობრობის კავშირი დავდგეთ ერთად და მომეცი ახლა შენი ქალიშვილი ცოლად, და მე ვიქნები შენი სიძე და მოგცემ შენც და მასაც შენი ღირსებისამებრ.
55 უპასუხა პტოლემე მეფემ და თქვა: ბედნიერი იყოს დღე, როცა დაბრუნდი შენი მამების ქვეყანაში და დაჯექი მათი სამეფოს ტახტზე.
56 და ახლა მოგექცევი, როგორც დაწერე: შემხვდი პტოლემაისში, რათა ვიხილოთ ერთმანეთი; რამეთუ შენი სურვილისამებრ ცოლად გამოგყვები ჩემს ქალიშვილს.
57 გამოვიდა პტოლემეე ეგვიპტიდან თავის ქალიშვილ კლეოპატრასთან ერთად და მივიდნენ პტოლემეში ას სამოცდამეორე წელს.
58 სადაც მეფე ალექსანდრე ხვდებოდა მას, მან მისცა მას თავისი ქალიშვილი კლეოპატრა და იზეიმა მისი ქორწინება პტოლემეისში დიდი დიდებით, როგორც მეფეების წესია.

59 მეფე ალექსანდრემ მისწერა იონათანს, რომ მოსულიყო და შეხვედროდა მას.

60 რომელიც შემდეგ პატივით წავიდა პტოლემაიდაში, სადაც შეხვდა ორ მეფეს და მისცა მათ და მათ მეგობრებს ვერცხლი და ოქრო და მრავალი საჩუქრები და მადლი ჰპოვა მათ თვალში.

61 იმ დროს ისრაელის ზოგიერთი ჭირისუფალი, ბოროტი ადამიანები შეიკრიბნენ მის წინააღმდეგ, რათა ბრალდებოდნენ, მაგრამ მეფემ არ ისმინა ისინი.

62 უფრო მეტიც, მეფემ უბრძანა, მოეხსნათ მისი სამოსი და ჩაეცვათ იგი იისფერი, და ასეც მოიქცნენ.

63 მან თვითონ დააჯდომა და უთხრა თავის მთავრებს: წადით მასთან ქალაქის შუაგულში და გამოაცხადეთ, რომ არავინ უჩივლოს მას რაიმეზე და არავინ შეაწუხოს მას რაიმე მიზეზით. .

64 ახლა, როცა მისმა ბრალმდებლებმა დაინახეს, რომ მას პატივს სცემდნენ გამოცხადების მიხედვით და იისფერში ჩაცმული, ყველა გაიქცნენ.

65 ასე რომ, მეფემ პატივი მიაგო მას და დაწერა იგი თავის მთავარ მეგობრებს შორის და დაადგინა ჰერცოგი და მისი სამფლობელოს თანაზიარი.

66 ამის შემდეგ იონათანი მშვიდობითა და სიხარულით დაბრუნდა იერუსალიმში.

67 გარდა ამისა; ას სამოცდამეხუთე წელი დემეტრე დემეტრეს ძე გამოვიდა კრეტადან თავის მამათა ქვეყანაში.

68 ამის შესახებ, როცა მეფე ალექსანდრემ გაიგო, მართალი ბოდიში მოიხადა და ანტიოქიაში დაბრუნდა.

69 მაშინ დემეტრემ დაადგინა აპოლონიოსი კელოსირიის მმართველად, რომელმაც შეკრიბა დიდი ლაშქარი და დაბანაკდა იამნიაში და გაუგზავნა იონათან მღვდელმთავარს და უთხრა:

70 მარტო შენ ამაღლებ ჩვენს წინააღმდეგ, მე დამცინიან შენს გამო და მლანძღავენ; და რატომ ადიდებ შენს ძალას ჩვენს წინააღმდეგ მთებში?

71 ახლა, თუ შენს ძალას ენდობი, ჩამოდი ჩვენთან ველზე და იქ ერთად გამოვცადოთ საქმე, რადგან ჩემთანაა ქალაქების ძალა.

72 იკითხე და გაიგე, ვინ ვარ მე და დანარჩენები, რომლებიც ჩვენს მონაწილეობას იღებენ, და ისინი გეტყვიან, რომ შენს ფეხს არ შეუძლია გაფრენა საკუთარ მიწაზე.

73 მაშასადამე, ახლა თქვენ ვერ შეძლებთ მხედრებს და ამხელა ძალაუფლებას დაბლობზე, სადაც არც ქვაა, არც კაჟი და არც გაქცევის ადგილი.

74 ასე რომ, როცა იონათანმა აპოლონიუსის ეს სიტყვები გაიგო, გონებაში შეძრწუნდა და აირჩია ათი ათასი კაცი, გავიდა იერუსალიმიდან, სადაც მისი ძმა სიმონ შეხვდა მის დასახმარებლად.

75 და გაშალა კარვები იოპას წინააღმდეგ; იოპელებმა დაკეტეს იგი ქალაქიდან, რადგან აპოლონიუსს იქ გარნიზონი ჰყავდა.

76 მაშინ იონათანმა ალყა შემოარტყა მას, რის გამოც ქალაქის მკვიდრებმა შეუშვეს იგი შიშით და ასე მოიგო იონათანმა იოპა.

77 ეს რომ გაიგო აპოლონიუსმა, სამი ათასი მხედარი აიყვანა, ქვეითთა დიდი ლაშქრით და წავიდა აზოტში, როგორც მოგზაური, და მიიყვანა იგი ველზე. რადგან ჰყავდა მხედრები დიდი რაოდენობით, რომლებზედაც იმედოვნებდა.

78 შემდეგ იონათანი გაჰყვა მას აზოტში, სადაც ჯარები შეუერთდნენ ბრძოლას.

79 ახლა აპოლონიუსმა დატოვა ათასი მხედარი ჩასაფრებაში.

80 და იცოდა იონათანმა, რომ მის უკან იყო ჩასაფრება; რადგან შემოეხვივნენ მის ლაშქარს და ისროდნენ ხალხს დილიდან საღამომდე.

81 მაგრამ ხალხი იდგა, როგორც უბრძანა მათ იონათანმა; და ამიტომ დაიღალნენ მტრის ცხენები.

82 მაშინ გამოიყვანა სიმონი თავისი ლაშქარი და დაუყენა ისინი ფეხით მოსიარულეებს (რადგან ცხენოსნები დაიხარჯა), რომლებიც შეწუხებულნი იყვნენ მისგან და გაიქცნენ.

83 მხედრებიც მინდორში მიმოფანტულნი გაიქცნენ აზოტუსში და შევიდნენ ბეთდაგონში, თავიანთი კერპის ტაძარში, უსაფრთხოებისთვის.

84 მაგრამ იონათანმა ცეცხლი წაუკიდა აზოტს და მის ირგვლივ ქალაქებს და წაართვა მათი ნადავლები; და დაგონის ტაძარი მასში გაქცეულებთან ერთად დაწვა ცეცხლში.

85 ასე დაწვეს და მოკლეს მახვილით რვა ათასი კაცი.

86 და იქიდან იონათანმა გაიყვანა თავისი ლაშქარი და დაბანაკდა ასკალონის წინააღმდეგ, სადაც გამოვიდნენ ქალაქის კაცები, და შეხვდნენ მას დიდი პომპეზურობით.

87 ამის შემდეგ დაბრუნდა იონათანი და მისი ლაშქარი იერუსალიმში, ნადავლის მქონენი.

88 ეს რომ მოისმინა მეფე ალექსანდრემ, კიდევ უფრო სცა პატივი იონათანს.

89 და გაუგზავნა მას ოქროთი ბალთა, როგორც მეფის სისხლით სარგებლობა მიეცემათ: მან ასევე მისცა მას აკარონი მისი საზღვრებით.

თავი 11

1 და შეკრიბა ეგვიპტის მეფემ დიდი ლაშქარი, ქვიშის მსგავსი, რომელიც ზღვის ნაპირზე დევს, და მრავალი ხომალდი, და მოტყუებით მოიარა ალექსანდრეს სამეფოს მოსაპოვებლად და თავისთან შეერთების მიზნით.

2 რის შემდეგაც იგი მშვიდობიანად გაემგზავრა ესპანეთში, ისე, როგორც მას ქალაქები გაუხსნეს და შეხვდნენ მას, რადგან მეფე ალექსანდრემ მათ ასე უბრძანა, რადგან მისი სიძე იყო.

3 როდესაც პტოლემეე შევიდა ქალაქებში, თითოეულ მათგანში დააყენა ჯარისკაცების გარნიზონი მის შესანახად.

4 და როცა მიუახლოვდა აზოტუსს, აჩვენეს მას დაგონის ტაძარი, რომელიც გადამწვარი, და აზოტოსი და მისი შემოგარენი, რომელიც განადგურდა, და ცხედრები, რომლებიც გადაყარეს და ისინი, რომლებიც მან დაწვა ბრძოლაში; რამეთუ გროვა შექმნეს მათ გზაზე, სადაც უნდა გაევლო.

5 ასევე უთხრეს მეფეს, რაც გააკეთა იონათანმა, რათა დაებრალებინა იგი, მაგრამ მეფემ გაჩუმდა.

6 მაშინ იონათანი დიდებულად შეხვდა მეფეს იოპაში, სადაც მიესალმნენ ერთმანეთს და დაბინავდნენ.

7 ამის შემდეგ იონათანი, როცა მეფესთან ერთად მდინარე ელევთეროსთან მივიდა, ისევ იერუსალიმში დაბრუნდა.

8 მაშასადამე, მეფე პტოლემემ, როდესაც მიაღწია ქალაქებს ზღვისპირა სელევკიამდე, ზღვის სანაპიროზე, წარმოიდგინა ბოროტი რჩევები ალექსანდრეს წინააღმდეგ.

9 და გაგზავნა ელჩები მეფე დემეტრესთან და უთხრა: მოდი, შეთანხმება დავდგეთ ჩვენს შორის და მოგცემ ჩემს ქალიშვილს, რომელიც ჰყავს ალექსანდრეს, და შენ იმეფებ მამის სამეფოში.

10 რადგან ვნანობ, რომ მივეცი მას ჩემი ქალიშვილი, რადგან ის ჩემს მოკვლას ცდილობდა.

11 ასე ცილი დასწამა მას, რადგან სურდა მისი სამეფო.

12 ამიტომ წაართვა მისგან თავისი ქალიშვილი, მისცა იგი დემეტრეს და მიატოვა ალექსანდრე, რათა მათი სიძულვილი აშკარად იყო ცნობილი.

13 შემდეგ პტოლემეე შევიდა ანტიოქიაში, სადაც დაადგა თავზე ორი გვირგვინი, აზიისა და ეგვიპტის გვირგვინი.

14 შუა ხანებში იყო მეფე ალექსანდრე კილიკიაში, რადგან იმ მხარეში მცხოვრებნი აჯანყდნენ მისგან.
15 მაგრამ ალექსანდრემ ეს რომ გაიგო, წავიდა მის წინააღმდეგ საომრად, რის შემდეგაც მეფე პტოლემემ გამოიყვანა თავისი ლაშქარი და შეხვდა მას ძლიერი ძალით და გაიქცა.
16 ასე რომ, ალექსანდრე გაიქცა არაბეთში, იქ დასაცავად; მაგრამ მეფე პტოლემე ამაღლდა:
17 ზაბდიელმა არაბელმა ალექსანდრეს თავი მოაშორა და პტოლემეს გაუგზავნა.
18 მეფე პტოლემეეც მოკვდა მესამე დღეს და ისინი, ვინც ციხეში იყვნენ, ერთმანეთი დახოცეს.
19 ამ გზით მეფობდა დემეტრე ას სამოცდამეშვიდე წელს.
20 იმ დროს იონათანმა შეკრიბა იუდეაში მყოფი კოშკი, რომელიც იერუსალიმში იყო და მრავალი საბრძოლო ძრავა დაამზადა მის წინააღმდეგ.
21 მაშინ მოვიდნენ უღმერთოები, რომლებსაც სძულდათ საკუთარი ხალხი, მივიდნენ მეფესთან და უთხრეს, რომ იონათანი კოშკს ალყაში მოექცა.
22 ამის შესახებ, როცა გაიგო, განრისხდა და მაშინვე მოშორდა, მივიდა პტოლემეისთან და მისწერა იონათანს, რომ კოშკს ალყა არ მოექცია, არამედ მივსულიყავი და ელაპარაკებოდა მას პტოლემაისში დიდი საჩქაროდ.
23 მიუხედავად ამისა, იონათანმა ეს რომ გაიგო, ბრძანა, კვლავ ალყაში მოექციათ იგი. აირჩია ისრაელის უხუცესებიდან და მღვდლებიდან და თავი საშიშროებაში ჩავარდა.
24 და აიღო ვერცხლი და ოქრო, სამოსი და სხვა საჩუქრები, და წავიდა პტოლემეისთან მეფესთან, სადაც მადლი ჰპოვა მის თვალში.
25 და მიუხედავად იმისა, რომ ხალხის ზოგიერთმა უღვთო კაცმა ჩიოდა მის წინააღმდეგ,
26 მაგრამ მეფემ ისე ევედრებოდა მას, როგორც ამას წინამორბედები აკეთებდნენ და ყველა მისი მეგობრის თვალწინ დააწინაურებდა.
27 და დაამტკიცეს იგი მღვდელმთავრობაში და ყველა იმ პატივით, რაც ადრე ჰქონდა, და მიანიჭა უპირატესობა მის მთავარ მეგობრებს შორის.
28 მაშინ იონათანმა მოითხოვა მეფეს, რომ გაეთავისუფლებინა იუდეა ხარკისაგან, ისევე როგორც სამი მთავრობა, სამარიის ქვეყნით; და აღუთქვა მას სამასი ტალანტი.
29 დათანხმდა მეფე და მისწერა წერილები იონათანს ყოველივე ამის შესახებ:
30 მეფე დიმიტრი უგზავნის მის ძმას იონათანს და იუდეველთა ერს.
31 ჩვენ გამოგიგზავნით აქ იმ წერილის ასლს, რომელიც ჩვენ მივწერეთ ჩვენს ბიძაშვილს, ლასთენესს, თქვენ შესახებ, რათა ნახოთ იგი.
32 მეფე დიმიტრი მამამისს ლასთენეს უგზავნის მისალმებას:
33 ჩვენ გადავწყვიტეთ სიკეთე ვუყოთ იუდეველთა ხალხს, რომლებიც ჩვენი მეგობრები არიან და აღთქმები დავიცვათ ჩვენთან მათი კეთილი ნების გამო.
34 ამიტომ, ჩვენ დავამტკიცეთ მათ იუდეის საზღვრები, აფერემას, ლიდასა და რამთემის სამი მთავრობა, რომლებიც დაემატა იუდეას სამარიის ქვეყნიდან და ყველაფერი, რაც მათ ეკუთვნის, ყველასთვის, ვინც მსხვერპლს სწირავს იერუსალიმში, იმის ნაცვლად, რომ მეფე ყოველწლიურად იღებდა მათგან მიწისა და ხეების ნაყოფიდან.
35 და რაც შეეხება სხვა ნივთებს, რაც ჩვენ გვეკუთვნის, მეათედებისა და წეს-ჩვეულებების შესახებ, რომლებიც გვეკუთვნის, ისევე როგორც მარილიანი ორმოები და გვირგვინის გადასახადები, რომლებიც ჩვენ გვეკუთვნის, ჩვენ მათ ყველა მათგანს ვუშვებთ მათი შემსუბუქებისთვის.
36 და არაფერი არ იქნება გაუქმებული ამ დროიდან სამუდამოდ.
37 მაშასადამე, ახლა დააკვირდი, რომ გააკეთო ამის ასლი და მიეცეს იონათანს და დადგეს წმინდა მთაზე თვალსაჩინო ადგილას.
38 ამის შემდეგ, როცა მეფე დიმიტრიმ დაინახა, რომ ქვეყანა მშვიდად იყო მის წინაშე და რომ წინააღმდეგობა არ გაუწევიათ მის წინააღმდეგ, გაუშვა მთელი თავისი ძალები, თითოეული თავის ადგილზე, გარდა გარკვეული უცხოთა რაზმისა, რომლებიდანაც შეკრიბა. წარმართთა კუნძულები: ამიტომ სძულდა მისი მამების ყველა ძალა.
39 ასევე იყო ერთი ტრიფონი, რომელიც ადრე ალექსანდრეს ნაწილი იყო, რომელმაც დაინახა, რომ მთელი ლაშქარი დრტვინავდა დემეტრეს წინააღმდეგ, მივიდა არაბთან სიმალკუესთან, რომელმაც აღზარდა ანტიოქე, ალექსანდრეს ყრმა.
40 და სტკიოდა მას, რომ გადაეცა მისთვის ეს ახალგაზრდა ანტიოქე, რათა ის გამეფებულიყო მამის ნაცვლად: მან უთხრა მას ყველაფერი, რაც გააკეთა დემეტრემ და როგორ მტრობდნენ მისი მეომრები მასთან, და იქ დარჩა დიდხანს. სეზონი.
41 ამასობაში იონათანმა გაუგზავნა მეფე დემეტრეს, რომ განედევნა კოშკები იერუსალიმიდან და ისინიც ციხეებში, რადგან იბრძოდნენ ისრაელის წინააღმდეგ.
42 დემეტრემ გაუგზავნა იონათანს და უთხრა: მე ამას არ გავაკეთებ მხოლოდ შენთვის და შენი ხალხისთვის, არამედ დიდ პატივს მოგცემთ შენ და შენს ერს, თუ შესაძლებლობა გექნებათ.
43 ამიტომ, ახლა კარგად მოიქეცი, თუ გამომიგზავნი კაცებს დასახმარებლად; რადგან მთელი ჩემი ძალა წავიდა ჩემგან.
44 ამის შემდეგ იონათანმა გაგზავნა მას სამი ათასი ძლიერი კაცი ანტიოქიაში: და როცა მივიდნენ მეფესთან, მეფეს ძალიან გაუხარდა მათი მოსვლა.
45 მაგრამ ისინი, ვინც ქალაქიდან იყვნენ, შეიკრიბნენ ქალაქის შუაგულში, ას ოცი ათასი კაცის რაოდენობამდე და მეფეს მოეკლათ.
46 ამიტომ მეფე გაიქცა ეზოში, მაგრამ ქალაქელებმა შეინარჩუნეს ქალაქის გასასვლელები და დაიწყეს ბრძოლა.
47 მაშინ მეფემ დახმარებისთვის მოუწოდა იუდეველებს, რომლებიც მაშინვე მივიდნენ მასთან და დაიშალნენ ქალაქში, იმ დღეს ქალაქში დახოცეს ასი ათასი.
48 ასევე ცეცხლი წაუკიდეს ქალაქს და ბევრი ნადავლი მოიპოვეს იმ დღეს და გადაარჩინეს მეფე.
49 ქალაქელებმა რომ დაინახეს, რომ იუდეველებმა ქალაქი ისე მიიღეს, როგორც სურდათ, მათი გამბედაობა შემცირდა; ამიტომ ევედრებოდნენ მეფეს და შესძახეს და უთხრეს
50 მოგვეცი მშვიდობა და იუდეველებმა შეწყვიტონ ჩვენზე და ქალაქზე თავდასხმა.
51 ამით გადაყარეს იარაღი და მშვიდობა დადეს; და იუდეველნი პატივს სცემდნენ მეფისა და მის სამფლობელოში მყოფთა წინაშე; და დაბრუნდნენ იერუსალიმში დიდი ნადავლით.
52 ასე დაჯდა მეფე დემეტრე თავისი სამეფოს ტახტზე და ქვეყანა მშვიდად იყო მის წინაშე.
53 მიუხედავად ამისა, ყველაფერში, რაც კი ლაპარაკობდა, დაშორდა იონათანს და არ დააჯილდოვა ის სარგებლობის მიხედვით, რაც მისგან მიიღო, მაგრამ ძალიან აწუხებდა მას.
54 ამის შემდეგ დაბრუნდა ტრიფონი და მასთან ერთად მცირეწლოვანი ანტიოქე, რომელიც მეფობდა და გვირგვინი აღესრულა.
55 მაშინ შეიკრიბა მასთან ყველა მეომარი, რომელიც დემეტრემ გაათავისუფლა, და იბრძოდნენ დემეტრეს წინააღმდეგ, რომელმაც ზურგი აქცია და გაიქცა.
56 ტრიფონმა აიღო სპილოები და მოიგო ანტიოქია.

57 იმ დროს ახალგაზრდა ანტიოქემ მისწერა იონათანს და უთხრა: მე შენ გიმტკიცებ მღვდელმთავრად და დაგინიშნავ ოთხი მთავრობის მმართველად და მეფის ერთ-ერთ მეგობარს.
58 ამის შემდეგ მან გაუგზავნა მას ოქროს ჭურჭელი, რათა მოემსახურებინათ, და მისცა ნება დალევა ოქროთი, ჩაეცვა მეწამული და ეცვა ოქროს ზალთა.
59 მისი ძმა სიმონიც დანიშნა კაპიტანი იმ ადგილიდან, რომელსაც ტიროსის კიბე ერქვა ეგვიპტის საზღვრამდე.
60 გამოვიდა იონათანი და გაიარა ქალაქები წყლის მიღმა და შეიკრიბა სირიის მთელი ძალები მის დასახმარებლად; და როცა ის მივიდა ასკალონში, ქალაქელები პატივით შეხვდნენ მას.
61 საიდანაც წავიდა ღაზაში, მაგრამ ღაზაელებმა დაკეტეს იგი; ამიტომ ალყა შემოარტყა მას და გადაწვა მისი გარეუბნები ცეცხლით და გაანადგურა ისინი.
62 ამის შემდეგ, როცა ღაზას ხალხი ევედრებოდა იონათანს, მან მშვიდობა დადო მათთან და მძევლად აიყვანა მათი უფროსის ვაჟები, გაგზავნა ისინი იერუსალიმში და გაიარა ქვეყნიდან დამასკომდე.
63 როცა გაიგო იონათანმა, რომ დემეტრეს მთავრები მოვიდნენ კედესში, რომელიც გალილეაშია, დიდი ძალით, რათა განეშორებინათ იგი ქვეყნიდან.
64 წავიდა მათ შესახვედრად და დატოვა თავისი ძმა სიმონი ქვეყანაში.
65 და დაბანაკდა სიმონი ბეთსურას წინააღმდეგ, ებრძოდა მას დიდხანს და დახურა.
66 მაგრამ მათ სურდათ მშვიდობა ჰქონოდათ მასთან, რაც მან მიანიჭა მათ, შემდეგ გააძევა ისინი იქიდან და აიღეს ქალაქი და დააყენეს მასში გარნიზონი.
67 რაც შეეხება იონათანს და მის ლაშქარს, ისინი გენესარის წყალთან დადგეს, საიდანაც დილით ადრე მიიყვანეს ნასორის ველზე.
68 და, აჰა, უცხოთა ლაშქარი დახვდა მათ ველზე, რომლებმაც მთებში ჩასაფრებულები ჩასვეს მას და მის წინააღმდეგ გამოვიდნენ.
69 როცა ჩასაფრებულები წამოდგნენ თავიანთი ადგილებიდან და შეუერთდნენ ბრძოლას, ყველა, ვინც იონათანის მხარე იყო, გაიქცა;
70 რადგან არც ერთი მათგანი არ დარჩენილა, გარდა მატათიას, აბესალომის ძისა და იუდას, კალფის ძის, ლაშქრის მეთაურების.
71 მაშინ იონათანმა გაიხია თავისი ტანსაცმელი, დაასხა მიწა თავის თავზე და ილოცა.
72 შემდეგ ისევ ბრძოლაში შებრუნდა, გაიქცა ისინი და გაიქცნენ.
73 ახლა, როცა ეს დაინახეს მისმა გაქცეულმა კაცებმა, ისევ მიუბრუნდნენ მისკენ და მასთან ერთად დაედევნენ მათ კადესამდე, საკუთარ კარვებამდეც და იქ დაბანაკდნენ.
74 და მოკლეს იმ დღეს წარმართთაგან სამი ათასი კაცი, მაგრამ იონათანი დაბრუნდა იერუსალიმში.

თავი 12

1 როცა იონათანმა დაინახა, რომ დრო ემსახურებოდა მას, აირჩია რამდენიმე მამაკაცი და გაგზავნა რომში, რათა დაემტკიცებინათ და გაეგრძელებინა მათთან მეგობრობა.
2 მან ასევე გაუგზავნა წერილები ლაკედემონელებს და სხვა ადგილებში იმავე მიზნით.
3 წავიდნენ რომში, შევიდნენ სენატში და უთხრეს: იონათან მღვდელმთავარმა და იუდეველთა ხალხმა გამოგვიგზავნეს თქვენთან, რათა განაახლოთ მათთან მეგობრობა და კავშირი. როგორც ადრე.
4 ამის შესახებ რომაელებმა მათ წერილები მისცეს ყოველი ადგილის მმართველებს, რათა მშვიდობიანად მიეყვანათ ისინი იუდეის ქვეყანაში.
5 და ეს არის წერილების ასლი, რომელიც იონათანმა მისწერა ლაკედემონელებს:
6 იონათანი მღვდელმთავარი, ერის უხუცესები, მღვდლები და სხვა იუდეველები, ულოცავენ ლაკედემონელებს მათი ძმები.
7 წარსულში იყო წერილები გაგზავნილი ონიას მღვდელმთავარს დარიოსისგან, რომელიც მაშინ მეფობდა თქვენ შორის, რათა ენიშნებოდათ, რომ თქვენ ჩვენი ძმები ხართ, როგორც აქ დაწერილი ასლი აზუსტებს.
8 ამ დროს ონიასმა პატივით გამოგზავნილ ელჩს შეევედრა და მიიღო წერილები, რომლებშიც გაკეთდა განცხადება ლიგისა და მეგობრობის შესახებ.
9 ამიტომ ჩვენც, თუმცა არც ერთი ეს არ გვჭირდება, რომ ხელთ გვაქვს წმინდა წიგნები, რათა გვანუგეშონ.
10 მაინც ვცდილობდი გამოგგზავნოთ ძმობისა და მეგობრობის განახლებისთვის, რათა საერთოდ არ გავხდეთ თქვენთვის უცხონი, რადგან დიდი დრო გავიდა მას შემდეგ, რაც თქვენ გამოგვიგზავნეთ.
11 ამიტომ, ჩვენ ყოველთვის განუწყვეტლად, როგორც ჩვენს დღესასწაულებზე, ისე სხვა ხელსაყრელ დღეებში, გვახსოვს თქვენ მსხვერპლში, რომელსაც ვწირავთ და ჩვენს ლოცვებში, როგორც გონიერებაა და როგორც გვმართებს ვიფიქროთ ჩვენს ძმებზე.
12 და ჩვენ მართლები ვართ თქვენი პატივით.
13 რაც შეეხება საკუთარ თავს, დიდი უბედურება და ომები გვქონდა ყოველი მხრიდან, რადგან იბრძოდნენ ჩვენს ირგვლივ მყოფი მეფეები.
14 თუმცა ჩვენ არ ვიქნებით შემაწუხებელი არც თქვენთვის, არც სხვა ჩვენი თანამოაზრეებისა და მეგობრებისთვის ამ ომებში:
15 რადგან ჩვენ გვაქვს დახმარება ზეციდან, რომელიც გვიშველის, ისე, როგორც ჩვენ ვიხსნით ჩვენი მტრებისგან და ჩვენი მტრები ფეხქვეშ დაგდებენ.
16 ამ მიზეზით ჩვენ ავირჩიეთ ნუმენიუსი, ანტიოქეს ძე და ანტიპატრე, იასონის ძე, და გავგზავნეთ რომაელებთან, რათა განეახლებინათ მეგობრობა, რომელიც გვქონდა მათთან და ყოფილი კავშირი.
17 ჩვენ მათაც ვუბრძანეთ, წასულიყვნენ თქვენთან, მოგესალმოთ და გადმოგცეთ ჩვენი წერილები ჩვენი ძმობის განახლების შესახებ.
18 მაშასადამე, ახლა კარგი იქნება, რომ პასუხი გაგცეთ ამაზე.
19 და ეს არის იმ წერილების ასლი, რომელიც გაგზავნა ონიარესმა.
20 ლაკედემონელთა მეფე არევსს ულოცავს ონიას მღვდელმთავარს:
21 დაწერილია, რომ ლაკედემონელები და იუდეველები ძმები არიან და ისინი აბრაამის შტოდან არიან.
22 მაშასადამე, ახლა, რადგან ეს ჩვენთვის ცნობილია, კარგი იქნება, რომ მოგვწეროთ თქვენი კეთილდღეობის შესახებ.
23 ჩვენ ისევ გწერთ, რომ თქვენი პირუტყვი და საქონელი ჩვენია და ჩვენია თქვენი, ამიტომ ვუბრძანებთ ჩვენს ელჩებს, რომ მოგაწოდონ ამის შესახებ.
24 როცა გაიგო იონათანმა, რომ დემებიუსის მთავრები მის წინააღმდეგ საბრძოლველად მოვიდნენ უფრო დიდი ლაშქრით, ვიდრე ადრე,
25 წავიდა იერუსალიმიდან და შეხვდა მათ ამათისის ქვეყანაში, რადგან არ აძლევდა მათ თავის ქვეყანაში შესვლის ვადას.
26 მან ასევე გაგზავნა მზვერავები მათ კარვებში, რომლებიც კვლავ მივიდნენ და უთხრეს მას, რომ ისინი დანიშნეს მათზე ღამის საათებში.

27 ამიტომ, მზის ჩასვლისთანავე, იონათანმა უბრძანა თავის კაცებს ფხიზლად ყოფილიყვნენ და იარაღად ყოფილიყვნენ, რათა მთელი ღამის განმავლობაში მზად ყოფილიყვნენ საბრძოლველად; ასევე მან გაგზავნა ცენტინელები ლაშქრის გარშემო.
28 მაგრამ როცა მოწინააღმდეგეებმა გაიგეს, რომ იონათანი და მისი ხალხი საბრძოლველად მზად იყვნენ, შეშინდნენ და გულში შეძრწუნდნენ და ცეცხლს ანთებდნენ თავიანთ ბანაკში.
29 მაგრამ იონათანმა და მისმა ამხანაგმა დილამდე არ იცოდნენ, რადგან იხილეს ანთებული შუქები.
30 მაშინ იონათანი დაედევნა მათ, მაგრამ ვერ გაუსწრო მათ, რადგან გადავიდნენ მდინარე ელევთეროსზე.
31 ამიტომ მიუბრუნდა იონათანი არაბებს, რომელნიც ზაბადელებს ეძახდნენ, დაარტყა ისინი და წაართვა მათი ნადავლები.
32 და წავიდა იქიდან, მივიდა დამასკოში და ისე გაიარა მთელი ქვეყანა,
33 სიმონმაც გამოვიდა და გაიარა ქვეყნიდან ასკალონამდე და იქ მდებარე ბორცვებთან, საიდანაც გადაუხვია იოპას და მოიგო იგი.
34 რადგან მან გაიგო, რომ ისინი გადასცემდნენ საყრდენს მათ, ვინც დემეტრეს ნაწილს იღებდა; ამიტომ მან იქ გარნიზონი დააყენა მის შესანახად.
35 ამის შემდეგ იონათანი კვლავ მივიდა სახლში, მოუხმო ხალხის უხუცესებს და მოილაპარაკა მათ იუდეაში ციხეების აშენებაზე.
36 იერუსალიმის კედლების ამაღლება და კოშკსა და ქალაქს შორის დიდი ბორცვის აღმართვა, რათა გამოეყო იგი ქალაქს, რათა მარტო იყოს, რომ ადამიანებმა არც გაყიდონ და არც იყიდონ მასში.
37 ამის შემდეგ ისინი შეიკრიბნენ ქალაქის ასაშენებლად, რადგან აღმოსავლეთის მხრიდან მდინარეზე გალავნის კედლის ნაწილი ჩამოინგრა და შეაკეთეს ის, რასაც კაფენათას ეძახდნენ.
38 სიმონმაც ადიდა სეფელაში და გაამაგრა კარიბჭეებითა და გისოსებით.
39 ახლა ტრიფონი წავიდა აზიის სამეფოს მოსაპოვებლად და მეფე ანტიოქეს მოსაკლავად, რათა თავის თავზე დაედგა გვირგვინი.
40 თუმცა ეშინოდა, რომ იონათანი არ დაეტანჯა მას და შეებრძოლა მას; ამიტომაც ეძებდა გზას, როგორ წაეყვანა იონათანი, რათა მოეკლა იგი. მოშორდა და მივიდა ბეთსანში.
41 გამოვიდა იონათანი მის შესახვედრად ბრძოლისთვის არჩეული ორმოცი ათასი კაცით და მივიდა ბეთსანში.
42 ახლა, როცა ტრიფონმა დაინახა, რომ იონათანი მოვიდა ასეთი დიდი ძალით, მან არ გაბედა ხელი გაეჭიმა მასზე;
43 მაგრამ პატივით მიიღეს იგი და შეაქო იგი ყველა თავის მეგობარს, მისცეს საჩუქრები და უბრძანა თავის მეომრებს, ყოფილიყვნენ მას ისევე, როგორც საკუთარ თავს.
44 უთხრა იონათანსაც: რატომ მიიყვანე მთელი ეს ხალხი ასე დიდ გასაჭირში, რადგან ჩვენს შორის ომი არ არის?
45 ამიტომ გაგზავნე ისინი ახლა ისევ სახლში და აირჩიე რამდენიმე კაცი, რომ დაგელოდონ, და მოდი ჩემთან პტოლემაიდაში, რადგან მე მოგცემ მას, დანარჩენ ძლიერებს და ძალებს და ყველა, ვინც რაიმე პასუხისმგებლობას ეკისრება. მე კი დავბრუნდები და წავალ, რადგან ეს არის ჩემი მოსვლის მიზეზი.
46 ირწმუნა იონათანმა, როგორც უბრძანა მას, და გაგზავნა თავისი ლაშქარი, რომელიც წავიდა იუდეის ქვეყანაში.
47 და თავისთან შეინარჩუნა მხოლოდ სამი ათასი კაცი, რომელთაგან ორი ათასი გაგზავნა გალილეაში და ათასი წავიდა მასთან.
48 როგორც კი იონათანი შევიდა პტოლემაიდში, პტოლემაისელებმა დაკეტეს კარიბჭე და წაიყვანეს იგი, და ყველა, ვინც მასთან მოვიდა, მახვილით მოკლეს.
49 მაშინ გაგზავნა ტრიფონი ქვეითთა და ცხენოსანთა ლაშქარი გალილეაში და დიდ ველზე, რათა გაენადგურებინა იონათანის მთელი წყობა.
50 მაგრამ როცა იცოდნენ, რომ იონათანი და მასთან მყოფნი წაიყვანეს და მოკლეს, ამხნევებდნენ ერთმანეთს; და ახლოს წავიდნენ, საბრძოლველად მოემზადნენ.
51 ამიტომ ისინი, ვინც მათ მიჰყვებოდნენ, მიხვდნენ, რომ მზად იყვნენ თავიანთი სიცოცხლისთვის ებრძოლათ, ისევ უკან დაბრუნდნენ.
52 რის შემდეგაც ისინი ყველა მშვიდობიანად შევიდნენ იუდეის ქვეყანაში, და იქ ატირდნენ იონათანს და მასთან მყოფთ და ძლიერ შეშინდნენ; ამიტომ მთელმა ისრაელმა დიდი გლოვა გააკეთა.
53 მაშინ ირგვლივ მყოფი წარმართები ცდილობდნენ მათ განადგურებას, რადგან ამბობდნენ: არ ჰყავთ კაპიტანი და არავინ, ვინც დაეხმარა მათ;

თავი 13

1 როცა სიმონმა გაიგო, რომ ტრიფონმა შეკრიბა დიდი ლაშქარი იუდეის მიწაზე შესაჭრელად და გასანადგურებლად,
2 და დაინახა, რომ ხალხი დიდი კანკალით და შიშით იყო, ავიდა იერუსალიმში და შეკრიბა ხალხი.
3 და შეაგონებდა მათ და ამბობდა: თქვენ თვითონ იცით, რა დიდი საქმეები გავაკეთეთ მე, ჩემმა ძმებმა და მამაჩემის სახლმა კანონებისა და სიწმინდისთვის, ასევე ბრძოლებისთვის და უბედურებისთვის, რომლებიც ვნახეთ.
4 ამის გამო ყველა ჩემი ძმა მოკლეს ისრაელის გულისთვის და მე დავრჩი მარტო.
5 მაშასადამე, შორს იყოს ჩემგან, რომ ყოველგვარ უბედურებაში დავიცვა ჩემი სიცოცხლე, რადგან მე არ ვარ ჩემს ძმებზე უკეთესი.
6 უეჭველად შურს ვიძიებ ჩემს ერზე, საწმიდარზე, ჩვენს ცოლებზე და ჩვენს შვილებზე, რადგან ყველა წარმართი შეკრებილია, რათა დაგვღუპოს ძალიან ბოროტებისგან.
7 როგორც კი ხალხმა ეს სიტყვები გაიგო, სული გაუცოცხლდა.
8 მიუგეს დიდი ხმით და თქვეს: შენ იქნები ჩვენი წინამძღოლი იუდასა და შენი ძმის იონათანის ნაცვლად.
9 იბრძოლე ჩვენს ბრძოლებში და რასაც გვიბრძანებ, ჩვენ გავაკეთებთ.
10 შემდეგ მან შეკრიბა ყველა მეომარი და იჩქარა იერუსალიმის კედლების დასრულება და გაამაგრა იგი ირგვლივ.
11 ასევე გაგზავნა იონათანი, აბსოლომის ძე, და მასთან ერთად დიდი ძალა, იოპაში, რომლებიც დევნიდნენ იქ მყოფებს, იქ დარჩნენ მასში.
12 ასე რომ, ტრიფონი პტოლემაოსიდან გავიდა დიდი ძალით იუდეის მიწაზე შესაჭრელად, იონათანი კი მასთან ერთად იყო.
13 მაგრამ სიმონმა გაშალა კარვები ადიდაში, ვაკეზე.
14 როცა ტრიფონმა გაიგო, რომ სიმონი აღდგა მისი ძმის, იონათანის ნაცვლად და აპირებდა მასთან ბრძოლას, გაუგზავნა მას მოციქულები და უთხრა:
15 მაშინ, როცა შენი ძმა იონათანი გვყავს ტყვეობაში, ის ფულის გამო მეფის საგანძურს უხდება იმ საქმესთან დაკავშირებით, რომელიც მას დაეკისრა.
16 ამიტომ, ახლა გაგზავნეთ ასი ტალანტი ვერცხლი და მისი ორი ვაჟი მძევლად, რათა როცა ის თავისუფალი იქნება, არ აჯანყდეს ჩვენგან და ჩვენ გავუშვებთ მას.

17 ამის შემდეგ სიმონმა, თუმცა მიხვდა, რომ მოტყუებით ესაუბრებოდნენ, მან ფული და ბავშვები გაუგზავნა, რათა არ მოეპოვებინა ხალხის დიდი სიძულვილი.
18 ვინ იტყოდა, რადგან მე არ გავუგზავნე მას ფული და ბავშვები, ამიტომ მოკვდა იონათანი.
19 გაუგზავნა მათ შვილები და ასი ტალანტი, მაგრამ ტრიფონი დაიშალა და არ გაუშვა იონათანი.
20 და ამის შემდეგ მოვიდა ტრიფონი, რათა შემოესია მიწა და გაენადგურებინა იგი, ირგვლივ მიდიოდა გზაზე, რომელიც მიდის ადორამდე: მაგრამ სიმონი და მისი ლაშქარი მის წინააღმდეგ მიდიოდნენ ყველგან, სადაც კი მიდიოდა.
21 ახლა კოშკში მყოფებმა მაცნეები გაუგზავნეს ტრიფონს, რათა დაეჩქარებინა მათთან მისვლა უდაბნოში და გამოეგზავნა საკვები.
22 ამიტომ ტრიფონმა მოამზადა ყველა თავისი მხედარი, რომ მოსულიყო იმ ღამით, მაგრამ ძალიან დიდი თოვლი მოვიდა, რის გამოც იგი არ მოვიდა. წავიდა და მივიდა გალაადის ქვეყანაში.
23 და როცა მიუახლოვდა ბასკამას, მოკლა იონათანი, რომელიც იქ იყო დაკრძალული.
24 ამის შემდეგ ტრიფონი დაბრუნდა და წავიდა თავის ქვეყანაში.
25 მაშინ გაგზავნა სიმონი, აიღო იონათანის ძვლები, მისი ძმისა და დამარხა ისინი მოდინში, მისი მამების ქალაქში.
26 და მთელმა ისრაელმა დიდი გლოვა გააკეთა მასზე და მრავალი დღე ტიროდა.
27 სიმონმა ასევე ააგო ძეგლი მამისა და მისი ძმების საფლავზე და აწია იგი თვალწინ, თლილი ქვით უკან და წინ.
28 გარდა ამისა, მან შვიდი პირამიდა ააწყო, ერთმანეთის წინააღმდეგ, მამისთვის, დედამისისთვის და მისი ოთხი ძმისთვის.
29 და ამაში მან დაამზადა მზაკვრული ხელსაწყოები, რომლებზედაც დააყენა დიდი სვეტები, და სვეტებზე მან შექმნა მთელი მათი ჯავშანი სამუდამო ხსოვნისთვის და ჯავშანტექნიკის გემებით მოჩუქურთმებული, რათა მათ დაენახათ ყველა, ვინც ზღვაზე მცურავს. .
30 ეს არის საფლავი, რომელიც მან გააკეთა მოდინში და დღემდე დგას.
31 ახლა ტრიფონი მოტყუებით მოექცა ახალგაზრდა მეფე ანტიოქეს და მოკლა იგი.
32 და ის მეფობდა მის ნაცვლად, და გვირგვინი დადგა აზიის მეფედ და დიდი უბედურება მოუტანა ქვეყანას.
33 მაშინ სიმონმა ააშენა ციხეები იუდეაში და შემოღო ისინი მაღალი კოშკებით, დიდი კედლებით, კარიბჭეებითა და გისოსებით, და მოაგროვა მასში საკვები.
34 გარდა ამისა, სიმონმა აირჩია კაცები და გაგზავნა მეფე დემეტრესთან, რათა ბოლომდე მიეცა ქვეყანას იმუნიტეტი, რადგან ტრიფონმა ყველაფერი გაანადგურა.
35 რომელსაც უპასუხა მეფე დიმიტრიმ და დაწერა ასე:
36 ულოცავს მეფე დიმიტრი სიმონ მღვდელმთავარს და მეფეთა მეგობარს, ისევე როგორც უხუცესებსა და იუდეველთა ერს.
37 ოქროს გვირგვინი და ალისფერი სამოსი, რომელიც თქვენ გამოგვიგზავნეთ, მივიღეთ: და ჩვენ მზად ვართ, მტკიცე მშვიდობა დავდოთ თქვენთან, დიახ, და მივწეროთ ჩვენს ჩინოვნიკებს, რათა დაადასტურონ იმუნიტეტები, რომლებიც ჩვენ მივეცით.
38 და ნებისმიერი აღთქმა, რომელიც ჩვენ დავდეთ თქვენთან, დარჩება; და ძლიერები, რომლებიც ააშენეთ, თქვენი იქნება.
39 რაც შეეხება ნებისმიერ ზედამხედველობას ან დანაშაულს, რომელიც ჩადენილია დღემდე, ჩვენ ვაპატიებთ მას და გვირგვინის გადასახადს, რომელიც თქვენ გვემართებათ;
40 და ნახეთ, ვინ შეხვდება თქვენ შორის ჩვენს ეზოში ყოფნისას, მაშინ ჩაირიცხონ და მშვიდობა იყოს ჩვენს შორის.
41 ამგვარად, წარმართთა უღელი ჩამოერთვა ისრაელს ას სამოცდამეათე წელს.
42 მაშინ ისრაელიანებმა იწყეს წერა თავიანთ იარაღებში და ხელშეკრულებებში: სიმონ მღვდელმთავრის, იუდეველთა მმართველისა და წინამძღოლის, პირველ წელს.
43 იმ დღეებში სიმონი დაბანაკდა ღაზას წინააღმდეგ და ალყა შემოარტყა მას; მან ასევე გააკეთა საომარი ძრავი და დააყენა იგი ქალაქთან, დაარტყა ერთი კოშკი და აიღო იგი.
44 და ისინი, ვინც ძრავში იყვნენ, ქალაქში გადახტნენ; ამის შემდეგ ქალაქში დიდი აურზაური იყო:
45 იმდენად, რამდენადაც ქალაქის ხალხმა იქირავა მათი ტანსაცმელი, და ავიდნენ კედლებზე ცოლებთან და შვილებთან ერთად, და ხმამაღლა ტიროდნენ, სიმონს ევედრებოდნენ მშვიდობის მინიჭებას.
46 და მათ თქვეს: ნუ მოგვექცე ჩვენი ბოროტების მიხედვით, არამედ შენი წყალობის მიხედვით.
47 ასე რომ, სიმონი დაწყნარდა მათ მიმართ და აღარ შეებრძოლა მათ, არამედ გააძევა ისინი ქალაქიდან და განწმინდა სახლები, სადაც კერპები იყვნენ, და ასე შევიდა მასში სიმღერებითა და მადლიერებით.
48 დიახ, მან მოაშორა მისგან ყოველგვარი უწმინდურება და მოათავსა იქ ისეთი ადამიანები, რომლებიც იცავდნენ რჯულს, და გააძლიერა იგი, ვიდრე ადრე იყო, და ააშენა მასში საცხოვრებელი ადგილი თავისთვის.
49 ისინიც იერუსალიმის კოშკში იყვნენ ისე დრეკად, რომ ვერც გამოსვლა შეძლეს, ვერც ქვეყანაში შესვლა, ვერც ყიდვა და გაყიდვა შეძლეს; ამიტომაც ისინი დიდ გასაჭირში იყვნენ საკვების უქონლობის გამო და მათი დიდი ნაწილი დაიღუპა. შიმშილის მეშვეობით.
50 მაშინ შეჰღაღადეს სიმონს და ევედრებოდნენ, რომ მათთან ერთად ყოფილიყო, რაც მისცა მათ; და როცა ამოიღო ისინი იქიდან, გაწმინდა კოშკი დაბინძურებისგან.
51 და შევიდა მასში ას სამოცდათერთმეტი წლის მეორე თვის სამოცდამეათე დღეს, მადლიერებითა და პალმის ტოტებით, არფებითა და ციმბალებით, ვიოლებით, საგალობლებითა და სიმღერებით, რადგან იქ განადგურდა დიდი მტერი ისრაელიდან.
52 მან ასევე დააწესა, რომ ეს დღე ყოველწლიურად სიხარულით უნდა ყოფილიყო. უფრო მეტიც, ტაძრის ბორცვი, რომელიც კოშკთან იყო, მან გააძლიერა, ვიდრე იყო, და იქ დასახლდა თავის გუნდთან ერთად.
53 და როცა დაინახა სიმონმა, რომ იოანე, მისი ვაჟი, ვაჟკაცი იყო, მან დაადგინა იგი ყველა ლაშქრის კაპიტანად; და დამკვიდრდა გაზერაში.

თავი 14

1 ახლა ას სამოცდამეთორმეტე წელს მეფე დემეტრემ შეკრიბა თავისი ძალები და წავიდა მიდიაში, რათა დახმარება მიეღო ტრიფონის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
2 მაგრამ როცა სპარსეთისა და მიდიის მეფემ არსაკემ გაიგო, რომ დემეტრე შევიდა მის საზღვრებში, გაგზავნა ერთი თავისი უფლისწული, რომ ცოცხალი წაეყვანა.
3 ვინც წავიდა და დაარტყა ლაშქარს დემეტრეს, წაიყვანა იგი და მიიყვანა არსაკეში, რომლითაც იგი დაკრძალეს.
4 რაც შეეხება იუდეის მიწას, რომელიც სიმონის მთელი დღეების განმავლობაში იყო მშვიდი; რადგან ის ეძებდა თავისი ერის სიკეთეს ისე ბრძნულად, რომ მისი ავტორიტეტი და პატივი ყოველთვის სიამოვნებდა მათ.
5 და როგორც იყო პატივსაცემი ყველა თავის საქმეში, ასევე ამაშიც, რომ აიღო იოპა თავშესაფრად და შეაღო ზღვის კუნძულებზე,
6 და გააფართოვა თავისი ერის საზღვრები და აღადგინა ქვეყანა,

7 და შეკრიბა უამრავი ტყვე და გააჩნდა ბატონობა გაზერაზე, ბეთსურაზე და კოშკზე, საიდანაც მან ამოიღო ყოველგვარი უწმინდურება და არც არავინ იყო, ვინც მას წინააღმდეგობა გაუწია.
8 მაშინ მშვიდობით ამუშავებდნენ მიწას და მიწამ ამრავლა და მინდვრის ხეებმა ნაყოფი.
9 ძველი კაცები ისხდნენ ქუჩებში, ერთად ეზიარებოდნენ სიკეთეს, ახალგაზრდებმა კი დიდებული და მეომარი სამოსი ჩაიცვათ.
10 მან უზრუნველყო ქალაქებს საზრდო და მოათავსა მათში ყოველგვარი საბრძოლო მასალა, ისე რომ მისი საპატიო სახელი ცნობილი იყო მსოფლიოს დასასრულამდე.
11 მან მშვიდობა დაამყარა ქვეყანაში და ისრაელი დიდი სიხარულით გაიხარა.
12 რადგან ყოველი იჯდა თავისი ვაზისა და ლეღვის ქვეშ და არავინ იყო მათი გამტეხი.
13 არც არავინ დარჩა ქვეყანაში მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად: დიახ, თვით მეფეები ჩამოაგდეს იმ დღეებში.
14 გარდა ამისა, მან გააძლიერა თავისი ხალხიდან დამცირებული ყველა: კანონი გამოიკვლია; და ყოველი რჯულისა და ბოროტი წაიყვანა.
15 მან გაალამაზა საკურთხეველი და გაამრავლა ტაძრის ჭურჭელი.
16 როცა გაიგეს რომში და სპარტაში, რომ იონათანი მოკვდა, ძალიან შეწუხდნენ.
17 მაგრამ როგორც კი გაიგეს, რომ მის ნაცვლად მისი ძმა სიმონი მღვდელმთავარი გახდა და განაგებდა ქვეყანას და ქალაქებს.
18 მათ მისწერეს მას სპილენძის მაგიდები, რათა განაახლონ მეგობრობა და კავშირი, რომელიც დაამყარეს იუდასთან და მის ძმებთან იონათანთან.
19 რომელი წერილები წაიკითხეს იერუსალიმის კრების წინაშე.
20 და ეს არის წერილების ასლი, რომლებიც გაგზავნეს ლაკედემონელებმა; ლაკედემონელთა მთავრები, ქალაქთან ერთად, სიმონ მღვდელმთავარს, უხუცესებს, მღვდლებს და იუდეველთა ხალხის ნარჩენებს, ჩვენს ძმებს, ულოცავენ:
21 ჩვენს ხალხთან გაგზავნილმა ელჩებმა დაგვიმტკიცეს თქვენი დიდება და პატივი, ამიტომ გაგვიხარდა მათი მოსვლა,
22 და დაარეგისტრირეს ის, რასაც ისინი ლაპარაკობდნენ ხალხის საბჭოში ამ გზით; ნუმენიუს ანტიოქეს ძე და ანტიპატრე იაზონის ძე, იუდეველთა ელჩები, მოვიდნენ ჩვენთან, რათა განაახლონ მათთან მეგობრობა.
23 და მოეწონა ხალხს, რომ ღირსეულად გაერთო ეს კაცები და ჩაეწერა მათი ელჩობის ასლი საჯარო ჩანაწერებში, რათა ლაკედემონელთა ხალხს შეეძლო ჰქონოდა მისი ხსოვნა: გარდა ამისა, ჩვენ მივწერეთ მისი ასლი სიმონ მღვდელმთავარს. .
24 ამის შემდეგ სიმონმა ნუმენიუსი გაგზავნა რომში, ოქროს დიდი ფარით, ათასი გირვანქა წონით, რათა დაემტკიცებინა მათთან კავშირი.
25 როცა გაიგო ხალხმა, თქვა: რა მადლობა გადავუხადოთ სიმონს და მის ვაჟებს?
26 რადგან მან და მისმა ძმებმა და მამამისის სახლმა დააარსეს ისრაელი და განდევნეს ბრძოლაში მათი მტრები მათგან და დაამტკიცეს მათი თავისუფლება.
27 და დაწერეს იგი სპილენძის დაფებით, რომლებიც დაადგეს სვეტებზე სიონის მთაზე. ელულის თვის მეთვრამეტე დღე, ას სამოცდამეთორმეტე წელს, სიმონ მღვდელმთავრის მესამე წელიწადი,
28 სარამელში, მღვდლების, ხალხის, ერის მმართველთა და ქვეყნის უხუცესთა დიდ კრებაში შეგვატყობინეს ეს.
29 იმის გამო, რომ ხშირად ყოფილა ომები ქვეყანაში, სადაც მათი საკურთხევლისა და რჯულის შესანარჩუნებლად, სიმონ მატატიას ძე, ჯარიბის შთამომავლებიდან, თავის ძმებთან ერთად, თავს საფრთხეში აყენებდნენ და წინააღმდეგობას უწევდნენ მტრებს. მათმა ერმა დიდი პატივი მიაგო მათ ერს:
30 (რადგან ამის შემდეგ იონათანმა შეკრიბა თავისი ერი და იყო მათი მღვდელმთავარი, შეემატა თავის ხალხს,
31 მათი მტრები მოემზადნენ თავიანთ ქვეყანაში შესაჭრელად, რათა გაენადგურებინათ იგი და ხელი დაასვენეს საწმიდარს.
32 ამ დროს ადგა სიმონი და იბრძოდა თავისი ერისთვის, დახარჯა ბევრი თავისი ქონება, შეიარაღება თავისი ერის ვაჟკაცები და მისცა მათ ხელფასი,
33 და გაამაგრა იუდეის ქალაქები ბეთსურასთან ერთად, რომელიც დევს იუდეის საზღვრებზე, სადაც ადრე იყო მტრების აბჯარი; მაგრამ მან დაადგინა იქ ებრაელთა გარნიზონი:
34 გარდა ამისა, მან გაამაგრა იოპა, რომელიც მდებარეობს ზღვაზე, და გაზერა, რომელიც ესაზღვრება აზოტოსს, სადაც ადრე ცხოვრობდნენ მტრები; მაგრამ მან იქ დააყენა ებრაელები და მიაწოდა მათ ყველაფერი, რაც ხელსაყრელი იყო მისი გამოსასწორებლად.)
35 ამიტომ ხალხი მღეროდა სიმონის საქმეებს და რა დიდებისთვისაც ფიქრობდა, რომ მოეყვანა თავისი ერი, გახადა იგი თავის გამგებლად და მღვდელმთავრად, რადგან მან გააკეთა ეს ყველაფერი და სამართლიანობისა და რწმენისთვის, რომელიც იცავდა თავის ერს. და ამისთვის ის ყველანაირად ცდილობდა თავისი ხალხის ამაღლებას.
36 რადგან მის დროს ყველაფერი აყვავდა მის ხელში, ისე რომ წარმართები წაიყვანეს თავიანთი ქვეყნიდან და ისინიც, რომლებიც იყვნენ დავითის ქალაქში, იერუსალიმში, რომლებმაც თავიანთი თავი კოშკი გახადეს, საიდანაც გამოუშვეს და დააბინძურეს. ყველაფერი საწმიდარზე და ბევრი ტკიოდა წმიდა ადგილას:
37 მაგრამ მან მოათავსა იქ იუდეველები. და გაამაგრა იგი ქვეყნისა და ქალაქის უსაფრთხოებისთვის და აღმართა იერუსალიმის კედლები.
38 მეფე დემეტრემაც დაადასტურა იგი მღვდელმთავრად ამის მიხედვით,
39 და შეადგინა იგი ერთ-ერთ მეგობართაგანი და პატივი მიაგო დიდი პატივით.
40 რადგან მოისმინა ნათქვამი, რომ რომაელებმა უწოდეს იუდეველები თავიანთ მეგობრებს, თანამოაზრეებს და ძმებს; და რომ ღირსეულად უმასპინძლდებოდნენ სიმონის ელჩებს;
41 ასევე, რომ იუდეველები და მღვდლები კმაყოფილი იყვნენ, რომ სიმონი უნდა ყოფილიყო მათი გამგებელი და მღვდელმთავარი სამუდამოდ, სანამ არ გამოჩნდებოდა ერთგული წინასწარმეტყველი;
42 გარდა ამისა, ის უნდა ყოფილიყო მათი კაპიტანი და დაევალა საწმიდარს, დააყენოს ისინი თავიანთ საქმეებზე, ქვეყანაზე, აბჯარზე და ციხეებზე, რომ, მე ვამბობ, რომ მან უნდა აიღოს პასუხისმგებლობა საკურთხეველი;
43 ამას გარდა, რომ მას ყოველი კაცი დაემორჩილოს და ქვეყნის ყველა ნაწერი მისი სახელით იყოს დაწერილი, იისფერი შეიმოსოს და ოქრო აცვიოს.
44 ასევე, რომ არცერთმა ხალხმა ან მღვდელმა არ უნდა იყოს ნებადართული, რომ დაარღვიოს რაიმე ეს, ან თქვას მისი სიტყვები, ან შეკრება ქვეყანაში მის გარეშე, ან იასამნისფერი შეიმოსოს ან ბალთა ჩაიცვას. ოქრო;
45 და ვინც სხვაგვარად მოიქცევა, ან დაარღვიოს რომელიმე მათგანი, ის უნდა დაისაჯოს.
46 ამგვარად, მოეწონა მთელ ხალხს, რომ მოქცეულიყო სიმონთან და მოქცეულიყო ისე, როგორც ითქვა.

47 მაშინ სიმონმა მიიღო ეს და მოეწონა, რომ ყოფილიყო მღვდელმთავარი, იუდეველთა და მღვდლების კაპიტანი და გამგებელი, და დაეცვა ისინი ყველა.
48 ასე რომ, მათ ბრძანეს, რომ ეს ნაწერი სპილენძის მაგიდები დაედოთ და ისინი საკურთხევლის კომპასის შიგნით თვალსაჩინო ადგილას დადგეს;
49 ასევე, რომ მისი ეგზემპლარები განთავსდეს ხაზინაში, რათა სიმონსა და მის ვაჟებს ჰქონოდათ ისინი.

თავი 15

1 უფრო მეტიც, ანტიოქემ, მეფე დემეტრეს ძემ, წერილები გაუგზავნა ზღვის კუნძულებიდან სიმონ მღვდელს და იუდეველთა მთავარს და მთელ ხალხს;
2 შინაარსი ეს იყო: მეფე ანტიოქე სიმონ მღვდელმთავარს და მისი ერის მთავარს და იუდეველთა ხალხს მისალმება:
3 ვინაიდან ზოგიერთმა მავნებელმა ადამიანებმა მიითვისეს ჩვენი მამა-პაპის სამეფო და ჩემი მიზანია კვლავ გამოვიყენო იგი, რათა აღვადგინო იგი ძველ სამკვიდროში და ამ მიზნით შევკრიბე უამრავი უცხოელი ჯარისკაცი და მოვამზადე გემები ომი;
4 ჩემი აზრიც ის არის, რომ გავიარო ქვეყანა, რათა შური ვიძიო მათზე, ვინც გაანადგურეს იგი და გააპარტახეს მრავალი ქალაქი სამეფოში.
5 მაშასადამე, ახლა მე გიდასტურებ შენს ყველა შესაწირავს, რომელიც მოგცეს ჩემზე ადრე მეფეებმა, და ყველა ძღვენის გარდა, რაც მათ გასცეს.
6 ნებას მოგცემ, რომ შენი შტამპით ფული მოაგროვო შენი ქვეყნისთვის.
7 ხოლო რაც შეეხება იერუსალიმს და საწმიდარს, თავისუფლები იყვნენ; და მთელი ჯავშანი, რომელიც შენ გააკეთე და ციხეები, რომლებიც შენ ააშენე და შენს ხელში ინახავ, დარჩეს შენთვის.
8 და თუ რამე იქნება ან იქნება მეფის გამო, მოგეტევებათ ამიერიდან სამუდამოდ.
9 გარდა ამისა, როცა მოვიპოვებთ ჩვენს სამეფოს, ჩვენ პატივს მოგცემთ შენ, შენს ერს და შენს ტაძარს დიდი პატივით, რათა შენი პატივი იყოს ცნობილი მთელ მსოფლიოში.
10 ას სამოცდამეთოთხმეტე წელს წავიდა ანტიოქე თავის მამათა ქვეყანაში; ამ დროს მთელი ძალები შეიკრიბა მასთან, ასე რომ, ცოტანი დარჩნენ ტრიფონთან.
11 ამიტომ, მეფე ანტიოქეს დევნით, ის გაიქცა დორაში, რომელიც ზღვის პირას მდებარეობს.
12 რადგან მან დაინახა, რომ უბედურება დადგა მას ერთდროულად და რომ მისმა ძალებმა მიატოვეს იგი.
13 მაშინ დაბანაკდა ანტიოქე დორას წინააღმდეგ, თან ჰყავდა ას ოცი ათასი მეომარი და რვა ათასი მხედარი.
14 და როცა შემოუარა ქალაქს ირგვლივ და შეუერთდა გემებს ქალაქის მახლობლად, ზღვის პირას, აწუხებდა ქალაქი ხმელეთითა და ზღვით, არც გასვლა და არც შესვლა არ დაუშვა.
15 შუალედში ნუმენიუსი და მისი ჯგუფი რომიდან ჩამოვიდნენ და წერილები ჰქონდათ მეფეებსა და ქვეყნებს; სადაც ეწერა ეს:
16 ლუციუსი, რომაელთა კონსული მეფე პტოლემეესთან, მიესალმა:
17 ჩვენთან მოვიდნენ იუდეველთა ელჩები, ჩვენი მეგობრები და თანამოაზრეები, რათა განეახლებინათ ძველი მეგობრობა და კავშირი, გამოგზავნილი სიმონ მღვდელმთავრისგან და იუდეველთა ხალხისგან.
18 და მოიტანეს ოქროს ფარი ათასი გირვანქა.
19 ამიტომ კარგი მივიჩნიეთ, რომ მივწეროთ მეფეებს და ქვეყნებს, რომ მათ არ უნდა მოეყენებინათ ზიანი, არც ებრძოლათ მათ, მათ ქალაქებსა თუ ქვეყნებს და არ დაეხმარათ მათ მტრებს მათ წინააღმდეგ.
20 ჩვენთვისაც კარგი ჩანდა მათი ფარის მიღება.
21 მაშ, თუ არის ვინმე ჭირისუფალი, რომლებიც გაიქცნენ თქვენთან თავიანთი ქვეყნიდან, გადაეცით ისინი სიმონ მღვდელმთავარს, რათა მან დასაჯოს ისინი მათი კანონის მიხედვით.
22 იგივე მისწერა მან დემეტრეს მეფეს, ატალოსს, არიარათეს და არსაკეს,
23 და ყველა ქვეყანას და სამსამესს, და ლაკედემონელებს, და დელუსს, და მინდუსს, და სიკიონს, და კარიას, და სამოსს, და პამფილიას, და ლიკიას, და ჰალიკარნასს, და როდოსს, და არადუსს, და კოსს და სიდეს და არადოსი, და გორტინა, და კნიდოსი, და კვიპროსი და კირენე.
24 და ასლი მისწერეს სიმონ მღვდელმთავარს.
25 ასე რომ, ანტიოქე მეფემ მეორე დღეს დაბანაკდა დორას წინააღმდეგ, განუწყვეტლივ ესხმოდა მას და ამზადებდა ძრავებს, რითაც დაკეტა ტრიფონი, რომ ვერც გასულიყო და ვერც შესვლა.
26 იმ დროს სიმონმა გაუგზავნა მას ორი ათასი რჩეული კაცი მის დასახმარებლად; ვერცხლიც, ოქროც და ბევრი ჯავშანი.
27 მიუხედავად ამისა, მან არ ისურვა მათი მიღება, არამედ დაარღვია ყველა აღთქმა, რომელიც მან ადრე დადო მასთან და უცხო გახდა მისთვის.
28 გარდა ამისა, მან გაუგზავნა ათენობიუსი, ერთი მისი მეგობარი, რომ ეზიარებინა მასთან და ეთქვა: აკავებთ იოპას და გაზერას; კოშკით, რომელიც იერუსალიმშია, რომლებიც ჩემი სამეფოს ქალაქებია.
29 თქვენ გააფუჭეთ მისი საზღვრები და დიდი ზიანი მიაყენეთ ქვეყანას და მიიღეთ ბატონობა ჩემს სამეფოში ბევრ ადგილას.
30 მაშასადამე, აიღეთ ის ქალაქები, რომლებიც აიღეთ, და იმ ადგილების ხარკები, რომლებზეც ბატონობდით იუდეის საზღვრების გარეშე.
31 ანდა მომეცი მათთვის ხუთასი ტალანტი ვერცხლი; და სხვა ხუთასი ტალანტი იმ ზარალისთვის, რაც თქვენ გააკეთეთ და ქალაქების ხარკებისთვის. თუ არა, ჩვენ მოვალთ და შეგებრძოლებით.
32 მივიდა ათენობიუსი მეფის მეგობარი იერუსალიმში და როცა იხილა სიმონის დიდება და ოქროსა და ვერცხლის თეფშის კარადა და მისი დიდი დამსწრე, გაოცდა და უთხრა მას მეფის ცნობა.
33 მაშინ უპასუხა სიმონმა და უთხრა მას: ჩვენ არ გვიჭირავს სხვისი მიწა და არც ის, რაც სხვებს ეკუთვნის, არამედ ჩვენი მამების სამკვიდრო, რომელიც ჩვენს მტრებს უსამართლოდ ჰქონდათ გარკვეული დროის განმავლობაში.
34 ამიტომ, ჩვენ გვაქვს შესაძლებლობა, გვაქვს ჩვენი მამების მემკვიდრეობა.
35 და მიუხედავად იმისა, რომ შენ ითხოვ იოპას და გაზერას, თუმცა მათ დიდი ზიანი მიაყენეს ხალხს ჩვენს ქვეყანაში, ჩვენ მოგცემთ შენთვის ას ტალანტს მათთვის. ათენობიუსმა მას ერთი სიტყვაც არ უპასუხა;
36 მაგრამ გაბრაზებული დაბრუნდა მეფესთან და აუწყა მას ამ სიტყვებზე, სიმონის დიდებაზე და ყოველივეზე, რაც იხილა, რაზეც მეფე ძალიან განრისხდა.
37 ამასობაში ტრიფონი გემით გაიქცა ორთოსიასში.
38 მაშინ მეფემ დაადგინა კენდებეუსი ზღვის სანაპიროს კაპიტანად და მისცა მას ქვეითთა და ცხენოსანთა ლაშქარი.
39 და უბრძანა, გაეყვანა თავისი ლაშქარი იუდეაში; ასევე უბრძანა მას კედრონის აშენება და კარიბჭის გამაგრება და ხალხის წინააღმდეგ ომი; ხოლო თვით მეფეს დაედევნა ტრიფონი.
40 მივიდა კენდებეოსი იამნიაში და დაიწყო ხალხის გაღიზიანება და იუდეაში შეჭრა, ხალხის დატყვევება და მოკვლა.

41 და როცა ააშენა კედროუ, დააყენა იქ ცხენოსნები და ქვეითთა ჯარი, რათა გამოსულიყვნენ იუდეის გზებზე, როგორც მეფემ უბრძანა მას.

თავი 16

1 გამოვიდა იოანე გაზერიდან და უთხრა სიმონს, მამამისს, რაც გააკეთა კენდებეოსმა.
2 ამიტომ დაუძახა სიმონმა თავის ორ უფროს ვაჟს, იუდას და იოანეს, და უთხრა მათ: მე, ჩემი ძმები და მამაჩემის სახლი, ბავშვობიდან დღემდე ვიბრძოდით ისრაელის მტრების წინააღმდეგ; და საქმეები ისე კარგად წარიმართა ჩვენს ხელში, რომ ხშირად ვიხსნიდით ისრაელს.
3 მაგრამ ახლა მე მოხუცი ვარ და თქვენ, ღვთის წყალობით, საკმაო ასაკის ხართ: იყავით ჩემსა და ჩემი ძმის ნაცვლად და წადით და იბრძოლეთ ჩვენი ერისთვის, და დახმარება ზეციდან თქვენთან იყოს.
4 აირჩია მან ქვეყნიდან ოცი ათასი მებრძოლი მხედრებთან, რომლებიც გამოვიდნენ კენდებეუსის წინააღმდეგ და დაისვენეს იმ ღამეს მოდინში.
5 და როცა დილით ადგნენ და მივიდნენ ველზე, აჰა, ძლევამოსილი დიდი ლაშქარი ქვეითთა და ცხენოსანთა წინააღმდეგ გამოვიდა მათ შორის, მაგრამ მათ შორის იყო წყლის ნაკადი.
6 და დადგა ის და მისი ხალხი მათ წინააღმდეგ; და როცა დაინახა, რომ ხალხს ეშინოდა წყლის ნაკადულზე გასვლის, ჯერ თავის თავზე გადავიდა, შემდეგ კი მისმა ადამიანებმა გაიარეს.
7 ეს გააკეთა, გაყო თავისი კაცები და მხედრები დააყენა ქვეითებს შორის, რადგან მტრის მხედრები ძალიან ბევრი იყო.
8 მაშინ გაისმა მათ წმიდა საყვირები, რის შემდეგაც კენდებეუსი და მისი ლაშქარი გაიქცნენ, ასე რომ, ბევრი მათგანი მოკლეს, ხოლო ნარჩენებმა ისინი გამაგრდნენ.
9 იმ დროს დაიჭრა იუდას იოანეს ძმა; მაგრამ იოანე მაინც გაჰყვა მათ, სანამ არ მივიდა კედრონს, რომელიც კენდებეუსმა ააშენა.
10 ასე გაიქცნენ ისინი აზოტუსის ველების კოშკებამდე; ამიტომაც დაწვა იგი ცეცხლში, ასე რომ დაიღუპა მათგან დაახლოებით ორი ათასი კაცი. ამის შემდეგ ის მშვიდობით დაბრუნდა იუდეის ქვეყანაში.
11 იერიხონის ველზე იყო კაპიტანი პტოლემეოსი, აბუბუსის ძე, და ჰქონდა უხვად ვერცხლი და ოქრო.
12 რადგან ის იყო მღვდელმთავრის სიძე.
13 რის გამოც მისი გული ამაღლდა, იფიქრა ქვეყნის თავისთვის მოეპოვებინა და ამის შემდეგ მოტყუებით მიმართა სიმონისა და მისი ვაჟების წინააღმდეგ, რათა გაენადგურებინა ისინი.
14 ახლა სიმონი ათვალიერებდა სოფლის ქალაქებს და ზრუნავდა მათ წესრიგზე; ამ დროს ის ჩავიდა იერიხონში თავის ვაჟებთან, მატათიასთან და იუდასთან ერთად, ას სამოცდამეჩვიდმეტე წელს, მეთერთმეტე თვეში, რომელსაც ეწოდა საბატი.
15 სადაც აბუბუსის ძემ მოტყუებით მიიღო ისინი პატარა სამფლობელოში, სახელად დოკუსი, რომელიც მან ააშენა, დიდი ქეიფი გაუმართა მათ, თუმცა იქ კაცები დამალა.
16 ასე რომ, როცა სიმონმა და მისმა ვაჟებმა დიდი მთვრალი დალიეს, ადგნენ პტოლემეა და მისი კაცები, აიღეს იარაღი და მიადგნენ სიმონს სადღესასწაულო ადგილას და მოკლეს იგი, მისი ორი ვაჟი და მისი ზოგიერთი მსახური.
17 ამით მან დიდი ღალატი ჩაიდინა და ბოროტს სიკეთით აუნაზღაურა.
18 მაშინ პტოლემემ დაწერა ეს ყველაფერი და გაუგზავნა მეფეს, რომ გაეგზავნა მას ლაშქარი მის დასახმარებლად და გადასცემდა მას ქვეყანასა და ქალაქებს.
19 მან სხვებიც გაგზავნა გაზერაში, რათა მოეკლათ იოანე, და ტრიბუნებს გაუგზავნა წერილები, რათა მისულიყვნენ მასთან, რათა მიეცეს მათ ვერცხლი, ოქრო და ჯილდოები.
20 და სხვები გაგზავნა იერუსალიმისა და ტაძრის მთის ასაღებად.
21 ახლა ერთი გაიქცა წინ გაზერაში და უთხრა იოანეს, რომ მისი მამა და ძმები მოკლეს და, როგორც იქნა, პტოლემემ გაგზავნა შენს მოსაკლავად.
22. რადგან მან იცოდა, რომ ისინი ცდილობდნენ მის განდევნას.
23 რაც შეეხება იოანეს დანარჩენ საქმეებს, მის ომებს, ღირსეულ საქმეებს, რაც მან გააკეთა, და კედლების აშენებას, რომელიც მან გააკეთა და მის საქმეებს,
24 აჰა, ეს დაწერილია მისი სამღვდელოების მატიანეებში, იმ დროიდან, როცა იგი მამის შემდეგ მღვდელმთავარი გახდა.

2nd Maccabees

მეორე მაკაბელები

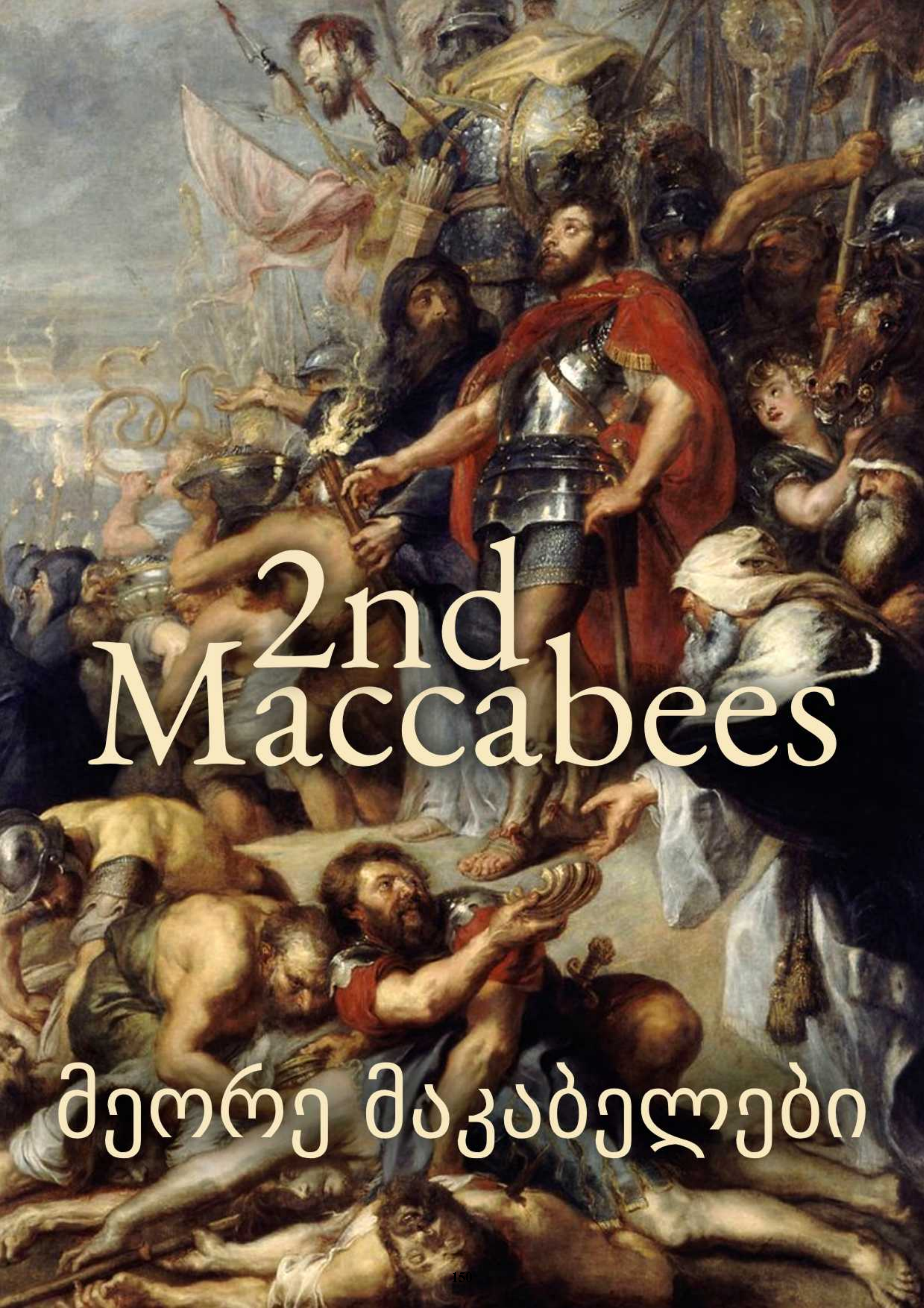

თავი 1

1 ძმებმა, ებრაელებმა, რომლებიც არიან იერუსალიმში და იუდეის ქვეყანაში, უსურვებენ ძმებს, ებრაელებს, რომლებიც მთელ ეგვიპტეში არიან, ჯანმრთელობა და მშვიდობა.
2 ღმერთმა შეგიწყალოს და დაიმახსოვრე მისი შეთანხმება, რომელიც დადო აბრაამთან, ისაკთან და იაკობთან, მის ერთგულ მსახურებთან;
3 და მოგცეთ ყველას გული, რომ ემსახუროთ მას და შეასრულოთ მისი ნება კარგი გამბედაობით და ნებისყოფით;
4 და გახსენით თქვენი გული მის კანონსა და მცნებებში და გამოგიგზავნით მშვიდობას,
5 და ისმინე შენი ლოცვები და იყავი შენთან ერთად და არასოდეს მიგატოვებ უბედურების დროს.
6 ახლა ჩვენ აქ ვართ და ვლოცულობთ თქვენთვის.
7 დემეტრეს მეფობის დროს, ას სამოცდამეცხრე წელს, ჩვენ, ებრაელებმა მოგწერეთ იმ უმძიმესი უბედურების შესახებ, რომელიც დაგვხვდა იმ წლებში, იმ დროიდან, როცა იასონი და მისი ჯგუფი აჯანყდნენ წმინდა მიწიდან და სამეფოდან.
8 და დაწვეს ვერანდა და დავღვარეთ უდანაშაულო სისხლი: მაშინ ვევედრებოდით უფალს და შეისმინეთ; ჩვენც შევწირეთ შესაწირი და კარგი ფქვილი, ავანთეთ ლამპრები და გავუშვით პური.
9 და ახლა ნახეთ, რომ ატაროთ კარვების დღესასწაული კასლეუს თვეში.
10 ას ოთხმოცდამერვე წელს, ხალხმა, რომელიც იყო იერუსალიმში და იუდეაში, და კრებამ და იუდამ, მისალმება და ჯანმრთელობა გაუგზავნეს არისტობულუსს, მეფე პტოლემეოსის ბატონს, რომელიც ცხებული მღვდლების რიგებიდან იყო, და ეგვიპტეში მყოფი ებრაელები:
11 რამდენადაც ღმერთმა გვიხსნა დიდი საფრთხისგან, ჩვენ დიდ მადლობას ვუხდით მას, როგორც მეფის წინააღმდეგ ბრძოლაში.
12 რადგან მან განდევნა ისინი, ვინც იბრძოდნენ წმინდა ქალაქში.
13 რადგან, როცა წინამძღოლი შევიდა სპარსეთში და მასთან ერთად ლაშქარი, რომელიც უძლეველი ჩანდა, ისინი მოკლეს ნანეას ტაძარში ნანეას მღვდლების მოტყუებით.
14 რამეთუ ანტიოქე, ვითარცა ცოლად მოიყვანდა მას, მივიდნენ და მისი მეგობრები, რომელნიც მასთან იყვნენ, მზითის სახელით ფულის მისაღებად.
15 როცა ნანეას მღვდლები გამოვიდნენ და ის მცირერიცხოვანი ჯგუფით შეიყვანეს ტაძრის კომპასში, დახურეს ტაძარი, როგორც კი ანტიოქე შემოვიდა.
16 და გააღეს სახურავის ფარული კარი, ესროლეს ქვები, როგორც ჭექა-ქუხილი, და დაარტყეს კაპიტანი, დაჭრეს ისინი, დაარტყეს თავები და მიაგდეს გარეთ მყოფებს.
17 კურთხეული იყოს ჩვენი ღმერთი ყველაფერში, რომელმაც გადასცა უღმერთოები.
18 ამიტომ, როდესაც ჩვენ ახლა განზრახული გვაქვს ტაძრის განწმენდა კასლეუს თვის მეოცე მეხუთე დღეს შეგვესრულებინა, საჭიროდ მივიჩნიეთ ამის დადასტურება, რომ თქვენც შეგეძლოთ მისი დაცვა, როგორც კარვების დღესასწაული და ცეცხლი, რომელიც მოგვცეს, როცა ნეემიამ შესწირა მსხვერპლი, მას შემდეგ ააგო ტაძარი და სამსხვერპლო.
19 რადგან, როცა ჩვენი მამები სპარსეთში შეიყვანეს, მაშინ ღვთისმოსავმა მღვდლებმა აიღეს საკურთხევლის ცეცხლი და დამალეს იგი უწყლო ორმოს ღრუში, სადაც იცავდნენ მას, ისე რომ ადგილი უცნობი იყო. ყველა მამაკაცი.
20 მრავალი წლის შემდეგ, როცა ღმერთს ესიამოვნა, ნეემიამ, გაგზავნილმა სპარსეთის მეფისგან, გაგზავნა იმ მღვდლების შთამომავლები, რომლებმაც ის დამალეს ცეცხლში; მაგრამ როცა გვითხრეს, ვერ იპოვეს ცეცხლი, არამედ სქელი წყალი. ;
21 მაშინ უბრძანა მათ, რომ მოეღოთ იგი და მოეტანათ; და როდესაც მსხვერპლშეწირვა შეიტანეს, ნეემიამ უბრძანა მღვდლებს, შეშა და მასზე დადებული ნივთები წყლით მოეფრქვიათ.
22 როდესაც ეს გაკეთდა და დადგა დრო, როცა მზე ანათებდა, რომელიც ადრე იყო დაფარული ღრუბელში, აინთო დიდი ცეცხლი, ისე რომ ყველა გაოცდა.
23 და მღვდლები ლოცულობდნენ, სანამ მსხვერპლი იწურებოდა, მე ვამბობ, მღვდლებიც და ყველა დანარჩენი, დაიწყო იონათანი და დანარჩენები პასუხობდნენ მასზე, როგორც ნეემიასმა გააკეთა.
24 და ლოცვა ასეთი იყო; უფალო, უფალო ღმერთო, შემოქმედო ყოვლისა, მოშიში და ძლიერი, მართალი და მოწყალეო და ერთადერთი და მოწყალე მეფეო,
25 ყველაფრის ერთადერთი მომცემი, ერთადერთი მართალი, ყოვლისშემძლე და მარადიული, ვინც იხსნი ისრაელს ყოველგვარი უბედურებისგან და აირჩიე მამები და განწმინდე ისინი.
26 მიიღე მსხვერპლი მთელი შენი ხალხისთვის, ისრაელისთვის, და შეინახე შენი წილი და განწმინდე იგი.
27 შეკრიბეთ ჩვენგან გაფანტულნი, იხსენით წარმართებს შორის მსახურნი, შეხედეთ საძულველსა და საძულველს და აცნობეთ წარმართებს, რომ შენ ხარ ჩვენი ღმერთი.
28 დაისაჯეთ ისინი, ვინც გვჩაგრავს და ამპარტავნებით გვიწუნებენ.
29 ისევ დარგე შენი ხალხი შენს წმინდა ადგილას, როგორც თქვა მოსემ.
30 და მღვდლები მღეროდნენ სამადლობელ ფსალმუნებს.
31 როცა მსხვერპლშეწირვა შეჭამეს, ნეემიამ უბრძანა დარჩენილი წყალი დიდ ქვებზე დაასხეს.
32 როცა ეს გაკეთდა, აინთო ალი, მაგრამ ის შთანთქა სამსხვერპლოდან გამონათებული სინათლით.
33 ასე რომ, როცა ეს ამბავი გაირკვა, სპარსეთის მეფეს უთხრეს, რომ იმ ადგილას, სადაც მღვდლები მიჰყავდათ, ცეცხლი დამალეს, წყალი გამოჩნდა და რომ ნეემიამ გაწმინდა მსხვერპლი.
34 მაშინ მეფემ დახურა ადგილი და გააწმინდა იგი, მას შემდეგ რაც გამოიცადა საქმე.
35 და აიღო მეფემ მრავალი ძღვენი და აჩუქა მათ, ვისაც სურდა.
36 და ნეემიასმა უწოდა ამ ნივთს ნაფთარი, რაც იგივეა, რაც უნდა ითქვას, განწმენდა: მაგრამ ბევრი ადამიანი მას ნეფის უწოდებს.

თავი 2

1 ჩანაწერებში ასევე ჩანს, რომ იერემი წინასწარმეტყველმა გატაცებულებს უბრძანა ცეცხლის აღება, როგორც ეს იყო მითითებული:
2 და როგორ უბრძანა მათ წინასწარმეტყველმა, რომ მათ კანონი მისცა, არ დაევიწყებინათ უფლის მცნებები და არ შეცდებოდნენ გონებაში, როცა ხედავდნენ ვერცხლისა და ოქროს გამოსახულებებს თავიანთი ორნამენტებით.
3 და სხვა მსგავსი სიტყვებით მოუწოდებდა მათ, რომ კანონი არ განშორებოდა მათ გულებს.
4 იმავე წერილში ასევე იყო ნათქვამი, რომ წინასწარმეტყველმა, ღვთისგან გაფრთხილებულმა, უბრძანა კარავსა და კიდობანს წასულიყვნენ მასთან ერთად, როცა ის მთაზე გადიოდა, სადაც მოსე ავიდა და იხილა ღვთის მემკვიდრეობა.
5 და როცა ჯერემი იქ მივიდა, იპოვა ღრუ გამოქვაბული, სადაც დადო კარავი, კიდობანი და საკმევლის სამსხვერპლო და ასე გააჩერა კარი.
6 და ზოგიერთი, ვინც მას მიჰყვებოდა, მოვიდა გზის დასანიშნად, მაგრამ ვერ იპოვეს.

7 ეს რომ დაინახა ჯერემიმ, დაადანაშაულა ისინი და თქვა: რაც შეეხება იმ ადგილს, უცნობი იქნება იმ დრომდე, სანამ ღმერთი კვლავ შეკრებს თავის ხალხს და არ მიიღებს მათ წყალობისთვის.
8 მაშინ უფალი უჩვენებს მათ ამას და გამოჩნდება უფლის დიდება და ღრუბელიც, როგორც ეს იყო ნაჩვენები მოსეს ქვეშ, და როგორც სოლომონმა მოისურვა, რომ ეს ადგილი საპატიოდ განწმენდილიყო.
9 ასევე გამოცხადდა, რომ ბრძენმა შესწირა მიძღვნისა და ტაძრის დასრულების მსხვერპლი.
10 და როგორც მოსემ ლოცვით მიმართა უფალს, ცეცხლი ჩამოვიდა ზეციდან და შთანთქა მსხვერპლშეწირვა; ასე ილოცა სოლომონიც, და ცეცხლი ჩამოვიდა ზეციდან და შთანთქა დასაწვავი შესაწირავი.
11 და თქვა მოსემ: იმის გამო, რომ ცოდვის შესაწირავი არ უნდა შეჭამეს, ის შეჭამეს.
12 ასე დატოვა სოლომონმა ის რვა დღე.
13 იგივე იყო მოხსენებული ნეემიასის თხზულებებსა და კომენტარებში; და როგორ დააარსა ბიბლიოთეკა, შეკრიბა მეფეთა, წინასწარმეტყველთა, და დავითის საქმეები და მეფეთა ეპისტოლეები წმინდა ძღვენის შესახებ.
14 ასევე იუდამ შეკრიბა ყველაფერი, რაც დაიკარგა ომის გამო, და ჩვენთან რჩება.
15 ამიტომ, თუ ამის საჭიროება გაქვთ, გაგზავნეთ ისინი, რომ მოგატანოთ ისინი.
16 მაშინ როცა ჩვენ ვაპირებთ აღვნიშნოთ განწმენდა, მოგწერეთ თქვენ და კარგად მოიქეცით, თუ დაიცავთ იმავე დღეებს.
17 ჩვენ ასევე ვიმედოვნებთ, რომ ღმერთი, რომელმაც იხსნა მთელი თავისი ხალხი და მისცა მათ ყველას მემკვიდრეობა, სამეფო, მღვდლობა და საწმინდარი,
18 როგორც დაჰპირდა კანონში, მალე შეგვიწყალებს და შეგვიკრებს ცის ქვეშ მყოფი ყოველი ქვეყნიდან წმიდა ადგილას, რადგან მან გვიხსნა დიდი უბედურებისგან და განწმინდა ადგილი.
19 რაც შეეხება იუდა მაკაბეს და მის ძმებს, დიდი ტაძრის განწმენდას და სამსხვერპლოების მიძღვნას,
20 და ომები ანტიოქე ეპიფანესა და მისი ძის ევპატორის წინააღმდეგ,
21 და აშკარა ნიშნები, რომლებიც ზეციდან მოვიდა მათთან, ვინც კაცურად მოიქცა იუდაიზმის საპატივსაცემოდ: ასე რომ, ცოტანი იყვნენ, სძლიეს მთელ ქვეყანას და დაედევნენ ბარბაროსულ ხალხებს,
22 და კვლავ აღადგინა მთელ მსოფლიოში ცნობილი ტაძარი, გაათავისუფლა ქალაქი და იცავდა კანონებს, რომლებიც დაღმავალი იყო, უფალი მადლი იყო მათ მიმართ მთელი წყალობით:
23 მე ვამბობ, რომ ეს ყველაფერი ხუთ წიგნში გამოცხადებულია იასონ კირენელის მიერ, ჩვენ შევეცდებით შევამოწმოთ ერთ ტომში.
24 უსასრულო რიცხვისა და სირთულის გათვალისწინების გამო, რაც მათ პოულობენ ამ ამბის მოთხრობებში ჩახედვის სურვილს, საკითხის მრავალფეროვნებისთვის,
25 ჩვენ ფრთხილად ვიქნებით, რომ მათ, ვინც წაიკითხავენ, აღფრთოვანებულიყვნენ, და მათ, ვისაც მეხსიერების მიძღვნა სურთ, სიმსუბუქე ჰქონოდათ და ყველას, ვის ხელშიც მოხვდება, შეეძლოს მოგება.
26 ამიტომ ჩვენთვის, ვინც ჩვენ ავიღეთ ეს შემცირების მტკივნეული შრომა, ეს არ იყო ადვილი, არამედ ოფლისა და ყურების საკითხი;
27 ისევე, როგორც არ არის ადვილი მისთვის, ვინც ამზადებს ბანკეტს და ეძებს სხვების სარგებლობას: მაგრამ ბევრის სიამოვნებისთვის ჩვენ სიამოვნებით მივიღებთ ამ დიდ ტკივილს;
28 ავტორს მივანდოთ ყოველი კონკრეტულის ზუსტი დამუშავება და შრომა დაიცვან შემოკლების წესები.
29 რადგან ახალი სახლის მშენებელმა უნდა იზრუნოს მთელ შენობაზე; მაგრამ ის, ვინც იღებს ვალდებულებას, გამოაქვეყნოს და დახატოს, უნდა მოძებნოს შესაფერისი ნივთები მისი გაფორმებისთვის: მე ვფიქრობ, რომ ეს ჩვენთან არის.
30 ყველა პუნქტზე დგომა და ზოგად საკითხებზე გადახედვა და დეტალების ცნობისმოყვარეობა მოთხრობის პირველ ავტორს ეკუთვნის:
31 მაგრამ მოკლედ გამოყენება და სამუშაოს დიდი შრომის თავიდან აცილება, უნდა მიეცეს მას, ვინც შემოკლებას გააკეთებს.
32 მაშ, ჩვენ დავიწყებთ ამბავს: მხოლოდ იმით დავამატებთ ნათქვამს, რომ სისულელეა გრძელი პროლოგის გაკეთება და თვით მოთხრობაში მოკლედ ყოფნა.

თავი 3

1 ახლა, როცა წმინდა ქალაქი დასახლებული იყო მთელი მშვიდობით და კანონები კარგად იყო დაცული, მღვდელმთავრის ონიას ღვთისმოსაობისა და ბოროტების სიძულვილის გამო,
2 იყო ასე, რომ თვით მეფეებიც კი პატივს სცემდნენ ადგილს და ადიდებდნენ ტაძარს თავიანთი საუკეთესო საჩუქრებით;
3 იმდენად, რომ აზიის სელევკუსმა საკუთარი შემოსავალი აიღო მსხვერპლშეწირვის მსახურების ყველა ხარჯი.
4 მაგრამ ერთი სიმონი ბენიამინის ტომიდან, რომელიც ტაძრის გამგებელი იყო, შეეჯახა მღვდელმთავარს ქალაქში არეულობის გამო.
5 და როდესაც მან ვერ დაამარცხა ონიასი, მიიყვანა იგი აპოლონიოსთან, თრასეასის ძესთან, რომელიც მაშინ იყო კელოსირიასა და ფენიკას მმართველი,
6 და უთხრეს, რომ იერუსალიმის ხაზინა სავსე იყო უსასრულო თანხებით, ასე რომ, მათი სიმდიდრის სიმრავლე, რომელიც არ ეხებოდა მსხვერპლშეწირვის ანგარიშს, იყო უთვალავი, და რომ შესაძლებელი იყო ყველაფრის მეფის შეტანა. ხელი.
7 ახლა, როცა აპოლონიუსი მივიდა მეფესთან და აჩვენა მას ფული, რომლის შესახებაც მას უთხრეს, მეფემ გამოარჩია ჰელიოდორუსი მისი ხაზინადარი და გაგზავნა ბრძანებით, მოეტანა მისთვის აღნიშნული ფული.
8 ჰელიოდორუსი მაშინვე გაემგზავრა; კელოსირისა და ფინიკიის ქალაქების მონახულების ფერით, მაგრამ მეფის განზრახვის შესასრულებლად.
9 და როდესაც ის მივიდა იერუსალიმში და თავაზიანად მიიღეს ქალაქის მღვდელმთავარი, მან უთხრა მას, თუ რა ჭკუა მიეცა ფულის შესახებ და განუცხადა, რისთვის მოვიდა და ჰკითხა, მართლა ასე იყო თუ არა.
10 მაშინ მღვდელმთავარმა უთხრა, რომ ასეთი ფული იყო შეგროვებული ქვრივებისა და უმამო შვილების დასახმარებლად:
11 და რომ მისი ნაწილი ეკუთვნოდა ჰირკანუს ტობიას ძეს, დიდი ღირსების კაცს, და არა როგორც ბოროტმა სიმონმა მცდარი ინფორმაცია მიაწოდა: საერთო ჯამში ოთხასი ტალანტი ვერცხლი და ორასი ოქრო იყო.
12 და რომ სრულიად შეუძლებელი იყო ასეთი დანაშაული ჩადენილიყო მათ მიმართ, რომლებმაც ჩაიდინეს ეს ადგილის სიწმინდისა და ტაძრის დიდებულებისა და ხელშეუხებელი სიწმინდის მიმართ, რომელსაც პატივს სცემდნენ მთელ მსოფლიოში.
13 მაგრამ ჰელიოდორუსმა მეფის ბრძანების გამო თქვა: ყოველ შემთხვევაში მეფის ხაზინაში უნდა შეიტანონ.

14 ასე რომ, იმ დღეს, რომელიც დანიშნა, შემოვიდა ამ საქმის მოსაწესრიგებლად, ამიტომ არ იყო მცირე ტანჯვა მთელ ქალაქში.
15 მაგრამ მღვდლებმა, თავიანთი მღვდლების შესამოსელებით სამსხვერპლოზე დაემხო, ზეცისკენ მოუწოდეს მას, ვინც აწესებდა კანონს მის მიერ მიცემულ საკითხებზე, რათა უსაფრთხოდ დარჩენილიყვნენ მათთვის, ვინც ავალებდა მათ დაცვას.
16 მაშინ ვინც მღვდელმთავარს სახეში შეჰყურებდა, გულს დააზიანებდა, რადგან მისი სახე და ფერის შეცვლა აცხადებდა მისი გონების შინაგან ტანჯვას.
17 რადგან კაცი იმდენად იყო მოცული სხეულის შიშითა და საშინელებით, რომ ცხადი იყო მათთვის, ვინც მას უყურებდა, რა მწუხარება ჰქონდა ახლა მის გულში.
18 სხვები გამორბოდნენ თავიანთი სახლებიდან საყოველთაო ვედრებაზე, რადგან იქაურობა ზიზღს ჰგავდა.
19 და ქალები, ჯვალოთი შემოსილი მკერდის ქვეშ, უხვად იყვნენ ქუჩებში, და ქალწულები, რომლებიც ინახებოდა, გარბოდნენ, ზოგი კარიბჭისკენ, ზოგიც კედლებისკენ, ზოგი კი ფანჯრებიდან იყურებოდა.
20 და ყველა, ხელები ზეცისკენ ეჭირა, ლოცულობდა.
21 მაშინ კაცს სანატრელი იქნებოდა ყოველგვარი სიმრავლის დაცემა და მღვდელმთავრის ასეთ აგონიაში ყოფნის შიში.
22 შემდეგ მათ მოუწოდეს ყოვლისშემძლე უფალს, დაეცვა ნდობით ჩადენილი საქმეები მათთვის, ვინც ჩაიდინა ისინი.
23 მიუხედავად ამისა, ჰელიოდორუსმა აღასრულა დადგენილება.
24 ახლა, როცა ის იქ იყო, თავისი დაცვით ხაზინასთან ერთად, სულების უფალმა და ყოველი ძალის უფლისწულმა, დიდი მოჩვენება გამოიწვია, ისე რომ ყველა, ვინც ფიქრობდა მასთან შესვლაზე, გაოცებული დარჩა ღვთის ძალით. და გაფითრდა და შეშინებული იყო.
25 რადგან გამოეცხადა მათ ცხენი, რომელსაც საშინელი მხედარი ედგა, და მორთული იყო ძალიან ლამაზი საფარით, და ის სასტიკად დარბოდა და დაარტყა ჰელიოდორუსს თავისი წინა ფეხებით, და ჩანდა, რომ ცხენზე მჯდომს სრული აღკაზმულობა ჰქონდა. ოქროს.
26 გარდა ამისა, მის წინაშე გამოჩნდა ორი სხვა ახალგაზრდა მამაკაცი, გამორჩეული ძალით, ბრწყინვალებით და მშვენიერი სამოსით, რომლებიც გვერდში უდგნენ მას ორივე მხარეს; და ურტყამდა მას განუწყვეტლივ, და მისცა მას მრავალი წყლული.
27 და ჰელიოდორუსი უეცრად დაეცა მიწაზე და დიდი სიბნელე მოიცვა, მაგრამ მასთან მყოფებმა აიღეს იგი და ნაგავში ჩასვეს.
28 ასე რომ, ის, რომელიც ცოტა ხნის წინ შევიდა დიდი მატარებლით და მთელი თავისი დაცვით აღნიშნულ საგანძურში, წაიყვანეს, რადგან ვერ შეძლეს თავის იარაღით დახმარება: და აშკარად აღიარეს ღვთის ძალა.
29 რადგან ის ღვთის ხელით იყო ჩამოგდებული და იწვა უსიტყვოდ სიცოცხლის ყოველგვარი იმედის გარეშე.
30 მაგრამ ისინი ადიდებდნენ უფალს, რომელმაც სასწაულებრივად დააფასა თავისი ადგილი: ტაძრისთვის; რომელიც ცოტა ხნის წინ შიშითა და უბედურებით იყო სავსე, როცა ყოვლისშემძლე უფალი გამოეცხადა, სიხარულითა და ხალისით აღივსო.
31 მაშინვე ჰელიოდორუსის ზოგიერთმა მეგობარმა ლოცულობდა ონიას, რომ მოუწოდებდა უზენაესს, მიეღო სიცოცხლე, რომელიც მზად იყო სულის გადასაცემად.
32 ამიტომ მღვდელმთავარმა, ეჭვობდა, რომ მეფეს არასწორად მოეფიქრებინა, რომ იუდეველებმა ჰელიოდორეს რაიმე ღალატი გაუკეთეს, მსხვერპლი შესწირა კაცის ჯანმრთელობისთვის.
33 როცა მღვდელმთავარი გამოსყიდვას ასრულებდა, გამოჩნდნენ იმავე ტანისამოსით გამოწყობილი ახალგაზრდები, დადგნენ ჰელიოდორეს გვერდით და უთხრეს: დიდი მადლობა გადაუხადე ონიას მღვდელმთავარს, რადგან მის გამო უფალმა სიცოცხლე მოგანიჭა.
34 და დაინახე, რომ ზეციდან გატანილი ხარ, გამოუცხადე ყველა ადამიანს ღვთის ძლევამოსილი ძალა. და როცა ეს სიტყვები თქვეს, აღარ გამოჩნდნენ.
35 ასე რომ, ჰელიოდოროსმა მას შემდეგ, რაც მან მსხვერპლი შესწირა უფალს და დიდი აღთქმა დადო მას, ვინც სიცოცხლე იხსნა და მიესალმა ონიასს, დაბრუნდა თავის ლაშქართან ერთად მეფესთან.
36 მაშინ მან უმოწმა ყველა ადამიანს დიდი ღმერთის საქმეები, რომლებიც იხილა თავისი თვალით.
37 და როცა მეფე ჰელიოდორუსმა, რომელიც შეიძლება იყოს შესაფერისი კაცი, კიდევ ერთხელ გაეგზავნა იერუსალიმში, თქვა:
38 თუ რაიმე მტერი ან მოღალატე გყავს, გაგზავნე იქ და კარგად მიიღებ მას გაჯავრებულს, თუ ის სიცოცხლეს გადაურჩება, რადგან იმ ადგილას, უეჭველია; არსებობს ღმერთის განსაკუთრებული ძალა.
39 რადგან ვინც ზეცაში ცხოვრობს, თვალი აქვს იმ ადგილს და იცავს მას; და სცემეს და ანადგურებს მათ, ვინც მას ავნებს.
40 და ჰელიოდორესთან დაკავშირებით და საგანძურის შენახვასთან დაკავშირებით, ამგვარად დაეცა.

თავი 4

1 ახლა ამ სიმონმა, რომელზედაც ჩვენ ვისაუბრეთ, იყო ფულის და თავისი ქვეყნის გამცემელი, ცილი დასწამა ონიასს, თითქოს მან შეაშინა ჰელიოდორუსი და იყო ამ ბოროტების მოქმედი.
2 ასე გაბედა და უწოდა მას მოღალატე, რომელიც იმსახურებდა ქალაქს და აკურთხებდა საკუთარ ერს და იყო ასეთი გულმოდგინე კანონების მიმართ.
3 მაგრამ როცა მათი სიძულვილი იქამდე მივიდა, რომ სიმონის ერთ-ერთი ჯგუფის მიერ მკვლელობები ჩაიდინეს,
4 ონიასმა დაინახა ამ კამათის საშიშროება და რომ აპოლონიოსი, როგორც კელოსირიის და ფინიკიის გამგებელი, განრისხდა და გაზარდა სიმონის ბოროტება,
5 ის მივიდა მეფესთან, რათა არ ყოფილიყო თავისი თანამემამულეების ბრალმდებელი, არამედ ყველას სიკეთის საძიებლად, როგორც საჯარო, ისე კერძო.
6 რადგან მან დაინახა, რომ შეუძლებელი იყო სახელმწიფოს სიმშვიდე და სიმონმა მიატოვა თავისი სისულელე, თუ მეფე ამას არ შეხედავდა.
7 მაგრამ სელევკოსის სიკვდილის შემდეგ, როცა ანტიოქემ, ეპიფანეს წოდებულმა, აიღო სამეფო, იასონი, ონიას ძმა, დაუღალავად შრომობდა მღვდელმთავრად.
8 დაჰპირდი მეფეს შუამდგომლობით სამას სამოცი ტალანტი ვერცხლი და სხვა შემოსავალი ოთხმოცი ტალანტი.
9 ამის გარდა, მან დაჰპირდა, რომ კიდევ ას ორმოცდაათს დანიშნავდა, თუკი მას შეეძლო მოეხსნა ადგილი სავარჯიშოდ და ახალგაზრდობის აღზრდისთვის წარმართების სტილში და დაეწერა ისინი იერუსალიმში. ანტიოქიის სახელი.
10 რაც მეფემ მიანიჭა და ხელში ჩაიგდო მმართველობა, მან მაშინვე მიიყვანა თავისი ერი ბერძნულ მოდაში.
11 და სამეფო პრივილეგიები, რომლებიც განსაკუთრებული კეთილგანწყობა მიენიჭა ებრაელებს იოანე ევპოლემუსის მამის საშუალებით, რომელიც წავიდა რომში ელჩად მეგობრობისა და დახმარებისთვის, მან წაართვა; და დაამხო რჯულისმიერი მთავრობები და ახალი წეს-ჩვეულებები წამოაყენა კანონის წინააღმდეგ.

12 რადგან მან სიამოვნებით ააშენა სავარჯიშო ადგილი თავად კოშკის ქვეშ, და დაიმორჩილა უფროსი ახალგაზრდები და დააკისრა მათ ქუდი.
13 ახლა ასეთი იყო ბერძნული მოდების სიმაღლე და წარმართული ზნე-ჩვეულებების ზრდა, იაზონის, ამ უღმერთო უბედურისა და მღვდელმთავრის არავითარი სიბილწეების გამო;
14 რომ მღვდლებს არ ჰქონდათ გამბედაობა, აღარ ემსახურათ სამსხვერპლოზე, მაგრამ აბუჩად იგდებდნენ ტაძარს და უგულებელყოფდნენ მსხვერპლს, ჩქარობდნენ მონაწილეობა მიეღოთ უკანონო შემწეობას ვარჯიშის ადგილზე, მას შემდეგ, რაც დისკუსიის თამაში გამოიძახა;
15 არა მათი მამების პატივით, არამედ ყველაზე მეტად მოსწონთ ბერძენთა დიდება.
16 ამის გამო მათზე საშინელი უბედურება დადგა: რადგან მათ მტრები და შურისმაძიებლები ყავდათ, რომელთა ჩვეულებასაც ასე გულმოდგინედ მიჰყვებოდნენ და ვის სურდათ ყველაფერში დამსგავსებოდნენ.
17 რადგან არ არის ბოროტება ღვთის კანონების წინააღმდეგ ბოროტების კეთება, მაგრამ შემდგომი დრო გამოაცხადებს ამას.
18 როცა ყოველწლიურად სარწმუნოების თამაში იმართებოდა ტიროსში, როცა მეფე იქ იყო,
19 ამ უმადურმა იასონმა გაგზავნა სპეციალური მაცნეები იერუსალიმიდან, რომლებიც ანტიოქიელები იყვნენ, რათა სამასი დრაქმა ვერცხლი მიეტანათ ჰერკულესის შესაწირად, რომელიც მისი მატარებლებიც კი თვლიდნენ, რომ მართებული იყო არ მიეღოთ მსხვერპლი, რადგან ეს არ იყო მოსახერხებელი, არამედ იყო. დაცულია სხვა გადასახადებისთვის.
20 ეს ფული მაშინ, გამგზავნის მიმართ, ჰერკულესის მსხვერპლშეწირვაზე იყო დანიშნული; მაგრამ მისი მატარებლების გამო იგი გამოიყენებოდა გალიების დასამზადებლად.
21 ახლა, როდესაც აპოლონიუსი, მენესთეოსის ძე გაგზავნეს ეგვიპტეში მეფე პტოლემეოს ფილომეტორის გამეფებისთვის, ანტიოქემ, რადგან მიხვდა, რომ მას არ აწუხებდა მისი საქმეები, უზრუნველყო მისი უსაფრთხოება: რის შემდეგაც იგი მივიდა იოპაში და იქიდან იერუსალიმში. :
22 სადაც იგი პატივით მიიღეს იასონმა და ქალაქმა და მიიყვანეს ჩირაღდნითა და დიდი შეძახილებით და ასე შემდეგ წავიდა თავის ლაშქართან ერთად ფენიკაში.
23 სამი წლის შემდეგ იასონმა გაგზავნა მენელაოსი, ზემოხსენებული სიმონის ძმა, რათა ფული მიეტანა მეფეს და დაეფიქრებინა გარკვეული საჭირო საკითხები.
24 მაგრამ ის მიიყვანეს მეფის წინაშე, როცა მან განადიდა იგი თავისი ძალაუფლების დიდებული გამოჩენისთვის, მიიღო მღვდლობა თავისთვის და შესწირა იასონზე მეტი სამასი ტალანტი ვერცხლით.
25 ასე მოვიდა ის მეფის მანდატით და არაფერი მოუტანა მღვდელმთავრობის ღირსი, გარდა სასტიკი ტირანის რისხვა და ველური მხეცის რისხვა.
26 შემდეგ იასონმა, რომელმაც დაამარცხა თავისი ძმა, მეორემ დაამარცხა, აიძულა გაქცეულიყო ამონიტების ქვეყანაში.
27 ასე რომ, მენელაოსმა მიიღო სამთავრო: მაგრამ რაც შეეხება ფულს, რომელიც მან მეფეს დაჰპირდა, მან არ მიიღო კარგი ბრძანება, თუმცა სოსტრატისმა ციხის მმართველმა მოითხოვა.
28 ვინაიდან მას ეკუთვნოდა წეს-ჩვეულებების შეკრება. ამიტომ ორივენი მეფის წინაშე დაიბარეს.
29 მენელაოსმა დატოვა თავისი ძმა ლისიმაქე მღვდლობის ნაცვლად; და სოსტრატემ დატოვა კრატესი, რომელიც იყო კვიპროსელების გამგებელი.
30 სანამ ეს კეთდებოდა, აჯანყდნენ ტარსუსელები და მალოსელები, რადგან მიეცათ მეფის ხარჭას, რომელსაც ანტიოქეს ეძახიან.
31 მაშინ მეფე საჩქაროდ მოვიდა საქმეების დასამშვიდებლად და თავის მოადგილედ დატოვა ანდრონიკე, ავტორიტეტული კაცი.
32 ახლა მენელაოსმა, თვლიდა, რომ ხელსაყრელი დრო ჰქონდა, მოიპარა ტაძრიდან ოქროს ჭურჭელი და ზოგიერთი მათგანი ანდრონიკეს გადასცა, ნაწილი კი ტიროსსა და მიმდებარე ქალაქებში გაყიდა.
33 რაც ონიამ იცოდა თავდებობის შესახებ, გაკიცხა და თავი დააღწია ანტიოქიის მახლობლად მდებარე დაფნის საკურთხეველში.
34 ამიტომ მენელაოსმა ანდრონიკე გამოყო და ლოცულობდა, რომ ხელში ჩაეგდო ონიასი; რომელმან დაარწმუნა და მივიდა ონიასთან მოტყუებით, მისცა მას მარჯვენა ხელი ფიცით; და მიუხედავად იმისა, რომ მას ეჭვი ეპარებოდა, დაარწმუნა, რომ გამოსულიყო საწმიდრიდან.
35 რის გამოც არა მარტო იუდეველები, არამედ მრავალი სხვა ერიც აღშფოთდნენ და ძალიან დარდობდნენ კაცის უსამართლო მკვლელობის გამო.
36 და როცა მეფე კვლავ მოვიდა კილიკიის ადგილებიდან, ქალაქში მყოფი იუდეველები და ზოგიერთი ბერძენიც, რომლებიც ეზიზღებოდათ ამ ფაქტს, ჩიოდნენ, რადგან ონიას უმიზეზოდ მოკლეს.
37 ამიტომ ანტიოქეს გულითადად შეწუხდა, შეწუხდა და ატირდა გარდაცვლილის ფხიზელი და მოკრძალებული საქციელის გამო.
38 და რისხვით აღძრულმა, მაშინვე წაართვა ანდრონიკე თავისი მეწამული, გაიხია მისი ტანსაცმელი და მიიყვანა იგი მთელ ქალაქში ზუსტად იმ ადგილას, სადაც მან ჩაიდინა ურჯულოება ონიას მიმართ, მოკლა დაწყევლილი მკვლელი. ასე დააჯილდოვა უფალმა მისი სასჯელი, როგორც დაიმსახურა.
39 ახლა, როცა ლისიმაქემ მენელაოსის თანხმობით ქალაქში მრავალი მსხვერპლშეწირვა ჩაიდინა და მისი ნაყოფი გავრცელდა, ხალხი შეიკრიბა ლისიმაქეს წინააღმდეგ, ბევრი ოქროს ჭურჭელი უკვე გატანილი იყო.
40 რის შემდეგაც უბრალო ხალხი ადგა და გაბრაზებული იყო, ლისიმაქემ შეიარაღდა დაახლოებით სამი ათასი კაცი და პირველად დაიწყო ძალადობის შეთავაზება; ერთი აურანი არის ლიდერი, ადამიანი, რომელიც შორს წავიდა წლების განმავლობაში და არანაკლებ სისულელეში.
41 მათ დაინახეს ლისიმაქეს მცდელობა, ზოგმა დაიჭირა ქვები, ზოგმა ჯოხები, ზოგმა აიღო მუჭა მტვერი, რომელიც გვერდით იყო, ყველა ერთად დაასხეს ლისიმაქეს და ისინი, ვინც მათზე იყო.
42 ამგვარად დაჭრეს ბევრი მათგანი, ზოგი მიწაზე დაარტყეს და ყველა აიძულეს გაქცეულიყვნენ, ხოლო თავად ეკლესიის მძარცველი ხაზინასთან მოკლეს.
43 ამიტომ იყო ბრალდება მენელაოსის წინააღმდეგ.
44 როცა მეფე მივიდა ტიროსთან, სენატიდან გამოგზავნილმა სამმა კაცმა გამოაცხადა საქმე მის წინაშე:
45 მაგრამ მენელაოსმა, რომელიც ახლა მსჯავრდებული იყო, დაჰპირდა პტოლემეეს დორიმენესის ძეს, რომ მისცემდა დიდ ფულს, თუკი მეფეს მის მიმართ დაამშვიდებდა.
46 როცა პტოლემემ მეფე გვერდით მიიყვანა გარკვეულ გალერეაში, თითქოს ჰაერის ასაღებად იყო, სხვა აზროვნებამდე მიიყვანა.
47 იმდენად, რამდენადაც მან გაათავისუფლა მენელაოსი ბრალდებებისგან, რომელიც, მიუხედავად ამისა, იყო ყველა ბოროტების მიზეზი: და ის ღარიბი კაცები, რომლებიც, თუ თავიანთი მიზეზი ეთქვათ, დიახ, სკვითების წინაშე,

უდანაშაულოდ უნდა გაესამართლებინათ, მან სიკვდილით დასაჯა. .
48 ამგვარად, ისინი, ვინც მოჰყვა საქმეს ქალაქისთვის, ხალხისთვის და წმინდა ჭურჭლით, მალე უსამართლო სასჯელი განიცადეს.
49 ამიტომ ტიროსელებმაც კი, სიძულვილით აღძრული ამ ბოროტი საქმის გამო, პატივით დაკრძალეს ისინი.
50 და ამგვარად, ძალაუფლების მქონეთა სიხარბის გამო, მენელაუსი კვლავ ძალაუფლებაში რჩებოდა, იზრდებოდა ბოროტებით და იყო მოქალაქეების დიდი მოღალატე.

თავი 5

1 დაახლოებით იმავე დროს ანტიოქემ მოამზადა თავისი მეორე მოგზაურობა ეგვიპტეში:
2 და მოხდა ისე, რომ მთელ ქალაქში, თითქმის ორმოცი დღის მანძილზე, ნახეს ცხენოსნები, რომლებიც ჰაერში დარბოდნენ, ოქროს სამოსით და შუბებით შეიარაღებულნი, როგორც ჯარისკაცთა ჯგუფი.
3 და ცხენოსანთა ჯარები, რომლებიც ერთმანეთს ეჯახებიან და გარბიან, ფარების რხევით, ღვეზელების სიმრავლით, ხმლების ზიდვით, ისრების სროლით და ოქროს ორნამენტებით ბრჭყვიალებით და ყველანაირი აღკაზმვით.
4 ამიტომ ყოველი ადამიანი ლოცულობდა, რომ ეს მოჩვენება კეთილად იქცეოდა.
5 ახლა, როცა გავრცელდა ცრუ ჭორი, თითქოს ანტიოქე მკვდარი იყო, იასონმა მინიმუმ ათასი კაცი აიყვანა და მოულოდნელად შეუტია ქალაქს; და ისინი, ვინც კედლებზე იყვნენ, უკან დააბრუნეს და ქალაქი აიღეს, მენელაოსი გაიქცა ციხეში.
6 მაგრამ იასონმა მოწყალების გარეშე დახოცა საკუთარი მოქალაქეები, არ ჩათვალა, რომ მისი ერის დღის აღება მისთვის ყველაზე უბედური დღე იქნებოდა; მაგრამ ფიქრობდა, რომ ისინი იყვნენ მისი მტრები და არა მისი თანამემამულეები, რომლებიც მან დაიპყრო.
7 თუმცა ამ ყველაფრისთვის მან არ მოიპოვა სამთავრო, მაგრამ ბოლოს მიიღო სირცხვილი თავისი ღალატის სანაცვლოდ და კვლავ გაიქცა ამონიტების ქვეყანაში.
8 ბოლოს და ბოლოს, მას უბედური დაბრუნება ჰქონდა, ბრალს სდებდნენ არაბთა მეფის არეტას წინაშე, გარბოდა ქალაქიდან ქალაქში, დევნიდა ყველა ადამიანს, სძულდა, როგორც კანონების მიმტოვებელს, და სისაძაგლე იყო, როგორც აშკარა მტერი. მისი ქვეყანა და თანამემამულეები ეგვიპტეში გააძევეს.
9 ასე რომ, ის, ვინც ბევრი განდევნა მათი ქვეყნიდან, დაიღუპა უცხო ქვეყანაში, გადავიდა ლაკედემონელებთან და ფიქრობდა, რომ იქ დახმარება ეპოვა თავისი ნათესავების გამო.
10 და მას, ვინც მრავალი დაუმარხული გამოაძევა, არ ჰყავდა მისთვის გლოვა, არც საზეიმო პანაშვიდები და არც საფლავი თავის მამებთან.
11 როცა ეს გაკეთდა მეფის მანქანასთან მივიდა, იფიქრა, რომ იუდეა აჯანყდა; რის შემდეგაც გააფთრებული გონებით ეგვიპტიდან გავიდა და იარაღის ძალით აიღო ქალაქი.
12 და უბრძანა თავის მეომრებს, არ დაინდონონ ისინი, ვინც შეხვდნენ და დაეხოცათ ისინი, ვინც სახლებზე ავიდა.
13 ასე ხდებოდა ახალგაზრდებისა და მოხუცების დახოცვა, კაცების, ქალებისა და ბავშვების განდევნა, ქალწულებისა და ჩვილების დახოცვა.
14 და განადგურდა მთელი სამი დღის განმავლობაში ოთხმოცი ათასი, საიდანაც ორმოცი ათასი დაიღუპა კონფლიქტის დროს; და არანაკლებ გაყიდული, ვიდრე მოკლულები.
15 მაგრამ ის არ იყო კმაყოფილი ამით, არამედ ითვლებოდა, რომ წასულიყო მთელ მსოფლიოში ყველაზე წმინდა ტაძარში; მენელაოსი, კანონებისა და საკუთარი ქვეყნის მოღალატე, მისი მეგზური:
16 და აიღო წმიდა ჭურჭლები დაბინძურებული ხელებით და უწმიდესი ხელებით ჩამოაგდო ის, რაც სხვა მეფეებმა მიუძღვნეს ადგილის გასადიდებლად, დიდებასა და პატივსაცემად და გასცა ისინი.
17 და იმდენად ამპარტავნული იყო ანტიოქე გონებაში, რომ არ ჩათვალა, რომ უფალი ცოტა ხნით იყო განრისხებული ქალაქში მცხოვრებთა ცოდვებზე და ამიტომ მისი თვალი არ იყო ამ ადგილას.
18 რადგან ადრე რომ არ იყვნენ გახვეულნი მრავალ ცოდვაში, ეს კაცი, როგორც კი მოსულა, მაშინვე გაურბოდა და განდევნილი იყო თავისი ვარაუდისგან, როგორც ჰელიოდოროსი იყო, რომელიც სელევკოსმა მეფემ გაგზავნა ხაზინის სანახავად.
19 მიუხედავად ამისა, ღმერთმა ხალხი არ აირჩია ადგილის გულისთვის, არამედ ადგილი შორს ხალხის გულისთვის.
20 და ამიტომ, თავად ადგილი, რომელიც მათთან ერთად მონაწილეობდა იმ უბედურებაში, რომელიც შეემთხვა ერს, შემდეგ აცნობა უფლისაგან გამოგზავნილ სიკეთეებს: და როგორც იგი მიატოვეს ყოვლისშემძლე რისხვაში, ასევე კვლავ დიდი უფალი. შერიგებულ იქნა იგი მთელი დიდებით.
21 ასე რომ, როდესაც ანტიოქემ ტაძრიდან ათას რვაასი ტალანტი გამოიტანა, ის მთელი სისწრაფით გაემგზავრა ანტიოქიაში, სიამაყით ახარხარდა, რათა მიწა სანაოსნო და ზღვა ფეხით გადასულიყო: ასეთი იყო მისი ამპარტავნობა.
22 და დატოვა მმართველები ერის გასაბრაზებლად: იერუსალიმში ფილიპე, მისი ქვეყნისთვის ფრიგიელი და უფრო ბარბაროსული ქცევის გამო, ვიდრე ის, ვინც იქ დააყენა;
23 და გარიზიმში, ანდრონიკე; და გარდა ამისა, მენელაოსი, რომელიც ყველა დანარჩენზე უარესად აფარებდა მოქალაქეებს, ბოროტი გონება ჰქონდა თავისი თანამემამულე ებრაელების მიმართ.
24 მან ასევე გაგზავნა ის საზიზღარი ბელადი აპოლონიუსი ოცდაათასიანი ლაშქრით და უბრძანა მოეკლა ყველა, ვინც მათ საუკეთესო ასაკში იყო და გაეყიდა ქალები და უმცროსი ჯიში.
25 ვინც იერუსალიმში მოვიდა და მშვიდობის პრეტენზიას გამოთქვამდა, მოითმინა შაბათის წმიდა დღემდე, როცა იღებდა იუდეველთა წმიდა დღეს და უბრძანა თავის კაცებს შეიარაღებულიყვნენ.
26 ასე რომ, მან მოკლა ყველა, ვინც შაბათის დღესასწაულზე იყო წასული, და იარაღით სირბილით ქალაქში უამრავი ხალხი დახოცა.
27 მაგრამ იუდა მაკაბელი ცხრა სხვასთან ერთად, ან მის გარშემო, გავიდა უდაბნოში და ცხოვრობდა მთებში მხეცების წესით, თავის გუნდთან ერთად, რომლებიც გამუდმებით იკვებებოდნენ ბალახებით, რათა ისინი არ იყვნენ დაბინძურების მონაწილენი.

თავი 6

1 ცოტა ხნის შემდეგ მეფემ გაგზავნა ათენელი მოხუცი კაცი, რათა ებრაელები დაეტოვებინათ თავიანთი მამების კანონები და არ ეცხოვრათ ღვთის კანონების მიხედვით.
2 და დაბინძურდეს აგრეთვე იერუსალიმის ტაძარი და უწოდოს მას იუპიტერის ოლიმპიუსის ტაძარი; და რომ გარიზიმში, იუპიტერის, უცხოთა დამცველის, როგორც მათ სურდათ იმ ადგილას მცხოვრები.
3 ამ უბედურების მოსვლა მტკივნეული და მტკივნეული იყო ხალხისთვის:
4 რადგან ტაძარი სავსე იყო აჯანყებითა და ხალისით წარმართების მიერ, რომლებიც მეძავდნენ მეძავებთან და

ეხებოდნენ ქალებს წმინდა ადგილების მიდამოებში და გარდა ამისა, შემოჰქონდათ არაკანონიერი რამ.
5 სამსხვერპლოც აივსო უწმიდური ნივთებით, რასაც კანონი კრძალავს.
6 არც შაბათის დღეების ან ძველი მარხვის დაცვა იყო ნებადართული, არც ეღიარებინა თავი ებრაელად.
7 და მეფის დაბადების დღეს ყოველთვიურად მოჰყავდათ მწარე შეზღუდვით, რათა ეჭამათ მსხვერპლი; და როცა ბაქოს მარხვა შესრულდა, ებრაელები აიძულეს მსვლელობით წასულიყვნენ ბაკუსში, ტარებით სურო.
8 გარდა ამისა, გამოვიდა ბრძანება წარმართთა მეზობელ ქალაქებში, პტოლემეის წინადადებით, ებრაელების წინააღმდეგ, რომ ისინიც იგივე ჩვეულებები უნდა დაეცვათ და ეზიარებოდნენ მათ მსხვერპლს.
9 და ვინც არ მოერგება წარმართთა წესებს, სიკვდილით უნდა დაისაჯოს. მაშინ შეიძლება კაცს ენახა დღევანდელი უბედურება.
10 რადგან მოიყვანეს ორი ქალი, რომლებმაც თავიანთი შვილები წინადაიცვეს; რომლებიც ღიად შემოჰყავდათ ქალაქს, ჩვილებმა მკერდს მიართვეს და კედლიდან თავით ჩამოაგდეს.
11 და სხვები, რომლებიც ერთად გარბოდნენ გამოქვაბულებში, რათა ფარულად დაეცვათ შაბათი, რომლებიც აღმოაჩინა ფილიპემ, ყველა ერთად დაწვეს, რადგან მათ სინდისი შექმნეს, რომ დაეხმარონ საკუთარ თავს ყველაზე წმინდა დღის პატივისთვის.
12 ახლა მე ვევედრები მათ, ვინც კითხულობს ამ წიგნს, რომ არ იმედგაცრუებულნი იყვნენ ამ უბედურებების გამო, არამედ განსაჯონ ეს სასჯელები არა განადგურებისთვის, არამედ ჩვენი ერის დასასჯელად.
13 რადგან ეს მისი დიდი სიკეთის ნიშანია, როცა ბოროტმოქმედნი დიდხანს არ იტანჯებიან, არამედ მაშინვე ისჯებიან.
14 რადგანაც არა როგორც სხვა ერებს, რომელთა დასჯასაც უფალი მოთმინებით ართმევს თავს, სანამ ისინი თავიანთი ცოდვების სისრულეს არ მიაღწევენ, ისე გვექცევა,
15 რათა, ცოდვის სიმაღლემდე რომ მივიდეს, შური იძიოს ჩვენზე.
16 და ამიტომ ის არასოდეს აშორებს თავის წყალობას ჩვენგან: და თუმცა ის სჯის უბედურებით, მაგრამ არასოდეს მიატოვებს თავის ხალხს.
17 მაგრამ ეს, რაც ჩვენ ვთქვით, იყოს ჩვენთვის გაფრთხილება. ახლა კი მივალთ ამ საკითხის გამოცხადებამდე რამდენიმე სიტყვით.
18 ელეაზარი, ერთ-ერთი მთავარი მწიგნობარი, ხანშიშესული კაცი და კეთილგანწყობილი გარეგნობის მქონე, იძულებული იყო გაეღო პირი და ეჭამა ღორის ხორცი.
19 მაგრამ მან აირჩია დიდებით სიკვდილი, ვიდრე ასეთი სისამაგლეთი გაჟღენთილი ცხოვრება, გადაფურთხა იგი და თავისი ნებით მივიდა სატანჯველზე,
20 როგორც უნდა მოსულიყვნენ, რომელნიც გადაწყვეტილნი არიან გამოირჩეოდნენ ისეთი რამის წინააღმდეგ, რაც არ არის ნებადართული სიცოცხლის სიყვარულის გემოსთვის.
21 მაგრამ ისინი, ვისაც ჰქონდათ პასუხისმგებელი იმ ბოროტი წვეულების გამო, ძველი ნაცნობობის გამო, რაც მათ ჰქონდათ იმ კაცთან, განზე წაიყვანეს, ევედრებოდნენ მას, მოეტანა ხორცი თავისივე საკვებით, რომელიც ნებადართული იყო მისთვის და ეკეთებინა თითქოს. შეჭამა მეფის მიერ ნაბრძანები მსხვერპლიდან აღებული ხორცი;
22 რათა ამით იგი იხსნას სიკვდილისგან და მათთან ძველი მეგობრობისთვის ეპოვა კეთილგანწყობა.
23 მაგრამ მან დაიწყო გონივრული ფიქრი, და როგორც გახდა მისი ასაკი, და მისი ძველი წლების აღმატებულება, და მისი ნაცრისფერი თავის პატივი, რომელიც მოვიდა, და მისი ყველაზე პატიოსანი განათლება ბავშვობიდან, უფრო სწორად, წმინდა კანონი, რომელიც დაწესდა და ღვთის მიერ მიცემული: ამიტომაც უპასუხა მან და სურდა, რომ დაუყოვნებლივ გაეგზავნათ იგი საფლავში.
24 რადგან ჩვენს ასაკს არ მიეკუთვნება, თქვა მან, ყოველგვარი გაგებით, რომ გავშორდეთ, რომ ბევრ ახალგაზრდას შეეძლო ეფიქრა, რომ ელეაზარი, ოთხმოცდაათი წლის იყო, ახლა უცნაურ რელიგიაში იყო წასული;
25 ასე რომ, ისინი ჩემი თვალთმაქცობით და ცოტა ხნით და წამით მეტი ცხოვრების სურვილით უნდა მოტყუვდნენ ჩემ მიერ, მე კი ჩემს სიბერეს ლაქა მივიღებ და მას საზიზღრად ვხდი.
26 რადგან ახლაც უნდა გავთავისუფლდე ადამიანთა სასჯელისაგან, მაგრამ არ უნდა გავექცე ყოვლისშემძლეს ხელიდან, არც ცოცხალი და არც მკვდარი.
27 მაშასადამე, ახლა, კაცურად შევცვალო ეს ცხოვრება, მე გამოვხატავ ჩემს თავს ისეთს, როგორსაც ჩემი ასაკი მოითხოვს,
28 და დაუტოვე ყმაწვილთათვის ღირსშესანიშნავი მაგალითი, რათა ნებით და გაბედულად მოკვდნენ საპატიო და წმინდა კანონებისთვის. და როცა თქვა ეს სიტყვები, მაშინვე წავიდა სატანჯველზე:
29 მათ, ვინც მას სიკეთის შეცვლას უბიძგებდა, ისინი ცოტა ხნით ადრე სიძულვილში გადაიყვანეს, რადგან ზემოხსენებული გამოსვლები, როგორც მათ ეგონათ, სასოწარკვეთილი გონებიდან გამომდინარეობდა.
30 მაგრამ როცა ის მზად იყო წყლულებით მომკვდარიყო, დაიღრიალა და თქვა: ცხადია, უფალს, რომელსაც აქვს წმინდა ცოდნა, რომ სიკვდილისგან თავის დაღწევის მიუხედავად, ახლა ვიტან ტკივილებს სხეულში ცემით. : მაგრამ სულით კმაყოფილი ვარ ამ ტანჯვით, რადგან მეშინია მისი.
31 და ასე მოკვდა ეს კაცი, დატოვა თავისი სიკვდილი კეთილშობილური გამბედაობის მაგალითად და სათნოების სამახსოვროდ, არა მხოლოდ ახალგაზრდებისთვის, არამედ მთელი მისი ერისთვის.

თავი 7

1 ასევე იყო ასე, რომ შვიდი ძმა დედასთან ერთად აიყვანა და აიძულა მეფემ კანონის საწინააღმდეგოდ გაესინჯა ღორის ხორცი და იტანჯებოდნენ ტანჯვითა და მათრახებით.
2 მაგრამ ერთმა მათგანმა, ვინც ლაპარაკობდა, პირველმა ასე თქვა: რას ითხოვთ ან რას ისწავლით ჩვენგან? ჩვენ მზად ვართ მოვკვდეთ, ვიდრე დავარღვიოთ ჩვენი მამების კანონები.
3 გაბრაზებულმა მეფემ ბრძანა ტაფებისა და ქვაბების გაცხელება.
4 რომელიც მაშინვე გახურდა, ბრძანა, მოეკვეთათ ენა, ვინც პირველმა ლაპარაკობდა, და მოეკვეთათ მისი სხეულის ბოლო ნაწილები, დანარჩენი მისი ძმები და დედამისი უყურებდნენ.
5 ახლა, როდესაც იგი ასე დასახიჩრებული იყო თავის ყველა წევრში, მან ბრძანა, რომ ჯერ კიდევ ცოცხალი იყო, ცეცხლთან მიეყვანათ და ტაფაში შეეწვათ; მეორე დედასთან ერთად კაცურად მოკვდეს და ასე თქვა:
6 უფალი ღმერთი გვიყურებს და ჭეშმარიტად ნუგეში აქვს ჩვენში, როგორც თქვა მოსემ თავის სიმღერაში, რომელიც მათ სახეებს ამოწმებდა და ამბობდა: და ნუგეშისცემა იქნება თავის მსახურებში.
7 როცა პირველი მოკვდა ამ რიცხვის შემდეგ, მოიყვანეს მეორე, რომ დამცინავი საზრდო გაეკეთებინათ; და როცა თმით თავის კანს ჩამოართვეს, ჰკითხეს: შეჭამ, სანამ მთელს სასჯელზე იქნები. შენი სხეულის ყველა წევრი?

8 მაგრამ მან უპასუხა თავის ენაზე და თქვა: არა.
9 და როდესაც ის იყო ბოლო ამოსუნთქვისას, მან თქვა: შენ, როგორც მრისხანება გამოგვყავს ამ ცხოვრებიდან, მაგრამ წუთისოფლის მეფე აღგვადგენს ჩვენ, ვინც დავიხოცეთ მისი კანონებისთვის, მარადიული სიცოცხლისთვის.
10 მის შემდეგ მესამემ დამცინავი ჯოხი გაიკეთა და როცა მოითხოვეს, ენა გამოყო და მალევე, ხელები კაცურად გაიშვირა.
11 და თქვა გაბედულად: ეს მყავდა ზეციდან; და მისი კანონების გამო მე ზიზღი ვარ ისინი; და მისგან იმედი მაქვს, რომ კვლავ მივიღებ მათ.
12 ისე, რომ მეფეს და მასთან მყოფებს გაუკვირდათ ჭაბუკის გამბედაობა, რადგან მას არაფერი უყურებდა ტკივილებს.
13 როცა ეს კაციც მოკვდა, ტანჯეს და მეოთხეც ისევე ჩაახრჩვეს.
14 ამიტომ, როცა სიკვდილისთვის მზად იყო, ასე თქვა: კარგია, როცა ადამიანებმა მოკვდნენ, ველოდოთ ღვთისგან მისგან ხელახლა აღდგომას; რაც შეეხება შენ, არ გექნება აღდგომა სიცოცხლისთვის.
15 ამის შემდეგ მოიყვანეს მეხუთეც და გახეხეს.
16 მაშინ შეხედა მეფეს და უთხრა: შენ გაქვს ძალაუფლება ადამიანებზე, შენ ხარ ხრწნილი, აკეთებ იმას, რაც გინდა; მაგრამ არ იფიქროთ, რომ ჩვენი ერი ღვთისგან არის მიტოვებული;
17 მაგრამ დარჩი ცოტა ხანს და ნახე მისი დიდი ძალა, როგორ გატანჯავს შენ და შენს შთამომავლობას.
18 მის შემდეგ მოიყვანეს მეექვსე, რომელიც მზად იყო სიკვდილისთვის, თქვა: ნუ მოტყუვდებით უმიზეზოდ, რადგან ჩვენ ვიტანჯებით ამას ჩვენთვის, ჩვენი ღმერთის წინაშე რომ შევცოდეთ.
19 ოღონდ არ იფიქრო შენ, ვინც ხელს უშლის ღმერთის წინააღმდეგ ბრძოლას, რომ დაუსჯელი გადარჩები.
20 მაგრამ დედა ყველაფერზე მეტად საოცარი იყო და ღირსეული ხსოვნის ღირსი იყო, რადგან, როცა დაინახა თავისი შვიდი ვაჟი მოკლული ერთ დღეში, მან ეს გააჩინა დიდი გამბედაობით, იმის გამო, რომ მას ჰქონდა უფალში.
21 დიახ, მან მოუწოდა თითოეულ მათგანს თავის ენაზე, გაბედული სულებით აღსავსე; და მამაკაცური მუცლით აღძრა ქალური აზრები და უთხრა მათ:
22 ვერ გეტყვით, როგორ შემოხვედით ჩემს საშვილოსნოში, რადგან არც სუნთქვა მოგეცით და არც სიცოცხლე და არც მე შევქმენი თითოეული თქვენგანის წევრები;
23 მაგრამ უეჭველია, სამყაროს შემოქმედი, რომელმაც შექმნა ადამიანთა მოდგმა და აღმოაჩინა ყველაფრის დასაწყისი, ასევე თავისი წყალობით მოგცემთ თქვენ სუნთქვასა და ხელახლა სიცოცხლეს, რადგან თქვენ ახლა არ თვლით საკუთარ თავს მის კანონებზე. გულისთვის.
24 ახლა ანტიოქემ, თავი საზიზღრად მიაჩნდა და ეჭვობდა, რომ ეს იყო საყვედური სიტყვა, სანამ უმცროსი ჯერ კიდევ ცოცხალი იყო, არა მხოლოდ სიტყვებით შეაგონებდა, არამედ ფიცითაც არწმუნებდა, რომ გამდიდრებდა და ბედნიერსაც. კაცო, მამათა კანონებიდან თუ მოიქცევა; და რომ ის ასევე აიღებდა მას თავის მეგობრად და ენდობოდა მას საქმეებში.
25 მაგრამ როდესაც ჭაბუკმა არავითარ შემთხვევაში არ მოუსმინა მას, მეფემ დაუძახა დედას და ურჩია, რომ ურჩია ახალგაზრდას მისი სიცოცხლის გადარჩენა.
26 და როდესაც მან ბევრი სიტყვით შეაგონა, დაჰპირდა მას, რომ რჩევას მისცემდა შვილს.
27 მაგრამ მან თავი დაუქნია მის წინაშე და დასცინოდა სასტიკ ტირანს, ასე ლაპარაკობდა თავის მშობლიურ ენაზე; შვილო ჩემო, შემიწყალე მე, რომ ჩემ მუცელში ცხრა თვე გშობე და ასეთი სამი წელი მოგცა და გაგზარდე და ამ ასაკამდე აგიყვანე და გაუძლო განათლების გასაჭირს.
28 გევედრები, შვილო ჩემო, შეხედე ცას და მიწას და ყველაფერს, რაც მათშია, და ჩათვალე, რომ ღმერთმა შექმნა ისინი რაც არ იყო; და ასე შეიქმნა კაცობრიობაც.
29 ნუ გეშინია ამ მტანჯველის, არამედ შენი ძმების ღირსი იყავი, აიღე შენი სიკვდილი, რათა კვლავ მიგიღო წყალობა შენს ძმებთან.
30 სანამ ამ სიტყვებს ამბობდა, ჭაბუკმა თქვა: ვის ელოდებით? მე არ ვემორჩილები მეფის ბრძანებას, არამედ ვემორჩილები იმ კანონის ბრძანებას, რომელიც ჩვენს მამებს მოსეს მიერ იყო მიცემული.
31 და შენ, რომელიც იყავი ებრაელების წინააღმდეგ ყოველგვარი ბოროტების ავტორი, არ გაექცევი ღვთის ხელებს.
32 რადგან ჩვენ ვიტანჯებით ჩვენი ცოდვების გამო.
33 და მიუხედავად იმისა, რომ ცოცხალი უფალი ცოტა ხნით განრისხდება ჩვენზე ჩვენი სასჯელისა და გამოსწორების გამო, ის კვლავ ერთმანეთში იქნება თავის მსახურებთან.
34 მაგრამ შენ, უღვთო ადამიანო, და ყველა სხვა ყველაზე ბოროტი, ნუ ამაღლდები უმიზეზოდ და ნუ ადიდებ გაურკვეველ იმედებს, აწიე ხელი ღვთის მსახურებზე.
35 რადგან შენ ჯერ კიდევ არ გადაურჩები ყოვლისშემძლე ღმერთის განაჩენს, რომელიც ყველაფერს ხედავს.
36 რადგან ჩვენი ძმები, რომლებმაც ახლა მცირე ტკივილი განიცადეს, მკვდრები არიან ღვთის მარადიული სიცოცხლის აღთქმის ქვეშ, მაგრამ შენ, ღვთის განკითხვით, მიიღებ სამართლიან სასჯელს შენი ამპარტავნობისთვის.
37 მაგრამ მე, როგორც ჩემი ძმები, ვწირავ ჩემს სხეულს და სიცოცხლეს ჩვენი მამა-პაპის კანონებისთვის, ვევედრები ღმერთს, რომ ის მალე მოწყალე იყოს ჩვენი ერის მიმართ; და რათა ტანჯვითა და ჭირით აღიარო, რომ მხოლოდ ის არის ღმერთი;
38 და რომ ჩემში და ჩემს ძმებში შეწყდეს ყოვლისშემძლეს რისხვა, რომელიც სამართლიანად არის მოტანილი ჩვენს ერზე.
39 ვიდრე მეფემ განრისხებულმა, ყველა დანარჩენზე უარესად მისცა მას და სასტიკად მიიღო, რომ მას დასცინოდნენ.
40 ასე მოკვდა ეს კაცი უბიწოდ და მთელი თავისი იმედი უფალზე იყო.
41 ბოლოს და ბოლოს, ვაჟების შემდეგ დედა გარდაიცვალა.
42 ეს საკმარისი იყოს, რომ ვილაპარაკოთ კერპთაყვანისმცემლობის დღესასწაულებზე და უკიდურეს წამებაზე.

თავი 8

1 მაშინ იუდა მაკაბელი და მასთან მყოფნი შევიდნენ ფარულად ქალაქებში და მოიწვიეს თავიანთი ნათესავები და წაიყვანეს ყველა, ვინც იუდეველთა სარწმუნოებაში იყო, და შეკრიბა ექვსი ათასი კაცი.
2 და მათ მოუწოდეს უფალს, რომ შეხედოს ხალხს, რომელიც ყველასგან ფეხქვეშ იყო; და ასევე შეიწყალე უღმერთო კაცთაგან შებილწული ტაძარი;
3 და რომ მას მოეწონებოდა ქალაქი, მტკივნეულად გაფუჭებული და მიწასთან გასაკეთებლად მზად; და ისმინე სისხლი, რომელიც ღაღადებდა მას,
4 და გაიხსენეთ უწყინარი ჩვილების ბოროტი ხოცვა-ჟლეტა და მისი სახელის წინააღმდეგ ჩადენილი გმობა; და რომ გამოავლინოს თავისი სიძულვილი ბოროტების მიმართ.
5 ახლა, როცა მაკაბეოსი იყო მის გარშემო, მას ვერ გაუძლებდნენ წარმართები, რადგან უფლის რისხვა წყალობად გადაიქცა.
6 ამიტომ მივიდა უგონოდ და გადაწვა ქალაქები და ქალაქები, და ხელში ჩაუვარდა ყველაზე ძვირფას ადგილებს, სძლია და გაიქცა არცთუ მცირერიცხოვანი მტერი.

7 მაგრამ მან სპეციალურად ისარგებლა ღამით ასეთი საიდუმლო მცდელობებით, იმდენად, რომ მისი სიწმინდის ნაყოფი ყველგან გავრცელდა.
8 ასე რომ, როცა ფილიპემ დაინახა, რომ ეს კაცი თანდათან იზრდებოდა და რომ საქმეები უფრო და უფრო აყვავდებოდა მასთან, მისწერა პტოლემეოსს, კელოსირიასა და ფინიკეის მმართველს, რათა მეტი დახმარება გაეწია მეფის საქმეებისთვის.
9 მაშინვე აირჩია ნიკანორი, პატროკლეს ძე, მისი ერთ-ერთი განსაკუთრებული მეგობარი, გაგზავნა იგი მის ქვეშ მყოფი ყველა ერიდან არანაკლებ ოცი ათასით, რათა ამოეძირკვა იუდეველთა მთელი თაობა; და მასთან ერთად შეუერთდა გორგიას კაპიტანსაც, რომელსაც დიდი გამოცდილება ჰქონდა საომარ საქმეებში.
10 ასე რომ, ნიკანორმა იკისრა ტყვე ებრაელებისგან იმდენი ფულის გამომუშავება, რამდენიც უნდა გადაეხადა ორი ათასი ტალანტის ხარკი, რომელიც მეფეს უნდა გადაეხადა რომაელებისთვის.
11 ამიტომ, მან მაშინვე გაგზავნა ქალაქებში ზღვის სანაპიროზე, გამოაცხადა ტყვე იუდეველთა გაყიდვა და პირობა დადო, რომ მათ უნდა ჰქონოდათ ოთხმოცდაათი სხეული ერთ ტალანტზე, არ მოელოდა შურისძიებას, რომელიც მას მოჰყვებოდა ყოვლისშემძლე ღმერთისგან.
12 ახლა, როცა იუდას შეატყობინეს ნიკანორის მოსვლის შესახებ, და მან აცნობა მასთან მყოფებს, რომ ლაშქარი ახლოს იყო,
13 ისინი, ვინც შეშინებულნი იყვნენ და არ ენდობოდნენ ღვთის სამართალს, გაიქცნენ და გაიქცნენ.
14 სხვებმა გაყიდეს ყველაფერი, რაც დარჩათ და ევედრებოდნენ უფალს, რომ გაეხსნა ისინი, გაყიდა ბოროტმა ნიკანორმა, სანამ ისინი შეიკრიბებოდნენ.
15 და რომ არა მათი გულისთვის, მაინც იმ აღთქმების გამო, რომელიც მან დადო მათ მამებთან და მისი წმინდა და დიდებული სახელის გულისთვის, რომლითაც მათ უწოდეს.
16 ასე რომ, მაკაბემ შეკრიბა თავისი კაცები ექვს ათასამდე და მოუწოდა მათ, არ შეშინებულიყვნენ მტრისგან და არ შეეშინდათ წარმართთა დიდი სიმრავლის, რომელიც უსამართლოდ მოვიდა მათ წინააღმდეგ; მაგრამ კაცურად იბრძოლო,
17 და მათ თვალწინ დაენახათ წმიდა ადგილის უსამართლოდ მიყენებული ზიანი და ქალაქის სასტიკი მოპყრობა, რომელიც დასცინოდნენ და ასევე წაართვეს თავიანთი წინაპრების მთავრობა.
18 რადგან მათ, თქვა მან, ენდობიან მათ იარაღს და გამბედაობას; მაგრამ ჩვენი ნდობა ყოვლისშემძლეზეა, რომელსაც შეუძლია დაეგდოს როგორც ისინი, ვინც ჩვენს წინააღმდეგ მოდიან, ასევე მთელი მსოფლიო.
19 უფრო მეტიც, მან მოუყვა მათ, თუ რა დახმარებას იპოვეს მათმა წინაპრებმა და როგორ გადაარჩინეს ისინი, როცა სინახერიბის ქვეშ ას ოთხმოცდახუთი ათასი დაიღუპა.
20 და უთხრა მათ გალატელებთან ბაბილონში გამართული ბრძოლის შესახებ, თუ როგორ მივიდნენ საქმეში სულ რვა ათასი, ოთხი ათასი მაკედონელი, და რომ მაკედონელები დაბნეულები იყვნენ, რვა ათასმა გაანადგურა ას ოცი ათასი. დახმარების გამო, რომელიც მათ ჰქონდათ ზეციდან და მიიღეს დიდი ნადავლი.
21 ამგვარად, როდესაც მან გაათამამა ისინი ამ სიტყვებით და მზად იყო მოეკლა კანონისა და ქვეყნისთვის, დაყო თავისი ჯარი ოთხ ნაწილად;
22 და შეუერთდა თავის ძმებს, თითოეული ჯგუფის წინამძღოლებს, რათა გაეგოთ სიმონი, იოსები და იონათანი და თითოეულს მისცეს თხუთმეტასი კაცი.
23 მან დანიშნა ელეაზარი, რათა წაეკითხა წმინდა წიგნი; თავად ხელმძღვანელობს პირველ ჯგუფს,
24 და ყოვლისშემძლეს დახმარებით მათ მოკლეს ცხრა ათასზე მეტი მათი მტერი, დაჭრეს და დასახიჩრდნენ ნიკანორის ლაშქრის უმეტესი ნაწილი და ასე გაიქცნენ ყველა;
25 და აიღეს მათი საყიდლად მოსული ფული და შორს დაედევნენ, მაგრამ დრო არ აკლდათ დაბრუნდნენ.
26 რადგან ეს იყო შაბათის წინა დღე და ამიტომ აღარ დასდევდნენ მათ.
27 ასე რომ, როდესაც მათ შეკრიბეს თავიანთი საჭურველი და გაანადგურეს მათი მტრები, ისინი დაკავდნენ შაბათით, უზომოდ დიდება და მადლობა შესწირეს უფალს, რომელმაც შეინარჩუნა ისინი იმ დღემდე, რაც იყო მათზე გამოხდილი წყალობის დასაწყისი.
28 და შაბათის შემდეგ, როცა აძლევდნენ ნადავლის ნაწილს დასახიჩრებს, ქვრივებსა და ობლებს, ნარჩენი გაუნაწილეს ერთმანეთს და თავიანთ მსახურებს.
29 როდესაც ეს გაკეთდა და მათ საერთო ვედრება აღასრულეს, ევედრებოდნენ მოწყალე უფალს, რომ სამუდამოდ შერიგებოდა თავის მსახურებს.
30 გარდა ამისა, ტიმოთეოსთან და ბაქიდესთან მყოფთაგან, ვინც მათ წინააღმდეგ იბრძოდა, დახოცეს ოცი ათასზე მეტი, და მალიან ადვილად მიაღწიეს მაღალ და ძლიერ საყრდენებს, და კიდევ ბევრი ნადავლი გაინაწილეს ერთმანეთში, და დასახიჩრებულები, ობლები, ქვრივები, დიახ, და ხანდაზმულებიც, თანაბარი ნადავლით საკუთარ თავთან.
31 და როცა შეკრიბეს თავიანთი საჭურველი, დაასვენეს ისინი ყველა ხელსაყრელ ადგილებში და ნადავლების ნარჩენები მიიტანეს იერუსალიმში.
32 მათ ასევე მოკლეს ფილარქესი, ის ბოროტი, რომელიც იყო ტიმოთესთან, და აღიზიანებდა იუდეველები მრავალი გზით.
33 უფრო მეტიც, როცა ისინი თავიანთ ქვეყანაში გამარჯვების დღესასწაულს ატარებდნენ, დაწვეს კალისთენეს, რომელმაც ცეცხლი წაუკიდა წმინდა კარიბჭეს, რომელიც გაიქცა პატარა სახლში; ასე რომ, მან მიიღო ჯილდო თავისი ბოროტებისთვის.
34 რაც შეეხება იმ უმადურ ნიკანორს, რომელმაც ათასი ვაჭარი მოიყვანა იუდეველთა საყიდლად,
35 იგი უფლის შემწეობით იყო ჩამოგდებული მათ მიერ, ვისზეც მან ყველაზე ნაკლებად მოიხსენია; და გაიხადა თავისი დიდებული სამოსი და განთავისუფლდა თავისი ჯგუფი, გაქცეული მსახურივით მივიდა ანტიოქიაში დიდი სირცხვილით, რადგან განადგურდა მისი მასპინძელი.
36 ამგვარად, მან, რომელმაც იერუსალიმში ტყვეების მეშვეობით რომაელებისთვის ხარკის გადახდა აიღო, უთხრა საზღვარგარეთ, რომ ებრაელებს ღმერთი ჰყავდათ მათთვის საბრძოლველად და ამიტომ ისინი ვერ დაზარალდნენ, რადგან იცავდნენ კანონებს, რომლებიც მან მათ მისცა.

თავი 9

1 იმ დროს ანტიოქე შეურაცხყოფილი გამოვიდა სპარსეთის ქვეყნიდან
2 რადგან შევიდა ქალაქში, სახელად პერსეპოლისი, და წავიდა ტაძრის გაძარცვისა და ქალაქის დასაკავებლად. რის შემდეგაც ხალხმა, რომელიც იარაღებით თავის დასაცავად გაიქცა, გაიქცა; ასეც მოხდა, რომ ანტიოქე განდევნილი მკვიდრთაგან სირცხვილით დაბრუნდა.
3 როცა ის ეკბატანში მივიდა, მოახსენეს, რაც შეემთხვა ნიკანორს და ტიმოთეოსს.
4 შემდეგ შეშუპება სიბრაზისგან. მას ეგონა შური ეძია ებრაელებზე იმ სირცხვილის შესახებ, რაც მას გაუკეთეს მათ, ვინც გაქცეულიყო. ამიტომ უბრძანა მან თავის ეტლს, რომ უწყვეტად გაევლო და გაემგზავრა, ღვთის განაჩენი ახლა მოჰყვება მას. რადგან მან ასე ამაყად თქვა, რომ ჩავიდოდა

იერუსალიმში და მას იუდეველთა საერთო სამარხად აქცევდა.
5 მაგრამ ყოვლისშემძლე უფალმა, ისრაელის ღმერთმა, მას განუკურნებელი და უხილავი ჭირი დაარტყა: ან როგორც კი ეს სიტყვები თქვა, ნაწლავის ტკივილი, რომელიც განუკურნებელი იყო, დაემართა და შინაგანი ნაწილების მტკივნეული ტანჯვა;
6 და ეს ყველაზე სამართლიანად: რადგან ის ტანჯავდა სხვა ადამიანების ნაწლავებს მრავალი და უცნაური ტანჯვით.
7 თუმცა მას არაფერი შეუწყვეტია ტრაბახისაგან, მაგრამ მაინც სავსე იყო ამპარტავნებით, ცეცხლს აფრქვევდა ებრაელების წინააღმდეგ რისხვით და უბრძანა მოგზაურობის დაჩქარება; ; ისე, რომ მტკივნეული დაცემის დროს მისი სხეულის ყველა წევრი ძალიან ტკიოდა.
8 და ამგვარად, ის, ვინც ცოტა ხნის წინ იფიქრა, რომ შეეძლო ზღვის ტალღების ბრძანება, (ასე ამაყი იყო ის ადამიანის მდგომარეობას აღემატებოდა) და აწონა მაღალ მთებს სასწორით, ახლა ჩამოაგდეს მიწაზე და ცხენოსნობაში გადაიყვანეს. აჩვენეთ ღმერთის მთელ გამოვლენილ ძალას.
9 ასე რომ, ამ ბოროტი კაცის სხეულიდან მატლები ამოიღეს და სანამ ის მწუხარებასა და ტკივილში ცხოვრობდა, მისი ხორცი დაეცა და მისი სუნის სიბინძურე იყო უსიამოვნო მთელი მისი ლაშქრისთვის.
10 და ის კაცი, რომელიც ცოტა ხნით ადრე ფიქრობდა, რომ ცის ვარსკვლავებამდე მიაღწია, ვერავინ გაუძლებდა მის აუტანელ სურნელს.
11 მაშასადამე, აქ, ჭირის გამო, მან დაიწყო თავისი დიდი სიამაყის მიტოვება და ღვთის უბედურებით საკუთარი თავის შეცნობა, მისი ტკივილი ყოველ წამს მატულობდა.
12 და როცა თვითონ ვერ იტანდა საკუთარ სურნელს, თქვა ეს სიტყვები: ჯობია ღმერთს დაემორჩილო და რომ ადამიანი, რომელიც მოკვდავია, ამაყად არ იფიქროს საკუთარ თავზე, ღმერთი რომ იყოს.
13 ამ ბოროტმაც აღუთქვა უფალს, რომელიც ახლა აღარ შეიწყალებს მას და ასე თქვა:
14 წმიდა ქალაქს (რომელზეც ის მიდიოდა, რათა მიწასთან ერთად დაეგო და საერთო სამარხი გაეკეთებინა), გაათავისუფლებდა.
15 და რაც შეეხება ებრაელებს, რომლებიც მან განიხილა არა ღირსებად დამარხვად, არამედ მათი შვილებით გაძევება ფრინველებისა და მხეცების შესაჭმელად, ყველა მათ ათენის მოქალაქეებს უტოლებდა.
16 და წმიდა ტაძარს, რომელიც მანამდე გააფუჭებდა, ალამაზებდა მშვენიერ ძღვენს და აღადგენდა ყველა წმინდა ჭურჭელს მრავალი სხვა და თავისი შემოსავლიდან იღებდა მსხვერპლს.
17 დიახ, და ისიც თავად გახდებოდა ებრაელი და გაივლიდა მთელ დასახლებულ ქვეყნიერებას და გამოაცხადებდა ღვთის ძალას.
18 მაგრამ ყოველივე ამის გამო, მისი ტკივილები არ შეწყვეტილა, რადგან ღვთის სამართლიანი განაჩენი დადგა მასზე; ამიტომ სასოწარკვეთილი იყო მისი ჯანმრთელობის გამო, მან იუდეველებს მისწერა წერილი, რომელიც დაწერილი იყო ვედრების სახით, შემდეგნაირად:
19 ანტიოქე, მეფე და გამგებელი, კეთილ იუდეველებს, მის მოქალაქეებს უსურვებს დიდ სიხარულს, ჯანმრთელობას და კეთილდღეობას.
20 თუ თქვენ და თქვენი შვილები კარგად ხართ და თქვენი საქმეები თქვენი კმაყოფილი იქნება, მე დიდ მადლობას ვუხდი ღმერთს, ზეცის იმედი მაქვს.
21 მე კი სუსტი ვიყავი, თორემ კეთილად გავიხსენებდი შენს პატივს და კეთილ ნებას, როცა სპარსეთიდან დაბრუნდი და მძიმე სნეულებით გადავეცი, საჭიროდ მივიჩნიე ყველას საერთო უსაფრთხოებაზე ზრუნვა.
22 არ ვენდობი ჩემს ჯანმრთელობას, მაგრამ დიდი იმედი მაქვს ამ სნეულებისგან თავის დაღწევის.
23 მაგრამ იმის გათვალისწინებით, რომ მამაჩემიც რომელ დროს მიჰყავდა ლაშქარს მაღალ ქვეყნებში. დანიშნა მემკვიდრე,
24 იმ მიზნით, რომ, თუ რაიმე მოლოდინის საწინააღმდეგოდ დაემთხვა, ან თუ რაიმე საშინელ ცნობას მოჰყვებოდა, იმ ქვეყნიდან, რომლებმაც იცოდნენ, ვის დარჩა ეს სახელმწიფო, არ შეწუხდნენ:
25 ისევ, იმის გათვალისწინება, რომ მთავრები, რომლებიც ჩემი სამეფოს მესაზღვრეები და მეზობლები არიან, ელიან შესაძლებლობებს და ელიან, რა იქნება მოვლენა. მე დავადგინე მეფედ ჩემი ძე ანტიოქე, რომელსაც ხშირად ვასრულებდი და ვაქებდი ბევრ თქვენგანს, როცა მაღალ პროვინციებში ავედი; რომელსაც მე მივწერე შემდეგნაირად:
26 ამიტომ ვლოცულობ და გთხოვ, გაიხსენო ის სარგებლობა, რაც მე გაგიკეთებია ზოგადად და განსაკუთრებულად, და რომ ყველა ადამიანი კვლავ იყოს ჩემი და ჩემი შვილის ერთგული.
27 რადგან დარწმუნებული ვარ, რომ ის, ვინც გაიგებს ჩემს გონებას, კეთილგანწყობილი და კეთილგანწყობით დაემორჩილება თქვენს სურვილებს.
28 ამგვარად, მკვლელი და ღვთისმგმობელი ყველაზე მძიმედ იტანჯებოდა, როგორც სხვა კაცებს ევედრებოდა, ისე მოკვდა უბედური სიკვდილით უცხო ქვეყანაში, მთებში.
29 მასთან ერთად აღზრდილმა ფილიპემ წაიღო მისი ცხედარი, რომელიც ასევე ანტიოქეს ძის შიშით წავიდა ეგვიპტეში პტოლემეოს ფილომეტორთან.

თავი 10

1 ახლა მაკაბემ და მისმა ამხანაგმა, უფალმა ხელმძღვანელობდა მათ, აღადგინეს ტაძარი და ქალაქი.
2 მაგრამ სამსხვერპლოები, რომლებიც წარმართებმა აშენეს ღია ქუჩაზე, და ასევე სამლოცველოები, დაანგრიეს.
3 და განწმინდეს ტაძარი, გააკეთეს სხვა სამსხვერპლო და სასხლეტი ქვები, აიღეს მათგან ცეცხლი და შესწირეს მსხვერპლი ორი წლის შემდეგ და მოაწყვეს საკმეველი, სანათები და საჩვენებელი პური.
4 როდესაც ეს გაკეთდა, ისინი ძირს დაეცნენ და ევედრებოდნენ უფალს, რომ აღარ შეხვედროდათ ასეთ უბედურებაში; მაგრამ თუ მათ კიდევ შესცოდავთ მის წინააღმდეგ, რომ თავად გასჯიდეს მათ წყალობით და არ მიეცათ ღვთისმგმობ და ბარბაროს ერებს.
5 იმ დღეს, როცა უცნობებმა შეურაცხყვეს ტაძარი, იმავე დღეს კვლავ განიწმინდა, იმავე თვის ოცდამეხუთე დღეს, რაც არის კასლეუ.
6 და სიხარულით ატარებდნენ რვა დღეს, როგორც კარვების დღესასწაულზე, გაიხსენეს, რომ ცოტა ხნის წინ მართავდნენ კარვების დღესასწაულს, როცა მხეცებივით დახეტიალობდნენ მთებსა და ბუხრებში.
7 ამიტომ მათ აიღეს ტოტები, ლამაზი ტოტები და პალმები და უგალობდნენ ფსალმუნებს მას, ვინც მათ კარგი წარმატება მისცა მისი ადგილის განწმენდაში.
8 მათ ასევე დააწესეს საერთო დებულებითა და განკარგულებით, რომ ყოველწლიურად ეს დღეები მთელი იუდეველთა ერისთვის უნდა იყოს დაცული.
9 და ეს იყო ანტიოქეს დასასრული, სახელად ეპიფანე.
10 ახლა ჩვენ გამოვაცხადებთ ანტიოქე ევპატორის ქმედებებს, რომელიც იყო ამ ბოროტი კაცის ვაჟი, მოკლედ აგროვებდა ომების უბედურებებს.
11 ასე რომ, როდესაც ის მივიდა გვირგვინთან, მან დაადგინა ერთი ლისია თავისი სამეფოს საქმეებზე და დანიშნა იგი თავის მთავარ გამგებლად კელოსირიასა და ფენიკაში.

12 რადგან პტოლემეოსი, რომელსაც მაკრონს ეძახდნენ, ებრაელების მიმართ სამართალი ერჩივნა მათთვის ჩადენილ უსამართლობის გამო, ცდილობდა მათთან მშვიდობის შენარჩუნებას.
13 რის შემდეგაც ევპატორის წინაშე მეფის მეგობრებს ადანაშაულებდნენ და ყოველ სიტყვაზე მოღალატედ უწოდებდნენ, რადგან მან დატოვა კვიპროსი, რაც მას ფილომეტორმა ჩაიდინა და წავიდა ანტიოქე ეპიფანესთან და დაინახა, რომ იგი საპატიო ადგილას არ იყო, იმდენად იმედგაცრუებული იყო. , რომ თავი მოიწამლა და გარდაიცვალა.
14 მაგრამ როცა გორგია გუბერნატორი იყო, დაიქირავა ჯარისკაცები და ებრაელებთან გამუდმებით ომობდა.
15 და ამით იდუმეელებმა, ხელში რომ მიიღეს ყველაზე ძვირფასი სამფლობელოები, დაკავებულები იყვნენ ებრაელები და მიიღეს იერუსალიმიდან განდევნილები, ისინი წავიდნენ ომში.
16 მაშინ ისინი, ვინც მაკაბეოსთან იყვნენ, ევედრებოდნენ და ევედრებოდნენ ღმერთს, რომ ყოფილიყო მათი შემწე; ასე რომ, ისინი ძალადობით გარბოდნენ იდუმეელთა ძლიერ საყრდენებზე,
17 და ძლიერად შეუტიეს მათ, გაიმარჯვეს საყრდენებზე და დააღწიეს ყველა, ვინც იბრძოდა კედელზე, და მოკლეს ყველა, ვინც მათ ხელში ჩავარდა და მოკლეს არაუმეტეს ოცი ათასი.
18 და რადგან ზოგიერთი, სულ მცირე, ცხრა ათასი იყო, ერთად გაიქცნენ ორ ძალზე ძლიერ ციხესიმაგრეში, რომლებსაც ყველანაირი ხელსაყრელი ჰქონდათ ალყის შესანარჩუნებლად,
19 მაკაბემ მიატოვა სიმონი და იოსები, ზაქეც და მასთან მყოფნი, რომლებიც საკმარისი იყო მათი ალყაში მოქცევისთვის, და წავიდა იმ ადგილებში, რომლებსაც უფრო სჭირდებოდათ მისი დახმარება.
20 სიმონთან მყოფნი, სიხარბესთან ერთად, ფულის გამო დაარწმუნეს ციხეში მყოფთაგან, და აიღეს სამოცდაათი ათასი დრაქმა და ზოგიერთი მათგანი გაქცეულიყო.
21 მაგრამ როცა მაკაბეს უთხრეს, რა მოხდა, მან შეკრიბა ხალხის მმართველები და დაადანაშაულა ისინი, რომ ფულით გაყიდეს თავიანთი ძმები და გაათავისუფლეს მტრები მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად.
22 მოკლა ისინი, ვინც მოღალატეებად იპოვნეს და მაშინვე აიღო ორი ციხე.
23 და ყველაფერში, რაც ხელში აიღო, თავისი იარაღით წარმატებულად დახოცა ოც ათასზე მეტი.
24 ახლა ტიმოთე, რომელიც ებრაელებმა ადრე დაამარცხეს, როცა შეკრიბა უცხო ძალების დიდი სიმრავლე და არცთუ ცოტა ცხენები აზიიდან, მოვიდა, თითქოს იარაღის ძალით აიღებდა ებრაელებს.
25 მაგრამ როცა მიუახლოვდა, მაკაბესთან მყოფნი შებრუნდნენ, რათა ევედრებოდნენ ღმერთს, თავზე მიწა ასხურეს და ჯვალოს შემოახვიეს წელზე.
26 და დაემხო სამსხვერპლოს ძირში და ევედრებოდა მას, რომ მოწყალე ყოფილიყო მათ მიმართ და ყოფილიყო მათი მტრების მტერი და მათი მოწინააღმდეგეების მოწინააღმდეგე, როგორც კანონი აცხადებს.
27 ლოცვის შემდეგ აიღეს იარაღი და ქალაქიდან უფრო შორს წავიდნენ, და როცა მიუახლოვდნენ თავიანთ მტრებს, თავი შეიკავეს.
28 მზე ახლად ამოსული, ორივე ერთად შეაერთეს; ერთი ნაწილი თავის სათნოებასთან ერთად თავშესაფარს უფალს მიუძღვის წარმატებისა და გამარჯვების აღთქმისთვის: მეორე მხარე აქცევს თავის გაბრაზებას ბრძოლის წინამძღოლს.
29 მაგრამ როცა ბრძოლა გაძლიერდა, გამოეცხადნენ მტრებს ზეციდან ხუთი მშვენიერი კაცი, ცხენებზე ამხედრებული, ოქროს ლაგამებით, და ორი მათგანი იუდეველებს მიჰყავდათ.
30 და დაიჭირა მაკაბევი მათ შორის, დაფარა მას ყოველი მხრიდან იარაღი და დაიცვა იგი, მაგრამ ესროლა ისრები და ელვები მტრების წინააღმდეგ, ასე რომ, დაბნეულნი და უბედურებით სავსენი დახოცეს.
31 და დაიხოცა ოცდაათას ხუთასი და ექვსასი ცხენოსანი.
32 რაც შეეხება თავად ტიმოთეს, ის გაიქცა ძალიან ძლიერ ციხეში, სახელად გავრაში, სადაც ქერეასი იყო გამგებელი.
33 მაგრამ მაკაბესთან მყოფებმა გაბედულად ალყა შემოარტყეს ციხეს ოთხი დღის განმავლობაში.
34 და ისინი, ვინც შიგნით იყვნენ, იმ ადგილის სიძლიერეს მინდობდნენ, ძალიან გმობდნენ და ბოროტ სიტყვებს წარმოთქვამდნენ.
35 მიუხედავად ამისა, მეხუთე დღეს, ადრეულ დღეს, მაკაბეს ოცი ახალგაზრდა, მკრეხელობის გამო რისხვით ანთებული, შეუტიეს კედელს და სასტიკი გამბედაობით დახოცეს ყველა, ვინც შეხვდებოდა.
36 სხვებიც ავიდნენ მათ შემდეგ, სანამ ისინი შინაგანად იყვნენ დაკავებულნი, დაწვეს კოშკები და ანთებული ცეცხლი ცოცხლად დაწვა ღვთისმგმობლები; და სხვებმა გააღეს კარიბჭე და მიიღეს დანარჩენი ლაშქარი და აიღეს ქალაქი,
37 და მოკლა ერთ ორმოში დამალული ტიმოთე და მისი ძმა ქერეასი აპოლოფანთან ერთად.
38 ეს რომ გაკეთდა, ფსალმუნებითა და მადლიერებით ადიდებდნენ უფალს, რომელმაც ასეთი დიდი საქმეები გააკეთა ისრაელისთვის და გამარჯვება მიანიჭა მათ.

თავი 11

1 არც ისე დიდი ხნის შემდეგ, ლისია, მეფის მფარველი და ბიძაშვილი, რომელიც ასევე განაგებდა საქმეებს, ძლიერ უკმაყოფილო იყო მომხდარის გამო.
2 და როდესაც შეკრიბა ოთხმოცდაათი ათასი მხედარი, მივიდა იუდეველთა წინააღმდეგ და ფიქრობდა, რომ ქალაქი წარმართთა საცხოვრებლად გაეკეთებინა.
3 და რათა მოიგოთ ტაძარი, ისევე როგორც სხვა წარმართთა სამლოცველოები, და ყოველწლიურად განვახორციელოთ მღვდელმთავარი.
4 სულაც არ ვითვალისწინებ ღვთის ძალას, არამედ ადიდებდა თავისი ათი ათასი ფეხით, ათასობით მხედრით და ოთხმოცი სპილოებით.
5 მივიდა იუდეაში და მიუახლოვდა ბეთსურას, რომელიც იყო ძლიერი ქალაქი, მაგრამ იერუსალიმიდან ხუთი მანძილით დაშორებით, და ალყა შემოარტყა მას.
6 როცა მაკაბესთან მყოფებმა გაიგეს, რომ მან ალყა შემოარტყა ციხეს, ისინი და მთელი ხალხი გოდებითა და ცრემლებით ევედრებოდნენ უფალს, რომ გამოეგზავნა კეთილი ანგელოზი ისრაელის გადასარჩენად.
7 მაშინ მაკაბემ უპირველეს ყოვლისა აიღო იარაღი და მოუწოდა მეორეს, რომ მათთან ერთად თავს საფრთხეში დაჰყოლოდნენ თავიანთი ძმების დასახმარებლად.
8 და როცა ისინი იერუსალიმში იყვნენ, გამოჩნდა მათ წინაშე ცხენზე ამხედრებული ერთი თეთრ ტანსაცმელში და შეარხია თავისი ოქროს აბჯარი.
9 შემდეგ ისინი ყველანი ერთად ადიდებდნენ მოწყალე ღმერთს და გულს მიიღებდნენ ისე, რომ მზად იყვნენ არა მხოლოდ ადამიანებთან საბრძოლველად, არამედ ყველაზე სასტიკ მხეცებთან საბრძოლველად და რკინის კედლების გაღრმავებისთვის.

10 ასე მიდიოდნენ წინ თავიანთი ჯავშნით, ჰყავდათ დამხმარე ზეციდან, რადგან უფალი მოწყალე იყო მათ მიმართ
11 და დაავალეს თავიანთ მტრებს ლომებივით, მოკლეს თერთმეტი ათასი ქვეითი და თექვსმეტასი მხედარი და ყველა დანარჩენი გაიქცა.
12 ბევრი მათგანი ასევე დაჭრილი შიშველი გაიქცა; ხოლო თავად ლისია სამარცხვინოდ გაიქცა და ასე გაიქცა.
13 ვინც, როგორც გონიერი კაცი იყო, საკუთარ თავში ჩააგდო რა ზარალი ჰქონდა და ჩათვალა, რომ ებრაელებს ვერ გადალახავდნენ, რადგან ყოვლისშემძლე ღმერთი დაეხმარა მათ, გაუგზავნა მათ,
14 და დაარწმუნა ისინი დათანხმებულიყვნენ ყველა გონივრულ პირობაზე და დაჰპირდა, რომ დაარწმუნებდა მეფეს, რომ ის უნდა ყოფილიყო მათთვის მეგობარი.
15 მაშინ მაკაბემ დათანხმდა ყველაფერზე, რაც სურდა ლისიას, უფრთხილდებოდა საერთო კეთილდღეობას; და რაც მიუწერია მაკაბემ ლისიას იუდეველთა შესახებ, მეფემ მისცა.
16 რადგან ლისიასგან იუდეველთა მიმართ წერილები იყო დაწერილი: ლისია უგზავნის მისალმებას იუდეველთა ხალხს.
17 თქვენგან გამოგზავნილმა იოანემ და აბსოლომმა გადმომცეს გამოწერილი შუამდგომლობა და მოითხოვეს მისი შინაარსის შესრულება.
18 ამიტომ, რაც არ უნდა ეცნობებინათ მეფეს, მე ვუთხარი და მან გასცა რაც შეიძლება.
19 და თუ მაშინ დარჩებით სახელმწიფოს ერთგული, შემდგომში მეც შევეცდები ვიყო თქვენი სიკეთის საშუალება.
20 მაგრამ იმ დეტალებიდან, როგორც ამათ, ასევე ჩემგან მოსულს, ვუბრძანე თქვენთან კომუნიკაციას.
21 კარგად იარეთ. ასრვა ორმოცდამეათე წელი, დიოსკორინთის თვის ოთხმეოცე დღე.
22 მეფის წერილში ეს სიტყვები იყო: მეფე ანტიოქე თავის ძმას ლისიას უგზავნის მისალმებას:
23 ვინაიდან ჩვენი მამა ღმერთებისადმია ნათარგმნი, ჩვენი ნებაა, რომ ისინი, ვინც ჩვენს სამეფოში არიან, მშვიდად იცხოვრონ, რათა თითოეულმა შეძლოს თავისი საქმეები.
24 ჩვენ ასევე გვესმის, რომ იუდეველები არ დათანხმდნენ ჩვენს მამას წარმართთა ჩვეულებისამებრ მიყვანაზე, არამედ უნდა დაეცვათ თავიანთი ცხოვრების წესი: რისთვისაც ისინი ითხოვენ ჩვენგან, რომ მივცეთ ნება მათ. ცხოვრობენ საკუთარი კანონების მიხედვით.
25 ამიტომ ჩვენი აზრია, რომ ეს ერი განისვენებს და ჩვენ გადავწყვიტეთ, აღვადგინოთ მათთვის ტაძარი, რათა მათ იცხოვრონ თავიანთი წინაპრების ჩვეულებისამებრ.
26 ამიტომ კარგი იქნება, რომ გაუგზავნოთ მათ და მიანიჭოთ მათ მშვიდობა, რათა, როდესაც ისინი დამოწმებულნი იქნებიან ჩვენი გონებით, იყვნენ კარგი ნუგეშისცემა და ყოველთვის ხალისიანად დადიან საკუთარ საქმეებზე.
27 და მეფის წერილი იუდეველთა ერს ასეთი იყო: მეფე ანტიოქე უგზავნის სალამს კრებას და დანარჩენ იუდეველებს.
28 თუ კარგად ხართ, ჩვენ გვაქვს ჩვენი სურვილი; ჩვენც კარგად ვართ.
29 მენელაუსმა გვითხრა, რომ თქვენი სურვილი იყო სახლში დაბრუნებულიყავით და გაჰყოლოდეთ თქვენს საქმეს.
30 ამიტომ, ისინი, ვინც წავლენ, უსაფრთხოდ იქცევიან ქსანტიკოსის ოცდამეათე დღემდე.
31 და იუდეველები გამოიყენებენ თავიანთი სახის ხორცს და კანონებს, როგორც ადრე; და არც ერთი მათგანი არ უნდა იყოს შეურაცხყოფილი არაცნობიერად გაკეთებული საქმეებისთვის.
32 მე გამოვგზავნე მენელაოსიც, რათა დაგამშვიდოთ.
33 კარგად იარეთ. ას ორმოცდამერვე წელს და ქსანტიკოსის თვის მეთხუთმეტე დღეს.
34 რომაელებმა ასევე გაუგზავნეს მათ წერილი, რომელშიც შედიოდა ეს სიტყვები: კვინტუს მემიუსი და ტიტუს მანლიუსი, რომაელთა ელჩები, უგზავნიან მისალმებას იუდეველთა ხალხს.
35 რაც კი ლისიას მეფის ბიძაშვილმა მისცა, ჩვენც კმაყოფილი ვართ.
36 მაგრამ რაც შეეხება იმას, რაც მან მიიჩნია, რომ მეფისთვის მიეთითებინათ, მას შემდეგ რაც აცნობეთ, სასწრაფოდ გაგზავნეთ, რათა განვაცხადოთ, როგორც ეს თქვენთვის მოსახერხებელია, რადგან ახლა ანტიოქიაში მივდივართ.
37 ამიტომ სასწრაფოდ გაგზავნეთ ზოგიერთი, რომ გავიგოთ, რას ფიქრობთ.
38 დამშვიდობება. ამ ას რვა ორმოცდამეათე წელი, ქსანტიკოსის თვის მეთხუთმეტე დღე.

თავი 12

1 როდესაც ეს შეთანხმებები დაიდო, ლისია მეფესთან წავიდა და იუდეველები თავიანთ მეურნეობას ეწეოდნენ.
2 მაგრამ რამდენიმე ადგილის მმართველთაგან, ტიმოთეოსი და აპოლონიუსი, გენეუსის ძე, ასევე იერონიმე და დემოფონი, და მათ გვერდით კვიპროსის გამგებელი ნიკანორი, არ ნებდებოდნენ, რომ მშვიდად იყვნენ და ეცხოვრათ მშვიდობიანად.
3 იოპის კაცებმაც ჩაიდინეს ასეთი უღმერთო საქმე: მათ ევედრებოდნენ მათ შორის მცხოვრებ იუდეველებს, რომ ცოლებთან და შვილებთან ერთად ჩასულიყვნენ იმ ნავებში, რომლებიც მათ მოამზადეს, თითქოს მათ არაფერი დაშავებოდათ.
4 რომლებმაც მიიღეს ეს ქალაქის საერთო განკარგულებისამებრ, რადგან სურდათ მშვიდობიანად ცხოვრება და არაფერზე ეჭვი არ ეპარებოდათ; მაგრამ ღრმად რომ გავიდნენ, დაიხრჩვეს არანაკლებ ორასი.
5 როდესაც იუდამ გაიგო ეს სისასტიკე, რომელიც ჩადენილი იქნა მისი თანამემამულეების მიმართ, უბრძანა მათ, ვინც მასთან იყვნენ, მოემზადებინათ ისინი.
6 და მოუწოდა ღმერთს, მართალ მსაჯულს, მოვიდა თავისი ძმების მკვლელებთან და გადაწვა თავშესაფარი ღამით, და ცეცხლი წაუკიდა ნავებს და იქ გაქცეულები მოკლა.
7 და როცა ქალაქი დაიხურა, ის უკან წავიდა, თითქოს დაბრუნდებოდა, რათა ამოეძირკვა ყველა ქალაქი იოპიდან.
8 მაგრამ როცა გაიგო, რომ იამნელებს განიზრახეს იგივე მოქცეულიყვნენ მათ შორის მცხოვრებ იუდეველებთან,
9 ღამითაც მივიდა იამნელებზე და ცეცხლი წაუკიდა თავშესაფარს და საზღვაო ფლოტს, ისე რომ ცეცხლის სინათლე იერუსალიმში ორას ორმოცი მანძილით მოჩანდა.
10 ახლა, როცა ისინი წავიდნენ იქიდან ცხრა მანძილით ტიმოთეოსკენ მიმავალ გზაზე, მასზე ხუთი ათასი კაცი ფეხით და ხუთასი ცხენოსანი არაბები დააყენეს.
11 რაზეც იყო ძალიან მძიმე ბრძოლა; მაგრამ იუდას გვერდით ღვთის დახმარებით მოიპოვა გამარჯვება; ასე რომ, არაბეთის ნომადები, გადალახულებმა, იუდას მშვიდობისთვის სთხოვეს, პირუტყვის მიცემაც და სხვაგვარად სიამოვნების მიღებაც.
12 მაშინ იუდამ, რომელიც ფიქრობდა, რომ ისინი ბევრ რამეში სარგებლობდნენ, მშვიდობა მიანიჭა მათ: ხელი ჩამოართვეს და წავიდნენ თავიანთ კარვებში.
13 ასევე წავიდა ხიდის გასაკეთებლად ერთ ძლიერ ქალაქში, რომელიც შემოღობილი იყო კედლებით და დასახლებული იყო სხვადასხვა ქვეყნის ხალხით; და სახელი იყო კასპისი.
14 მაგრამ ისინი, ვინც მასში იყვნენ, ისე ენდობოდნენ კედლების სიმტკიცეს და საქონლის მომარაგებას, რომ უხეშად იქცეოდნენ იუდასთან მყოფთა მიმართ,

ლანძღავდნენ და გმობდნენ და წარმოთქვამდნენ ისეთ სიტყვებს, რომლებიც არ უნდა ეთქვათ.
15 ამიტომ იუდამ თავის გუნდთან ერთად მოუწოდა სამყაროს დიდ უფალს, რომელმაც ვერძებისა და საბრძოლო მანქანების გარეშე ჩამოაგდო იერიქონი იესო ნავეს ძის დროს, სასტიკი იერიში მიიტანა კედლებზე,
16 და აიღო ქალაქი ღმერთის ნებით და მოახდინა ენით აუწერელი ხოცვა-ჟლეტა, იმდენად, რომ მის მიმდებარედ მდებარე ტბა ორი ფურლონგის სიგანით, სავსე იყო და სისხლით მოდიოდა.
17 წავიდნენ იქიდან შვიდას ორმოცდაათი მანძილით და მივიდნენ ჩარაკაში იუდეველებთან, რომლებსაც ტუბიენი ჰქვია.
18 ხოლო რაც შეეხება ტიმოთეს, ვერ იპოვეს ის ადგილებზე, რადგან, სანამ რაიმეს გამოეგზავნა, წავიდა იქიდან, დატოვა ძალიან ძლიერი გარნიზონი ერთ კალთაში.
19 მაგრამ დოსითეოსი და სოსიპატერი, რომლებიც იყვნენ მაკაბელის კაპიტანები, გამოვიდნენ და დახოცეს ისინი, ვინც ტიმოთეუსმა დატოვა ციხეში, ათი ათას კაცზე მეტი.
20 და მაკაბემ დაალაგა თავისი ლაშქარი რაზმებით და დააყენა ზანაკებზე და წავიდა ტიმოთეოსის წინააღმდეგ, რომელსაც ჰყავდა ას ოცი ათასი ფეხით კაცი და ორი ათას ხუთასი მხედარი.
21 ახლა, როცა ტიმოთეუსმა შეიტყო იუდას მოსვლა, მან ქალები და ბავშვები და სხვა ბარგი გაგზავნა ციხე-სიმაგრეში, რომელსაც კარნიონი ერქვა, რადგან ქალაქი ძნელი იყო ალყაში მოქცევა და ძნელად მისასვლელი, ყველა ადგილის სიმძიმის გამო. .
22 მაგრამ, როცა იუდას მისი პირველი ბანდი მოვიდა, მტრები, შიშითა და შიშით შეპყრობილნი მის გამოჩენის გამო, ვინც ყველაფერს ხედავს, გაიქცნენ, ერთი ამ გზით გაიქცა, მეორე - ისე, რომ ხშირად ტკივილს აყენებდნენ. საკუთარი კაცებისა და საკუთარი ხმლის წვერით დაჭრილები.
23 იუდაც ძალიან გულმოდგინედ დევნიდა მათ, მოკლა ის ბოროტი უბედურები, რომელთაგან ოცდაათი ათასი კაცი მოკლა.
24 გარდა ამისა, თავად ტიმოთე ჩავარდა დოსითეოსისა და სოსიპატრეს ხელში, რომელთაც იგი დიდი ოსტატობით ევედრებოდა, რომ თავი დაეღწია, რადგან ჰყავდა იუდეველთა ბევრი მშობელი და ზოგიერთი მათგანის ძმა, რომლებიც, თუ დააყენებდნენ. ის სიკვდილამდე არ უნდა ჩაითვალოს.
25 და როცა მრავალი სიტყვით დაარწმუნა, რომ უვნებლად აღადგენდა მათ, შეთანხმებისამებრ, გაუშვეს თავისი ძმების გადასარჩენად.
26 მაშინ მაკაბევი გაემართა კარნიონში და ატარგატისის ტაძარში და იქ მოკლა ოცდახუთი ათასი ადამიანი.
27 და მას შემდეგ, რაც მან გაიქცა და გაანადგურა ისინი, იუდამ წაიყვანა ლაშქარი ეფრონისკენ, ძლიერ ქალაქში, სადაც ცხოვრობდა ლისია და მრავალრიცხოვანი ერების სიმრავლე, ხოლო ძლიერი ახალგაზრდები ინახავდნენ კედლებს და ძლიერად იცავდნენ მათ. ასევე იყო დიდი უზრუნველყოფა ძრავებითა და ისრებით.
28 მაგრამ როცა იუდამ და მისმა ამხანაგმა მოუწოდეს ყოვლისშემძლე ღმერთს, რომელიც თავისი ძალით არღვევს მის მტრებს, მათ მოიგეს ქალაქი და მოკლეს ოცდახუთი ათასი შიგნით მყოფი.
29 იქიდან გაემგზავრნენ სკვითოპოლისში, რომელიც იერუსალიმიდან ექვსასი მანძილით მდებარეობს.
30 მაგრამ როცა იქ მცხოვრებმა ებრაელებმა დაამტკიცეს, რომ სკვითოპოლიტებმა სიყვარულით მოექცნენ მათ და კეთილგანწყობით ევედრებოდნენ მათ გაჭირვების დროს;
31 მადლობა გადაუხადეს მათ და სურდათ, კვლავ მეგობრულიყვნენ მათ მიმართ და მივიდნენ იერუსალიმში, კვირების დღესასწაულის მოახლოება.
32 და დღესასწაულის შემდეგ, რომელსაც სულთმოფენობა ეწოდა, გამოვიდნენ გორგიას, იდუმეის მმართველის წინააღმდეგ,
33 რომელიც გამოვიდა სამი ათასი ფეხით და ოთხასი მხედრით.
34 და მოხდა ისე, რომ მათ ბრძოლაში რამდენიმე იუდეველი მოკლეს.
35 ამ დროს დოსითეუსი, ბაკენორის ასეულიდან ერთი, რომელიც ცხენზე ამხედრებული და ძლიერი კაცი იყო, ჯერ კიდევ გორგიასზე იყო და მისი ქურთუკი დაიჭირა ძალით; და როცა ის დაწყევლილ კაცს ცოცხლად აიყვანდა, თრაკიელი მხედარი, რომელიც მოვიდა მასზე, მხრები მოჰკვეთა და გორგიასი გაიქცა მარისასთან.
36 და როცა გორგიასთან მყოფნი დიდხანს იბრძოდნენ და დაღლილები იყვნენ, იუდამ სთხოვა უფალს, რომ გამოეჩინა თავი, როგორც მათი დამხმარე და ბრძოლის წინამძღოლი.
37 და ამით დაიწყო თავის ენაზე, და მღეროდა ფსალმუნები დიდი ხმით, და უგონოდ მივარდა გორგიას კაცებზე და გაიქცა ისინი.
38 შეკრიბა იუდამ თავისი ლაშქარი და მივიდა ქალაქ ოდოლამში, და როცა დადგა მეშვიდე დღე, განიწმინდნენ, როგორც ჩვეულებისამებრ, და დაიცვეს შაბათი იმავე ადგილას.
39 და მომდევნო დღეს, როგორც ადრე იყო, იუდა და მისი ჯგუფი მივიდნენ, რომ აეღოთ დახოცილთა ცხედრები და თავიანთ ნათესავებთან ერთად დაემარხათ ისინი მამების საფლავებში.
40 ყოველი მოკლულის ხალათების ქვეშ იპოვეს იამნიელთა კერპებისთვის მიძღვნილი ნივთები, რაც კანონით იუდეველთათვის აკრძალულია. მაშინ ყველამ დაინახა, რომ ეს იყო მიზეზი, რის გამოც ისინი მოკლეს.
41 ამიტომ ყველა ადიდებს უფალს, მართალ მსაჯულს, რომელმაც გახსნა ფარული,
42 ლოცვისკენ მიისწრაფოდნენ და ევედრებოდნენ მას, რომ ჩადენილი ცოდვა მთლიანად განეშორებინათ ხსოვნისგან. გარდა ამისა, კეთილშობილმა იუდამ ხალხს მოუწოდა, თავი დაეცვათ ცოდვისგან, რადგან მათ თვალწინ დაინახეს ის, რაც მოხდა დახოცილთა ცოდვებისთვის.
43 და როცა შეკრიბა მთელი ჯგუფი ორი ათასი დრაქმის ვერცხლის ოდენობით, გაგზავნა იერუსალიმში ცოდვის შესაწირავად, ძალიან კარგად და პატიოსნად იქცეოდა, რადგან ახსოვდა აღდგომა.
44 რადგან მას რომ არ ჰქონოდა იმედი, რომ დახოცილები აღდგებოდნენ, ზედმეტი და ამაო იყო მკვდრებისთვის ლოცვა.
45 და ასევე იმით, რომ მან გააცნობიერა, რომ დიდი მადლი იყო მოწოდებული მათთვის, ვინც მოკვდა ღვთისმოსაობით, ეს იყო წმინდა და კარგი აზრი. რის შემდეგაც მან შეურიგდა მიცვალებულებს, რათა ისინი განთავისუფლდნენ ცოდვისაგან.

თავი 13

1 ას ორმოცდამეცხრე წელს უთხრეს იუდას, რომ ანტიოქე ევპატორი დიდი ძალით მოდიოდა იუდეაში.
2 და მასთან ერთად ლისია, მისი მფარველი და მისი საქმეების მმართველი, რომელსაც ჰყავდა ბერძნული ქვეითთა ძალა, ას ათი ათასი და მხედრები ხუთი ათას სამასი და სპილოები ოცდაორი და სამასი ეტლით შეიარაღებული. კაკვები.

3 მენელაოსიც შეუერთდა მათ და დიდი აჟიოტაჟით ამხნევებდა ანტიოქეს არა ქვეყნის დასაცავად, არამედ იმიტომ, რომ მას მმართველად დანიშნეს.
4 მაგრამ მეფეთა მეფემ ანტიოქეს გონება შეაშფოთა ამ ბოროტი უბედურის წინააღმდეგ და ლისიასმა შეატყობინა მეფეს, რომ ეს კაცი იყო ყოველგვარი უბედურების მიზეზი, ასე რომ, მეფემ ბრძანა, მიეყვანათ იგი ბერეაში და მოეკლათ იგი, როგორც მანერა არის იმ ადგილას.
5 იმ ადგილას იყო ორმოცდაათი წყრთა სიმაღლის კოშკი, სავსე ფერფლით და ჰქონდა მრგვალი ხელსაწყო, რომელიც ყოველი მხრიდან ეკიდა ფერფლში.
6 და ვინც მსჯავრდებული იყო მსჯავრი, ან ჩაიდინა რაიმე სხვა მძიმე დანაშაული, იქ ყველა ადამიანმა მიაგდო მას სასიკვდილოდ.
7 ისეთი სიკვდილი მოხდა, რომ ბოროტი ადამიანი მოკვდა და მიწაში დამარხვა არ ქონდა; და ყველაზე სამართლიანად:
8 ვინაიდან მან მრავალი ცოდვა ჩაიდინა სამსხვერპლოზე, რომლის ცეცხლი და ფერფლი წმინდა იყო, მან თავისი სიკვდილი ფერფლში მიიღო.
9 ახლა მეფე მოვიდა ბარბაროსული და ამპარტავანი გონებით, რათა იუდეველებს იმაზე უარესი გაეკეთებინა, ვიდრე მამამისის დროს აკეთებდნენ.
10 რაც იუდამ შეიტყო, უბრძანა ხალხს, ეხმიანებინათ უფალს დღედაღამ, რომ თუ ოდესმე სხვა დროს, ახლაც დაეხმარა მათ, რადგან მათი რჯულიდან, მათი ქვეყნიდან განდევნილი იყო, და წმინდა ტაძრიდან:
11 და რომ არ დაუშვას ხალხი, რომელიც ახლაც ცოტათი გამოჯანმრთელდა, დაემორჩილოს მკრეხელურ ერებს.
12 ასე რომ, როცა ყველამ ერთად გააკეთეს ეს და ტირილითა და მარხვით ევედრებოდნენ მოწყალე უფალს და სამი დღის განმავლობაში მიწაზე იწვნენ, იუდამ ურჩია მათ და უბრძანა მზადყოფნაში ყოფილიყვნენ.
13 და იუდამ, უხუცესებთან ერთად განცალკევებულმა, გადაწყვიტა, სანამ მეფის ლაშქარი შევიდოდა იუდეაში და აეღო ქალაქი, წასულიყო და უფლის დახმარებით გამოეცადა საქმე ბრძოლაში.
14 ასე რომ, როდესაც მან ყველაფერი მიანდო სამყაროს შემოქმედს და მოუწოდა თავის ჯარისკაცებს, რომ კაცურად ებრძოლათ, სიკვდილამდეც კი, კანონებისთვის, ტაძრისთვის, ქალაქისთვის, ქვეყნისთვის და თანამეგობრობისთვის, დაბანაკდა მოდინთან:
15 და მიეცა სიფხიზლე მათ, ვინც მის ირგვლივ იყვნენ: გამარჯვება ღვთისგანაა; ყველაზე მამაც და რჩეულ ჭაბუკებთან ერთად ღამით შევიდა მეფის კარავში და მოკლა ბანაკში ოთხი ათასი კაცი და სპილოების მთავარი ყველა, ვინც მასზე იყო.
16 და ბოლოს აავსეს ბანაკი შიშითა და მღელვარებით და წარმატებულად წავიდნენ.
17 ეს გაკეთდა დღის შუადღეზე, რადგან უფლის მფარველობა დაეხმარა მას.
18 როცა მეფემ გასინჯა იუდეველთა ვაჟკაცობა, პოლიტიკით წავიდა სამფლობელოების აღება,
19 და გაემართა ბეთსურასკენ, რომელიც იყო იუდეველთა ძლიერი საყრდენი, მაგრამ ის გაიქცა, ვერ შეძლო და დაკარგა თავისი ხალხი.
20 რადგან იუდამ გადასცა მასში მყოფთ ის, რაც საჭირო იყო.
21 მაგრამ როდოკუსმა, რომელიც იუდეველთა ლაშქარში იყო, საიდუმლოები გაუმხილა მტრებს; ამიტომ მას ეძებდნენ და როცა მიიღეს, საპყრობილეში ჩასვეს.
22 მეფემ მეორედ მოექცა მათ ბეთსუმში, გასცა ხელი, აიღო მათი, წავიდა, შეებრძოლა იუდას, გაიმარჯვა;
23 გაიგო, რომ ფილიპე, რომელიც დარჩა ანტიოქიის საქმეებზე, სასოწარკვეთილი იყო, დაბნეული, ევედრებოდა ებრაელებს, დაემორჩილა და დაიფიცა ყველა თანაბარ პირობებში, დათანხმდა მათ და შესწირა მსხვერპლი, პატივს სცემდა ტაძარს და კეთილად მოექცა. ადგილი,
24 და მოიწონა მაკაბეუსი, დანიშნა იგი პტოლემეისის მთავარ გამგებლად გერენიელებისთვის;
25 მივიდა პტოლემაიდში: ხალხი შეწუხებული იყო აღთქმების გამო; რადგან ისინი შტურმდნენ, რადგან მათ აღთქმებს გააბათილებდნენ:
26 ლისია ავიდა სასამართლო სკამზე, თქვა, რამდენიც შეეძლო საქმის დასაცავად, დაარწმუნა, დაამშვიდა, დაამშვიდა ისინი, დაბრუნდა ანტიოქიაში. ასე წავიდა მეფის მოსვლა-წასვლა.

თავი 14

1 სამი წლის შემდეგ შეატყობინეს იუდას, რომ დემეტრე, სელევკოსის ძე, შევიდა ტრიპოლისში დიდი ძალითა და საზღვაო ფლოტით,
2 აიღო ქვეყანა და მოკლა ანტიოქე და ლისია მისი მფარველი.
3 ახლა ერთი ალკიმე, რომელიც მღვდელმთავარი იყო და განზრახ იბილწა წარმართებთან მათი შერწყმის დროს, რადგან ხედავდა, რომ ვერანაირად ვერ იხსნიდა თავს და ვერც წმიდა სამსხვერპლოზე წვდომა.
4 მივიდა მეფე დემეტრესთან ას ორმოცდამეერთე წელს, წარუდგინა მას ოქროს გვირგვინი და პალმა და ასევე ტოტები, რომლებიც საზეიმოდ იყენებდნენ ტაძარში, და იმ დღეს გაჩუმდა.
5 თუმცა, როცა მიეცა შესაძლებლობა გაეგრძელებინა თავისი უგუნური ბიზნესი, და მას დაურეკა დემეტრეს რჩევისთვის და ჰკითხა, როგორ დაზარალდნენ იუდეველები და რას აპირებდნენ, მან უპასუხა ამაზე:
6 ის იუდეველები, რომლებსაც მან ასიდელები უწოდა, რომელთა კაპიტანია იუდა მაკაბელი, საზრდოობენ ომში და ამბოხებულნი არიან და არ დაუშვებენ დანარჩენებს მშვიდობაში.
7 ამიტომ, მე მოკლებული ვარ ჩემი წინაპრების პატივისგან, მღვდელმთავრობას ვგულისხმობ, ახლა მოვედი აქ.
8 უპირველეს ყოვლისა, ჭეშმარიტად გამოუცდელი ზრუნვისთვის მე მაქვს მეფის საქმეები; და მეორეც, ჩემივე თანამემამულეების სიკეთესაც კი ამისთვის ვაპირებ: რადგან მთელი ჩვენი ერი არცთუ მცირე გაჭირვებაშია მათი ზემოაღნიშნული უაზრო ურთიერთობის გამო.
9 ამიტომ, მეფეო, რაკი ეს ყველაფერი იცი, გაუფრთხილდი ქვეყანას და ჩვენს ერს, რომელიც ყოველი მხრიდან დაჩაგრულია, იმ მოწყალების მიხედვით, რომელსაც შენ ავლენ ყველას მიმართ.
10 სანამ იუდა ცოცხალია, შეუძლებელია სახელმწიფო მშვიდად იყოს.
11 ეს მასზე ადრე არ თქვეს, მაგრამ მეფის სხვა მეგობრები, რომლებიც ბოროტად იყვნენ განწყობილნი იუდას წინააღმდეგ, უფრო მეტად აკმეს დემეტრეს.
12 და მაშინვე დაუძახა ნიკანორს, რომელიც სპილოების ბატონი იყო, და იუდეის გამგებლად დანიშნა, გაგზავნა.
13 უბრძანა მას მოეკლა იუდა და გაეფანტა მასთან მყოფნი და დაეყენებინა ალკიმეს მღვდელმთავარი დიდი ტაძრისა.
14 მაშინ წარმართები, რომლებიც იუდეიდან გამოქცეულიყვნენ იუდას, ნიკანორში სამწყსოდ მივიდნენ და ფიქრობდნენ, რომ იუდეველთა უბედურება და უბედურება მათთვის კეთილდღეობა იყო.
15 ახლა, როცა იუდეველებმა გაიგეს ნიკანორის მოსვლაზე და რომ წარმართები მათ წინააღმდეგ იყვნენ, დაყარეს მიწა მათ თავზე და ევედრებოდნენ მას, ვინც დაამკვიდრა თავისი ხალხი სამუდამოდ და რომელიც ყოველთვის ეხმარება თავის ნაწილს მისი თანდასწრების გამოვლენაში. .
16 ასე რომ, კაპიტნის ბრძანებით ისინი მაშინვე წავიდნენ იქიდან და მივიდნენ მათთან ქალაქ დესაუში.

17 ახლა სიმონი, იუდას ძმა, შეუერთდა ბრძოლას ნიკანორთან, მაგრამ გარკვეულწილად შეწუხებული იყო მისი მტრების მოულოდნელი დუმილის გამო.
18 მიუხედავად ამისა, ნიკანორმა, გაიგო იუდასთან მყოფთა ვაჟკაცობა და გამბედაობა, რომ მათ უნდა ებრძოლათ თავიანთი ქვეყნისთვის, არ გაბედა საქმე მახვილით გამოეცადა.
19 ამიტომ გაგზავნა პოსიდონიუსი, თეოდოტე და მატატია მშვიდობის დასამყარებლად.
20 ასე რომ, როდესაც მათ დიდი ხნის რჩევა მიიღეს ამის შესახებ და კაპიტანმა გააცნო ეს ხალხი, და აღმოჩნდა, რომ ისინი ყველა ერთ აზრზე იყვნენ, ისინი დათანხმდნენ აღთქმებს,
21 და დანიშნეს დღე, რომ შეხვედროდნენ ცალკე, და როცა დღე დადგა და სკამი დაუდგეს რომელიმე მათგანს,
22 ლუდასმა შეიარაღებული ადამიანები მოხერხებულ ადგილებში მოათავსა, რათა მტრებმა მოულოდნელად რაიმე ღალატი არ განეხორციელებინათ, ამიტომ მათ მშვიდობიანი კონფერენცია გამართეს.
23 ახლა ნიკანორი ცხოვრობდა იერუსალიმში და არ დაშავებულა, მაგრამ გაუშვა ხალხი, რომელიც მასთან მიდიოდა.
24 და არ სურდა იუდას თვალთახედვიდან მოშორებულიყო, რადგან მას გულით უყვარს კაცი.
25 მან ასევე ლოცულობდა, რომ ცოლი შეეყვანა და შვილები შეეძინა; ასე რომ, ის დაქორწინდა, იყო მშვიდი და მიიღო მონაწილეობა ამ ცხოვრებაში.
26 მაგრამ ალკიმოსმა დაინახა მათ შორის არსებული სიყვარული და განიხილა დადებული აღთქმები, მივიდა დემეტრესთან და უთხრა, რომ ნიკანორი კარგად არ იმოქმედა სახელმწიფოს მიმართ; რადგან მან დანიშნა იუდა, თავისი სამეფოს მოღალატე, მეფის მემკვიდრედ.
27 მაშინ მეფე განრისხებულმა და ყველაზე ბოროტი კაცის ბრალდებებით გააბრაზა, მისწერა ნიკანორს, აჩვენა, რომ იგი ძალიან უკმაყოფილო იყო აღთქმებით და უბრძანა, სასწრაფოდ გაეგზავნა მაკაბელი ტყვე ანტიოქიაში.
28 როცა ეს ნიკანორმა გაიგო, ის ძალიან დაიბნა საკუთარ თავში და სასტიკად ჩათვალა, რომ გააუქმა ის სტატიები, რომლებიც შეთანხმებული იყო, კაცის ბრალი არ იყო.
29 მაგრამ იმის გამო, რომ მეფის წინააღმდეგ გარიგება არ ყოფილა, ის თვალყურს ადევნებდა თავის დროს, რათა ეს საქმე პოლიტიკით შეესრულებინა.
30 მიუხედავად ამისა, როდესაც მაკაბემ დაინახა, რომ ნიკანორმა დაიწყო მისდამი შეურაცხყოფა და რომ ის უფრო უხეშად ევედრებოდა მას, ვიდრე ამას ჩვევია, რადგან მიხვდა, რომ ასეთი უხეში საქციელი არ იყო კარგი, მან შეკრიბა რამდენიმე თავისი კაცი და თავი გაიქცა. ნიკანორიდან.
31 მეორემ კი, იცოდა, რომ იუდას პოლიტიკამ შესამჩნევად შეუშალა ხელი, შევიდა დიდ და წმინდა ტაძარში და უბრძანა მღვდლებს, რომლებიც ჩვეულ მსხვერპლს სწირავდნენ, გადაეცა მისთვის ეს კაცი.
32 და როცა დაიფიცეს, რომ ვერ ხვდებოდნენ, სად იყო ის კაცი, რომელსაც ეძებდა,
33 მან მარჯვენა ხელი ტაძრისკენ გაიწოდა და ასე დადო ფიცი: თუ არ მიმიყვანთ იუდას ტყვედ, ღვთის ამ ტაძარს მიწასთან დავდებ და სამსხვერპლოსაც დავანგრევ. და აღუდგეს ნიშანდობლივი ტაძარი ბაკუსს.
34 ამ სიტყვების შემდეგ ის წავიდა. მაშინ მღვდლებმა ასწიეს ხელები ზეცისკენ და ევედრებოდნენ მას, ვინც იყო მათი ერის დამცველი და ასე ამბობდნენ;
35 შენ, უფალო ყოვლისა, რომელსა არა გჭირს, მოგეწონა, რომ შენი საცხოვრისის ტაძარი იყოს ჩვენ შორის.
36 ამიტომ ახლა, ყოველი სიწმინდის წმიდაო უფალო, დაიცავი ეს სახლი უბიწოდ, რომელიც ამ ბოლო დროს განიწმინდა და შეაჩერე ყოველი უსამართლო პირი.
37 ახლა ბრალდებული იყო ნიკანორს ერთი რაზისი, იერუსალიმის ერთი უხუცესთაგანი, თავისი თანამემამულეების მოყვარული და ძალიან კარგი კაცი, რომელსაც სიკეთისთვის ეწოდა იუდეველთა მამა.
38 რადგან ადრე, როცა ისინი არ ურევდნენ წარმართებს, მას ადანაშაულებდნენ იუდაიზმში და თამამად აყენებდა საფრთხეს თავის სხეულსა და სიცოცხლეს იუდეველთა რელიგიისთვის მთელი ძალით.
39 ასე რომ, ნიკანორმა, სურდა გამოეცხადებინა სიძულვილი, რომელიც მან იუდეველთათვის გააჩინა, გაგზავნა ხუთასზე მეტი მეომარი მის დასაპყრობად.
40 რადგან ფიქრობდა, რომ იუდეველთათვის დიდი ზიანის მიყენებით წაიყვანა.
41 ახლა, როცა ხალხი კოშკს აეღო და სასტიკად გაარღვია გარე კარი და უბრძანა, რომ ცეცხლი მოეტანათ მის დასაწვავად, ის მზად იყო ყოველი მხრიდან წასაყვანად, მახვილზე დაეცა;
42 არჩია კაცურად მოკვდეს, ვიდრე ბოროტების ხელში ჩავარდნას, სხვაგვარად შეურაცხყოფას, ვიდრე მისი კეთილშობილური დაბადება ჩანდა.
43 მაგრამ აჩქარების გამო დარტყმის გამო ხელიდან გაუშვა, ხალხიც კარებში მივარდა, ის გაბედულად მივარდა კედელთან და კაცურად დაეცა მათ შორის ყველაზე სქელებს შორის.
44 მაგრამ მათ სასწრაფოდ დააბრუნეს და ადგილი გაკეთდა, დავარდა შუაგულში.
45 მიუხედავად ამისა, მასში ჯერ კიდევ სუნთქვა იყო, რისხვით ანთებული, ადგა; და მიუხედავად იმისა, რომ მისი სისხლი წყლის ნაკადულებივით იფეთქებდა და ჭრილობები მძიმე იყო, ის მაინც გაიქცა ხალხის შუაგულში; და დგას ციცაბო კლდეზე,
46 როდესაც მისი სისხლი ახლა უკვე სრულიად გაქრა, მან ამოიღო ნაწლავები და აიღო ისინი ორივე ხელში, დაყარა ისინი ბრბოზე და მოუწოდა სიცოცხლისა და სულის უფალს, რომ კვლავ აღედგინა ისინი, ის ასე მოკვდა.

თავი 15

1 მაგრამ ნიკანორმა, როცა გაიგო, რომ იუდა და მისი ჯგუფი სამარიის გამაგრებულ ადგილებში იმყოფებოდნენ, გადაწყვიტა, ყოველგვარი საფრთხის გარეშე დაეყენებინა მათთვის შაბათს.
2 მიუხედავად ამისა, ებრაელებმა, რომლებიც იძულებულნი იყვნენ მასთან წასულიყვნენ, თქვეს: ნუ გაანადგურე ასე სასტიკად და ბარბაროსულად, არამედ პატივი მიაგე იმ დღეს, რომელსაც ის, ვინც ყველაფერს ხედავს, პატივს სცემს სიწმინდით ყველა სხვა დღეზე მეტად.
3 მაშინ ყველაზე უმადურმა საწყალმა მოითხოვა, თუ იყო ძლევამოსილი ზეცაში, რომელმაც ბრძანა შაბათის დაცვა.
4 და როცა თქვეს: არის ცაში ცოცხალი უფალი და ძლევამოსილი, რომელმაც ბრძანა მეშვიდე დღის დაცვა.
5 მაშინ მეორემ თქვა: მე ასევე ძლიერი ვარ დედამიწაზე და ვბრძანებ, ავიღო იარაღი და ვაკეთო მეფის საქმე. მაგრამ მან მოიპოვა, რომ არ შესრულებულიყო მისი ბოროტი ნება.
6 ასე რომ, ნიკანორმა დიდი სიამაყითა და ამპარტავნებით გადაწყვიტა დაედგა საჯარო ძეგლი იუდაზე და მასთან მყოფებთან გამარჯვების შესახებ.
7 მაგრამ მაკაბეს ყოველთვის დარწმუნებული იყო, რომ უფალი დაეხმარებოდა მას:
8 ამიტომ, მან მოუწოდა თავის ხალხს, არ შეეშინდათ წარმართების მოსვლის მათ წინააღმდეგ, არამედ გაიხსენონ დახმარება, რომელიც ადრე მიიღეს ზეციდან და ახლა

მოელოდნენ გამარჯვებას და დახმარებას, რომელიც მათ ყოვლისშემძლესგან უნდა მოსულიყო.

9 და ამგვარად ანუგეშებდა მათ კანონითა და წინასწარმეტყველთაგან, და ახსოვდა მათ წინათ მოგებული ბრძოლები, უფრო გაამხიარულა ისინი.

10 და როდესაც მან გააღვიძა მათი გონება, დაავალა მათ, ამით აჩვენა მათ წარმართების სიცრუე და ფიცის დარღვევა.

11 ამგვარად, მან შეიარაღდა თითოეული მათგანი, არა იმდენად ფარებითა და შუბებით, რამდენადაც კომფორტული და კარგი სიტყვებით; გარდა ამისა, მან უთხრა მათ სიზმარი, რომელიც ღირსი იყო დასაჯერებლად, თითქოს ასე იყო, რაც მოხდა. ცოტა არ იყოს გაახარეთ ისინი.

12 და ეს იყო მისი ხილვა: რომ ონიასი, რომელიც იყო მღვდელმთავარი, სათნო და კარგი ადამიანი, პატივსაცემი საუბრისას, რბილ მდგომარეობაში, ასევე კარგად ლაპარაკობდა და ბავშვობიდანვე ავარჯიშებდა ყველა სათნოებას, ეჭირა ხელები. ლოცულობდა ებრაელთა მთელი სხეულისთვის.

13 ასეც გაკეთდა, გამოჩნდა კაცი ჭაღარა თმებითა და უაღრესად დიდებული, რომელიც საუცხოო და დიდებული იყო.

14 მიუგო ონიამ და თქვა: ეს არის ძმების მოყვარული, რომელიც ბევრს ლოცულობს ხალხისთვის და წმინდა ქალაქისთვის, ღვთის წინასწარმეტყველი იერემია.

15 იერემიამ, რომელსაც მარჯვენა ხელი ეჭირა, იუდას ოქროს ხმალი მისცა და ასე თქვა:

16 აიღე ეს წმინდა ხმალი, საჩუქარი ღვთისაგან, რომლითაც დაჭრი მოწინააღმდეგეებს.

17 ამგვარად, კარგად ანუგეშა იუდას სიტყვებმა, რომლებიც ძალიან კარგი იყო და შეეძლო მათი გამბედაობის გაღვივება და ახალგაზრდების გულების გამხნევება, მათ გადაწყვიტეს არა ბანაკის დადგმა, არამედ გაბედულად დადგმა მათზე და კაცურად გამოეცადა საქმე კონფლიქტით, რადგან საფრთხე ემუქრებოდა ქალაქს, საკურთხეველსა და ტაძარს.

18 იმის გამო, რომ ზრუნავდნენ თავიანთ ცოლებზე, შვილებზე, ძმებზე და ხალხზე, სულ მცირე იყო მათზე, მაგრამ ყველაზე დიდი და მთავარი შიში იყო წმინდა ტაძრის მიმართ.

19 ქალაქში მყოფნიც არ ზრუნავდნენ, რადგან წუხდნენ საზღვარგარეთ არსებული კონფლიქტის გამო.

20 და ახლა, როცა ყველა ხედავდა, რა უნდა ყოფილიყო განსაცდელი, და მტრები უკვე მიუახლოვდნენ, ჯარი დალაგდა, მხეცები მოხერხებულად განლაგდნენ და ცხენოსნები ფრთებში ჩასხდნენ,

21 მაკაბემ დაინახა სიმრავლის მოსვლა და სხვადასხვა საჭურველი და მხეცების სისასტიკე, გაშალა ხელები ზეცისკენ და მოუწოდა უფალს, რომელიც სასწაულებს ახდენს, იცოდა, რომ გამარჯვება არ მოდის იარაღით, არამედ როგორც მას კარგი ეჩვენება, ღირსეულებს აძლევს.

22 ამიტომ თავის ლოცვაში მან ასე თქვა; უფალო, შენ გამოაგზავნე შენი ანგელოზი იუდეის მეფის ეზეკიას დროს და დახოცეს სინახერიბის ლაშქარში ას ოთხმოცდახუთი ათასი.

23 ამიტომ ახლაც, ზეცის უფალო, გამოგვიგზავნე კარგი ანგელოზი ჩვენ წინაშე მათ შიშისა და შიშის გამო;

24 და შენი მკლავის ძლევამოსილებით შეშინდნენ ისინი, ვინც შენს წმიდა ხალხზე მოდიან გმობის მიზნით. და ის ასე დასრულდა.

25 მაშინ ნიკანორი და მასთან მყოფნი გამოვიდნენ საყვირებითა და სიმღერებით.

26 მაგრამ იუდა და მისი ჯგუფი მოწოდებითა და ლოცვით შეხვდნენ მტრებს.

27 ასე რომ, ხელებით იბრძოდნენ და გულით ევედრებოდნენ ღმერთს, მოკლეს არანაკლებ ოცდათხუთმეტი ათასი კაცი, რადგან ღვთის გამოჩენით ისინი დიდად გაახარეს.

28 ახლა, როცა ბრძოლა დასრულდა, ისევ სიხარულით დაბრუნდნენ, იცოდნენ, რომ ნიკანორი მკვდარი იწვა მის აღკაზმულობაში.

29 მაშინ დიდი შეძახილი და ხმაური წამოიღეს და თავიანთ ენაზე ადიდებდნენ ყოვლისშემძლეს.

30 და იუდამ, რომელიც ყოველთვის იყო მოქალაქეების მთავარი დამცველი, როგორც სხეულით, ასევე გონებით, და რომელიც აგრძელებდა სიყვარულს თანამემამულეების მიმართ მთელი სიცოცხლე, უბრძანა, მოეჭრათ ნიკანორს თავი და ხელი მხარზე და მიეყვანათ ისინი იერუსალიმში. .

31 როცა იქ იყო, შეკრიბა თავისი ერიდან და დააყენა მღვდლები სამსხვერპლოს წინ, გაგზავნა კოშკიდან მყოფნი.

32 და აჩვენა მათ ნიკანორის საზიზღარი თავი და იმ ღვთისმგმობლის ხელი, რომელიც ამაყი ტრაბახებით გაიშვირა ყოვლისშემძლე ტაძრის წინააღმდეგ.

33 და როდესაც მან ამოჭრა ენა იმ უღმერთო ნიკანორს, უბრძანა, რომ ფრთებს ნაწილებად მიეცათ იგი და ტაძრის წინ ჩამოეკიდეთ მისი სიგიჟის ჯილდო.

34 ყოველი კაცი ადიდებდა ზეცისკენ დიდებულ უფალს და ამბობდა: კურთხეული იყოს თავისი ადგილი უბიწოდ.

35 მან ასევე ჩამოკიდა ნიკანორის თავი კოშკზე, რაც აშკარა და აშკარა ნიშანი იყო უფლის დახმარებისთვის.

36 და მათ ყველას საერთო განკარგულებით დააწესეს, არავითარ შემთხვევაში არ დაუშვან ეს დღე საზეიმოდ, არამედ აღენიშნათ მეთორმეტე თვის მეცამეტე დღე, რომელსაც სირიულ ენაზე ადარს უწოდებენ, მარდოქეს დღის წინა დღეს.

37 ასე წავიდა ნიკანორთან და იმ დროიდან მოყოლებული ებრაელებს ჰქონდათ ქალაქი ხელში. და აქ დავასრულებ.

38 და თუ კარგად მოვიქეცი, და როგორც ამ ამბავს შეეფერება, ეს არის ის, რაც მინდოდა: მაგრამ თუ მოხდენილი და ბოროტი, ეს არის ის, რასაც მივაღწიე.

39 რადგან საზიანოა მარტო ღვინის ან წყლის დალევა; და როგორც წყალთან შეზავებული ღვინო სასიამოვნოა და ახარებს გემოს, ასევე წვრილად ჩარჩოში მოყვანილი ლაპარაკი ახარებს მათ, ვინც ამბავს კითხულობს. და აქ იქნება დასასრული.